ایمان پلورونکی

دویم ټوک

لیکوال
عنایت الله

Ketabton.com

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم ټوک

ایمان پلورونکي

د سلطان صلاح الدین "ایوبي" د زماني رښتینی کیسې
(د ښځو او ایمان جنګونه)

لیکوال : عنایت الله "التمش"
ژباړن : عبدالواسع "صابر"

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پیژندنه

د کتاب پښتو نوم : ایمان پلورونکی

د کتاب اردونوم : داستان ایمان فروشون کی [سلطان صلاح "ایوبی"کے دور حقیقی کهانیان عورت اور ایمان کی معرکه ارائیان] .

لیکوال : عنایت الله " التمش "

ژباړن : عبدالواسع " صابر "

د چاپ واک : د پیغام خپرندوی مرکز سره خوندي دی

اوسنی پته : ډهکی منورشاه قصه خوانی بازار پیښور

قندهار ارګ بازار صداقت کتابخانه

ننګرهار جلال آباد ښار د مخابراتو چوک

عبدالمجید مومند کتابخانه .....

ټیلفون : ۲۵۶۳۸۵۳ - ۰۹۱

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قاهره کې بغاوت او سلطان " ایوبی"

فلسطین لا د صلیبیانو تر پښو لاندې زګیروی کول، بیت المقدس په صلیب پورې تړاو درلوده ؤ، له دغه سپیڅلي ښاره لا ویني بهېدلې، د دغو خایونو مسلمانان چې د صلیبیانو د ظالمانه تیري په شکنجو کې راغلي وه ، مغلوبېدل، پرتکی یې وهلې، او د صلاح الدین ایوبی انتظار یې کاوه، هغوې ته دا پیغامونه رسیدلی وه ، چې صلاح الدین ایوبی د فلسطین ځمکو ته داخل شوی او د شوبک کلا د مسلمانانو په واک کې راغلی ، دا د هغوی له پاره زیری و، خو دغه زیری هغوی ته د اجل پیغام ثابت شو، صلیبیانو د شوبک د ماتې بدله د بیت المقدس او نورو ښارونو او کلیو له مسلمانانو اخیستل پیل کړي وو، هغوې د مسلمانانو مړاوي کول غوښتل، چې جاسوسی او څارګری ته زړه ښه نه او د حملې پر وخت د مسلمانانو د مرستې جرئت ونه کړای شي، تر ټولو زیات ظلمونه د کرک پر مسلمانانو کیدل ، تر شوبک ورسته کرک یوه لویه کلا وه، چې عیسایانو پرې ویاړ کاوه او همدغسې ویاړ یې پر شوبک هم کاوه، خو د هغوی دغه ویاړ د صلاح الدین ایوبی غوره چالونو او د هغه د مجاهدینو زړورتوب د شګو د زرو په څېر خور وورکړی و، اوس صلیبیانو د کرک استحکام غوښت نو د هغو ځایو پر مسلمانانو یې تېری یو احتیاطي تدبیرو ګڼلو، له صلیبیانو سره وېره پیدا شوې وه، چې مسلمانان به صلاح الدین ایوبی ته اطلاعات ورکوي، له دې امله یې د دغه ځای مسلمانان د شوبک په څېر په بېګار کمپونو کې واچول.

... د فلسطین سوبه زمونږ ستر عزم دی، خوله کرک نه د مسلمانانو را ایستل تر هغې هم باید ستر مقصد وګڼل شي د اطلاعاتو د څانګې مشر سلطان صلاح الدین ایوبی ته ویل : دا د طلعت چنګېز په نامه یو ترکي ؤ هې د اطلاعاتو شپږ تنه یې له شوبک نه د تښتېدونکیو عیسویانو په لباس کې کرک ته لېږلي وو، هغوی درې میاشتې وروسته راغلي وو، د علي بن سفیان په موجودیت کې یې سلطان صلاح الدین ایوبی ته د هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای حالات داسی ښکارول ، چې صلیبي پوځ له شوبک تښتېدلی او کرک ته رسېدلی په ډېر بد حالت کې دی، دغه جنګ بایللی عیسوي پوځ چې له شوبَکه کرک ته ولاړ، د هغه ځای پر مسلمانانو یې ژوند حرام کړ، د مسلمانانو پرله پسې بندیانول پیل شول، مسلمانو ښځو له کورونو څخه وتل پرېښودل، چېرې یې چې پر کوم مسلمان شک راته، هغه یې نیوه او بېګار کمپ ته یې استاوه، هلته به له انسان نه داسې شی جوړېده چې خبرې یې نشوی کولای ، د سهار له تیارې به یې د ماښام تر تیارې پورې کار پرې کاوه، پر وچه ډوډۍ او اوبو یې ژوند تیرولو " مونږ هملته تر ځمکې لاندې چارې سرته رسولي ، هلته چې څومره مسلمانان او د جګړې وړ دي ، هغوې له دې ځایه باید وویستل شی او په شوبک کې د پوځ په لیکو کې تنظیم شي، ترڅو چې د مرستې د رارسېدلو نه پرته پر کرک حمله وکړای شي .

چنګیز ترکي وویل: زمونږ په شته والی کې ځینی کسانود هغه ځای څخه د راوتلو اظهار هم کړی وه خو دا کار له دې امله ګران دی چې هر لوري ته صلیبی پوځ پروت دی او هغوې خپلې کورنۍ او په ځانګړې توګه ښځینه د عیسویانو لاسو ته پرېښودلای نه شي، په سملاسی توګه د دې خبرې اړتیا ده، چې پر کرک حمله وکړای شی او مسلمانانو ته نجات ورکړل شی .

تردې د مخه د اطلاعاتو یو کس دا خبر ورکړی وُ، چې د صلیبیانو نظر دا دی، چې سلطان صلاح الدین ایوبی به کرک کلا بند کړي، نو د صلیبیانو یو لښکر چې د یو صلیبي حاکم ریماند تر قوماندې لاندې دی، د شا له لوري حمله وکړي، سلطان صلاح الدین ایوبی لا د مخه خپلو قوماندانانو ته ویلي وو، چې صلیبیان به د شا له لوري حمله کوي، د دې وړ حالاتو له پاره هغه زیات شمېر پوځ ته اړتیا لرله، هغه د چنګېز د لېږلو پر وخت علی بن سفیان ته وویل د احساساتو غوښتنه خو دا ده چې مونږ باید په سملاسی توګه پر کرک حمله وکړو، اټکل کوم چې د هغه ځای مسلمانان په دوزخ کې پراته دي، خو د حقیقت غوښتنه دا ده چې د خپلو صفونو له

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مستحکم کلکولو پرته یو ګام هم پورته نه کړم، ګزار هغه مهال پکار دی چې باور دې وي اغېز یې ښه وی، مونږ هغه مېرمنې او کوچنیان هېرولای نه شو چې د دښمن له لاسه خوار او ذلیل وژل شی، هغوی زمونږ بی نومه ورکي شهیدان دي، دا د قوم ستره قرباني ده، زه د هغوی د عزت او پت له پاره فلسطین نیول غواړم، که زما هدف دا نه وي نو بیا د جګړې مقصد ډاکه او لوټ تالان پاتې کېږي، هغه قوم چې خپلې کوچنۍ لونې او زامن هېر کړي، چې د دښمن د تېري له امله خوار او ذلیل ووژل کیږی ، داسې قام به بیا د غلو او لارې شوکوونکیو یوه ډله وي، د دغسې قام وګړي بیا له دښمن نه د انتقام اخیستلو پر ځای پخپله یو بل لوټوي، او یو بل ته دوکه ورکوي، د هغوی حاکم د قام په لوټنه مزې چرچې کوي، کله چې بیا دښمن هغوی کمزوري ووینی او یرغل پرې وکړی نو دوی بیا پوچ شعارونه ورکوي او قام ناخبره ساتي، له دښمن سره د پردې تر شا جوړ جاړی کوي، د خپل هیواد یوه برخه ځمکه او وګړي دښمن ته سپاري او باقی پاتې یې خپله واکمني جوړوي، ځکه هغه پوهېږي، چې دښمن یې نه بخښي، دا ځو ورځې مزې چرچې په دې خاطر کوی چې د قام د وینو اخري څاڅکې هم په ډیر تلوسه ژر ژر وڅښي .

سلطان صلاح الدین ایوبي د داسی بې شمېره قومونو نومونه واخیستل او وې ویل. هغوی پراختیا غوښتونکي وه ، د هغوې په وړاندې تردې پرته بل هیڅ هدف نه ؤ، چې پر ټوله نړۍ دې پادشاهي وکړي او د ټولې نړۍ خزانې دې راټولې او تر خپلو پښو لاندې دې ډېرې کړي، هغوی د نورو قامونو عزتونه پامال کړل خو بیا یې خپلې لونه او خویندې د نورو په لاسو بې پته شوې، د دغسې قامونو واکمن د پردیو په خاوره کې مړه شول او نوم او نښان یې هم پاتې نه شو، هغه قامونه چې غیرتمن او دا احساس یې لاره چې د هغوی خاوره او ناموس د دښمن په ناولو لاسو پلیته شوی او باید بدله یې واخیستل شي- مونږ هم حمله کوونکي یو او صلیبیان هم، خو فرق دا دی چې هغوی له لرې لرې هیوادو څخه زمونږ د دین د نوم او نښان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دورکاوي لـه پـاره راغلـي دي، هغـوی د دې لـه پـاره راغلـي دي، چې د مسلمانانو مېرمنې تر خپل واک لاندې راولي او لـه هغـوی نـه صلیبیان وزیږوي، مونږ د هغوی له پټ نه د دفاع په خاطر حمله کړې ده، که مونږ د کفري توپان مخه ونه نیسو، نو بې غېرته به یو، مسلمانان به نه یو، او که د اسلام دفـاع پـه دې ډول سره وکړو، چې د دښمن پـه انتظار پـه کور کې کښېنو، چې کله دښمن حمله وکړي، مونږ به یې پر خلاف جنګیږو او بیا په ویاړ سره ووایو، چې مونږ د دښمن حمله په شاه وتمبوله ، نو دا زمونږ د بې زړه توب نښه ده، د دفاع طریقه باید داسې وي چې کله دښمن ستا د وهلو لپار توره له تیکی راباسي، چې ستا تورې د هغه غاړه لا پخوا پریکړې وی هغه چې سبا حمله کوي ! ته پرې همدا نن حمله وکړې .

علـی بـن سـفیان وویـل: زمـا سره د دې یـو عـلاج شـته چې لـه سـلطان نورالدین زنګي نه دې مرسته او کومک وغوښتل شي او پر کرک دې حمله شی .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویـل : دا بـه هـم زیانمنـه وي لـه زنګي سره باید دومره پوځ موجود وي، که صلیبیان پر مونږ د شا له لوري حمله کوي، چې زنګي پرې هم د شا لـه لوري حمله وکړای شی، زه د مرستی غوښتلو قایل نه یم، د دې پر ځای زه دا هم کولای شم، چې چریکي ګروپونه کرک ته ولېږم او پر صلیبیانو ژوند نا آرامه کړم، هیله من یم چې زمونږ د اطلاعاتو ځوانان به د وینو په بیه د صلیبیانو جرړې پرې کوي، خو انتقام به یې د هغه ځای له بې ګناه مسلمانانو اخیستل کیږي، چریکان خو به د خپل کار سرته رسولو وروسته ځانونه بچ کړي هغوی خو هر ډول مشکلات زغملای شي، زمونږ تش لاسي خویندې ورونه به ځپل کیږي، البته پردې وړاندیز غوروکړه چې له هغې ځایه مسلمانې کورنۍ څه ډول راویستل کیدای شی ، په حمله کولو کې به یو څه وخت ته اړتیاوي، مونږ د پوځ په لیکو کې زیات شمېر ځوانان شامل کړي، له کرک نه هم ځوانان راغلي او را روان دي .

زه احساس کوم چې مونږ باید د هغه ځای د مسلمانانو په باب خپله پالیسي بدله کړو! دا خبره د صلیبیانو د جاسوسي شبکې مشر هرمن په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې حال کې وکړه، چې د کرک ځو تنه صلیبي پادشاهان، د هغوې پوځي قوماندانان او اداري مسوولین موجود وه، هغوی چې ځومره خپل ماتې خوړلي پوځ ته کتل هغوی ته پر خپل عقل غوسه او د انتقام احساس غالبېده، هغوی خپله ماته ډېر ژر پر سوبه بدلول غوښتل، په هغوی کې یواځې د استخباراتو مشر هرمن داسې یو سړی وو، چې په سړه سینه یې سوچ او خبره کوله ، هغه لیدل چې صلیبي ملګري یې د کرک پر مسلمانانو څه وړ ظلمونه کوي، هغه وویل: تاسې همدا ډول رویه په شوبک کې له مسلمانانو سره کوله، چې په نتیجه کې هغوی د مسلمانانو له بېګار کمپ څخه هغه مسلمان پوځیان وتښتول، چې مونږ خطر ناک جاسوسان ګڼل او بندیان کړی مو وو، زه باور لرم چې هغوی ته د هغه ځای مسلمانانو پنا او هغوې د شوبک د کلا ننې حالات ځارلي وو، سربېره پردې صلاح الدین ایوبي چې پر مونږ د کلا کوم دېوال را وران کړ ، په هغې کې هم د دننه مسلمانانو لاس و، هغوی ستاسې له ناروا تېریو دومره په تنګ راغلي وو، چې د ځانونو په قربانۍ کولو یې د مسلمان پوځ مرسته وکړه او کله چې د مسلمانانو د پوځ د مخکې لښکر لومړی ټولی شوبک ته را ننووت، مسلمانانو یې لاربښوونه وکړه .

یو صلیبي قوماندان وویل: څکه مونږ د دې ځای د مسلمانانو زور او قوت ختمول غواړو، چې د هغوی همت او ځواک به له منځه ولاړه شي

هرمن وویل : د دې پر ځای که تاسې هغوی خپل دوستان کړي، له تاسې سره به مرسته وکړي، که تاسې ماته اجازه راکړی، زه به هغوی په مینه او دوستۍ سره له دین بدلولو پرته د صلیب مرستیالان کړم، زه به هغوی د مسلمانانو پر خلاف وه جنګوم .

یو مشهور صلیبي پادشاه ریماند وویل: هرمنه ! تاسې هېر کړي دي کیدای شی ته به یو ځو تنو مسلمانانو ته مادي لالچ او هغوی به له مسلمانانو سره خیانت ته تیار کړی ، خو ټول مسلمانان د اسلامي پوځ مخالف او ټول قام غدار کېدلای نه شي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمنه! ته پر هغو خلکو دومره باور مه کوه ! مونږ هغوی دوستان کول نه غواړو، مونږ د هغوی نسل له منځه وړل غواړو، هر صلیبی چې له کوم مسلمان سره مینه او دوستي کوي، نو د دې مطلب دا دی چې له اسلام سره مینه کوي، حال دا چې زمونږ هدف د اسلام له منځه وړل دي ، په کرک، یوروشلم، عکا، عسقلان او هر چېرې چې د صلیب واکمني ده، هلته مسلمانان دومره تنګ کړی، چې یا هغوی مړه شي او یا د صلیب په وړاندی په ګونډو شی .

هرمن وویل: له مسلمانانو سره چې څه کیږي، صلاح الدین ایوبی له هغی نه پرله پسې خبریږي، تاسې هغه هڅولی، چې ژر تر ژره پر کرک حمله وکړي، خو دا مو هېره کړېده چې زمونږ پوځ په سملاسي توګه د اسلامي پوځ د حملې په وړاندې مقاومت کولای نه شی .

فلپ اګستس وویل: د دې حل دا نه دی چې مونږ دې مسلمانان پر سر کښېنوو، تاسې تر اوسه هم د مسلمانانو جنګي بندیان ژوندي ساتلي دي، هغوی ولې نه وژنی؟

ګي آف لوزینان وویل: ځکه چې ایوبي به زمونږ جنګي بندیان ووژني، زمونږ سره د مسلمانانو دری سوه یوشپېته جنګي بندیان دي، او له مسلمانانو سره زمونږ دولس سوه پنځه او یا بندیان دی .

اګستس وویل: آیا مونږ د مسلمانانو د وژنې له پاره څلور صلیبیان وژلای نه شو؟ زمونږ هغه بندیان چې له صلاح الدین ایوبی سره دي بی زړه او ډارن وو، هغوی د جګړی په ځای بندیان شول، هغوی ژوندي پاتې کېدل غوښتل، هغوی چې د مسلمانانو په لاسو ووژل شي نو ښه ده خو ته په ډاډ سره مسلمان بندیان ووژنه .

د سر لښکر په عهده یو صلیبي وویل: آیا که تاسې له مسلمانو اوسېدنکو سره د وحشیانو په څېر رویه وکړی او مسلمان جنګی بندیان د وژنی، نو صلاح الدین ایوبی ته به ماتې ورکړای شی؟ دا مهال د پوځ پر وړاندې مسئله دا ده : که صلاح الدین ایوبی پر مختګ وکړي، د هغه مخه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

به خنګه نیسو، د شوبک کلا ترې څه ډول نیول کېدای شي؟ که د کرک ټول مسلمانان ووژنی، بیا به څه کیږی ؟ تاسې ولې د صلاح الدین ایوبی په خبر پراخ نظري نه غوره کوی ؟ آیا هرمن ویلای شي چې په مصر کې د هغه ځمکیزې چارې څه او بریالیتوب یې څومره دی؟

هرمن خواب ورکړ چې څومره هیله کېدای شي، تر هغې هم زیات ځکه علی بن سفیان له صلاح الدین ایوبی سره په شوبک کې دی، ما په قاهره کې د هغه له غیر حاضرۍ نه ښه ګټه پورته کړې ، د قاهرې مرستیال ناظم الدین فاطمیانو د ځان ملګری کړی. ناظم الدین د صلاح الدین ایوبی ځانګړی باوری سړی خو اوس زمونږ په لاس کې دی ، فاطمیانو د پردې تر شا خپل خلیفه ټاکلی ، هغه په قاهره کې دننه د بغاوت او د سوډانیانو د حملې انتظار باسي، زمونږ پوځي افسران په سوډان کې سوډانی پوځ روزي . صلاح الدین ایوبی چې په قاهره کې کوم پوځ پرېښی، د هغې دوه تنه مرستیال قوماندانان زمونږ په لاسو کې لوېږي، له هغې خوا به سوډانیان حمله کوي، په قاهره کې به پاڅون او فاطمیان به د خپل خلافت اعلان کوي .

ریمانډ وویل: تاسې دا هېر کړي چې صلاح الدین ایوبي څومره چالاک سړی دی، هغه به پر کرک حمله وځنډوي او قاهرې ته به ځان ورسوي! ؟

ریمانډ وویل: د هغه د پاتې کیدو له پاره ضروري ده، چې همدلته مصروف کړای شي، یوه چاره دا هم ده چې د هغه مخه ونیول شي او د هغه یو پوځی عسکر هم قاهرې ته ونه رسېږی .

هرمن وویل: زه ډاډه یم په قاهره کې چې د هغه کوم پوځ دی، هغه به یې هیڅ په کار رانه شي، زما سړیو د هغه ځای په پوځ کې دا شکونه پیدا کړی چې هغوی یې په قاهره کې د دې له پاره پرېښي چې د غنیمت له مال نه بې برخې شي، او دا هم ورته وایي چې ایوبي په شوبک کې په سوونو عیسوي انجونې نیولې او پر سپاهیانو یې وېشلې دي، زما بریالیتوب دا دی، چې ما دغه خبره مسلمانو پوځي حاکمانو ته کړې او د هغوي په وسیله مې دغه اوازې خپرې کړې دی، داسې حالت مې پیدا کړي چې د قاهرې ټول پوځ به

Scanned by CamScanner

(c) kabulpen.com: The Digital Library

له سوډانیانو سره ملګری شي، صلاح الدین ایوبی به مجبور وي چې له دې ځایه خپل ټول پوځ په قاهره کې د بغاوت د غلي کولو له پاره بوځي، خو دا پوځ به هغه مهال رسیږي، چې قاهره به د فاطمیانو د خلافت مرکز او هلته به د سوډان پوځ واکمن وي، ضروري نه ده چې مونږ دلته پر صلاح الدین ایوبی حمله وکړو او هغه دلته ایسار کړو مونږ به هغه همداسې سر ګردانه پرېږدو، مونږ یې د مسلمانانو په لاسو وژل غواړو.

هرمن ټینګار وکړ او بیا یې وویل: تاسې تر اوسه د مسلمانانو پر روحیاتو پوه نشوی همدا لامل دی چې تاسې زما مهمې خبرې نه منی، مسلمان که پوځي وي او د تمریناتو په جریان کې د هغه په دماغ کې دا خبره کېنول شی چې هغه د هیواد او قوم ساتونکی دی نو بیا د خپلې خاورې او خلکو له پاره ځان قربانوي، د نړۍ پادشاهي د هغه په قدمونو کې کېږده، هغه به عسکر اوسېدل غوره کړي، خو له خپل قام سره به خیانت ونه کړي او که په همدې عسکرو کې د نفساني خوندونو، شراب څښلو، واک او منصب هیلې پیدا کړای شي، نو بیا له خپل دین نه هم پرې تېریږي، مونږ چې کوم مسلمان پوځي حاکمان د ځان ملګري کړي، په هغوی کې مو همدغه کمزوري پیدا کړي او کوو یې...

خو د پوځ خاین کول دومره آسان نه دی لکه څومره چې اداري واکمن د ځان تابع کول آسان دی.

هرمن وویل: اداری چارواکو د امیرانو او وزیرانو په ډلو کې د شاملېدلو هېلې زیاتې وی.

پدی خلکو د پادشاهی نیشه سپره وي، د مسلمانانو تاریخ وګوری، هغوی تر خپل پیغمبر وروسته د خلافت تر لاسه کولو له پاره یو تر بله وجنګېدل خو د هغوی جنرالانو په خورا صداقت خپل کارته دوام ورکړ، هغوی نور هیوادونه د خپلو تورو تر سیوري لاندې راوستل، او د اسلامي سلطنت د پراختیا هڅې یې وکړي، خو کله چې د هغوی چارواکو ولیدل، چې پلانی جنرال دومره منلی شوی چې د هغه د سوبو له امله ورته قام په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنه سترګه ګوري، نو واکمن او د هغه درباریانو هغه جنرال ته ناسم احکام لېږلي او هغه يې ذليل او رسوا کړی ، پخپله د خليفه مسند له مخالفينو محفوظ پاتی شوی نه دی، د مخالفينو سترګې د اسلامي حکومت د پراختيا پر ځای د خلافت لاسته راوړلو په لور شوې ، جنرالانو بايکاټ کاوه او د هغوئ فتحه شوې سيمې په کرار کرار له لاسه ووتی، نتيجه يې دا ده چې اوس مونږ په عربو کې ناست يو، صلاح الدين ايوبي له هماغو جنرالانو څخه يو دی، چې اسلامي سلطنت تر هغو پورې رسول غواړي، تر کومه ځايه چې پخوانيو جنرالانو رسولی و، په دې سړي کې ښه والی دا دی چې د بيورو کراسۍ او خلافت پروا نه کوي، هغه چې کله د مصر خلافت د خپلو هيلو پر وړاندې خنډ وليد نو خليفه يې عزل کړ، دغه زړور ګام هغه د قوی ځواک او خپلې پوهې او تدبر په رڼا کې پورته کړ.

هرمن خبرې کولې او ټولو صليبی واکمنو په غوره سره اورېدلې، هغه ويل: صلاح الدين ايوبي د خپل قوم دغه کمزوري پېژندلې، چې غير نظامي قيادت د واکمنۍ هيله من وی، او دغه هيله داسې ده، چې د ښځې، پيسې او له شرابو سره عادت کېدل ترې پيدا کيږی، مونږ يوازی هغه پوځيان پخپلو لاسو کې اخيستی شو چې د اقتدار غوښتونکی وی ، لدی امله مونږ زيات کوښښ په همداسی خلکو باندی کوو، د پوځ د کمزوري کولو لاره دا ده، چې هغوی د خلکو په نظر کې رسوا کړای شي، دا زما کار دی، چې کوم يې، تاسې ښايي زما خبرې تاييدنه کړی، خو زه يې تاسې ته ويل غواړم، چې تاسې صلاح الدين ايوبي ته د جګړې په ډګر کې په آسانی سره ماتې ورکولای نه شی! هغه يواځې د جګړې له پاره نه جګيږي، د هغه د عزم او تصميم بنسټ د يوه داسې پروګرام په لور دی، چې د هغه ټول پوځ پرې پوهيږي، د هغه بنسټيز غوره والی دا دی، چې له خليفه يا غير نظامي قيادت نه او امر نه اخلی، هغه کوټلی مسلمان دی، هغه وايي چې د قرآن په احکامو باندې عمل کوم .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما چې کوم جاسوسان په بغداد کې دي، هغوی خبر رااستولي، چې ایوبي نور الدین زنگی هم د ځان ملگری کړی او له دې ځایه یې انقلابي وړاندیزونه وراستولي ، پر کومو چې عمل کول پیل شوي ، یو یې دا چې امیر العلماء فتوای ورکړې، چې خلافت به یو او هغه به د بغداد خلافت وي، دغه خلافت به د نورو هیوادونو په باب د احکامو نافذولو او د روغې جوړې د خبرو اترو منظوري لومړی له نظامی قیادت نه اخلي، او چارې به یې د پوځي حاکمانو په لاسو کې وي، خلیفه به د لرې پرتو سیمو جنرالانو ته کوم فرمان لېږلی نه شي دریم دا چې د خلیفه نوم به په خطبه کې نه اخیستل کیږي، او د خلافت د اغیز ختمولو له پاره ایوبي احکام صادر کړي ، چې خلیفه او یا د هغه نائب او یا د کومې سیمې حاکم، چې کله په دوره بهرته ځي نو خلکو ته به په لارو کې د درېدلو، نارو وهلو او سلام کولو اجازه نه وي ؟

صلاح الدین ایوبی تر ټولو مهم کار دا کړی چې د سني او شیعه بېلتون یې له منځه وړی ، هغه شیعه ګانو ته په نظامي او اداري چارو کې پوره نمایندگی ورکړې ، او په ډېرو اغېزمنو لارو چارو یې شیعه علماء قایل کړي دي، چې داسې دودونه پرېږدي، چې له اسلام سره مخالف وي، ... د صلاح الدین ایوبي دا ډول کارونه زمونږ له پاره زیان رسوونکي دي، مونږ د مسلمانانو همدغه کمزوري استعمالول غواړو، اوس زمونږ له پاره دا ډول کوښښونه په کار دي چې د مسلمانانو اداري قیادت له صلاح الدین ایوبي او پوځ سره مخالف کړو.

یوازی اوس نه، بلکې د تل له پاره فلپ اگستس چې د مسلمانانو سره سخت دښمن و وویل : زمونږ دښمنی یوازی له صلاح الدین ایوبی سره نه ده بلکی زمونږ جگړه د اسلام پر خلاف ده، مونږ دا کوښښ باید وکړو چې که صلاح الدین ایوبی مړ شی قوم بل ایوبي پیدا نه کړای شي، دا قوم باید د غلطو او بې بنسټه عقایدو پر وسله ووهل شي، په هغوی کې د پادشا کیدلو مینه د لېنتوب تر بریده پیدا کړی، عیاشان یې کړی، او داسې دود په کې پیدا کړی، چې دغه وګړي د تخت ناستی له پاره یو تر بله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وجنگیږی، او بیا دغه ډول نا اهله خلافت د پوځ پر سرونو حاکمان کړی او زه په پوره باور سر ویلای شم، چې دغه قوم به یوه ورځ د صلیب غلامان وي، د هغوی تمدن او مذهب به د صلیب په رنګ کې رنګ شی ، هغوی به د پادشاهۍ او خلافت د لاسته راوړنې له پاره لاس اوګرېوان وي، او د خپلو مخالفینو د خپلو له پاره به زمونږ مرستی غواړي، هغه مهال به زمونږ نه هیڅوک هم ژوندي نه وي، زمونږ ارواوې به یې ګوري، چې ما کومه وړاندوینه کړی ده، هغه ټکي په ټکي رښتیا ثابته شوې ده، د اسلام د جړو سستولو له پاره یهودان تاسې ته خپلې انجونې وړاندی کوي، هغوی وکاروي، یهودان یوازې د دې له پاره خپل دښمنان وګڼی چې هغوی بیت المقدس خپل مقدس ښار او فلسطین خپل وطن ګڼی، هغوی ته ووایې، چې فلسطین به ستاسې وي، په اخر کې به دا سیمه مونږ هم تاسې ته درکوو، اوس زمونږ ملګرتیا وکړی، خو دا احتیاط به خامخا کوی، چې یهودان ډېر چالاک قوم دی ، هغوی ته چې کله هم ستاسې له لوري خطر متوجو شو نو ستاسې مخالف کیږي، د هغوی دولت او انجونې وکاروي او په بدله کې یې ورته فلسطین ورکړی .

د شویک او کرک له کلا ګانو ډېره لرې یوه پراخه سیمه پرته وه، چې له خاورو او شګو جوړه او د شګو او خاورو په غونډیو کې راګېره وه، دغه سیمه تقریباً یو نیم لک مربع میله پراخه او پلنه وه، په دې کې ډېره سیمه شګلنه او میداني وه او ژورې کندې یې هم لرلی، لږی لوړې څوکې هم پکې وي، هغه وخت چې صلیبي واکمنو د اسلام د بیخ ایستلو پلانونه پلی کول نو په زرونو پیاده او په آسونو او اوښانو سپرو لښکرو منډې ترړې وهلې، د تورو او برچو ځلکا له ورایه ښکارېده، د آسونو او اوښانو د ځغاستی له امله ګردونو په آسمان کې وریخ جوړه کړی وه، په دغه دوړو او ګردونوکې بر چې هم وارېدلې او غشی هم، پیاده عسکرو تر آسونو د مخه کېدو کوښښ کاوه، د آسونو سپرو پرکندو خېزونه وهل، شاو خوا د غونډیو پر څوکو دوه دوه سپاهیان کرار کرار ګرځېدل، د یوې غونډۍ په لمن کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور لمبې راپورته کېدې، له غونډۍ پورته تللې او بیا به غلې شوې، شور او ځوږ آسمان ښوراوه .

صلاح الدین ایوبي پر آس سپور له یوې دنګې څوکې یې دغه نظاره په غور سره لیدله، هغه له ډېره وخت د دغه میدان پر شاو خوا غونډیو ګرځېده او دوه مرستیالان یې هم ورسره وو.

یوه مرستیال یې وویل: زه په باوري توګه ویلای شم چې په څومره چټکتیا سره نظامي زده کړه روانه ده نو نوي سپاهیان به انشاء الله په څو ورځو کې پوره تجربه تر لاسه کړي .

بل مرستیال یې وویل: کوم سپاره چې تاسې له هغه پلنې کندې په خېز وهلو ولېدل، هغه ټول له کرک نه راغلي سپاره دي، ما هغوی نا آشنا ګڼل، خود غشي ویشتونکیو نښه ویشتل هم معیاري کیږي.

د جګړې د ډګر دغه منظره په اصل کې عسکري روزنه وه، د کومې په باب چې صلاح الدین ایوبي ډېر کلک احکام صادر کړي او له شاو خوا سیمو زیات شمېر سپاهیان جذب کړای شوي وو، له کرک نه هم زیات شمېر ځوانان په پټه راتښتېدلي وو، دا د سلطان صلاح الدین ایوبی د اطلاعاتو کمال و، چې له کرک نه یې هم ځوانان راوستي وو، د شوبک هغه مسلمانان چې د صلیبیانو تیري یې سملي (زغملی) وو، په ډېر جوش او خروش د سلطان صلاح الدین ایوبی په پوځ کې شامل شول ، چې د هغوی د نظامي روزنې چار همالته سمبال شوې وه، سلطان صلاح الدین ایوبی له دې کار سره ځانګړې مینه درلوده ، خو هغه خپل مرستیال باوري کاوه، چې نوي عسکر به په لږه موده کې تمرین کړای شي او د ازمېښت د پاره به چمتووی .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: سپاهیان یوازې د وسلو په استعمال او بدني تکړه توب له مخې نه ازمایل کیږي! د عقل او احساس کارونو ته هم اړیتا وه ده، زه داسې پوځ ته اړتیا نه لرم چې په پټو سترګو پر دښمن یرغل کوي او یوازې پر وژنه پوهیږي، زما داسې پوځ ته اړتیا ده، چې هغوی ته څرګنده وي چې دښمن یې څوک دی؟ د دښمن اهداف څه دی؟ زما لښکرو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته باید معلومه وي، چې هغوی د الله جل جلاله د لارې سپاهیان دي، او د هماغه په لاره کې جنګیږي، دا جوش او خروش چې زه یې وینم، ډېر ضروري دی خو چې دوی ته خپل مقصد څرګندنه وي، خپل حیثیت و نه پېژني، جذبات یې ډېر ژر سړیږي هغوی ته ووایی او په ذهن کې یې کېښېنوی چې مونږ فلسطین ولې نیول غواړو؟ هغوی ته ووایاست چې غداري څومره ستر جرم دی ! هغوی وه پوهوی، چې تاسې یوازې د فلسطین له پاره نه ! بلکې د اسلام د ساتنې، سر لوړی او پراختیا له پاره جنګېږی، تاسې د راتلونکیو نسلونو د عزت ، پت او وقار له پاره د جګړی ډګر ته ځی، تر عملي زده کړې وروسته هغوی ته وعظ وکړی او خپل ملی ستر توب پرې روښانه کړی .

یوه مرستیال یې وویل: خوږه مشره! هغوی ته هر ماښام وعظ کیږي، مونږ له هغوی نه الله مه کړه وحشیان نه جوړوو.

صلاح الدین ایوبي وویل: د دې خیال هم وساتی چې د هغوی په زړونو کې د مسلمان قوم د هغو انجونو مظلومانه حالت هم انځور کړی چې د کفارو له خوا تښتول شوی پت او عزت یې لوټیږي.

هغوی ته د قرآن هغه پاڼې هم وریادوی، چې صلیبیانو تر پښو لاندې کړې ، او هغوی ته هغه جوماتونه هم وریادوي چې کفارو پکې خپل آسونه او څاروي تړلي او تړی یې، د لوړو پت او د جوماتونو احترام د مسلمانانو د عظمت نښې دي، هغوی ته ووایی په کومه ورځ چې تاسې له خپلو ذهنونو د خپلو لوړو عصمت او د جوماتونو درناوی وویسته په هماغه ورځ به مو دا دنیا د ځانونو له پاره جهنم کړې وي، او په اخرت کې چې کوم عذاب راتلوونکی دی، د هغې خو کوم تصور هم نشی کولای.

پر غونډیو چې کوم دوه دوه او څلور څلور سپاره ګرځېدل هغه پیره داران وو، د صلیبیانو د حملې وېره موجوده وه، تر ډېر لرې ځایه پوځونه موجود وو، خو بیا هم د تمرین د دغه ساحې شاو خواته د پیری اړتیا وه، له دغو پیره کوونکیو یو یادوه چې د غونډۍ پر سر روان وو، ودرېدل، هغوی ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاندې د یوه ډېرې د پاسه صلاح الدین ایوبي ولاړ ښکارېده د پیره کوونکیو لوري ته یې شا وه، فاصله به دوه دوه نیم سوه ګزه وه، یوه پیره دار وویل: کم بخت مونږ ته شا کړې ده، که له دې ځایه یې پر غشي وه ولم، نو زړه یې سوری کولای شم، ستا څه خیال دی؟ ملګری یې وویل: بیا به چېری تښتې؟ هغه ورته وویل، هو! ته صحیح وایې، که دغه خلک مونږ ونیسي او و مو وژني هیڅ خبره نه ده، خو که ژوندی یې ونیولو نو داسې سزاګانې به راباندې تېرې کړي، چې مونږ به بیا ورته د ټولو اندیوالانو نومونه ښیو.

هغه ملګري یې ورته وویل: دا کار د هغه ساتونکیو ته پرېږده ! که د صلاح الدین ایوبی وژل دومره آسان وای، نو تر اوسه به ژوندی نه وو.

هغه بل ملګري یې وویل: دا کار اوس کول په کار دي، اوریدلي مې دي چې فاطمیان وایي: تاسې له څه کولو پرته زمونږ نه ډېرې زیاتې پیسې اخلی ! خو چاری ترسره کولای نشی .

لومړی ملګري یې وویل: زه هیله لرم چې دا کار به ډېر ژر وشي ، اوریدلی مې دي چې حشیشیان (چرسیان) پدی کار کې ډېر زړور دي د وژنې په چار کې له سره تیریږی، تر اوسه خو هغوی هیڅ ونه کړل، زه له دې نه هم خبر یم چې د ایوبي په ساتونکیو کې درې تنه حشیشیان (چرسیان) شته، دا خو د هغوی پوره کمال دی چې تر ساتونکي ټولي پورې رسېدلي دي، او څوک پرې پوه شوي هم نه دي، خو هغوی به یې کله وژني ؟ وېرېږي به ... هغوی خبرې کولې او مخکې روان وو.

مؤرخین لیکی چې له مصر نه د صلاح الدین ایوبي د نشتوالی پر وخت هلته د مخالفینو تر ځمکی لاندې کوښښونه راڅرګند او داسې حالات ترې پیدا شول چې یوازې معجزې یې مخه نیولای شوه، یوه خبره دا وه چې کوم فاطمی خلافت معزول شوی او د ورانکارولـه نیولو وروسته په څرګنده خاموشه شوی و، خو په ایرو کې د بلې سپرغی په څېر یې سرایت کاوه، د دې توطی تر شا صلیبیان وو، او عملي کوونکی یې هغه مسلمانان مشران

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنا کې یې خضر الحیات پرمخې پروت ولید، په ناڅاپي توګه د چا فکر شو چې د خضر ښي لاس ګوته پر ځمکه او په خاوره کې یې په ګوته څه لیکلي وو او مړ شوی و، پر ځمکه هغه لیکلي وو مصلح د "ح" توری یې پوره کړای شوی نه و، د دغه حرف کړېدو ته په رسېدو یې ساوتلې وه، مړی پورته کړای او دغه کلمه وه ساتل شوه، یو سړی یې د کوتوال (د اوسنی زمانی امنیه قوماندان) غیاث بلبیس پسې په منډه ولیږه، همدا ویل کېدای شول چې خضر د خپلې مړینې پر وخت پر خاورو د خپل قاتل نوم لیکلی دی، غیاث بلبیس کوتوال هم او د مصر د ژاندارم پولیسو قوماندان هم وُ چې دا هم د سلطان صلاح الدین ایوبي باوري حاکم و، د علی بن سفیان په څېر د ښاري جرایمو ماهر پلټونکی و.

غیاث بلبیس له رارسېدو سره سم پر ځمکه لیکل شوی لفظ مصلح په غور سره وکوت، په دې کې د ښار د امنیې مرستیال قوماندان مصلح الدین د خضرالحیاه له مړینې په خبرېدو هم راورسېده، غیاث بلبیس د هغه له لېدو سره پر ځمکه پښه راکښله او د مصلح کلمه یې ورانه کړه، څرنګه چې مصلح الدین د ښار د امنیې مرستیال قوماندان و، نو ځکه د کوتوالي محکمه د هغه تر لاسه لاندې وه، هغه بلبیس ته په امرانه لهجه وویل، د قاتل پته باید تر سهار د مخه ولګول شي، زه تر ډېره انتظار کولای نشم بلبیس هغه ته داد ورکړ، چې قاتل به د ډېر ژر و نیول شي، او بیا ترې روان شو، په همدې شپه بلبیس د خضر الحیات مرستیال او د هغه په دفتر کې ټول هغه وګړي راوه غوښتل، چې هغه ته نږدې وو، وپوښتل شو چې د وژل کېدو په ورځ د هغه کارونه څه وو، له هغو خلکو نه معلومه شوه چې نن ورځ د اداری مشرانو یوه غونډه وه، چې د پوځ کوم نماینده پکې نه و، د خضر مرستیال د هغه د کومک له پاره په غونډه کې هم شامل وُ په غونډه کې د مالیو په لړ کې د پوځ مصارف تر څېړنې لاندې راغلل، نو خضر وویل: په مصر کې باید ځنې لګښتونه و درول شي، ځکه چې د مصر امیر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي په شوبک کې ډېر زیات عسکر څېره کړیدي، چې د هغوی له پاره زیاتو پیسو ته اړتیا ده .

د پولیسو مرستیال قوماندان مصلح الدین یې مخالفت وکړ او وې ویل د پوځ مصارف غیر ضروري دي، د نور پوځ د څېره کولو یر ځای مونږ باید د موجوده پوځ مسایلو ته پاملرنه وکړو، چې لا د مخه زمونږ لپاره یوه ګرانه مسئله جوړه شوې ده،هغه وویل چې په مصر کې کوم پوځ موجود دی، په هغوئ کې بې باوري او بدامني لیدل کیږي، له شوبک نه چې کوم د غنیمت مالونه لاسته راغلي، په هغو کې هیڅ برخه دې پوځ ته راو نه لېږل شوه. خضر الحیاه وویل: تاته معلومه نه ده چې د مصر امیر صلاح الدین ایوبي د غنیمت د مالونو د نه وېشلو هدایت کړی دی او په اوسنی وخت کې دا ډېره ښه پرېکړه ده، د غنیمت د مالونو په هیله د جنګېدونکي پوځ کومه ملی جذبه او دیني نظریه نه وی .

پر دې مسئله بحث په توندو خبرو واوښت، مصلح الدین تر دې پورې وویل چې د مصر امیر له مصري عسکرو سره دومره ښه رویه نه کوي، لکه له شامي او ترکي سپاهیانو سره یې چې کوي، هغه په غوسه کې ځنی نورې ناروا خبرې هم وکړې، چې په ځواب کې یې خضر وویل: مصلحه ! ستا په ژبه صلیبیان او فاطمیان خبرې کوي .

له دې وینا سره غونډه له ځوږ نه ډکه شوه او پای ته و رسېده، د خضر الحیات مرستیالانو وویل : چې له غونډې وروسته مصلح الدین د حضر الحیات دفتر ته راغی، هلته بیا ګرمې خبرې اترې وشوې، مصلح الدین خضر الحیات پردې قانع کاوه چې مصري پوځ ډاډه نه دی ، هغه بیا مخکینی خبرې تکرار کړې، چې په غونډه کې یې کړې وې ، خضر الحیات وویل: که همداسې وي زه دا مسئله ستا له لوري د مصر امیر ته وړاندې کوم، خو زه به ورته خامخا لیکم چې تا د ټول مجلس په مخکې ویلې وو، چې د مصر امیر په پوځ کې امتیازي رویه خپله کړې ده، او زه به ورته دا هم لیکم چې تا زمونږ پردې خبره د باوري کولو کوښښ کاوه، چې سلطان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketab.com: The Digital Library

مېرمني يې وويل: هغه پر مخ نقاب غوړولی و، خو ستا پرده پورته شوه، ما اوس و پېژندلې، مصلح الدين د څه ويلو کوښښ کاوه خو مېرمني يې هغه خبرو ته پرې نه ښوده، ورته وې ويل: زه ګومان کوم چې تا د بيت المال پيسې خوړلي دي او خضر الحيات درباندې پوه شوی وه نو تا د کرايې په قاتل هغه له مخې لرې کړ

مصلح الدين وويل: پرما د درواغجن تورونه مه پورې کوه، زما پيسو خوړلو ته څه اړتيا ده؟

مېرمني يې وويل: ستا ورته نشته، خو د هغې فرنګۍ ورته شته ! چې تاله نکاح پرته په کور کې ساتلې ده مېرمني يې له ډېره سوزه وويل : ستا د شرابو له پاره پيسو ته اړتيا ده، که دا تور غلط وي، نو ووايه چې دا د څلورو آسونو بګۍ له کومه راغله؟ دې کورته چې هره شپه ډماني راځي، دا مفتې راوستل کيږي؟ د شرابو کومې مېلمستياوې چې ورکول کيږي، د هغو لپاره پيسې له کومه راځي؟

مصلح الدين د قهر او محبت په ګډه وډه لهجه ورته وويل: د الله له پاره غلې شه، ما خو معلومولو ته پرېږده، چې هغه سړی څوک دی ؟ چې دغسې خطرناکه توطيه يې و کاروله، او ولاړ، اصلي حقيقت به تاته پخپله روښانه شي !

مېرمني يې وويل: زه اوس غلې پاتې کېدای نه شم. تا زما سينه د انتقام له اوره ډکه کړې ده، زه به ټول مصر ته وايم چې زما څښتن قاتل دی ، د يوه مؤمن قاتل، ته زما د مينې قاتل يې، زه به درنه د خپلې مينې بدله اخلم .

مصلح الدين ورته عذر زاری وکړی، مېرمن يې غلی کړه او هغه يې قايله کړه چې تر دوه ورځو بايد غلې وي، چې هغه سړی ولټوی او ثابته کړي چې هغه قاتل نه دی هغه مېرمني ته دا هم وويل، چې غياث بلبيس څو کسان نيولي دي او قاتل به هم ډېر ژر و نيول شي .

شپه تېره شوه، راتلونکی ورځ هم تېره شوه، مصلح الدين له کوره غايب و، د هغه دويمه مېرمن يا ياره هم چېرې ونه ليدل شوه، له ماښام وروسته مصلح الدين کورته راغی او د لومړۍ مېرمني کوټې ته ورغی، له هغې سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې د مینې او محبت خبرې کولې مېرمن د هغه په دوکه کې راتلل نه غوښتل، خو د مېنې په جال کې ګېره شوه .

مصلح الدین هغې ته وویل چې هغه سړې لټوي چې هغه ته یې سل اشرفۍ ورکړې دي... لږه شېبه وروسته یې مېرمن ویده شوه، په دې شپه مصلح الدین ملازمینو ته رخصتي ورکړې وه، په کور کې داسې چوپتیا وه، چې پخوا تر دې کله هم نه وه، مصلح الدین تر ډېره د ویدې مېرمنې په کوټه کې وه بیا پاڅېده وه ووت .

نیمه شپه به وه، یو سړي د هغه د کور له بهرني دیوال سره شاو لګوله، ودرېده، بل سړی د هغه پر اوږو ودرېده، دریم د هغه پر اوږو پر دیوال وړاوښت، دننه یې ځان خوړندکړ او بیا یې وه غورځاوه، هغه له دننه څخه لویه دروازه بېرته کړه، دواړه ملګري یې دننه ورغلل، په دې کور کې به هره شپه ساتلې سپې پرانستې و، په دې شپه سپې هم پخپل ځای کې تړلې پاتې و، ښایې چې ملازمینو به د تللو پر وخت کې له یاده ویستې و، چې سپې خو پرانزي، درېواړه سړي برنډې ته ورغلل، تیاره ډېره ژوره وه، هغوی په کرار کرار ولاړل، په توره تیاره کې یو بل پسې روان وو، پر هغه دروازه یې لاس کېښوده چې د مصلح الدین لومړۍ مېرمن چې هغه به د فاطمې په نامه یادوله ویده وه، دروازه یې بېرته کړه، کوټه تیاره وه، درېواړه سړی دننه ورغلل، او په تیاره کې یې لاسونه تپول چې د فاطمې پالنګ یې ومینده، د یوه سړی لاس د فاطمې پر مخ ولګېده، چې سترګې یې خلاصې شوې، هغې وه ګڼله چې د مصلح الدین لاس به وي، هغې لاس ونیو، پوښتنه یې وکړه چېرې ځې ؟

د دې په ځواب کې یو سړی د هغې پر خوله ټوټه واچوله او یو څه یې په خوله کې ورتخته کړ، بیا په سملاسی ډوله درې تنو هغه له لاس پښو ونیوله او یوه یې پر بله ټوټه خوله کلکه وتړله، یو سړي د بورۍ خوله خلاصه کړه، دوه نورو فاطمه په رسیو کلکه وتړله او د بورۍ خوله یې بنده کړه، هغوی بورۍ له ځان سره واخیستې او بهر ووتل، د لویې دروازې نه هم ووتل، په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه غریبه ښځه وه، هغې ته پته وه چې د کوتوالی زېر زمینی ته تللو سره درواغ او رښتیا بېلېږي، خو تر دې د مخه یې د بدن غړي سره جدا کیږی، خدمتگاره په ژړا شوه وې ویل: که رښتیا وایم نو بادار سزا راکوي او که درواغ وایم نو تاسې سزا راکوی، بلبیس د هغې حوصله برابره کړه او هغې ته یې د پوره امان ډاډ ورکړ، خدمتگارې وویل: ما د قتل په دویمه ورځ یوازې همدومره لیدلي وو، چې یو نقاب پوښ سړی راغلی و، مصلح الدین بادار هغه ورځ په کور کې نه و، هغه سړي فاطمه بهر وه غوښته، هغه سړی د لویې دروازې نه بهر او فاطمه دننه وه، هغه ورسره مخامخ نه شوه، ملازمینو هغه لیدلې وه، خو څوک نږدې ورغلي نه وو او نه یې اوریدلي وو، چې د هغوی تر منځ څه خبرې شوې وې، هغه نقاب پوښ سړی ولاړ او فاطمه بېرته راغله یوه کوچنۍ د پیسو کڅوړه یې په لاس کې وه، فاطمی سر څوړند کړی و، او کوټې ته ولاړه ... په یو بل ماښام مصلح الدین څلورو نوکرانو او خدمتگارو ته رخصت ورکړ او خپلو خپلو کورونو ته ولاړل .

بلبیس پوښتنه وکړه تر دې د مخه هم په یوه شپه کې ټول ملازمین رخصت شوي وو؟

خدمتگارې ځواب ورکړ، هیڅکله نه ! حیرانوونکې خبره ده چې بادار مو ویلې چې نن شپه سپی هم ترلی پریږدی تر دې د مخه به یې د شپې سپی ایله کاوه، ډېر سړیخور سپی دی، د بېگانه خلک په بوی پېژنی او خوري یې .

غیاث بلبیس پوښته وکړه: د مصلح الدین او فاطمې اړیکې څنگه وې؟

خدمتگارې وویل : ډېرې سستې وې بادار مو څه موده وشوه، یوه ښکلې او ځوانه انجلی راوستې ده، چې بادار یې خپل غلام کړی دی، فاطمې او بادار مو سره خبرې هم نه کولې.

غیاث بلبیس خدمتگاره جلا کښېنوله او مصلح الدین یې دننه راوه غوښت او بهر ووت، چې بېرته راته دوه سپاهیان ورسره وو، هغوی مصلح الدین له ښي او کیڼ لاسه ونیوه او بهر یې بوته، مصلح الدین ډېر احتجاج وکړ، بلبیس د دې امر په کولو سره بهر ووت خو دومره یې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com:

چې دا بندي کړي! دویم امر یې دا وکړ، چې د مصلح الدین پر کور پیره ودروی او څوک بهر تللو ته پرې نږدي!

هغه مهال فاطمه له قاهرې نه ډېر لرې شمال لورې ته یو داسې ځای ته رسېدلې وه، چېرې چې شاو خوا لوړې غونډۍ شنې ونې او اوبه هم وې، دا ځای له عمومي لارې نه یوې خواته وه، فاطمه هلته لمر خاته وخت رسول شوی وه، آسونه ودرول شول، د فاطمه له خولې او مخه توته پرانستل شوه او لاس پښې یې هم ایله شول، هغه په هوش کې نه وه، هغه د درې نقاب پوښانو په ولکه کې وه، درې آسونه ولاړ وو، فاطمې چیغې کړې ، نقاب پوښانو فاطمې ته اوبه ورکړې او یو څه خواړه یې پرې وخوړل، هغه نه په سد کېده، د هغې نس ته چې اوبه او خواړه ورغلل او تازه هوا یې تنفس کړه، په بدن کې یې قوت پیدا شو، ناڅاپه پاڅېده، منډې یې کړې، درې واړه تښتوونکې یې ناست وو، هغوی ورته کتل وړاندې ولاړه، د یوه کمره تر څنګ ورغله، یو تن نقاب پوښ پورته شو او پر آس سپور ورپسې شو، په منډه ورغی او فاطمه چې په منډو منډو ستړې شوې، پرته وه، راپورته یې کړه پخپله یې پر آس کښېنوله او تر شا یې کښېناست، بېرته یې خپلو ملګریو ته راوستله.

یو تن تښتوونکی ورته وویل: تښتی !، تر کومه ځایه به وه تښتې؟ له دې ځایه خو کوم قوی انسان هم په تېښته تر قاهرې رسېدلای نه شي، فاطمې ژړل، چیغې یې وهلې او کنځلې یې کولې، یوه نقاب پوښ ورته وویل : که مونږ تا بېرته قاهرې ته بوځو، نو هم ستا له پاره د پناه ځای نشته، ته مونږ ته خپل ځښتن سپارلې یې. فاطمې په زوره چیغه کړه وې ویل دا دروغ دی.

تښتوونکی سړی ورته وویل: دا رښتیا دی مونږ ته د مزدوری په توګه اخیستې یې، تا زه ونه پېژندلم، ما تاته د شلو اشرفیو کڅوړه درکړې وه، تا خپل ځښتن ته وویل: ته قاتل یې، او تا دا ناپوهي هم وکړه، چې هغه ته دې وویل چې کوتوال ته به وایې، هغه لا د مخه ستانه پوزی ته راغلی و، د هغه یارې لا د مخه د هغه پر زړه او دماغ قبضه کړې وه؟ زه تاته ویلای نه شم

Scanned by CamScanner

Scanned by CamScanner

(c) ke[illegible]om: The Digital Library

وژل آسان نه وو، هغې آسونو ته وکتل، له آسونو زینو نه کښته کړای شوي نه وو، هغه په کرار پاڅېده او په کراره یې یوه آس ته ځان ورساوه، لمر د غونډیو شاته روان و، او فاطمې ته څرګنده هم نه وه، چې له قاهرې نه کوم لوري ته او څومره لرې ده هغې دا خطره پر ځان ومنله، چې د بېدیا په پراخۍ کې به د بېلارې له امله مړه شي خو ځان به د دغو کسانو څخه ضرور ژغوري.

هغې پر آس له سپرېدو سره آس ته قمچین ورکړه، د آس د سومانو غږ درېواړه تښتوونکي راویښ کړل، هغوی فاطمه د یوې غونډې خواته په ورتللو لیدلې وه، دوه تنه تښتوونکي پر آسونو سپاره شول، او د هغې پسې آسونه په ځغاسته کړل، د فاطمې له پاره ګرانه دا وه، چې هغې ته له غونډیو نه د وتلو لار معلومه نه وه، د بیدیا غونډۍ د څیرونکیو حیواناتو په څېروي، یوازې بیدیاني وګړي ترې ځانونه ویستلی شي، فاطمې یوه داسې لاره ونیوه، چېرې چې یوې بلې غونډۍ یې مخه نیولې وه، هغه چې هلته ورسېده، شاته یې وکتل چې تښتوونکي ورپسې په چټکتیا را روان دي، هغې آس پر غونډۍ وه خېژاوه او قمچین یې ورکړه، ښه آس و، پورته وخوت او بلې خواته کښته شو، هغې آس یو لوري ته وګرځاوه، لاره یې ومیندله، تښتوونکي هم راورسېدل، فاصله په کمېدو وه، د فاطمې پر خپلو سترګو باور نه راته، چې هغې د سمندر په څېر پراخه بېدیا کې څلور تنه پر اوښانو سپاره خپل لوري ته د راتګ په حال کې وه لیدل، هغې چیغې پیل کړې، هلې غله دې، هلې غله دې وه مې ژغوري او ځان یې هغوی ته ورساه.

فاطمې پسې د دواړو نقاب پوښو غلو آسونه هم راښکاره شول، چې اوښ سپاره یې ولیدل، د خپلو آسونو واګې یې راتینګې کړې او آسونه یې هم وګرځول، اوښ سپرو اوښان وځغلول، یوه په لینده کې غشی کېښود، وار یې وکړ، غشی د یوه آس په ورمېږ کې ښخ شو، آس له درده خېزه کې کړې، تیندک خور شو او له واکه وه ووت، سپور ترې کوز شو، اوښ سپرو ورته د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړې بلنه ورکړه، نو هغه بل یې هم آس ودراوه، هغوی ته څرګنده وه، چې د څلورو اوښ سپرو او غشي ویشتونکیو سره مخ دي.

فاطمی ورته وویل، چې د دوی یو ملګری د غونډیو په منځ کې دی، دا دواړه یې ونیول، دا څلور واړه اوښ سپاره د سلطان صلاح الدین ایوبي د پوځ د کومې ګزمې سپاهیان وو، سلطان صلاح الدین ایوبي په تولـه بېدیاکې ګرځنده پیرې خپرې کړې وې، چې د ناڅاپي حملې خطره نه وي، او صلیبي ورانکاري مصر ته داخل نه شي، د دغو ګرځنده ګروپونو ډېره ګټه وه، هغوی زیات شمېر شکمن کسان نیولي وو، اوس یې دا نقاب پوښان ونیول، فاطمې هغوی ته وویل، چې هغه یې څه ډول دلته راوستې ده، د چا مېرمن ده، هغې دا هم وویل چې د مصر د مالیې ناظم وژل شوی دی، د هغې مېړه مصلح الدین قتل کړی دی، چې د ښار ناظم دی او قاتل د دې درېوارو نه یو دی.

دریم نقاب پوښ هم ونیول شو، له هغوی نه خنجرونه واخیستل شول، لاسونه یې شاته وتړل شول، د هغوی یو آس د غشي لګېدو له امله تښتېدلی و، پر یوه آس یې دوه نقاب پوښان او پر یوه یې یو کښېناوه او خپل قوماندان ته یې وروستل، فاطمه هغوی پر اوښ کښېنوله، د دغه اوښ سپاهي له خپل یوه ملګري سره سپور شو، د دغه کاروان په وړاندې څلور میله واټن و، چې هغوی تر لمر پرېوتو پورې وواهه، دا ځای د خرماو یو باغ و، چې خیمې هم پکې وهل شوې وې، دا د دغه بیدیانیو ګزمه سپاهیانو مرکزو، فاطمه یې قوماندان ته وروسته او پر درېوارو تښتوونکیو نقاب پوښانو یې پیره ودروله، هغوی سبا ورځ قاهرې ته لېږل کېدل.

صلیبیانو پرېکړه کړې وه چې هغوی به په کرک کې ناست د صلاح الدین ایوبي انتظار نه کوي، هغوی د پوځ ویشل پیل کړي وو، د فرانسې پوځ ته یې د صلاح الدین ایوبي د پوځ د مخې نیولو له پار د تیاري امر کړی و، د ریماند پوځ ته یې د مسلمانانو پر پوځ د شاه له لوري حملې کولو امر کړی و، د کرک کلا د دفاع له پاره یې د جرمنی پوځ ټاکلی وه د فرانسې او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوخ لوړ پوړي قوماندانان د هیواد نیونې او پادشاهۍ د پراختیا هیله من و، په هغوي کې دا یوه خبره شریکه وه، چې مسلمانان باید له منځه یووړل شي، خو د هغوی په زړونو کې چې کوم اختلافات وو، هغې پر پرېکړو اغېزه کوله.

مؤرخ لیکي چې صلیبیان پر توطئو پوهیدونکي وو، او د مسلمانانو کومې سیمې به یې چې ونیولې، هلته به یې عامه وژنه او بې پتې پیل کوله، د دې پر خلاف به صلاح الدین ایوبي د مینې او اخلاقي اصول داسې په ښه توګه کارول، چې دښمنان یې هم تابع کېدل، سربېره پردې صلاح الدین ایوبی په خپل پوخ کې داسې ښېګړې پیدا کړې وې، چې د لس کسه سپاهیانو چریکی ګروپ به د دښمن زرکسیز کنډک ګډوډ کړ او غایب به شول، دغو وګړیو د ځانونو قرباني معمولي ګڼله، صلاح الدین ایوبی به چې په کوم انداز سره د جګړې په ډګر کې لږ شان پوخ منظم کاوه، هغې به لوی پوخ هم ناتوانه کاوه، د شویک او کرک په ډګرونو کې هم هغه دا ډول نظامي پوهه کارولې وه، صلیبیانو د هغې معلومات واخیست، د خپل پوخ بدني او احساساتي څرنګوالي ته یې وکتل، نو هغوی د نیغې او مخامخ حملې خیال پرېښود، او کومه بله لاره یې وسنجوله، خو د دغه لارې چارې په باب هم شکمن وو، د دې چاره یې دا وسنجوله، په مصر کې د بغاوت راپورته کولو او پر مصر حملې کولو ته پاملرنه واړوله.

د مصر د مرستیال ناظم مصلح الدین له لوري ورته ډاډمن راپورونه راتلل، هغوی ته لا دا خبر رسیدلی نه و، چې د مصر د مالي ناظم خضر الحیات وژل شوی، او مصلح الدین نیول شوی کرک ته د دې خبر د رسیدلو له پاره لږ تر لږه پنځلس ورځې واټن وځکه چې په لاره کې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوخ پروت وؤ، له زیاتو ورځو وروسته یو قاصد په هغې شپه صلیبیانو ته ورسېده، په کومه شپه چې فاطمه تښتول شوې وه، هغه راپور ورکړ چې د بغاوت له پاره شرایط بالکل برابر دي، خو سوډانیان اوس د حملې له پاره تیار نه دي ځکه له هغوی سره د آسونو کمی دی، خو اوښان ورسره زیات دي، هغوی لږ تر لږه پنځه سوه اعلی آسونو ته اړتیا لري.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدومره باید ورسره زینونه هم وی د فرانسوي پوځ قوماندان وویل چې پنځه سوه مجهز آسونه باید فوراً ولېږل شي، او له هغوی سره باید شپږ اوه قوماندانان هم ولېږل شي، چې د سوډانیانو د جنګي استعداد جاج واخلي او ژر تر ژره حمله وکړي.

له صلیبیانو سره د آسونو کمی و، هغوي په کرک کې اعلان وکړ، چې پر مصر د حملې له پاره په سملاسی توګه د پنځه سوه آسونو اړتیا ده نو عیسوی اوسیدونکیو په درې څلورو ورځو کې آسونه برابر کړل او په داسې لارې یې سوډان ته ولېږل چې دوي باوري وو چې نیول کیږي به نه، د هغوی لاربښود هماغه جاسوس وو چې د آسونو د غوښتنې له پاره راغلی و، هغه سوډانی اوله درې کلو راسې یې جاسوسي کوله، له دغو آسونو سره اوه اته پوځي افسران هم وو، چې باید د سوډانیانو د حملې قیادت یې کړی وای، هغوی ته یقین ورکول شوی و، چې له دې ځایه د صلاح الدین ایوبي پوځ نه درپرېښودل کیږي...

صلاح الدین ایوبي ته همدومره معلومه وه، چې د مصر حالات ښه نه دي، خو دا ورته هم څرګنده نه وه چې له حالاتو ځینی اور غورځوونکی غر جوړ شوی او د چا ودېدو په حال کې دی، علی بن سفیان، سلطان صلاح الدین ایوبی ته ډاډ ورکړی و، چې هغه د استخباراتو جال خپور کړی دی، هغوی به یې له خطراتو نه د مخه خبر وي، هغه د خضرالحیات له وژنې او د مصلح الدین له نیول کېدو هم خبر نه و، غیاث بلبیس ته مشوره ورکړل شوې وه، چې سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ولېږي، خو هغه په دې وینا ځنډولې وه، چې کله تحقیقات مکمل شی سلطان صلاح الدین ایوبی به له اصلی حالاتو خبر کړای شی.

فاطمه د ګزمه سپاهیانو قوماندان د شپې له خوا په یوه جلا خېمه کې وساتله، د سهار خړه لا خپره شوې نه وه، چې هغه او درې تنه مخ پټې تښتوونکي یې له اته کسه ساتونکیو سره د قاهرې په لور ولېږل، دغه کاروان تر لمر پرېوتو وروسته قاهرې ته ورسېده او راسًا کوتوالي ته ورغی،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غیاث بلبیس د دغه پېښې په څېړنه بوخت و، هغه مهال په زېر زمینی کې و، هغه د مصلح الدین کور تالاشي کړ او له هغې ځایه یې د هغه بدکاره ښځه ونیوله، هغې ښځې ځان ازبکي مسلمانه ګڼله، هغې د بلبیس د بې لارې کولو ډېره هڅه وکړه، د دې په ځواب کې بلبیس هغې ته هغه کوټه له ورایه وښودله، چېرې چې ډېر کلک سړي هم د خپلې سینې رازونه راسپړي، انجلی ومنله چې هغه عیسوي او له یو روشلم نه راغلې ده، هغې له دې اعتراف سره بلبیس ته د خپل بدن او دولت ورکولو لالچ پیل کړ، بلبیس چې د مصلح الدین له کوره کوم دولت لاسته راوړی و، هغه یې ماغزه لړزولي وو، هغه پوه شوی و، چې مصلح الدین څنګه د صلیبیانو په جال کې نښتی و، پخپله انجلی دومره ښکلې او زړه وړونکې وه، چې د رد کولو لپاره یې ډېرین زړه ته اړتیا وه.

بلبیس خپل ایمان محکم وساته، هغه ته څرګنده شوې وه چې دا کومه ستره توطئه ده، چې جرړې یې له یروشلم سره نښتې دي، بلبیس جنی ته وویل چې هغه دې ورته ټولې خبرې ووایي، انجلی ځواب ورکړ، ما چې څه ویلای شول هغه مې وویل تر دې زیات که څه وایم، دا به له صلیب سره خیانت وي، ما پر صلیب لاس ایښی او سوګند مې یاد کړی دی، چې د خپل هدف په سرته رسولو کې به خپل ځان قربانوم، زما سره چې هر ډول رویه کول غواړې وکړه، هیڅ نه وایم، که ما خوشې کړې او یروشلم او یا کرک ته مې ورسوې، نو چې څومره پیسې غواړې، ستا په پښو کې به کېښودل شي، مصلح الدین له تاسې سره بندی دی، نو څکه له هغه نه پوښتنه وکړه، ښایې چې یو څه درته ووایي.

بلبیس له هغې نه زیاتې پوښتنې ونه کړې، هغه مصلح الدین ته ورغې مصلح الدین په ډېر بد حالت کې و، هغه یې له چت سره څوړند کړی و، داسې چې له اوږو نه یې تړلی و، او پښې یې له ځمکې نه په هوا کې وې، بلبیس له ورتګ سره له هغه نه پوښتنه وکړه مصلح الدین دوسته! د څه چې درنه پوښتنه کوم راته یې وې وایه، ستا مېرمن چېرې ده؟ او هغه دې په چا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندې تښتولې ده؟ اوس به یو څه نورې خبرې هم وایې، ستا یارې خپل ځان ښودلی دی .

مصلح الدین ورته په قهر وویل: رذیله ما پرانزه، چې د مصر امیر راشي، زه به پر تا باندې همدغه حالت راولم کوم چې تا پر ما راوستی دی .

په دې کې د بلبیس د اداري یو مؤظف سړی راغی او هغه ته یې غوږ کې څه وویل: له حیرانتیا د هغه سترګې ودرېدې، په منډه له زیر زمینی نه ووت، پورته ووخوت، هلته د مصلح الدین مېرمن او د هغې درې تښتوونکی سړی ناست وو، فاطمی هغه ته وویل چې څه ډول وتښتول شوه او څنګه دا درېواړه ونیول شول .

بلبیس فاطمه او نور درېواړه مجرمان زېر زمینی ته بوتلل او د مصلح الدین مخی ته یې ودرول، مصلح الدین چې هغوی ولیدل، سترګې یې پټې کړې څکه د لیدلو توان یې نه درلوده .

بلبیس ترې پوښتنه وکړه په دې درېواړو کې قاتل کوم یو دی؟ مصلح الدین غلی و، بلبیس ترې درې کرتې پوښتنه وکړه، خو هغه بیا هم غلی و، بلبیس د زیر زمینی یو تن ته اشاره وکړه، هغه سړی رامخی ته شو، له مصلح الدین نه یې غېږه تاوه کړه او ځان یې ورپورې ځوړند کړ، د دې سړی وزن د مصلح الدین تخرګونه سره په جلا کېدو کړل، چې په رسیو تړل شوې وو، هغه له درده چیغې کړې وې ویل منځنی یې قاتل دی .

بلبیس هغوی درېواړه یوه جلا ځای ته بوتلل او هغوی ته یې وویل چې ووایې تاسې څوک یې او دا ټوله لړۍ څنګه روانه شویده ؟ او که نه نو له دې ځایه به ژوندی ولاړ نه شی! هغوی پخپلو کې مشوره وکړه او قایل کېدو ته یې غاړه کېښوده، بلبیس هغوی سره جلا جلا کړل او فاطمه یې پورته وخېژوله، فاطمی هغوی ته هماغه خبرې وکړې، چې د مخه یې ورته کړې وې، هغې د خپل ځان په باب وویل، چې مور یې سوډانۍ او پلار یې مصری دی، درې کاله کېږي چې له خپل پلار سره مصر ته راغلې یم مصلح الدین زه ولیدلم او زما پلار ته یې سړي راولېږل، ماته څرګنده نه ده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خومره پیسو خبره وشوه پلار مې زه د مصلح الدین په کور کې پرېښودم او د پیسو یوه کڅوړه یې له ځان سره یوړه، مصلح الدین یو عالم او څو کسه سړي کورته راوغوښتل او په اصولي ډول مو نکاح وشوه او زه د مصلح الدین منکوحه مېرمن شوم، هغه له ما سره زیاته مینه کوله او مینه زما کمزوري وه، د پلار له لوري راسره دومره مینه شوې نه وه، ما ګومان کاوه چې زه دلته پلار د پلورلوله پاره راوستلی وم، ماته له مصلح الدین نه هیڅکله شکایت پیدا شوی نه و، چې هغه به ګوندې دومره بد سړی وي، هغه شراب نه څښل، د بهرنیو فعالیتونو په باب یې راته هیڅ پته نه وه.

صلاح الدین ایوبي چې د شوبک په لور کوچ وکړه ، تر هغې وروسته په سملاسی ډول په مصلح الدین کې یو بدلون راغی هغه به د شپې تر ډېره وخته له کوره بهرو، یوه شپه فاطمې ولیدل چې په شرابو خمار کور ته راغی، د فاطمې پلار شرابي و، هغی د شرابو بوی او شرابیان پېژندلای شول، هغې له مصلح الدین سره د مینې له امله دا هم وزغمل، بیا به کورته شپې له خواشکمن سړي راتلل، یوه شپه مصلح الدین فاطمی ته د پیسو دوه کڅوړې او څو طلاوې ورکړې او په کور کې یې کېښودې، او یوه شپه چې هغه په شرابو کې غرق نشه شو، نو فاطمې ته یې وویل که د مصر شمالي سیمه چې د روم تر بحیری پورې غزېدلې ماته را کړای شی او که د سوډان له پولو سره تړلې سیمه؟ ستا چې کومه خوښه وي، ته به یې ملکه او زه به یې پادشاه یم. فاطمه دومره هوښیاره جنۍ نه وه، چې په دې لړ کې یې له هغه نه پوښتلي وای، هغې دا ګڼلې وه چې مېړه یې ډېر شراب څښلي او پرتې وایي، په هوش کې به هغه د غسې خبرې نه کولې، بیا یوه ورځ یوه ښکلې انجلی د هغه کورته راوستل شوه، دوه سړي ورسره وو د انجلی یې هم په کور کې وه نکاح یې شوې نه وه، دغې انجلی د فاطمې د ملګرتیا زیاته هڅه وکړه، خو هغې له جنۍ کرکه کوله، هغې جنۍ ترې مېړه خپل کړ، تردې وروسته د خضرالحیات وژنه پېښه شوه.

* * *

Scanned by CamScanner

(c) ketab.com: The Digital Library

د دربوارو مخ پټیو مجرمانو په لومړي سرکې بلبیس ته غلطی خبرې وکړې، خو بلبیس هغوی لارې ته راوستل دربوارو چې جلا جلا کومې خبرې وکړې، له هغو نه څرګنده شو، چې دربواره د فدایانو د ډلې سړي دي، هغوی د صلیبیانو له لوري د مصلح الدین سره ملګري شوی وو، مصلح الدین ته بې شمېره دولت او یوه انجلی ورکړل شوی وه، او دا وعده هم ورسره شوې وه، چې که د صلاح الدین ایوبي پر خلاف یې پاڅون بریالی کړ، نو د مصر له پولو سره جوخت به یو جلا ریاست د هغه له پاره جوړیږي، چې واکمني به یې د مصلح الدین او عیسوي انجلی. په واک کې وي، مصلح الدین لوړ پوړي چارواکي د خان ملګري کول پیل کړي وو، خو خضرالحیات یې نه ملګری کېده، پرمالیه او بیت المال قبضه اړینه وه، چې د خضرالحیات په شته والي کې یې امکان نه لاره، د خزانې ساتونکی تولی د سر تېرو سپاهیانو ټاکل شوې ډله وه، مصلح الدین د خضرالحیات له وژنې سره د دغه کنډک بدلول غوښتل او پر ځای یې باید بغاوت ته تیار سپاهیان او دوه تنه حشیشیان (افیمیان) ټاکلی وای، دیاد شویو درې کسانو کار د هر هغه چا وژنه وه، چې پرېکړه یې مصلح الدین کړې وای، هغوی ته د دې کار اجوره په پرله پسې توګه د صلیبیانو له لوري ورکول کېده، څرنګه چې هغه دغه کار د کسب په شکل کاوه، نو ځکه یې له بلې لارې هم د مزدورۍ اخیستنې کوښښ هم کاوه، نو ځکه یې له مصلح الدین نه پنځوس اشرفی او دوه طلاوې هم غوښتلې، چې هغه د خضرالحیات تر وژنې وروسته ورنه کړې، هغه ورته ویلې وو، چې تاسې ته پوره اجوره درکول کېږي، هغوی ورته د وژنې ګواښ وکړ او مصلح الدین ورته په بدل کې د خپلې ښځې وړاندیز وکړ او ورته وې ویل چې تاسې ته به د دې نه ښه قیمت په لاس درشي ځکه فاطمې له هغه سره پدی هکله مرسته نه کوله.

مصلح الدین لا تردې وخته په چت کې خوړند و، هغه چې کله د تحقیقاتو له پاره پرانستل شو. بې هوشه شوی و، د جاسوسې نجلۍ کوټې ته چې ورغلل هغه مړه شوې وه، له خولې یې ځګونه تللی وو، طبیبانو چې ولیدله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

، وي ویل چې زهر یې خوړلي دي، له هغې سره یوه وړه کڅوړه پرته وه، د هغې نه له ورایه څوګندېده، چې زهر پکې بند شوي وو، چې نجلۍ د خپلو جامو په کومه برخه کې پټه کړې وه ... ډېر وخت وروسته مصلح الدین په هوش راغی، خو هغه اپلتې یې غرولې، په خبرو خبرو کې به غلې شو او بیا به یې په غټو غټو ټولو ته کتل، بیا به یې بې مفهومه خبرې کولې، طبیبانو پرې دارو وخوړل، خو د هغه دماغ د جزا اونیول کېدو له تکلیفه ګډ وډ شوی و.

په هماغه شپه غیاث بلبیس ته یو عزتمند سړی راغی، د هغه نوم زین الدین علی و هغه بلبیس ته وویل چې هغه ته څرګنده شوې ده، چې کوم جاسوس او څو تنه ورنکاري نیول شوي دي او هغه هم یو څه څرګندونې کول غواړي، زین الدین د سیاسی او ټولنیزو چارو د ډګر ستر مشر و، هغه پیر او لاربښود نه و، خو ستر ستر حاکمان یې مریدان وو هغه ته د حاکمانو او ټولنې د لوړی طبقی په خلکو کې له درې څلورو کسانو له لوري معلومه شوې وه، چې د سلطان صلاح الدین ایوبي او د هغه د پوخ د غیر حاضرۍ له امله دښمن ګټه پورته کوي او په داسې چالاکۍ سره د سازش او بغاوت زهر خپروي، چې د چا نیول آسان نه دي، زین الدین - غیاث بلبیس او د علی بن سفیان مرستیال حسن بن عبدالله ته د څه ویلو پر ځای په شخصي توګه د دغه ورانکاری د درک لګولو هڅې پیل کړې وې، د پوخ غټ او واړه افسران به هم د هغه مجلس ته راتلل، له هغوی نه یې د زیاتو خبرو معلومات تر لاسه کړي وو. او د زیات شمېر کسانو نومونه او د هغو کړنې ورته څرګندې وې، هغه په اصل کې په ځانګړې توګه د ورانکارو پر خلاف خپله ډله جوړه کړې وه، چې خورا حساس رازونه یې لاسته راوړي وو.

یوه مصري تاریخ لیکونکي پخپل کتاب سلطان صلاح الدین ایوبي کې د توطئو او بغاوت د څېړنې شمله د زین الدین او علی بن سفیان پر سر تړلې ده، او د درې څلور کسه موزخینو حواله یې وړاندې کړې ده، خو د هغه زمانې چې کومې لیکنې ساتل شوي دي، له هغو نه څرګندیږي، چې د مالي چارو د اداري د مشر خضرالحیات له وژنې د صلیبیانو دا توطئه رسوا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي وه، چې د وسیلې په توګه پکې هماغه مسلمانان کارېدل چې صلاح الدین ایوبي پرې باور لاره، په هر حال د دغه ستر شخصیت د ځانګړیو څېړنو او د هغو لاسته راوړنه یوه داسې کارنامه وه، چې موږ خینو ورته پر ځای شاباسی ورکړی دی، هغه بلبیس ته وویل چې لا یو څو ورځې نور هم خپلو څېړنو ته دوام ورکول غواړي، تر څو ټولې توطئې په نخښه کړای شي، خو د نیول شویو ورانکاریو خبره ښار کې مشهور شوه چې د هغه له امله یې نور ملګري پټ شول هغه یې ورته نومونه او درکونه وښودل او خپل مخبران یې هم بلبیس ته وسپارل ، حسن او بلبیس پریکړه وکړه چې صلاح الدین ایوبي ته دې په سملاسي ډول اطلاع ورکړل شي او د دې کار لپاره یې همدا زین الدین وټاکه، په هماغه ورځ یې د دولس تنه سپرو سپاهیانو په بدرګه د شوبک په لور ولېږه .

* * *

په دریم ماښام دغه کاروان شوبک ته ورسیده، سلطان صلاح الدین ایوبي چې کله زین الدین ولیده، نو حیران هم شو او خوښ هم د هغه له شخصیت نه خبر و، د غېږي روغبړ یې ورسره وکړ، زین الدین وویل : ما کوم ښه خبر راوړی نه دی، د مالیې رئیس خضر الحیات وژل شوی دی ، او د هغه قاتل ستاسې مرستیال ناظم مصلح الدین په کوتوالۍ کې لیونی شوی دی ... د سلطان رنګ ژړ شو.

زین الدین هغه ته ډاډ ورکړ او تفصیلات یې ورته وویل : د هغه پوځ په باب یې چې په مصر کې و، ورته وویل. د هغوی تر منځ بې باوری خپره شوې ده، دغسې آوازې خپرې شوي دي چې د شوبک فاتح پوځ په سرو او سپینو زرو موړ کړای شوی او عیسوی انجونې هم ورته سپارل شوي دي، په مصري پوځ کې دا وېره هم خپره کړای شوې چې د سوډانیانو یو ستر لښکر پر مصر د حملې په حال کې دی، چې د مصر لږ شان پوځ یې مخه نیولی نه شي اود مصري پوځ ټول سپاهیان به ووژني، او صلاح الدین ایوبي هم دا غواړي چې مصري پوځ ووژل شي، سر بېره پردې دا آوازه هم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوره ده، چې سلطان صلاح الدین ایوبي د جګړې په ډګر کې سخت زخمی شوی دی، کېدای شی چې ژوندی پاتې نه شي، د هغه قوماندنان هلته خپلسری شوي دی زین الدین وویل چې هلته د سلطان صلاح الدین ایوبي د زخمی کېدلو خبر باوري ګڼل شوی دی، نو ځکه د مصلح الدین په خبر حاکمان مصر د صلیبیانو په مرسته په کوچنیو کوچنیو برخو ویشل او د خپلواکو ریاستونو د جوړولو لارې چارې لټوي.

سلطان صلاح الدین ایوبي د وخت ضایع کولو پرته ډېر چټک قاصد راوغوښت او د نور الدین زنګي په نامه یې په یوه پیغام کې د مصر ټول حالات ورته ولیکل او له هغه نه یې پوځي مرسته وغوښته، هغه ورته ولیکل چې که زه دلته پاتې کېږم، نو مصر له لاسه وځي او که ځم نو د شوبک سوبه په ماتې باندې بدلیږي، نیول شوې سیمه باید په هیڅ حالت کې هم له لاسه ورنه کړل شي، ما تر اوسه دا پرېکړه ونه کړی شوه، چې دلته پاتې شم او که مصر ته ولاړ شم، هغه قاصد ته وویل. چې شپه ورځ دې آس ځغلوي، که آس یې ستړې شي، چې هر څوک سپور یې مخی ته ورشي له هغه سره دې بدل کړي او که څوک انکار وکړي نو .... خو خپل رفتار دې نه کموي، هغه ته یې دا لارښوونه هم وکړه، چې که د دښمن په ګېر کې راشي، نو د ځان ویستلو کوښښ دې وکړي او که ونیول شي، نو دا پیغام دې په خوله او تېردې کړي، خو چې پیغام د دښمن لاسته ورنه شي، قاصد روان شو، سلطان صلاح الدین ایوبي همدغسی یو بل استاذی راوغوښت او هغه یې د خپل ورور تقی الدین په لور د پورتنیو لارښوونو سره ولېږه، هغه په وروستی پیغام کې خپل ورور ته ولیکل، له تاسره چې هر څه دي، هر څومره جنګیالي سپاهیان چې راټولولی شي، پر آسونو سپاره شي او قاهرې ته ځانونه ورسوی، په لاره کې له اړتیا پرته مه تم کېږي، زه نه پوهېږم چې له تاسې سره به کوم ځای کې ګورم ؟ او ګورم به هم او کنه؟ که په قاهره کې مو سره ونه لیدل او زه ژوندی پاتی نه شوم، نو د مصر امارت پخپل لاس کې واخله، مصر د بغداد د خلافت ملکیت دی او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله جل جلاله د دغه ملکیت د ساتنې مسوولیت ایوبي کورنۍ ته سپارلی دی، تر روانېدو د مخه د محترم پلار (نجم الدین ایوب) لاسونه ښکل کړه او ورته ووایه چې پر ملا دې وتپوي، بیا د مور مرحومې مزار ته ورشه، د هغه روح ته دعا وکړه، راځه! الله جل جلاله ستا ملګری دی، زه چې هر چېری یم هلته به انشاء الله د اسلام بیرغ نه راښکته کیږي، ته په مصر کې د اسلام توغ سر لوړی وساته، دغه قاصد هم ولېږل شو.

د دغو دواړو استازیونه چې کوم سلطان نورالدین زنګی ته ورسېده، د هغه برنې حالت دا و چې چپ لاس یې د توري په ګذارونو ریچې ریچې شوی و، او په ملا کې یې غشی خښ و، هغه د زنګی په پښو کې پرېووت، همدومره وه یې ویلای شول، چې په لاره کې د دښمن سره مخ شوی وم، بیا مې هم پیغام راورساوه.

هغه پیغام د سلطان زنګي په لاس کې کېښود او شهید شو، د نور الدین زنګي پوځ چې کله د شوبک کلاته په نږدې کېدو شو، نو په کلا او ښار کې اعلان وشو، چې د صلیبیانو پوځ دی، له یوې شېبې ضایع کولو پرته د شوبک پوځ د مقابلې تیاری وکړ، خو په ګردکې چې کوم بېرغونه را څرګند شول، هغه د مسلمانانو بیرغونه وو، بیا له دوړو نه د تکبیر ملکو تی نارې راپورته شوی ، له کلا نه سلطان صلاح الدین ایوبي له مرستیالانو سره د استقبال له پاره مخی ته ورغی‌اوښه راغلاست یې ورته وویل .

* * *

درې څلور ورځې وروسته چې په قاهره کې کوم پوځ و، هغې ته په میدان کې د راټولېدو حکم وشو، پوځیانو پوښتنې کولې چې څنګه ورته د تیارسۍ امر شوی دی، ځینو ویل، چې بغاوت به وي، ځینو ویل چې د سودانیانو یرغل را روان دی، تر قوماندانانو پورې یې څوک خبر نه وو چې د دغو راټولېدو هدف څه دی ؟ دغه امر د پوځ له مرکزي قوماندانۍ نه شوی وو، کله چې ټول فوځ په خپل ترتیب په میدان کې راټول شو، له یوه لوري شپږ اوه آسونه د میدان لوري ته په ځغاسته راڅرګند شول ټولو چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیدل، حیران پاتې شول، تر ټولو د مخه صلاح الدین ایوبي را روان و، ټول تري خبر وو، چې هغه په شوبک کې دی، سلطان صلاح الدین ایوبي حیرانوونکی حرکت وکړ هغه له پرتوګ پرته نوري ټولی جامې وویستلې، سر یې هم لوڅ کړ، او د پوخ د ټولو صفونو په مخ کې پر آس سپوز په ډګ ډګ تېر شو ښیا د پوخ مخې ته راغی او په لوړ غږ یې وویل: زما په بدن باندې چا کوم زخم ولیده؟ آیا زه مړ او که ژوندی یم؟

یوه اوښ سپاره وویل د مصر د امیر بخت دې لوړ وي، مونږ ته ویل شوي وو، چې تاسې زخمي شوي یاست او د رغېدو نه یاست سلطان صلاح الدین ایوبي یو ځل بیا په لوړ غږ وویل چې تر وروستی صفه رسېده که دا خبر دروغ وي نو هغه ټولې آوازې هم دروغ دي، چې ستاسې غوږونو ته رسول شوي دي، هغه وویل: د کومو مجاهدینو په باب چې تاسې ته ویل شوي وو، چې په شوبک کې سره او سپین زر لوټوي، او له عیسوي انجونو سره مزې چرچې کوی، هغوی د فلسطین په شګلنو دښتو کې له یوې کلا نه بلې او له بلې نه د بلې فتح کولو په تیاریو کې اخته او د سپېڅلیو احساساتو په سمندر کې لامبو وهي. هغوی ولې د لوږی تندې مري؟ یوازی د دې له پاره چې ستاسې د میندو، خویندو او لونو پت او عزت له صلیبي وحشیانو وژغوري، په شوبک کې مونږ د مسلمانو انجونو د هغوی د مور او پلار دا حال لیدلی دی چې لونه یې له عیسویانو سره دي او مور او پلار یې د همغوی په بېګار کمپونوکې له تکالیفو تېرو لومري، اوس، کرک، یروشلم او د فلسطین هر کلی چې د عیسویانو په واک کې دي، له مسلمانانو سره همدغه چلند کیږي، له جوماتونو طبیلې جوړې شوي، او د قرآن عظیم سپېڅلې پاڼې په کوڅو او بازارونو کې د هغوی په پښو کې رغړېږي او مونږ به مزی او چرچې کوو؟

دا وینا دومره جذباتي او پاروونکې وه، یو قوماندان چیغه کړه وې ویل: بیا نو مونږ دلته څه کوو؟ مونږ ولې د جګړی ډګر ته نه بېول کیږو؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي ورته وویل: تاسې دلته د دې له پاره کېښنول شوي یاست چې د دښمن خپرې کړای شوې آوازې واورې ! او پر هغو باور وکړې ! تاسې دلته د خپل بیرغ پر خلاف بغاوت وکړې ! چې سوډانیان له صلیبیانو سره یو ځای د مصر خاوره ونیسي او ستاسې لونې هم بې پته کړې! تاسې د قرآن پاک پاڼې په خپلو لاسو ولې بهر نه غورځوی؟ آیا تاسې د قرآن بې حرمتي پر صلیبیانو کول غواړې؟ تاسې چې د خپلو ایمانونو ساتنه کولای نه شې، د خپل قوم د پټ ساتنه به څنګه وکړې ؟

په ټول پوځ کې وراخطایې پیدا شوه، صلاح الدین ایوبي وویل: تاسې ته دلته څو تنه قوماندانان نه ښکاري، زه به هغوی تاسې ته دروښیم.

هغه یوه لوري ته اشاره وکړه، لس یوولس کسه سړي چې په غاړو کې یې رسی اچول شوې او لاسونه یې شاته تړل شوي وو د پوځ مخې ته راوستل شول، هغوی یې د صفونو مخې ته تېر کړل، سلطان صلاح الدین ایوبي اعلان وکړ، دا ستاسې قوماندانان وو، خو دا د هغه قوم دوستان دي، چې ستاسې د دین، پیغمبر او هیواد دښمنان دي، دا دي نیول شوي دي، سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ ته د خضر الحیات د وژنې او د مصلح الدین د نیول کېدو ټوله پېښه واورووله او مصلح الدین میدان ته راوستل شو، هغه لا تردې وخت هم د لېونتوب په حالت کې و، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه تېره شپه په کوټوالی زندان کې لېدلی و، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي پېژندلی نه و هغه د خپل ریاست او خپلواکۍ خبرې کولې، اوس سلطان صلاح الدین ایوبي هغه پر آس کښېناوه او د پوځ مخې ته یې راووست، هغه چې پوځ ولیده په لوړ غږ یې وویل. دا خو زما پوځ دی، د مصر د حکومت پر خلاف بغاوت وکړی، زه ستاسې پادشاه یم، صلاح الدین ایوبي د مصر دښمن دی، تاسې هغه ووژنی.

هغه خبرې کولې او لکه د لېونو په څیریې له خولې نه څګونه روان وو، د پوځ له صفونو د شغ غږ راغی او یو غشی مصلح الدین په مړه کې ښخ شو، هغه د پرېوتو په حال کې و، چې څو نور غشی یې پر بدن ننه وتل،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي چیغې کړې او غشي ویشتونکې یې منع کړل، قومدانانو غشی ویشتونکیو ته د را مخکې کېدو وویل، له هغوی نه یوه یې وویل، مونږ یو خاین وژلی دی، که دا قتل وي نو زمونږ غاړی حاضرې دي، سلطان صلاح الدین ایوبي هغوی وبخښل، د هغه په بدن کې لاتر دې وخته یوازې پرتوګ و، نور بدن یې لوڅ و، هغه جلا د همالته راوغوښتو او هغه خاینان چې د پوځ مخې ته درول شوي وو، د هغوی سرونه یې همالته له تنو نه جلا کړل.

هغه د یوه بل حکم په کولو ټول په حیرانتیا کې واچول، امر یې وکړ چې دا پوځ به له دې ځایه نیع (مستقیم) د جګړې ډګر ته ځي، ستاسې شخصي او نور سامانونه به تاسې پسی راوړل کیږي، پوځ کوچ وکړه، مطلب یې دا و چې مصر به بې پوځه پاتې کیږي، سلطان صلاح الدین ایوبي د غدارانو پری کړای شو یو سرونو ته وکتل او له چا سره یې په خبرو پیل وکړ، سلګۍ غوندې یې وکړه او پر مخ یې غبرګې اوښکې راغلې، جامې یې واغوستې او یوه لورې ته ولاړ، هغه خپلو ملګریو حاکمانو ته وویل. زه دا خطره وینم چې دښمن به زمونږ په قوم کې همداسې خاینان پیدا کوي او داسې یوه ورځ به راشي چې د غدارانو ورمېږونه پرې کوونکي به هم دښمن ته دوست وایي، دوستانو! که اسلام سرلوړی لیدل غواړئ نو دوست او دښمن وه پېژنی !!!

د مصر کومو حاکمانو ته چې څرګنده نه وه چې پوځ ته ولې د تللو امر شوی، هغوی ته یې وویل- چې دا پوځ دلته بې کاره ناست و، ما ورته امر وکړ، چې دلته یې بېکاره مه پرېږدئ، جنګي تمرینات پرې وکړئ، له ښاره یې لرې بوځئ او وخت په وخت یې په جګړیز حالت کې وساتئ، ذهني روزنه یې هم وکړئ، خو زما امر عملي نه کړای شو، ما دولس تنه مسئوولو حاکمانو ته د مرګ سزا ورکړه، هغوی د یوې توطئې له مخې پوځ اوزګار وساته، عسکرو په جواری او نشو ساعت تېرول پیل کړي وو او ذهنونه یې آوازو منلو ته تیار شوي وو، تاسی ښایي فکر کوئ چې مصر بې پوځه پاتې شو، مه وېرېږئ، پوځ راروان دی کوم پوځ چې شوبک فتحه کړی دی، هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاهرې ته داخل شوی ، هغوی په ماپسې رالېږدیدلي، هغه پوځ دښمن او د هغوی ګناهونه له نږدې لیدلي، څوک یې باغي کولای نه شي، د هغه سپاهیان شهیدانو ته دوکه ورکولای نه شي، او دا پوځ چې له دې ځایه ځي، پر کرک به حمله کوي، کوم سپاهي چې یو ځل له دښمن سره مخامخ او وه جنګیږي، بیا یې هیڅ ډول لالچ غداري ته تیارولی نه شی.

دغه بدلون داسې پېښ شوی و، چې کله سلطان صلاح الدین ایوبي، نورالدین زنګي او خپل ورور تقی‌الدین ته استازي ولېږل، پخپله په پټه د قاهرې په لور روان شو، خپلو مرستیالانو ته یې قوماندې وسپارله او کوټلی لارښوونې یې ورته وکړې، چې له غیرحاضری نه یې هیڅوک خبر نه شي، هغه ورته ویلي وو، چې زنګی به خامخا مرسته راولیږي څومره پوځي مرسته چې هغه راوه لېږي، همدومره پوځ قاهرې ته راوه لېږئ، خو په لاره کې دې زیات پړاوونه نه کوي، له دې نه سلطان صلاح الدین ایوبي دوه هدفه لرل، یو دا چې که د مصر پوځ باغي شو، نو د جګړې له ډګر نه راغلی پوځ به بغاوت غلی کړي او که حالات ښه شول، نو د مصر پوځ به محاذ ته ولاړ شي او د محاذ پوځ به مصر ته راشي، سلطان صلاح الدین ایوبي چې قاهرې ته ورسیده، په قاهره کې د هغه شتوالی پټ وساتل شو، په هماغه شپه یې د زین الدین په لارښوونه ټول خاینان په ویدو ونیول، پر څو نورو ځایونو کې یې هم تالاشي وکړه، هغو درې تنو حشیشانو هم د ځینی کسانو نومونه ښودلي وو، هغوی هم وه نیول شول، د هیچا د رتبې او مرتبی خیال ونه ساتل شو.

فاطمه د سلطان صلاح الدین ایوبي له امر سره سمه زین الدین ته وه سپارل شوه، او ورته وویل شوه چې په یوه موزون ځای کې یې د نکاح چاره تر سره کړي، اوس سلطان صلاح الدین ایوبي د تقی الدین انتظار کاوه، هغه دوه درې ورځې انتظار وکړ، تقی الدین له دوه سوه سپرو سره راورسېده، صلاح الدین ایوبي هغه ته د مصر حالات او پېښې او راتلونکی پلان ورکړ او پر خپل ځای یې وټاکه، او دا یې ورته اجازه وکړه چې سوډان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې تر نظر لاندې ساتي او چې کله ضروري او مناسبه وګڼي حمله دې پرې وکړي.

د دغو لارښونو او احکامو وروسته صلاح الدین ایوبي شوبک ته روانېدو، چې په همدې شیبه کې علي بن سفیان چې له هغه سره راغلی و وویل: د کرک صلیبیانو ستاسې له پاره ډالۍ رالېږلې ده، که لږ څه نور انتظار وکړی ډالۍ به وګوری علی بن سفیان سلطان صلاح الدین ایوبي حیران پرېښود بهر ووتو هغه سلطان صلاح الدین ایوبي ته هم د بهر را تللو بلنه ورکړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي پر آس سپور له علی بن سفیان سره روان شو، لږ څه وړاندې په میدان کې پنځه سوه آسونه ولاړ وو، پر هر آس زین هم و، له دغو آسونو لږ اخوا اوه اته صلیبیان پر رسیو تړلي ولاړ وو، او د خپل پوځ یې یو سرحدي کنډک هم د تیارسي په حال کې ولاړو، سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل دا آسونه له کومه راغلي دي؟ علی بن سفیان یو سړی راوباله او د سلطان صلاح الدین ایوبي مخې ته یې و دراوه وې ویل: دا زما د استخباراتو سړی دی، دا له درې کلو راسې د صلیبیانو له پاره جاسوسي کوي، دی د صلیبیانو او سوډانیانو تر منځ د اړیکو کار کوي، هغوی دی خپل جاسوس ګڼي، خو دا په اصل کې زما سړی دی، دی کرک ته تللی او صلیبي شاهانو ته یې د سوډانیانو پیغام رسولی و، چې هغوی ته د پنځه سوه آسونو او زینونو اړتیا ده، هغوی ورته له آسونه سره دا څو تنه خپل پوځي افسران هم ورکړل دوی د هغه سوډاني لښکر د قیادت له پاره روان وو، چې پر مصر د حملې له پاره تیاریږي، زما دې زمري دوی دی خوا راتا وګړل او په جال کې یې ورننښلول خپله سرحدي قشله یې راوغوښته خپله پېژند ګلوي یې ورسره وکړه او دغه کنډک دا پنځه سوه آسونه او دا صلیبي افسران قاهرې ته راوستل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی بن سفیان صلیبي افسران د نورو معلوماتو تر لاسه کولو له پاره خپل مرستیال حسن بن عبدالله ته وسپارل او پخپله له سلطان صلاح الدین ایوبي سره د شوبک په لور روان شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com Digital Library

د کنهرو هڅو

د توطئو او ټګیو د مجرمانو وینې لا د قاهرې شګو زغملې نه وې، چې د سلطان صلاح الدین ایوبي ورور تقی الدین د هغه په بلنه قاهرې ته له دوه سوه سپرو سره راورسېده. د توطئې د مجرمانو مرګه پرې شوې وې، او داسې ښکارېدل، چې د قاهرې شګې د دغو مجرمانو له وینو جذبولو ځان ژغوري، چې له صلیبیانو سره یو ځای شوي او د اسلامي امت د بیرغ د راکښته کولو په هڅوکې مصروف وو، سلطان صلاح الدین ایوبي د هغوی ټولو مړي وکتل، د هغوی پرېکړای شوي سرونه یې پرېږی روحه سینو ایښي وو، یوازې یو مړی چې تر ټولو د لوړې مرتبې خاین او د سلطان صلاح الدین ایوبي مکمل باوري سړی و، دا د قاهرې مرستیال ناظم مصلح الدین و، د پوځ په مخکې چې کله د مصلح الدین جرمونه ویل کېدل د اسلام یو احساساتي سپاهي په لینده کې غشی ایښی او د مصلح الدین له مړی نه یې تېرو بېر ایستلی و، سلطان صلاح الدین ایوبي د سپاهي دغه غیر قانونی حرکت بخښلی و، چې یو د ایمان څښتن هم د اسلام پر خلاف خیانت زغملی نه شي، همدې سلطان صلاح الدین ایوبي پخپل پوځ کې دایمان قوت پیدا کړی و.

د دغه مړو په لیدلو د صلاح الدین ایوبي په مخ کې د خوښۍ څرک هم نه لیدل کېده، چې د هغه په صفونو او د حکومت په نظام دومره زیات شمېر توطیه ګر او خاین کسان نیول شوي دي او هغوی ته د مرګ سزا ورکړل شوې ده، د هغه څېره غمجنه، او سترګې یې سرې وې، لکه د اوښکو نه بهېدلو هڅه چې کوي، په قهر خو ډېر زیات و، چې څرګندونه یې هغه په دې الفاظو وکړه: له دوی نه به د یوه جنازه هم نه ادا کیږي، د دوی مړي به یې خپلوانو ته نه ورکول کیږي، چې کفن هم ورنکړي، د شپې په تیاره کې یې په یوه ژوره کنده کې وه غورځوی، خاوري پرې واچوی او ځمکه پرې هواره کړي، چې په دې دنیا کې خو یې د مړی پته هم ونه لګیږی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدین ایوبي اعتمادي ملګري قاضی بهاوالدین شداد ورته وویل: محترم امیرا د کوتوال بیان او د ګواهانو شاهدي باید ولیکل شي او په یوه دوسیه کې وساتل شي، چې د دې ګوتنیونی ځای پاتې نه شي، چې دا پرېکړه یوازې د یوه کس وه، ستاسې پرېکړه په حقه ده، له پوره انصاف نه کار اخیستل شوی، خو د قانون غوښتنه بل څه ده.

آیا قرآن دا حکم کړی دی، چې له کفارو سره د ملګري شویو مسلمانو چې د اسلام جرړې پرې کوي، هغوی ته دې دا حق ورکړل شي، چې د عدالت په مخکې ودرېږي، د دینداروا او الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم د عظمت ساتونکی دې دروغجن ثابت کړي؟

سلطان صلاح الدین ایوبي دا خبره له خورا صبر او زغم وروسته وکړه، چې د یو بادیانته مسلمان قهر او غوسه ترې له ورایه ښکارېده، هغه ټولو حاکمانو ته چې هلته موجود وو په خطاب کې وویل: که ما پر دوی بې انصافي کړي وي، نو ماته د دومره زیاتو مسلمانانو د وژنې په بدله کې د مرګ سزا راکړی او زما مړی له ښاره لرې وغورځوي، چېرې چې دښتې ګیدړې او کارغان زما هډوکي هم د ځمکې پر مخ پرې نږدي، زما ملګریو! خو ماته له سزا راکولو د مخه قرآنکریم سر تر پای ولولی! که قرآن ما ته سزا راکوي، نو زما غاړه حاضره ده!

کوم بل چا وویل: . قدرمنه سالاره! بې انصافی شوی نه ده، د قاضي شداد مقصد دا دی، چې د قانون بې ارزی ونشی سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: زه پوه شوم د هغه مقصد د آیینې په څېر روښانه دی، زه تاسې ټولو ته یوازې همدومره ویل غواړم، چې د وخت حاکم په ځانګړي ډول پوهېږي، چې څوک ورته د غداری په جرم مخې ته راوستل شي، چې دا خاین دی، نو دا د وخت د واکمن مسئوولیت دی، چې هغه د شهادتو او د قانون په نورو پېچلتیاو کې له پرېوتو پرته خاین ته هماغسی سزا ورکړي، څنګ یې چې حقدار دی، که هغه له سزا ورکولو تېښته کوي، وېرېږي او وړاندی وروسته کوی یې، نو دغسې حاکم پخپله خاین دی او یا خو لږ تر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږه نا اهل او بې ایمانه خامخا دی، هغه وېره لري، چې که قاضي ته ورشي، نو مجرم به هم هغه ته مجرم ووايي، زما زړه پاک دی، ما د غدارانو په صف کې ودروي، الله جل جلاله به ترې ما جلا کړي، که ستاسې زړونه د کعبې د رب په رڼا روښانه وي، نو له مجرمانو سره د مخامخېدو نه مه وېرېږی، خو زما دوست بهاوالدين چې کومه مشوره راکړې ده، پر هغې عمل وکړی، کاغذونه تيار کړی او پر محترم قاضی صاحب پرېکړه و ليکی، څرګنده ده چې دا پرېکړه به د هغه نه وي، وه ليکی چې د مصر امير چې د پوځ اعلی قوماندان هم دی، هغه خپل ځانګړي اختيارات کارولی او مجرمانو ته يې د مرګ سزا ورکړې ده، چې جرمونه يې بې له شکه ثابت شوي وو .

سلطان صلاح الدين ايوبي خپل ورور تقی الدين ته وکتل، هغه ستړی او له ډېر لرې سفر نه راغلی و، سلطان صلاح الدين ايوبي هغه ته وويل زه ستا په مخکې بې خوبي او ستړيا وينم، خو ته آرام کولای نه شې، ستا سفر لا پای ته رسېدلی نه دی، بلکې اوس به پيل کيږي، زه بايد شوبک ته ولاړ شم، خو له تاسره به له ضروري خبرو اترو وروسته انشاء الله روانېږم .

د ښار ناظم وويل: کومو کسانو ته چې د مرګ سزا ورکړل شوه، د هغوی له کونډو او بچيانو سره څه وکړو؟

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل : د هغوی له پاره زما پر هماغه احکامو عمل وکړی، چې تر دې د مخه مې د غدارانو د کورنيو په باب صادر کړي دي. خو دا يې هم وويل: چې د کونډو په باب څېړنه وکړی چې هغوی خو به د خپلو مېړونو په څېر د دښمنانو په جال کې نښتې نه وي ، په مونږ کې خوښځپالنې هم خاينان پيدا کړي دي، تاسې وليدل، چې صليبيانو زمونږ د ورونو ايمانونه د ښايسته ښځو په مقابل کې وپېرودل په هغوی کې چې کومې کونډې نېکی او مؤمنې دي، د هغوی ودونه يې له خوښې سره سم وکړی، پر يوې هم خپله پرېکړه ونه تپی، خو پام کوي، چې کومه ښځه بې سر سيوري پاتې نه شي، او له با عزته ژوند بې برخې نه شي، او د اړتيا په حال کې پرې نه ښودل شي، خو د دې خبری هم خيال وساتی، چې څوک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوی غوږونو ته دا خبره ونه رسوي، چې خاوندان یې بې ګناه وژل شوي دي، د هغوی په ذهنونو کې دا خبره کښېنوی، چې تاسې خوش بختی یې، چې له هغو مجرمانو مېړنو مو نجات ومینده ... د هغوی د اولادونو روزنه په خصوصي ډول وکړی ، ټول مصارف یې له بیت المال نه ورکړی ، د خاینانو بچي خاینان نه وي په دې شرط چې پالنه او روزنه یې صحیح وشي، دا په ټولو مسلمانانوحق لری چې د هغوی ښوونه او روزنه په مینه او اخلاص سره وکړی .

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبي غوښتل چې بېرته ژر ولاړ شي، له هغه سره فکر و چې د هغه په نشتوالي کې صلیبیان حمله ونه کړي د نور الدین زنګی رالېږل شوی پوځ د شوبګ او کرک سیمو ته رارسېدلی و، د قاهرې پوځ لا ور روان و، خو دغه دواړه پوځونه باید له سیمې سره بلد کړای شوي وای ، هغه خپل دفتر ته ولاړ، او خپل ورور تقی الدین، علی بن سفیان ، حسن بن عبدالله، غیاث بلبیس او څو تنه نور مرستیالان او حاکمان یې راوغوښتل، هغه زیاتره لارښوونی تقی الدین ته کول غوښتل، چې د هغه په غیر حاضری کې به یې ورور تقی الدین د مصر حاکم او د پوځ اعلی قوماندان وي، او ده ته به همدومره واک حاصل وي، څومره چې صلاح الدین ایوبي پخپله لرلو .

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور ته وویل: تقی الدینه! له همدې اوس نه له زړه نه اوباسه چې ته زما ورور یې! که نا اهلي، بد دیانتي، لټی، خیانت، سازش او یا بې عدالتي دې وکړه، د هماغومره سزا مستحق به ګڼل کېږې چې د اسلامی شریعت په قانون کې لیکل شوې ده .

تقی الدین وویل: محترم امیر صاحب! زه خپل مسئوولیتونه ښه پېژنم او له هغو خطرونه هم خبر یم، چې مصر ورسره مخ دی .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: یوازی مصر ته نه بلکې ټول اسلامی امت ته ورپېښې دي او د اسلام د پر مختګ او اسلامي سلطنت د پراختیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com The Digital Library

او استحکام په لارو کې ستر خنډونه دي، تل یاد ساته، هر هغه سیمه چې اسلامي سلطنت ورته ویل کېږي، هغه د کوم فرد یا ډلې جاګیر نه دی، د الله جل جلاله ځمکه ده او تاسې ټول د هغې ساتونکي او امانتګر یاست، د دې خاورې زره زره او بځرې، بځرې تاسې سره امانت ده، د دې ځمکې خاوره هم چې د کوم کار له پاره کارول غواړې نو فکر وکړه چې د کوم بل انسان حق لاندې نه کړې، په الهي امانت کې خیانت ونه کړې - تقی الدینه! زما خبرې په غور سره واوره! د اسلامي نړۍ تر ټولو ستره بدبختي دا ده، چې په همدې مسلمانانو کې د خاینانو، شر خوښوونکیو او د سیسته کارانو شمېر ډېر زیات دی، په هیڅ قوم کې هم دومره خاینان پیدا شوي نه دي، لکه په مسلمانانو کې چې پیدا کیږي، ان تر دې چې د جهادي کارنامو له مخې ویاړلی تاریخ، د خیانتونو تاریخ ترې هم جوړ شوی دی، او د خپل قوم پر خلاف توطئې جوړول زمونږ کلتور ګرځېدلی دی... تقی له علی بن سفیان نه پوښتنه وکړه! زمونږ هغه جاسوسان چې د صلیبیانو په سیمو کې کار کوی وایي چې صلیبي واکمن، مذهبي مشران او پوهان د مسلمانانو د دې کمزورۍ نه خبر دی چې مسلمانان د ښځو، پیسو او واکمنۍ په خاطر په خپل دین، وطن او قوم پر غلامۍ هم ډېل نه کوي.

سلطان صلاح الدین ایوبي د غونډې ګډون کوونکیو ته وکتل، وې ویل: زمونږ د استخباراتو کسانو مونږ ته ویلی دي، چې صلیبیانو خپلو جاسوسانو ته په ذهنونو کې دا خبره کیښنولې چې د مسلمانانو تاریخ چې څومره له فتوحاتو ډک دی، همدومره یې د غداریو تاریخ هم دی، مسلمانانو دومره سوبې کړې نه دی څومره چې پکې غداران پیدا شوي دي، د رسول الله صلی الله علیه وسلم او خلافت راشده وروسته مسلمانان د منصب تر لاسه کولو له پاره د یو بل پر خلاف راپورته او په جګړو اخته شول، هغوی د واکمنۍ په خاطر یو بل ووژل، یو سړی به خلیفه یا امیر وټاکل شو، نو د خلافت او امارت بل هیله من به د هغه پر خلاف تر دې بدترسازشونه وکړل ان چې په پټه به یې د اسلام له دښمنانو هم مرسته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغوښته او د چا لاس ته به چې خلافت او امارت ورغی هغه به هر هغه مشر وواژه، چې د ده خلافت او واکمنۍ ته ترې خطر وو ، ملی پرتم پای ته ورسېده او خانګړې واکمني پاتې شوه بیا د همدې ځانګړې واکمنۍ او ګټې ساتنه پیل شوه، د هیواد پراختیا پای ته ورسېده، بیا د سلطنت دفاع کمزوری شوه او بیا سلطنت، . . . صلیبیان زمونږ د دې تاریخي کمزورۍ نه خبر دي، چې زمونږ وګړي د شخصي واکمنۍ د ساتنې او استحکام لپاره د سلطنت ډېره لویه برخه هم له لاسه ورکولای شي ، همدا زمونږ د تاریخ په برخه دي. . .

تقی الدین او زما ملګریو! کله چې ماضي ته ګورم او چې کله په اوسني وخت کې د خاینانو زیاتوالي او د توطئو جالونو ته ګورم، نو دا خطراحساسوم، چې یوه ورځ به داسې راشي ، چې مسلمانان به د تاریخ له لیکنو سره هم خیانت کوي، هغوی به د قوم په سترګو کې خاورې اچوی چې هغوی ګوندې زړور دي او د دښمنانو پوزې یې پر خاورو خړې کړې دي ، او د پردې تر شاه به یې له دښمنانو سره دوستي وي، پر خپلو ماتو او شکستونو به پرده اچوي، د اسلامي سلطنت جرړې به وچې شي ، په مسلمانانو کې به یو داسې نسل پیدا شي، چې له هغوی سره به یوازې یوه ناره پاتې وی اسلام زنده باد هغه نسل به له تاریخ نه ناخبره وي، هغه نسل ته به هیڅوک دا خبره نه کوي، چې د اسلام ساتونکي او لوړوونکی هغه کسان وو، چې شګلنو دښتو، غرونو، درو او پردیو هیوادونو ته ولاړل او وه جنګېدل، هغوی پردریابونو اوسیندونو تېر شول، هغوی چې زخمیان شول، چا یې پر زخمونو پټۍ کې نه ایښودې، که هغوی شهیدان شول، نو ملګریو ته یې د قبر ایستلو وخت په لاس ورنغی، هغوی خپلې وینې یې وبهولې، خپلې هم او د دښمن هم او شاته یې د خلافت په مانېو کې شراب بهیدل، د لوڅو نجونو ګډاګانې وي صلیبیان پر خپلو پیسو او خپلو لونو زمونږ خلیفه ګان او امیران رندوي، کله چې هغو خلیفه ګانو وه لیدل چې قوم د هغو توریالیو پلوي کوي چې په اروپا او هندوستان کې یې د اسلام بیرغونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوړ کړي، نو بیا همدغو واکمنانو د اسلام پر هماغو مجاهدینو د لوټ تالان او زنا په څېر تورونه پورې کړل، هغوی یې له مرستو او رسد نه بې برخې کړل.

ماته د قاسم هغه تاند او ښکلی زلمی زوی رایادیږي، چې هغه د ډېر کم عمر پر مهال د هندوستان یو ځواکمن پادشاه ته ماتې ورکړه او د هندوستان دومره پراخه سیمه یې تر واک لاندې راوسته چې هغه پوځي مرسته او خوراکي شیان نه غوښتل، د فتحه شویو سیمو له خلکو سره یې داسې رویه وکړه چې هندوان یې غلامان شول او د هغه له مهربانی نه اغېز من او مسلمانان شول، ماته چې دغه هلک رایادیږي، زړه مې درد کوي، د هغه مهال واکمن له هغه سره څه ډول چلند کړی و؟ پر هغه یې د زنا تور ولګاوه او د مجرم په توګه یې بېرته راوه غوښت، سلطان صلاح الدین ایوبي ته سلګی ورغلی او غلی شو.

بهاو الدین شداد په خپلو یادښتونو کې لیکی: زما ګران دوست صلاح الدین ایوبي به چې د خپلو سرتېرو مجاهدینو په سوونو شهیدان ولیدل، نو د هغه په سترګو کې به ځلا او مخ کې ښکلا ښکارېده، خو چې یوازی یو خاین ته به یې د مرګ سزا ورکړه او د هغه مړی به یې ولیده نو رنګ به یې مړاوی شو او له سترګو به یې اوښکی روانې شوي...

د محمد بن قاسم له یادولو سره هغه په سلګو شو، ما ورته کتل چې هغه خپلې اوښکی تم کړی بیا یې وویل: دښمن د هغه هیڅ ونه کړای شول، خو خپلو شهید کړو ، دښمنانو خو محمد بن قاسم د فاتح په توګه ومانه خو خپلو ورته زنا کار ووایه، صلاح الدین ایوبي د طارق بن زیاد یادونه وکړه او په هغه ورځ هغه دومره احساساتی شوی و، چې ژبه یې نه درېده، حال دا چې هغه به ډیری لږې خبری کولې، رښتیا خوښوونکی وو پر مونږ ټولو چوپتیا خوره وه، او مونږ ټولو په خپل بدن یو اریانوونکی اغېز احساساوه، صلاح الدین ایوبي بې شکه چې یو ستر قاید او لارښود و، هغه ماضی نه هېروله، د حال له خطرو سره یې مقابله کوله، او راتلونکې حالات یې تر نظر او څارنی لاندې ساتل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : د صلیبیانو سترګې زمونږ راتلونکې ځاري، صلیبي واکمن او پوځي قوماندانان وایي چې مونږ به اسلام د تل له پاره ختموو، هغوی زمونږ سلطنت تر ولکې لاندې راوستل نه غواړي، هغوی زمونږ زړونه د نظریاتو په تورو غوڅول غواړي، زما استخباراتو ماته ویلی دي، چې د صلیبیانو تر ټولو زیات اسلام دښمن پادشاه فلپ اګستس وایي، چې هغوی خپل قوم ته یو مقصد په ګوته کړی دی، اوس به د صلیبیانو راتلونکی نسلونه د دغه هدف او موخې له پاره کار کوي دا ضروري نه ده چې هغوی به دغه مقصد د تورې په زور لاسته راوړي، له هغوی سره یو څو نور چالونه هم شته ...

تقی الدینه! څرنګه چې هغوی راتلونکي وخت ته سترګې په لار دي، همدغسې مونږ هم باید خپله اینده په نظر کې ولرو، څرنګه چې هغوی زمونږ په منځ کې د خاینانو پیدا کولو تخم کرلی دی، همدغسې زمونږ هم باید داسې لارې چارې غوره کړو، چې د غدر او خیانت مکروبونه د تل له پاره ورک کړو، د خاینانو پرله پسې وژنه کوم علاج نه دی، غداری ته میلان باید پای ته ورسول شي، د واکمنۍ د هوس په پای ته رسولو او د رسول الله له دین سره مینه یې اساسي علاج دی، دا په هغه حالت کې پیدا کېدای شي، چې د قوم په سترګو کې د دین د دښمنانو تصور موجود وي، مسلمانانو ته باید څرګنده وي، چې د صلیبیانو په تمدن کې دومره بې حیا یې ده، چې ډېره زړه وړونکې ده او ملتونه د هغوی په تمدن کې ډېر ژر ډېرېږي او جذبیږي ، په هغوی کې شراب هم روا دي د ښځو له پردیو سره ګډېدل ، او ځانله اوسېدل هم روا دي، زمونږ او د هغوی تر منځ دا تر ټولو ستر فرق دی، چې مونږ د پاک لمنۍ ساتونکي یو او هغو د ناموسونو سوداګر، همدا هغه بیلتون دی چې زمونږ ځني مسلمانان ورونه یې له منځه وړل غواړي تقی الدینه! ستا د یوې جګړې ډګر د ځمکې پر مخ دی، او دویم تر ځمکې لاندې، یوه جګړه دې د دښمنانو پر خلاف ده او بله د خپلو پر خلاف، که په مونږ کې خاین وګړي نه پیدا کېدای، نو اوس به مونږ دلته نه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com The Digital Library

وو، د اروپا په زړه کې به ناست وو او صلیبیانو به د خپلو ښکلو لونو پر ځای کومه غور وسله زمونږ پر خلاف کارولـه او غوره جنګی چالونه به یې کارول، که زمونږ د ایمانونو تودوخه زیاته وی، نو تر اوسه به مو صلیبیان د خاشاکو په څېر سبزلې وو.

تقی الدین وویل! زه ستاسې پر زیاتره مشکلاتو اوس وه پوهېدم، محترم نور الدین زنګی هم په مکمل ډول خبر نه دی، چې په مصر کې تاسې د خاینانو د پوځ تر منځ راګېر یاست، تاسې باید له هغوی نه مرسته غوښتې وای، هغه به مرسته درسره کړې وه.

سلطان صلاح الدین ایوبي ځواب ورکړ: تقی الدینه وروره! مرسته یوازی له الله جل جلاله نه غوښتل په کار دی، که مرسته له خپلو وغواړې او که له پردو نه، د سړي ایمان کمزوری کوي، د صلیبیانو پوځ په زغرو کې پټ دی، زما عسکرو معمولي جامې اغوستې وي، بیا یې هم صلیبیانو ته ماتې ورکړې ده، که ایمان د فولادو په څېر کلک وي نو بیا زغرو ته اړتیا نه شته، زغرې او خندقونه د ځان ساتنی احساس پیدا کوي او سپاهي پخپل ځان کې بندي کوي یاد ساته د جګړې په ډګر کې له خندق نه بیرون اوسه، ګرځه راګرځه، جنګېږه، د دښمن شاته مه ځه، هغه خپلې شاته راوله، د جګړې مرکز قایم او ټینګ ساته، اړخونه خپاره کړه او دښمن په دواړو اړخونو کې راګېر کړه، احتیاطی پوځ هغه ځای ساته، له کومه ځایه چې پر دښمن د شا له لورې حمله کولای شي، له چریکانو پرته هیڅکله جګړه مه کوه، د چریکي ګروپونو په وسیله تل د دښمن ذخېري او ګودامونه له منځه وړه، هغه خوراکې مواد او ذخیره چې د دښمن سره د جګړې په ډګر کې وي او هغه چې ورپسی راوړل کیږي، چریکان د دښمن د څارویو د له منځه وړلو او وېرولو له پاره وکاروه، له مخامخ ټکر نه ځان ساته، جګړه اوږده کړه، دښمن وارخطا وساته، زه چې کوم پوځ شاته پرېږم، دا د جګړې له ډګر نه راغلی دی، په دې پوځ کې له خپل سر سره لوبي کوونکي چریکي ځوانان او ګروپونه شته، دوی ته یوازې د اشارې اړتیا ده، ما په دې پوځ کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمان تودوخه ژوندی ساتلې ده، چېری داسې ونه شي، چې ته خپل ځان پادشاه وګڼې او د دوی ایمانونه سست شي، پر مونږ چې کومه حمله کیږي هغه زمونږ پر ایمانونو حمله ده، د صلیبي تهذیب اغېزې ډېرې په چټکتیا سره په مصر کې خپرېږي.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور تقی الدین ته په تفصیل سره وویل چې په سوډان کې پر مصر د حملې له پاره تیاری روان دی، په سوډانیانو کې اکثریت د هغه ځای د حبشانو دی چې عیسویان نه بلکې مسلمانان دي، په هغوی کې هغه مسلمانان هم دي، چې د مصر د پخوانی پوځ خپلسري سپاهیان دي او د بغاوت په جرم له پوځ نه شړل شوي وو، سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: خو په کور کې ناست د دښمن د راتګ انتظار مه کوه، استخبارات به تاته پرله پسی خبرونه درکوی حسن بن عبدالله درسره دی، هر کله چې دی دا احساس کړی چې دښمن د تیری او حملی اراده لری د وخت ضایع کولو پرته حمله پری وکړه او دښمن د تیاري په حالت کې له منځه یوسه، خو خپل شا لوري ته نظم کلک او برابر ساته، قوم د جګړی له حالاتو نا خبره مه ساته که الله مه کړه ماتې وخورې، نو خپلې سهوې او غلطۍ ومنه قوم ته ووایه چې د ماتی لاملونه څه وو، جنګونه د قام په وینو او پیسو کیږي، د همدې قوم زامن شهیدان او معیوب کیږي، په دې خاطر قوم تل پر خپل ځان باوري وساته، جنګ د پادشاهانو لویه مه ګڼه، دا یوه ملي مسئله ده، په دې کې ملت له خپل ځان سره وساته، ما چې کوم فاطمی خلافت رنګ کړی و، هغه زمونږ بر خلاف فعالیت کوي، معلومه شوې ده چې هغوی په پټه خپل خلیفه هم ټاکلی دی، د هغوی خلیفه العاضد مړ شوی دی، خو هغوی خلافت په دې هیله ژوندی ساتلې دی چې سوډانیان به پر مصر حمله کوی او صلیبیان به بیا مصر ته راشي دا خاوره به ونیسی او د حکومت واګنی به زمونږ په لاسه راکړی، فاطمیانو ته د حسن بن صباح د وژونکی ډلې ملاتړ هم په برخه دی، زه علی بن سفیان له ځان سره بیایم، د هغه مرستیال حسن بن عبدالله او ګوتوال غیاث بلبیس به له تاسره وي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی به د پټو چلوټو په پلټنه بوخت وي... د نویو پوځیانو څېره کول چټک کړه او دوامدار جنګی تمرینات کوه .

حسن بن عبدالله وویل: لږه موده کیږي چې مونږ ته خبرونه راځي، چې د مصر له جنوبي سیمو ځوانان په پوځ کې نه څېره کیږي، دا هم څرګنده شوې ده چې د هغو ځایونو خلک له پوځ سره مخالفت ته تیاریږي، علی بن سفیان پوښتنه وکړه: معلومه کړې موده چې لامل یې څه دی؟ حسن بن عبدالله وویل: زما دوه تنه جاسوسان هلته وژل شوي هم دي، له هغه ځایه خبر اخیستل آسان کار نه دي، خو بیا هم ما نوي جاسوسان لېږلي دي کیدای شی څه نوی خبرونه راوړي .

غیاث بلبیس وویل: زه له خپلو وسیلو معلومات تر لاسه کوم، ګومان کوم چې د هغې پراخې سیمې خلک په کومه نوې افواه غولیدلي دي، هغه سیمه ډېرې مشکلې لارې لري، وګړي یې کلک او سخت دي، خو په عقیده کې سست او خیال پرست دي .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: خیال پرستي ډېر ستر لعنت دی، هغه سیمه تر څارنې لاندې ساتې او د هغه ځای خلک له توهماتو وژغوري .

* * * *

دری څلور ورځې وروسته د کرک په کلا کې هم یوه غونډه جوړه شوه، دا د صلیبي واکمنو او اعلی قوماندانانو غونډه وه، هغوی ته خو دا خبره څرګنده وه چې سلطان صلاح الدین ایوبي د فلسطین یوه کلا (شوبک) ترې نیولې ده، او اوس به پر کرک حمله کوي، هغوی همدې احساس وارخطا کړي وو، چې که مسلمانانو کرک هم د شوبک په څېر فتحه کړ، نو بیا به د یروشلم (بیت المقدس) ژغورل ډېر ګران وی صلیبیان پوه شوي وو، چې سلطان صلاح الدین ایوبي له تیاری سره سره مخ پر وړاندې را روان دی، هغه یو ځای نیسي، بیا د پوځ کمی په نویو عسکرو پوره کوي ، هغه نوي له زړو عسکرو سره روزي او چې کله یې باور راشي، چې نوې عسکر د مقابلې وړ شوی دی، رامخی ته کیږي له همدې امله هغوی د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرک کلا دفاع کلکوله، او له کلا نه بهر یې د جګړې پلان هم جوړ کړی و، خو په دې غونډه کې هغوی پخپل پلان کې د بدلون کولو اړتیا احساس کړه، ځکه چې د هغوی د استخباراتو مشر هرمن هغوی ته د سلطان صلاح الدین ایوبي، د هغه د پوځ او د مصر د تازه حالاتو په باب خبرونه اورولي وو.

صلیبي جاسوسانو کرک ته په ډېره لږه موده کې دا خبر رسولی وه، چې سلطان صلاح الدین ایوبي هغه پوځ قاهرې ته بیولی، چې دلته جنګېده او د شوبک کلا یې نیولې وه او په قاهره کې چې کوم پوځ وه هغه یې په ډېره چټکتیا شوبک ته رالېږلی دی، له بلې خوا نور الدین زنګی د خپل غوره پوځ مرسته دلته رارسولې ده، د سلطان صلاح الدین ایوبي ورور تقی الدین له دمشق نه قاهرې ته رسېدلی دی، چې هلته به د خپل ورور سلطان صلاح الدین ایوبي ځای ناستی وي، سلطان صلاح الدین ایوبي قاهرې ته تللی و هلته یې دسیسه کارانو ته د مرګ سزاګانې ورکړې او اوس بېرته د فلسطین په لور را روان شوی دی، د صلیبیانو له پاره دا خبره ښه نه وه چې د قاهرې ښار نایب ناظم مصلح الدین نیول شوی او د خیانت په جرم اعدام شوی هم دی، مصلح الدین د صلیبیانو د کار سړی و، د صلیبیانو د جاسوسی نظام مشر هرمن غونډه له دغو بدلونونو خبروله وې ویل: د مصلح الدین د وژل کېدو له امله خو مونږ ته زیان رسیدلی دی، خو د تقی الدین مقرري زمونږ په ګټه ده، هغه بې شکه چې د صلاح الدین ایوبي ورور دی، خو هغه صلاح الدین ایوبي نه دی، زما ورانکاري جاسوسان به د هغه په تېر ایستلو بریالی شي، دا ښه خبره ده چې سلطان صلاح الدین ایوبي او علی بن سفیان په قاهره کې نه وي.

ریمانډ پوښتنه وکړه، زه حیران یم چې هغه ستا د فدایانو ډله څه کوی؟ هغوی خو به دوه مخیزه لوبه نه کوی؟

بدبختانو تر اوسه سلطان صلاح الدین ایوبي ونه وژلی شو، خو زمونږ ډېرې پیسې په دوی بې ځایه ولاړې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمن وویل : پیسی نه ضایع کیږي، زه هیله لرم چې صلاح الدین ایوبي به د جګړې تر مرکزه هم راونه رسیږي، له هغه سره څلورویشت تنه محافظین قاهرې ته تللي دي، چې څلور پکې د فدایانو له ډلې دي، د هغوی وخت رارسېدلی دی، ما یې چاره سنجولې ده، سلطان صلاح الدین ایوبي به په لاره کې ووژني .

فلپ اګستس وویل: مونږ باید په خوش باوریو اخته نه شو، فرض کړی چې که صلاح الدین ایوبي ونه وژل شو او روغ رمټ تر محاذه راورسېده، له هغه سره خو اوس دمه پوځ دی، نوي عسکر یې هم روزلي دي، او د نور الدین زنګی مرسته هم ورته رارسېدلې ده، د شوبک په څېر مستحکمه کلا یې هم نیولې ده اوس به ورته له قاهرې نه خوراکي مواد نه راځی، په شوبک کې یې دا هر څه پریمانه راټول کړي دي، په دغسې حالاتو کې باید مونږ څه وکړو؟ زه خو هغه ته دا موقع ورکول نه غواړم چې هغه دې کرک کلا بند کړي او مونږ دې د کلا بندۍ په حال کې وجنګېږو .

اوس باید زمونږ خبره تر کلا بندۍ ونه رسیږي، یو بل صلیبي واکمن وویل: مونږ باید بهر جګړه وکړو او په داسې شکل چې شوبک مو کلا بند کړی وي .

فلپ اګستس وویل: سلطان صلاح الدین ایوبي بیدیانی ګیدړ دی، هغه نه په بیدیاکې ماتی ورکول آسان کار نه دي، هغه به مونږ ته د شوبک د کلا بندۍ موقع او اجازه راکړي، خو مونږ به کلا بند کړي، زه د هغه پر چالونو پوه شوی یم، که تاسې هغه مخامخ جګړې ته راوستلای شي، زه ستاسې د بری ضمانت کوم، خو هغه به هیڅکله مخ په مخ جګړه ونه کړي .

تر ډېرو بحثونو وروسته پرېکړه وشوه، چې نیم پوځ دې له کلا نه بهر وه لېږل شي او د صلاح الدین ایوبي پوځ ته مخامخ دې خېمې ووهی ، او د هغه پوځ دې تر دقیقې څارنې لاندې ساتي، په دې پلان کې د بهر جنګېدونکي پوځ په باب پرېکړه وشوه، چې که د بهرني پوځ شمېر د صلاح الدین د پوځ درې چنده نه وي نو دوه چنده خو دې خامخا وی د شاله لوري

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حملې له پاره جلا پوځ وټاکل شو، او په پلان کې دا خبره هم وټاکل شوه، چې د مسلمانانو پوځ ته به رسد له شوبک نه راځي، په دې خاطر د شوبک او مسلمانانو د پوځ تر منځ فاصله باید د چریکي ګروپونو د حملو لپاره وه ټاکل شي پوځي قوماندانانو پرېکړه وکړه، چې د مخامخ لوري نه دې دومره زیات شمېر پوځ حمله وکړي، چې صلاح الدین ایوبي په مخامخ جګړه کولو مجبور شي، په اصل کې صلیبیان پر خپل زغره وال پوځ غره وو، د هغوی زیاتره پوځیانو زغرې اغوستې وې، پر سرونو یې اوسپنیزې خولۍ وې، له وچولیونه تر خولو پورې یې مخونه پر اوسپنیزو خولونو پوښلي وو، هغوی اوښانو ته هم زغرې اغوستې وې، د اوښانو پر سرونو یې هم اوسپنیز غلافونه غوړولي وو، او له اړخونو سره یې د اوسپنې پترې ځړېدلي وو، چې د غشیو مخه یې نیوله، هغوی هڅه کړې وه چې ډېر ښه آسونه تر لاسه کړي، که د اروپا یې هیوادونو آسونه په عربی بیدیا وو کې ژر سترې کېدل، او جل وهل، صلیبیانو عربي آسونه اخیستي وو، خو شمېره یې دومره زیاته نه وه، هغوی د مسلمانانو له کاروانونو آسونه غلا کول پیل کړی وو، د سلطان صلاح الدین ایوبي آسونه ډېر ښه وو، د عربي نسل دا آسونه په بېدیاوو کې له تندې بې نیازه تر ډېره په آسانۍ ځغاستل.

پر دغو جنګي تیاریو سر بېره چې صلیبیانو د نظریاتي جنګ کومه جبهه پرانستې وه د هغې په باب یې د استخباراتو مشر هرمن رپوټ وړاندې کړ، چې سلطان صلاح الدین ایوبي به د مصر له جنوبي سیمو نوي عسکر تر لاسه نه کړي شي، دا هماغه سیمه وه چې د علی بن سفیان مرستیال حسن بن عبدالله یې په باب خبر ورکړی و، چې د هغه ځای خلک اوس په پوځ کې نه شاملیږي، لا چې ځنی وګړي یې د پوځ مخالف شوي هم دي، دا د زحمت کښو او جنګیالیو خلکو سیمه وه، چې له سلطان صلاح الدین ایوبي سره یې ډېر ښه جنګیالي وو، خو اوس د هرمن له خبرونو څرګندیدله چې صلیبي ورانکاري هلته رسیدلي دي، هلته خبره تردې رسېدلې وه، چې حسن بن عبدالله د دې خبرې د معلومولو له پاره چې ولې د هغه ځای خلک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوځ مخالف شوي ؟ دوه تنه جاسوسان لېږلي او دواړه وژل شوي وو، د هغوی مړی هم په لاس ورغلي نه وو، دغه سیمه چې ډېره پراخه او پلنه وه، د جاسوسانو لپاره یوه مستحکمه کلا ګرځېدلې وه له هغه ځایه هیڅ معلومات په لاس نه راتلل، همدومره معلومه شوې وه، چې د هغه ځای خلک مسلمانان دي، خو په عقیدوی توګه سست او اوهام پالونکي دی.

هرمن له تفصیلاتو پرته وویل چې د هغه ورانکاري بریالی دی هغوی به اوس د مصر په ټولو سرحدي سیمو کې همدا ډول چلند خپلوي او خپروي او بیا به یې د مصر دننه سیمو ته د داخلېدو هڅې کوي، هغه هیله څرګنده کړه چې د مصر کلي به یې هم تر اغېز لاندې راشي، هغه وویل: زه د مسلمانانو یوه داسې خامي د همغوي پر خلاف کاروم، چې هغوي یې خپله نیکی ګڼي، مسلمانان د ملنګانو، فقیرانو، وظیفو او چیلو کوونکیو عاملانو او ملایانو او په ګوښه کې د ناستو ذکر کوونکیو مجذوباتو ډېر ژر مرېدان کیږي، دا ډله د اسلامي پوځ د هغو قوماندانانو مخالفه ده کومه چې زمونږ پر خلاف جنګونو کې یې شهرت میندلی دی، دا ملنګان خلک په دې باورکوي، چې الله جل جلاله د همغوي اوري او همدوی د الله جل جلاله خاص بنده ګان دي، هغوی یوازی شهرت پیدا کول غواړي، په هغوي کې د جګړې ډګر ته د تللو جرئت نه شته، له دې امله هغوی په خانقاه کې ناست هماغه شهرت تر لاسه کول غواړي چې قوماندانانو د جګړې په ډګر کې ګټلی دی، که د انصاف او ناپیلتوب له نظره وکتل شي، نو د مسلمانانو دغه پوځي مشران چې په هغوی کې سلطان صلاح الدین ایوبي او نور الدین زنګي هم شامل دي، د قدر وړ انسانان دي، په هغوی کې چې چا تر اروپا پورې اسلام خپور کړ او هسپانیه یې پخپل حکومت کې شامله کړی و، په صحیح توګه د دې حقدار دي چې مسلمان قوم پرې وویاړي، خو د هغوي وروستیو خلیفه ګانو خپل نومونه په خطبو کې شامل کړل او د مجاهدو قوماندانانو اهمیت یې راکم کړ، د دې سره سره په مسلمانانو کې د تش په نامه مولویانو او عالمانو یوه ډله پیدا شوه، چې له عمل نه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرېدل، هغوی دا وګڼله، چې هر څه د مولوی حق دي، خو هغوی د وروستیو عیاشو خلیفه ګانو تر څنګ د جهاد معنی مسخ کړی وه چې خلک جهاد ته د تللو پر ځای په بې عمله واکمنانو راټولوي او هماغوی د الله تعالی غوره کړای شوي بنده ګان وګڼی، د هغوی مرموزې خبرې او جادو ګرانه انداز خلک داسې ګڼی چې د دغو غوره انسانانو په سینو کې پټ رازونه پراته دي ، چې الله جل جلاله هر بنده ته ښودلي نه دي، له دې امله ساده انسانان د دوي په جال کې راګېر شي، هرمن وویل زه په اصل کې همدغسې ملنګان استعمالوم، د مسلمانانو دغه کمزوري مونږ ته ډېره ګټه رسوي، زه مسلمانانو ته همدغه د اسلام خبری اوروم خو د اسلام له اساسی روح نه یې پرې لرې باسم، تاریخ ګواه دی چې یهودانو په نظریاتي ورانکاری سره اسلام په کافی توګه کمزوری کړی دی، زه د هماغوی پر اصولو کار کول غواړم .

همدا هغه جبهه وه چې تل به یې په باب سلطان صلاح الدین ایوبی فکر مند و، او د وارخطایي لامل یې دا وه چې په دې جبهه کې یې د خپل قوم وګړي پر خلاف جنګېدل، او څوک پری نه پوهېدل .

* * * *

سلطان صلاح الدین ایوبي، تقی الدین او خپلو هغو حاکمانو ته چې په قاهره کې پاتې کیدل لارښوونې وکړې او د جګړې له ډګر څخه د (کرک) په لور روان شو، له هغه سره د څلور ویشتو محافظینو ډله وه ، صلیبیان یې له باډیګارډانو ځینی خبر وو او له دې نه هم خبر وو چې په هغوی کې د دوی اړوند څلور کسه د فدایانو د ډلې وو، چې د ډېرې چالاکۍ او زړورتوب له امله آن په ساتونکې ډله کې شامل کړی شوي وو، د هغوی هدف د سلطان صلاح الدین ایوبی وژل وو، خو وخت په لاس نه ورته، ځکه چې د ساتونکي ټولی شمېره به تر څلور ویشتو ډېر زیات و او د هغوی پیره به تل بدلېده هیڅکله هم داسې شوي نه وو، چې دغه څلور تنه فدایانو دې یو ځای پیره شوي وي د ساتونکي ټولي قوماندان به تل هوښیار او تیارسی

Scanned by CamScanner

(c) ke... .com: The Digital Library

اوسېده، خو هغه په دې نه پوهېده چې په ملګريو کې يې قاتلان هم شته ، هغه به تل ويښ و چې کوم ساتونکی پخپله دنده کې بې پروايي ونه کړي، اوس سلطان صلاح الدين ايوبي په سفر کې وه هغه پخپله ويلي وو، چې د ساتونکي پوځ ټول سپاهيان له ځان سره نه بيايو څلور ويشت سپاهيان بس دي، حال دا چې په لاره کې د صليبي چريکانو خطره هم وه.

سلطان صلاح الدين ايوبي له قاهرې نه تنکۍ غرمه روان شوی و، نيمه شپه يې په سفر او پاتې يې په آرام کې تېره کړه، د سهار په تياره کې يې د کوچ کولو امر وکړ، د غرمې لمر آسونه بې دمه کړل، نو په يوه داسې ځای کې دغه کاروان تم شو چېرې چې اوبه هم وې، ونې هم او د کمرونو سيوری هم و، لږه شيبه وروسته د سلطان صلاح الدين ايوبي لپاره خيمه ودرول شوه، او دننه پکې سفري بستره وه غوړول شوه، له خوراک، څښاک نه چې اوزګار شو، سلطان صلاح الدين ايوبي د آرام او دمی له پاره اړخ ولګاوه، دوه تنه ساتونکی دګيږدۍ مخې او شاتنه به پيره وه درېدل، نور ساتونکي نږدی تر يوه سيوري لاندې کښېناستل، يو څو تنه يې آسونو ته د اوبو ورکولو له پاره ولاړل، علی بن سفيان او نور حاکمان چې له سلطان صلاح الدين ايوبي سره ملګري وه د يوې ونې سيوري لاندې وغزېدل، هغوی کيږدۍ درولی نه وي، دغه ځای داسې و، چې د سلطان صلاح الدين ايوبي خيمه ترې لږ شانتی پناه وه، د بېديا لمر ځمکه او آسمان سېزل چاته چې چېرته سيوری ښکاره شو، همالته کښېناست يا څملاست.

دا لومړی ځل و چې د سلطان صلاح الدين ايوبي پر خيمه چې کوم دوه کسه ساتونکی پيره شول، دواړه د افيمانو له ډلې وو، چې له يوې مودې د داسې موقع ميندلو په لټه کې وو، دا وخت ځکه ډېر موزون و، چې زياتره ساتونکي د آسونو اوبه کولو ته تللی وو، اوبه ديوه کمره بلې خواته وې، د کاروان سامان وړونکی اوښان هم اوبو ته بيولي وو، کوم ساتونکي چې له دوه پيره دارانو پرته پاتې وو، په هغوی کې هم دوه تنه نور افيميان وو، هغوی په اشارو اشارو کې موقع مناسبه وګڼله او پر سلطان صلاح الدين

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایوبي یې د حملې پرېکړه وکړه، د سلطان صلاح الدین ایوبي د خیمی مخی ته ولاړ ساتونکی پرده لرې پورته کړه، دننه یې وکتل او بهرنیو ملګریو ته یې اشاره وکړه، سلطان صلاح الدین ایوبي په دې حالت کې په درانه خوب ویده و، چې شا یې د خیمی د دروازې لورې ته وه، یو ساتونکی ورو دننه ورغی هغه خنجر راونه ویسته او یوازی یې توره راویستلی وه، بلکې د هغه په لاس کې چې کومه برچه وه هغه یې هم له خیمې نه بهر ایښې وه، د هر ساتونکی په څېر دی هم یو قوي ځوان و، له ورایه خو هغه که د سلطان صلاح الدین ایوبي دوه چنده غټ نه و، نو یو نیم چنده خو خامخا وه هغه په کرار کرار تر سلطان صلاح الدین ایوبي ورغی او د برېښنا د پړک په څېر یې سلطان صلاح الدین ایوبي له مرۍ نه په دواړو لاسو ونیو، سلطان صلاح الدین ایوبي راویښ شو، هغه په ډېره هم واوښت، خو څومره کلکه چې د هغه مرۍ نیول شوې وه، له هغې نه ځان خلاصول ګران وو، د اسلام د دی زړور جنرال ژوند یوازې څوشیبی پاتې وی، اوس هغه پر مخې پروت و، حمله کوونکی یې پر ملا ګونډه زور کړه او یو لاس یې د هغه له ورمېږ نه لرې کړ، په بل لاس یې د سلطان مرۍ کلکه ونیوله، هغه د خپل ملا بند نه یوه پورې غوندی راو ویستله، په همدې یو لاس یې پرانستله او د سلطان صلاح الدین ایوبي په خوله کې یې د ورکولو کوښښ کاوه، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي په زهرو وژل غوښتل، ځکه چې له مرۍ تاوه ولو یې څرګندیدله چې مرۍ یې خفه کړای شوې ده، سلطان صلاح الدین ایوبي ناتوانه وه پر ملا یې یو قوی ځوان ناست او له مرۍ نه یې نیولی وه ساه یې بنده شوې وه، د هغه خوله خلاصه وه، خو د پورې په لیدو یې بنده کړه، هغه د مرګ په حال کې هم خپل حواس پر ځای ساتلی وه، سلطان صلاح الدین ایوبي له خپل کمر بند نه د تورې په څېر خنجر راوویسته، چې هغه به د ګانې په څېر تر ملا تړلی و، حمله کوونکي د هغه په خوله د زهرو ورکولو کوښښ کاوه نووی نه شول لیدی چې سلطان صلاح الدین ایوبي خنجر را ایستلی دی، سلطان صلاح الدین ایوبي خنجر د هغه په نس کې ننه ویست

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا راکش کړ او یو ځل بیا یې د حمله کوونکي پر ګیډی وردننه کړ، حمله کوونکی د سندا په څېر وچې دومره ژر مړ کېدای نه شو، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه سپاهي وچې د خنجر له ګذار او مقصد نه خبرو، هغه خنجر د حمله کوونکی له ګیډی نه راونه ویست همالته یې پکې وګرځاوه او لاندې یې دیکه ورکړه، د حمله کوونکی کولمی او لری راوه ووت.

د حمله کوونکي له لاسه د سلطان صلاح الدین ایوبي مری خلاصه شوه، د بل لاسه نه یې ذ زهرو پوړی پرېوته، سلطان صلاح الدین ایوبي خپل بدن وښوراوه او حمله کووکی یې دیکه کړ، نو حمله کوونکی له کټ نه لاندې پرېووت، اوس هغه د پاڅېدو نه و، دغه جګړه تقریبًا په څو شیبو کې پای ته ورسېده، خو له خیمی نه بهر بل ساتونکی ولاړ و، هغه په خیمه کې درب غوندی واورېده پرده یې پورته کړه او دننه یې وکتل، هلته یې بله ډول نقشه ولیدله، هغه توره ایستلی راغی او پر صلاح الدین ایوبي یې وار وکړ، خو سلطان د خیمې منځنی ستنه د توري مخی ته ورکړه، او پر توره د خیمې ستن وه لګېده، خو صلاح الدین ایوبي لکه څنګه چې پیدایشي تورزن و، څنګه چې د حمله کوونکی توره پرستن وه لګېده، له بلې خوا نه سلطان پر ګذار کوونکی د خنجر وار وکړ، حمله کوونکی هم جنګیالی و، څکه د ساتونکیو په ډله کې شامل کړای شوی و، خپل ځان یې بچ کړ، له دې سره صلاح الدین ایوبي د ساتونکیو قوماندان ته ورغږ کړ، حمله کوونکی بل وار وکړ، صلاح الدین ایوبي یې له مخی نه لرې شو، خو په همدې حالت کې یې ځان د هغه څنګ ته ورساوه، دا ځلی حمله کوونکی ځان د صلاح الدین ایوبي له خنجر نه ونه ژغورلای شو، د صلاح الدین ایوبي له غږ سره دوه تنه ساتونکي خیمې ته راغلل، دواړو پر سلطان صلاح الدین ایوبي حمله وکړه په دې وخت کې سلطان صلاح الدین ایوبي دویم ساتونکی هم زخمی کړی و، خو هغه لا جنګېده.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپله حوصله له لاسه ورنه کړه، الله جل جلاله یې مرسته وکړه چې د ساتونکیو قوماندان خیمې ته راورسېده، هغه نورو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتونکیو ته غړونه وکړل او پخپله د صلاح الدین ایوبي په وینا له حمله کوونکیو سره په جګړه شو، په دې کې څلور پنځه ساتونکې نور هم راوه رسېدل، بلې خواته علی بن سفیان او نورحاکمان د شور او زوږ په اوریدو راغلل، چې خبمې ته یې وه کتل رنګونه یې والوتل، څلور کسه ساتونکي په وینو لړند پراته وو، دوه یې مړه وه درېم یې د مړینې په حال کې و چې خېټه یې له سره تر پای څېرې شوې وه او پر سینه یې هم دوه ژور زخمونه خوړلي وو، د څلورم په نس کې یو زخم او په ورانه هم لګېدلی و، په ځمکه ناست او زاری یې کولې زه ژوندی پاتې کېدل غواړم ما د خپلې خور له پاره ژوندی پرېږدی صلاح الدین ایوبي خپل ساتونکی منع کړلو هغوی دومره پارېدلی وو، چې کله یې درېم ساتونکی د ساه اخیستلو په حال کې وه لیده، مری یې پرې کړه، څلورم یې صلاح الدین ایوبي له مرګه وژغوره، دا د ترحم ولولې هم وي او ضرورت هم، چې ددسیسی په اړوند بیان ترې واخیستل شی او د دغی توطئی سر او بېخ هم ترې څرګند شوی وای.

د سلطان صلاح الدین ایوبي طبیب له دغه کاروان سره موجود و، هغه جراح و، چې هر ځای به ورسره و، صلاح الدین ایوبي هغه ته وویل چې دغه زخمي باید په هر حالت کې ژوندی وه ساتل شي، خو صلاح الدین ایوبي پخپله ګریېدلی هم نه وه، هغه سا او تیګاه و، خو په احساساتی توګه ډاډه ښکارېده، د قهر او غوسې نښې پکې نه وې، هغه موسکی شو وې ویل زه پدی هکله حیران نه یم داسې باید شوی وای!

د علی بن سفیان احساساتی حالت بدل شوی وو دا د هغه (مسئوولیت) و، چې هر څوک د ساتونکیو په ډله کې ټاکل کیږي د هغه په باب باید مکمله څېړنه وشي چې خامخا باید باوري سړی وي، اوس د دې خبرې څېړنه په کار وه چې ساتونکیو کې اوس هم کوم ورانکاري پاتی دی او که نور یې سم او مخلص سړي دي ... د صلاح الدین ایوبي پر بستره هغه پوړی پرته وه، چې حمله کوونکی د هغه په خوله کې ورکول غوښتل، دا یو ډول سپین پوډر وو، چې یو څه یې په بستره باندی توی شوي وو، طبیب هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین پوډر وکتل، او چې کله یې واورېدل چې دا یې د صلاح الدین ایوبي په خوله کې اچول غوښتل، د طبیب رنګ والوت، هغه وویل دا داسې زهر دي، چې یوه ذره یې د انسان له ستوني تېره شي، ډېر ژر په آسانۍ سره مړ کېدای شي، هغه یې تریخوالی نه احساسوي او نه پخپل بدن کې کوم بدلون ګوري، طبیب د صلاح الدین ایوبي بستره پورته کړه، بهر یې وه لېږله او پاکه یې کړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي زخمي راپورته کړ او پر خپله بستره یې څملاوه و هغه په نس کې په توره لګېدلی و او دویم زخم یې په ورون خوړلی و، د نس زخم یې نه ښکارېده سر سری غوندی و، خو د ورانه زخم یې ښه ژور او پراخه و، هغه بیا بیا له صلاح الدین ایوبینه د خپل ژوند سوال کاوه، د هغه په زړه کې له صلاح الدین ایوبي سره کومه دښمني نه وه او نه یې ورسره عقیدوي اختلاف لاره، هغه یوازې د کرایې قاتل و، له خپلو تپې کیدو او نیول کېدو سره یې د پېغلې خور غمونو په سر اخیستی و، په وار وار یې د هغې نوم اخیسته او ویل یې چې زه مسلمان یم زما ګناه وبخښی او د یوې مسلمانې خور په خاطر راته بخښنه وکړی.

سلطان صلاح الدین ایوبي له زغم نه په ډکه لهجه ورته وویل: مرګ او ژوند د الله جل جلاله په واک کې دي، تا وه لیدل چې څوک وژني او څوک ژوندي ساتي، خو دوسته! دا مهال چې ستا روح د چا په واک کې دی ته هغه ویني، خپلې ګناه ته وګوره، خپلې ناتوانۍ ته وګوره، زه به تا ژوندی له خپلو ملګریو سره بهر وغورځوم، بېدیانۍ ګېډړی او مرغان به دې په داسې حال غوښې کې خورې چې ته به ژوندی یې، په هوش کې به هم یې، خو تښتېدلی به نه شې، بوټۍ بوټۍ به مړ شې او د خپلې ګناه سزا به په خپلو سترګو ووینې.

زخمي په ډېر تکلیف راپورته شو او صلاح الدین ایوبي یې له دواړو لاسو ونیو او په چیغو چیغو یې وژړل، صلاح الدین ایوبي ترې پوښتنه وکړه، ته څوک یې؟ له کوم ځایه راغلی یې؟ زما سره دې څه دښمني وه؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زخمي ځواب ورکړ: زه د فاطميانو سړی يم، مونږ څلور واړه د چرسيانو له ډلې وو، څوک دوه کاله او څوک څلور کاله د مخ ستاسې په پوځ کې شامل شوی وو، مونږ ته دا زده کړای شوي وو چې ستاسې ساتونکی ټولي ته څه ډول رسېدلای شوه... هغه خبرې پيل کړې او د راز خبرې يې وکړې، هغه وويل چې په ساتونکې ټولي کې همدا څلور قاتلان وو، د هغه د خبرو پر مهال صلاح الدين ايوبي طبيب ته وويل چې ته د مرهم پټۍ کار ته دوام ورکړه، طبيب پټي ته يوه دوا ورکړه او د ويني بندولو هڅې يې پيل کړې، هغه زخمي‌ته ډاډ ورکړ چې روغ به شي، زخمي په خپلو خبرو کې وويل چې د معزول فاطمی خليفه او حشيشيانو تر منځ ژمنه شوې وه فاطميانو له صليبيانو مرستې اخيستی او اخلي يې او بيا يې د دې خبرو تفصيل ووايه، تر ډېر وخت وروسته طبيب د زخمی مرهم او پټۍ سرته ورسوله، اصلی مرهم خو د صلاح الدين ايوبي مهرباني وه، چې د بدلې اخيستلو څوک په کې نه و.

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: مړی بهر ګذار کړی او د زخمی په باب يې علی بن سفيان ته وويل چې له همدې ځايه يې قاهرې ته واستوی او کوم ځايونه يې چې ښودلي دي د هغوی پر خلاف اجرات وکړی، زخمي ډېر د کار ځايونه ښودلي وو، چې په هغو کې ځينی دومره خطر ناک وو، چې ځېرنه يې علی بن سفيان ډېره ښه کولای شوه، ټپي يې هماغه وخت پر اوښ پيل شو.

پر سلطان صلاح الدين ايوبي څو کرتې قاتلانه حملې شوي دي، خو د هغو ټولو يادونه په تاريخ کې راغلې نه ده، يوازې د پورته ډول دوه حملو يادوه شوې ده، يو ځلې يوه فدايي وژونکي د ويدو په حالت کې پر سلطان صلاح الدين ايوبي د خنجر وار کړی و، چې خنجر يې په پګړۍ کې لګېدلی و، او سلطان صلاح الدين ايوبيپرې راويښ شوی و، چې هغه هم قاتل د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي له لاسه وژل شوی و، د هغه په ساتونکی ټولي کې څو کسه وه نیول شول چې کرایې وژونکي وو.

* * *

د مصر سوېل لویدیځې سیمې چې د سوډان له پولو سره نښتی وې له سوونو کلو نور راسې پکې د تاو راتاو ودانیو کنډرې وې هغه د مصر سرحد څه بل ډول و، صلاح الدین ایوبي به ویل چې مصر په اصل کې سرحد نه لري، خو بیا هم سوډانیانو یو خیالی غونډې سرحد جوړ کړې و، د کنډرو شاو خوا سیمو ته په ګرانه خلک ورتلل، ویل کیدل چې د فرعونانو په وختو کې دا سیمه شنه او خړوبه وه او هلته اوبه زیاتې وې، وچ خوړونه او د سیلابونو ژور او وچ خوړونه هم وو، چېرته به کمرونه د یوې پایې په شکل او چېرې به شګلن ګټونه وو، چې شکلونه یې د یو سترې پخوانۍ ودانۍ د کنډرو په څېر وو، یو ځای به یوه غونډۍ د ستنې په څېر نېغه ولاړه وه او بل ځای به د یوه دېوال په څېر ولاړه وه چېرې به چې ځمکه هواره وه، هلته به شګې وې، لوړ او ټیټ کمرونه او ګټونه به هم وو، د دې سیمې په شاو خوا کې یو ځای ځای اوبه هم وې، هلته به ونې غی وی اوسیدونکیو به یې کرکیله هم کوله، زیات وکم څلوېښت میله اوږده اولس دولس میله پلنه دا سیمه ودانه وه، اوسیدونکی یې مسلمانان وو، لږ شان وګړي یې نا مسلمان وو، خو د هغوی عجیبی غریبې عقیدی وی.

د فرعونیانو د ودانیوله کنډرونه به خلک وېرېدل، د هغې شاو خوا سیمه هم داسې وه چې په لیدونکي به یې وېره راتله، له هغې ځایه څوک نه تېرېدل، خلکو به ویل چې د هلته د فرعونیانو بلاګانې اوسې، چې د ورځې هم د حیواناتو په شکل ګرځي، کله د اوښ سپرو سپاهیانو په څېر او کله د ښکلیو نجونو شکلونه راڅرګندیږي، د شپې هم له دغو ځایونو ویروونکی غږونه راځي، تقریباً له یوه کال راهسې د دغه ځای په باب د خلکو تلوسیې زیاتې شوې وي، تر دې د مخه چې د صلاح الدین ایوبي په لښکرو کې د ځوانانو د شاملولو پروګرام پیل شوی و، نو پوځي مامورین هم په دغو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیمو کې ګرځېدل راګرځېدل، د دغه ځای اوسیدونکیو هم هغوي خبر کړي وو، چې د کنډرو لوري ته به نه ورځي، هغوی ته د خطر ناکو غږونو، وېروونکیو شیانو او بلاګانو کیسې اورول شوې وې، له دې سیمې نه زیات شمېر ځوانان په پوځ کې څېره شوي وو خو چې بیا وروسته پوځي مامورین ورغلل، نو د هغوی ارادې بدلې شوې وې ، په سرحد کې ګزمه کوونکیو پوځیانو رپوټ ورکړی و، چې د ګزمې سپاهیان هم دغه سیمې ته دننه نه ورځی و او هغوي هم دې لوري ته کوم انسان هم په ورتلو لیدلی نه و، خو اوس ځنی خلک ګوري چې دغو کنډرو ته ورځي او له هغې ځایه بېرته راتلونکي وېریدلي نه وي، لا چې ډاډه غوندې هم ښکاري، تر دې وروسته دا خبر راغی چې هره پنجشنبه تر ماښام په هغو کنډرو کې مېله غوندې جوړیږي او تردې وروسته دا پېښه وشوه چې د سرحدي پولیسو څلور پنځه سپاهیان بې درکه شول، د هغوی په باب راپور ورکړ شوی و چې باغیان شوي دي .

سلطان صلاح الدین ایوبي که له یوې خوا دښمن هیوادونو ته خپل استخباراتی کسان لیږلي وو، بلې خواته یې د هیواد په دننه کې هم د استخباراتو جال خپور کړی و، نامسلمانو مؤرخینو په ځانګړی توګه صلاح الدین ایوبي ستایلی دی، چې هغه د اوسنی وخت استخباراتو او کوماندو یې جنګ ته ځانګړې پاملرنه کړې او نوې لارې چارې یې غوره کړې وې او دا یې ثابته کړې وه چې یوازې د لسو کسو کوماندو یې سپاهیانو نه د زر نفروپوځ کار اخیستل کېدای شي، دا بېله خبره ده چې د مسلمانۍ له امله اروپایي مؤرخینو د صلاح الدین ایوبي دغه فاتح ته په تاریخ کې هغه مقام ورکړی نه دی، لکه څنګه یې چې ورکول په کار وو، خو د هغه مهال مؤرخینو چې کومې لیکنی کړي دي، له هغو نه څرګندیږي چې د اسلام دغه ستر سپاهي، د استخباراتی چریکي او کوماندویي جنګونو څومره اعلی پوهېدونکی و، د هیواد په دننه کې یې استخباراتي چینلونو د ګوټ ګوټ څارنه کوله او د پوځ د قوماندې مرکز ته یې راپورونه ورکول، دا د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د نظام غوره والی و، چې د مصر ډېرو لرې پرتو سیمو د حالاتو په باب هم خبرونه مرکز ته رسېدل، د څه په باب چې ویل کېدل چې دغه کوچنۍ سیمه به ګواکې د هیچا هم په یاد نه وي، خو استخباراتو چې د هغه ځای د خلکو د هغې بدلون وکوت، خبر یې ورکړ، هغوی ته لا دا هم معلومه نه وه چې په کنډرو کې دننه څه کیږي ؟ تر دې اطلاع وروسته د استخباراتو دوه کسان ووژل شول .

د هغه ځای خلکو نه یوازې دا چې هغو کنډرو ته ورتلل پیل کړل، لا چې د فرعونیانو دغو زړو ودانیو ته هم ورتلل، چې د مخه یې د هغو ځایونو په خیال کې راتللو سره هم ویښتان زیږه کېدل، څه موده د مخه دغه کار داسې پیل شوی و، چې یوه کلی ته یو تن اوښ سپور راغی، دا بېګانه مسلمان او مصری و، د هغه اوښ د ښه نسل او روغ رمټ و، دغه مسافر د کلی خلک راټول کړل او داسی کیسه یې ورته واورواله چې له غربت نه په تنګ راغلی وم، له کوره د غلا او لارو شوکولو په نیت راووتم، پیاده وم او په دې هیله دې سیمې ته راغلم، چې دلته کومه آبادي نه شته نو ځکه به د غلا کولو وروسته نه نیول کیږم، ډېرې ورځې پیاده ګرځېدم، خو هیڅ ښکار مې ګوتو ته رانغی، بالاخره دغو کندو ته چې هیڅوک نه ورتلل ورغلم او راپریوتم په بدن کې مې توان پاتی نه و، آسمان ته مې لاسونه پورته کړل او له خدایه مې مرسته وغوښته، بیا مې یو انګازې لرونکی غږ واورېده - ته نېک بخته یې چې تر اوسه درنه کومه ګناه ونه شوه، یوازې د ګناه نیت دې کړی دی، که تا څوک لوټلی او دلته راغلی وای، نو له بدن نه به دې د هډکو پنجره جوړه شوې وه، او د شیطان ګومارلیو بریڅو به ستا غوښې په ژوندینه توته توته کړې وای او ستا په مخ کې به یې خوړلی وای .

اوښ سپور وویل: چې دغه غږ زه بې هوشه کړم، خو دا مې احساسوله چې څوک مې راپورته کوي، چې سترګې مې وغړولې نو ناست وم، او مخی ته مې یو سپین ږیری بوډا ولاړ و، چې د شیدو په څېرسپین او له سترګو یې د نور وړانګې راوتلې، زه پوه شوم چې کوم آواز مې اوریدلی و، هغه د دې

Scanned by CamScanner

(c) kotabton.com: The Digital Library

بزرگ و . زما ژبه ګونګی شوه اورپېدمه، بزرګ سړي راپورته کړم راته وې وویل. مسافره مه وېرېږه، دا ټول وګړي چې دلته له راتلو ویرېږي بدبخته دي. دعوی دلته شیطان نه راپرېږدي، ته ولاړ شه او خلکو ته ووایه چې دلته اوسی د فرعونانو خدایي له منځه تللې ده، دا د حضرت موسی علیه السلام هیواد دی، حضرت عیسی علیه السلام به هم دلته له آسمانه راکوزېږي، اوس به د اسلام څراغونه له همدې کندوو نه روښانه کیږي، چې رڼا به یې ټوله نړۍ روښانه کړي، ولاړشه خلکو ته زما پیغام ورسوه او دلته یې رلاوله، اوښ سپور بېګانه سړي وویل زه پاڅیدلای نه شوم، تللی نه شوم، بدن مې وچ کلک شوی و، سپین ږیري بزرګ راته وویل: پورته شه او پنځوس قدمه د شمال په لور ولاړ شه، شاته مه ګوره، وېرېږه مه، خلکو ته پیغام ورسوه او کنه زیان به درورسیږي، یو چو شوی اوښ به ووینې، له هغه سره به خواړه او اوبه هم وي، او له هغه سره چې نور هر څه وي هغه به هم ستا وي.

اوښ سپاره خلکو ته وویل:- چې زه راپورته شوم په بدن کې مې توان راپیدا شو، زه وېرېدم چې دا به د کوم فرعون بد روح وي، شاته مې ونه کتل، د بد روح له وېرې مې قدمونه شمېرل، او لاره مې ورکه کړه، پنځوس قدمه وروسته دا اوښ تړلی و، خواړه هم پرې تړلي وو، خواړه مې وخوړل او اوبه مې وڅښلې، زما په بدن کې دومره طاقت پیدا شوی چې د مخه راکې نه و، هغه یوه کڅوړه پرانسته او خلکو ته یې وښودله، چې د سرو زرو اشرفۍ پکې وې، دا کڅوړه هم پر اوښ تړلې وه، زه پر اوښ راسپور شوم او ستاسی کلي ته راغلم تر دې وروسته یې خلکو ته د سپین ږیري بزرګ پیغام واوراوه او ولاړ د هغه د کیسی اورولو انداز دومره اغېزمنه وه چې د خلکو په زړونو کې کنډرو ته د تللو لېوالتیا پیدا شوه، خو د کلی سپین ږیریو وویل چې دا بېګانه سړی داسې نه وي چې د هغو کنډرو د شرارتونو یوه برخه وي، . . . په بشري فطرت کې دا کمزوري ده چې د پټو شیانو د راسپړلو او رازونو پیدا کولو هڅې کوي، په کومو بدنونو کې چې د ځوانۍ

Scanned by CamScanner

(c) ketab.com: The Digital Library

وینې وي، هغوی خطرونه پر ځانونو مني، د کلي ځوانانو اراده وکړه چې هلته به ورځي، د اشرفیو جادو اغېزه ناکه وه، چې خلکو ترې ځانونه بچ کولای نه شول.

* * *

په دې ځلوېښت میله اوږده اولس میله پلنه سیمه کې چې څومره کلي وو، له هغو ټولو نه خبرونه راغلل چې یوه بېګانه مسافر دغه کیسه اورولې ده، ځنی خلک په تشویش کې وو، او ځینی نور د تشویش او پرېکړې تر منځ سر ګردانه وو، خو هلته له ورتللو ټول وېرېدل، ځینی هم ورغلل خو د ژور خوړونو او کمرونو سیمه یې له ورایه وه لیده او له ویرې بېرته راغلل، څو ورځې وروسته دوه تنه ځلمي پر اوښانو سپاره په ټوله سیمه کې وګرځېدل، هغوی هماغسی خو لږه مختلفه کیسه واورولې هغوی ډېر لرې په سفر پر آسونو روان وو، دوه یا بوګان هم ورسره وو چې قیمتی مالونه پرې بار وو، دا د سوداګرۍ مال و، چې سوډان ته یې وړ، په لاره کې غلو لوټ کړل، له مال سره یې ترې آسونه او یابوګان هم واخیستل او هغوی دواړه یې ژوندي پرېښودل، دواړه د کمرونو او خوړونو سیمې ته راغلل له ولړې، تندی، ستړیا او غمونه بې هوښه پرېوتل، هغوی هم سپین ږیري بزرګ ولیدل، دوی ته یې هم هماغه پیغام ورکړ او ورته وې ویل:. تاسې شیطانی وحشیانو لوټ کړي یې، تاسې د الله جل جلاله نېک بندګان یې، ولاړ شي، پنځوس قدمه وروسته به دوه اوښان ووینی او پر هغوی چې څه تړلې وي، هغه به اوښانو سره ستاسې وي، خو په خپلو کې به جنګ نه کوی، ګنی د تل له پاره به ړانده شي هغوی ته هم سپین ږیری بزرګ ویلي وو، چې هر کلي ته ورشی او دې خلکو ته ووایي چې له کنډرونه مه وېرېږی.

تردې وروسته دغسې ډېر روایتونه د یو بل له خولې واورېدل شول، چې په هغو کې د وېرې او ډار هیڅ اغېز نه و، لا چې دومره جاذبه پکې وه، چې خلکو د کنډرو پر شاو خوا ګرځېدل پیل کړل، هغوی ځینی کسان کنډرو ته د ورتګ او بېرته راتلو په حالت کې هم وه لیدل، هغوی وویل چې په کنډرو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې یو سپین ږیری بزرګ دی چې غیب حالونه وایي، او د آسمانونو په باب خبرونه وایي، دا هم وویل شول، چې هغه امام مهدي دی، چا وویل چې حضرت موسی علیه السلام دی، او چا به ورته حضرت عیسی علیه السلام ویل، دا یوه خبره په باوري توګه ویل کېده چې هغه که هر څوک دی خو د الله جل جلاله رالېږلی بنده دی. هغه له ګناګاروسره نه ګوري، نه یې هغوی لیدلی شي، هغه ته د ورتلو له پاره باید نیت پاک وي، دا هم واورېدل شول چې مړي هم ژوندي کوي ... دغو جادو ګرانه او پټو پټو خبرو او کیسو خلک کنډیزې سیمې ته وروستل، چې مخکې ولاړل، خلکو د لومړي ځل له پاره هغه کنډرونه ولیدل، له کومو نه چې وېرېدل، هغو ته دننه هم ورغلل، دا د غلامانو هستوګنځی، غارونه، کوڅې او ورکې راورکې لاري وې ، یوه ډېره پراخه کوټه چې چت یې ډېر لوړو وه، جالی پرې راځړول شوې وه او چاپېریال یې له هیبته ډک و، خو هلته خوږ بویي خپره وه، چېرې به چې پوړی کښته تللې او بیا به زېر زمینیو کې پای ته رسېدلې .

دا د هغو فرعونانو ودانۍ وې چې خپل ځانونه یې خدایان ګڼل، هغوی به ځینو خلکو لیدای شول، خلک به یې په دغو ودانیو کې راټولول او هغوی به یې یوازې اواز اورېده، دا آواز به له تونلونو راتېرېده چې هلته غټې غټې کوټې وې خو چا لیدلی نه شوې، خبرې کوونکی به د تونل په بل سرکې و، چې هیڅوک نه پوهېدل چې هغه کوم ځای دی، هغه به دا د خدای آواز ګاڼه، چې عامو وګړیو لیدلی نه شو، په دغو لویو کوټو کې د رڼا له پاره داسې ترتیب نیول شوی و، چې څراغونه نه ښکارېدل خو کوټې دننه روښانه وې، د آیینې په څېرې د اوسپنې له سپینو څادرونو نه کار اخیستل کېده، چې د هغو تر شا مشالونو رڼا به یې منعکس کوله... دا خو پخوانۍ خبرې وې اوس د صلاح الدین ایوبي په زمانه کې په دغه پخوانۍ ودانۍ کې د هماغو آوازونو انګازې شوې، چې خلکو خدایي آوازونه ګڼل، په لږ وخت کې د خلکو له زړونو د کنډرونو وېره ووتله، هغوی به چې کله هغه لویې کوټې ته ورتلل لومړی به له تیاره او پراخو او اوږدو تونلونو تېرېدل، مخی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به یې یوه پراخه او لوړه کوټه راتلله، چې په هغې کې به رڼا وه خو مشال به نه ښکارېده، هغه به دا نګازې(انعکاس) په څېر غږ راته مونږ تاسې له تیارو را وویستلی او رڼا ته مو راوستلی، دا د کوه طور رڼا ده، دا رڼا په زړونو کې داخل کړی د فرعونیانو بد روحونه هم مړه شوي دي، اوس دلته د موسی علیه السلام نور دی، او دا نور به عیسی نور هم روښانه کړي، الله تعالی یاد کړی .

خلکو به سترګی برندې نیولې او په وازو کومیو به یې کلمه طیبه ویله ، که په دې آوازونو کې د الله تعلی ، موسی علیه السلام ، عیسی علیه السلام او پاکې کلمې یادونه نه کېدای، کېدای شو چې پر خلکو یې اغېز کړی نه وای، هغوی ټول مسلمانان وو او چې هر څه یې کول او منل د خپل دین په نامه یې منل، او چې کله یې دا غږ واورېده، چې د الله جل جلاله رسول صلی الله علیه وسلم ته خدای د حرا په غار کې پیغمبري وربخښلې وه، تاسې به هم د دغو غارونو په تیارو کې الهی نور ووینی نو خلکو سرونه ټیټ کړل او دغه آواز یې چې په انګازو کې د جادو او هومره اغېزو، پر خپلو زړونو نقش کړ، خو خلکو دغه هستۍ ته وررسېدل غوښتل، د چا چې دا غږ او مسافرو ته یې اوښان، خواړه او اشرفۍ ورکولې، د خلکو تلوسې زیاتېدلې، هغوی به چې خپلو کورونو ته تلل، نو هغوی ته به ښځو ویل، چې یو بېګانه سړی راغلی و، چې د کنډرونو د ملنګ د کراماتو کیسې یې کولې، هغه ویل چې هغه درویش یې لیدلی دی .

یوه ورځ په دغو کلیو کې د یوه لوي کلي له امام نه خلکو پوښتنه وکړه، هغه وویل: هغه یو نیک سړی دی، یوازی له ښه کسانو سره وینې، غوره هغه وي چې جنګ جګړی نه کوي، په سوله او امن کې ژوند تېروي؛ دغه ملنګ د حضرت عیسی علیه السلام پیغام راوړی دی، په دې پیغام کې محبت دی او جنګ جګړی نشته، په دې پیغام کې نصیحت دی چې څوک مه زخمي کوي، بلکې پر ټپونو یې ملهم کیږدی... که تاسې د دغو اصولو سره سم ژوند تېروی نو ستاسې ژوندون به بدل شی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د یوه جومات امام هم د هغه آواز حق وګاڼه، نو بیا د شک او ګومان ځای پاتې نه شو، د خلکو ډلې ډلې کنډرو ته ورتلل پیل شول بیا اعلان وشو چې هره پنجشنبه به د دننه تللو اجازه وي او ماښام به میله جوړیږي، لکه چې له هماغې وروسته د پنجشنبې ورځ ځانګړې شوې او له دې سره ښځو ته هم د ورتللو اجازه ورکړل شوه، اوس کنډرو ته څوک پخپل سر ورتللی نه شول، د پنجشنبې په ورځ به هلته شاو خوا میله جوړه وه، د لرې لرې ځایونه ځینې به خلک پر آسونو، اوښانو، کچرو او پیاده هم راتلل، او تر ماښامه به یې کنډرو ته د ورتلو انتظار کاوه ... د کنډرو دننه حیرانوونکې ړې یو انقلاب راغی، هلته اوس خلکو ته د نېکۍ او ګناه د خیالاتو داسې شکلونه ښکارېدلو چې خلکو هغه متحرک او مجسم لیدل او حیران دریان پاتې وو، چاته د پوښتنې ګیګنې او شک کولو اجازه نه وه، او نه هغوی د پوښتنې او ګومان اړتیا احساسوله.

د لمر پرېوتو سره به د تیاره تونل خوله خلاصه شوه، کومه چې دننه تللې وه، دا په اصل کې د دغه ودانۍ له منځه تېرېدونکی لاره وه، دیوالونه یې له ډېرو غټو غټو ډبرو جوړ وو، د پاسه پرې همداسې پرېږ چت و، دا تونل هر لس دولس قدمه یو لوري ته کږېده، په خوله یا دروازه کې به یې څو کسه ولاړ وو، له هغوی سره د خرماو ډېري لګیدلي وې، دغه د خرماو ډېري د خلکو ډالۍ وې، زیارت کوونکیو ته چې د دننه تللو اجازه ورکول کېده، نو په دروازه کې به یې یو سړی ته درې خرما د خوراک له پاره ورکولې او اوبه به یې پرې څښلې، بیا به یې دننه لېږل، له تیاره تونل نه به چې تېر شول، کله به چې هغه روښانه کوټې ته ورسېدل، هلته به یې دا غږونه اورېدل کلمه طیبه ولوله، خپل الله جل جلاله یاده کړه حضرت موسی علیه السلام تشریف راوړی دی، حضرت عیسی علیه السلام راځرګندېدونکی دی له زړه نه بدي او دښمني اوباسه، جنګ جګړې پای ته ورسوه، او وګوره د هغو خلکو حالت چې د جنت په دوکه وجنګول شول د دې غږ سره به د خلکو سترګو ته یوه ډېره تېزه رڼا راغله د هغوی مخ به یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه لوري ته کړ او وه به یې درول، د هغوی سترګې به چې رڼا ونیولې، بیا به رڼا یو څه تته شوه ، تر دې وروسته به رڼا کله تېزه او کله تته وه، او خلکو ته به په مخامخ دېوال کې ځلېدونکی ستوري ښکارېدل، په دغو ستورو کې به حرکت و، او ډېر بد شکله انسانان به یې د تېرېدلو په حال کې لیدل، بیا یو انګازه لرونکی غږ اورېدل کېده، دا ټول ستاسې په څېر ښکلي ځوانان وو، هغوی د الله جل جلاله پیغام وانه ورېده، توري یې تر ملا کړې، پر آسونو سپاره شول او د خپلو ځانونو په څېر ښکلي ځوانان یې ووژل، هغوی ته دوکه ورکړل شوهو چې تاسې وجنګېږي، که مړه شوی نو جنت ته به ولاړ شي، وګوری د هغوی انجام، خدای د هغوی نه شیطاني وحشیان جوړ کړي او آزاد یې پرېښي دي د دې اوازونو سره به د وریځی او برېښنا په غړمبار او پړکار اورېدل کېده، یو څه نور غږونه به هم واورېدل شول، چې د بېلا بېلو څیرونکیو حیواناتو به وو، رڼا به دومره تېزېده، چې په سترګو به تیاره راتله، بیا به د اوږدو اوږدو غاښونو لرونکي څیروونکي له ښي لوري نه کیڼ لوري ته تللو دا هم انسانان وو، خو شکلونه یې د ډېرو بروونکیو حیواناتو په څېر وو، هغوی به لاسونو کې لوڅې پیغلی راپورته کړې وې، چې ځوانې او ښکلې به وې، نجونو به پړتکی وهلې، د وریځې غرهار به نور هم دروند اورېدل کېده او آواز به راته دوی پر خپلې ښکلا ویاړ کاوه، د خدای ښکلایې ناپاکه کړې وه بیا به ډېر ښکلي ښکلي ځوانان او نجونې تېریدلې، دوی ټولو خنداګانې او خوښۍ کولې د دوی په باب به ویل کېدل دا نېک او پاک وګړي دي، دوی هیڅکله د جنګ جګړې خبری هم کړي نه دي، دوی په خپلو کې د مینه او محبت په فضا کې د ژوندانه شپې ورځی تیروی .

تر دې وروسته به یې زیارت کوونکي یوې زېر زمینی ته بوتلل، چې هلته به د انساني هډوکو پنجرې هم وې هلته آواز اورېدل کېدل حضرت عیسی علیه السلام دا څرګندېدونکی دی ... جنګ جګړې او وینې تویول له زړونو اوباسې، اود هغه ځای څخه یې په یوه بله لاره خلک به بهر ویستل، خلک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

به دومره تر اغېز لاندې راتلل لکه حیرانوونکی خوب یې چې لیدلې وي، چې وېروونکی او ښکلی دواړه وي، هغوي به یو ځل بیا دننه تللو ته لېواله وو، خو بیا به یې څوک هغه لوري ته بېرته نه پرېښودل، په کومه لاره به چې دننه راغلي وو، هغوی به بېرته خپلو کورونو ته تلل نه غوښتل، شپه به یې همالته کنډرو ته نږدې تېروله هلته به ورسره ځنی کسان کښېناستل او د کنډرو دننه رازونه به یې ورته ویل، یو راز دا و، چې دننه د چا غږ اورېدل کیږي، هغه د خدای له لوري دا پیغام راوړی دی، چې حضرت عیسی علیه السلام دنیا ته راځی او خلیفه العاضد هم بیا دنیا ته راغلی دی.

العاضد د فاطمی خلافت خلیفه و، چې ګدۍ یې په مصر کې وه، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه معزول کړی او مصر یې د بغداد د عباسی خلافت سره تړلی وو العاضد له عزل کېدو وروسته سملاسی مړ شوی و، دا دوه دوه نیم کاله پخوانی پېښه وه، فاطمیانو له صلیبیانو او حشیشیانو (چرسیانو ډلی) سره د جوړ جاړي په نتیجه کې یو توطئه جوړه کړې وه، چې د هغې موخه د سلطان صلاح الدین ایوبي سلطنت ړنګول او یو ځل بیا په مصر کې د فاطمیانو خلافت قایمول وو، د دغی توطئی د بریالیتوب له پاره یې سوډانیان تیار کړي وو، چې پر مصر یرغل وکړی.

د کنډرو د مرېدانوَ په شمېر او د هغوی د عقایدو په کلکوالی کې ورځ په ورځ زیاتوالی راته، او د مصر د سویل لویدیزو سیمو خلک قایل شوي وو، چې حضرت عیسی علیه السلام خلیفه العاضد بېرته رالېږلی دی او پخپله هم بېرته را روان دی، دغو خلکو د سلطان صلاح الدین ایوبي په پوځ کې له شاملېدلو نه توبه وکړه، ځکه چې هغوی جنګ جګړې ګناه بلله، صلاح الدین ایوبي یې یو ګناهګار سلطان ګاڼه چې د خپلې اقتدار د پراختیا له پاره یې ځوانان دوکه کول او په خپلو لښکرو کې یې شاملول، چې که هغوی شهیدان شولو نو سیده به جنت ته ځي، د کنډرونو دننه نړۍ د دغو خلکو له پاره عبادت ځای و، ځینو خو یې د خوړونو او کمرونو په سیمه کې دېرې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړې کړې وې، او د هغه شخصیت د لیدو له پاره ناکراره وو، چې غږ یې په کنډرونو کې اورېدل کېده، خو لیدلی یې نه شو.

د چرسیانو د دلې هغه ټپی ساتونکی چې پر صلاح الدین ایوبي د حملې پر وخت نیول شوی وو علی بن سفیان قاهرې ته بوته، هغه یې په یوه ځانله کوټه کې وساته، د سلطان صلاح الدین ایوبي له امر سره سم یې د هغه د علاج له پاره یو جراح طبیب مقرر کړخو په اصل کې هغه یو مجرم و، د هغه د کور په مخکې به یو پیره دار ولاړ و، هغه لا تر دې وخته د تېښتې وړ نه و، کنډرې هماغه په نښه کړې وې، پرېکړه شوې وه، چې کله هغه روغ شي، نو د هغه په لارښوونه کې به جاسوسان ولېږي او د کنډرو دننې حالات به معلوم کړي

زخمي ته د نا څرګندو لاملونو له مخې دا ګومان پیدا شوی و چې ژوندی نه پاتې کیږي، ژړل به یې او بیا بیا به یې د خپل کلي نوم اخیسته او ویل به یې چې ماته مې خور راوغواړی، زه به هغه ونه لیدلی شم حسن بن عبدالله د هغه دغه کمزوري د نورو رازونو دا فشا کولو له پاره استعمالوله، ټپي د خپلی خور په باب بې شانه احساساتي و، د استخباراتو څارواکو چې کله پردې خبره باور راغی چې د زخمي په سینه کې نور رازونه پاتې نه دي، نو دوه تنه استاذي یې راوغوښتل هغوی ته یې د ټپي د کور او کلی پته ورکړه او ورته وې ویل چې د هغه خور له ځان سره راولی، دا سیمه د مصر په سویل لویدیځ کې وه ... استاذی په هماغه وخت روان شول.

سلطان صلاح الدین ایوبي د جګړې محاذ د شوبک کلا ته ورسېده، د هغه په مخکې د قاتلانه حملې هیڅ اغېز نه و، لکه چې څه پېښ شوي نه وي، د هغه د ساتونکي ټولي قوماندان او نور حاکمان چې ورسره وو، ډېر وارخطا او شرمنده وو، هغوی وېرېدل هم، چې سلطان صلاح الدین ایوبي به پرې خامخا غوسه کیږي او پوښتنه به هم ترې کوي، خو هغه دې لوري ته هیڅ اشاره هم ونه کړه، البته د مرکزي قوماندې افسرانو ته یې وویل: تاسې ولیدل چې زما پر ژوندانه هیڅ باور په کار نه دی، تاسې زما جنګی چالونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دقت سره مطالعه کړی، دښمن چې کوم بل محاذ پرانستی دی، پر هغې ژور نظر ساتی، او د ورانکارانو نیول او په سزا رسول پرله پسی جاري ساتی هغه چاته دومره هم ونه ویل چې د ساتونکیو د ټولي تصفیه وکړی او پر هغه دومره لویې پېښی هیڅ اغېزونه کړ، د شوبک کلا ته چې ورسېده تر ټولو ړومبی یې پوښتنه وکړه چې د استخباراتو کوم مامور بیرته راغلی که نه؟ هغه ته وویل شول چې دوه مامورینو ډېر څه کړی او پوره معلومات یې راوړي دي، هغه دواړه یې راوه غوښتل او د صلیبیانو د عزایمو په باب یې معلومات واخیستل، د نور الدین زنکي د رالیږلي کومکی پوځ قوماندان او د مصر نه د راغلی پوځ قوماندان سره له مرستیالانو را وغوښتل او پخپله په ژور سوچ کې ډوب شو.

په څلورمه ورځ د هغه ټپی قاتل خور راورسېده، له هغې سره څلور سړی نور هم وو، د کومو په باب چې وویل شول، چې دا د زخمي تره او د ترونو زامن دي، خور یې ځوانه او ښکلې وه د خپل ورور له پاره ډېره خفه وه ټپي یې ایکی یو ورور و، مور پلار یې مړه شوي وو، د هغې نجلې او ورسره څلورو کسانو له زخمي سره د لیدلو له پاره د علی بن سفیان اجازه ضروري وه، علی بن سفیان یې خور ته اجازه ورکړه او له هغې سره راغلي څلور سړي یې ورپرې نه ښودل. هغوی عذر او زاری وکړی، چې مونږ د دومره لرې ځایه راغلي یو، دومره اجازه راکړی چې ټپی ووینو، هغه سره به هیڅ خبره نه کوي علی بن سفیان ورته په دې شرط اجازه ورکړه چې زه به هم موجود یم، او هغوی ومنل ټول یې زخمي ته وروستل، خور یې ورور وکوت، ورته په ژړا شوه، او پرې راپرېوته د ورور مخ یې ښکل کړ او په چیغو چیغو یې وه ژړل، د نورو سړیو په باب علی بن سفیان زخمي ته وویل چې دوی ته لاس ورکړه، دوی بېرته ځي، هغه څلورو واړو ته لاس ورکړو نو علی بن سفیان هغوی ته د بهر تللو وویل، او دا یې هم ورته وویل چې په اینده کې ورسره لیدلی نه شي، هغوی ولاړل، نو خور یې د علی بن سفیان په پښو کې پرېوته ، پښی یې ورته مچي کړي او په ژړا او زاری یې علی بن سفیان ته وویلو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا د ورور د خدمت له پار پرېږدي، علی بن سفیان د یوې دغسې احساساتي غوښتنه رد نه کړای شوه، د نجلی جامی تالاشي کړای شوې، هغې ته یې د پاتی کېدو اجازه ورکړه او پخپله ترې ولاړ.

خور او ورور یوازې پاتی شول، نو خور یې له ورور نه وه پوښتل چې څه یې کړي دي، ورور یې چې څه کړی وه هغه یې ورته وویل خور یې پوښتنه وکړه چې څه رویه به ورسره کیږي ؟ ورور یې ځواب ورکړ، د مصر پر امیر د قاتلانه حملی ګناه خو بخښلی کېدای نه شي، که دې خلکو پر ما رحم وکړ، نو وژنی به می نه خو د تل له پاره به مې په زهر زمینی کې بندي کړي.

خور یې پوښتنه وکړه. زه به بیا تا ټول عمر ونه لیدلی شم.

ورور یې په ژړغوني غږ وویل: شاز جانی! بیا به نه زه مرم او نه به ژوندی یم، هغه ځای ډېر وېروونکی دی، چېرې به چې ما د تل له پاره بندي کوي.

خور یې چې نوم یې شار جاو د ماشومانو غوندی په کوکو شوه، هغې وویل، ماته هغه وخت هم منعه کړی وې، چې د دغو خلکو په خبرو مه غولېږه، خو تا به ویل چې د صلاح الدین ایوبي وژل روا دي، ته لالچ اخیستی وي. تا زما هم څه پروا ونه کړه! زما به څه حال وی که ته نه یې نو زه به څه کوم؟

د زخمي ورور ذهن مشوش و، کله به یې د پښېمانتیا خبرې کولې او ویل به یې چې زه د هغو وګړیو په جال کې ګېر شوی وم، هغه به دا هم وویل چې سلطان صلاح الدین ایوبي انسان نه دی، دالله رالېږلې ملایکه ده، مونږ څلور تنه پرېږ او تندرست ځوانانو دومره هم ونه کړای شول چې د هغه بدن د خنجر په څوکه وګروو، پر هغه زهرو هم څه اغېز ونه کړ، هغه په یوازی ځان زما درې ملګري ووژل او زه یې د مرګ تر خولې وروستم.

دا خلک خو څه دروغ نه وایي چې د صلاح الدین ایوبي ایمان دومره مضبوط دی چې کوم ګناهګار سړی یې وژلی نه شي.

خور یې وویل: تاسې څلور واړه مسلمانان واست، دومره سوچ مو هم ونه کړ، چې هغه هم مسلمان دی ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketab.com: The Digital Library

په جذباتي ډول يې وويل: هغه د الله جل جلاله د خليفه سپکاوی کړی دی،ته نه پوهېږی چې العاضد خليفه د الله جل جلاله لېږل شوی خليفه و؟

خور يې وويل: هغه چې هر څوک و زه دومره پوهېږم چې ته زما ورور يې او زما نه د تل له پاره جدا کېږي، آيا ستاد ژغورنې ليار به په کوم شکل پيدا کېدای شی؟

ورور يې ځواب ورکړ: ښايي پيدا شي، ما په دې شرط هغوی ته ټول رازونه ويلي دي چې زما ګناه به بخښي خو زما ګناه دومره درنده ده چې شايد ونه بخښل شي.

دا مهال بايد زخمي ويده شوی وای او هغه ته دومره ډېرې خبرې ښې نه وې ځکه چې د نس د ټپ د بيا تازه کېدلو وېره يې وه خو هغه خپلو خبرو ته دوام ورکړ، او خور يې ژړل، په خبرو خبرو کې د هغه زخم څړيکه وکړه او بې هوشه شو، خور ته يې وويل: شارجا بهر ولاړه شه، که څوک وګورې نو ورته ووايه چې طبيب راوه غواړي، زه مړ کېږم، شار جا په منډه بهر ولاړه، بهر پيره دار ولاړ و، هغه ته يې د ورور حالت ووايه، هغه ورته د جراح د کور لاره وښوده ، چې د ټپی د څارنې له پاره موظف و، هغه ته امر شوی و چې شپه وي او که ورځ په هر حال کې بايد د ټپی د ژوندي ساتلو هڅه وکړای شي، هغه شاهي جراح و.

شارجا په منډه ولاړ، د جراح کور نږدې و، شارجا طبيب ته د ورور حالت ووايه، هغه په منډه راغی او زخمي يې وليده، د هغه د نس پټی په وينو سره وه، جراح ژر پټی خلاصه کړه، د وينی بندېدو له پاره يې پکې درمل واچول، او ډېر وخت وروسته يې بيا پټی وتړله ، وينه يې بنده شوه هغه زخمي ته دوايي ورکړه، چې له امله يې هغه ته خوب ورغی ويده شو، شارجا دغه زلمی طبيب ته په حيرانتيا او مينه کتل، د هغې دا هيله نه وه، چې په دې تيره شپه به څوک د هغې د مجرم ورور د ليدلو له پاره راځي، خو طبيب په منډه راغی او په دومره دقت سر يې د زخمي مرهم پټی وکړه چې شارجا يې اړيانه کړه د زخمي سترګې چې ورغلې، نو جراح سترګې پټی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې او له ځان سره یې وویل مرګ او ژوند ستا په لاسه کې دي خدایه! د دې بدقسمته پر حال رحم وکړه، الهي ده ته ژوند وروبخښې.

د شارجا سترګو ته اوښکې راغلې، پر هغې د جراح سپېڅلتیا اغېز وکړ، د جراح مخې ته په زنګنو شوه او له دواړو لاسو یې ونیو او ښکل یې کړل، د جراح له پوښتنې سره شارجا وویل چې د زخمي خور ده.

شارجا له جراح نه پوښتنه وکړه، آیا ستا په زړه کې دومره ډېره مهرباني ده، چې زما زخمي ورور په تکلیف کې لیدلی نه شې، یا یې د دې له پاره ژوندی ساتل غواړې، چې تاسې ته ټول رازونه ووایي؟

جراح وویل: ماته دا هیڅ په زړه پورې نه ده چې له ده سر کوم راز شته او کنه دا زما دنده ده چې دی له مرګه بچ شي، او د ده ټپونه بیخی روغ رمټ شي زما په نظر کې مومن او مجرم هیڅ فرق نه لري.

شارجا وویل: تاسې ته به هیڅ پته هم نه وي چې د ده ګناه څه ده؟ که تاسې ته یې پته وای نو پر زخم به مو د مرهم په ځای مالګه دوړولې وای.

جراح ځواب ورکړ: ماته معلومه ده خو زه به د ده د ژوندي ساتلو پوره پوره هڅې کوم.

شارجا له جراح نه دومره اغېز منه شوه چې له هغه سره یې خبري پیل کړې هغه ته یې وویل چې مور او پلار یې په وړوکتوب کې مړ شوي وو، هغه مهال یې ورور د لس دولس کلو و، زما ورور زما پالنه او روزنه وکړه، که ورور مې نه وای، نو زه به خامخا خلکو تښتولې وم، ورور مې خپل ژوند زما له پاره وقف کړ، جراح په غور سره د هغې خبرې اورېدلې، او په دې خیال یې له کوټې نه حویلۍ ته بوتله چې د زخمي سترګې له خوبه ونه غړېږي، جراح په داسې انداز د شارجا خبرې اورېدې لکه هغه چې شپه همدلته تېرول غواړي خو هغه ترې روان نو شارجا هغه له لاسه ونیو وې ویل. که تاسې ولاړ شي زه ویرېږم، جراح هغې ته وویل چې له ځان سره یې بوتللای نه شي، او له هغې سره پاتې کېدلای هم نه شي، جراح په کور کې یوازې اوسېده هغه د شارجا په خاطر یو څه نور هم تم شو، او د شپې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم پار کې تري ولاړ، سبا ورځ لا لمر ختلې نه و، چې د زخمي د لیدنې له پاره راغی، هغه د شپې په ځېر په خپل وقت سره د تپې پر تپونو مرهم کېښودل، پر هغه یې شیدې وڅښلې او داسې خواړه یې ورکړل چې شارجا کله لیدلي هم نه وو.

په دې وخت کې علی بن سفیان هم راغی، د زخمي حالت یې وکوت بېرته ولاړ، خو جراح لا پاتې و، هغه له شارجا سره خبرې اترې کولې او د هغې خبرې یې اورېدلې په هغه ورځ تر ماښام وروسته خپل کورته ولاړ، نو زخمي خپلې خور ته وویل: شارجا یوه خبره واوره، زما ژوند د دغه جراح په ولکه کې دی، خو زه ګورم چې ستا تر لیدو وروسته اوس دی زما علاج په ډېره ښه توګه تره سر کوي، زه به مرګ قبول کړم، خو ده ته به دومره زیات قیمت ور نه کړم، چې ده په خپل زړه کې ساتلی دی ... زما ګومان نه بلکې یقین دی چې دی زما د ژوندي ساتلو له پاره ستا د عزت نذرانه اخیستل غواړي، شارجا وویل: زه خو دی ملایکه ګنم، ده تر اوسه داسې کومه اشاره کړې نه ده او زه خو هم ماشومه نه یم، خو زه هغه داسې نه ګنم. د شارجا د خبرو انداز داسې و چې ورور یې شکمن غوندی شو چې د هغې له جراح سره مینه پیدا شوې ده.

* * *

په هماغه ماښام جراح راغی تپې ویده شوی او شارجا وینښه وه، هغه له جراح سره حویلۍ ته ووتله، تر ډېره وخته یې خبرې کولې، جراح هغې ته وویل چې ورور یې د درملو خوړوله امله په دومره ژور خوب ویده شوی چې ښایي تر سهاره یې سترګې ونه غړېږي، راځه چې زمونږ کور ته ځو... شارجا لږه وراخطا غوندې شوه خو د جراح غوښتنه یې رد نه کړی شوه، له هغه سره روانه شوه، دغه ښکلی، زلمی او متواضع جراح یوازې اوسېده شارجا هوښیاره نجلی وه، هغې هیله لرله چې نن شپه به دغه سړی د هغې په مخکې څرګند شي، خو داسې ونه شول، هغه له شارجا سره د همدرد او دوستانو په ځېر خبرې کولې، نجلۍ د هغه ډېرو مهربانه خبرو ستړې کړه،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ترې ناڅاپه پوښتنه وکړه، زه د بیدیا د لرې سیمو یوه غریبه نجلۍ یم او د یوه داسې مجرم خور یم، چې د مصر پر پادشاه یې وژونکی حمله کړې، له دې سره سره تاسې زما سره دومره د مهربانۍ رویه ولې کوی ؟ چې زه یې حق هم نه لرم، جراح له موسکا پرته هیڅ ځواب ورنه کړ، نجلۍ ورته په ځرګنده وویل په ماکې له دې یو غوره والی بل هیڅ نشته چې زه یوه ځوانه نجلۍ یم او کیدای شي چې ښکلې هم یم

جراح ورته وویل: په تا کې یو ښه والی بل هم شته چې ته پرې نه پوهیږې، ستا په عمر او شکل زما یوه خور وه، لکه څنګه چې تاسې یوه خور او ورور یې، همداسې مونږ هم یوه خور او ورور پاتې شوي وو، ما د ستا د ورور په ځېر د خپلې خور پالنه وکړه او د خپل ژوندانه ټولې خوښۍ مې هغې ته ورکړې، هغه ناروغه شوه او زما په غېږ کې مړه شوه، زه یوازې پاتې شوم، ته مې چې وه لیدې، ګومان مې وکړ چې خپله خور مې وه میندله که ته خپل ځان ته ځوانه او ښکلې نجلۍ وایې او زما په نیت شک کوې، نو د دې علاج همدا دی چې زه به له تاسره د دومره مینې ځرګندونه نه کوم چې تر اوسه مې کړې ده، ستا له ورور سره به خپل سرو کار ساتم د هغه درملنه زما دنده ده .

شارجا د شپې ناوخته له هغه ځایه را روانه شوه، جراح ورسره و، د نجلۍ ګومانونه پای ته رسېدلي وو، بله ورځ جراح د زخمي لیدلو ته ورغی، هغه له شارجا سره هیڅ خبرې ونه کړې، چې کله روان شو شارجا ورپسې بهر ولاړه او هغه یې راستون کړ، هغې ژړل، هغه وېرېدلې وه چې جراح ګوندې تر خفه شوی دی جراح هغې ته وویل زه خفه نه یم خو تا په کوم بل ګومان اخته کول نه غواړم ... د شپې چې کله زخمي ویده شو نو شارجا له هغهځایه د جراح کورته ورغله، دا د هغې ناتواني وه چې کنترول یې نه کړی شوه، ترناوخته پورې له جراح سره وه، د هغې په ذهن کې څو غوټې پرتې وې، چې هغه یې خلاصول غوښتل هغې له جراح نه پوښتنه وکړه ، آیا الله د رالېږل شوی وي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جراح ځواب ورکړ خلیفه انسان وی د الله جل جلاله رالېږل شوي یوازی نبیان او پیغمبران دی چې دا لړی په رسول اکرم صلی الله علیه وسلم پای ته رسېدلې ده .

نجلۍ بیا پوښتنه وکړه صلاح الدین ایوبي د الله جل جلاله رالېږل شوی دی؟

جراح ځواب ورکړ نه! هغه انسان دی، خو له عامو انسانانو د هغه رتبه لوړه ده، ځکه چې هغه د الله جل جلاله او د هغه رسول الله صلی الله علیه وسلم ستر پیغام د نړۍ ګوټ ګوټ ته رسول غواړی .

شارجا وویل: بیا خو زما ورور ډېر لوی ګناهګار دی، که هغه ته چا دا خبری کړی وی، لکه تاسې چې ماته وکړې، نو هغه به له دې ګناه نه بچ شوی و، اوس خو به هغه ته بخښنه ونه کړای شی .

جراح هغې ته وویل : وبه شی ! صلاح الدین ایوبی ما ته ویلی دی چې دده د ژوندی ساتلو کوښښ وکړئ نو ددی مطلب دا دی چې هغه ته سزا نه ورکول کیږی ، هغه ته سزا نه ورکول کیږی او هغه ته هم په کار ده چې له ګناهونو توبه وکاږی ، زما پوره باره دی چې هغه ته به هیڅ سزا ورنه کړی شی .

شارجا د جراح لاس ونیو وې په ژړا کې ورته وویل: تاسې چې زما نه څه ډول قیمت اخیستل غواړې زه به یې درکړم، تاسې ما خپله وینځه کړی او زما ورور به ستاسې د ټولو عمر لپاره غلام وي زه به خپل ټول ژوند صلاح الدین ایوبي او ستاسې په خدمت کې تېر کړم ، د دې په بدله کې زما د ورور تداوي وکړي او هغه له سزا وژغوری .

جراح د هغې پر سر لاس راکش کړ وې ویل : اجر له الله جل جلاله نه غوښتل کېږي، د ورور د ګناه سزا خور ته نه ورکول کیږي، او د ورور روغتیا قیمت له خور نه نه اخیستل کیږي، د ټولو ساتونکی الله جل جلاله دی، هماغه سپیڅلي ذات ماته ستا د حیا او پټ د ساتنې او د هغه یو مخلص بنده ستا د ورور د روغتیا پالنې دنده راسپالې ده، دعا کوه چې زه په دې امانت کې خیانت ونه کړم د خویندو له دعاګانو سره عرش هم په

Scanned by CamScanner

(c) ket com: The Digital Library

حرکت راځي . . . دعا کوه . . . دعا کوه . . . د هماغه ذات باري ستر توب یاد ساته، چې شیطان تاسې له هغه نه بې لارې نه کړي .

نجلی د جراح د خبرو د جادو تر اغېز لاندې راغله، یو خو خبری داسې وې، چې جراح هغې ته وکړې، خو اصلی اغېز د جراح رویی پیدا کړی و. د جراح په باب له هغې سره ځنی نور شکونه راولاړ شول وو او هغه بل څه وختل، لکه له هغه سره چې احساس هم نه وي چې په داسې یوازیوالی او نیمه شپه کې یوه ځوانه او ښکلی نجلی د هغه رحم و کرم ته ناسته ده . . . نیمایي شپه تېره شوې وه، جراح هغې ته وویل: پاڅهڅه چې تر خپل ځایه دې ورسوم او ورور دې هم وګورم.

دواړه له کور ووتل او د شپې په تیاره کې په کرار کرار روان شول، هغوی د دوه کورونو تر منځ کوڅه کې تېرېدل. دا یوه تنګه کوڅه وه چې په اخر کې یې هغه کور و چې د شارجا ورور پکې ساتل کېده. او په دروازه کې به یې پیردار ولاړ وه هغوی دواړه چې په دې کوڅه ور برابر شول، دواړه د شا له لورې کلک ونیول د دواړو خولې په توټو وتړل شوې. چې غږ ترې هم وتلی نه شو، جراح په بدنی لحاظ کمزوری نه و. خو هغه په ناخبرۍ کې نیول شوی و، حمله کوونکی څلور پنځه کسه ښکارېدل، هغوی دواړه یې پورته کړل او په تیارو کې ورک شول، لږ وړاندې آسونه ولاړ وو. د جراح لاس پښې په رسیو تړل شوی وه، هغه یې پر آس واچاوه او یو کس ورسره په آس باندې سپور شو، هغه د چا غږ واورېده چې شارجا ته وویل شور مه کوه پر آس سپره شه دا ستا له یاره راوستل شوی دی .

د شارجا له خولې نه توټه لرې کړای شوې وه، جراح د هغې غږ واورېده دی پرېږدی، د ده هیڅ ګناه نشته، دا ډېر ښه سړی دی- چا وویل ده ته زمونږ اړتیا ده- بل د امر په لهجه وویل :شارجا! غلې پر آس سپره شه، وخت مه ضایع کوه او بیا آسونو منډې پیل کړې، په لږه شیبه کې آسونه له قاهرې نه ووتل، شارجا د آس په سپرلۍ ډېره ښه پوهېده.

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار مهال د پیره دار د بدلېدو وخت شو، نوي پیره دار راغی، خو هغه د شپې پیره دار نه وو هغه دننه ولاړ او وې کتل هلته زخمي ویده و، او کمپله پرې د پاسه غوړېدلې وه، مخ یې هم پټ و، نوی څوکېدار بهر ولاړ او په دروازه کې ودرېده، هغه ته څرګنده وه چې اوس جراح د زخمی د لیدلو له پاره راځي، علی بن سفیان هم راځي، هغه ته دا هم پته وه چې د زخمي خور له هغه سره یو ځای اوسیږي او له هغې پرته بل چاته د تللو اجازه نشته، خو د تپي خور یې هم چېرې ونه لیدله، چې لمر راوه خوت علی بن سفیان راغی، له څوکیدار نه یې پوښتنه وکړه جراح راغلی دی او که نه ؟

پیره دار ځواب ورکړ جراح راغلی نه دی، لومړنی پیره دار دلته نه و، او دننه د تپی خور هم نشته علی بن سفیان د دې فکر سره دننه ولاړو چې د زخمي حالت به خراب شوی وي او خور به یې د جراح پسی تللی وی زخمي خو یوازې د علی بن سفیان له پاره نه بلکې د ټولې اسلامي نړۍ له پاره ډېر ارزښتناک و، د هغه د رغېدو انتظار کېده او د یوه ډېرې لویې توطئی د رسوا کېدو هیله وه .

علی بن سفیان ژر دننه ولاړ، زخمي له سره تر پښو په کمپل کې پټ و، د تازه وینې بوی یې احساس کړ، د زخمي له مخ ښه یې کمپله لرې کړه، نو دومره په وېره ترې شاته راغی، لکه هغه چې زخمي نه ښامار وي ،له هماغه ځایه یې بهر ولاړ پیره دار ته غږ وکړه څوکېدار په منډه راغی علی بن سفیان ورته د زخمي مخ وښوده، پوښتنه یې وکړهو دا خو هغه شپېنی څوکیدار نه دی؟ د نوي څوکیدار څېره له وېرې ژېړ واوښته او په ژړغوني آواز یې وویل. همدا و، په دې بستر کې څنګه ویده شوی دی ؟

علی بن سفیان ورته وویل : ویده نه دی، وژل شوی دی !

هغه کمپله پورته او لرې کړه، بستره په وینو سره وه، هغه زخمي نه و بلکې د شپې له ځوا څوکیدار و.

علی بن سفیان وکتل د مړی له زړه سره نږدې د خنجر دوه زخمونه وو، د چرسیانو د ډلې زخمي غایب و، علی بن سفیان په کوټه، حویلی په غور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره وکتله، هیچیری هم د وینو څاڅکي ونه لیدل شول، د دې نه څرګندېدله چې څوکیدار یې ژوندی راوستی د زخمی پر بستره یې څملولی او بیا یې په خنجر باندې وهلی دی، خېز کولو او وهلو ته یې پرېښی نه دی، کنه نو د وینې څاڅکی به خواره وو، چې کله یې ساه ختلې کمپله یې پرې هواره کړې ده، او وژونکیو زخمي له ځانه سره بیولی دی، او خور یې هم ورسره بیولې ده، داسې څرګندېده چې د زخمی په تښتولو کې یې خور هم مرسته کړې ده، هغه ځوانه او ښکلې نجلی وه هغې به څوکیدار غولولی وي، د نجلۍ ملګریو به بیا په ناخبرۍ کې نیولی وي، علی بن سفیان پر خپله غلطۍ افسوس وکړ، چې د زخمي څلورو ملګریو ته له هغه سره د لیدلو وخت ورکړ، هغوی ویلی وو چې د زخمي د تره او ترور زامن دي، هغوی دننه ورغلی او لیدلی یې و، چې د دې ځای پیره او ساتنه څه ډول ده؟ د هغه خور ته هم دلته د اوسېدو اجازه ورکول په کار نه وو، هغوی دا خبره هم باوري کړې ننه وه چې هغه به ګوندی په رښتیا د زخمي خور وي، او یا د قاتلانو ډلې ملګری.

علی بن سفیان په قهر شو او پر خپله سهوه پښېمانه هم، خو هغه پخپل زړه کې د زخمي او د هغه د ملګریو دومره بریالۍ تېښته وستایله، د علی بن سفیان په څېر هوښیار سړی تېرویستل څه آسان کار نه وو، هغو څلور کسو هم دوکه ورکړې وه، هغه له نوي پیره دار نه څه پوښتنې وکړې، هغه ورته وویل چې تر دې د مخه یې د شپې هم پیره کړې ده، هغه وویل چې نجلۍ یې له جراح سره د هغه کور ته په ورتلو او شپې ناوخته به بېرته راتللو لیدلې ده له دې نه له علی بن سفیان سره شک پیدا شو چې نجلې جراح هم د خپل حسن او ځوانی په جالی کې ګېر کړی و، علی څوکیدار ته وویل چې په منډه ولاړ شه او جراح راوله، د څوکیدار له تللو وروسته هغه د پټې نښې په لټون کې اخته شو، بېر ولاړ ځمکه یې وکتله، د پښو نښې یې ولیدلې، خو نښو له هغه سره مرسته نه کوله، زخمي خو په ښار کې پټیدای

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه شو، یوه لاره پاتې وه، چې د زخمي پر کلي (له کومه ځایه چې د هغه خور راوستل شوی وه) حمله وکړای شي، خو هغه کلی ډېر لرې و.

څوکیدار بېرته راغی وې ویل جراح په کور کې نشته، علی بن سفیان د هغه کورته ورغی، ملازم یې وویل چې جراح د شپې ناوخته له یوې نجلۍ سره وتلی وو بیا بېرته رانغی، د نجلی په باب د جراح نوکر وویل چې تردی د مخه هم ورسره راغلې وه، او دواړه تر ډېره وخته دننه ناست وو، د علی بن سفیان باور راغی چې جراح هم د زخمي په تښتولو کې شریک دی، او دا د نجلۍ د ښکلا کمال دی، علی بن سفیان د خپلې ادارې مامورین راوه غوښتل او هغوی ته یې د زخمي د تښتولو په باب وویل، هغوی ټول یوې او بلې خواته خپاره شول، په یو ځای کې یې د ډېرو آسونو د سومانو نښې ولیدې، د شاو خوا اوسیدونکیو درې څلورو کسانو وویل چې د شپې یې د ډېرو آسونو د ځغاستی غږونه اورېدلي دي، د استخباراتو مامورین د آسونو د سومانو په تعقیب پسې له ښاره ووتل، خو مخکې تلل بیکاره وو، د شپې د ځغاستونکیو آسونو د سومانو په تعقیب پسې د ورځې تلل بېکاره وو، هغوی ته همدومره پته ولګېده چې تښتوونکي دې لوري ته تللي دي، د علی بن سفیان له پاره یوازې دا کار پاتې و، چې د مصر سر پرست امېر تقی الدین ته اطلاع ورکړي، چې د چرسیانو د ډلې زخمي د هغه ملګریو تښتولی دی، له هغه سره دا فکر هم پیدا شو، چې زخمي چې کومې د راز خبرې کړې وې هغه هم بې بنسټه وې، او هغه د خپل ځان خلاصولو او د تښتنی د وخت میندلو له پاره دا کار کړی و. هغه سلطان صلاح الدین ایوبیاو علي بن سفیان هم غولولي وو.

نیمه ورځ تېره شوې وه، چې علی بن سفیان تقی الدین ته د خبر ورکولو له پاره ورغی، هغه مهال د هغه زخمي بندي چې د پورته کېدلو توان یې هم نه لاره له قاهرې نه لرې یوه ویجاړ ځای ته رسول شوی و، خو هغه ژوندی نه و، د جراح لاس او پښې تړلي وو او هغه پر یوه آس د بې روحه څېز په څېر پروت و، د هغه پښې د آس پر شا یوې خواته خو تنه او سر یې بلې خواته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوړند وو، تړله شپه یې هغه په همدې حالت کې وړی و، د سهار خړه لا رڼا شوې نه و، چې کله آسونه ودرول شول، د جراح پر سترګو پټې وتړلې شوې هغه د پټیو تړونکی سړی ونه لیدی شو، ځکه چې سر یې خوړند و، له پټې تړلو وروسته یې پښې پرانستل شوې، او هغه یې پر آس کښېناوه، لاسونه یې تړلي وو، شاته یې یو سړی پر آس سپور شو، او آسونه تر لږ آرام وروسته بیا روان شول، هغه ته همدومره معلومه شوې وه چې یو څو نور آسونه ورپسې را روان دي، او سپاره یې په کرار کرار خبرې اترې کوي، آسونه روان روان وو او لمر راپورته کېده، بیا جراح احساس کړه چې آسوه پر لوړه ځیژي، په لږه لږه فاصله کې ښي او کیڼ لوري ته ګرځی راګرځی او بیا مخ په کښته ځي، هغه اټکل کاوه، چې دا سیمه لوړه ژوره ده .

ډېر وخت وروسته چې که ټکنده غرمه شوه، هغوی ته له وروسته نه آوازونه وشول، چې دا ترې څرګندېده چې کوم سپور له آس نه راپرېوتی دی ، د هغه آس هم ودرول شو او شاته وګرځول شو، هغه بیا دپخوا په شان غږونه واورېدل، پورته یې کړی... سیوری ته یې یوسی، بې هوشه شوی دی، اوه خدایا! له ده نه خو وینې بهیږي ؟ دا یې د شارجا ترهېدلی غږ واورېده. د جراح سترګې او لاسونه پرانیزی، چې پټې پرې بنده کړي، که نه نو زما ورور به مړ شي، دا د چرسیانو د ډلې زخمي و چې له آس نه پرېوتی وو تړله شپه د آس له سپرلۍ او ځغاستی له امله یې د ګېډې زخم خلاص شوی و، او له زخم نه یې هم وینه روانه وه هغه د رد زغامه خو وینه یې روانه وه په اخر کې چې هغه ځای ته راورسېده وینه ترې نوره هم زیاته وبهیده، چې بې هوشه شو او له آس نه راپرېووت ، هغه یې پورته او د یوه کمره سیوري ته یې وه رساوه، په خوله کې یې ورته اوبه واچولې، خو اوبه یې له ستوني تېرې نه شوې، جامې یې په وینو لمدی شوی وی .

د جراح سترګې پرانستل شوې او ورته وویل شول، چې اخوا دیخوا به نه ګوري، هغه په خپل نس د خنجر څوکه احساس کړه، له ځان نه یې مخکې روان کړ د کمره سیوري ته زخمي پروت و او شارجا ورسره ناسته وه، هغې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com The Digital Library

جراح ته وویل: د خدای له پاره زما ورور وژغوره جراح تر هر څه رومبی د زخمی په نبض لاس کېښود، هغه ته امر شوی و، چې یو خوا بل خوا به نه گوري، هغه ناست و، او د زخمی نبض یې کوت، د هغه په نس کې د خنجر څوکه چوخېده، د تپی نبض یې چې احساس کړ، ناڅاپه پاڅېده او شاته وگرځېده، د هغه مخی ته څلور کسه ولاړ وو، چې مخونه یې په تورو نقابونو کې پټ وو، یوازی سترگې یې ښکارېدې، د یوه په لاس کې خنجر وو جراح په غوسه وویل: په تاسې ټولو دې د الله لعنت وي، تاسې دی د ژغورنې په ځای وواژه تاسې ټول د ده قاتلان یې، دا خو مړ دی، مونږ دی په کټ کې هم نه ښورا وه او تاسې پر آس کښېناوه را مو ووست ، د ده زخم خلاص شوی دی، او د بدن ټوله وینه یې ضایع شوی ده .

شارجا د ورور پر مړي ورپرېوته او په چیغو چیغو یې وژړل. په نقابونو کې پټ مخیو سړیو د جراح پر سترگو پټی وتړله او له هغه ځایه یې یو څه لرې بوته، مړی یې پر آس واچوه او قافله بیا روانه شوه، جراح د شارجا سورې کړیکې او ژړا فریاد اورېده، له جراح سره پر آس چې کوم سپور و، هغه ته جراح وویل دا زخمي بیخي رغېده، خو تاسې هغه وواژه هغه ته هیڅ سزا نه ورکول کېده، سپاره وویل: مونږ هغه د ژوندي پاتی کېدو له پاره راوستی نه و، مونږ په اصل کې هغه راز راتښتولی دی، چې دې زخمي سره و، د ده په مړینه زمونږ هیڅ غم نشته، مونږ خوښ یو چې ته او ستاسې حکومت له دې راز نه ناخبره واست چې د ده په سینه کې و.

جراح پوښتنه وکړه نو تاسې ماته د کوم جرم سزا راکوی؟

سپاره ځواب ورکړ: مونږ به تا د پیغمبرانو په څېر ساتو، په تابه تود باد هم نه لگیږي، مونږ ته د دې له پاره راوستی وې، چې که په لاره کې زخمي په تکلیف شي، نو ته به یې مرهم پټی کوې، خو مونږ دا فکر ونه کړ چې له تا سره خو نه درمل شته او نه مرهم، ستا د راتښتولو دویم لامل دا و، چې مونږ دا نجلۍ هم له ځان سره راوستل غوښتل، که مونږ دا راوستلی وای ، نو ته چې له دې سره وې، زمونږ پسی به دې ټول پوځ راویښ کړی و، نو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه ستا راتښتول هم ضروري وو، دریم دا چې مونږ یوه جراح ته اړتیا لرو، تابه مونږ له ځان سره ساتو.

جراح وویل: زه به د داسې کوم سړی علاج ونه کړم چې زما د حکومت مخالف وي، تاسې ټول د فاطمیانو صلیبیانو او سوډانیانو دوستان یاست او د همغوی په اشاره د اسلامي حکومت پر خلاف ورانکاري کوي. زه به له تاسې سره هیڅ مرسته ونه کړی شم.

و سپاره وویل: بیا خو به ته ووژل شې، جراح وویل: مرګ به زما له پاره غوره وي. سپاره ځواب ورکړ چې بیا خو به مونږ له تاسره هماغه رویه کوو، چې ستا لپاره به ښه نه وي، بیا به ته زمونږ هر امر منی، خو زه درته وایم چې د بدی رویی نویت به نه راځی، تا د صلاح الدین ایوبي پادشاهي لیدلې ده، زمونږ پادشاهي به هم وګورې، نو پخپله به ووایې چې زه همدلته اوسېږم، دا خو جنت دی که تا زمونږ له جنت نه انکار وکړ، بیا به درته خپل جهنم وښیو.

آسونه روان وو، د جراح پر سترګو پټی تړلې وې، د پټی په تیاره کې یې د خپلی راتلونکې د لیدو کوښښ کاوه، د تېښتې په پلانونو یې هم سوچ کاوه، بیا بیا به یې د شارجا فکر په مغزو کې ګرځېده، خو هغه به چې فکر وکړ چې دا جنی هم د دغې ډلې ملګرې ده نو نهیلې به شو، چې له هغه سره به هیڅ مرسته ونه کړای شی.

* * *

د هغوی سفر دومره اوږد نه و، خو د سرحدي ټولیو او د هغوی د ګزمو له وېرې د مجرمانو دغه قافله په یې لارې پټه او ډېره لرې راتاوه شوې وه، له ماښام وروسته هم روان وو او شپه تېرېده، د نیمې شپې نه لږ د مخه دغه کاروان ودرېده، جراح یې له آس نه راکوز کړ او لاسونه یې پرانستل، ځرنګه چې تیاره وه نو ځکه یې د هغه له سترګو پټی هم لرې کړ هغه ته د خوراک لپاره هم څه ورکړل شول، اوبه یې پرې وڅښلې او تر دې وروسته یې پرې لاس او پښې بیا وتړل، او د ویده کېدلو یې ورته وویل: سپاره ستړي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي وو، هغوی د دوه نیمو شپو راسې ویښ وو، وغزېدل او ویده شول، له آسونو یې زینونه هم لرې کړل او لږ لرې یې وتړل، د جراح د تېښتې هیڅ امکان نه و، هغه تړلی ویده شو.

لږه شېبه وروسته یې سترګې وغړېدې، پوه شو چې د روانېدو له پاره یې راوښوي، خو چا د هغه د پښو رسۍ پرانستلې، هغه غلی پروت و، مرګ ته هم تیار و، د هغه دا هیله وه، چې هغوی به یې وژني او غورځوي به یې خو د پښو د رسۍ له پرانستلو وروسته یې چې د لاسونو پرانستل پیل شول، نو پرانستونکې د جراح په غوږ کې وویل: ما په دوه آسونو باندې زینونه تړلي دي، غلی زما پسې راځه! زه له تاسره ځم هغوی د بې هوشۍ په خوب ویده شوي دي دا د شارجا غږ و.

جراح په کراره پورته شو او په شارجا پسې روان شو، په شګو کې د مزل پر وخت د پښو غږ نه پورته کیږي، څو قدمه وړاندې دوه آسونه ولاړ وو، پر یوه شارجا سپره شوه، او بل باندې جراح سپور شو، شارجا وویل : څنګه ته پر آس ښې او کیڼ لوری ته په ګرځولو خو پوهېږې ؟جراح له ځواب ورکولو پرته آس پونده کړ، د شارجا آس هم ورسره په ځغاسته شو، د آسونو د ځغاستې پر وخت شارجا جراح ته وویل، زما پسې راځه! زه پر لار بلده یم، په تیاره کې زما نه مه جلا کېږه .

د ځغاستې په حال کې د آسونو څوږ تښتوونکي راویښ کړل خو تعقیبول یې آسان نه وو، هغوی لومړی باید لیدلی وای چې دا د چا آسونه دي؟ له هغوی سره د شارجا د تېښتې وېره نه وه، په دې څېړنه کې یو څه وخت تېر شو، چې هغوی څوک وو؟ او څه وخت وروسته به ورته معلومه شوې وي، چې شارجا او جراح وتښتېدل، بیا به هغوی آسونه زین کول، په دې کې به دومره وخت لګېدلی وی چې تښتېدونکی دوه دوه نیم میله وړاندې تللي وو، .... شارجا او جراح بیا بیا شاته کتل، د آوازونو د اورېدو کوښښ یې هم کاوه، د هغوی باور راغی چې څوک ورپسې نه راځي، هغوی لاتر دې دمه د آسونو د وروکولو خطره پر سر اخیستلای نه شوه، نو څکه هماغسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چار ګامو روان وو، بلاخره داسې ځای ته ورسېدل چې آسونه پخپله ورو شول، خو هغوی ډېر لرې تللي وو جراح شارجا ته وویل دلته به خامخا کوم ځای کې د سرحدي ګزمې سپاهیان وي، خو هغه ته پته نه وه چې کوم ځای به وي، شارجا ته هم څه پته نه وه، هغې جراح ته وویل چې هغوی د ګزمه سپاهیانو له وېرې په لرې او شاړو لار تللي وو، کنه نو د هغې کلی لرې نه وو هغې جراح ته ډاډ ورکړ چې قاهرې ته په صحیح لاره روان دي او قاهره لرې نه ده.

سبا ورځ به د غرمې مهال و چې علی بن سفیان د مصر د سر پرست امیر تقی الدین سره ناست و، تقی الدین ویل زه په دې حیران نه یم چې ستاسې په څېر ازمیېل شوی حاکم دا غلطی کړې، چې یوی شکمنی نجلۍ ته مو له مجرم زخمي سره د اوسېدو اجازه ورکړې او څلور شکمن کسان مو زخمي ته وروستلی دي، زه په دې حیران یم چې دا ډله دومره منظمه او زړوره ده چې زخمي یې وتښتاوه پیردار یې وواژه او بیا یې د زخمي مجرم په بستره کې واچا وه دا یو منظم پروګرام او ترتیب شوی جرم دی.

علی بن سفیان وویل: زه ګومان کوم چې دغه کار جراح او نجلۍ په آسانه کړی دی، په دې کار کې هم زمونږ د قوم د همدغه کمزورۍ اغېز څرګندېږي، چې سلطان صلاح الدین ایوبي یې تل له امله خفه وي او وایي چې د دولت او ښځه نشه به اسلامي امت ډوب کړي، جراح خو ما نیک عمله انسان ګاڼه، خو یوی جلۍ هغه ړوند کړو په هر حال د زخمي بندي د کلی پته معلومه ده، ما ورپسې یو ټولی عسکر لیږلي دي.

تقی الدین پوښتنه وکړه په سویل لویدیزو سیمو کې چې زمونږ بندي د کومو کنډرو یادونه کړې وه، د هغې په باب تاسې څه کول غواړی؟ علی بن سفیان ځواب ورکړ، زه ګومان کوم چې هغه دروغ ویلي وو، هغه د خپل خلاصون له پاره دغه بې بنسټه کیسه جوړه کړې وه خو بیا به هم استخبارات د هغې سیمې په باب معلومات راټول کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی لا په دې مسئله خبرې کولې، چې په دروازه کې ولاړ پیره دار راغی او داسې خبر یې راووړ، چې هغوی دواړه یې حیران کړلو هغوی یو بل ته وکتل، داسې ښکارېدل لکه هغوی چې له خبرو معزور وي. علی بن سفیان پاڅید وې ویل، بل څوک به وي، بهر ولاړ، په هغه پسې تقی الدین هم ورغی، خو هغه بل څوک نه، د هماغوی خپل جراح یې مخې ته ولاړ و، او د زخمي بندی خور هم ورسره وه، د هغوی آسونه ډېر ستمېدل، د جراح او شارجا سرونه او مخونه له دوړو او ګردونو ډک وو، شونډې یې وچې او خولې وازې پاتې، وې، علی بن سفیان ترې لږ په غوسه پوښتنه وکړه، بندي مو چېرته پرېښود؟ جراح ورته په لاس اشاره وکړه، چې مونږ لږ آرام کولو ته پرېږدی، دواړه یې دننه بوتلل، د هغوی له پاره یې اوبه او خواړه راوه غوښتل. جراح ورته په تفصیل سره وویل چې څه ډول وتښتول شول، په سفر کې زخمی بندی مړ شوو هغه ته هیڅ پته نه وه چې زخمي بندی هم راتښتول شوی دی، سبا د ورځې ورته د سفر په حال کې پته ولګېده، چې کله زخمي له آس نه راپرېووت او د زخم د خلاصېدو له امله مړ شو، جراح څه چې ډول شارجا آزاد کړ او له هغه سره راوتښتېده هغه یې هم ورته مفصل ډول وویل، شارجا هم خپلې خبرې وکړې، نو علی بن سفیان وه پوهېده، چې دا یوه بېدیانۍ جنی ده، کلکه او زړوره هم ده او دا دومره چالاکه نه وه، څومره چې فکر کېده، هغې وویل چې د خپل ورور په اسره او د هماغه په خاطر ژوندی وه، هغه د ورور د ژوند په خاطر مرګ ته هم تیاره وه، جراح چې په څومره اخلاص د هغې د ورور علاج وکړو له هغې نه دومره اغېز منه شوه چې د هغه مریده شوه، ماته جراح ملایکه ښکارېده په لومړی ورځ چې له هغې سره کوم څلور سړی راغلي وو هغه زمونږ هیڅ نه کېدل، هغوی زمونږ د تره او ترور زامن نه وو، هغوی د هغې ډلې سړي وو چې صلاح الدین ایوبي او د هغه لوړ پوړي چارواکي وژل غواړي، کله چې د علی بن سفیان سړي د شارجا کلی ته ورغلي وو هغه مهال دا څلور سړي په کلی کې وو، هغوی ته معلومه شوه چې د شارجا ورور زمخي او نیول شوی دی، هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره په دې نیت را روان شول چې زخمي به راتښتوي، له هغوی سره دا وېره وه چې زخمي سره کوم راز دی هغه رسوا نه شي، هغوی ته دا څرګنده وه چې خمي چېرې او په څه کار کې نیول شوی دی .

د شارجا له وینا سره سم د هغې هم دا اراده وه چې خپل ورور به راتښتوي، هغې چې له ورور سره د پاتې کېدلو کومه هیله کړې وه، له هغې نه یې دوه موخې وې، یوه یې دا چې د خپل ورور خدمت او پالنه به کوی او بله یې دا چې که وخت په لاس ورغی نو خپل ورور به تښتوي، هغه څلور سړي چې زخمي یې وکتل بېرته ستانه نه شول ، بلکې په قاهره کې پاتې وو، هغوی د شارجا د اشارې په انتظار وو، خو جراح نجلۍ ته داسې خبرې وکړې چې هغې هیڅکله اورېدلې نه وې، هغه به هر وخت له جراح سره ناسته او د هغه خبرو اورېدو ته به لېواله وه، یوه ورځ هغه د جراح کورته روانه وه نو هغې ته له هغو څلورو نه یو سړي په مخه ورغلی وه هغه شارجا ته وویلی چې د زخمي په تښتولو کې باید نور وخت تېر نه شی شارجا هغه ته وویل چې هغې خپله اراده بدله کړې ده، د هغې ورور به همدلته اوسي، هغه سړي شارجا ته وویل چې داسی ښکاری لکه چې د دماغ دی خراب شوي دی .

شارجا دا هیله نه لرله چې هغوی به دومره زړورتوب وکړی او د هغې ورور به وتښتوي، هغې ورته خپل پرېکړه واورولـه چې هغه به ورسره هیڅ مرسته ونه کړي، هغه سړي ورته وویل مونږ ستا هر حرکت وینو، مونږ دا ګڼله چې تا ګوندې جراح په خپل جال کې ګېره کړی دی، خو داسې ښکاری چې ته پخپله د هغه په جال کې ګېر شوې یې. شارجا هغه وراته، څرنګه چې د هغې دا هیله نه وه چې هغه وګړي به دومره د زړورتوب څرګندونه کوي له دې امله یې جراح ته هم څه یادونه ونه کړه چې د هغې د زخمي ورور د تښتولو خطره ده .

په هماغه شپه جراح او شارجا د هغو څلور واړو په ولکه کې راغلل، هغوی یې چې کله پر آسونو د سپرولو له پاره پورته کول، نو هغې وه لیدل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پر یوه آس د هغې ورور هم په زخمی حالت کې ناست و. هغه مهال هغه یو څه خوشحاله شوه چې ورور یې آزاد کړای شوی دی، نو هغه تېښتې ته تیاره شوه، خو جراح یې له هغوی سره بندي لیدل نه غوښتل، نو هغوی ته یې څکه وویل چې جراح پرېږدي! خو خبره یې وه نه منل شوه د هغه لاسونه او پښې یې وتړل، پر آس یې بار کړ، په لاره کې شارجا ته وویل شول، چې د هغې ورور یې څه ډول راوتښتاوه، هلته یوازې دوه کسه ورغلي وو، یوه یې له پیره دار نه د کومې پوښتنې په باب په خبرو مصروف کړ، بل یې د شاله لوری له غاړې نه وینو او دواړو پورته کړ او دننه یې وېوړ، زخمي چې هغوی ولیدل، پورته شو کښېناسته، د هغه په بستره یې پیره دار څملاوه او د هغه پر زړه یې د خنجر دوه ژور ګذارونه وکړل او هغه یې وواژه بیا یې پرې کمپله وغوړوله، دواړو زخمي بندي راپورته کړ او راووتل، هغوی ته دا هم معلومه وه چې شارجا د جراح په کور کې ده، هغوی وېرېدل چې شارجا به ورسره دا کارونه مني او تښتونه به ناکامه شي خو د هغې راتښتول هم له هغه ځایه ضروري وو څکه چې له هغې سره هم یو راز و، دوه سړي ورته په کمین کې ناست وو، څنګه چې جراح او شارجا هغې تنګی او تیاره کوڅې ته ورسېدل، هغوی دواړه هم ونیول شول اود اغوا کار بریالی سرته ورسېده.

* * *

د علی بن سفیان په څېر د استخبارتو فنی ماهر کومه ازموینه کول نه غوښتلو هغه په سملاسي توګه د جراح او شارجا په خبرو باور ونه کړ، دا هم د توطئی یوه کړۍ کېدای شوه، هغې دواړه سره جلا کړل، او له هغوی نه یې پخپل انداز پوښتنې وکړې، جراح هوښیار سړی و، هغه علی بن سفیان قایل کړو چې هغه کومې خبرې کړي دي ټکی په ټکی صحیح دي، هغه وویل چې یو خو احساساتی اړخ دی، د دغه جلۍ شکل او صورت د هغه د مړې خور په څېرو، څکه یې هغه خوښېده، او هغه یې خپل ګورته بوتلله همو او د زخمي په کور کې به هم ورسره تر ډېره وخته ناست و، جراح وویل، چې د هغه د دې رویې نه نجلۍ دومره اغېزمنه شوه. چې هغې ورته خپل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ختی شکونه په خکې کېښودل، دا د هغه جلی دویم اړخ و چې له امله یې جراح ورته زیاته پاملرنه وکړه، نجلی مسلمانه وه، خو داسې ښکارېدل چې پر هغې ډېرو بهرنیو اثراتو کار کاوه، جراح د هغې له ذهن نه دغه اثرات لرې کړلو څرنګه چې نجلی کلیوالي او د وروسته پاتې ذهن لرونکې وه او د لرې پرتو سیمو اوسېدونکې، نو ځکه به چې د هغې په ذهن هر څه واچول شولو هغه به یې صحیح ګڼل، د هغې له خبرو نه څرګنده شوه، چې د هغوی په سیمه کې د اسلام خلاف تبلیغات او د صلاح الدین ایوبي پر خلاف تخریبي چارې ښې په زور او شور او پرته له کوم خنډ او بندیز روانې دي.

علی بن سفیان له شارجا سره څه خبرې ونه کړې تش له هغې نه یې پوښتنې کولې او له ځوابونو یې بیان ترتبیده، هغې د فرعونیانو د کنډرو په باب هماغه څه وویل، چې مخکې ویل شوي دي.

هغه هم د کنډرو د هغه بزرګ سړی ګروهمنه وه، د چا په باب چې ویل کېدل چې ګناهګارانو ته نه ښکاري، او د هغه یوازې آواز اورېدل کیږي. شارجا وویل چې ورور یې په پوځ کې و، او هغه په کور کې یوازې اوسېده، هغې ته د کلي ځنې خلکو ویلي وو، چې هغه دې کنډرو ته ورشي، ځکه چې د هغه انسان پېغلې نجونې ډېرې خوښېږي، شارجا د علی بن سفیان د پوښتنو په ځواب کې دا هم وویل چې د هغوی د کلي دری ښکلی پېغلې د کنډرو هغه بزرګ ته ورغلې وې چې بیا بېرته رانغلې، یو ځلې د هغې ورور کلي ته راغلی و، شارجا له هغه پوښتلي وو، چې کنډرو ته ورشی او که نه؟ ورور یې هغه منعه کړې وه شارجا په ښه ډول ونه ویلای شول، خو دا پته وه لګېده چې د مصر په سویل لویدیزو سیمو کې کارونه روان دي، نجلی د جراح په باب وویل، چې که هغه یې کلي ته هم بیولی وای او بندی کړی یې وای، نو له هغې ځایه به یې هم د خپل سر په بیه را خلاص کړی وکله چې د هغې ورور مړ شو نو کلي ته د تللو اراده یې هم پرېښوده، او عزم یې وکړ چې جراح به له دې ځایه آزادوي، هغه څلورو مجرمانو شارجا خپله ملګرې ګڼله، خو جراح هغې ته ویلي وو، چې هغوی د الله تعالی ډېر لوی مجرمان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، هغې ته دا هم معلومه شوې وه، چې د هغې له ورور سره يې هيڅ همدردي نه وه بلکې له هغه راز سره يې کار وو چې له هغه سره ؤ نو ځکه هغوی وواژه .

علی بن سفیان له هغې نه پوښتنه وکړه چې اوس هغه څه کول غواړي او د خپل ځان په باب يې څه فکر کړی دی؟ هغې ځواب ورکړ، چې خپل ټول ژوند به د جراح په قدمونو کې تېر کړی او که جراح هغې ته ووايي چې اور ته ودانګه، نو اور ته به ودانګي، هغه دې خبرې ته تياره شوه چې تر کنډرو پورې به د ورتلونکيو لارښوونه هم وکړي او د خپلې سيمې هر هغه سړي به په ګوته او ونيسی چې د مصر د حکومت پر خلاف کار کوي.

د علی بن سفیان په مشوره د پوځ او اعلی حاکمانو غونډه راوغوښتل شوه، او حالات د تقی الدین مخې ته وړاندی کړای شول د ټولو دا فکر و، چې تقی الدین نوی نوی مصر ته راغلی دی او د لومړی ځل له پاره دومره دروند مسئوولیت ورته سپارل شوی دی، نو ځکه به هغه په احتياط سره پرېکړی کوي، او کېدای شي چې له کومې خطرې سره مخ کېدل ونه غواړي، په غونډه کې زياتره چارواکو پر دی خبره اتفاق وکړ چې ښکاره معلومه ده چې لری او پراخه سيمه زياتره وګړي بی لارې کړای شوي دي، نو ځکه دې د دغو خلکو پر خلاف پوځي عمليات نه کيږي، مسئله دا وه چې د کنډرو دننه چې کوم حالات معلوم کړای شوي وو، له هغو نه څرګندیدله چې هلته يوه نوې عقيده را منځته شوې چې هغو خلکو منلی هم ده، نو ځکه به دغه وګړي پر خپل عبادت ځای پوځي يرغل ونه زغملای شي، د دې حل دا وړاندې کړای شو، چې دغی سيمې ته دې مسلمان معلمان، عالمان او پوهان ولېږل شي چې خلک سمی لارې ته راوبولي، د هغوی احساسات دې نه مجروح کوی .

تقی الدین وويل: د دې مقصد خو دا دی، چې تاسې له انسانانو ويريږی او ستاسې په زړونو کې د الله جل جلاله او رسول اکرم صلی الله عليه وسلم مينه نشته چې دوی د يوه رښتوني دين سپکاوی کيږي، زه د مصر امير او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton. Digital Library

اعلی قوماندان ته د خبر ورکولو اجازه نه ورکوم، تاسې نه پوهیږی چې هغه په فلسطین کې له څومره ځواکمن دښمن سره په مقابله اخته دی، تاسې هغه ته دا ثابتول غواړی چې مونږ ټول دری څلور زره بې لاری شویو انسانانو او د اسلام د دین له دښمنانو څخه ویرېږو، زه د نیغی او مستقیمی سختې او کوټلی حملې قایل یم.

یو مرستیال قوماندان وویل: محترما ! بې ادبې دې معاف وي. صلیبیان پر مونږ تور لګوي چې اسلام د توري په زورخپور شوی دی، مونږ د دغه تور عملی تردید کول غواړو، مونږ به له ځانونو سره د مینې او محبت پیغام یوسو، تقی الدین ورته په ټوکه کې وویل نو بیا مز.تر ملا توري ولې تړلي دي؟، په دې پوځ دومره لګښتونه ولې کیږي؟ آیا تر دې به دا غوره نه وي چې مونږ لښکرې رخصت کړو او وسلې په نیل سیند کې واچوو، د تبلیغیانو یوه ډله جوړه کړو ،د ملنګانو او مسافرو په څېر کلی په کلي وګرځو؟ تقی الدین دا په احساساتی انداز وویل: که د الله جل جلاله او پیغمبر صلی الله علیه وسلم د پیغام پر خلاف صلیبیانو توري را ایستلې وي، نو بیا خو به د مسلمانانو توري په تېکو کې نه پاتې کېږي، او چې کله د مسلمان توره له تیکی راووځي، نو هر هغه سر به له تني جدا کوي، چې د اسلام د مبارکی کلمې لا اله الا الله محمد رسول الله له منلو انکار کوي، هره هغه ژبه به پرې کوي، چې حق کلمی ته دروغ وایې صلیبیان که دا تور لګوي چې مونږ اسلام د توري په زور خپور کړی دی، نو زه له هغوی نه معافی غوښتنې ته تیار نه یم، اسلامي سلطنت ولې کمزوری کیږي؟ پخپله مسلمان ولې د اسلام دښمن کیږي؟ یوازې د دې له پاره چې صلیبیانو د ښځو ، شرابو او د زرو او مرغلرو او د واک او اقتدار حرص او هوس په وسیله د مسلمانانو توري زنګ وهلی، هغوی پر مونږ باندې د جنګ خوښوني او ظلم او تیري تورونه لګوي، زمونږ د جنګیالیتوب روایات ختمول غواړي، ځکه چې هغوی د جګړې لوبه زمونږ نه وړای نه شي، د هغوی د وچې لښکرې او سمندري بېړۍ ناکامې شوي دي، اوس زمونږ په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

منځ کې ورانکاري کوي، د الله جل جلاله د رښتینی دین جړې غوڅوي، او تاسې وايي چې د هغوی پر خلاف تورو ته لاس مه وروړی.

دوستانو! په غور سره واوری چې صلیبیان او ستاسې نور دښمنان له تاسې نه د دوستۍ په پلمه تورې اخیستل غواړی د شا له لوري ستاسې وهل او ودرول غواړی د هغوي دا اصول یوه غولونه ده چې که څوک تاسې ته په یو مخ څپېړه درکړی نو تاسې ورته بل لوری ورمخ کړی، آیا له تاسې نه کوم یوه ته څرګنده نه ده چې په کرک کې هغوي له مسلمانانو سره څه کوي؟ آیا تاسې په شوبک کې د مسلمانانو بېګار کمپونه لیدلي نه دي؟ هلته یې څومره مسلمانی بیبیانې بې پردې کړي، هغه مو اورېدلي نه دي؟ چې په نیول شوی فلسطین کې مسلمانان د وېری ترهې، بې پتۍ او مظلومیت ژوند تېروي، صلیبیانو د مسلمانانو له کاروانونو لوټې او ښځې تښتوي، او تاسې وايي چې د اسلام په نامه توره پورته کول جرم دی، که دا ګناه وي نو زه پرې نه شرمېږم.

د صلیبیانو تورې د بې وسې مسلمانانو سرونه پرې کوي، یوازې په دې خاطر چې له الله جل جلاله سره مینه لري، د صلیب او بوتانو عبادت نه کوي، ستاسې تورې هغه مهال د لاسونه غورځېدل په کار دي، چې مخی ته مو بې وسې او بې وسلې انسانان وي او هغوی ته الهی پیغام رسیدلی نه وي، مونږ باید د دې اصولو منونکي نه اوسو، چې د خلکو پر احساساتو حمله و کړو، ما لیدلي دي چې په عربو کې ډېر کوچني کوچني واکمنان او نا اهله امیران د خلکو د خوښۍ له پاره ډېر په زړه پورې کلمات کاروي، د هغوی غلط احساسات او ولولې نورې هم راپاروي او هغوی خوښ ساتي، چې خلک هغوی له مزو چړچو او غیر اسلامي ژوند دود څخه منع نه کړای شي، د دغو امیرانو د کار طریقه دا ده چې هغوی د ختمیسنو(چا پلوسانو) یوه ډله پیدا کړې، چې د هغوی هر غږ ته لبیک وايي، او همدغه وګړي په خلکو کې ګرځي، دا ثابتوي چې د هغوی امیر څه ویلي دي، هغه د الله تعالی آواز دی، چې نتیجه یې داده چې د الله جل جلاله بنده ګان د بد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارو او عیاشو انسانانو غلامان کیږي او قوم په حاکم او محکوم ویشل کیږي. . مونږ ګورو چې دښمن زمونږ جړې غوڅوي، او زمونږ د قوم یوه برخه د کفر په تیارو کې ننباسي، که مونږ کوټکی تګلاره ونه ټاکله، نو مطلب به یې دا وی، چې مونږ د کفر ملاتړ کوو، ماته مې ورور صلاح الدین ایوبي ویلي وو چې خیانت او غداري د مسلم امت یو دود ګرځیدلی خو زه دا هم ګورم، چې داسې یو دود هم پیل شوی چې یوه ډله به حکومت کوی او نور به یې تر لاس لاندې محکوم وي، واکمن ټولی به د قوم خزانه په شرابو بهوي او ملت به یو ګوټ اوبو ته تږی وي، زما ورور صحیح ویلي وو، چې مونږ باید د ملت او دین اینده په نظر کې ونیسو، مونږ باید پخپل ملت کې د عزت او عمل لوړوالی پیدا کړو، راتلونکی نسلونه به زمونږ له قبرونو څواب غواړي د دغه مرام له پاره باید له داسې چارو ځانونه ونه ژغورو چې د دین او هیواد له پاره ګټور نه وي، که دغه په حقه ګامو ته د قوم د څوکسو له پاره ګټور نه وي، نو مونږ یې باید هیڅ پروا ونه کړو. مونږ د مسلمان امت ګټه او عزت او څو کسو د خوښۍ له پاره قربانولای نه شوو مونږ د خپل هیواد یوه لویه برخه یوازې د دې له پاره د ورانکارۍ په جال کې ګېر پرېښودلای نه شو، چې هلته ګواکې د خلکو احساساتو ته زیان رسیږي، تاسې ګوری چې د هغه ځای خلک ساده او ناپوه دي، هغوی خپل هغه مسلمان ورونه چې د قبیلو سرداران او مذهبی مشران دي، د دښمن سره د سازش په نتیجه کې بې لارې کوی.

په غونډه کې د هېچا هم دا هیله نه وه چې د تقی الدین عکس العمل او غبرګون بهه دومره سخت او پرېکړه به یې کوټلې وي هغه چې کوم دلایل وړاندې کړل، د هغې پر خلاف په چاکې د دې جرئت نه و چې مخالفت خو لاڅه چې وړاندیز یې هم وکړی هغه وویل : په مصر کې چې کوم پوځ دی یا له محاذه راغلی دی او تردې د مخه هم جنګېدلی دی، د دغه پوځ دې پنځه سوه آس سپاره، دوه سوه اوښ سپاره او پنځه سوه پیاده نن ماښام د سیمې په لور وه لېږل شي چېرې چې شکمنی کنډرې دي، دغه پوځ به له

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې سیمې دومره لرې اوسي، چې که اړتیا پېښه شي په سملاسي توګه کلابندي وکړای شي، له ما سره چې له دمشق نه کوم دوه سوه کسه سپاره راغلي دي، هغوی به کنډرو ته دننه ورځي حمله به کوي، یو چریکي ګروپ به کنډرو ته دننه ورځي او دوه سوه سپاره به کنډري کلا بند کوي که له بهر نه حمله وشوه، نو د پوځ زیاته برخه به یې مقابله کوي او کلا بندي به نوره هم راتنګوي، په دې عملیاتو کې دې پوځ ته په کلکه وویل شي، چې له بې وسلې خلکو سره به څه کار نه لري.

تر دې پرېکړې وروسته په سملاسی توګه پوځي حاکمان د لېږد، حملې، کلا بندۍ او نورو پلانونو په جوړولو لګولی شی شو.

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبي د مصر له حالاتو ناخبره د کرک او شوبک د کلا ګانو تر منځ په یوه پراخه بیدیا کې چېري چې شګلنې غونډۍ، خوړونه او لوی لوی ګټان هم وو او ځای ځای اوبه او پرېمانه سیوري هم زیات وو، د صلیبیانو د نوي جنګي پلان سره د خپل پوځ صفونه ترتیبول، د استخباراتو مامورینو هغه ته ویلي وو، چې صلیبیان به له دوه چنده ځواک سره چې زیاتره سپاهیان به یې زغرې لرونکي وي، له کلا نه پهر راو وځي او حمله به کوي، دغه پوځ به د سلطان صلاح الدین ایوبي مجاهدین په مخامخ جګړه کې مصروفوي او نور به یې د شا له لوري یرغل راوړي، سلطان صلاح الدین ایوبي خپل پوځ تر لرې لرې واټن پورې خپور کړو تر هر څه رومبی یې دا کارو کړ، چې هر ځای اوبه او سیوري وو، هغه یې ونیول، د دغو ځایونو د دفاع له پاره یې د غټو کمانونو لرونکي غشي ویشتونکی ولېږل، د هغوی غشي تر لرې ځایه رسېدل، هلته یې منجنیقو[1] نه هم ولګولو چې د اور ګولۍ یې ویشتلې، دا کار یې ځکه کړی و، چې دښمن

---

[1] - منجنیق یوه لرګینه د ستګاه وه چې د میچینو غزی په شان د اور پنډرسکی پر ویشتلی کیدل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېرې راونه رسيږي، لوړې څوکې او غونډې يې هم نيولې وې، سلطان صلاح الدين ايوبي خپلو عسکرې ټولیو ته امر کړی و، چې که دښمن حمله وکړه تاسې نور هم خپاره شئ چې دښمن په خپرېدلو مجبور کړی.

سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ داسې ترتيب کړ، چې دښمن دا پرېکړه ونه کړای شي چې د مسلمانانو د پوځ اړخ کوم او وروستۍ برخه يې کومه ده.

سلطان صلاح الدين ايوبي د خپل پوځ يوه غټه برخه محفوظه وساتله، يوه برخه يې داسې په حرکت کې وساتله، چې هر ځای اسلامي پوځ ته د کومک اړتيا وي، دوی مرسته ور رسولای شي، د هغه تر ټولو خطر ناکه وسله د هغه چريکي ګروپونه وو، او تر دوی زيات خطر ناک يې استخباراتي نظام و، چې هغه ته يې د صليبيانو د هر حرکت خبر ورکاوه، سلطان صلاح الدين ايوبي د شوبک کلا نيولې وه د صليبيانو په پلان کې دا هم وو، که حالات يې په ګټه وو نو شوبک به هم کلا بندوی او نيسي. هغوي هيله لرله چې د هغوی دومره زياتې لښکرې به د سلطان صلاح الدين ايوبي لږ شمېر پوځ په بيديا کې له منځه يوسي. يا به يې دومره کمزوری کړی چې شوبک ته به له بهر نه مرسته ونه رسولی شي، د دغه پلان له مخې سلطان صلاح الدين ايوبي د شوبک کلا هغه برخه چې صليبي پوځ پرې حمله کولای شوه تشه پرېښوده، هغه د صليبيانو له پاره موقع ورکړه چې صليبيان د دغه ځای په تش ليدلو پر سوبک کلا حمله وکړی، هغې لوری ته يې د پېری څوکۍ هم لرې کړې او تر لرې لرې ځايه يې سيمه خالي پرېښوده.

صليبي جاسوسانو په سملاسي کرک کلا ته خبر ورکړ چې سلطان صلاح الدين ايوبي له صليبيانو سره د جنګېدلو له پاره خپل پوځ له شوبک نه لرې راټول کړی دی، او د شوبک کلا لاره پاکه شوې ده، صليبيانو په سملاسی توګه هغه پوځ چې پر سلطان صلاح الدين ايوبي يې مخامخ حمله کوله، امر وکړ چې لاره بدله او د شوبک په لوري ولاړ شي لکه چې دغه پوځ هغې لوري ته وګرځېده، د دې پوځ پسې د رسد د زخيرو کاروان روان و، دغه پوځ چې کله د شوبک څلور هيلۍ ته ورسېده، نو وه درول شو، دا د دغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځ مهالیز پړاو و، د رسد د آسونو رېړې، اوښان او کچرې د زرونو په شمېر را روان وو، هغوی ته هېڅ خطره نه وه، ځکه چې د مسلمانانو د پوځ تر لرې لرې ځایونو پورې نوم او نښان نه و، صلیبي واکمن ډېر خوښ وو، هغوی د شویک کلا د خپلو قدمونو لاندې لیدله خو د شپې له خوا هغوی د شا لورې ته آسمان تک سور وه لیده، د اور لمبی دومره لوړې وې چې د دومره لرې نه هم ښکاریدی. صلیبیانو آسونه وځغلول، چېری چې اور لګېدلی و، هلته د دوی د رسد وسایل وو، هلته یې پخپل سر منډې وهونکي آسونه او بې مهاره اوښان یو خوا بل خوا د ځغاستې په حال کې وه لیدل.

دا تباهي د سلطان صلاح الدین ایوبي یوه چریکي ګروپ جوړه کړې وه، په رسد کې د آسونو او اوښانو له پاره وچ واښه وواو په سلونو رېړو بار وو، هغه یې د رسد د کمپ څلورو خواو ته د رولي وو، صلبیان په تېرو تنه اخته وو هغوی ته پته ونه وه چې سلطان صلاح الدین ایوبي یې د هر حرکت څارنه کوي، د شپې چې کله د کیمپ وکړی ویده شول، نو مسلمان چریکان پر اوښانو ورغلل او د وښو پر انبارونو یې اورین غشی وه اورول، وښو فوراً اور واخیست، په لږه شېبه کې ټول کمپ د اور په لمبو کې راګېر شو، په اور کې راګېر انسانان د ځانونو ژرغورنې له پاره یو خوا بل خو ځغاستل، چې زیاتره یې د غشیو خوراک شولو کومو څارویو چې رسۍ شکولی شوی، هغه وتښتېدلو او چې کومو ونه شکولی شوی هغه ژوندي وسوځېدل تر لرې لرې ځایه یې کمپ په جهنم بدل شوو چریکانو زیات شمېر آسونه او اوښان ونیول او بېرته ولاړل.

د سهار تر رڼا وروسته چې د صلیبي پوځ قوماندانان هلته ورغلل، هیڅ شی هم بچ پاتې شوي نه وو، د هغوی د یوې میاشتې ذخیره له منځه تللې وه، هغوی پوه شول چې د شویک لاره چې پرېښوودل شوې وه دا هم د سلطان صلاح الدین ایوبي یو چال وو هغوی له څه مطالعې پرته وویل چې له کرک نه تر شویکه زمونږ د رسد لاره خطر ناکه دهو له دې امله یې د شویک کلا بندي وځنډوله، له رسد پرته کلا بندي ناممکنه وه، او چې کله

Scanned by CamScanner

(c) ket om: The Digital Library

هغوی ته دا خبر هم راورسېده چې تېره شپه د هغه پوځ د رسد هم تباه کړای شوی چې پر سلطان صلاح الدین ایوبید مخامخ یرغل له پاره لېږل شوی و، نو هغوی پر تولو جنګی پلان د بیا غور کولو پرېکړه وکړه، هغوی ته هیچېری هم د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ نه ښکارېده.

سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ورکړل شو، چې صلیبیانو په دواړو، محاذونو وړاندې تګ ځنډولی نو هغه خپل قوماندانان یې راوغوښتل او ورته یې وویل: صلیبیانو جنګ ځنډولی دی، خو زمونږ جنګ جریان لري، هغوی د دوه پوځونو مخامخ ټکر ته جنګ وایي، زه چریکی او شپینو یرغلونو ته جنګ وایم، اوس چریکان فعال وساتي، صلیبیان دواړو لوریو ته په شا تګ کوي، هغوی په ډاډه زړه په شا تګ ته مه پرېږدي، په وروستی یا یوه اړخ یې ناڅاپي یرغل وروړئ او ترې غایب شي، صلیبیان تاسې مخامخ جنګول غواړي ، خو زه به تاسې په داسې میدان کې له هغوی سره مخامخ کوم چې ستاسې د خوښې لامل وي او چیرې چې شګی هم ستاسې مرسته کوی .

د سلطان صلاح الدین ایوبید هستوګنی ځای نه و، هغه له خپلو ملګریو او ساتونکي پوځ سره یوې او بلې خواته کوچېده، په یوه ځای کې به نه اوسېدلو لدی سره سره هم داسې ښکارېده چې هر ځای کې موجود دی.

* * *

په مصر کې د سلطان صلاح الدین ایوبي ورور تقی الدین د صلیبیانو پریو بل محاذ یرغل کاوه، دا د مصر سوېل لویدنیزه سیمه وه د کومې سیمې ویروونکیو کمرونو دننه چې د فرعونانو د زمانې هیبت ناکې کنډرې او هلته حضرت عیسی علیه السلام له آسمانه بیرته راتلونکی و، تولـه سیمه د یوې نوې ګروهې منونکې شوې وه .. د پنجشنبې ماښام و د لیدونکیو ګڼې ګوڼې د ګنډرو په غار ډوله دروازو کې د ننوتلو تېل پیل کړی و، دننه په یوه لویه کوټه یو پراسراره غږ انګازې کولې، خلکو ته په دېوالونو ګناهګار او نېکان د تللو پر وخت ښکارېدل، هلته هماغسې ګڼه ګوڼه وه چې په تېرو پنجشنبو شپو کې به وه، ناڅاپه د هغه پر اسراره انسان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ غلی شو، د چا په باب چې مشهوره وه چې ګناهګارانو ته ښکاری، د دې پر ځای یو بل غږ واورېدل شو، بې لارې انسانانو! نن شپه کورونو ته مه ځی، سبا ورځ به تاسې ته هغه راز څرګند شي، د څه لپاره چې تاسې لېوال وی، له دې ځایه ژر بهر ووځی، حضرت عیسی علیه السلام تشریف راوړي، د دې کنډر نه لرې ولاړ او ویده شی، په لویه کوټه کې چې حیرت وهلیو خلکو ته په دیوالونو باندې کوم ځلېدونکي ستوري ښکارېدل، د هغو ځلېدل غلی شول.

هغه مهال به دغون سوریو کې ښکلې او ښایسته نجونې او هلکان په خندا خندا تېرېدل، خلکو ولیدل چې عسکري ډوله خلکو نیولي او له ځانونو سره یې بیا یې، له ځینو ځایو چغې هم اورېدل کېدې، د وریځې چې کوم شور او ځوږ و، هغه هم غلی شو، د خلکو له پاره دغه ځای ډېر سپېڅلی و، هغوی له ویرې وه تښتېدل او کنډری یې خالی کړی.

دغه انقلاب علی بن سفیان او تقی الدین رامنځته کړی و. له هغوی سره هماغه سپاهیان وو چې تقی الدین یې امر کړی و، دغه ګروپونه تر ماښام وروسته کنډریزی سیمې ته نږدې ورغلي وو د هغوی لارښوونه شارجا کوله ، چې پر آس سپره وه، د پنجشنبې په ماښام یې هلته پوځي ټولي ور رسولي وو، ځکه چې په دې شپه به هلته مېله جوړېده، او د لرې لرې ځایونو به خلک ورته راتلل، د پوځ زیاته برخه چې هغوی پنځه سوه آس سپاره. دوه سوه اوښ سپارل او پنځه سوه کسه پیاده عسکر وو، له دغې سیمې نه لږ لرې ساتل شوي وو، هغوی د بی وسلې خلکو پر خلاف نه کارول کېدل، هغوی ته دا دنده سپاره شوې وه چې د سوډان پر پولو څارنه وکړي، ځکه چې په هغه کنډریزه سیمه کې ورانکاري صلیبیانو او سوډانیانو په لمسونه کېدله، نو ځکه د دې وېره موجوده وه چې هسې نه په سیمه کې نظامي عملیات اجراء کړی او سوډانیان یرغل وکړي، تقی الدین د هغې سیمې سرحدي ټولي، چې د سرحداتو د ساتنې له پاره موظف وو، نږدې راغوښتې او تر خپلې قوماندې لاندې کړی وو. دوه سوه آس سپاره چې له دمشق نه د

Scanned by CamScanner

(c) ketab.com: The Digital Library

تقی الدین سره راغلي وو، د هغه ځای چاڼ کړای شوي او د لهونتوب تر حده زړور وو، د خغاستې پر حال آسونو نه غشي ویشتل د هغوی ځانګړی کمال و، په سپاهیانو کې د صلاح الدین ایوبي په لاسو روزل شوي چریکان وو، هغوی ته داسې روزنه ورکړل شوې وه، چې په ډېر سختو کمرو او ونو به په حیرانوونکې چټکتیا سره ختل او کوزېدل، له څو ګزه خپور بل اور نه تېریدنی د هغوی شغل وه، دا چیریکي سر تیرې مې هغه مهال د کنډرو په لوري وه لېږل، چې خلک کنډرو ته دننه ور روان وو، تر هغې ځایه شارجا وروستل، علی بن سفیان ورسره ملګری و، ګرندي استاذي هم ورسره وو، چې په خبر رسولو کې خنډ رانه شي، د کنډرو له دروازې بهر دوه سړي ولاړ او دننه تلونکیو ته یې درې درې خرماوې او اوبه ورکولې، د دروازې دننه توره تیاره وه، خلک به له دغو تیارو تېرېدل او روښانه کوټې ته به رسېدل، بهر یوازې یو مشال بل و، چې معمولي رڼا یې ورکوله، شپږ کسه سړي چې سرونه یې په څادرونو کې پټ وولې زیارت کوونکیو سره تر دروازې ولاړل، له ګڼې ګوڼې جلا او د خرماو ویشونکیو تر شا ودرېدل، هغوی ته یې وویل چې مخامخ ولاړ شي، خو خرما ویشونکي هغه مهال حیران پاتې شول چې د هغوی په شاګانو کې د خنجرونو څوکې و چوخول شوې، دغه شپږ کسه چریکان وو، هغوی د یو یو سړي شاته ځان ورساوه او شاته یې د خنجر د څوکې په چوخولو ورته په غوږ کې وویل: که ژوندي پاتې کېدل غواړی، له دې ځایه په کراره بهر ولاړ شی، تاسې ټول د پوځ په ګېرکې یاست، د خرماو او اوبو ویشونکي د لږ څه مزاحمت پرته بهر ووتل، چریکانو خپل خنجرونه داسې په چوغو کې پټ کړل، چې له هغوی پرته هیچا هم ونه لیدل دغه څلور کسه چې څنګه بهر راووتل، هلته څوکسه سړي ولاړ وو، هغوی څلور واړه ونیول او په دیکو دیکو یې تر لرې ځایه ورسول، هلته څو کسه رسیو وتړل شول، شپږ کسه چریکان د خرماو او اوبو پرته له شکیزو سره پاتې شوي وو، هغوی دننه تلونکیو خلکو ته ویل چې له خرماو او اوبو پرته دننه ورځی،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې دننه څخه نوی حکم راغلی دی، ساده زړي کلیوال همداسی دننه روان وو.

له هغوی سره اوس چریکان هم دننه روان وو او مشالونه هم دننه ورتلل، خلک حیران وو چې مشالونه څنګه دننه وړل کیږي، لږ تر لږ پنځوس مشالونه او دوه سوه چریکان کنډرو ته ننوتل، هغوی روښانه کوټې ته ورنغلل، بلکې په تیارو لارو او د غلامانو څارن ځایونو ته ورغلل، چې له بهره راتلونکي خلک ورتللی نه شول، په هغوی کې له ځینو سره خنجرونه او له ځینو سره خنجر ډوله وړې چړی وی او له ځینو سره وړې لیندې او غشي وو، له هغې دروازې نه هم چې خلک پرې راوتل، چریکان ننوتل، هغوی له لارښوونې سره سم ځانونه تیاره ځایونو ته ورسول، د تقی الدین دوه سوه آس سپاره مخکې ولاړل، او هغوی ټولې کنډرې کلا بندې کړې، له هغوی سره پیاده ټولی هم و، چې سپاهیانو یې له دننه راوتونکي خلک یوه لوري ته راټولول پیل کړل، چریکان چې له مشال وړونکیو سره دننه ولاړل، نو هغوی داسې احساس کړه، لکه د کوم ځیز نس ته چې ورننویستل شوي وي، دننه لارې او کوټې د کولمو په څېر وې ... دغو لارو هغوی پر یو جادو واړول، چې په لیدلو یې چریکان حیران پاتې شول، دا یوه ډېره پراخه او لوړه کوټه وه، دننه پکې ډېر سړي او ښځې وی، په هغو کې ځنی داسې وو، چې مخونه یې د ځیروونکیو حیواناتو په څېر وو، ځینی خو انسانان وو، خو د هغوی دومرهبد شکلونه وو، چې په لیدلو یې سړي وېرېده، هغه د پیریانو او بلاګانو په څېر ښکارېدل، د هغوی په منځ کې ښکلې نجونې هم وې چې جلبوونکې او ځلېدونکې جامې یې اغوستې په خندا ځندا یوې او بلې خواته ګرځېدې، یوه لوري ته د یوه دیوال تر څنګ یو څو ښکلې نجونې د ښکلو ځوانانو سره په ناز ناز روانې وې، هلته له چت نه تر فرش پورې پردې ځړول شوې وي، چې ښې او کیڼ لوري ته به تلی راتلې بل لوري ته سترګې برېښوونکي روښنایي بلېده او مړه کېده .

Scanned by CamScanner

(c) k...com: The Digital Library

که چریکانو ته ویل شوی نه وی چې د کنډرو په منځ کې چې هر څه دي او په هر شکل دي هغه انسانان دي، او دننه نه کوم پیری شته او نه بلا او نه ښاپېری، نو چریکان به ټول له هغې ځایه راتښتېدلی وو، هلته چې کومې ښکلې پیغلی او ځلمي وو، هغه هم ویروونکی ښکارېدل، دغه حیرانوونکي مخلوق چې کله مشال وړونکي چریکان وه لیدل، نو د هغوی د وېرولو له پاره یې ویروونکی غږونه وه ایستل، کوم سړی چې بد شکله او د ځیروونکیو ځناورو په څېر وو، د هغوی آوازونه هم وېروونکی وو، په دې دوران کې ښایي یو یا دوه کسانو یې له ویرې خپلې اصلي څېرې راڅرګندې کړې وې، دا د ځیروونکیو حیواناتو څېرې وې، چې کله یې لرې کړې، انسان ترې راووت، چیریکانو ټول راونیول او د ټولو څېرې یې لرې کړې، هلته شراب هم پراته وو، هغه ټول یې بهر وېوړل، د کنډرو د نورو برخو په تلاشی کې یو سړی وه نیول شول چې په یو تنګ سوري کې یې سر ننه ایستی او وېروونکې چغی یې وهلی، او ویل یې ... له ګناهونو توبه وکړی! عیسی علیه السلام راتلونکی دی ... او دغسی نورې کلمې چې هغه ویلې، دغه سرنګ تاو راتاو هغه کوټې ته ورغلی و، چې روښانه او لیدونکیو یې پر اسراره، وېروونکي او ښکلی مخلوق لیده او حیرانېدل، دغه سړی یې له هغه ځایه لرې کړو د چریکانو قوماندان سر په سوري کې ننه ویست وې ویل: ای بې لارې شویو خلکو! نن شپه کورونو ته مه ځی سبا سهار به تاسې ته هغه رازونه رسوا شي چې تاسې یې د لیدلو لپاره لېواله واست.

په کنډرو کې دننه هیچا هم مقاومت ونه کړ، د تورو او خنجرونو په مخکې ټولو ځانو نه د نیول کېدو لپاره وړاندې کړل، چریکان د نیول شویو کسانو په ښودانه هغه ځایونو ته ورغلل چېر یی چې د برېښنا په څېر خلېدونکی رڼا برابره شوې وه، په پټو پټو ځایونو کې مشالونه ایښودل شوي وو، شاته یې د لرګو تختې وې، چې زر ورق پرې لګول شوي وو، دغه تختی به یوې او بلې خواته کېدلې نو د زر ورقونو ځلکابه پر سترګو پرېوته او رڼا به یې څو چنده کوله، د کوټې د تیاره کولو له پاره به یې مشالونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com The Digital Library

شاته کول، د وریځې د غرهاري آوازونه به یې د اوسپنیزو ځادرونو په ښورولو پیدا کول، په پردو باندې یې ځای ځای زر ورقونه تښلولي وو، چې کله به پرې د مشالونو رڼا ولګېده نو د ستورو په څېر به ځلېدل، بلې خواته د پردو رنګ داسې و، چې چا ویلای نه شول چې دا ګوندې ټوټه ده، هغو به د دېوالونو درځونه ګڼل، د عقل او فکر لرونکی انسان له پاره دا کومه معمی نه وه، بې شکه چې د رڼا ګانو د ځانګړی ترتیب جادو وه ، چې خلک یې تر اغېز لاندې راوستل، خو څوک به چې دننه ورتلل د هغوی به بیا پر خپل عقل او حواسو هیڅ کنترول نه و، پر هغوی به چې کله دننه تللو پر وخت خرماوې او اوبه څښل کېدې، په هغې کې د کوم نشه یې څیز ګډون شوی و، چې په سملاسی توګه یې اغېز کاوه تر دغه اغېز لاندې به چې د لیدونکیو په ذهنونو هر ډول تصور کښېنول کېده او غوږونو ته چې هر ډول آوازونه رسول کېدل، هغه یې په سلوکې سل صحیح او په حقه ګڼل، د همدې نشی اغېزو، چې خلک به بهر ولاړل د بیا راتلو هیله به یې کوله هغوی ته معلومه نه وه چې د هغه عقیدی تاثیرنه دی، بلکې د هغه نشی اثر دی چې هغوی ته په خرماو او اوبو کې ورکول کیده .

د خرماو په ډېریو او د اوبو په مشکونو هم قبضه شوې وه، دننه د نیولو او تالاشۍ لړۍ روانه وه، بهر دوه سوه کسه سپاهیانو کنډرې کلا بند کړې وې، هر لوري ته د مشالونو رڼا وه، د پوځ زیاته برخه او نور سرحدي ټولي د سوډان له پولو سره په ګزمه بوخت وو... شپه تېره شوه، د سوډان له لوري کومه حمله ونه شوه، په کنډرو کې هم کوم مقاومت ونه شو، د سهار رڼا به چې سیمه روښانه کړه، نو هلته د کلیوالو خلکو ګڼه ګوڼه وه، ځینی خلک یوی بلې خواته ویده وو. آس سپرو کلا بند کړي وو.

* * *

لږه شېبه وروسته ټول وګړي یو ځای ته راټول او کېښنول شول، د هغوی شمېر به دری څلور زرو تر منځ وه له یوه لوري یوه ډله خلک راغلل، چې پوځیانو رامخکې کړی وو، په دې ډله کې د څېروونکیو حیواناتو او د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرغانو د څېرو په څېر انسانان وو، په دوي کې بد شکله او وېروونکي انسانان هم وو، او په دغه ډله کې هغه ټول کسان وو چې خلکو ته په کنډرو کې دننه ښوډل کېدل، او ویل کېدل چې دا آسمان دی چې چېری چې دغه وګړي د خپلو ګناهونو سزا ویني، د هغوی تر ټولو ستره ګناه دا ویل کېده چې دغه وګړي له جنګونو سره عادت وو یعنې پوځیان وو، ددې ډلې نه جلا د لس دولس جنګیو ډله هم مخې ته راوستل شوه دا ډېرې ښکلې نجونې وې، له دوی ښکلي ځوانان هم وو، دغه دواړه ډلې مې یوه لوړ ځای د خلکو مخې ته ودرول، او ورته وویل شول چې خلکو ته خپلې اصلي څېرې وښایاست، ټولو د ځناورو او مرغانو مصنوعي څېرې له مخونو لرې کړې له هغو نه روغ رمټ انسانان راووتل د کومو خلکو چې د وحشي ځناورو څېرې وې هغه هم مصنوعي وې هغوی هم خپلې مصنوعي څېرې لرې کړې.

خلکو ته وویل شول د دغه سړو او ښځو نږدې تېرېږی او وه یې پېژنی، خلک دې ته حیران وو، چې دا خو آسمانی مخلوق نه بلکې د ځمکې انسانان دي، په سړیو کې زیاتره وپېژندل شول، د هماغې سیمې اوسیدونکي وو، نجونې هم وه پېژندل شوې، هغوی هم زیاتره د همدې سیمې وې، او درې څلور پکې یهودانې وې، چې صلیبیانو د دغه مقصد له پاره راوستې وې، خلکو چې هغوی وه لیدل نو بیا یې هغه مجرمان مخې ته راوستل، چا چې دا جادو ګري جوړه کړې وه په هغو کې شپږ کسه صلیبیان وو، چې د مصر د هغې سیمې ژبه یې ویله او پرې پوهېدل، هغوی ډېر زیات کسان له همدې سیمې نه د ځان ملګري کړی وو، د شپې له نیول کېدو وروسته یې په هغوی اعتراف کړی وو چې هغوی په درې څلور جوماتونو کې خپل امامان مقرر کړي دي، چې خلک یې د دین په پرده کې د غیر اسلامي عقایدو پیروان کول، د دغه ډلې مقصد دا و چې خلک قانع کړي، چې په پوځ کې شامل نه شي، ځکه چې دا ډېره لویه ګناه ده، دغه ډله پخپل مقصد کې بریالی شوې وه، دغه ورانکاري په دې هم بریالی شوی وو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دغه سیمې په خلکو کې له سوډانیانو سره مینه پیدا کړي او هغوی د دین له بدلولو پرته بې دینه کړي .

خلکو ته وویل شول، چې اوس کنډرو ته دننه ورشی وګرځی او د دغه چل او دوکې ثبوت په خپلو سترګو وګوری، خلک دننه ورغلل، ځای ځای سپاهیان ولاړ وو او خلکو ته یې ښودل چې هغوی ته په کومو لارو چارو دوکه ورکول کېده، ډېر وخت وروسته چې ټول خلک دننه وګرځېدل او بیا راغلل، نو تقی الدین هغوی ته وینا وکړه او هغوی ته یې وویل چې په خرماو او اوبو کې نشه ورکول کېده، دننه چې کوم جنت او دوزخ و، هغه د دغې نشې د اغېز له امله و، زه دغو مجرمانو ته وایم چې دننه ولاړ شی، او ماته آسماني مخلوق د حرکت په حال کې راوه ښایي، چې حضرت موسی علیه السلام چیرې او مړ شوی خلیفه العاضد کوم ځای دی، دا ټوله دوکه وه، دا هغه نشه وه چې د حشیشیانو (چرسیانو) استاد حسن بن صباح به پر خلکو څښوله او هغوی ته به یې جنت وربښوده، هغه خو به په یو وخت کې څو کسو ته نشه ورکوله، خو دلته د اسلام دې دښمنانو په یو وخت د دغې سیمې ټول خلک نشه کړی وو.

تقی الدین خلکو ته اصلی خبره وکړه، چې په رومبی کې د یوه ملنګ کیسه واورول شوه، چې مسافرو ته اوښان او اشرفۍ ورکوي، دا سوچه بې بنسټه کیسې وې، او بې سرو بوله دروغ، کیسو اوروونکیو ته ستاسې د دین او ایمان دښمنانو بې د ریغه دولت ورکاوه... تقی الدین د دغه ورانکارۍ ټول اړخونه روښانه کړل، او چې کله یې د د هغو خلکو له اصلیت نه پرده پورته کړه، نو خلک په جوش کې راغلل او راپورته شول په مجرمانو یې حمله وکړه، هغه مهال له خلکو هغه نشه تللې وه، چې د شپې په خرماو او اوبو کې ورکړل شوې وه، پوځ د خلکو د منع کولو ډېر کوښښونه وکړل، خو غوی ټول مجرمان او جینکۍ ووژلې. تقی الدین پوځ په ټوله سیمه کې خپور کړ او د هغوی تر څارنې لاندې یې هلته د ورانکاریو ایجنټان ونیول او بل یې د هغې سیمې په جوماتونو کې د قاهرې عالمان امامان کړل، چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو خلکو دیني او عسکري روزنه یې پیل کړه، د فرعونیانو کنډرې د هغو خلکو په لاسونو ویجاړې کړې.

تقی الدین چې قاهرې ته ولاړ، رومبی کار یې دا وکړ چې د جراح او شارجا له غوښتنې سره سم یې هغوی ته د نکاح اجازه ورکړه او بل کار یې دا وکړ، چې د پوځ د مرکزي قوماندې منصبدارانو ته یې امر وکړ چې پر سوډان د حملې له پاره تیاری پیل کړي، هغه د کنډرو په عملیاتو کې لیدلي وو، چې گاونډي سوډانیانو دومره پراخه سیمه د خپل اغېز لاندې راوستې وه او دغه اغیز به له شدیدي ځوابي حملې پرته پای ته ونه رسیږي، هغه ته دا هم څرگنده شوې وه، چې سوډانیان د صلیبیانو د لاس اله گرځیدلي دي، او د حملې کولو په تیاریو کې هم مصروف دي، نو ځکه ضروري وگڼل شوه چې په سوډان باندې دې حمله وکړای شي، د حملې په نتیجه کې که د سوډان کومه سیمه ونیول شي او کنه دومره گټه خو به خامخا ولري، چې د دښمن تیاری کړې وډې لکي، او د هغوی پلانونه د یوی اوږدې مودې له پاره له منځه ولاړ شي، له تقی الدین سره د صلاح الدین ایوبي ملاتړ موجود و.

د مصر سر پرست امیر تقی الدین د صلیبیانو ذ فکري یرغل مخه په خپل وخت د نظامي عملیاتو په وسیله ونیوله، او هغه پټه او له رازونو ډکه اړه یې له منځه یوړه، له کومې نه چې دا فتنه راولاړه شوې وه، خو هغه ډاډه نه و، ځکه چې هغه پوه شوی و، چې دغه اسلام وژونکی زهر د قوم رگونو ته داخل شوی دي، دغه صلیبي ورانکاري د سوډانیانو په ملاتر کېدلو او سوډانیانو ته د صلیبیانو ملاتړ په برخه وو تقی الدین د سودانیانو د پر ځای کښېنولو له پاره پر سوډان د حملې تیاری چټکی کړې، سلطان صلاح الدین ایوبي هلته هم د خپلو استخباراتو مامورین لېږلي وو، چې د هغوی د ځان خاروونکیو هڅو په نتیجه کې مهم اسرار په لاس ورتلل، خو له هغو رازونو چې کومه گټه صلاح الدین ایوبي پورته کولای شوه، د هغه ورور تقی الدین دوسې خبره نه وه، د دواړو ورونوجذبات یو ډول وو، خو د دواړو په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځېرکتیا کې د ځمکې آسمان اومره فرق و، دواړو ورونو به چې د کومو عملیاتو پرېکړه کوله، هغه به ډېر سخت وو خو فرق دا و چې سلطان صلاح الدین ایوبي به ډېر احتیاط کاوه، او تقی الدین به په بې صبرۍ کې د احتیاط لمن پرېښوده، هغه ته چې کله پوځي مشرانو وویل چې پر سوډان حمله کول عاقلانه کار دی، خو له صلاح الدین ایوبي نه مشوره اخیستل ضروري دي، نو تقی الدین د خپلو مشاورینو دغه مشوره رد کړه وې ویل: آیا تاسې خپل محترم امیر ته دا ثابتول غواړی چې تاسې له هغه پرته سوچ هم نشی کولای او هیڅ هم کولای نه شی؟ تاسې هېر کړي دي چې د مصر محترم امیر له مصر نه څومره لرې په یوه ستر توپان کې راګېر دی؟ که مونږ د هغه مشورې او پرېکړې ته انتظار وکړو، نو پایله به یې دا وي چې سوډانیان به پر مونږ لومړی یرغل وکړي او پر مونږ به لاس برې شي.

یوه مرستیال قوماندان وویل: تاسې همدا اوس د حملې امر وکړی، پوځ به په همدې حالت کې له ځنډه پرته کوچ وکړي خو د دومره ستر او مهم کار له پاره ژور فکر ته اړتیا ده، مونږ به د لېږ د چارې په لنډ وخت کې سرته ورسوو، تاسې محترم سلطان صلاح الدین ایوبي ته خامخا خبر ورکړی او د نور الدین زنګي پاملرنه هم دې لورې ته راواړوی.

تقی الدین ونه منله، وې ویل: تاسې په مصر کې یو یو خاین او ورانکاری نیسی او له منځه وړی، زه دغه منبع بندول غواړم، له کوم ځایه چې خیانت او ورانکاري راولاړېږي، د دې کار له پاره زه د چا حکم او مشورې ته اړتیا نه لرم.

تقی الدین ځنې داسې عناصر او حالات له نظره غورځول چې د هغه حمله یې ناکامولای شوه، یو دا چې د صلیبیانو او سوډانیانو جاسوسان په مصر کې موجود وو، چې د مصري پوځونو د هر حرکت څارنه یې کوله، د تقی الدین یو بله کمزوري دا هم وه چې د غه د دښمن جاسوسان مسلمانان وو او په پوځي او اداري چارو کې د لوړو عهدو څښتنان هم وو، بله دا چې سلطان صلاح الدین ایوبي چې په ۱۱۶۹ میلادي کال کې کوم سوداني پوځ

Scanned by CamScanner

(c) com: The Digital Library

د بغاوت په جرم کې تجزیه کړی و، د هغوی زیاتره قوماندانان په سوډان کې وو، هغوی د سلطان صلاح الدین ایوبي له جنګې چالونو خبر وو، هغوی د هماغه له پوځي ما نورو سره سم د سوډاني پوځ روزنه کړې وه، صلیبیانو هغوی ته ډېره ښه وسله او له اړتیا ډېر اوچت نظامی شیان ورکړي وو، دا کورني نیالګی وو، تقی الدین دا سوچ هم ونه کړ چې هغه د سوډان په کومه سیمه کې وړاندې تلل غواړي، هغه یوه پراخه بیدیاده، چې اوبه پکې تر خطر ناک حده لږې وي، او پر کوم ځای چې هغه یرغل کول غواړي، دومره لرې دی، چې پوځی څوری ورته له خطری پرته رسول ګران دي، د مصر دننیو حالاتو د کنترول او د ورانکاری د مخنیوی له پاره هم پوځ ته اړتیا وه، خو تقی الدین دومره پاربدلی و، چې هغه په مکمله توګه د ښه نیت او اسلامي ولولو تر اغېز لاندی نظامی تیاري پیل کړ او سلطان صلاح الدین ایوبي ته یې د خبر نه ورکولو پرېکړه وکړه.

د هغه په دې خپلواکی کې هماغه احساس و چې په صلاح الدین ایوبي کې و، هغه پوهېده چې سلطان صلاح الدین ایوبي مقابله له یوه چټک او تېز توپان سره ده او صلیبیانو د فیصله کوونکی جنګ پرېکړه کړې ده. هغه چې څه فکر کړی و، هغه صحیح و، هغه مهال سلطان صلاح الدین ایوبي له کرک کلا نه اته نهه میله لرې په یوه غریزه سیمه کې د قوماندی مرکز جوړ کړی و، دا د هغه مهالیز تم کېدل وو، هغه د مرکزي قوماندې مرکز د حرکت په حال کې ساته، پر کوم ځای به یې چې یرغل او یا شبخون کاوه له هغې سره به نږدی اوسېده، او حمله کوونکی کنډک قوماندان ته به یې ویل، چې د هغه د بېرته راستنېدو پر وخت به په کوم ځای کې وي، د هغه چریکی قوماندانانو د صلیبیانو څوری (رسد) له منځه وړی و، د ګوریلایانو کوچنی کوچنی ګروپونه د هغو صلیبي پوځونو له پاره ناڅاپي مصیبت ګرځیدلي وو، چې په بیدیا کې خپاره وو، د صلیبیانو تاوان خو بې حده زیات و، خو د ګوریلایي ګروپونو شهادتونه هم له معمول نه زیات وو، چې فدایان به ولاړل، درې څلور به یې ژوندې راتلل، داسې راپورو نه هم

Scanned by CamScanner

(c) k...n.com: The Digital Library

راتلل چې صلیبیانو داسې لارې چارې غوره کړې چې د چریکي ګروپونو شپنې حملې بریالیتوب ته نه پریږدي، له دې امله چریکان مجبور وو چې ځانونه قربانۍ ته تیار کړي، سلطان صلاح الدین ایوبي د خپلو چالو او د پوځونو د خپراوي پروګرام په تغییر کولو فکر کاوه.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپلو مرستیال قوماندانانو ته وویل: داسې ښکاري چې صلیبیان مونږ مخامخ جګړې ته مجبور وي، خو زه به هغوی بریالیتوب ته پرې نږدم او زه به اوس د زیاتو ځوانانو له شهادتونو هم ډډه کوم.

یوه مرستیال قوماندان وویل: زه د ګوریلایي د ګروپونو د سپاهیانو د شمېر زیاتولو مشوره درکوم، یوه بل مرستیال یې وویل او چې زه هم دا مشوره درکوم چې مونږ باید یوازې په دې مخاذ د دښمن پوځ قوت له نظر ونه غورځوودا چې زمونږ په پوځ کې ایمانی جذبه زیاته ده، جذبه خو سپاهي په زړور توب سره جنګولای او ځان د مرګ خولې ته ورکولای شي، خو د سوبې ضمانت کېدلای نه شي.

سلطان صلاح الدین ایوبي موسکی شو وې ویل: هغوی چې کومې او سپنیزې زغرې اغوستې هغه له هغوی نه مونږ ته ډیره ګټه رسوي تاسې نه ګوری چې صلیبیان کله کوچ کوي، نو د شپې له خوا له یوه ځایه بل ته ځي، کله چې لمر راپورته شي، نو ګرمي د هغوی زغرې د سکروټو په څېر ګرموي، زغرې اغوستونکی سپاهیان او سپاره د اوسپنې خولۍ او اوسپنیزه سینه پوښ ویستل او غورځول غواړي، پردې سربېره د اوسپنې وزن د هغوی د حرکت چټکتیا له منځه وړي، زه به هغوی د غرمې پر وخت جنګ کولو ته اړ باسم، کله د هغوي پر سرونو د اوسپنې خولونه (خولۍ) له هغوی اوباسي او په سترګو کې یې راتویوي هغوی به رندیږي، تاسې د سپاهیانو کمی د متحرک جنګی تاکتیک او ولولو په وسیله پوره کړی.

په همدی وخت کې د سلطان صلاح الدین ایوبید استخباراتو د مشر علی بن سفیان یو مرستیال زاهدان راغی، له هغه سره دوه سړي وو، د سلطان صلاح الدین ایوبي سترګی وځلېدې، هغه دواړه یې کښېنول او پوښتنه یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړه څه خبر مو راوړی دی ، دواړو له خپلو ګرهوانونو له لرګیو جوړ صلیبونه راوه ویستل، چې په غاړو کې یې اچولې وو، دا دواړه صلیبیان نه مسلمانان وو، خپل ځانونه یې صلیبیان څرګندولو لپاره صلیبونه په غاړو کې اچولي وو، دواړو صلیبونه له غاړو لرې کړل، له هغوی نه یوه یې راپور وړاندې کړ.

دا دواړه د استخباراتو مامورین وو چې له کرک نه بېرته راغلي وو، د مخه یا دونه شوې وه چې کرک د فلسطین یو کلا ډوله ښار و، چې د صلیبیانو په واک کې و، صلیبیانو د شوبک په نامه یوه کلا د سلطان صلاح الدین ایوبي په مقابل کې له لاسه ورکړې وه، هغوی په هیڅ قیمت کرک له لاسه ورکول نه غوښتل له شوبک وروسته هغوی د کرک کلا ښه مستحکمه کړې وه چې په هغو کې یې یو پلان دا هم و، چې د کرک له پاره به په کلا بندی (مجاهده) کې نه جنګیږي، کله چې له شوبک نه عیسوي او یهودی اوسیدونکی کرک ته تښتېدل، هغه مهال سلطان صلاح الدین ایوبیخپلو پوځي ادارو ته امر کړی و، چې د نامسلمانو تښتېدونکیو مخه ونیسی، هغوی بېرته راولی او ښه رویه ورسره وکړی، خو سلطان صلاح الدین ایوبي یو پټ امر دا هم کړی و، چې زیاتره اوسېدونکی تښتې ته پرېږدی، په دی امر کې دا اواز هم وه چې له هغوی سره د سلطان صلاح الدین ایوبید استخباراتو مامورین هم لېږل کېدل، د دښمن ښار ته د خپلو جاسوسانو د لېږلو له پاره دا ښه وخت و، ځکه چې لږ وخت وروسته پرې حمله کیدونکې وه، د مسلمانانو د استخباراتو مامورین د یهودي او عیسوی پناه اخیستونکو په جامه کې کرک ته ولاړل د هغه ځای مسلمان اوسېدونکی یې د ځان ملګري کړل او پټ مرکزونه یې جوړ کړل، له هغو ځایونو به یې خبرونه سلطان صلاح الدین ایوبي ته رالېږل، سلطان صلاح الدین ایوبیبه پخپله د هغوی راپورونه اورېدل .

په هغه ورځ چې دوه کسه راغلل، نو سلطان صلاح الدین ایوبي په سملاسی توګه خپلې خیمې ته وه غوښتل او نور ټول کسان یې وه ویستل،

Scanned by CamScanner

(c) ketab.com: The Digital Library

د استخباراتو د مامورینو په راپور کې د صلیبي پوځ د نقل و حرکت او تنظیم په باب راپورونه وو، سلطان صلاح الدین ایوبي له هغې سره سمه نقشه برابروله، دغه مهال د هغه په مخ کې هیڅ بدلون ونه لیدل شو، خبر راوړونکیو چې ورته کله د کرک د مسلمانانو ناتواني او مظلومیت په تفصیل سره بیان کړ، نو د سلطان په څېره څرګند بدلون وه لیدل شو، یو ځل احساساتي شو پاڅېد او په خیمه کې یې په قدم وهلو پیل وکړ، خبر راوړونکیو وویل، چې له سوبک نه کوم صلیبیان کرک ته ورسېدل، هغوی پر مسلمانانو ژوند حرام کړ، سلطان صلاح الدین ایوبي له ډېرو حالاتو نه له پخوا نه خبر و، هغو دوه مامورینو هغه ته وویل، چې هلته په بازار کې چې د کومو مسلمانانو دوکانونه دي، هغوی ډېر خفه دي، نا مسلمان وګړي خو د هغوی دوکانونو ته نه ورځي، مسلمانان هم وېروي او د هغوی په دوکانونو کې سودا کولو نه یې منع کوي، هلته د مسلمانانو پر خلاف ناوړه تبلیغات پیل شوی، عیسویان او یهودان د جوماتونو مخې ته اوښان او آسونه تړي، په اذان او لمانځه څه بندیز نه شته، خو چې کله اذان کیږي نو نامسلمان وګړی شور او غوغا جوړوي، نڅاګانې او خندا ګانې کوي.

د استخباراتو مامورینو وویل چې د مسلمانانو د اسلامی احساس د وژلو له پاره هلته داسې آوازې خپرې دي، چې صلاح الدین ایوبي سخت ټپي شوی او دمشق ته تللی، تر اوسه به وختي مړ شوی وی، او دا آوازې هم خوری شویدی چې د سلطان صلاح الدین ایوبي د مرکزي قوماندې د کمزورتیا له امله په بیدیا کې خور وور شوی دی او سپاهیان یې د مصر په لوري تښتی او دا افواه هم خپره ده چې مسلمانان اوس پر کرک د حملې کولو توان نه لري او ډېر ژر به صلیبي سپاهیان شوبک کلا هم بېرته ونیسی، دا هم ویل کیږي چې سوډانیانو پر مصر حمله کړې ده او د مصری پوځ له سوډانیانو سره یو ځای شوی دی، خبر راوړونکو دا هم وویل چې اوس سهار وختي صلیبي پادریان د مسلمانانو کورونو ته ورځي او د هر مسلمان د کور مخې ته ناقوس غږوي، خپلې مذهبی سندرې وایي هغوی

Scanned by CamScanner

(c) K...n.com: The Digital Librar

ته د خپل مذهب بلنه نه ورکوي، دا کار اوس هلته عیسوي او یهودي نجونی کوي دغه نجونی مسلماني نجونی له ځانونو سره ملګري کوي و د خپلې آزادۍ ډېر په زړه پوری تصور ورته وړاندې کوي او هغوی ته وايي، چې د مسلمانانو پوځ چې کومه سیمه فتحه کوي، هلته د نجونو بي حیايي کوي.

د سلطان صلاح الدین ایوبیله پاره په دې راپورونو کې کومه نوې خبره نه وه، په لومړي سرکې سلطان صلاح الدین ایوبي ته د هغه استخباراتي چارواکو د کرک د مسلمانانو د پد حالت په باب ویلي وو، هلته د مسلمانانو دا حال و، چې هغوی د سلطان صلاح الدین ایوبي او د هغه د پوځ په باب کومه بده خبره اورېدلای نه شوه، خو هلته به چې هغوی هره خبره اورېده، هغه به حوصله ماتوونکی وه، هغوی له وېرې خبرې نه کولې، د هغوی د کورو دیوالونو هم غوږونه لرل، له یو ځای ناستې هم وېریدل له جنازې سره به هم جاسوسان روان وو، او په جوماتونو کې هم جاسوسان وو، د هغوی بد قسمتی دا وه، چې جاسوسي یې خپلو مسلمانانو ورونو کوله، هغوی به په خپلو کورونو کې هم پټې پټې خبری کولې، د کوم مسلمان پر خلاف یوازې همدومره ویل چې هغه د صلیبي حکومت مخالف دی، د هغه مسلمان د بېګار کمپ د لېږلو له پاره کافي وو.

د استخباراتو یوه مامور وویل: محترم مشره! اوس هلته له یوه بل چال نه کار اخیستل کیږي، هغه دا چې له مسلمانانو سره ښه رویه کیږي، صلیبي حکومت د دې یو مثال داسې وړاندی کړی، چې یوه عیسوی حاکم یو جومات په خراب حالت کې وه لیده، نو د هغه د ترمیم امر یې وکړ، او تر خپلی څارنې لاندې یې ترمیم کړ. هغوی خو له بېګار کمپ نه مسلمانان خوشی نه کړل، خو هغوی ته یې ځینی آسانتیاوی ورکړی وي، د ورځنی سختو کارونو وخت یې هم کم کړی دی، خو د هغوی غوږونو ته دا خبره رسول کیږي، چې تاسې د صلیب پر خلاف ډېره لویه ګناه کړې ده، بیا هم له تاسې سره نرمه رویه کیږي، دا د مینې او محبت وسله ډېره خطرناکه ده د دغې درواغجنی مینې په وسیله مسلمانان ځوانان له نشې او جواری سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادت کوي، که مو په حمله کې وخت ضایع کړ، نو د کرک مسلمانان به تش په نامه مسلمانان پاتې شي، او کنه نو له قرآن مجید نه به مخ واړوي او صلیب به په غاړو کې واچوي، هغه مهال به هغوی بیا زمونږ سره هیڅ مرسته ونه کړای شي، چې کله مونږ کرک کلا بند کړو، له دغه مینې سره سره د مسلمانانو پر خلاف جاسوسی هم ډېره زیاته شوې ده، او مسلمانان نیول کیږي، تر اوسه لا د مسلمانانو جذبې قایمې دي، او د ثابت پاتې کېدلو عزت یې کړی دی، هغوی تر اوسه د نامسلمانو مینه منلې نه ده، خو تر ډېره وخته به ثابت پاتې نه شي.

همدغه حالات وو چې سلطان صلاح الدین ایوبي یې په اورېدلو خفه شوی و، هغه ته دې خپر ډېر زور ورکاوه چې مسلمان د مسلمان جاسوسي کوي، د هغه د خفګان بل لامل دا و چې عیسویانو د مسلمانانو پر خلاف د مینې او محبت وسله کارول پیل کړي وو، او له دې سره یې د مسلمانو ځوانانو د روحیاتو وژنه پیل کړې وه، تر دې دواړو زیاتې خطرناکې هغه آوازې، چې د مسلمانانو په منځ کې د اسلامي پوځ پر خلاف خپرېدلې، هغه د استخباراتو د ادارې مرستیال زاهدان راوه وغوښت او پوښتنه یې تری وکړه ... آیا تا د دوی خبرې اورېدلې وي؟ زاهدان ځواب ورکړ، یوه یوه خبره مې اورېدلې ده، صلاح الدین ایوبي پوښتنه وکړه علی بن سفیان له قاهرې نه راوه غواړم او که ته به د هغه ځای ډک کړې؟ دغه چار ډېره باریکه ده د دښمن په ښار کې له افواهاتو د مسلمانانو ژغورل او د هغوی له زهر جینې مینې ساتل دي، زاهدان ځواب ورکړ د علي بن سفیان راغوښتلو ته اړتیا نه شته، حسن بن عبدالله هم له هماغوی سره پرېږدی، د مصر حالات ښه نه دي، هیواد له ورانکاریو او خاینانو ډک دی، د کرک مسایل به انشاء الله چې زه څارم.

سلطان صلاح الدین ایوبي ترې پوښتنه وکړه: تا څه فکر کړی دی؟ هغه په اصل کې د ذاهدان ازموینه کوله، هغه پوهېده چې زاهدان مخلص او زحمت کس سړی دی، او په استخباراتي چارو کې د علی بن سفیان شاګرد دی، پر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: Digital Library

هغه د سلطان صلاح الدین ایوبي مکمل باور و خو بیا یې هم خپل یقین راوستل ضروری ګڼل، چې دا شاګرد به د خپل استاد کمی پوره کړای شي او کنه، هغه د زاهدان له ځواب اورېدلو پرته وویل: زاهدان ما د جګړې په ډګر کې له دښمنه ماتی خوړلی لیدلی نه ده، فکر دې وي چې زه په دې ډګر کې هم ماته خوړل نه غواړم، چې صلیبیانو پرې حمله کړې ده، زه د کرک مسلمانان له اخلاقي او فکري تباهی نه ژغورل غواړم.

زاهدان وویل: تاسې پوهېږی چې په کرک کې زمونږ سړي موجود دي، زه به هغوی د دغه کار له پاره مؤظف کړم، هغوی به مسلمانانو ته ستاسې، زمونږ د پوځ او د مصر د حالاتو په باب صحیح خبرو نه واوروی، او هغوی ته به ستاسې پیغام ورسوی.

د استخباراتو یوه مامور وویل: د هغه ځای په مېرمنو کې د ملی احساس کمی نشته، مونږ به مسلمانو میرمنو ته ووایو چې هغوی د مسلمانانو هر کورته ورشي او د نجنو ذهنونه روښانه کړي، زمونږ په نظر خو د هغه ځای جونې د جګړې کولو له پاره تیارې دی.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: که ښځی د کور او کوچنیانو صحیح روزنه او پالنه وکړي، نو په دې کار سره به د اسلام په خپراوي او د اسلامي سلطنت په پراختیا کې پوره پوره مرسته وشي، هغوی د دی کار له پاره وهڅوي چې پر کرک ژر تر ژره حمله وکړم بیا یې له زاهدان نه پوښتنه وکړه د دې هدف له پاره به څوک کرک ته ولېږی؟

زاهدان ځواب ورکړ دوی دواړه به لېږم، دوی د تګ راتګ له لارو نه هم خبر شوي دي او د هغه ځای له چاپېریال سره هم بلد دي، دغه دوه سړي ډېر ځېرک کسان ووو سلطان صلاح الدین ایوبي هغوی ته لارښوونې پیل کړې.

* * *

په کرک کې چې د مسلمانو اوسیدونکیو پر خلاف د مینې او محبت کومه وسله کارېده، هغه د صلیبیانو د جاسوسي شبکې د مشر جرمني نژاد هرمن اختراع وه، هغه د سویک له ماتې وروسته پر صلیبي واکمنو ټینګار

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاوه، چې د کرک مسلمانانو ته د مینې دوکه ورکړي او د صلیب وفادار یې کړی او یا یې لږ تر لږه د صلاح الدین ایوبي سره مخالف کړی، صلیبي واکمنو له مسلمانانو دومره کرکه کوله، چې له هغوی سره یې د درواغو مینه کول هم نه غوښتل، هغوی د ظلم، جبر او وحشت په وسیله د مسلمانانو ملی وقار له منځه وړل غوښتل، هرمن په خپل فن کې ښه پوهه لرله، د انسانانو په روحیاتو پوهېده.

هغه په ډېره ګرانه صلیبي واکمن خپل همفکري کړل او دا پالیسی یې غوره کړه، چې د کرک او شاو خوا سیمو کې چې کوم مسلمانان وو، او د صلیبیانو تر جبر او تشدد لاندې یې ژوند کاوه، په هغوی کې چې په چا باندې د جاسوسۍ اشتباه وي او لږه غوندې ګواهي پرې موجوده وي، هغوی دې ونیول شي او له منځه دې وېوړل شي، خو هر مسلمان اوسېدونکی دې نه وېرول کیږي، د دغی سیاست بنسټیز اصل دا و، چې د عیسوي او یهودي نجونو په وسیله دې د مسلمانانو لونې بې پردې کړای شي او مسلمانان ځوانان دې ذهنی عیاشان او له نشو سره عادت کړای شي، لنډه دا چې د هغوی د بې بندو باری لارې چارې دې وه لټول شی له دې امله ټه دغه پالیسی عمل پیل شو، پیل یې له افواهاتو وشو، هرمن دا خبره هم په صلیبي واکمنو باندې منلې وه، چې په مسلمانانو کې د غدارانو د پیدا کولو له پاره دې پیسې وه لګول شي، ځو تنو مسلمانانو ته دې د ښکلیو او ځوربو آسونو بګۍ ورکړل شي، لکه د شهزادګانو په څېر دې وه ساتل شي، مدوي دې بیا په مسلمانانو کې د خیانت او آوازو خپرولو له پاره وه کارول شي، هغوی دې وخت په وخت شاهي دربار ته راوه غوښتل شي او شاهانه رویه دې ورسره وکړای شي، د هغوی ښځې دې هم راوه غوښتل شي او درناوی دې وه شي، چې هغوی خپل اصلیت او دین له ذهن نه اوباسي.

هرمن ویلي وو که تاسې مسلمانان خپل غلامان کول غواړي، نو د هغوی په مغزو کې د پادشاهۍ چینجی داخل کړی، هغوی ته آسونه او بګۍ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړی او لمنې یې له اشرفیو ډکې کړی، بیا به هغوی د پادشاهی په نشه کې ساسې اشارو ته ګډیږي، شراب به هم څښي او خپلې لونې به په خپلو لاسو لوڅې او تاسې ته وه سپاري، که تاسې د مسلمانانو آینده تیاره کول غواړی، نو دغه نسخه وه ازمیيی، ما ستاسې ته د مخه هم ویلي او بیا هم وایم، چې یهودیانو د مسلمانانو د اخلاقي ګډ وډۍ له پاره خپلې لونې وړاندې کړي تاسې پوهېږي چې د مسلمانانو تر ټولو ستر او پخواني دښمنان یهودان دي، د اسلام د جړو ویستلو له پاره یهودان د خپلو لونو پټ او د خپلی شتمنۍ اخري پیسو ټکوور کولو ته هم تیار دي.

په یهودانو کې دا خطره وه چې هغوی د همدې سیمي اوسیدونکی وو، هغوی د مسلمانانو په ژبه هم پوهېدل، د هغوی له دود او دستور نه خبر وو، د هغوی شکلونه او نور کوایف یو بل ته ورته وو، کومې یهودي نجلی به چې د مسلمانانو جامې واغوستې او د مسلمانانو کور ته به ورغله، نو له کوم شک او ګومان پرته به مسلمانه ګڼل کېده، له دغه مشابهت او ورته والي نه یهودانو پوره ګټه اخیسته او په اسلامي ټولنه کې غیر اسلامي زهر داخلېدل پیل شوي وو.

په کومه ورځ چې سلطان صلاح الدین ایوبي دوه تنو خبر راوړوونکیو ته لارښوونه وکړه او زاهدان ته یې ویلي وو، چې هغه دې په کرک کې مسلمانانو ته صحیح خبرونه ورسوی.

تر دې شل ورځې وروسته په کرک کې یولېونې او مجذوب انسان په ناڅاپي ډول راڅرګند شو، هغه په لاس کې د لرګي نه جوړ یو ګز اوږد صلیب نیولی و، چې هغه به یې پورته کړ او په چغو چغو به یې ویل، د مسلمانانو د تباهۍ وخت نږدې رارسیدلی دی، په شوبک کې مسلمانان خپلې لونې بې پته کوي، په مصر کې مسلمانانو شراب څښل پیل کړي دي، یسوع مسیح خدای ویلي دي، چې اوس به دا قوم دځمکې په مخ نه پاتې کیږي، مسلمانانو! که د نوح له بل توپان نه ځانونه ژغورل غواړی نو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلیب تر سیوري لاندی راټول شي، که صلیب مو خوښ نه وی نو د یهوده خدای په وړاندی سجده وکړی ،په جوماتونو کې ستاسې سجدې بې کاره دي .

دغه سړی د جامو او شکل له مخی ښه روغ رمټ ښکارېده، خو د خبرو له انداز نه لېونې معلومېده، د هغه ږیره هم وه، اوږده چوغه یې اغوستې وه، پر سر یې پګړۍ او د پاسه یې پرې دستمال غوړولی و چې پر اوږو یې راخپور و، په مخ او جامو یې ګردونه پراته وو، چې دا ترې څرګند ېدله چې له لری سفر نه راغلی دی، پښې یې دوړو وهلې وې، هغه به که چا ودراوه نو درېده به خو خبرې یې نه کولی لکه چې څه خبره یې نه اورېدله او نه پرې پوهېده، هره پوښتنه به چې پرې وشوه هغه به خپل اعلان تکراراوه... د مسلمانانو د تباهۍ وخت نږدې رارسیدلې دی او نور ... هیچا هم د دې معلومولو کوښښ ونه کړ، چې هغه څوک دی او له کومه ځایه راغلی دی، عیسویان ځکه خوښ وو، چې د یسوع مسیح خدای نوم یې اخیست او یهودان په دې خوښ وو چې د یهوده خدای نوم یې یاداوه نو ځکه د دواړو دا خوښې شریکه وه، چې د مسلمانانو د تباهۍ زیری ورکوي، د صلیبي پوځ څو کسه سپاهیانو چې د هغه اعلانونه واورېدل، نو په قهقهه یې وه خندل، پولیسو چې هغه ولیده، نو لېونی یې وګاڼه او څه کار یې ورسره ونه لاره، په مسلمانانو کې دومره جرئت نه و، چې د هغه خوله یې بنده کړې وای، مسلمانانو چې د هغه له خولې د خپلې تباهۍ اعلان واورېدلی وه هم وېرېدلی وه او غوسه هم شول خو می څه کولای نه شول .

دغه مجذوب به د ښار په کوڅو کې ګرځېده او همدا اعلان به یې تکراروه چې مسلمانانو! د صلیب سیوری ته راشی ستاسې د تباهۍ وخت رارسېدلی دی، په جوماتونو کې ستاسې سجدې بېکاره دي، کله کله به یې دا هم ویل، کرک ته به د مسلمانانو پوځ نه راځي، د هغوی صلاح الدین ایوبي مړ شوی دی، ځنې وختونه به یې چټیات او بې معنی خبرې هم کولې، چې دا به یې ثابتوله چې ګواکې لیونی دی، ماشومان به ورپسې روان وو، مسلمانانو به ورته په قهرجن نظر کتل، او خپل بچی به یې په هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسی له تللو منع کول، یوازې یو مسلمان و چې د دغه لیوني پسې به روان و، هغه به د لیوني نه لس دولس قدمه لرې وه دا یو ځلمی مسلمان وه په لاره کې دوه عیسوی ځوانانو هغه ته پېغور ورکړ، یوه یې ورته وویل عثمانه! ته هم د صلیب سیوري ته راشه، عثمان هغوی ته په قهر وکتل او غلی و، هغو عیسویانو ته پته نه وه چې له عثمان سره یو خنجر دی او هغه د دغه لیوني د وژلو له پاره په هغه پسی روان دی.

د هغه مکمل نوم عثمان صارم و، مور او پلار یې ژوندي وو او یوه یې وړه خور یې هم وه، چې نوم یې النور صارم و، د دغی نجلۍ عمر به شل دوه ویشت کاله و، عثمان ترې درې څلور کاله مشر و، احساساتي زلمی و، د اسلام په نامه یې ځان قربانوه، د صلیبي حکومت په نظر کې اشتبا یې و، ځکه چې هغه مسلمان ځوانان د صلیبي حکومت پر خلاف د خفیه عملیاتو له پاره تیارول، هغه لا تر دې دمه په کومه ګناه کې نیول شوی نه و، هغه چې کله د دغه لیوني غږ واورېده بهر راو ووت، لیوني یو غټ صلیب پورته نیولی او د مسلمانانو پر خلاف یې چې څه په خوله ورځي هغه وایي، عثمان صارم دې ته هم ونه کتل چې دا خو کوم لېونی دی، هغه صلیب وه لیده او د لېوني خبرې یې واورېدې، نو له غوسی نه ورته پخپله لیونی شو، خپل کورته ولاړ خنجر یې را واخیست او په کمیس کې دننه یې د نامه لاندې خوړند کړ او د لیوني پسی روان شو، عثمان هغه په داسې ځای کې وژل غوښتل چې څوک یې ونه نیولای شي، هغه د صلیبیانو پر خلاف د نورو چارو سرته رسولو له پاره ژوندي پاتی کېدل غوښتل، هغه په لېونی پسی لس دولس ګامه وروسته روان و او د هغه اعلانونه یې اورېدل، کله چې ده عیسوي ځوانانو پېغور وکړ او یو یې ورته وویل عثمانه! ته هم د صلیب تر سیوري لاندې راشه، نو د هغه سترګی لاپسی خوني شوې او په زړه کې یې د لېوني د وژنې اراده نوره هم پخه شوه.

د لیوني پر شاو خوا د ماشومانو یوه ډله روانه وه، دا وخت د وژنې لپاره مناسب نه و، ورځ تېرېده، او د لیوني آواز تېپېده او په هغه پسی د تلونکیو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو شمېر کمېده، د لمر پرېوتو ته لا لږ وخت پاتې و، یو جومات راغی، لېونی د جومات په دروازه کې کښېناست او صلیب یې پورته کړ وې ویل اوس دا کلیسا ده، جومات نه دی هغه مهال عثمان له هغه سره نږدې وه درېده هغه پوره باور لاره چې دا په رښتیا لېونی دی، خو د ده د وژنې سزا به هم مرګ وي، ځکه چې ده صلیب پورته کړی دی، او د مسلمانانو پر خلاف ناري وهي، عثمان صارم لېوني ته ورنږدې شو او په کراره یې ورته وویل له دې ځایه ژر پورته شه او له خپل صلیب سره ورک شه او که نه نو صلیبیان به دې له دې ځایه مړی پورته کوي.

لېوني هغه ته په برندو برندو وکتل، مخی ته یې ډېر ماشومان ولاړ وو، هغه عثمان صارم ته له ځواب ورکولو پرته کوچنیانو ته په غوسه شو او د لرې کېدلو یې ورته وویل، ماشومان وه وېرېده او وه تښتېدل، نو لېونی جومات ته ننه ووت، د عثمان صارم له پاره دا ښه مناسب وخت و، هغه له څه فکر پرته له څپلیو سره جومات ته وخوت او دروازه یې له دننه بنده کړه، په ډېره چالاکۍ یې خنجر راوه ویسته، چې څنګه یې په لیوني باندی ګذار کاوه، هغه ورته مخ راواړوه، د عثمان د خنجر ګذار ته یې صلیب ونیوه وې ویل ودرېږه ځلمیه! دننه ولاړ شه، زه هم مسلمان یم.

عثمان صارم پرې بل ګذار ونه کړ، لیوني څپلۍ وه ویستی د جومات دننه کوټې ته ولاړ، هغه صلیب پخپل لاس کې ونیوه په کوټه کې یې له عثمان صارم نه پوښتنه وکړه وې ویل، زه مسلمان یم، زما خپرې په غور واوره ماته ووایه چې له کوم وخت نه په ماپسی را روان یې؟ عثمان صارم خواب ورکړ زه ټوله ورځ تاپسی ګرځېدم، خو ستا د وژنې وخت په لاس نه راته، لیوني ورته وویل: ته ما ولې وژنی؟ عثمان صارم ځواب ورکړ، ځکه چې زه د اسلام او صلاح الدین ایوبي پر خلاف کومه خبره اورېدلای نه شم، که ته لیوني یې او کنه خو زه تا ژوندی نه پرېږدم لیوني له عثمان صارم نه خو نورې پوښتنې وکړې، په اخر کې یې ورته وویل ماته ستا په څېر خوانانو اړتیا ده، ښه وشول چې ته پخپله ماپسی راغلې، ما فکر کاوه چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته به د خپل مقصد له پاره کوم مسلمان په ډېره ګرانه په لاس راشي، زه د صلاح الدین ایوبي د استخباراتو رالېږل شوی سړی یم، ما دا لوبه صلیبیانو ته د دوکې ورکولو په خاطر پیل کړی ده، ما په همدې جامو کې سفر کړی، زه له تاسره یو څو خبرې کول غواړم، یاد ساته که جومات ته کوم صلیبي راغی، زه بیا هماغه چټیات وایم، چې ټوله ورځ مې ویلي دي، ته یې په غور سره اوره، لکه ته چې زما نه اغېزمن شوي یې، زه چې ډېر ژر ژر درته وایم، د ماښام د لمانځه وخت کیدونکی دی، په مسلمانانو کې هم د صلیبیانو جاسوسان دي، زه د لمونځ کوونکیو تر راتلو پورې خپلې خبرې پای ته رسول غواړم.

عثمان صارم هیڅکله جاسوس لیدلی نه و، هغه ته دا پته نه وه چې دا ډېر ځېرک جاسوس دی، چې له هغه نه یې څو پوښتنې وکړې او وې پېژانده، چې دا یو باوري ځوان دی، جاسوس ورته وویل: د خپل ځان په ځېر څو تنه ځوانان راټول کړه او یو څو مسلمانې جونې هم تیارې کړه، تاسې باید هر کور ته دا پیغام ورسوی چې صلاح الدین ایوبي ژوندی دی او هغه له دې ځایه یوازې د نیمی ورځې مزل په واټن لرې دی، د هغه ټول پوځ نه یوازې دا چې په کرک باندې د حملې له پاره تیار دی، لا چې د هغه پوځ صلیبي لښکرې پوزې ته راوستې دي، په مصر کې حالات آرام دي، هتله چې صلیبیانو کومه ورانکاري پیل کړی وه، هغه بیخی له منځه وړل شوې ده.

عثمان صارم پوښتنه وکړه صلاح الدین ایوبي به کله حمله کوي، مونږ د هغه لارې څارو، زه تاسې ته په باوري توګه وایم، چې تاسې له بهر نه حمله وکړې، نو مونږ به په صلیبیانو له دننه نه حمله کوو، د خدای جل جلاله لپاره ژر راشی.

د استخباراتو مامور ورته وویل: زلمیه! له زغم نه کار واخله، لومړی د صلاح الدین ایوبي پیغام واوره او د هر یوه ځلمی په ذهن کې نقش کړه. ایوبي ویلي دي چې تاسې د کرک مسلمان ځوانان د اسلام سپاهیان یاست، ما لومړی جنګ په وړو کتوب کې د کلا بندۍ په حال کې کړی و، د پوځ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندہ زما د تره (کاکا) په لاس کې وه، هغه ماته وویل چې په کلا بندۍ کې مه وېرېږه، که ته په دې عمر کې وه وېرېدلې، نو ټول عمر به دې په وېره او ډار کې تېرېږي، که د اسلام د بیرغ پورته کوونکی جوړېدل غواړی نو دا بیرغ همدا اوس پورته کړه، د دښمن دیوالونه مات او ځان ترې اوباسه بیا راوګرځه او پر دښمن ناڅاپي حمله وکړه، زه ونه ډار شوم، په درې میاشتې کلا بندۍ کې مو ولږه هم تېره کړه، خو مونږ محاصره ماته کړه او ترې راووتو، او چې په کومو خوړو مو ځانونه ماړه کړل هغه مو له دښمن نه نیولي وو، د کلا بندۍ پر وخت چې زمونږ کوم آسونه له ولږې مړه شوي وو، د هغه کمی مو د دښمن له آسونو پوره کړ ...

صلاح الدین ایوبي ویلی دي، چې زما د ملت زامنو ته ووایه چې پرتاسې دښمن د مینې په وسله حمله کړې ده، تل یاد ساتئ چې هیڅ یو نامسلمان د مسلمانانو دوست کېدای نه شي، صلیبیان د جګړې په دګر کې مقاومت کولای نه شي، د هغوی پلانونه له خاورو سره ځاورې شوي دي، نو ځکه اوس هغوی د مسلمانانو د نوي نسل له ذهنونو نه د اسلامي امت نه او نه مذهب سره د ورورولۍ او مینې د ویستلو هڅې کوي، هغوی چې کومه وسله کارولې هغه ډېره خطرناکه او ویرونکی ده هغه ذهني عیاشي، لټې او بېکاره ده، د دغو درېوو خرابیو د پیداکولو له پاره عیسویان او یهودان سره یو شوي دي، یهودان د خپلو لونو په وسیله په تاسې کې حیواني احساس راپاروي، تاسې له نشو سره عادت کوي، زه دا نه وایم چې دغه حیواني جذبه او نشې به ستاسې اخرت خراب کړي او له مرګ وروسته به تاسې جهنم ته بوځي، زه دا ویل غواړم چې ستاسې دغه بد عملی به ستاسې له پاره د دې نړۍ ژوند هم تر جهنم زیات تریخ کړي، تاسی چې څه ته د جنت خوندونه وایی هغه د دوزخ عذاب دی، تاسې به د صلیبیانو غلامان شي، چې ستاسې د خویندو او لونو بې پتې به کوي، ستاسی د قرآن پاڼی به کوڅو کې بادونه الوزوي، او ستاسې جوماتونه به د آسو په تبیلو بدل کړی.

Scanned by CamScanner

abton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي ویلي دی چې که د یو باو قاره قوم په حیث ژوندي پاتی کېدل غواړی! نو خپل روایات مه هیروی، صلیبیان له یوی خوا په تاسې باندې ظلم او تیری کوي او له بلې خوا د آسونوبګی او د پیسو لالچ درکوي، مسلمانان د دغسی عیاشیو منونکي نه وي، ستاسې دولت ستاسې ایمان او عمل دی، دا د صلیبیانو د ماتی ثبوت دی، چې هغوی ستاسې د تورو له وېرې له داسې بې حیا وسلو نه کار اخلي، چې د خپلو لونو په بې پتی کې ستاسې د غلامی خوبونه وینې، زما د ملت زامنو! خپل عملونه نیک وساتی، خپل نفسونه پخپل ولکه کې کړی، ظالم واکمن په اصل کې کمزوری وي، هغه خپل مخالفین د ظلم او جبر په وسیله د ځان تابع کول غواړي، او ځنی نور د پیسو په اسره غولوي، تاسې له ظلم او جبر هم مه ډارېږی او نه له هغوی نه د څه تمه او اسره وه لری، تاسې د اسلامي امت ګانده آینده او راتلونکی یاست، مونږ د اسلامي امت ماضي یو، دښمن ستاسې له اذهانو روښانه ماضی باسی او د خپلو نظریاتو او ګټوله تیارو یې ډکول غواړي. تر څو د اسلام اینده تیاره شي، خپل اهمیت وه پېژنی، دښمن یوازې د دې لپاره ستاسې د بل (تابع) کولو هڅې کوي، چې هغوی له تاسې ویریږي، پخپلو فکرونو کې ننی ورځې نه راتلونکی ورځې راولی، ځکه چې ستاسې د دښمن نظر ستاسې د دین په راتلونکې باندی دی، تاسې به لیدلي وي چې دښمنان له تاسې سره څه کوي ؟ که تاسې د ذهنی عیاشی په مردار ډنډ کې پرېوتی نو سبا ورځ به د ټول اسلامي امت همدا حال وي.

د سلطان صلاح الدین ایوبي د استخباراتو مامور په ډېره چټکی د هغه پیغام عثمان صارم ته واوراوه او هغه ته یې پرې د عمل کولو لارې چارې هم وښودلې. د اسلام ستر سپاهي سلطان صلاح الدین ایوبي په ځانګړې توګه ویلي دي، چې خپل ځانونه له بې ځایه احساساتو وژغوری، ولولې او احساسات مو پر عقلونو باندی غالب نه شي، له پارېدنې ځانونه وساتی او ځانونه کنترول کړی، احتیاط حتمی دی، د استخباراتو مامور عثمان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صارم ته وویل، چې هغه خپله او دوه نور ملګري به یې په یو شکل نه یو شکل له هغه سره ګوري، او دغه اړیکې به قایموي، په سملاسي توګه دې خبرې ته اړتیا ده چې مسلمانان په خپلو کورونو کې چړې، بر چې، خنجرونه او تورې جوړې کړي او په کورونو کې یې پټې کیږدي ښځو ته په کور کې د خنجر او برچې د ګذار کولو او له هغې نه د ځان بچولو لارې چارې ورزده کړې، د یهودي نجونو خبرو ته غوږ کې مه ږدي، له هغوی سره داسې خبرې ونه کړي چې هغوی ته ترې شک پیدا کیږي، پخپل سر کومه جنګی چاره سرته ونه رسوي، رومبی منظم شي، بیا یو مشر وټاکي، مشر باید د خپلو ملګریو هر یو کار وڅاري، او هیڅوک د خپل مشر له خوښې پرته کوم کار ونه کړي.

لمر په پریوتوو، د جومات امام راغی، د هغه په لیدو لېونی سړی صلیب راپورته کړ، او په منډه بهر راوه ووت، بهر یې بیا هماغه اعلانونه پیل کړل، . . . مسلمانانو! د صلیب تر سیوري لاندې راشی، ستاسې اسلام مړ شوی دی امام عثمان صارم ته له غوسې په دک نظر وکتل وې ویل. ده دلته څه کول؟ او تا هغه څنګه دلته کښېنولی و، هغ دې ولې ونه واژه؟ آیا ستا په رګونو کې د مسلمان پلار وینه وچه شوې ده؟ که زه بودا شوی نه وی، نو هغه به مې له دې ځایه ژوندی پرې ایښی نه و.

یهودي هم نه دی، مسلمان دی، د صلاح الدین ایوبي پیغام یې راوړی دی، . . . هغه بودا امام ته د سلطان صلاح الدین ایوبي پیغام واوراوه او وې ویل زه به په دې پیغام عمل کوم، له نن ماښام نه پرې بسم الله کوم خو مونږ ته د یوه امیر اړتیا ده، آیا تاسې به زمونږ مشري وکړی؟ دا سوچ وکړی چې که صلیبي حکومت ته خبر ورسېده رومبی به د امیر مړی پرې کوي.

امام ځواب ورکړ آیا زه په جومات کې دا ویلای شم چې زه له خپل قوم نه بېل یم خو دا پرېکړه به قوم کوي، چې زه د مشرۍ وړ یم او که نه! زه د خدای جل جلاله په کور کې ولاړ وعده کوم چې زما پوهه زما ما زما اولاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زما روح به د اسلام د تحفظ او پراختیا او د صلیب د ځوړتیا له پاره وقف وي...

زما ګرانه بچیه! د صلاح الدین ایوبي د پیغام یوه یوه کلمه په ذهن کې کښینوه، هغه تیک ویلي دي ځوانان د دین او هیواد اینده وي، هغوي خپل دین او هیواد روښانه او خپلواک کولای شي او د خپلو پد عملیو په نتیجه کې د غلامۍ ځنځیرونه په خپلو غاړو کې اچولي هم شي، کله چې کوم مسلمان ځلمی د یهودي او عیسوي نجونو په بې حیایۍ زړه بایلي او هغو ته په بد نظر ګوري، نو هغه دا احساس نه کوي چې د هغه خپله خور هم د هغی په څېر د ځوانانو د هوسونو ښکار کېږي. دا هماغه مقام دی چې قومونه تباه کوي...

زما زلمیه بچیه! د الله جل جلاله په دې پاک کور کې وعده کوم چې د صلاح الدین ایوبي په پیغام باندې به انشاء الله عمل کوم.

* * *

عثمان صارم کورته ولاړ، خپله خور النور صارم یې ځانله کښېنوله او د سلطان صلاح الدین ایوبیپیغام یې ورته وا وراوه وې ویل: النور! زمونږ دین او ملی غیرت له تانه ډېره ستره قرباني غواړي ، سره له نن خپل ځان یوه مستوره نجلۍ ګڼل پرېږده، مسلمانو نجونو ته دا پیغام ورسوه او هغوی د جهاد له پاره تیارې کړه، زه به تاسې ته د خنجر وهلو، غشی ویشتلو او برچې استعمالولو طریقې دروښیم.

وروره ! زه خو لا د مخه په دې فکر کې وم چې مونږ د خپلې آزادی او خپل قوم له پاره څه کولای شو، مونږ خو د نارینه و خولې ته ګورو.

عثمان صارم هغې ته وویل چې د صلاح الدین ایوبي او د هغه د پوځ په باب چې څومره خبرونه دلته خپریږي، هغه ټول دروغ دي، د مسلمانانو کورنیو ته ولاړه شه او ښځینه و ته صحیح خبرونه ورسوه، عثمان صارم هغې ته صحیح خبرونه وویل او دا یې هم ورته وویل چې په مسلمانانو کې غداران او جاسوسان هم شته، هغه خپلې خور ته درې څلور کورنۍ وښودلې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ورته وې ویل چې د هغوی مېرمنې د ځان ملګرې کړه او ورته ووایه چې مېړونه یې غداران دي هغې ته یې دا هم وویل چې د عیسوي او یهودي نجونو له دوستۍ نه ځان وژغوره، د هغوی مینه یوازې دوکه ده.

النور پوښتنه وکړه: آیا زه دوی له دلته راتللو منع کړم ؟ هغه خولۀ تاسره هم آزادانه خبری اترې کوي ؟

عثمان صارم ورته وویل: زه به هغې ته نن ووایم چې زمونږ کورته دې نور نه راځي، هغه ډېره ذهینه او هوښیاره نجلی ده.

دیني الګزیندر یوه ځوانه عیسوي نجلی وه، کور یې له عثمان صارم نه لږ لرې وه د هغې پلار په ښار والۍ کې یو لوړ رتبه مامور و، د النور ملګرې او له عثمان صارم سره یې هم ژورې اړیکې پیدا کړې وې، چې عثمان به یې ولیده ډېره به خوښېده، عثمان صارم هغې ته نه ورنږدې کېده، هغه دا ګڼله، چې دا عیسوي جنۍ ده او دلته د جاسوسۍ له پاره راځي، هغه هیڅکله دیني ته په ناوړه نظر کتلي نه وو، لا چې له هغې سره به یې ټوکې ټکالې هم کولې، چې هغه شکمنه نه شي، خو چې اوس د دې اړتیا پېښه شوه چې دیني الګزیندر د هغوی کورته ورنه شي، نو اوس د هغوی له پاره دا خبر مشکله شوه، چې څنګه دیي ته ووایي چې نوره دې د هغوی کورته نه ورځې؟ خو د هغې منع کول ضروري وو ځکه چې عثمان په خپل کور کې خور او ملګرو ته یې ته جنګی روزنه ورکول غوښتل، او هغه ته دا هم معلومه نه وه چې تر دې وروسته به د هغوی کور ته څه ډول رازونه راځی د هغه له ډېر فکر وروسته دا اره چاره خوښه شوه، چې خپلې خور ته یې وویل چې دیني الګزیندر کله زمونږ کورته راشي، ته بهر ووځه او ورته وایه چې له کومې ملګرې کره ځم، په دې ډول خپله ملګرتیا له هغې سره سسته کړه، هغه به خپله زمونږ کورته راتلل پرېږدي.

د کرک د ښار خلکو د هغه لیوني خبرې کولې چې د مسلمانانو د تباهۍ وړاند ګوینه یې کوله، په نامسلمانو خلکو د هغه خبرې ډېرې ښې لګېدې، ټولو په لټاوه او ورپسې ګرځېدل به ، خو هغه هیچېری نه لیدل کېده، د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکومت له خوا یې هم لټون کېده، ځکه چې د مسلمانانو د وېرولو او د هغوی د ولولو سړولو له پاره له هغه لیونې نه د کار اخیستلو پرېکړه شوې وه، چاته معلومه نه وه چې هغه چېرې تللی دی، هغه په هماغه شپه کوم لوري ته بې درکه شوی و، لس دولس ورځې غه وه لټول شو، صلیبي حاکمانو له ښاره بهر هم ورپسې آسونه وه ځغلول، هغوی هیله لرله چې له دې ښاره به کوم پل ښارته تللی وي، لس دولس ورځې تېرې شوې خو هیچا یې درک ونه لګاوه.

په دغو لس دول ورځو کې عثمان صارم خپلې خور النور او د هغې ملګرو د وسلو کارول ورزده کړل، هغه نجونو ته د برچې کارول ډېر په ګرانه ورزده کړل، سر بېره پردې هغه مسلمانو ځوانانو ته د سلطان صلاح الدین ایوبي پیغام ورساوه او هغوي یې په یوه پټه جبهه کې تنظیم کړل، دغو ځوانانو هغه مسلمان کاریګر پیدا کړل چې برچې، غشي او لیندې به یې جوړولې، دا ټول د صلیبیانو مزدوران وو، هغوی د ځانونو له پاره کومه وسله جوړولای نه شوه، مسلمانانو ته د کومې وسلې د ساتنې اجازه هم نه وه هغو کار ګرانو په پټه په خپلو کورنو کې وسلې جوړول پیل کړل، دا ډېر خطر ناک کار و، د نیول کېدو په صورت کې یې سزا یوازې مرګ نه بلکې تر د مرګ د مخه ډېرې وحشیانه سزاګانې هم وې، هلته به چې کوم مسلمان په یو معمولی ګناه وه نیول شو، له هغه به پوښتنې کېدلې، چې د مسلمانانو په کورونو کې څه کیږي، او جاسوسان څوک دي- د دې سره به یې د هغه بدن د مالوچو په څېر ډانډس کاوه، کارګرانو به چې کومې وسلې جوړولې، هغه به د عثمان صارم په څېر مسلمانو ځوانانو د مسلمانانو په کورونو کې پټې ایښودلې، د ورځې به مسلمانو نجونو د برقعو په څادرونو خنجرونه، غشي او لیندې پټې پټې یو ځای نه بل ځای ته وړلې، خو د وسلې جوړولو پروګرام ډېر سست وه .

هلته سلطان صلاح الدین ایوبیته د استخباراتو یو مامور خبر ورکړ چې په کرک او شاو خوا سیمو کې مسلمانانو ته د هغه پیغام رسیدلی دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هلته ځوانانو او پیغلو پټ مرکزونه جوړ کړي دي، دغه خبر راوړونکی یو ځیرک او زړور مخبرو، مخبر وویل هغه سړی چې د سلطان صلاح الدین ایوبیپیغام یې د کرک مسلمانانو ته ورساو، د یوه لېوني په شکل کې یې دغه بریالیتوب تر لاسه کړ، سلطان صلاح الدین ایوبیپه دې خبر ډېر خوښ و، هغه وویل: د کوم قوم ځوانان چې راویښ شي، هغوی ته هیڅوک ماتې ورکولای نه شي.

د استخباراتو د ادارې مرستیال زاهدان وویل: دغه بریالیتوب زما حوصله رالوړه کړه که تاسې اجازه راکړی، نو زه به د نیول شویو سیمو ځوانانو دومره راوه پاروم، چې هغوی به د اور لمبې شي او یو روشلم به وسوځی.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: او په دې اور کې به هغوی پخپله هم وسوځي، زه ځوانان لمبه کول نه غواړم، زه د هغوی په سینو کې د ایمان سپرغی بلول غواړم، د ځوانانو پارول کوم ګران کار نه دی، له هغوی نه به ځینی د پیسو په اسره ستاسې په لاسو کې لوبېږي، او زیاتره یې د احساساتی وینا و او جذباتي شعارونو په وسیله راپاربدلای شي، بیا چې ته پر هغوی څه کول غواړې وه یې کړه، هغوی پخپل منځ کې جنګولای هم شي، د دې لامل دا نه دی چې هغوی ناپوه او بې تجربې دي، او یا ګوندې هغوی خپل دماغ نه لري، اصلي خبره دا ده چې دا عمر همداسی دی چې د وینې ګرمي انسان یو څه کولو ته اړباسي، په دې عمر کې ذهن عیاشۍ ته هم تمایل پیدا کوي، او د نیکو اعمالو په لور هم، تاسې چې د ځوانانو ذهنونو ته هر ډول خوځښت او پارون ورکړی، د هماغې اغېز قبلوي، ستاسې د ملت دښمنان زمونږ د ځوانانو په اذهانو کې د عیاشۍ او جنسي خواهشاتو جرایم داخلول غواړي، د هغوی هدف همدا دی چې مونږ هغوی د جهاد لوری ته مایل نه کړو او د دښمن پر خلاف یې استعمال نه کړای شو.

ته هڅه کوه چې ځوانان را وپاروی، بلکې هغوی ته د خپلې اینده په باب فکر او سوچ ورزده کړه، د رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې حدیث ځان پوه کړه چې خپل ځان وه پېژنه او خپل دښمن وه پېژنه ،د هغوی فکرونه بدل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه، په هغوی کې ملي احساس ځواکمن کړه، دا ځوانان د ملت دېره ارزښتناکه شمتمني ده، هغوی له پارېدلو او سوځیدلو وژغوره، د هغوی وژنه د پوهانو کار نه دی، پوهه او عقل دا دی چې دښمنان د هغوی له لاسه ووژني، خو هغوی ته خپل دښمن وروپېژنه، که کوم مسلمان په ما پسې بدی ردي ووایي، نو هغه نه د اسلام دښمن دی او نه خاین، هغه زما دښمن دی، زه به هغه ته د هغه قانون په ملاتړ سزا نه ورکوم، چې د اسلام او اسلامي سلطنت د تحفظ له پاره جوړ شوی دی، د ملت قانون د ملت د امیر د خانګړي استعمال له پاره نه وي، د خیانت سزا هغه چاته ورکول کېدای شي، چې د هیواد او ملت جرړې پرېکوي او د دین د دښمنانو متهی قوي کوي، که څه هم واکمن پخپله دغه ګناه وکړي، هغه خاین دي، او د سزا حقدار.

زاهدان پوښتنه وکړه: په داسې حال کې چې د هغه ځای ځوانان د قربانۍ له پاره تیار شوي دی، مونږ ترې څه ډول کار واخلو سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: د هغوی ولولې مه راپاروی، د هغوی فکرونه راویښ کړی، چې د هغه ځای له حالاتو سره هغوی سمه پرېکړه وکړي، چې هغوی باید څه وکړي، هغوی د احساساتو د اغېز لاندې پرېکړې ونه کړي، هلته نور هم ذهین مخبران واستوی، او زاهدانه دا یاد ساته! چې دښمن زمونږ نه، زمونږ د ځوانانو د ذهنونو خرابولو کوښښ کوي، او زمونږ د هغو حاکمانو بې لارې کول غواړو چې ذهنونه یې د ماشومانو په څېر دي.

هر یو قوم ته چې له جنګ پرته ماته ورکول غواړې نو د هغوی ځوانان په ذهني عیاشي اخته کړی، هغه به تر دې حده ستاسې غلام شی چې خپلې لونې به ستاسې خدمت ته وړاندی کړي او پرې به ویاړي، صلیبیان او یهودان د غسی سطحی ته زمونږ د ملت راتیټول غواړي لکه سلطان صلاح الدین ایوبي چې ناڅاپه څه ورياد شوي وي، هغه زاهدان ته وویل ما چاته ویلي وو چې په کرک کې هغو مسلمانانو ته چې وسلې جوړوي اور بلوونکی ماده ورولېږی او یا هغوی ته ووایی چې دغه ماده څه دول جوړیږي. زاهدان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواب ورکړدا خو هغوی ته ویل شوي دي، خبر را رسیدلی دی چې مسلمانانو د دغې مادې جوړول پیل کړي دی .

* * *

په کرک کې په سملاسي توګه داسې حالات پیدا شول، چې د هغه ځای ځوانانو پخپله فکر کول او عمل کول پیل کړلو د عیسویانو تر لاس لاندې سیمو کې صلیبي پوځونو د کاروانونو لوټل پیل کړي وو کاروانونه دومره عام نه وو، سوداګر او نور سفر کوونکي به یو ځای اوسېدل، د هغوی شمېر به چې دوه دوه نیم سوو ته ورسېده، نو د کاروان په صورت کې به یې لېږد کاوه، دا یو دفاعي ګام و، له کاروان سره به وسله وال کسان هم وو، اوښان او آسونه به زیات وو د سوداګرو بې شمېر مال دولت به وو، په کاروانونو کې به ځینې کورنۍ هم وې، دې وګړیو به کوچ کاوه، د صلیبیانو ظلمونو نه به په تنګ راغلیو زیاتره مسلمانانو به هجرت کاوه او د مسلمانانو د واکمنۍ سیمو ته به تلل، دومره لوی کاروان به څو تنو غلو لوټلی نه شوو د کاروان وګړیو به یې مقابله کوله، صلیبیانو دا کار خپل پوځ ته سپارلې و، هغوی ته به که د کاروان خبر راغی نو د خپل پوځ یو دوه ټولي به یې د سیمې د غلو په لباس کې وه لېږه او هغه کاروان به یې لوټ کړ. په کاروانونو کې به یواځې مسلمانان وو، دا جرم هغو صلیبي پادشاهانو هم کړی او د لوټ شویو مالونو یې برخه اخیستې وه، چې اوس په تاریخ کې د صلیبي جنګونو د قهرمانانو په توګه معرفي کوی .

په دې ګناه کې مسلمانان واکمن هم شامل وو، هغوی د کوچنیو کوچنیو ریاستونو واکمن وو، که هغوی سره پوځ هم و، د لوټ شویو کاروانونو درې څلور کسه به د دغو واکمنو دربارونو ته فریادي ورغلل، نو چا به یې خبره نه اوریده، ځکه چې دغو واکمنو ته هم به صلیبي نجونو ، شرابو او د سر زرو د یو څو پیسو ټکو برخه ورکول کېده، که دغو واکمنو غوښتی وای نو د صلیبي غلو مخه یې نیولای شوه، خو هغوی دغو صلیبي ډاکوانو ته داسې آزادي ورکړې وه، چې د هغوی د ریاستونو په دننه کې یې هم غلاوې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولې، صلیبیانو هغوی دومره رانده کړي وو، چې د هغوی د ریاستو سرحدي سیمې چې هم ترې په کرار کرار نیولې، هغوی ځینې واړه ریاستونه د همدغو ډاکوانو په وسیله پرله پسې وځورول او بالاخره یې ترې جزیه اخیستل پیل کړل، په دې ډول د اسلامي سلطنت لمن راټولیده، نور الدین زنګی او صلاح الدین ایوبي دغه ریاستونه هم نیول غوښتل، دغه ریاستونه هغوی تر صلیبیانو زیات خطرناک ګڼل یو ځلې نور الدین زنګي صلاح الدین ایوبي ته یو پیغام لیکلی و، چې له څو نورو خبرو پرته یې ورته د دغو کوچنیو ریاستونو په باب هم لیکلي وو، د دغو کوچنیو ریاستونو واکمنو خپله خاوره له صلیبیانو سره ګرو کړې ده، هغوی له کفارو نه زر، مرغلرې او له مسلمانانو تښتول شوې نجونې د ډالیو په توګه تر لاسه کوي، او د اسلام نوم ورسره ډوبوي.

دغه مسلمانان تر کفارو زیات خطر ناک او پلید دي، هغوی د پادشاهیو په نشو کې مست دي، او صلیبیان یې د حکومتونو په جړه کې داخل شوي دي، صلیبیانو ته له ماتې ورکولو د مخه ضروري ده، چې دغه مسلمان ریاستونه ونیول شي او له اسلامي سلطنت سره یو ځای کړای شي، د بغداد تر خلافت لاندې راوستل شي، تر دې سرته د اسلام د ساتنې بله چاره نشته.

د دې خطرو سره سره به کله کله کومه ډېره ستر قافله په بیدیا کې د تېرېدو په حال کې لیدل کېده، له کرک نه څو میله لرې یو کاروان روان و، په هغې کې تر سلو زیات اوښان وو، زیات شمېر آسونه وو، په کاروان کې د سودا ګرو مالونه وو، او یو څو ګورنۍ هم پکې وې، یوه کرونۍ داسې هم وه چې په هغې د دوه نجونې وې، دواړه خویندې، قافله له معمول سره سمه د مسلمانانو وه، د کرک له سیمې چې تېرېده صلیبیان پرېدی خبر شول، یو ټولی پوځ یې ورپسې ولېږه او په رڼا ورځ یې پر کاروان حمله وکړه، د قافلې آس سپورو کلکه مقابله وکړه، خو څرنګه چې د صلیبیانو شمېر زیات و، د هغه ځای شګې په وینو سرې شوې، صلیبیانو تر کوچنیانو پورې ووژل، پنځلس شپاړس مسلمان ځوانان پاتې شول، هغوي یې بندیان کړل، داواړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجونې یې هم ونیوې، اوښان او آسونه یې له سامانونو سره بوتلل، دغه کاروان چې کله کرک ته ورسېده تر ټولو د مخه یې بندیان روانکړي وو، په هغوی پسې پر دوه آسونو باندې دوه نجونې وې، چې له جامو یې څرګند بدله چې مسلمانانې دي، ورپسې صلیبی عسکر روان وو چې مخونه یې په نقابونو پوښلي وو او ورپسې به مالونو او سامانونو بار د اوښانو او آسونو کتارو نه روان وو، نجونو ژړل د کرک اوسیدونکي یې د سیل له پاره راووتل، هغوی ورته چک چکې او خنداګانې کولې، ځکه چې هغوی پوهېدل چې دا لوټ شوی کاروان د مسلمانانو دی، او بندیان هم مسلمانان دی، په دغو بندیانو کې یو ځلمی د آفاق په نامه و، دواړه نیول شوې نجونه د همغه خویندې وې، آفاق زخمي هم وه د هغه له تندي او اوږې وینې بهېدلې، هغه د لوټ شوې قافلې په مخ کې کرک ښار ته ننه ووت، نو کله یې چې سیل کوونکی ولیدل، په لوړ غږ یې وویل، د کرک مسلمانانو! زمونږ سیل کولو ته راغلي یاست؟ دې نجونو ته وګورئ، دا زما نه ستاسې خویندې دي دواړه مسلمانانې دی.

یوه صلیبي د شاله لوري په لته وواهه پر مخې پرېووتو لاسونه یې په رسیو د شا لوري ته تړل شوي وو یو بندي هغه راپورته کړو خو افاق بیا چیغې کړې، . . د کرک مسلمانانو! دا ستاسې لونې دي دوه درې پټ مخیو یې په وهلو پیل وکړ، او خویندو یې په چغو چغو ژړل او فریادونه یې کول، د الله جل جلاله له پاره زمونږ ورور مه وهی، زمونږ سره چې هر څه کوی وې کړی، خو هغه مه وهی یوې خور یې چیغې کړې، آفاقه غلی شه! ته د هغوی هیڅ کولای نه شې، خو آفاق نه غلی کیده، په سیل کوونکیو کې مسلمانان هم وو چې خپلې وینې ې څښلې، خو څه یې له وسی نه کېدل، د هغوی غیرت د همغوی له مخې تېرېده او هغوی ورته کتل، په غوی کې له نورو ځوانانو مسلمانانو سره عثمان صارم هم و، هغه خپلو ځوانو ملګریو ته وکتل، د ټولو سترګې سرې وی او زړونه یې په زوره درزېدل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان صارم د لږ وخت له پاره له دغه لوټ شوي کاروان سره روان و، په لاره کې یو غریب غوندې مو چې ناست و، چې د خلکو څپلۍ به یې جوړولې، هغه ته کوم مسلمان د خپل کور په ډیوډۍ کې د شپې تېرولو ځای ورکړی و، ټوله ورځ به بیرون ناست و څپلۍ به یې جوړولې او ګنډلې، دهغه له قسمته کاروان د هغه له مخې هم تېر شوو هغه هم د آفاق ناري او جونو فریادونه او ژړاګانې واورېدې، آفاق یې په وینو سور ولیده، پر هغه یې د صلیبیانو تیری هم ولیده، خو داسې یې ولیده لکه هغه چې هیڅ هم لیدلي نه وي، دغه مو چې نه چا جومات او نه کلیسا ته په تللو لیدلی وو هغه کله د یهودانو عبادت ځای ته هم ورغلی نه و، د هغه لوري ته هماغه چا پاملرنه کوله چې څپلۍ به یې ګنډلې، چا کله په خبرو هم لیدلی نه و، هغه له خلکو نه شړل شوی انسان ښکارېده، چې له صلیبیانو سره یې هم اړیکې نه وې او له مسلمانانو سره یې هم ...

عثمان صارم په تلو تلو کې له دغه مو چې نه د تیرېدو په حال کې و، ناڅاپه وه درېده بندیان مخکې بیول شوي و، اوښان لا ورپسې روان وو، کله چې وروستی اوښ تېر شو، عثمان صارم دواړه څپلۍ و ویستلې، د مو چې مخې ته یې کېښودې، او د هغه مخې ته کښېناست، موچې د چا څپلۍ جوړولې، هغه عثمان صارم ته سر راپورته هم نه کړ، او نه یې ورته وکتلو عثمان اخوا دیخوا وکتل، غلي شان یې ورته وویل : دغه دواړه جونی باید نن شپه آزادی کړو.

موچي له سر راپورته کولو پره په دومره ټیټ غږ ورته وویل چې بې له عثمان صارم نه بل چا نه اورېدله، پوهېږې چې نن شپه به دا نجونې چېرې وي عثمان صارم ځواب ورکړ، پوهېږم خو له مونږ نه چا هغه ځای دننه لیدلی نه دی ...

موچي چې په خپل کار لګیا و وویل : ما لیدلی دی خو له هغې ځایه د نجونو راویستل ممکن نه دي، عثمان صارم ورته په غوسه ناک ډول وویل :

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د کوم مرض دوايي ؟ زمونږ لارښوونه وکړه، که مونږ نجونو ته ورسيدو او بيا وه نيول شوو نو هم د دغو نجونو مرۍ خو به پرې کړو.

موچي ورته وويل : د ځومره ځوانانو قرباني ورکولای شی .

عثمان وويل : ځومره ځوانان چې غواړی ؟

موچي ورته وويل : همدا نن شپه امام ته ځانونه ورسوی

موچې ورته وويل : سبا شپې ته .

عثمان وويل: ځومره ځوانان له ځان سره بوځم .

موچې له لږ ځنډ وروسته وويل : اته ! چې خنجرونه او اور بلوونکی ماده هم ورسره وی .

عثمان صارم خپلې ځپلۍ په پښو کړې او روان شو.

* * *

لمر لا پرېوتی نه و، عثمان صارم په لاره کې خپل اوه تنه همزولي له کورونو راوويستل او د امام کورته د ځانونو رسولو يې ورته وويل، پخپله هم د امام کورته ولاړ دا د هغه جومات امام و، چې د عثمان صارم پکې له هغه ليوني سره خبری شوې وي، عثمان صارم همدغه امام پر خپلو ملګريو د مشر په حيث منلي او هغوی قبول کړی و، دغه ځوانان به د يو بل په کورنو کې سره راټوليدل او د اينده په باب به يې پلان تياراوه، اوس د دوه تښتول شويو نجونو مسئله مخی ته راغله، نو عثمان صارم د هغوی د خلاصون اراده وکړه چې په اصل کې د ځان وژنې اراده وه، هغه د موچي له وينا سره سم د امام کورته ولاړ، امام په نا آرامۍ سره په خپله برنډه کې قدم واهه چې عثمان يې وليده، ودرېده او پوښتنه يې وکړه عثمانه! تا د هغه د بندي چېغی اورېدلي؟ داسې ښکارېده چې هغه نجونې يې خويندې وي.

عثمان صارم وويل : ای محترم امامه! زه د هغه بندي نارو ته د لبيک ويلو له پاره راغلی يم، برجيس را روان دی او زما ملګري هم راځي.

امام پوښتنه وکړه ته به څه وکړی؟ .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان صارم وویل : زه پوهېږم چې زمونږ بې شمېره نجونې د کافرانو په ولکه کې بندیانې دي، خو دغو دوه نجونو زه په ازمېښت کې اچولی یم .

له یوه سوړ اسویلي وروسته یې وویل: یا الله ما صرف د یوې شپې لپاره خلمی کړې او یا همدا نن شپه مرګ راپه برخه کړی .

امام وویل : یا الله ما ته ددی توفیق راکړی چې دغه مظلومانی ازادی کړم که نو ټول عمر به مې د دغودوه مسلمانو نجونو زاری او فریادونه په غوږو کې انګازې کوی ... او زه به لیونی شم .

عثمان صارم وویل : مونږ ته د خپلی پوهی روښنایی راوښایه ، زه هیله مند یم چې مونږ به تاسې د یوی شپی څخه زیات غمجن نکړو .

د عثمان صارم دوه ملګری دننه راغلل، امام هغوی ته د کیناستو اشاره وکړه وویل بیا یې دوی دواړو ته وویل: نن شپه داسې معلومیږي چې زما پوه ختمه شوی، زه باید داسی بی واکه نشم، خو څوک چې زمونږ غیرت او احساسات راوپاروي نو بیا بی واکه شو چې د دی د سړولو لپاره ځوانی پکار ده .

خو زما زامنو! زه ډېر بوډا شوی یم، زه نوره حوصله نلرم، خو تاسې چې هر څه کوی په احتیاط یې وکړی .

یو یو ځوان راتللو چې ټول اووه کسان شولپه اخر کې موچی هم راغی ، هغه د خپل سامان بوجۍ راپشا کړی وه چې زړی څپلۍ او سامان پکې وه ، هغه بوجۍ وغورځوله او ملا یې نیغه کړه بیا یې وخندل، کله چې هغه ملا نیغه کړه او ودریده نو هیچا هم دا فکر نه کاوه چې دا هماغه موچی دی کوم چې په لاره کې ناست او څپلۍ جوړوی، هغه چې کله د امام په کور کې ناست وه موچی نه بلکې برجیس وه، د علی بن سفیان د جاسوسی اداری تکړه او غښتلی مجاهد.

برجیس امام ته وویل : دا ځوانان همدا نن شپه د هغو نجونو د خلاصون لپاره کلک دي، پدی کار کې د ناکامی او نیولو څخه برسیره د یقینی مرګ امکان هم شته .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ځوان وویل: ښاغلی برجیس! مونږ دا خطر په ځان منلی دی تاسې د دی فن استاذ یاستی مونږ ته لارښوونه وکړی ".

برجیس وویل : که د عقل خبره منی نو زه یوه سلا او مشوره درکوم! د صلیبیانو سره ډېری زیاتی مسلمانی پیغلی دي، په هغې کې ځینی صلیبیانو په ماشومتوب کې د کاروانونو څخه راتښتولی، هغوی ته یې خپله روزنه او ښونه ورکړی، د هغوی څخه د جاسوسۍ او بد اخلاقی لپاره کار اخلی، تاسې دا ټولی نجونی خو نشی راخلاصولی، که تاسې ټول زماد فن څخه ګټه پورته کول غواړی نو زه تاسې ته وایم چې د دی دوه نجونو لپاره اته کسان قربانی کول د عقل خبره نده، حوصله او صبر کول پکار دی .

عثمان صارم په احساساتو وویل: زه څرنګه حوصله او صبر وکړم !

برجیس وویل : زماپشان ! ایا زه کسبی موچی یم؟ زه چې کله په مصر کې ووم نو عربی اس راته تیار ولاړ وي او په کور کې دوه نوکران لرم، خو دلته د دری میاشتو څخه په لاره کې د خلکو مرداری څپلۍ او بوتان جوړوم، زه تاسې د دی دوه نجونو او پوره کرک د ازادی لپاره ژوندی ساتل غواړم حوصله او صبر وکړی .

عثمان صارم او د هغه اوه ملګری د حوصلی او صبر له دایری څخه وتلی وه، د هغوی د خبرو څخه څرګندیدله چې هغوی د حوصلی او صبر همت هم نلري. هغوی د چا د لارښوونی څخه پرته په هغه ځای د برید او حملی لپاره چمتو وه چې په کوم ځای کې نجونی ساتل کیدی، هغوی د امام خبری اوریدلو ته هم تیار نه وه، بلاخره برجیس ورته وویل چې د هغه دوه ملګری په هغه ځای کې نوکران دي چیری چې صلیبیان د شپی یو ځای کیږي او شراب خوري. دا دوه جاسوسان د شوبک د فتح څخه وروسته د تښتیدونکو عیسایانو سره راغلی وه ، هغوی ته نوکری هم پیدا شوی وه او بریالی جاسوسی یې کوله .

تاسې هغه ودانۍ لیدلی ده چې په کومه کې صلیبی قوماندانان چې د اتیالیا، فرانسی، برتانیا او جرمنی څخه زمونږ د مقابلی لپاره راغلی دی اوسیږي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدی ودانی کې یوه لوی کوټه ده چې هغوی د مابنام څخه وروسته پکې یو ځای کیږي، شراب خوری او نڅا کوی، د هغوی د خوشحالی لپاره نجونی موجودی وی، هغوی تر نیمی شپی پوری غوبل جوړ کړی وی، تاسې لیدلی چې هغه ځای لوړ دی او ټول ښار ورڅخه معلومیږي، هلته پوځیان پیره هم کوي، هغې ودانۍ ته رسیدل امکان نلري، هیڅ عام سړی بلکې خاص ښاری سړی هم هلته نژدی نشی ورتلای، زه دا معلومولی شم چې هغه دوه نجونی په کوم ځای کې دی خو هلته رسیدل امکان نلري یوازی یوه لاره شته چې زمونږ پوځ د باندی څخه سمدستی برید وکړي چې پدی سره به ټول عسکري او پوځی قوماندانان له هغه ځای څخه وځی او د حملی په مخنیوی کې بوخت کیږي، خو نن شپه حمله نشی کیدای او دا هم نشو ویلای چې صلاح الدین ایوبی څه وخت برید کوی .

امام د برجیس څخه وپوښتل حملی او برید ته اړتیا ده؟ یا دا چې د دی ودانۍ څخه خلک ووځی او نجونی هلته پاتې شی، پدی صورت کې به زمونږ دا ځوانان هلته ورشی او نجونی به راخلاصی کړی .

برجیس د خپلی تجربی په اساس په ډاډ سره وویل : هو! که په ښار کې غټه او لویه ګډوډی راشی، اور ولګیږي، جنګی سامان تباه شی نو هغوی به د ودانۍ څخه ووځی او هغه ځای ته به ورشی .

برجیس په ژور فکر کې ډوب شو، هغه عثمان صارم او د هغه ملګرو ته په غوره سره وکتل او بیا یې وویل : هو! زما مجاهدینو ورونو! که په کوم ځای کې اور اچولی شی نو بیا ددی دواړو نجونود خلاصون لاره پیدا کیدای شی .

عثمان صارم په ورخطایی سره وویل : زر راته ووایه ښاغلیه! چیری اور اچول پکار دي، مونږ ټول ښار ته هم اور اچولی شو .

برجیس وویل: تاسې ټولو هغه ځای لیدلی دی په کوم ځای کې چې د صلیبیانو اسونه تړل شویدی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته نژدی شپږ سوه اسونه تړل شوی، نور اسونه جلا جلا ولاړ دي، د دوی سره په خوا کې همدومره اوښان هم ولاړ دي، د دی په څنګ کې د څارویو لپاره د وچو وښو غرونه ولاړ دي، د هغې څخه لږ وړاندی د پوځ خیمی هم پرتی دی، هلته خرګاډی هم ولاړ دی، هلته داسې سامان ډېر دی چې سمدستی اور اخلی خو د دی ټولو شا او خوا پیره کوونکی پوځیان ګزمه کوي، د شپی په مهال هلته هیچاته د ګرځیدو اجازه نشته که تاسې دی سامانونو ته اور اچولی شی نو صلیبیان به د نړۍ ټول شی‌ان هیر کړی او هلته به ځانونه ورسوي، د وښو، خیمو او سامان لمبی به اسمان ته پورته شی، په ټول ښار به ویره او ډار خپور شی، که د اور اچولو په خوا کې تاسې اسونه هم خلاص کړی نو هغوی به داسې حال جوړ کړي چې ډېر خلک به تر پښو لاندی کړي، خبره دا ده چې څوک به اور اچوي؟ څوک به اسونه خلاصوی؟ او د اور اچولو لپاره به هلته څرنګه رسیدای شی؟ ".

یو ځوان په ډېر اعتماد وویل داسې وګڼه چې اور واچول شو! او هغه ودانۍ هم خالی شوه نو بیا به مونږ څه کوو؟

برجیس وویل : زه به په هر ګام کې درسره وم! هغې ودانۍ ته تاسې زماڅخه پرته نشی رسیدای، هلته زمادوه ملګری شته دی، هغوی به ماته د نجونو ځای راپه ګوته کوي، دا فکر هم وکړی چې که نجونی راخلاصی شی نو هغوی به چیری ساتل هم غواړی ، د دی پیښی څخه وروسته به د کرک په مسلمانانو قیامت راځي! صلیبیان دا خبره هیڅ نشی منلای چې پرته د مسلمانانو څخه دا کار بل څوک کولای شی .

امام وویل : مسلمانان کله په ډاډ او ارام کې دي؟ زه دا سلا درکوم چې همدا کار باید وکړو، صلیبیانو ته باید څرګنده کړو چې کله مسلمانان هر څومره مجبوره او تر فشار لاندی هم راشی خو غلامی نه منی او د هغوی وار او ګذار څګر ټوټی کوي .

برجیس خو کماندو جاسوس ؤ، هغه ډېر رازونه معلوم کړی او سلطان صلاح الدین ته یې استولی وه، خو هغه ته د داسې لویو عملیاتو وخت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاس نه و ورغلی، هغه داسې سخت او لوی عملیات کول اړین بلل تر څو صلیبیان پدی پوه شی چې مسلمانان هر څه کولای شی، هغه عثمان صارم او نور ملګری پوهول چې هغوی باید څه څه وکړي، د دی عملیاتو دوه برخی ډېری خطرناکی وی :

لومړی دا چې د اور اچولو لپاره باید دری څلور نجونی ولاړی شی، هغوی باید د پیره کوونکی څخه د کوم لوی او غټ افسر پته وغواړی او پدی پلمه پیره کوونکی ووژنی ، برجیس د دی کار لپاره نجونی ځکه غوره کړی چې هغوی د نارینه څخه په پیره کوونکو باندی زیات اثر کولای شی ځکه په نارینه و باندی شک کیدای شو.

دویمه خطرناکه مرحله دا وه چې د صلیبیانو په مرکزی ودانۍ باندی څومره ځوانان حمله او برید وکړی .

برجیس او امام دا پریکړه وکړه چې په برید کې باید کسان کم وي او همدا اته بس دی ځکه زیات کسان شک پیدا کولای شی بیا د نیولو خطر زیاتیږی .

وروسته دا خبره مخ ته راغله چې داسې زړوری نجونی به چیری پیدا شی، عثمان صارم وویل چې یوه به زما خپله خور النور شی، دویم ځوان وویل چې یوه به زماخور شی، د نورو ځوانانو خورګانی نه وي خو دا هیله څرګنده شوه چې هغوی به خپلی همزولی له ځان سره راولی .

برجیس د ځوانانو لاربښونه او مشری پخپله غاړه واخیستله، لمر پریوتی وه، د جومات امام یو لوری ته ولاړ، نور ټول یو یو له کوره ووتل، تر ټولو اخر برجیس ووتلو، هغه بیا موچی شو چې د دنیا د حالاتو څخه هیڅ خبر نه ؤ، هغه کړوپ کړوپ داسې روان وه لکه د ټولی نړۍ غمونه چې پده بار وی .

***

عثمان صارم لا د خپل کور څخه لری ؤ، چې رینی الیګزینډر ورسره مخامخ شوه، هغه د صارم د خور النور کلکه ملګری وه، خور او ورور دواړو غوښتل چې رینی الیګزینډر د هغوی کور ته رانشی خو یو دم د هغې منع کول هم ګران کار وه او شک یې پیدا کولو، رینی الیګزینډر د صارم سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکی هم کولی او ځان یې ورته نژدی کاوه، عثمان صارم فکر کاوه چې رینی الیګزینډر غواړی د هغه اخلاق او عمل خراب کړي او پدی توګه د هغه ایمانی احساس او جذبه ختمه کړي، پدی ماښام رینی الیګزینډر ورسره په لاره کې مخامخ شوه، صارم ورته وخندل او لاره یې ورڅخه چپوله چې رینی الیګزینډر یې په لاره کې ودریده او هغه یې ودرولو، عثمان صارم د دی څخه نه ویریدلو چې ګوندی هغه مسلمان ځوان دی او د یوی صلیبی نجلی سره په ودریدو به ونیول شی او سزا به وګوري، هغه پدی هم پوهیده چې صلیبیان او یهودیان پدی خوشحالیږي چې د هغوی یوی انجلۍ شکمن مسلمان په خپل جال کې راګیر کړیدی، عثمان ودریده او ویی ویل : زه ډېر ضروری کار لرم رینی الیګزینډر !

رینی الیګزینډرد مینی څخه په ډکو سترګو وویل: ته هیڅ کار نلری عثمان! ایا ته پداسې اسانۍ سره زماڅخه ځان خلاصولی شی؟

عثمان صارم رینی الیګزینډر ته وویل : زه ستا څخه د خلاصون هیڅ فکر او تصور هم نکوم "

رینی الیګزینډر په خندا وویل دروغ مه وایه عثمان! زه ستاسې له کور څخه راغلم، ستا خور ماته په ډاګه وویل چې نور زمونږ کورته زیاته مه راځه! عثمان خفه کیږي .

رینیتیا عثمان! تا خپله ولی دا خبره ماته ونکړه؟

عثمان صارم چوپ ودریده، د هغه خور له ورخطایی څخه کار اخیستی وه، هغه ته اوس ځواب ورکول ګران وه، رینی الیګزینډر چې عثمان چوپ ولیده نو وی ویل : ته ماته دا ووایه چې زه ولی ستاسې کور ته نوره درنشم؟

د عثمان صارم فکر او سوچ په بل ځای کې وه، هغه ورخطاء وه او احساسات یې پاریدلی وه، هغه د پلمی لپاره څه پیدا نکړل، د هغه د خولی څخه هغه خبره راووتله چې د هغه په زړه کې وه، هغه وویل: رینی الیګزینډر ! زه نه پوهیږم چې ولی می تاته ونه ویل چې نوره زمونږ کورته مه راځه! خو اوس واوره! که زه او ته هر څومره مینه او محبت سره وکړو خو مونږ او تاسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو د بل دښمنان یو! ته د خپل محبت خبره کوي خو زه د ملی او قومی محبت قایل یم کوم چې د صلیب او قران تر منځ هیڅ وخت نشی پیدا کیدای، دا زما وطن دی! ستاسې خلک دلته څه بلا غواړي؟ تر څو چې ستاسې د قوم یو سړی هم زمونږ په خاوره کې موجود وي زمونږ او تاسې دوستی امکان نلري زماپه زړه کې چې څه وه هغه می صفا درته وویل.

رینی الیگزینډر وویل : زماپه زړه کې چې څه دي هغه هم واوره! زماد زړه څخه ستا محبت نه صلیب لری کولای شی او نه قران، تر څو چې تا ونه گورم زړه می نه قراریږي، تا چې په خندا وگورم نو زماروح هم په خندا شی، عثمان واوره! که ته ما له خپل کور څخه منع کړی نو دا به د دواړو لپاره ښه نشی!

عثمان صارم په حوصله سره وویل: ته ماته اخطار او گوت څنډنه راکولای شی ځکه چې ته د حاکمی ډلی انجلۍ یې - که زما په زړه کې د حکومت نیشه وی نو ته به اوس دلته نه گرځیدی بلکې په بندکې به خوسا شوی وی!

بیا رینی الیگزینډرووویل : ایا ته پدی نه پوهیږی چې ستا په هکله زه ټول معلومات لرم؟ ایا زه ستا د پټو کارونو څخه پرده پورته کړم، ایا زه ستا د کور څخه هغه ټوله زیرمه او ذخیره د غشو، تورو، خنجرونو او نورو شیان راوباسم چې تا زماد قوم او حکومت په خلاف ساتلی چې تاته د هغې د ساتلو حق او اجازه نشته، النور ته ته توره وهل او خنجر وارول ور زده کوی، او ستا په پټو ملگرو کې زه څو کسان هم پیژنم، عثمان! ته پدی نه پوهیږی چې ستا او بند تر منځ یوازی زما بدن پرده دی، ته پوهیږی چې زما پلار څوک دی او څه نشی کولای ، هغه پنځه ځلی په کور کې دا ویلی چې د عثمان نیول او بندی کول ضروری دی ، هر ځلی ما خپل پلار ته عذر کړی چې د عثمان خور زما ډېره گرانه ملگری او د هغه پلار د یوی پښی څخه بی برخی دی، دوه دری ځلی زه خپل پلار د گلی یم چې ستاسې سره اړیکی وشکوم، ماته دا هم ویلی شوی چې مسلمانان د دی وړ ندي چې د هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره اړیکی وساتلی شی خو زه د مور او پلار یواځنی اولاد یم هغوی زماخفه کول نه غواړی .

لمر پریوتی او ماښام تیاره شوی وه، عثمان صارم پدی خبرو چوپ پاتی شو، د هغه فکر او خیال بل لوری ته وه، هغه د کوم ځواب ورکولو څخه پرته روان شو، هغه څو ګامونه اخستی وه چې رینی الیګزینډر داسې ورسره مخامخ شوه چې د دواړو سینی یو له بل سره ونښتی، رینی الیګزینډر خپل دواړه لاسونه د هغه په اوږو کیښودل چې عثمان ته د هغې د بدن څخه داسې زړه راښکوونکی بوی ورغلو چې هغه مخکې نه و محسوس کړی.

نجلی هغه ته دومره نژدی شوه چې شاګانی یې سره ټکر شوې، د رینی الیګزینډر د وریښمو پشان نرم او پاسته ویښتان چې د عثمان صارم په مخ ولګیدل نو هغه داسې وپړپیده لکه د قفس څخه چې مرغی ځان ازادول غواړي بیا رینی الیګزینډر هغه خوشی کړ.

عثمان صارم په بنده بنده ژبه وویل ما خوشی کړه رینی الیګزینډر ! ما همداسی ډېره پریږده، زما لاره جلا ده، مونږ دواړه یو ځای نشو تللای .

رینی الیګزینډرپه راښکوونکی اواز وویل : محبت قربانی غواړی! ووایه څه قربانی غواړی، زه ژمنه درسره کوم چې څه دی زړه غواړي هغه کوه او څوک تا نشی بندی کولای .

عثمان صارم وویل : او زه هم درسره ژمنه کوم زه تاسې ته نه وایم چې زماپه زړه کې څه دي او څه کول غواړم، زه ستا د دی ښکلی او حسین جادو په جال کې نه راځم .

رینی الیګزینډر وویل : زه باید دا ثابته کړم چې زه ستا لپاره قربانی ورکوم ولاړ شه عثمانه! ستا کار دی، خو زه ستاسې د کور څخه نه منع کیږم.

عثمان صارم منډه کړه، رینی الیګزینډر ورته کتل او سوړ اوسیلی یې وویست.

***

عثمان صارم چې کله کورته ننوت نو برجیس هم را رسیدلی وه، عثمان کورته ننوت او خپلی مور، پلار او خور ته یې ټول څه وویل چې صلیبیانو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو کاروان لوټ کړی او د هغی څخه یې دوه نجونی په زور راوستی، زمونږ ملګرو فیصله کړی چې هغه راخلاصی کړو او پدی کار کې النور ته اړتیا ده.

د صارم پلار د صلیبیانو سره په جګړه کې خپله پښه له لاسه ورکړی وه نو څکه یې خپل پاتی ټول عُمر پدی ارمان کې تیراوه چې د جهاد څخه بې برخی پاتی شو، هغه عثمان ته وویل! زویه: که تا د داسې خطرناک کار اراده کړی نو زه دا خبره وانه ورم چې زما زوی د خپلو ملګرو سره خیانت او غداری کړی، پدی کار کې د نیول امکان زیات دی، که ته ونیول شوی او ملګری خلاص شول نو ځان قربان کړه خو د هغوی پته مه ورکوه، ماته د د اسلام سپیڅلی دین د سرلوړی لپاره لوی کړی یې، ما ستا د خور د نکاح کولو څخه وروسته غوښتل چې تا پوځ ته واستوم، ولاړ شه او زما روح ډاډه کړه، یو ځل بیا واوره! زه دا اوریدل نه غواړم چې ستا په رګونو کې د صارم څخه د بل چا وینه ده.

پلار خپلی لور النور ته هم اجازه ورکړه، عثمان هغې ته وویل چې برجیس په برنډه کې ولاړ دی، هغه به د دی عملیاتو مشری او رهنمایی کوي، پلار یې صارم هم برنډی ته راغی او برجیس ته ورغی، عثمان خپلی خور النور ته وویل چې سمدستی خپلی دوه داسې همزولی راولی چې پدی کار کې درسره یو ځای شی، النور سمدستی له کور څخه ووتله او لږ ځنډ وروسته یې دوه همزولی له ځان سره راوستی، په همدی وخت کې د عثمان یو ملګری هم د خپلی خور سره را ورسیده، بیا وروسته د عثمان نور ملګری هم را ورسیدل او سره یو ځای شول.

برجیس نجونو ته لارښوونی پیل کړی چې په کومو لارو ولاړی شی، د هغوی په وړاندی به پیره کوونکی راځی او هغه به مو منع کوي، تاسې ورته ووایی چې مونږ رینالډ پاچا راغوښتی یو خو اوس راځخه لاره غلطه شوی نو تاسې زمونږ لارښوونه وکړی، ستاسې یوه ملګری به د نوکری په شان درسره روانه وی چې د هغې په سر به سامان وي، پیره کوونکی به ختمول او بیا به اور اچول کیږي، د اور اچولو سامان به د نوکری ملګری په سر وی،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسونه هلته په رسیو تړل شوی هغه به خلاصول غواړی، د رسیو پړی کول او بیا ځینی اسونه په خنجرونو وهل هم ضروری دي چې هری خواته خپاره شي. برجیس سمدستی نجونو ته د خپل شکل او جامو بدلولو وویل او یوه یې پکې نوکره کړه چې هغې خپل مخ او لاسونه تور کړل، بیا یې ځوانانو ته لارښوونی پیل کړی، هغه خپله هم ورسره ملګری وه، د عثمان صارم پلار هم ځینی مشوری ورکړی، بیا یې ټولو ته خنجرونه ورکړل، ډېر وخت تیر شوی وه خو برجیس ویل چې تر اوسه پوری خلک ویښ دی، هغه ودانۍ به هماغسی روښانه وه چې نور ښار به ویده شو، تیاری پیل وه تر دی چې د تللو وخت راغی.

ټول باید جلا جلا ولاړ شی او په ټاکلی ځای کې سره یو ځای شی د نجونو لاره او کار جدا وه، هغوی ته وخت ښودلی شوی وه چې څه وخت باید اور واچوی، دا به داسې وخت وي چې د برجیس ملګری به برید ته چمتو وي، دا داسې خطرناک عملیات وه چې د لږی غلطۍ او بی احتیاطی په سبب یې ول داسې بندیخانی ته ټیله کولای شول چې له جهنم څخه کم نه وه، زیات خطر نجونو ته وه ځکه چې هغوی کمزوری وي او د نیولو په صورت کې به په هغوی څه راتلل، النور وویل چې د نیولو په صورت کې باید ټول ځانونه ووژنو او کفارو ته ژوندی ځانونه پلاس ورنه کړو.

په ښار باندی چوپوالی راتللو تر دی چې ټول ښار چوپ او غلی شو، په هیڅ ځای کې روښنایی نه ښکاریدله، یوازی یو ځای وه چې هلته د ورځی په شان غوبل جوړ وه، دا هغه ځای وه چې صلیبی قوماندان هلته راټولیدل ،اوسیدل، هلته ټول یو یو راټول شوی چې د مخکې شپو په شان یې شراب څښل او نڅاګانی یې کولی، پدی شپه د خبرو موضوع هماغه دوه مسلمانی نجونی وی چې د کاروان څخه د مال او سامان سره نیولی شوی وی.

یو قوماندان وپوښتل چې دا نجونی نور کار ته هم پکاریدای شی؟

Scanned by CamScanner

Metabton.com: The Digital Library

پوځی افسر وویل چې نجونی هوښیاری معلومیږي خو هغوی د جاسوسی لپاره نشی استعمالیدای، د یوی عُمر شپاړس اولس کاله او د بلی عُمر اوه ویشت کاله دی، څه وخت د ساعت تیری لپاره استعمالیدای شی.

یو لوړ افسر وویل: وروسته هغوی دوه افسرانو ته وسپاری چې بیا هغوی ورسره واده وکړي.

دا نجونی د هغوی د بد اخلاقه خبرو موضوع ګرځیدلی او د مسلمانانو په خلاف یې بد رد ویل.

پدی وخت کې هغه دوه نجونی په جلا جلا خونو کې وی او دومره یې ژړل چې بی حاله شوی وی.

د هری یوی سره یوه یوه نوکره هم موجوده وه چې ډېری مکاری او چالاکی وی او پدی فن کې یې تجربه لرله.

هغوی نجونی پاکی کړی او د شپی جامی یې وراغوستلی، هغوی هیڅ نه وه خوړلی حال دا چې هغوی ته ډېر غوره او ښه خوراکونه ایښودل شوی وه، دواړه یو له بلی څخه هیڅ خبری نه وی چې یو په بلی څه تیریږي، دواړو پخو ښځو هغوی ته شنه شنه باغونه ښودل، یوی ته ویل کیدل چې هغه د فرانسی پاچا خوښه کړی او بلی ته وویل شول چې هغه به د جرمنی ملکه شی.

د دی په خوا کې هغوی ته ګوت څنډنی او اخطارونه هم ورکول کیدل که هغوی دا باشاهان خفه کړل نو بیا به هغوی عامو پوځیانو ته سپارل کیږي.

دواړه نجونی د اطرافی کلیو اوسیدونکی وي، هغوی بی زړه او ډارنی نه وی خو بی وسی وی، هغوی د خپل ځان او ابرو د خوندی کولو لپاره هیڅ نشول کولای، د هغوی پلار، مور او ورونو غوښتل چې د هغوی د حیا او ابرود ساتلو لپاره هجرت وکړي خو په لاره کې د صلیبیانو په جال کې راګیر شول، مور پلار یې شهیدان او ورونه یې بندیان شول، د الله پاک څخه پرته د هغوی اواز اوریدونکی نه وه، هغوی د بند څخه د تښتیدلو وړتیا هم نلرله، هغوی ژړل او اندیښمنی وی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوی ورور افاق په بیګار کمپ کې زوریده، هغه زخمی وه او صلیبی ځناورو ډېر وهلی وه، کله چې پخوانی بندیان مانښام د جبری کار څخه راستانه شول نو نوی بندیان یې ولیدل، د هغوی څخه یې د هغوی غمناکې کیسی واوریدلی، په هغې بندیانو کې یو افاق زخمی وه خو هیچا یې هم درملند نه وه کړی، پخوانیو بندیانو څه درمل له ځان سره پټ ساتلی وه، هغوی د شپی د افاق زخم پاک کړ او بیا یې دوایی پری واچوله.

افاق د خپلو تپونو پروا نکوله بلکې هغه خپلو خویندو ته اندیښمن وه، هغه د نورو بندیانو څخه پوښتل چې د هغه خورګانی به چیری وي او خپله څه ډول له بند څخه تښتیدلی شی؟ بندیانو هغه ته په ډاګه وویل چې د هغه خورګانی به چیری ساتل کیږي او له هغوی سره به څه سلوک کیږي. بندیانو ورته وویل چې دا بند ځای دیوالونه نلري او نه چاته کړی ور اچول کیږي خو د تیښتی هیڅ امکان نشته، که تیښته وکړی نو چیری به ولاړ شی او بیا به نیول کیږي چې بیا به داسې سزا او مرګ ورکول کیږي چې د هغې تصور هم ممکن ندی، هغه ته وویل شول چې دلته د کلنو کلنو څخه راهیسی بندیان پراته دی حال دا چې د همدی ښار کرک اوسیدونکی دی خو د تیښتی زړه نکوی.

هغوی پدی پوهیدل که صلیبیان دوی ونه نیسی نو بیا به یې ټوله کورنۍ ونیول شی، د دی ټولو خطرونو سره سره افاق د تیښتی او د خپلو خویندو د راخلاصولو په هکله فکر کاوه، هغه په لاره د تللو وړتیا هم نلرله، بندیان د ستړتیا په سبب په درانه خوب ویده شول خو افاق هماغسی ویښ وه.

***

عثمان صارم په خپ اواز وویل: نجونی نیولی شوی نه وی؟

برجیس وویل: الله تعالی یادوه عثمان! مونږ اوس د مرګ په خوله کې پراته یو، د زړه څخه ویره او ډار وباسه.

برجیس وویل: ته په نورو نجونو باور لری؟

عثمان صارم وویل: پوره باور پری لرم! د هغوی په هکله اندیښنه مه کوه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس وویل: مونږ د غلا لپاره نه یو راغلی، الله جل جلالله به مدد راسره کوي.

عثمان صارم او برجیس په کور کې نه وه، دواړه د خپلو ملګرو سره د ودانی په خوا کې په یو ځنګل کې پټ ناست وه کوم ځای کې چې دوه نجونی ساتل شوی وی، برجیس هغوی پوه کړی وه چې په کومه اشاره به هغوی کار پیل کوی.

د عثمان صارم سره د هغه ځلورو نجونو غم او فکر وه چې د اور اچولو لپاره تللی وی چې په هغې کې یې خور النور هم وه، دا وخت د اور اچولوو سره سم د هغې لمبی باید پورته شی، که پلان کامیاب شی نو د مرکزی ودانۍ څخه به ټول پوځی مشران او چارواکی د اور په لوری ځی او دوه راتښتول شوی نجونی په یوازی پاتی کیږي چې د هغوی خلاصون به بیا اسانه شی، د ځلورو نجونو د تللو ډېر وخت وشو خو کار لا نه وُ پیل شوی، کیدای شول پیره کوونکی به هغوی رامنع کړی وي.

نجونی لا پیره کوونکی ته نه وي رسیدلی ځکه چې هلته موجود نه وه او نشتوالی یې خطر وه ځکه چې د ژوند په صورت کې یې هغوی اور اچولو ته نه پریښودلی، ځلور واړه د وچو وښو د ډیریو سره تیریدی، په تیاره کې هغوی ته د خیمو انبار نه ښکاره کیده، هغوی ځلور واړه یو ځای تللی چې په لاره کې ورته یو مشعل ښکاره شو، هغوی د مشعل په لوری ورغلی چې پیره کوونکی ورته راښکاره شو، مشعل په ځمکه کې ټومبل شوی وه، پیره کوونکی مشعل راواخیست او د نجونو مخی ته ودریده او هغوی یې رامنع کړی، هغه چې د نجونو ځلیدلی جامی ولیدی نو وډار شو، د هغوی سره یوه نوکره هم وه چې سامان یې په سر باندی ایښی وه، پیره کوونکی ورڅخه وپوښتل چې تاسې څوک او چیری روانی یاستی؟

النور په ناز او خندا سره وویل :داسې معلومیږي چې مونږ لاره غلطه کړیده؟ رینالډ بلن لیک راغلی وه او مونږ ورسره د شپی لپاره ژمنه کړی وه، لږ څنډ راڅخه وشو نو چا راته وویل چې دا لاره لنډه ده په همدی باندی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړ شی نو ځکه مونږ دی لوری ته راووتلو، اسونه تړل شویدی، نو مونږ په کومه لاره ولاړ شو؟

په یو عادی سپاهی باندی د ډار اچولو لپاره د پاچا رینالډ نوم اخیستل بس وه ځکه سپاهیان پوهیدل چې صلیبی چارواکی د کومو اخلاقو خاوندان دي، رینالډ به دا نجونی د خپلی عیاشی او فحاشی لپاره غوښتی وی د نجونو جامو، شکل او قوارو او بیا د النور خندا او ناز دا ثابتوله چې دا نجونی د صلیبی چارواکو د مطلب شی‌ان دي. سپاهی هغوی ته لاره ښودل پیل کړل، په همدی وخت کې یوه انجلۍ د هغه شاته شوه او پداسې ځواک یې د هغه په بدن کې خنجر ورننویست چې د زړه څخه یې د باندی ووت، د هغه د لاس څخه مشعل وغورځیده، النور سمدستی په دواړو پښو مشعل مړ کړ، نورو نجونو هم خپل خنجرونه په سپاهی وار کړل چې د هغه د خولی څخه اواز هم ونه وتلو.

برجیس هغوی ته ویلی وه چې کله هغوی وچو وښو ته اور واچوی نو په رڼا کې به ورته خیمی او نور پوځی سامان هم ښکاره شی، هغوی ته ځینی شیان په تیاره کې هم ښکاریدل، نوکری انجلۍ سمدستی خپل سامان ښکته کړ چې د اور اچولو شیان پکې وه.

هغوی د وچو وښو یو انبار ته اور واچولو، بیا یې نورو ته چې لږ ځنډ وروسته ټولو انبارونو اور واخیست، اوس نو خطر زیات شو ځکه چې هر لوری ته روشنایی شوه، لږ وړاندی هغوی ته خیمی هم ښکاره شوی، څرنګه چې خیمی له رخت څخه جوړی شوی وی نو اور اخیستل یې ګران نه وه، خالی ګاډی یوی او بلی خواته ولاړه وه، نجونو په پوره چټکتیا سره کار پیل کړ او په خر ګاډو باندی یې اور اچونکی مواد وشیندل چې هغې اور واخیست، پدی وخت کې د اور لمبی او روښنایی تر اسمان پوری ورسیده، نجونی په منډه اسونو ته ورغلی، تر دی وخته پوری هیڅوک هم نه وو راویښ شوی، نجونو د اسونو رسی او پړی پری کړی او بیا یې څو اسونه په خنجرونو زخمیان کړل، هغوی ووریدل او بد حالت یې پیل کړ، هر لوری ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځغلیدل، کوم اسونه چې ترلی پاتی شول هغوی غوبل پیل کړ، دا نه وه څرګنده چې څومره اسونه خلاص شوی او غوبل یې جوړ کړی ، پدی وخت کې اوښان هم راپورته او هر لوری ته په منډو شول .

څلور واړه نجونی د اسونو او اوښانو په منځ کې راګیر شوی، اور دومره ګرم شو چې نژدی شا او خوا یی چا طاقت نشو کولای، د اسونو او اوښانو د منډو او شور څخه سپایان او پوځ رابیدار شو.

راتښتول شوی نجونی د ناوو پشان جوړی شوی وی، دواړو کوټو او خونو ته په یو وخت کې یو یو سړی ورننوت، دا د صلیبیانو جنګی مشران وه، هغوی شرابو مستان کړی وه، نوکرانی د خونو څخه د باندی ووتی، دواړه نجونی په کوټو کې په منډو شوی او د پناه ځای یې لټولو، د هغوی د حیاء ، ابرو او عزت بچ کوونکی پرته د الله تعالی څخه بل څوک نه وو، یوه انجلۍ پرمخ ولویده او بیا یې دواړه لاسونه د خدای پاک دربار ته پورته کړل او د خپلی مرستی لپاره یې راوبللو، صلیبی په کړس کړس وخندل او ور وړاندی شو، په همدی وخت کې هغه د باندی شور او غوغا واوریده، دا شور او غوغا ډېره زیاته وه، هغه سمدستی دروازه خلاصه کړه چې کله یې د باندی ولیدل نو لکه ټول ښار چې اور اخیستی وی، اور دومره ګرم او سخت وه چې اسونه د ویری څخه دی لوړ او پورته ودانی ته هم را رسیدلی وه، د صلیبی واکمن نیشه ختمه شوه، دویم صلیبی واکمن هم له خپلی خونی څخه په ورخطایی راووت، دوه دری کسان په منډه راغلل او په ویریدلی اواز یې وویل: خیمو، وښو او خرګاډو اور اخیستی ، ځغلیدونکو څارویو څو کسان تر پښو لاندی کړی ، که په ښار کې دا اور لګیدلی وایی نو دی چارواکو یې غم نه کولو هلته د پوځ سامان سوځیده او پوځی څاروی هر لوری ته تښتیدل. په لږ وخت کې ټول چارواکی او پوځی کسان په منډه شول او د اور په لوری ورغلل، هغوی غوښتل زر تر زره اور ووژنی، د دی ودانۍ په شا او خوا کې چې کوم وسله وال پیره کوونکی وه هغوی هم د اور په لوری ولاړل، ساتوونکی او باډی ګارډان هم د خپلو چارواکو پسی شول .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس په لوړ اواز وویل: تاسې هم په مقابله شی، هغوی ټول د ودانی په لوری ورغلل، د هغوی په لاسونو کې خنجرونه وه، هغوی خپلو دوه ملګرو ته ناری کړی چې په ودانۍ کې نوکران وه، یو نوکر د برجیس سره مخامخ شو خو هغه ته د نجونو درک معلوم نه و نو په کوټو باندی سر شول، هلته هیڅ چارواکی او غټ سړی نه وُ چې د دوی مخه یې نیولی وایی.

برجیس او بل نوکر د نجونو پسی ګرځیده، په برنډه کې ډېری نجونی ولاړی وی چې زیاتی پکې لوڅی او لغړی هم وی، هغوی ورڅخه د نوؤ نجونو په هکله وپوښتل خو هیچاته هم څرګنده نه وه چې نوی نجونی چیری دی.

هغوی ګرځیدل چې په یوه خونه کې یوه انجلۍ راپیدا شوه خو هغه د ویری او ډار څخه پټه شوی وه، خود برجیس ملګرو دواړه نجونی د ورځی په لاره کې لیدلی وي نو ځکه یې پیژندلی خو هغوی خپل مخونه پټ کړی وه چې څوک یې ونه پیژنی، انجلۍ چې کله دا مخ پټی ځوانان ولیدل نو چیغی یې کړی خو برجیس هغه وپوهوله چې دوی مسلمانان دي او ستاسې د خلاصون لپاره راغلی خو هغی دا خبره نه منله بلاخره هغوی په زور له ځان سره کړه، په بله خونه کې د هغې بله ملګری پیدا شوه هغې هم د خپلی خور په شان وکړل چې هغه یې هم په زور له ځان سره ملګری کړه، نوری نجونی چې د صلیبیانو سره له ډېری مودی اوسیدی هغوی په حیرانتیا سره دا حالت لیدلو او دا کسان یې ډاکوان او غله ګڼل نو یوی او بلی خواته په منډو شوی، دواړو نجونو چیغی او ناری وهلی برجیس بیا ورته وویل لږ فکر وکړی مونږ الحمدلله مسلمانان یو او په کوم مسلمان کور کې ستاسی یې پټول غواړی، هغوی په ډېره ګرانه غلی شوی او د غازیانو ګروپ له ودانۍ څخه په خیر سره ووت.

***

د اور حالت ډېر ویرونکی وُ، لمبی ډېری زیاتی لوړی او ډارونکی وی، هر لوری ته اور خپور شو او مخ په خپریدو وُ، اسونو او اوښانو په ښار کې قیامت جوړ کړی وه، ټول ښاریان راویښ شول، په کوڅو، سړکونو او لارو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې خوشی شوی څارویو داسې بد حالت را اخیستی وه چې خلک د ویری په کورونو کې ننوتی وه، خو اور چې کوم ډار او ویره پیدا کړی وه د هغې په وجه خلک د خپلو کورونو پریښودلو ته تیار وه، ګډ وډی او بی نظمی هری خواته خپره وه، د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوسان هلته موجود وه، هغوی هوښیار او وخت پیژندونکی وه، هغوی چې کله اور، څاروی او ګډ وډی ولیده نو اوازه یې خپره کړه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر ښار ته راننوتی دی، دا انګازه د مسلمانانو لپاره ډېره خوشحالوونکی او د صلیبیانو لپاره زړه بوګنوونکی وه، دا انګازه د اور پشان په ښار کې خپره شو او کفار تیښتی ته چمتو شول.

صلیبی چارواکی چې کله د اور ځای ته ورسیدل نو هیڅ انسان هم په سترګو نشو، هغوی هم همدا فکر وکړ چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ کلا سوری کړی او دننه راننوتی دي، هغوی سمدستی پوځ د جګړی لپاره تیارسی کړ او یوی برخی ته یې د کلا څخه د باندی وتلو حکم هم وکړ، دوه دری قوماندان د دیوال په سر وختل او د باندی یې هر لوری ته وکتل، د باندی چوپتیا وه او د هیڅ لوری څخه برید نوؤ شوی، د کلا شاتنۍ دروازه خلاصه شوه تر څو پوځ له کلا څخه ووځی د کلا دروازه د شپی چانه خلاصوله خو دوی پدی خاطر خلاصه کړه چې دا یوه سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر مخه ونیی ځکه هغوی ګمان کاوه چې سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ راننوتی او دا غوبل یې جوړ کړیدی، دا د پوځ او لښکر د راتللو معنا ورکوي، صلیبیانو د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر د مخنیوی لپاره خپل پوځ د باندی د ویستلو او د دروازی خلاصولو خطر یې په ځان قبول کړ، هغوی دا پریکړه په ویره کې کړی وه چې غلطه فیصله وه، کله چې شاتنۍ دروازه خلاصه شوه نو د کلا اوسیدونکی صلیبیان په منډه د کورونو څخه د تیښتی په خاطر راووتل، چې پدی کې غوبل جوړ شو او زیات شمیر اوسیدونکی دروازی ته راتول، د دروازی څخه پوځیان وتل خو ولسی خلک د سیلاب پشان په دروازه ورغلل چې هیچا یې مخه نشوه نیولای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور مخ په خپریدو ؤ، د خرګاډو سره نژدی پوځی وسلی او سامان پروت ؤ چې د هغې ساتل او لری کول ضروری وه یا دا چې اور باید مړ شی خو د اور وژلو لپاره اوبه کمی وی، هلته نه کوم لوی ډنډ وه او نه کومه ویاله، په ښار کې لږ کویان او ځاګانی وی خو اوبه راوړنکی هیڅوک هم نه وه، ښاریان په کورونو کې پټ شوی او څه د تیښتی په حال کې وه، دا کار یوازی پوځ کولای شو نو هغوی سمدستی راوبلل شول خو یو چا وویل چې په بیګار کمپ کې مسلمانان پراته دي د هغوی څخه کار واخلی، هغوی سمدستی حکم وکړ چې د بیګار کمپ مسلمانان پدی پلمه راولی چې که اور یې ووژلو نو سهار به ټول خوشی شی، بندیان هم د شور او غوبل په وجه راویښ شوی وه خو پیره کوونکو هغوی په زور سره ویده کول، چې د بندیانو د راوستلو حکم ورته راغی، په خوا کې ورسره د خلاصون او ازادی ژمنه هم وشوه، پدی بندیانو کې افاق هم وه، د زخمونو له لاسه د هغه بدن خوږیده هغه یو بندی ملګری ته وویل که د صلیبیانو ټول حکومت وسوځی زه د اور وژلو لپاره نه ځم .

یو بندی ورته وویل : لیونی کیږه مه! هغوی ویلی چې تاسې اور مړ کړی بیا ازاد یاستی، دا چل دی، دا کافران دروغ وایی، ته زمونږ سره یو ځای ولاړ شه او بیا وتښته، مونږ خو نشو تښتیدلی، دوی زمونږ د کورونو څخه خبر دي، ته باید ولاړ شی .

افاق وویل چیری به ولاړ شم .

بندی ورته د خپل کور پته ورکړه او ویی ویل : زه به وخت نه ګورم که حالت مناسب وه تا به خپل کور ته ورسوم، خو هلته تر ډېر وخت پوری مه پاتی کیږه ځکه چې بیا به صلیبیان زما ټولی کورنۍ ته سزا ورکوي .

صلیبیانو ټول بندیان له ځان سره بوتلل او په مختلفو کویانو باندی یې وویشل، پوځیانو اوبه راویستلی او بندیانو په مشکونو کې ورلی، هغوی په منډه منډه اوبه ورلی او په اور یې اچولی، په دوه دری چکرونو کې ورسره پیره کوونکی وه خو دی کار امکان نه درلوده، بندیان او پوځیان سره ګډ وه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول او هر یو له بل څخه بی پروا شو، صلیبی چارواکو په ویره او ډار سره هر چاته کنځلی کولی، پدی وخت کې د ویریدلی اسونو یوه ډله راغله چې بندیان او سپاهیان یې تر پښو لاندی کړل، ځینی ولویدل خو ځینی یوی او بلی خواته شول، افاق د زاړه بندی سره د کور په لوری روان شو، مسلمانانو ته هیڅ خطر نه ؤ ځکه چې هغوی فکر کاوه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ راغلی دی، بندی خپل کور ته ننوت، د هغه ټوله کورنۍ راویښه شوی وه، هغوی ډېر زیات خوشحاله شول خوپخوانی بندی افاق هغوی ته تسلیم کړ او ویا یې ورته وویل: دا پټ کړی او ډېر زر یې له ښار څخه وباسی، زه نشم پاتی کیدای، صلیبیانو سبا د خلاصون وعده کړی، هغوی اوس څوک نه پیژنی، که زه پاتی شوم نو بیا هیڅ وخت نشم خلاصیدای.

د بندی پلار وپوښتل ایا دا خبره ریښتیا ده چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ راننوتی دی؟

بندی وویل: هیڅ معلومات نشته! اور ډېر زیات او سخت دی، معلومیږي نه چې کله به مړ شی.

د بندی پلار وویل که زمونږ پوځ نه وی راغلی نو بیا زه دا خطر څرنګه ومنم؟

بندی وویل دا سړی خپله وځی!

پلار یې وویل د ده نه زمونږ لپاره هیڅ خطر نشته، اوس اوس ستا کشر ورور دوه مسلمانی نجونی زمونږ کورته راوستی، دا دواړه د عثمان صارم ملګرو د صلیبیانو د پاچایی میلمستون څخه راخلاصی کړیدی، هغه داړه مونږ په کور کې پټی کړیدی.

بندی وپوښتل هغه نجونی څوک دی.

پلار یې وویلدا هغه نجونو دی چې هغوی پرون د یو کاروان څخه راتښتول شویدی! د هغوی ورور لکه چې بندی وی.

افاق په ورخطایی سره وویل: چیری دي هغه نجونی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ ځنډ وروسته افاق خپلی خویندی په غیږکی نیولی، الله پاک د هغوی دُعا اوریدلی او قبوله کړی وه، دا ډېر احساساتی وخت وه، د هغوی پلار مړشوی او کاروان تالا شوی وه، هغوی د داسې معجزانه لیدلو تصور هم نه کولو.

بندی سمدستی د کور څخه ووتلو، هغه د بند څخه تښتیدل نه غوښتل، د هغه کوچنی ورور د عثمان صارم او برجیس سره وه، پخوانی بندی سمدستی بیرته کورته راغی او نجونو ته یې وویل : زر شی چې د ښار څخه د وتلو وخت پلاس راغی، هغه ته وویل شول چې افاق د دی نجونو ورور دی. هغه درواړه د ځان سره ملګری کړل او د کور څخه ووتل، د باندی دری اسونه ولاړ وه، دا کار برجیس کړی وه هغه واړه نجونی په اسونو سپری کړی، کله چې برجیس په دریم اس سپریدلو هغه ته د افاق په هکله وویل شول.

هغه سمدستی افاق په دریم اس باندی سپور کړ او دا یې ورته وویل : الله پامان دوستانو! که ژوندی و بیا به سره ګورو! هغه منډه کړه او د ښار د شاتنۍ دروازی په لوری روان ؤ له کومی چې ښاریان تښتیدل.

برجیس دا لاره مخکې کتلی وه او د تیښتی وخت ورته پیدا شوی وه، هغه په لاره کې دری اسونه راونیول او هلته یې راوستل، کله چې صلیبی چارواکو ولیدل چې ښاریان تښتی نو د دروازی د بندولو حکم یې ورکړ، کله چې برجیس هلته ورسیده نو دروازه بندیدله او ولسی خلک پکې راګیر وه، هلته یو غوبل جوړ شوی ؤ، برجیس یو دم چیغی کړی د شا له لوری پوځ را روان دی، دروازه خلاصه کړی، وتښتی، مسلمانان را روان دي.

خلکو زور ولګولو نو دروازه بیا خلاصه شوه، خلک د سیلاب پشان له کلا څخه په وتلو کې شول کله چې افاق او خورګانی یې له کلا څخه ووتل نو برجیس افاق ته وویل چې د خپلی خور په اس سپور شی ځکه چې یو اس د دوه نرانو زور نشی لرلای ځکه چې زمونږ سفر ډېر اوږد دی. افاق د یوی خور سره سپور شو او بلی ته یې وویل چې د سپرلی څخه ونه ډاره شی ځکه اس هغه نه غورځوی، هغوی خپل اسونه په منډه کړل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس ته معلومه وه چې په لاره کې صلیبی پوځ پروت دی، هغه ته خالی لاری هم معلومی وی چې هلته پوځ نه وو، هغوی هماغه خالی لاری ته شول، د کرک تښتیدونکی خلک یوی او بلی خواته خپاره شول، رڼا هر لوری ته خپره وه، افاق او نجونو ته معلومه نه وه چې هغوی په څه ډول راخلاص شول، برجیس چوپ ؤ، د کرک لمبی او رڼا شاته پاتی کیدله او شپه د اسونو د رفتار سره تیریدله.

***

کله چې سهار راوختلو برجیس سره د خپلو دری ملګرو د مسلمانانو سیمی ته ورسیدلو، هغه یو قوماندان ته ځان ور وپیژندلو د سلطان صلاح الدین ایوبی په هکله یې ورڅخه وپوښتل، قوماندان هغه د خپل پوځ مشر قوماندان ته ورسولو او د هغه څخه یې د سلطان صلاح الدین ایوبی معلومات واخیستلو. برجیس په خپل کار او عملیاتو ډېر خوشحاله وه ځکه له یو لوری یې دوه مظلومی نجونی او د هغوی ورور راخلاص کړی وه او له بل لوری یې په کرک کې داسې لوی او غټ عملیات کړي وه چې د صلیبیانو ملا یې پری ماته کړه، هغه سلطان صلاح الدین ایوبی ته دا سلا او مشوره ورکول غوښتل چې سمدستی په کرک باندی برید او حمله وکړی.

د کرک سهار ډېر بوګنوونکی او ډارونکی وه، د اور لمبی کمی شوی خو اور لا هماغسی لګیده، د صلیبی پوځ سامان او د څارویو وانښه ټول سوی وه، خیمی او نور پوځی وسایل او وسلی هم سوځیدلی وی، اسونه او اوښان چې ټوله شپه یې منډی وهلی دی ستړی شوی پراته وو، هر لوری ته د هغو خلکو مړی هم پراته وه چې د اسونو او اوښانو تر پښو لاندی شوی او له منځه تللی وه، بندیانو او سپاهیانو تر اوسه پوری لا اوبه راوړلی او په اور یې شیندلی. صلیبی چارواکی تر دی وخته پوری پدی فکر کې وه چې د صلاح الدین ایوبی سپاهیانو دا کار کړی خو د هغوی هیڅ اثر نه څرګندیده، هغوی د کلا په دیوال هر لوری ته وکتل خو د خپل پوځ څخه پرته هغوی بل څوک ونه لیدل، هلته د اسلامی پوځ هیڅ اثار نه معلومیدل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هغوی د دی خبری څېړنه پیل کړه چې اور څرنګه اچول شویدی، هغوی د پیره کوونکی مړی پیدا کړ چې په خنجرونو زخمی او مړ شوی وه خو د اسونو او اوښانو تر پښو لاندی داسې خراب شوی وه چې د خنجرونو زخمونه یې نه معلومیدل، د پیره کوونکی د مړی څخه لږ لری څلور د ښځو مړی هم پراته وه چې اوښانو او اسونو تر پښو لاندی او خراب کړی وه، څېړونکی عادی سړی نه بلکې د صلیبیانو د جاسوسی اداری مشر او استاذ هرمن جرمنی وه، هلته ډېر مړی پراته وه خو د ښځو دا څلور مړی هغه ته پلاس ورغلل، د هغوی څیری د پښو لاندی بالکل خرابی او مسخ شوی وی او د بدن هیڅ برخه یې هم روغه نه وه پاتی شوی، د هغوی جامی هم تار تار شوی وی. په وینه او خاورو کې د هغوی څیری هیڅ نه معلومیدی، یوازی د جامو څخه داسې معلومیدی چې ښځی دی، د ټولو پوستکی له بدن څخه جلا شوی او په ځینو برخو کې غوښه هم راوتلی او جدا شوی وه، د ځینو هډوکی لوڅ او مات شوی وه، د هر مړی په غاړه کې ځنځیر او په هغې کې کوچنی صلیب هم څوړند وه، دا صلیبونه د دی خبری ثبوت وُ چې دا ښځی عیسایانی دي.

هرمن او نور افسران پدی حیران وه چې د ښځو مړی دلته څه کوی، دا خو پوځی او عسکری برخه ده، دلته د عامو خلکو لپاره هیڅ اجازه نه وه او نه دلته کومه لاره وه، دا د څارویو او سامان ګودامونه او زیرمی وی، هلته نور مړی هم پراته وه خو هغه د سپاهیانو وه، ښځی د شپی دلته ولی راغلی دی؟ د دی پوښتنی ځوابوونکی هیڅوک نه وُ، یوازی اټکل کیده چې پوځیانو فاحشه ښځی دلته راوستی او بلاخره دلته د پښو لاندی شوی خو خبره دا وه چې اور څرنګه ولګیده، د ښار په مسلمانانو شک کیدای شو خو اصل کار کوونکی پیدا کول ګران کار وه، فیصله وشوه چې په ښار کې جاسوسان او پولیس وګرځی او شکمن مسلمانان ولټنوی چې په هر چا باندی لږ شانته شک هم راغی هغه بندی او تر سختو پلټو لاندی باید راشی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د النور او نورو دری نجونو کورنۍ ډېری ورخطاء او اندیښمنی وی ځکه نجونی بیا ژوندی رانغلی، هغوی پدی ویریدل چې ژوندی نه وي نیولی شوی، هغوی خپله دنده په پوره کامیابۍ سره سرته رسولی وه خو تر اوسه پوری لا درکه وی. عثمان صارم او د هغه ملګری هغه ځای ته د خلکو په ډله کې ولاړل چیری چې اور لګیدلی وه، هلته ورته څرګنده شوه چې د څلور ښځو مړی پیدا شوی، وروسته اعلان وشو چې د څلور ښځو مړی په فلانی ځای کې ایښودل شوی، ټول ښاریان باید هغه وګوري او د پیژندلو کوښښ یې وکړي، عثمان صارم او د هغه ملګری هماغه ځای ته ولاړل او څلور مړی یې ولیدل، د هغوی په سینو باندی صلیبونه ایښودل شوی وه، هیچا هم هیڅ مړی ونه پیژندلو ځکه د پیژندلو لپاره هیڅ نښانی او اثار نه وه، د څیرو څخه هم پوستکی وتلی وه، ځینی څیری دننه ننوتی او چتی شوی وی.

د عثمان صارم اوښکی روانی شوی او د خلکو څخه جلا شو، د هغه نور ملګری هم ورغلل، هغوی ته دا څرګنده وه چې دا مړی د چا دی، یو پکې د عثمان د خور النور او پاتی دری یې همزولی او مجاهدی ملګری وی، هغوی څلور واړو د شپی خپل ایمانی مسئولیت په پوره بریالیتوب سرته ورسولو او بیا شهیدانی شوی خو د هغوی د شهادت سترګو لیدونکی انسان موجود نه وه، د هغوی حالت داسې ښکارولو چې لومړی هغوی پیره کوونکی وژلی او بیا یې ګودامونو ته اور اچولی چې کله یې اسونه خوشی کړی نو د همدی اسونو تر پښو لاندی شوی، معلومه نه وه چې څومره اسونه او اوښان د هغوی په مړو تیر شوی، د دوه پیغلو د حیا او ابرو د خوندی ساتلو لپاره څلورو نجونو ځانونه قربان کړل، برجیس په خپل لاس د هغوی په غاړو کې صلیبونه وراچول چې د اړتیا په وخت کې یې ښکاره کړي، د هغوی چا جنازه ونکړه ځکه چې ټولو فکر کاوه هغوی عیسایانی دی، هغوی عیسایانو پخپله هدیره کې خاورو ته وسپارلی، په هغوی هیچا هم غم او ویر ونکړ یوازی غائبانه جنازه یې اداء شوی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځلور واړو نجونو پلرونو یو ډول احساسات څرګند کړل، هغوی وویل چې مونږ د خپلو ځلورو ځلورو اولادونو قربانی کولو ته هم تیار یو، صلیبی چارواکو د شکمنو مسلمانانو کورونه تالا شی کول پیل کړل نو ځکه خلکو خپلی وسلی او خنجرونه په ځمکه کې خښ کړل، بله خبره دا وه چې د دی ځلور نجونو د شتوالی په هکله به څه ځواب ورکوي، د هماغی شپی په سهار چې کله امام د نجونو د شهادت څخه خبر شو نو هغوی ته یې وویل چې تاسې به خپلو ګاونډیانو او جاسوسانو ته څه ځواب ورکوی؟

امام پوه او هوښیار سړی وه، هغه د ژور فکر کولو څخه وروسته وویل: د ځلورو نجونو پلرونه دی ماته راشی!

کله چې هغوی راغلل نو هغوی ټول د صلیبی اداری لوی او مشر چارواکی ته ورغلل، په ډېر خفګان او غصه حالت کې یې وویل: زه د دی خلکو امام یم، دوی ماته خپل شکایت راوړیدی چې کله د شپی دوی د اور وژلو لپاره هلته ولاړل او ټوله شپه یې اوبه راویستلی، په ښار کې غوبل جوړ شوی او هیچا هم پام نه ؤ، کله چې دوی سهار خپلو کورونو ته ولاړل نو ستاسې د پوځ ځینی کسان د هغوی کورونو ته ننوتی او پیغلی لورګانی یې له ځان سره بولی دی اوس د دی خلکو ځلور پیغلی لا درکه دی .

صلیبی چارواکی امام ته وویل: زمونږ په پوځ باندی د تور پوری کولو څخه مخکې لږ فکر وکړه .

امام وویل : زه مذهبی لار ښود یم! زه تاته دا ویلی شم چې ته مونږ رټلی او د ګالی شی او خپل پوځ بی ګناه ثابتولی شی خو د الله تعالی څخه خپل بد او ښه عمل نشی پټولای، تاسې زمونږ چارواکی یاستی خو خدایان نه یاستی. دی خلکو ستاسې د پوځ او سامان د خوندی ساتلو لپاره ټوله شپه کار وکړ خو تاسې دوی ته دا بدله ورکوی چې د نجونو د تښتولو اقرار هم نه کوی .

د څه بحث او خبرو څخه وروسته صلیبی چارواکی هغوی ته ډاډ ورکړ چې دا نجونی به ولټول شی، امام د هغوی څخه همدا ویل اوریدل نو د باندی راووتل خپلو ځلورو ملګرو ته یې وویل چې همدا خبره خپره کړی چې ځلور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه نجونی د شپی د پوځیانو لخوا څخه تښتول شویدی نو همدا خپره کړای شوه، د هغوی کفارو ګاونډیانو هم همدا خپره ومنله ځکه پدی شپه د ښار حالت همداسی وه چې هر کار پکې کیدای شو.

***

برجیس د سطان صلاح الدین ایوبی په خیمه کې ناست وه، د سلطان صلاح الدین ایوبی طبیب د افاق تداوی او درمنله کوله، د افاق دواړه خویندی هم وی، برجیس سلطان صلاح الدین ایوبی ته د شپی ټوله کیسه وکړه، سلطان صلاح الدین ایوبی د دی خبرو په اوریدو سره ډېر احساساتی کیده او سترګی یې سری کیدی، برجیس وویل چې هغو کرک پداسې بد حالت کې پرېښی دی که سمدستی حمله پری وشی نو د نیولو او فتح کولو امکان یې زیات دی، په ښار کې سامان ټول سوی او د څارویو خوراک ختم شوی، اسونه او اوښان ډار شوی، په خلکو ویره او ډار خپور شوی، پوځ هم ویریدلی دی.

سلطان صلاح الدین ایوبی په فکر او سوچ کې ډوب شو، ډېر ځنډ وروسته یې سر راپورته کړ، بیا یې خپل سالاران او سلا کاران راوغوښتل، لومړی یې دا حکم وکړ چې افاق سره د خپلو خویندو قاهری ته واستوی او د هغوی لپاره تنخوا وټاکی.

افاق وویل: تاسې زما خویندی په خپل کنترول کې واخلی ، زه به ستاسې سره وم، ما پخپل پوځ کې داخل کړی، زه به د خپل پلار او مور غچ اخلم، که تاسې ما کرک ته ورسوی نو زه هلته هر ډول عملیات کولای شم.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : جګړه او جنګ یوازی په احساساتو نه کیږي ، ډېر اوږد تربیت او روزنی ته اړتیا لری، ته یوازی د مور او پلار غچ اخیستلو ته ورخطاء یې خو زه به د دی ټولو پلرونو او خویندو غچ اخلم کوم چې د صلیبی وحشیانو لخوا څخه ښکار شویدی، خپل احساسات ساړه کړه .

د افاق احساسات او ولولی داسې راپاریدلی وی چې هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه ځان خلاصولو چې قاهری ته ولاړ نشی، هغه ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل شول چې لومړی خپل علاج او درملنه وکړه، چې کله روغ شوی خامخا به دی واستوو، پدی وخت کې مرستیال سالاران او لوړ قوماندان راغلل چې په هغې کې زاهدان هم وه، سلطان صلاح الدین ایوبی افاق او د هغه خورګانی د باندی واستولی ، هغه ټولو ته د کرک نوی حالات په مخ کې کیښوده او وویل : ایا سمدستی په کرک باندی برید کول مناسب دي؟

زاهدان د خپلو معلوماتو په اساس وویل چې په کرک او نورو برخو کې صلیبی پوځ شته دی چې مونږ د پوځ محاصره او کلا بندی ماتولی شی، هغوی دا ترتیب هم نیولی چې سامان یې خوندی هر لوری ته رسیدای شی، که د هغوی د رسد د کمی په خاطر حمله کیږي نو دا یوه غلطی ده، د هغوی سره یوازی همدا سامان ندی چې کوم سوځیدلی، د هغوی د هر پوځ سره پوره او مکمل سامان موجود وي پداسې حال کې چې د هغوی شمیر زمونږ پنځه شپږ چنده زیات دی، د غونډې نورو ګډون کوونکو هم خپل خپل وړاندیزونه وکړل خو زیات د سمدستی برید پلویان وه، ځینو د انتظار وړاندیز هم وکړ، سلطان صلاح الدین ایوبی د خپلو ټولو قوماندانانو او سلا کارانو سلا مشوری او وړاندیزونه واوریدل خو پدی ډېر خوشحاله وه چې په هغوی کې د جګړی شوق او جذبه موجوده وه، هغوی ټول پدی خبره سره یو وه چې که حمله هر وخت کیږي باید داسې وشی چې بیا ماتی ونه خورو ځکه مونږ کمزوری یو، سلطان صلاح الدین ایوبی دا خبری اوریدی او چوپ ناست وو، هغه په اخر کې د خپل لښکر په هکله وپوښتل چې د هغوی احساسات او شوق څه دی نو ورته وویل شول چې ټول ښه تیار او تکړه دی .

په اخر کې سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه سمدستی او زر حمله کول غواړم! خو زه د تلوار کولو عادی نه یم، زماپه وړاندی یوازی د کرک د کلا پوځ ندی بلکې د صلیبیانو ټول هغه پوځ دی چې هغه د باندی هر لوری ته خپور شوی پورت .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاهدان ښه وویل چې نه یوازې دا چې په کلا کې پوځ شته بلکې د باندې هم شتون لري. د دې ټولو سره سره باید برید سمدستي او زر وشي، فاصله کمه ده، په یوه شپه کې زمونږ پوځ هلته رسیدای شي خو هغوی باید یوه جګړه د کلا څخه د باندې هم وکړي د حرکت څخه مخکې مونږ باید د کرک مسلمانان تیار او چمتو کړو، ماته چې کوم معلومات راغلي د هغې په اساس د کرک مسلمانان سره منظم شوي او هغوی یو تنظیم جوړ کړیدی، د دې هیله شته چې د محاصرې په وخت کې هغوی په کلا کې بې نظمي جوړه کړي، د هغوی نجونې هم د قربانۍ او جګړې میدان ته راوتلې دي، یوازې څلور نجونو چې څومره زیان صلیبیانو ته رسولی هغه څلور پنځه ګروپونو هم نشو کولای، مونږ به کوښښ کوو چې خپل کماندویان ښار ته ننباسو.

برجیس وویل: د خبرو به منځ کې د ننوتو ښښنه غواړم که کماندویان لیږل غواړې نو سمدستي باید وشي، ځکه د کرک کوم اوسیدونکی چې د کلا څخه تښتیدلی دي هغه حتمًا بیرته کلا ته ځي، د هغوی تر پردې لاندې مونږ خپل کماندویان ننباسلی شو خو د هغې څخه وروسته بیا امکان نلري. د اور لګیدو څخه وروسته صلیبیان ډېر محتاط او د ښار ټولې دروازې به بندوي، ماته اجازه راکړې چې زه همدا نن د هغوی سره کلا ته لاړ شم، مونږ به هیڅ وسله نه وړو، هلته وسله ډېره پیدا کیږي.

بلاخره پریکړه وشوه چې همدا نن شپه دې کماندویان د برجیس په مشرۍ روان شي، تر کوم ځای پورې چې اسونه تلایي شي هغوی دې ورسوي، نور دې پیاده ولاړ شي، د اسونو بیرته را رسولو لپاره دې څو کسان هم واستول شي، زاهدان ته حکم وشو چې سمدستي د کماندویانو لپاره ولسي جامې او د اړتیا وړ شیان برابر کړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپلو قوماندانانو او سالارانو ته د جنګ او جګړې اړوندې لارښوونې وکړې او په ځانګړې توګه یې ورته وویل چې دا په یاد ولرئ چې دا هغه پوځ ندی چې په کوم باندې مونږ شوبک فتح کړی ؤ، دا د مصر څخه راغلی او دښمن پکې تبلیغات کړي، دوی د محاصرې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړې تجربه نلري، قوماندانان باید هوښیار او بیدار وي، ماته دا شک پیدا شوی چې پدې پوځ کې ځینې سپاهیان ښه فکر نلري، زما سره چې کوم ګروپونه دي هغه ترکان او شامیان دي، همدا رنګه زه به د نور الدین زنګي کومکي پوځ هم له ځان سره ساتم.

که حالات خراب شول نو په ورخطایي سره په شا مه راځئ، زه به ستاسې تر شا پروت وم، همدا رنګه دا هم په فکر کې ولرئ چې د کرک مسلمانان ستاسې سره څه نشي کولای، زه چې د کوم کارغواړم هغسې کار کول هلته مکمل امکان نلري، زه د هغوی څخه دومره زیاته قربانی نه غواړم، هغوی محکوم او مجبور دي، هغوی مظلوم او د ظلم ښکار شویدی، مونږ د هغوی د خلاصون، ازادۍاو نجات لپاره ورځو، د هغوی په ډاډ نه ځو.

***

تر څلور پنځو ورځو پوری په کرک کې د مسلمانانو په کورونو حملې کیدلې او د شک په اساس څو کسان ونیول شول، د بېګار کمپ کسان چې د خلاصون په وعده باندې د اور مړه کولو لپاره راغوښتل شوی وه هغوی بیرته بندیان شول، صلیبیانو د ظلم یو نوی دور پیل کړ ځکه د هغوی ډېر زیات زیان شوی وو، هغوی پدې پوهیدل چې داسې زړور کار او عملیات پرته د مسلمانانو څخه بل څوک نشي کولای، په بندي شوی کسانو کې د عثمان صارم دوه ملګری هم وه کوم چې د نجونو په خلاصون کې د هغه سره ملګری وه، هغوی ته ډېر سخت عذابونه ورکول کیدل او د انسانیت له حد څخه زیات ظلم پری کیده خو هیڅ سړی هغوی پیدا نکړ، بل چا ته دا پلان او عملیات هیڅ معلوم نه وه نو څه به یې ویل یوازې دا دوه ځوانان وه چې حال ورته معلوم ؤ خو هغوی خپلې ژبې بندې کړې وې، هغوی په ماشیانو او پړو کې وتړل شول او بندونه یې سره جلا کیدل خو په ژبه یې هیڅ هم ونه ویل، بلاخره هرمن خپله بندیانو ته ورغی او هغه هم خپل پام هماغه دوه ځوانانو ته واړولو، هغوی ته غدارو مسلمانانو ویلی وه چې د دی دوه کسانو لاس هم په عملیاتو کې شتهاو هغه د دی ځوانانو ګاونډی وه، هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادی خلک وه خو د صلیبیانو لپاره تر جاسوسی وروسته د اسونو او ګاډیو خاوندان شول او د صلیبی چارواکو درباریان وګرځیدل، هغوی صلیبی غاصبانو ته میلمستیاوی کولی او د خپلو لونو سره یې په کیناستو ویاړ کاوه، د دری میرمنی وی ، هغوی دا دوه ځوانان د اور په شپه چیری لیدلی وه نو ځکه هغوی ونیول شول .

هرمن چې کله هلته ورغی نو ځوانان د مرګ په حالت کې وه خو هیڅ یې هم نه وه ویلی، هغه دواړه له ځان سره بوتلل، هلته یې درملنه وکړه بیا یې ویده کړل نو سمدستی په خواږه خوب ویده شول.

هرمن د دواړو په منځ کې کیناسته، لږ ځنډ وروسته یو ځوان په خوب کې وویل: زه څه پوهیږم، ما ته څه معلوم دي، که راته معلوم هم واي نو تاسې ته یې نه وایم، تاسې صلیب په غاړه ګرځوی او ما ټول قران په غاړه کې اچولی.

هرمن وویل: تاسې اور اچولی وه ، تاسې د صلیبیانو ملا ماته کړیده، تاسې زړور یاستی، که مړه شوی نو شهیدان به درته ویل کیږي .

ځوان په خوب کې وویل : که مړ شوم نو تر څو چې په بدن کې روح وي ایمان هم ورسره وي او چې کله روح ولاړ نو ایمان خو نه ځي .

هرمن د خپل فن په اساس د هغه په ذهن کې ډېر شیان ور اچول غوښتل خو د ځوان ذهن هغه قبول نکړل، پدی وخت کې بل ځوان هم په خوب کې خبری پیل کړی، هرمن هغه لوری ته متوجی شو، هغه ته یې هم خبری وراچولی چې هغه هم وانه خیستی، د هرمن سره څو نور تکړه جاسوسی استاذان هم وه هغوی ټولو سوړ اویسلی وویست او ویی ویل نوره خواری هیڅ ګټه نلري، د هغوی څخه راز راویستل ممکن ندي، دا دواړه بی ګناه دي، خو زه دا درته وایم چې دا دواړه په خپلی عقیدی کلک او پاخه دي، ما هغوی ته په خوراک کې دومره حشیش ورکړی وه که اس ته یې ورکړی هم په خبرو راځی، خو پدی دواړو یې هیڅ اثر ونکړ، د دی څخه معلومیږي چې د دی خلکو ایمانی جذبه ډېره قوی او کلکه ده، او ایمان یې زړه ته ښکته شویدی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې ځوانان رابیدار شول د باندی په یوه کنډواله کې پراته وه، صلیبیانو هغوی د بې هوشی په حالت کې د باندی غورځولی وه، هغوی راپورته شول یو بل ته یې وکتل او بیا خپلو کورونو ته روان شول.

صلیبیان او یهودیان چې د اور په شپه له خپلو کورونو څخه وتلی وه د ډاډ څخه وروسته بیرته کلا ته راستانه شول، د صلیبیانو پوځ د باندی خیمی وهلی وی، هغوی هم ډاډ ورکړ چې له بهر څخه حمله ندی شوی باید بیرته کلاته ولاړ شی.

په همدی خاطر د ښار دروازی خلاصی شوی چې وتلی خلک بیرته خپلو کورونو ته ولاړ شی، خلک ډلی ډلی راتلل، پدی ډلو کې برجیس د پنځلس کماندویانو سره هم کلاته ننوت، د کرک خلکو ولیدل چې هغه غریب موچی چې د نړۍ د حالاتو څخه بې خبره وه د دری ورځو غیر حاضرۍ څخه وروسته بیا په خپل ځای ناست او د خلکو څپلۍ او بوټان جوړوي، هغه شپه په شپه د مجاهدو ملګرو په مرسته ټول کماندویان د مسلمانانو په کورونو کې ځای پر ځای کړل، هغوی پدی غور او فکر کولو چې د سلطان صلاح الدین ایوبی حملی په وخت کې هغوی د کلا په داخل کې څه کولای شی، غټه خبره دا ده چې هغوی باید دیوال په کوم ځای کې سوری کړی تر څو د هغې څخه سپاره او پلی راننوځی یا دا چې کومه دروازه خلاصه کړي.

عثمان صارم په خپلو ملګرو کې زیاتوالی راوستی وه، نجونی هم چمتو او تیاری شوی وی خو رینی الیګزینډرد سوری په شان په عثمان صارم پسی وه، هغه به یې په لاره کې رانیولو، د هغه کورته به ورتلله بلاخره یوه ورځ یې د عثمان صارم څخه وپوښتل: النور چیری ده؟

عثمان صارم په بدله خوله ورته وویل ستاسې د قوم د کوم ګنهګار سره - په هغه دی د الله جل جلاله لعنت وی - نه عثمانه د الله تعالی رحمت !

رینی الیګزینډر وویل ته خو زمونږ په خلاف مړ کیدونکو ته شهید وایی، النورشهیده شویده!

د عثمان صارم سر چکر وخوړ او هیڅ خواب یې ورنشو کړای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رینی الیگزینډر وویل: په هغه دوه ځوانانو کې یو ته هم وی چې بندیان شول خو ته تر اوسه پوری ازاد ګرځی ما درته ویلی وه چې ستا او بند تر منځ زما وجود پرده دی، ووایه نوره څومره قربانی غواړی.

عثمان صارم ځوان وه په هغه کې چې څومره جوش او احساسات وه هغومره عقل، پوهه او تجربه نه وه، هغه د رینی الیگزینډر د خبرو څخه په تنګ شو نو هغې ته یې وویل: رینی الیگزینډر ته څه غواړی؟

رینی الیگزینډر وویل: یو دا چې زما مینه او محبت ومنه - دویم دا چې د پټو کارونو څخه منع شه!

عثمان صارم وویل: که ستا په زړه کې زما مینه او محبت وي نو بیا ولی زماد قوم سره مینه او محبت نه کوی.

رینی الیگزینډر وویل: زما نه د خپل قوم سره مینه شته او نه ستا د قوم سره زه تا د خطرناکو کارونو څخه پدی خاطر منع کوم چې هسی بی ځایه به مړ شی او هیڅ به پلاس درنشی، زه احساساتی خبری نکوم، حقیقت وایم، چې سلطان صلاح الدین ایوبی کرک نشی نیولای، زه د خپل پلار د معلومات په اساس خبری کوم، جګړه به د کلا په دننه کې نه بلکې د کلا څخه د باندی به کیږي، زمونږ قوماندانانو د سلطان صلاح الدین ایوبی چلونه یاد کړي، د شوبک د ناکامی څخه هغوی سبق حاصل کړی، اوس به د کرک د محاصری وخت نه راځی، که تاسې د کلا دننه څخه کار او عملیات وکړل نو پرته له مرګ او سخت بند څخه بل څه پلاس نه درځي، زه ستا ژوند او ستا روغتیا غواړم.

عثمان صارم سر ټیټ واچولو او روان شو، هغه د رینی الیگزینډر دا اواز واوریده، فکر او سوچ وکړه عثمان!

***

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو قوماندانانو ته د اخری لارښوونی په وخت کې وویل: زه یو ځل بیا تاسې ته وایم چې دا کرک دی شوبک ندی " صلیبیان ویښ او تیار دي، زماجاسوسانو ماته ویلی دي چې یوه جګړه به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرک څخه د باندی هم کیږي، که د ښار مسلمانانو کوم کار وکړ شاید هغه هم زمونږ په درد ونه خوری، داسې هم کیدای شی چې هغوی ټول ووژل شی، زه هغوی پداسې سخت ازمیښت کې اچول نه غواړم، د هغوی د خلاصون یواځنۍ لاره دا ده چې تیزه او سخته حمله وشی.

د داسې اړینو لارښوونو څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی خپل پوځ ته حرکت ورکړ تر څو د کرک ښار کلا بند کړی.

د لمر پریوتو څخه وروسته لښکر حرکت وکړ، فاصله زیاته نه وه، تر سهار پوری پوځ د کرک سیمی ته ورسیده، چې وروسته د محاصری په شکل مخ په وړاندی روان شول، د دی پوځ د سالار لپاره دا یوه عجیبه خبره وه چې تر کلا پوری هغوی ته صلیبی لښکر په سترګو نشو، هغوی ته ویل شوی وه چې د کلا څخه د باندی هم پوځ ځای پر ځای شویدی، هغوی پداسې لاره استول شوی وه چې هلته اصلاً هیڅ صلیبی پوځ نه وُ، خو بیا هم د مقابلی امکان وه خو هیڅ هم ونشول، سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر کلا محاصره کړه، د کلا څخه د غشو باران پیل شو، پوځ د دی باران په مقابل کې خاص عکس العمل ونښودلو، قوماندانان د دیوال د سوری کولو او دروازو د خلاصولو لپاره یوی او بلی خواته ګرځیدل، هغوی خپل غشی ویشتونکی هم چوپ کړی وه، د هغوی سره هغه جاسوسان وه کوم چې د ښار څخه ښه خبر وه، هغوی د کلا دننه ټول مهم ځایونه ورته په ګوته کړل وه، د کلا دننه هیڅوک هم تر دی وخته خبر نه وه چې کلا د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ محاصره کړی ده، محاصره هم لا مکمله نه وه ځکه د کلا شا خالی او هلته دوه دروازی وی، یو دم په کلا کې اور ولګیده دا هغه کیمیاوی ماده وه چې صلاح الدین ایوبی جوړه کړی وه، دا کیمیاوی مواد د منجنیقونو په وسیله کلا ته غورځول کیدل- خلکو ولیدل چې خپل پوځ یې د کلا په دیوالونو ولاړ دی او غشی ولی او د باندی څخه کیمیاوی مواد او د اور غونډاری راځی، په ښار کې ویره او ډار خپور شو، یهودیان او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسایان په کورونو کې ننوتل، مسلمانانو سلطان صلاح الدین ایوبی د فتح او کامیابۍ لپاره دُعا ګانی کولی.

ځینی مسلمانان داسې هم وه چې د دُعا په خوا کې په خطرناکو عملیاتو کولو یې هم غور کاوه، هغه ځوانان او ځینی نجونی وی، په هغوی کې د سلطان صلاح الدین ایوبی پنځلس کماندویان هم وه، په ښار کې چې کله بی نظمی شوه نو هغو غلی غلی سره یو ځای شول او د ښار د یوی دروازی د خلاصولو په فکر کې شول.

دروازه ډېره کلکه او د اوسپنی څادر پری لګیدلی وه، د هغې ماتول څه اسان کار نه وُ، د باندی څخه په دروازه ډېره کیمیاوی ماده وویشتل شوه او اور واچول شو، دروازی اور واخیست خو د اوسپنی څادر هغه سوځولو ته پرینښوده، د کلا د دیوال څخه صلیبیانو هغه غشی ویشتل چې تر لری ځای پوری تلل، دا غشی منجنیقونو ته ورسیدل او ځینی کسان یې زخمیان کړل، د دی خطر د ختمولو لپاره هغوی منجنیقونه شاته کړل او دا تجربه ناکامه شوه.

اخر مسلمانو غشو ویشتونکو ته حکم وشو چې د دیوال په سر صلیبیانو باندی غشی وولی، ټوله ورځ د دواړو لورو څخه غشی ویشتل کیدل، په هوا کې یوازی غشی ښکاریدل، صلیبیان په دفاعی حالت کې وه او په لوړه باندی ولاړ وه نو ځکه د مسلمانانو زیات زیان کیده، مسلمان دیوال سوری کوونکی هری خواته ګرځیدل چې مناسب ځای پیدا کړي او دیوال سوری کړی خو له پاسه دومره غشی راتلل چې هلته رسیدل هیڅ ممکن نه وه، د ماښام څخه مخکې اته مجاهد سوری کوونکی وړاندی ورغلل خو دیوال ته تر رسیدو د مخه ټول شهیدان شول او د هر یو په بدن کې څو څو غشی ننوتی وه.

د شپی اوله برخه وه، رینی الیګزیندر په خپل کور کې وه، د هغې پلار ډېر ستومانه او ستړی راغی، هغه زر ویده شو چې بیا زر راویښ شی ځکه چې هغه بیا د شپی کار ته تللو، هغه وویل چې مونږ ته خبر را رسیدلی چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښار مسلمانان کوم غټ پلان لری نو ځکه مونږ باید د هر مسلمان کور تر ځارنی لاندی ونیسو.

لږ ځنډ وروسته دروازه وټکول شوه، رینی الیگزینډر خپله دروازی ته ورغله گوری چې یو معتبر مسلمان ولاړ دی، هغه ته د صلیبیانو لخوا څخه ډېر شیان ورکول کیدل ځکه هغه د مسلمانانو سره غداری کوله، رینی الیگزینډر ورته وویل چې پلار می ویده دی، تاسې خبره راته وکړئ چې کله راویښ شی زه به یې ورته ووایم.

مسلمان غدار وویل: خبره ډېره مهمه ده زه خپله ورسره لیدل غواړم.

الیگزینډر وویل : دا ممکن نه ده هر څه چې وی ماته ووایی .

د رینی الیگزینډر د پوښتنی په ځواب کې هغه غدار وویل : نن شپه د کلا مسلمان اوسیدونکی ځوانان او نجونی د کلا کومه دروازه یا دیوال ختموی - ما هغوی ته ځان ورنژدی کړی او دا راز مې ورڅخه لاس ته راوړی .

دا خبره هم څرگنده شوی چې پدوی کې ځینی د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویان هم دی بله دا چې د لاری هغه غریب موچی هم سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوس او نوم یې برجیس دی، زه په همدی خاطر ستا پلار ته راغلی یم چې په لاره کې دی مسلمانانو ته کمین ونیسی .

رینی الیگزینډر د څو مسلمانو ځوانانو نوم واخیست چې په هغې کې عثمان صارم هم وه بیا یې وپوښتل ایا دا ځوانان هم پدی پروگرام کې شته؟ .

غدار مسلمان وویل: د صارم زوی عثمان خو د دی ډلی مشر دی او د دی ټولو مشر امام رازی دی .

رینی الیگزینډر ورته وویل : تاسی خو په مونږ لوی احسان وکړو چې ددښمن د ارادو څخه مو خبر کړو که تکلیف درته نه وی لږ وروسته راشی تر څو می پلار لږ خوب وکړي .

خو هغه غدار مسلمان نه تللو بلکې هغه د صلیبیانو د خوشحالی او زیات دولت او مال لاس ته راوړلو لپاره دا وخت غنیمت بللو. مسلمانو مجاهدینو ته دا څرگنده نه وه چې دا غدار دی او د صلیبیانو لپاره کار

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، په همدی ورځ ځوانانو مجاهدینو د دیوال د غورځولو نیت او پلان جوړ کړی وه، پدی غونډه کې امام رازی، نور مشران او دا غدار مسلمان هم وه، هغه ځان ډېر مخلص معرفی کولو، مسلمانانو پده هیڅ شک هم ونکړ چې دا د صلیبیانو پالل شوی مار دی، مسلمانانو هغه د ښار سوداګر او عزتمند انسان بللو.

رینی الیګزینډر غدار ته وویل بیرون هوا ښه ده راځه چې ځو قدمونه ووهو تر هغه به مو پلار هم د خوب څخه راویښ شی بیا دواړه د باندی په ګرځیدلو پیل وکړ، هغه غدار د دومره غټ صلیبی افسر د لور سره په ناز او نخرو روان شو، په تللو تللو کې هغوی د ښار یو کوهی ته ورسیدل، د کوهی په غاړه ودریدل ، رینی الیګزینډر د هغه په سینه لاس کیښوده او په پوره ځواک سره یې ورټیل وهلو، غدار مسلمان پړمخ په کوهی کې ولویده او لاندی وغورځیده، د هغه چیغی واوریدل شوی خو په کوهی کې ختمی شوی .

رینی الیګزینډر په ډیره خوشحالۍ کورته راغله چې د عثمان صارم څخه یې یقینی مرګ منع کړ کوم چې دی غدار ورته برابرولو.

***

رینی الیګزینډر په منډه د عثمان صارم کورته ورسیده، د هغه د مور سره کیناسته او د النور خبری یې پیل کړی، هغې د عثمان په هکله وپوښتل نو مور یې ورته وویل چې هغه د ماښام څخه وروسته له کوره وتلی دی، رینی الیګزینډر فکر وکړ چې هغه به د دیوال د ختمولو لپاره تللی وي هغې غوښتل چې عثمان ژوندی پاتی شی او دا ویره ورسره وه چې کوم بل غدار پکې نه وي او چا پوځ ته خبر نه وي ورکړی، هغه د باندی ووتله او په هماغه لوری ولاړه کوم ځای کې چې عثمان صارم او نور مسلمانان د دیوال ختمولو لپاره راټولیدل، هغه غدار مسلمان رینی الیګزینډر ته ویلی وه چې هغوی به صلیبی سپاهیان پداسې شکل وژنی چې هیڅوک هم خبر نشی، ځوانان او نجونی به دیوال کنده کوي چې له خاورو څخه جوړ شوی وه خو د هغه دد یوال پلن والی ډېر زیات وه چې په یو وخت کې پری دوه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپاره ځنګ په ځنګ تیریدای شول ، د خاورو په سبب د هغه کینسل اسان کار نه وه خو وخت یې زیات غوښتلو، هغوی د اړتیا په وخت کې د جګړې لپاره هم تیاری نیولی وه، د هغوی سره خنجرونه او برچی وی، دا ډېر خطرناک او د زړورتیا څخه ډک عملیات وه چې د ناکامی امکانات پکې زیات وه، هغوی داسې ځای غوره کړی وه چې د نیولو خطر پکې کمه وه. دا ډله د ټاکلی شوی ځای په لوری وخوځیده، رینی الیګزینډر په هماغه لوری په منډه وه، هغې عثمان صارم منع کولو، هغې ته معلومات شوی وه چې دا خلک نیول کیږي، او عثمان صارم به ووژل شی، مجاهدین په بله لاره روان وه نو رینی الیګزینډر هغه ځای ته مخکې ورسیده چې لا هیڅوک نه وه را رسیدلی، هغې په تیاره کې یوی او بلی خواته وکتل چې ناڅاپی چا د شا له لوری ونیوله او لری یې کش کړه، هغه پوځی وه نو ورڅخه وی پوښتل چې ته څوک یې، هغې د خپل پلار نوم ورته واخیست نو هغوی خوشی کړه خو دا یې ورته وویل چې لدی ځای څخه ولاړه شی خو رینی الیګزینډر د هغه ځای څخه تللو ته تیاره نه وه، هلته د پوځ پوره یو ټولی ځای پر ځای شوی وه، د هغوی قوماندان رینی الیګزینډر ته وویل چې دی ځای ته د مسلمانانو یو ګروپ راځی او دیوال سوری کوی مونږ هغوی ژوندی نیول غواړو، دا خبر یو بل غدار مسلمان پوځ ته ورکړی وه .

رینی الیګزینډر هغوی ته هیڅ ویلای نشول هغی یوازی او د عثمان ژوندی پاتی کیدل یې غوښتل، د مسلمان ځوان مینی او محبت د هغې په عقل پرده اچولی وه، په همدی وخت کې پوځی وویل: خبره غلطه نده هغه دی هغوی را روان دي .

رینی الیګزینډر ورخطا شوه او چیغی یې کړی عثمانه بیرته وګرځه! د پوځی ډلی قوماندان د هغې په خوله لاس کیښوده، او ویی ویل دا بدبخته جاسوسه معلومیږي، دا ژوندی ونیسی‌خو د هغې د نیولو وخت پیدا نشو ځکه لری شور او غوغا پیل شوه، د مجاهدینو ډله په کمین کې راګیره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول، د صلیبی سپاهیانو شمیر زیات وه، مخکې لدی چې مجاهدین ځانونه چمتو کړي په کمین کې ولویدل .

سمدستی مشعلونه روښانه شول چې ټول غازیان پکې ښکاره معلومیدل ، د هغوی سره د کیندلو سامان، برچی او خنجرونه وه، د تیښتی هیڅ امکان نه وه، په هغوی کې یو ولس نجونی هم وی، صلیبی قوماندان په لوړ اواز وویل :نجونی ژوندی ونیسی .

مسلمان کماندویانو وویل : د مجاهدینو! هر یو یوه یوه نجلۍ د ځان سره کړی .

د دی څخه وروسته چې کومه جګړه وشوه هغه ډېر خونړۍ وه، کماندویان روزل شوی غازیان وه هغوی ښه په نره وجنګیدل خو نجونو او ځوانانو چې کومه جګړه وکړه هغې صلیبیان حیران کړل، نجونی د ویری او ډار څخه ناخبره وي او پخپلو خنجرونو یې ډېر صلیبیان دوزخ ته واستول، څرنګه چې جګړه په کلا کې وه نو د پوځ نوری ډلی هم راغلی او د کسانو شمیر نور هم زیات شو، پدی جګړه کې یو ښځینه اواز بیا بیا اوریدل کیده چې عثمان ځانه وباسه !

دا د رینی الیګزینډر اواز وه، تر دی وخته پوری عثمان صارم جنګیده چې د هغه مخې ته یو صلیبی راغی، د عثمان سره خنجر ؤ او د صلیبی سره توره، ناڅاپی د صلیبی په ګیده کې خنجر ننوت دا د رینی الیګزینډر خنجر ؤ، یو بل صلیبی پری غږ وکړ هغی سمدستی د مړه شوی صلیبی څخه توره واخیستله او مقابلی ته ور وړاندی شوه. عثمان صارم د هغې مرستی ته ور وګرځیده خو د یو صلیبی په توره شهید شو، لږ ځنډ وروسته یوازی دوه مجاهدی نجونی ژوندی پاتی شوی او نور ټول په شهادت ورسیدل. هغوی دواړه یو ځای د ډېرو صلیبیانو په منځ کې راګیر شوی، کړی وار په وار تنګیدله، هغوی ته وویل شول چې خپل خنجرونه وغورځوی، هغوی دواړو یو بل ته وکتلی او بیا یې خپل خنجرونه پخپلو زړونو کې ننباسل، رینی الیګزینډر زخمی شوه او بیا یې ونیوله .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلا د دیوال ختمولو او سوری کولو هیله او امید همدلته ختم شو او د دی سره د مسلمانانو عملیات هم پاته ورسیدل د مسلمانو مجاهدینو لارښوونکی شهیدان شول ، د سلطان صلاح الدین ایوبی هیلی او امیدونه یوازی پدی غازیانو پوری تړلی نه وه، هغه کلا ګانی نیول او فتح کول زده کړی وه، اوس لا د محاصری او کلا بندی دویمه ورځ وه خو دا ځلی صلیبیانو هم قسم خوړلی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته کرک په هیڅ صورت هم تسلیم نکړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما فلسطینه زه راځم

صلاح الدین د صلیبیانو په قوی او ځواکمن مرکز الکرک باندی پداسې توګه ناڅاپی حمله کړی وه چې هغوی د کلا تر محاصری وروسته خبر شول خو کلا بندی او محاصره مکمله نه وه ځکه چې دا د دری لورو څخه محاصره وه، جاسوسانو سلطان صلاح الدین ایوبی ته خبر ورکړی ؤ چې په کلا کې پراته او میشت سربښندونکی به د مجاهدینو سره یو ځای چې کلا ته ورغلی دروازی خلاصی او یا به دیوالونه وغورځوی .

د محاصری په څلورمه یا پنځمه ورځ د کلا څخه خبر راغی چې په کلا کې د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویان او د کلا اوسیدونکی مجاهدین د عملیاتو په ترڅ کې ټول په شهادت ورسیدل او د کلا په عملیاتو کې نجونو هم ګډون کړی ؤ چې یوه پکی عیسایی نجلۍ هم وه .

سلطان صلاح الدین ایوبی ته دا هم وویل: شول چې د کلا مجاهدین د یو ایمان پلورونکی پوسیله چې ځان یې د مجاهدینو په صف کې ننباسلی ؤ صلیبیانو ته خبر ورکړ، هغوی ورته په لاره کې کمین ونیوه او ټول یې شهیدان کړل، دا هم ورته وویل : شول چې د کلا دننه څخه نور د هیڅ ډول عملیاتو او مرستی هیله نشته .

هیلی ختمیدی ځکه چې کله په شهیدانو کې ځوانان او نجونی وموندل شوی نو هغوی هر لوری ته د مسلمانانو نیول، بندیانول او زورول پیل کړل. ان تر دی چې نجونی هم ونه ښښل شوی، ځوانان د بیګار کمپ ته یوړل شول، بوډاګان پخپلو کورونو کې بند شول، نجونی د پوځیانو بارکونو ته یوړل شوی. ځینو نجونو ځانونه ووژل ځکه هغوی لدی ویریدلی چې عزت او آبرو ته به یې زیان رسیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبی په همدی غم او فکر کې ؤ چې د کلا دننه عملیات به د مسلمانانو لپاره ډېره درانه او زیانمن تمام شي، کله چې هغه د کلا د سربښندونکو د قربانی او ځان تیریدنی څخه خبر شو نو خپلو مرستیالانو ته یې وویل: دا ټول زیان او تاوان د یو ایمان پلورونکی پوسیله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیښ شو، یو خائن او غدار د دومره پوځ او لښکر کار په تپه ودراوه، یو لوری ته هغه خلک دي چې د الله جل جلاله او ازادۍ لپاره یې ځانونه قربان کړل بل لوری ته هغه غلامان او ایمان پلورونکی دي چې خپل ایمان یې د صلیبیانو او کفارو په قدمونو کې کیښوده ، دا خائنان او غداران غواړي د اسلامي تاریخ لوری بدل کړي .

سلطان صلاح الدین ایوبی له غصی څخه ودریده او خپل ورون یې په څپیړه ووهلو او ویی ویل: زه به انشاء الله که ژوندی وم ډېر زر به کرک نیسم او غدارانو ته به سزا ورکوم .

د اطلاعاتی اداری مرستیال زاهدان په همدی وخت کې خیمی ته راننوت، سلطان صلاح الدین ایوبی ورته په غمجنه لهجه وویل : نن شپه باید کلا بندی مکمله شي، زه اوس تاسې ته وایم چې کوم ګروپونه باید د کرک شاته ولاړ شي .

زاهدان وویل : د بی وخته خبری ببښنه غواړم ښاغلی آمیر! اوس شاید تاسې خپله محاصره مکمله نکړای شی، ځکه چې مونږ وخت بی ځایه تیر کړ .

سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل : ایا تا کوم نوی خبر راوړی؟

زاهدان په زغرده دا خبره وکړه: تا چې په کومه بی خبری کې دښمن لاندی کړی ؤ د هغې څخه دی پوره ګټه پورته نکړه !

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو مشرانو او کشرانو ټولو قوماندانانو او چارواکو ته ویلی وه چې هغه پادشاه ندی، هغه ته باید ښکته او ټیټ نشی، خپلی رایی باید په پوره ازاده توګه وړاندی کړی او ګوت نیونی هم باید بی ویری وکړی .

زاهدان په همدی خبرو عمل کولو ، بله دا چې هغه پدی سیمه کې د اطلاعاتو او جاسوسی اداری مشر او مسئول ؤ، د هغه مثال د شغې سترګی پشان ؤ کوم چې په تیارو کې هم لیدل کولای شي، هغه د داسې غوږ پشان ؤ چې د خپلو مجاهدینو او سربښندونکو پوسیله یې د څو کیلو مترو څخه د دښمن ګنګوسی هم اوریده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه په اهمیت او قدر پوهیده، هغه ته دا هم څرګنده وه چې پرته له بریالۍ جاسوسۍ څخه جنګ ګټل امکان نلري خصوصاً پداسې حالاتو کې چې صلیبیانو په اسلامی امت کې د جاسوسانو او وران کارو جال خپور کړی ؤ، سلطان صلاح الدین ایوبی ډېرو تکړه او هوښیارو جاسوسانو ته اړتیا درلوده چې هغه پدی ډګرکې پوره بریالی او کامیاب هم ؤ.د هغه د جاسوسی اداری دری چارواکی علی بن سفیان او د هغه دوه مرستیالان حسن بن عبدالله او زاهدان سربښندونکی او تکړه جاسوسان وه، هغوی پدی ډګر کې د صلیبیانو ډېر پلانونه خنثی او شنډ کړی وه .

زاهدان وویل: تاسې ته څرګنده وه چې صلیبیانو د کرک د کلا ساتنه کلکه او سخته کړی وه " او هم یې څه برخه پوځ د کلا څخه د بهر هم ځای پر ځای کړی، تاسې ته دا ویل شوی وه چې د باندی پوځ به محاصره ماتوی، د جاسوسانو له راپورونو څخه دا څرګندیده چې دا ځل جګړه به د کلا څخه د باندی وی خو بیا هم تاسې محاصره مکمله نکړه، د همدی حالت څخه دښمن ګټه پورته کړه .

سلطان صلاح الدین ایوبی په چټکتیا سره وپوښتل نو هغوی اوس حمله او برید کړی ؟

زاهدان وویل : تر نن ماښام پوری به صلیبی لښکر هغه ځای ته راشي چیری چې زمونږ پوځیان نشته! زما همسنګر ملګرو چې کوم احوال راوړي هغه دا دي چې صلیبی پوځ به اوښ سپاره او آس سپاره وي، پیاده او پلی ګروپونه به کم وي، هغوی به د محاصری ځای ته راځی بیا به په ښی او چپ لوری بریدونه او حملی کوي، زمونږ محاصره به ماتیږي، د صلیبیانو شمیر هم زیات ښودل کیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه تا او ستا همسنګر ملګرو ته افرین او شاباسی وایم چې دا احوال یې راوړي دي ؟ زه پوهیږم چې دا کار څومره سخت او خطرناک دی، خو زه تاسې ته دا ډاډ درکوم چې صلیبی پوځ کومی خالیګاه ته راځی هغه به په همدی خالیګاه کې ختموم، زه د الله جل جلاله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مرسته باور لرم، که په تاسی کې کوم غدار او خائن نه وي نو مونږ ته به کامیابی او بری په نصیب شی .

یو مرستیال سالار وویل : اوس هم وخت شته؟ که تاسې حکم کوی نو مونږ به خو ګروپونه هغه ځای ته ولیږو چې خالی او تش دي!

د سلطان صلاح الدین ایوبی په څیره باندی هیڅ ویره او اثر نه ښکاریده، هغه له زاهدان څخه وپوښتل: که ستا اطلاع سمه وي نو ایا ته دا ویلی شی چې صلیبیان به څه وخت د حملی ځای ته را ورسیږی؟

زاهدان ځواب ورکړ: تر نن ماښام پوری !

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: : الله جل جلاله دی وکړی چې هغوی په لاره کې ځنډ ونکړی خو هغوی به د وږو او ستړو آسونو سره برید ونکړی، کله چې هغوی د محاصری ځای ته راشي نو لومړی به خپلو سپرلیو ته دمه او خوراک ورکوي بیا به ګوری چې کوم ځای خالی دی، صلیبیان دومره بی عقل ندی چې همداسې برید او حمله وکړی .

صلاح الدین خپل دری څلور چارواکې راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: صلیبیان زمونږ په لومه او جال کې انشاء الله راتلوونکی دی ، د کلا شاته چې مونږ څومره خالی ځای پریښی هغه نور هم پراخه کړی، ښی او چپ ګروپونو ته ووایی چې په هغوی د شا له لوری برید کیدونکی دی، خپل اړخونه دي قوی کړی او دښمن دی منځ ته راننباسی، هیڅ غشی وییشتونکی دی پرته له اجازی څخه غشی نو خوشی کوی .

د دی خبرو او احکامو څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی خو ګروپونه سپاره او پلی غشی ویشتوونکی د ماښام څخه وروسته هغه ځای ته ولیږل چې د صلیبیانو د برید ځای ته نژدی وه، هغه سیمه هواره هم نه وه او شګلنه هم ، هلته غونډی، لوړی او ژوری وی.

سلطان صلاح الدین ایوبی د کماندو ګروپونو مشر او قوماندان هم راغوښتی ؤ، هغه ته یې وویل: چې په فلانی لاره باندی د صلیبیانو سامان را روان دی هغه د شپی لخوا تباه کول او ختمول دی ، همداسی څه نور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکمونه یې ورکړل او بیا له خپلی خیمی څخه راووت، پخپل آس باندی سپور شو، د خپل ساتوونکی ډلی څخه یې څه کسان له ځان سره ملګری کړل او د محاذ په لوری وخوځیده .

سلطان صلاح الدین ایوبی ځان غولوونکی سړی نه وُ، هغه له لری څخه د محاصری معلومات وکړ او بیا یې خپلو کسانو ته وویل: د صلیبیانو څخه دا کُلا نیول څه اسانه کار ندی، محاصره به تر ډېر وخته پوری روانه وی .

هغه ولیدل چې د کلا د دیوالونو څخه غشی د باران پشان ورول کیږي او دروازی ته رسیدل امکان نلري، د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ د غشو څخه لری وُ، ځوابی غشو ویشتلو ګټه نه درلوده ، سلطان صلاح الدین ایوبی د کلا یو اړخ ته ولاړ، هغه یو راپارونکی حالت ولیده، یو ګروپ سربښندونکو په ډېره تیزی سره غشی په کلا ویشتل، شپږ منجنیقونو د آور غونډاری کلا ته غورځول، په کوم لوری چې غشی او د آور غونډاري تلل هلته هیڅ صلیبی درک نلرلو ځکه هغوی ټول غلی او پټ شوی وه.

سلطان صلاح الدین ایوبی له لری څخه دا حالت لیدلو او ورته ولاړ وه، څلوینښت سر ښندونکو پخپلو لاسونو کې برچی او کُلنګان نیولی د کلا په لوری یې منډه کړه او د دیوال بیخ ته یې ځان ورسولو- د کلا دیوال د کانو او خاورو څخه جوړ شوی وُ، هغوی دیوال سوری کول او ورانول پیل کړل .

د همدی کار لپاره په کلا باندی غشی او د آور غونډاری ویشتل کیدل چې صلیبیان پدی سربښندونکو باندی غشی ونه ولی .

د سلطان صلاح الدین ایوبی د خولی څخه ناڅاپی ووتل: آفرین! خو د هغه سترګی ودریدی چې کله د کلا څخه آواز راغی او څو سرونه د دیوال باندی غشی ویشتل تیز کړل چې زیات پکی زخمی شول. د دیوال له بلی برخی څخه غشی راغلل او څه مجاهدین یې زخمیان او شهیدان کړل، بیا د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوارو لورو څخه دومره غشی خوشی شول چې په هوا کې د غشو جال جوړ شو، سربښندونکو خپل کار کاوه او دیوال یې سوری کولو خو دا کار دومره اسانه نه ؤ ځکه دیوال ډېر پلن او ډېل ؤ، د دیوال لاندنی برخه نسبت پاسنی برخی ته پلنه وه، د دیوال په سوری کوونکو باندی غشی نه لګیدل خو د آور سکروټی پری راپریوتی، د بیلرانو راوړونکی د مجاهدینو څخه روغ نشول تللایی خو هغوی به آور او سکروټی خامخا لاندی راغورځولی. لاندنی خلکو د آور په لمبو کې هم کار کاوه او د دیوال سوری کول روان وه، غشی یو پر بل ویشتل کیدل، بلاخره دیوال سوری کوونکی وسوځیدل یوازی څو کسان پداسې حالت کې شاته راغلل چې جامو یې اور اخیستی ؤ خو له پاسه پری غشی راغلل او په نیمه لاره کې شهیدان شول، هیڅ یو هم ژوندی پاتی نشو. د دی پسی لس سربښندونکی بیا د دیوال په لوری په منډه شول او هلته یې ځان ورسولو. هغوی په ډېره چالاکی سره د دیوال څخه ډېری وویستلی، له پاسه پدوی هم د اور څخه ډک بیلرونه خالی شول خو صلیبیانو ځانونه داسې راکاږه کړی وه چې د مجاهدینو په غشو ولګیدل، پر ځای د دی چې شاته وغورځیږي مخی ته راولویدل او په خپل بل شوی اور کې لولپه شول ، د دیوال سوری کوونکو څخه هم څوک ژوندی پاتی نشو.

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل آس ته پونده ورکړه او د دی ګروپ قوماندان ته ورغی او ویی ویل: پر تا او ستا په سربښندونکو دی د الله جل جلاله رحمت وي، د اسلام تاریخ به د دی مجاهدینو یاد تل تازه ساتی چې خپل ځانونه یې وسوځول، سمدستی دا طریقه خوشی کړه او شاته راشه، دومره په چټکتیا سره غشی او انسانان مه ختموه، صلیبیان د دی کلا د ساتلو لپاره دومره قربانی ورکوي چې ما د هغې تصور هم نه کولو .

قوماندان وویل: : مونږ به هم داسې قربانی ورکړو چې د صلیبیانو په تصور کې نه راځی دیوال به له همدی ځای څخه انشاء الله نړول کیږي، او تاسې به له همدی لاری څخه کلا ته ننوځی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: الله جل جلاله دی ستاسې ارمان پوره کړی! خپل مجاهدین خوندی وساته، صلیبیان د باندی څخه حمله کوونکی دي، تاسې به د کلا څخه د باندی جګړه کوی، محاصره کلکه او سخته کړی، صلیبیان به مونږ له لوږی څخه ختموو .

دا مجاهدین شاته راوستل شو خو قوماندان سلطان صلاح الدین ایوبی ته وویل: که د سلطان اجازه وي نو زه به شهیدان راپورته کړم او د هغې لپاره به بیا همدا طریقه غوره کوم .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: ښه ده ! خو هیڅ شهید باید پاتی نشی !

سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه ځای څخه ولاړ، مجاهدینو چې شهیدان په څه توګه راپورته کړل هغه خپله یو ولوله راپارونکی او احساساتی حالت ؤ، ځکه نور کسان هم پری شهیدان شول، سلطان صلاح الدین ایوبی لری تللی ؤ، هغه به له ځان سره بیرغ نه ګرځولو چې دښمن ته یې ځای څرګند نشی- هغه په یوه غونډی باندی وخوت او څملاسته چې دښمن هغه ونه ګوري، هغه ته د کلا دیوال او هغه سیمه ښکاریده چیری چې د هغه پوځ ځای خالی پریښی ؤ، هغه ټوله سیمه ولټوله او معلومات یې تر لاسه کړ .

په همدی معلومات کې لمر سترګه پریوتله او ماښام شو. هغه ته احوال راغی چې د هغه د حکم په اساس سپاره او پلی غشی ویشتونکی دی لوری ته را روان دی ، هغه استازی ته وویل: چې قوماندانان دلته راولی،کله چې قوماندانان راغلل نو د کماندوی سربښندونکو مشر هم ورسره وه ، هغه ته سلطان صلاح الدین ایوبی لاره وښودله او په هماغه لوری یې واستولو، بیا یې نورو قوماندانانو ته لارښوونی پیل کړی .

* * *

شپه نیمایی تیره شوی وه چې د آسونو ترپا واوریدل شوه لکه سیلاب چې بند شلولی وی، سپوږمی پوره مکمله او روښانه وه ، د صلیبیانو آسونه او سپاره غونډیو او کمرونو ته نژدی راغلل، د هغوی تر شا اوښ سپاره را روان وه، د هغوی د شمیر په هکله تاریخ لیکوونکی سره مختلف دي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویدیځ تاریخ لیکوونکو د دی پوځ شمیر دری زره لیکلی خو مسلمان تاریخ لیکوونکو د لسو زرو پوری لیکلی خو د هغه وخت د ژوند حالات لیکوونکو د لسو څخه تر پنځلسو زرو پوری لیکلی دی. د دی لښکر قوماندان او مشر مشهور صلیبی جګړه مار ریماند ؤ، دوه تاریخ لیکوونکو د هغه نوم رینالټ لیکلی دی خو هغه ریماند دی، هغه د همدی برید او حملی لپاره له ډېری مودی څخه د کلا څخه د باندی په دښته کې اړولی وه، هغه په همدی شپه یا سهار وختی د صلاح الدین ایوبی په هغه لښکر باندی برید او حمله کوونکی ؤ چې د کرک کلا یې محاصره کړی وه.

صلیبی سپاره له آسونو او اوښانو څخه ښکته شول، آسونو ته د دانو توبری او کڅوړی په غاړو کې واچول شوی، سپرو ته حکم وشو چې د خپلو سپرلیو سره نژدی څملی او تر ډېر وخته پوری خوب ونکړی، د سپرلیو لپاره د اوبو مشکونه او واښه شاته را روان وه، صلیبیانو پلان درلوده چې سپرلیو ته د حملی څخه وروسته په کلا کې اوبه ورکړي.د صلاح الدین ایوبی څارونکو صلیبیان ښه څرګند لیدل او تر سترګو لاندی یې وه، هغوی پدی ویریدل چې دومره ځواک به کلا بندی او محاصره ماته کړی.

سهار لا تیاره ؤ چې صلیبیانو ته د ځان تیارولو او سمبالولو حکم وشو ځکه دا د حملی او برید لپاره ځان برابرول وه. هغوی د یو لوی صف او لیکی په شکل کې مخ په وړاندی روان شول. چې کله لومړی لیکی او صف حرکت وکړ د شا لخوا څخه پری د غشو باران پیل شو، په کومو سپرو چې غشی ولګیدل هغوی په آسونه رانسکور شول او ځینی لاندی راپریوتل، په کومو آسونو چې غشی ولګیدل هغوی بی واکه شول او هر لوری ته وتښتیدل، اوښان چې کله روان شول په هغوی کې ګډوډی او بی نظمی پیل شوه، صلیبی قوماندان هیڅ نه پوهیده چې دا څه وشول او دا ګډ وډی ولی جوړه شوه ؟

هغه د غصی په حالت کې چیغی او ناری پیل کړی. زخمی آسونو او اوښانو داسې واویلا او ګډ وډی پیل کړه چې په ټول لښکر یې ویره او ډار

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوستو. کله چې د سهار روښنایی شوه نو صلیبیان پوه شول چې د سلطان صلاح الدین ایوبی په لومه او جال کې نښتی دی، هغه پدی هم نه پوهیده چې د مسلمانانو شمیر څومره دی خو هغه فکر کاوه چې شمیر به یې ډېر زیات وي نو ځکه د داسې حالت لپاره چمتو نه ؤ.

ریمانډ د برید او حملی بندولو حکم ورکړ خو مخکې ګروپ هغې خالیګاه ته ننوتی وه چې د کلا او دوی تر منځ وه او دوی غوښتل هلته ځان ورسوی.

د محاصری ایوبی لښکر ته لا مخکې خبر ورکړل شوی ؤ نو هغوی د دوی د هر کلی لپاره تیار او چمتو وه، کله چې مجاهدینو دوړی او ګرد ولیدلو نو ځانونه یې تیار کړل، کله چې د ګرد څخه آسونه او سپاره راووتل نو مجاهدینو د حملی په شکل او صورت ځانونه برابر کړل او یوه دایره او حلقه یې جوړه کړه.

کله چې صلیبی سپاره د دایری او حلقی په منځ کې راغلل نو له هری خوا څخه پری غازیان راتوی شول نو ایله صلیبیان پوه شول چې هغوی له خپل عمومی لښکر څخه راشلیدلی او لوی لښکر له خپل ځای څخه حرکت هم ندی راکړی.

سلطان صلاح الدین ایوبی د دی حملی او برید واګی پخپل لاس کې اخیستی وه، صلیبیان شاته راتاؤ شول چې برید او حمله وکړی خو هیڅوک هم د حملی لپاره موجود نه وه او هر لوری ته دښته خالی وه خو د اړخونو څخه پری د غشو باران کیده. صلیبی قوماندانانو خپل لوی لښکر په کوچنیو برخو وویشلو. د سلطان صلاح الدین ایوبی سر ګروپانو د هغه د پلان او حکم سره سم صلیبیانو ته د مخامخ جګړی وخت نه ورکولو پداسې حال کې چې د هغوی سپرلۍ ښی ستړی ستومانه او وږی وی. هغوی جنګ ودرولو ځکه هغوی اوبو او وښو ته سترګی په لاره وه او هغه باید تر سهار پوری را رسیدلی وای.

تر غرمی پوری سامان، وابښه او اوبه راونه رسیدی، څو سپاره هغې لوری ته وځغلول شول خو په لاره کې د مسلمانانو د غشو ښکار شول، که هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندی ولاړ وای نو هم سامان ته نشول رسیدلای ځکه سامان او وابنه د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویانو لخوا څخه تر حملی لاندی راغلی وه، هغوی په سامان باندی د شپی حمله وکړه او ټول سامان یې تباه او برباد کړ. صلاح الدین ایوبی د خپل خوندی او محفوظ لښکر څخه څه ګروپونه راوبلل او د ریمانډ لښکر یې تر محاصری لاندی راوست .

که د مسلمانانو شمیر د صلیبیانو په اندازه وایی نو هغوی پری حمله کوله او هغوی یې تباه کول .

هغه خپل غازیان له لاسه نه ورکول، هغه صلیبیان په جګړه جګړه کې د غونډیو او کمرونو منځ ته راوستل او محاصره یې کړل، هغه پدی پوهیده چې څومره وخت تیریږي صلیبیان به ناکاره کیږي، هغه سره د دی چې صلیبیان یې په بری سره کلا بند کړی وه خو هغه ته هم زیان رسیده .

هغه چې د صلیبیانو لوی لښکر محاصره کړی ؤ نو خپل څو ګروپونه یې هم هلته بوخت وه ځکه نو هغه دا ګروپونه په بل ځای کې نشول پکار اچولی .

پدی کندو کې اوبه وي چې د څه وخت لپاره څارویو او انسانانو ته بس کیدی، د پوځیانو لپاره د آسونو غوښی کفایت کولو، د دی څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی د ښار مکمله محاصره او کلا بندی پیل کړه، صلیبیان په کلاره نه کیناستل، هره ورځ به کوچنی کوچنی جګړی کیدی او ورځی همداسی تیریدی، سلطان صلاح الدین ایوبی د کلا ګرد چاپیره ګرځیده ترڅو داسې ځای پیدا کړي چې د کلا دیوال ونړوی .

***

د محاصری شپاړسمه یا اولسمه ورځ وه، صلاح الدین ایوبی ماښام په خیمه کې د خپلو مرستیالانو سره ناست ؤ او پدی خبره یې غور کولو چې د کلا دیوالونه په څه توګه نړولی شو، په همدی وخت کې پیره کوونکی راغی او ویی ویل چې د سوډان څخه استازی راغلی!

سلطان صلاح الدین ایوبی سمدستی وویل: دننه یې راولیږه! بیا یې وویل: الله جل علی شانه دی خیر کړی چې ښه خبر یې راوړی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

استازی خیمی ته راننوت نو سلطان صلاح الدین ایوبی وپیژندلو چې دا استازی نه بلکی د پوځ قوماندان دی .

هغه ته یې وویل: کینه!کوم ښه خبر دی راوړی؟

قوماندان سر وښورولو او بیا یې وویل : خبر د ستر او اعلی سپه سالار لپاره هم ښه دی او هم خراب ! مونږ چې د فتحی په نیت سوډان ته لاړ ؤ هغه ونشوه نو دا یې خراب اړخ دی او ښه پدی دی چې مونږ تر اوسه پوری ماتی هم نده خوړلی او پشا شوی نه یو.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : د دی څخه معلومیږي چې د ماتی او پشا کیدو اثار هم څرګند شوی؟

قوماندان وویل: بالکل څرګند دی! زه ستا څخه د حکم اخیستلو لپاره راغلی یم چې مونږ څه وکړو؟ مونږ ته مرسته بالکل ضروری او اړینه ده، که زمونږ سره مرسته ونشي نو پشا راتلل مو حتمی دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی د ټول پیغام اوریدلو څخه مخکې هغه ته خوراک او څښاک راوغښتلو او بیا یې ورته وویل: خوراک او څښاک هم کوه او خبری هم .

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی کرک او شوبک ته راتللو نو خپل ورور تقی الدین یې خپل نائب او مرستیال ټاکلی وه او د مصر امیر او د هغه ځای د پوځ مشر هم هغه د مصر او سوډان په پوله باندی د فرعون د وخت په کنډوالو کې د صلیبی وران کارو او دهشت ګردو یوه ډله د خپلو ډرامو او ورانکاری د پلانونو سره یو ځای نیولی وه نو ځکه یې سمدستی په سوډان باندی برید وکړ چې کیدای شي د دی ورانکاری ډلی تر شا سوډان ولاړ وي او غواړي په مصر باندی برید وکړی. سلا کارانو او پوځی مشرانو هغه ته وویل : چې لومړی د سلطان څخه پدی هکله اجازه وغواړه او بیا برید وکړه خو تقی الدین هغوی ته وویل: چې زما ورور اوس د صلیبیانو د یو لوی لښکر سره په جګړه بوخت دی نو د هغه اندیښمن کول ندی پکار،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د احساساتو تر تاثیر لاندی برید وکړ خو اوس قوماندان دا احوال راوړي وه چې ماتی او پشا تلل ځرګند معلومیږي.

تقی الدین د عام استازی پر ځای پوځی سړی ځکه رالیږلی ؤ چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته ټوله مسئله په فنی توګه وړاندی کړی او په ټولو خبرو یې خبر او پوه کړی، سلطان صلاح الدین ایوبی ته دومره خبر مخکې رسیدلی ؤ چې تقی الدین حمله کړی.

قوماندان د سوډان پیښی سلطان صلاح الدین ایوبی ته دا ډول بیان کړی: تقی الدین حقایقو او ځمکنی واقعیتونو ته ونه کتل او د احساساتو په اساس یې د حملی حکم ورکړ ځکه په هغه کې هم هماغه جذبه، احساس او ولوله وه کومه چې د هغه په ورور سلطان صلاح الدین ایوبی کې وه خو د دواړو ورونو تر منځ په جنګی پوهه او هوښیاری کې توپیر موجود ؤ.

تقی الدین چې کومه فیصله کړی وه هغه په پاک نیت د اسلامی احساساتو په اساس ولاړه وه خو هغه دا حقیقت هیر کړی ؤ چې جهاد یوازی دی ته نه وایی چې په پټو سترګو په دښمن ور ودانګی، هغه په سوډان او مصر کې د خپلو څارونکو او جاسوسانو را پورونه هم په نظر کې ونه نیول، یوازی دا خبره یې په غوږ کې ناسته وه چې صلیبیان سوډانیانو ته روزنه او ټریننګ ورکوي او هلته د حملی او برید لپاره تیاری نیول شوی دی.

تقی الدین غوښتل دښمن د تیاری په حالت کې ختم کړی خو هغه د دښمن ځواک او زور معلوم نکړ چې هغوی څومره ځواک لری؟ څومره کسان به د جګړی ډګر ته راوړاندی کوي؟ او څومره به د احتیاط لپاره ساتی، د هغوی سپاره او پیاده به څومره وي؟ تر ټولو مهمه مسئله دا وه چې د جګړی میدان به څومره لری وي او هلته به خوراک او سامان څه ډول رسول کیږی. دوه خرابی په لومړی وخت کې راپیدا شوی:

لومړی دا چې سوډانیانو او صلیبیانو په پوله او سرحد باندی د تقی الدین مخه ونه نیوله، هغوی ورته تر هغې پوری د سوډان په دننه کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرمختګ اجازه ورکړه چې لوی دښتی او صحراء ته ورسیده چې هلته هیڅ اوبه نه وی .

دویمه خرابی دا وشوه چې د مصر پوځ او لښکر د صلاح الدین ایوبی د چلونو او پلانونو په اساس جنګیده چې ډېر لږ پوځ به لویو لویو لښکرو ته ماتی ورکوله، دا پوځ یوازی هماغه استعمالولای شو نه بل چا.

صلاح الدین ایوبی تل د مخامخ جګړی څخه ځان ساتلو، هغه به خوځنده جګړه کوله، تقی الدین د پرمختګ کوښښ کولو ځکه پدی لښکر کې سربښندونکی کماندویان هم موجود وه خو د دی پوځ جنګول او استعمالول یوازی د صلاح الدین ایوبی کار ؤ. په سوډان کې هغوی داسې راګیر شول چې دښمن پری چلونه استعمالول او دوی هیڅ هم نشول کولای، دښمن تقی الدین د خپلی خوښی میدان ته راوستلو او بیا یې پری د سلطان صلاح الدین ایوبی پشان ګوریلایی او غل چکی بریدونه پیل کړل، د تقی الدین غازیانو او د لښکر څارویو ته څاڅکی اوبه هم نه رسیدلی، کماندویانو ورته وویل: چې مونږ پدی لوی بیابان او دښته کې خوشی کړه چې خپل ښکار وکړو خو هغه ورته اجازه نه ورکوله داسې نه چې مرکز او قوماندہ ختمه شي او ټول تیت پترک شی .

کله چې د سامان او خوراک خبره رامنځ ته شوه نو ټولو دا احساس وکړ چې دومره لری ځای او د جګړی میدان ته شیان را رسول څو ورځی غواړي او بیا د هغې امنیت او خوندیتوب هم ګران کار دی ځکه لاره ډاډمنه نده. همداسې وشول چې د سامان لومړی کاروان دښمن د ختمولو پر ځای له ځان سره بوتللو، د دی خبر په اوریدو سره د کماندویانو د قوماندان او تقی الدین تر منځ سختی خبری هم وشوی، د کماندویانو قوماندان ورته وویل: چې مونږ د جګړی لپاره راغلی یو او حتمًا به جنګیږو خو داسې نه چې دښمن به پر مونږ حملی کوي، سامان به الووزوي او مونږ د مرکز په هیله همداسې چوپه خوله ناست ؤ. تقی الدین د حکم په بنسټ هغه ته سخته خبره وکړه نو قوماندان ورته وویل: ته تقی الدین یې، صلاح الدین نه یې، مونږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هغه طریقه او جذبه جنګیږو کومه چې سلطان صلاح الدین ایوبی مونږ ته ښودلی، مونږ کماندویان یو د دښمن ګېډی ته ننوځو او د هغوی ګیډی ځیری کوو. ستا دا لښکر له لوږی او تندی مړ کیږي او سامان ټول دښمن وتښتولو، مونږ پدی عادت شوی یو چې د دښمن په سامان خپل لښکر ساتو.

تاریخ لیکوونکی لیکی چې پدی خبرو د تقی الدین په سترګو کې اوښکی راغلی، ځکه هغه پدی پوهیده چې دا قوماندان د کومی ولولی او احساس په اساس خبری کوي، تقی الدین په احساساتی توګه وویل: زه د الله جل جلاله له عذاب څخه ویریږم او له فلسطین څخه په ډېر امید راغلی مسلمانان هسی د مرګ خولی ته نشم ننباسلی.

قوماندان وویل: نو بیا تاسې باید دا حمله او برید نه وای کړی!

په مونږ کې څوک د الله جل جلاله په لاره کې سرښندلو ته تیارنه دی، مونږ اوس د مرګ خولی ته راغلی یو! او دا د مسلمانانو شان دی چې کله د مرګ خولی ته رانژدی شي نو خپل ځان خپل رب ته نژدی بولی، تاسې د احساساتو څخه راووځی مونږ د دښمن په لومه او جال کې راګیر شوی یو.

تقی الدین دومره بی عقل او ناپوه هم نه ؤ بلکې هغه ته د خپل ورور دا خبری یادی وی چې خپل ځان به پادشاه نه ګڼی او د جګړی په میدان کې به د پادشایانو په شان حکم نه ورکوي، په خپلو غلطیو به پرده نه اچوی ځکه نو هغه د قوماندان دا سختی خبری سپین سترګی توب ونه ګڼلو بلکې سمدستی یې ټول قوماندانان راوغوښتل او د راتلوونکی حالاتو په هکله یې بحث او خبری پیل کړی فیصله وشوه چې کماندویان دي هر لوری ته د عملیاتو لپاره خپاره شي، د سامان راتللو لاری دی هم کماندویان د خپل کنترول کې راولی، پوځ باید په دری برخو وویشل شي او د دری لورو څخه په دښمن باندی برید وکړي، تقی الدین چې کوم احتیاطی پوځ ساتلی ؤ هغه هم ډېر کم ؤ، د دی ویش فایده دا شوه چې لښکر د هغو برخو څخه ووتلو چیری چې اوبه نه وي. د شګو او غونډیو دریاب ؤ چې پوځ پکې خپور شو. دښمن پدی دری برخو هم حملی پیل کړی او هغوی یې نور هم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره خپاره او جلا کړل، ځانی زیان ډېر زیات شو، قوماندانانو خپل ګروپونه سره جلا جلا کړل او بیا یې داسې جګړه پیل کړه کومه چې صلاح الدین ایوبی ورته روزنه ورکړی وه خو ښکاره معلومیده چې دوی دا جګړه نشی ګټلی، هغوی خپل احساسات او ولولی پخپل ځای وساتلی. د سامان رارسیدل اوس له نظره وغورځول شول نوهغوی په دښمن باندی بریدونه کول او له هغه ځای څخه یې سامان لاس ته راوړلو.

کماندویانو په پوره سربښندنه په دښمن حملی کولی او هغوی ته یې پوره زیان اړولو، څه به چې پلاس ورتلل هغه به یې نورو مجاهدینو ته رسول.

مرکزی قوماندہ ختمه شوی وه. تقی الدین د خپلو کسانو سره یوی او بلی خواته کوښښ کولو، د احساساتو تر پولی پوری هغه پوره ډاډه وُ، هغه ته له هیڅ لوری هم دا خبر نه وُ راغلی چې کوم غازی یا کوم ګروپ تسلیم شوی او یا یې وسله غورځولی ده. جګړه وړو وړو ګروپونو ته وویشل شوه او په نیمایی سوډان کې خپره شوه، د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکرو هر قوماندان له ځان سره دا فیصله وکړه چې ټول به کماندوی جګړی کوی خو له سوډان څخه به نه وځی دښمن ته هم زیان رسیده، داسې حالت هم راغی چې دښمن ورخطا شو چې اوس به له سوډان څخه مسلمانان څه ډول وباسی.

غازیان هر لوری ته خپاره شوی وه، اوس مرکز او اعلی سپه سالار ته دا پته نه لګیده چې زمونږ ټول زیان څومره شویدی او څومره غازیان ژوندی پاتی دي خو د دی خبری معلومات ورته کیده چې دښمن ته هم زیات زیان رسیدلی او بیا په مصر باندی تر ډېر وخته پوری حمله نشی کولای. پدی ډول جګړه باندی کومه ګټه هم نه رسیدله ځکه چې کوم ځای پری نه نیول کیده او لښکر ته ځانی زیان هم رسیده.

په همدی حالاتو کې تقی الدین سلطان صلاح الدین ایوبی ته د خپل یو قوماندان پواسطه احوال ولیږلو، هغه ویل چې یوازی په یو صورت کې فتح او کامیابی لاس ته راتلای شي چې هغې پوځ ته مرسته او کومک ورسیږي. ټول پوځ خپور او پراخه شوی وُ د هغوی د بری لپاره نور پوځ او لښکر ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړتیا وه، تقی الدین له سلطان صلاح الدین ایوبی څخه دا هم غوښتی وه که چیری مرسته نشی راتلای نو ایا خپل پوځ راتول او له سوډان څخه راوځی؟ په مصر کې چې کوم پوځ پاتی ؤ هغه د پولو او سرحداتو لپاره هم کافی نه ؤ نو د هغې محاذ ته لیږل هیڅ امکان نه درلوده.

سلطان صلاح الدین ایوبی د پشا تګ سره عادت نه ؤ نو څکه هغه ته دا فیصله کول ګران شول چې اوس ورور ته څه ډول حکم او سلا ورکړی خو هغه حقایق په نظر کې ساتل څکه هغه پدی حالاتو کې هیڅ ډول مرسته نشوه ورکولای، هغه خپله مرستی ته اړتیا لرله څکه هغه د صلیبی یرغلګرو سره په جګړه بوخت ؤ. نو څکه په ژور فکر او سوچ کې پریوت.

* * *

د تقی الدین قوماندان سلطان صلاح الدین ایوبی ته د جګړی حالات بیان کړل خو د صلیبی داړه مارانو د هغو ورانکاریو په هکله یې هیڅ هم ونه ویل چې هغوی د اسلامی هیواد او اسلامی امت په خلاف پیل کړی وه.

کیدای شي چې قوماندان ته به هغه حالات معلوم نه وه څکه چې ډېر وروسته هغه رسوا شول.

د تقی الدین پوځ په داسې کوچنیو کوچنیو ګروپونو وویشل شو چې شمیر یې لس لس کسانو ته رسیده. په ځینو برخو کې د کوچیانو کړدی، چوپالونه او جونګړی هم وی، په ځینو سیمو کې شنه چمنونه، ونی او اوبه هم وی خو زیات نه بلکې ټوله سیمه وچه او د شګو دریاب ؤ.

یو ماښام دری غازیان خپل مشر او قوماندان ته راغلل چې دوه پکې زخمیان هم وه، هغوی وویل: چې زمونږ ګروپ ټول دوه ویشت کسان وه چې یو قوماندان او پاتی غازیان وه، د ورځی دا ګروپ چیری پټ وؤ، د هغوی قوماندان د ورځی داسې ګرځیده لکه چې پیره کوی یا دا چې چاته سترګی په لاره دي. پدی وخت کې یو سوډانی اوښ سپور راپیدا شو او کله یې چې قوماندان ولیده نو تم شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان ورغی د هغه سره یې خبری وکړی خو معلوم نشول چې څه خبره به یې ورسره کړی وی خو قوماندان مونږ ته وویل چې اوښ سپور هغوی ټول خپل کلی ته بللی یاستی، د شپی به د کلی خلک مونږ میلمانه کوي او د دښمن کوم ځای به هم ورته په ګوته کوي. پدی خبره ټول غازیان خوشحال شول ځکه هغوی ته د میلمستیا سره سره د دښمن سره د جګړی وخت هم پلاس ورتللو، د لمر پریوتو سره جوخت دا ګروپ د هماغه کلی په لوری وخوځیده، کله چې ټول هلته ورسیدل ګوري چې دری جونګړی دي چې چار چاپیر یې ونی او تر مخ روانی اوبه هم وی.

غازیان د جونګړو څخه د باندی په شګو باندی کیناستل خو قوماندان یوی جونګړی ته ننوت، مشعلونه بل شول او ټولو غازیانو ته خوراک او ځښاک ورکول شو، قوماندان د جونګړی څخه بهر راووت او غازیانو ته یې وویل چې ټول ویده شي چې بیا به د حملی لپاره راپاڅول شي.

په هغو کې دری کسان چې خپل مشر قوماندان ته راغلی وه یو پکی د شپی ویده نشو یا دا چې سترګی یې پرانستی هغه په یوه جونګړه کې د ښځو خنداګانی واوریدی، دی غازی هغې جونګړی ته ور وکتل ګوری چې قوماندان د دوه ښکلو او ښایسته نجونو سره ټوکی ټکالی کوی، شراب یې ترمخ پراته وو، نجونی په اطرافی جامو کې وی خو اطرافی نه معلومیدی.

غازی د باندی خپ خپ اوازونه واوریدل چې یې وکتل نو ډېر خلک دی لوری ته را روان او په لاسونو کې یې توری او برچی دي غازی د جونګړی یو لوری ته پټ شو تر څو د دی خلکو له حال څخه ځان خبر کړی، د راغلو خلکو څخه یو جونګړی ته ننوت او وی ویل: څرنګه وروره! کار پیل کړو؟

قوماندان ورته وویل: تاسې راغلی؟ ټول ویده دی، سمدستی یې ووژنی، پدی سره نجونو په کړس کړس وخندل.راغلی خلک په ویدو او بی خبره غازیانو ورپریوتل، ځینی په خوب کې په شهادت ورسول شول کوم چې رابیدار شول هغوی جګړه وکړه. دوه غازیانو تیښته وکړه او کوم غازی چې د جونګړی خواته پټ شوی ؤ هغه هم ورسره یو ځای شو او دری واړه په یو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوری روان شول خو د هغه دواړه ملګری زخمیان وه. هیڅوک د هغوی پسی رانغلل ځکه چې تیاره شپه وه او هغوی چا ونه لیدل، دا څرګنده نشوه چې قوماندان اوښ سپاره بی لاری کړی ؤ او که له مخکې څخه یې د دښمن سره لاره جوړه کړی وه او د خپلو غازیانو لپاره وخت کتلو، د دی پیښی څخه دا معلومات وشو چې دښمن د غازیانو د ختمولو لپاره له جګړی څخه بر سیره نوری لاری هم کتلی او د ښځو څخه هم پدی لاره کې کار اخلی.

دښمن د انسانی فطرت له غریزو او خواهشاتو څخه کار اخیستلو ځکه پداسې دښتو او بیابانو کې انسان د خپل خواهش د پوره کولو لپاره په تلوسه کې وی.

دښمن هم د خپل پوځ پوسیله غازیان لټول او هم یې د هغوی په خلاف پټ جنګ پیل کړی ؤ. کله چې څو داسې پیښی وشوی نو غازیان یې پوه کړل چې د چا په جال او لومه کې پرینوځی.

د دی پیښو څخه یوه داسې هم وه چې د غازیانو قوماندان عطا الهاشمی په یو ځای کې ناست وه، د هغه ټولی په څو کوچنیو ګروپونو ویشل شوی ؤ. دا د مصر څخه د سامان راتللو لاره وه، عطا الهاشمی د خپل ګروپ پوسیله چې شمیر یې تر سلو هم کم وه ټوله لاره خوندی ساتلی وه، هغه د دښمن په حمله کوونکی ډلی باندی ډېری سختی حملی وکړی او هغه یې له کاره وغورځول، هغوی به ناڅاپی په دښمن ورپریوتل، دښمن د هغوی د ختمولو لپاره ډېر کوښښ وکړ خو پرته د څو غازیانو شهید کولو څخه یې بل کار ونشو کړای.

عطا الهاشمی د غونډیو په منځ کې ناست ؤ، د هغه سره شپږ اوه غازیان هم وه، دا د هغوی مرکز ؤ، هغه یو بوډا سړی د دوه اطرافی نجونو سره ولیده، نو هغه دری واړه دوی ته نژدی راغلل ،نجونی سوډانی معلومیدی خو جامی یې اصلی نه بلکې بدلی وی، د هغوی په څیرو باندی ګرد او دوړی وی، غمجن او اندیښمن معلومیدل، نجونی د بوډا شاته پټی شوی چې دا د شرم او حیا څرګندول وه. هغه سړی په نیمه مصری او نیمه سوډانی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه وویل: چې مونږ مسلمانان یو او دا دواړه زما لورګانی دي، هغوی د لوږی څخه مړی کیږي، نو د خوراک او څښاک لپاره یې څه وغوښتل.

عطا الهاشمی د سوډان په ژبه پوهیده، هغه کماندو ؤ، هغه د کماندوی حملو د بری لپاره سوډانی ژبه یاده کړی وه، د هغه سره د خوراک او څښاک کمی نه وه، ځکه دوه دری ځلی د سامان کاروان تیر شوی ؤ نو هغه ورځخه د خپلو غازیانو لپاره پریمانه شیان اخیستی وه ترڅو هغوی خپل کار په ښه توګه سرته ورسولی شي. هغوی دری واړو ته یې خوراک او څښاک ورکړه او بیا یې ورځخه وپوښتل چې هغوی له کوم ځایه راغلی او اوس چیری تلوونکی دي؟ هغه سړی ورته د یو کلی نوم واخیست او بیا یې وویل: چې زمونږ کلی په جګړه کې راګیر شوی چې کله ورته مسلمانان راځی او کله سوډانیان هغوی د خوراک شیان په کور کې نه پریښودل، هغه به د پوځیانو څخه خپلی لورګانی هم پټی ساتلی خو نور په تنګ راغی او د کور څخه راووت، هغه د خپلو لورګانو عزت خوندی ساتی، هغه وویل: چې زه مسلمان یم او غواړم مصر ته ولاړ شم خو اوس حالات بالکل خراب دی.

بیا یې عطا الهاشمی ته وویل: که ممکن وی د حالاتو تر ښه کیدو پوری دوی ستاسی سره پاتی شی نو دا په دوی ستاسی لوی احسان وی او د مسلمان شان دی چې د مظلوم مرسته په هر ځای کې د خپل طاقت او قدرت په اندازه کړی او کوی.

عطا الهاشمی ځواب ورکړ ترڅو چې زه دلته وم تاسې دری واړه به ساتم!

بوډا سړی وویل: تاسې دا دواړه زما لورګانی درسره وساتی او زه درځخه ځم ترڅو خپل ځاروی می چې د شپون سره امانت پریښودی دی خرڅ کړم او دوه دری ورځی وروسته بیرته راځم!

یوی نجلۍ په معصومه ژبه وویل: زه چې ستاسې ژوند ته ګورم نو ډېره حیرانیږم چې څومره سخت ژوندی مو دی! ایا ستاسې خپل بچیان او کورنۍ نه یادیږي؟

عطا الهاشمی وویل: ټول رایادیږي خو زه خپل مسئولیت نشم هیرولای!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې معلومیده چې نجونی د خوراک او څښاک څخه وروسته تازه او روغی شویدی، یوه غلی ناسته وه خو بلی خبری کولی، هغې چې څومره خبری کولی په هغې کې د عطا الهاشمی او د هغه د غازیانو لپاره د مرستی او ملګرتیا خبری وی.

نجلی وویل: چې تاسې د خپل وطن څخه دومره لری خپل ځانونه بربادوی - په دی خبره عطا الهاشمی ناڅاپی ودریده او خپلو ملګرو ته یې وویل: د دی سړی پښی په رسی وتړی او بیا یې زما په آس پوری کلک کړی، غازیانو د هغه پښی کلکی وتړلی او بیا یې په آس وتړلو او هغه یې خلاص کړ.

عطا الهاشمی یو غازی ته وویل: چې په آس سپور شی، هغه غازی سپور شو، عطا الهاشمی دواړه نجونی یو ځای جوختی ودرولی او دوه غازیان یې د غشو سره راوغوښتل، غازیانو ته یې وویل: چې هغوی غشی په لیندو کې کیږدی او د نجونو تندی په نښه کړی بیا یې آس سپاره غازی ته وویل: چې ځان منډی ته چمتو کړی.

په آس پوری تړلی سړی پدی ښه پوهیده چې آس منډه کړی نو د ده به بیا څه حالت کیږی.

عطا الهاشمی هغې دری واړو ته وویل: زه یوازی یو ځل تاسې ته وایم چې خپل ځان سم راوپیژنی او خپل مقصد بیان کړی کنه بیا د بلی خبری وخت نه درکول کیږی.

چپوالی په ټولو خپور شو، دواړو نجونو خپل ملګری ته وکتل چې د آس پوری تړلی شوی په خمکه پروت ؤ، دری واړو په سترګو کې سره سلا مشوره وکړه نو سړی وویل: زه خپل ځان معرفی کوم!

عطا الهاشمی ورغی او په خوا کې ورته کیناسته وویل: که ریښتیا بیان دی وکړو نو بیرته دی خوشی کوم!

هغه سړی عطا الهاشمی ته وویل: او د کانړی پشان سړیه! زه د ګلانو پشان دوه نازکی نجونی تاته خوشی کوم او ته هغه په غشو باندی ولی! هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د ځان سره وساته او لری ځای ته لاړ شه که دا بیه درته کمه ښکاري نور څه وغواړه هم یې درکولای شم!

که د سرو زرو غوښتنه دی وکړه د ماښام څخه مخکې یې درته رارسوم!

عطا الهاشمی پورته شو او آس سپور غازی ته یې وویل: چې آس څو ګامه وړاندی بوځه !

آس روان شو نو سوډائی چیغی کړی عطا الهاشمی حکم وکړ چې آس تم کړه ! بیا هغه سړی ته ورغی او ورته وی ویل : سمه خبره وکړه! هغه سړی ومنله چې زه د سوډان جاسوس یم او صلیبیانو راته روزنه او ټرینګ راکړی، د نجونو په هکله یې وویل : چې هغه مصریانی دی خو صلیبیانو د ورانکاری لپاره روزلی دی .

عطا الهاشمی د هغه پښی راخلاصی کړی او بیا یې ځینی پوښتنی ورڅخه وکړی .

بوډا وویل: چې مونږ ته دا دنده سپارل شوی چې د نجونو او سرو زرو په واسطه په سوډان کې خپاره شوی مجاهدین ووژنو او یا یې خپل ملګری کړو که داسې ونشی نو ژوندی یې خپلو کسانو ته په لاس ورکړو.

بیا یې وویل : چې تاسې د کاروان لاره داسې کلکه ساتلی چې صلیبیانو سره د ټولو کوښښو هغه تر خپلی ولکی لاندی رانه ویستلی شوه، نو هغه ته د دی نجونو سره یو ځای وظیفه وسپارل شوه چې عطا الهاشمی خپل کړی یا دا چې ژوندی یې راولی او که نه کیده نو وی وژنی - خو زه حیران یم چې تاسې د دی ښکلو نجونو په لیدلو هم زمونږ د خبرو اترو اثر لاندی رانغلی او سمدستی راباندی پوه شوی نو ای مجاهده ! ولی تا دا دوه ښکلی نجونی قبولی نکړی؟

عطا الهاشمی ورته وخندل او بیا یې وویل: زما ایمان او عقیده دومره خامه او کمزوری نده چې پداسې شیانو خرابه شي!

عطا الهاشمی دواړه نجونې هم راوغوښتلی، زیاتی خبری کوونکی نجلی وویل: چې زمونږ سره به اوس څه رویه او چلن کیږي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عطا الهاشمی ورته وویل: چې سبا سهار به هغوی خپل مشر سالار تقی الدین ته استول کیږي، هغه دری واړه خپلو غازیانو ته وسپارل او ورته یې وویل چې جلا جلا یې سره وساتی، کله چې د هغوی لټون او تلاشي واخیستل شوه نو د دری واړو څخه خنجرونه راووتل او د سړی سره یوه پوړی پوډر هم وه چې په هغې کې حشیش تړل شوی وه .

لمر پریوتو چې د هغه د ټولی یو ګروپ را ورسیده، هغه خپل غازیان هر لوری ته خپاره کړی وه، هغه ټولو ته وویل: چې دا ورانکاری جاسوسان دي، کیدای شي د هغوی ملګرو ته معلومه شي چې دوی نیول شوی نو د هغوی د خلاصولو لپاره حمله کیدای شی ، د دی خبرو څخه وروسته هغه ویده شو، هغه ځای لوړ او ژور ؤ، هغه د خوب څخه مخکې وکتل چې دری واړه په څه حالت کې پراته دي، هغه د غونډی په یو اړخ کې پریوت چې خپلو ملګرو نشو لیدلای، هغه سمدستی ویده شو خو لږ وروسته رابیدار شو او په ذهن کې یې دا وګرځیده چې دا دوه نجونی څومره ښکلی او څومره معصومی دي او صلیبیان هغوی څومره خرابی استعمالوی. که دا دواړه په کوم مسلمان کور کې پیدا شوی وای نو هغوی به د ښکلو ناؤ په شان واده شوی وای، هغه ته خپله میرمن ورپه یاد شوه چې په څه ډول د هغه کورته را واده شوه، د هغه په خیال او تصور کې خپل میرمن راغله او د ډرامی پشان حالت ورته پیدا شو، هغه د خیالونو او تصوراتو په دنیا ورګډ شو، پدی ورانه او ویجاړه دښته کې دی خیالونو او تصوراتو په هغه باندی نیشه راوسته، پداسې دښتو او بیابانونو کې مجاهدین په همداسې خیالونو کې خپل وخت تیروی .

پدی وخت کې سپوږمۍ راوختله او هر لوری ته روښنایی خپره شوه، هغې د جادو پشان کار وکړ او هر لوری ته یې داسې اثر ورغورځولو چې د مرګ خطر د خلکو له ذهن څخه وځی .

عطا الهاشمی راپورته شو او په هغه لوری ولاړ کوم ځای کې چې دواړه نجونی پرتی وی، هغه پداسې شکل ولاړ لکه خپل کسان ګوری او حالت یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلوموی . هغه دواړه نجونی یو ځای پرتی وی شا او خوا یې مجاهدین پراته وه .

د نجونو ملګری د دوه دری غازیانو پټه حلقه کې پروت ؤ، عطا الهاشمی پخپله پښه د یوی نجلۍ پښه زور کړه نو د هغې سترګی خلاصی شوی، هغې وپیژانده نو راپورته شوه، د عطا الهاشمی سره روانه شوه، نجلۍ پدی ډېره خوشحاله وه چې قوماندان د هغې د حسن او ښکلا تر جادو لاندی راغی نو په خوښی ورسره روانه شوه، هغه خپلو همسنګر ملګرو ته کتل چې په څومره بی پروایی سره ویده دی چې یوه نجلۍ ورڅخه پورته کړی شوه او دوی پری خبر هم ندی. هغه د غصی پر ځای پخپلو کسانو رحم راغی چې پداسې دښتو او بیابانونو کې جګړه کوی، هغوی پرته له الله جل جلاله څخه د بل چا تر کنترول او څارنی لاندی نه وه ځکه چې مرکز یې ختم شوی ؤ .

نجلۍ هغه خپل د ملاستی ځای ته بوتله، د هغې په سر پړونی نه ؤ، د سپوږمی رڼا د هغې په ویښتانو باندی داسې لګیده لکه چې د سرو زرو تارونه وی، تر ډېر وخته پوری هغه نجلی ته کتل او هغې ده ته کتل .

نجلۍ په خمارونکی خندا او اواز سره وویل : زه پدی حیرانه یم چې ته ولی ویریږې - ایا ته ماته اړتیا نلری ؟

عطا الهاشمی ورته همداسې پټه خوله کتل نو نجلی د هغه یو لاس راونیولو او پخپلو شونډو یې کیښوده، بیا یې وویل : زه پوهیږم چې تا ولی زه راوستم.وخت غنیمت وبوله او د فکر او خیالاتو د دنیا څخه بیرون شه ؟

عطا الهاشمی خپل لاس د هغې څخه راخلاص کړ وویل: زه پدی فکر کوم چې ستا پلار به هم زما پشان یو سړی وی زه هم پلار یم زما او ستا د پلار په منځ کې د اسمان او ځمکی توپیر دی !

ستا پلار څومره بی غیرته دی او زه د غیرت ساتلو په خاطر پدی دښتو او بیابانونو کې خپل اولادونه یتیمان او میرمن کونډه کوم .

نجلۍ وویل: زما هیڅ پلار نشته! لیدلی به می وی خو په یاد می ندی !

عطا الهاشمی وپوښتل : ایا مړ شویدی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلی وویل :دا مې هیڅ په یاد ندی!

عطا الهاشمی وپوښتل : مور دی چیری ده؟

انجلی ځواب ورکړ: دا می هم په یاد ندی! زما دا په یاد ندی چې ایا زه په کوم کور کې پیدا شوی یم او که په کومه خیمه کې! خو اوس د داسی بی خونده خبرو وخت ندی .

عطا الهاشمی وویل : مونږ سپایان په همدا سی خبرو وخت تیروؤ! زه غواړم ستا په ذهن او تصور کې هم پخوانی یادونه راتازه کړم!

نجلی وویل: زه پخپله یو ښکلی او حسین یاد او خاطره یم! زه چې لږ وخت هم د چا سره تیر کړم هغه می بیا د تل لپاره یادوی خو زما خپل کوم یاد نشته .

عطا الهاشمی ورته وویل : خپل ځان حسین او ښکلی یاد نه بلکې بد او خراب یاد وګنه! ستا څخه ماته د صلیبیانو سوډانیانو او تش په نامه مسلمانانو د ګناهونو بدی بوی راځی!

ته چې ماته رانژدی کیږې نو ماته کانګی راځی، تا هیڅ نارینه نه یادوی، ستا پشان د ښځو ښکاریان نن دلته او سبا په بل ځای کې وي چې کله ورته دویم ښکار پلاس ورشي لومړی یې له یاده ووځی! ستا دا ښایست او حسن د څو ورځو میلمه دی! ته زما په واک او بند کې یې! زه ستا دا غولوونکی څیره د تل لپاره بد شکله او بدرنګه کولای شم خو دی ته هیڅ اړتیا نشته! دا دښته، شراب او بدکاری به تا په یو کال کې وخوری او داسې مړاوی ګل به درڅخه جوړ شی چې خلک به دی بیا لری غورځوی !

دا صلیبیان او سوډانیان به بیا تا لری غورځوی او ته به سوال او خیر غواړی! ته به بیا د ډېرو خرابو او بدو خلکو ښکار شي! عطا الهاشمی داسې اغیزناکی خبری کولی چې د نجلی په خیال ذهن او فکر کې طوفان او بدلون راپیدا شو.

مسلمان قوماندان ورته ویل: زما یوه لور ده چې ستا څخه به دوه دری کاله کوچنی وي، د هغی واده به د یو عزت مند ځوان سره کیږي چې زما په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شان به یې په ملا کې توره تړی او په ښکلی آس به سپور وي . هغه به زما په شان د جګړی د میدان شهزاده وي او زما لور به ناوی کیږي، هغه به د خپل خاوند په زړه او کور حکومت کوي ، خلک به زما د لور لیدل غواړي خو هغه به نشی لیدلای، زه به هم په هغې ویاړ کوم، خاوند به یې د هغې سره داسې مینه او محبت کوي چې تر زوړ والی پوری به هم هغه نه ختمیږي بلکې زیاتوالی به پیدا کوی .

ستا د لیدلو لپاره په هیڅوک هم په تلوسه کې نه وي، ځکه چې ته یو لوڅ راز یې ، ستا عزت د هیچا په زړه کې نشته ! او هیڅوک تا د مینی او محبت وړ نه ګڼی.

نجلی وویل : ته ولی ما سره داسې خبری کوی ؟

عطا الهاشمی وویل: زه تا پدی پوهوم چې ستا پشان نجونی او لونی پاکی او مقدسی وي! مونږ مسلمانان لورګانی د الله جل جلاله رحمت او پیغام ګڼو، که د عصمت او عفت په معنا پوه شي نو پر تا به د الله جل جلاله رحمت راووریږي خو پدی نه پوهیږي ځکه ته په هغې مینه او محبت نه پوهیږی کوم چې د روح تل ته ښکته کیږي، ته بد مرغه او بد نصیبه یې ، تا د خلکو هوس لیدلی خو محبت او مینه دی نده لیدلی .

عطا الهاشمی ورو ورو غږیده، د هغه په اواز کې اثر او اغیزه وه، خو نجلۍ پدی حیرانه وه چې دا خو د نورو خلکو په شان نارینه دی او د دی ښکلا او حسن ته هیڅ اهمیت نه ورکوی .

عطا الهاشمی د کانړی پشان سړی هم نه ؤ بلکې په ولولو او احساساتو کې ډوب ؤ .

انجلی بی هوسیلی شوه او ویی ویل: ستا په خبرو کې داسې خمار او نیشه ده چې ما په شرابو او حشیشو کې هم نده لیدلی، زه ستا په خبرو نه پوهیږم خو هره خبره زما زړه ته ښکته کیږي .

نجلۍ ډېره هوښیاره وه ځکه چې د ورانکارۍ لپاره هوښیار او ذهین انسانان غوره کیدل، نارینه یې په ګوتو نڅول او ګډول د هغوی د لاسونو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه وه او د ماشومالی څخه پدی هکله روزنه ورکړل شوی وه خو دی مؤمن نارینه د دی زهرجن مار زهر خنثی او بی اثر کړل .

نجلۍ د عطا الهاشمی څخه بیا ډیری پوښتنی وکړی چې ځینی په دین پوری اړوندی وی، اوس د هغې په خبرو او پوښتنو کې ورانکاری نه وه او په طبعی توګه یې خبری کولی، هغې په اخر کې پوښتنه وکړه! تاسې به ماته څه سزا راکوی ؟

عطا الهاشمی وویل : زه تاته هیڅ ډول سزا نشم درکولای؟ سبا سهار به زه تاسې خپل مشر سالار ته استوم!

نجلۍ وپوښتل : هغه به زمونږ سره څه سلوک کوي؟

عطا الهاشمی وویل: هغه څه به درسره کوي چې کوم زمونږ په قانون او دین کې وی !

نجلۍ وپوښتل : تاسې زما څخه کرکه او نفرت کوی؟

عطا الهاشمی ځواب ورکړ نه هیڅکله کرکه نکوم!

نجلۍ وویل: ما اوریدلی دي چې مسلمانان د یوی څخه زیاتی میرمنی کولای شي! که تاسې ما خپله میرمن وګرځوی نو زه به ستا دین قبول کړم او تر اخری عُمره پوری به ستا خدمت کوم .

عطا الهاشمی وویل: زه تا خپله لور ګرځولای شم خو میرمن نه! ځکه چې ته زما په لاس کې مجبوره او بندی یې! ته زما هم په پناه کې یې او هم په بند کې، هغوی په خبرو کې بوخت ؤ .

د نجلۍ ملګری سړی د دری غازیانو په منځ کې پروت ؤ خو هغه ویده نه بلکې ویښ ؤ، هغه ولیدل چې قوماندان یوه نجلۍ له ځان سره راپورته کړه او بیا یې بوتله، هغه پدی خوشحاله وه چې هغه به عطا الهاشمی ته دوکه ورکړي هغه به ووژنی یا به یې له ځان سره بوځی. هغه همداسې په ځمکه د نجلۍ د راتللو په هیله پروت ؤ، ډېر وروسته هغه ولیدل چې د دی په شا او خوا کې پراته غازیان بی پروا او بی هوشه پراته دي - هغوی باید بی هوشه او بی سده وای ځکه چې ماښام هغه سپایانو ته په خبرو خبرو کې حشیش

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

(چرس) ورکړی وه ، د هغه څخه یوه پوړۍ حشیش ویستل شوی وه خو لږ څه یې په خپله چپن کې پټ کړی وه، کله چې مسلمانو غازیانو هغه وخښل نو د نه عادت په سبب یې ډېر کلک او سخت بی سده او بی هوشه کړل، سوډانی جاسوس د تیښتی کوښښ کاوه

چې ښه زیات وخت تیر شو او نجلۍ بیرته رانغله نو سړی پوه شو چې نجلۍ هغه لری نشی بیولای نو ځکه باید همدلته ځای پر ځای ووژلی شي، هغه د ویدو او بی سده غازیانو څخه یوه لینده او څو غشی راواخیستل او بیا د قوماندان په لوری ورغلو، د سړی په لوری د عطا الهاشمی شا وه خو د نجلۍ مخ په هماغه لوری ؤ، هغې هم خپل ملګری نشو لیدلایی ځکه چې هغه د شګو د یوی غونډۍ شاته ؤ، کله چې هغه سړی رابښکاره شو او لینده یې معلومه شوه پداسې حال کې چې عطا الهاشمی د خپل مرګ څخه ناخبره ناست ؤ، د هغه خنجر په تیکی او په ځمکه پروت ؤ.

نجلۍ ناڅاپی خنجر له تیکی څخه راوویست او عطا الهاشمی په هغې ورټوپ کړ چې خنجر ورڅخه واخلی خو نجلی خنجر د خپل ملګری په لوری په ډېره چټکتیا سره وویشت .

واټن او فاصله څو ګزه وه. هلته د آه اواز پورته شو، خنجر د سوډانی جاسوس په شا رګ کې ونښت خو هغه د لیندی څخه غشی خوشی کړ، څرنګه چې غشی په ورخطا یې سره خوشی شوی ؤ نو ځکه یې نښه خطا شوه او د عطا الهاشمی څخه بل لوری ته ولاړ او ونښت، هغه چې ولیدل نو غشی د نجلۍ په سینه کې نښتی ؤ، هغه منډه کړه د غشی د ویشتلو په لوری ولاړ، هلته خنجر د سوډانی په شا رګ کې نښتی ؤ او هغه د وتلو کوښښ کاوه. چې کله یې خنجر وویست نو راپورته شو، عطا الهاشمی د دی ویری څخه چې په خنجر حمله ونکړي یو دم پورته شو او دواړه لتی یې د سوډانی په سینه ورخوشی کړی او هغه یې لری پرمخ وغورځولو، پدی لتو سره عطا الهاشمی هم وغورځیده خو زر راپورته شو او ودریده، سوډانی بیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راپورته نشو ځکه د رګ څخه یې وینې راخوتیدی. عطا ورڅخه خنجر واخیست او د نجلۍ په لوری ورغی، نجلۍ د خپل ملګری خوشی شوی غشی په سینه کې نیولی او قلاره پرته وه، هغه تر دی وخته پوری ژوندی وه خو د غشی ویستلو کوم بندوبست نه وُ.

نجلۍ د عطا الهاشمی لاس ونیوه او په لړزیدلی اواز یې وویل : ما ستا ژوند بچ کړ، پدی خاطر خپل الله جل جلاله ته ووایه چې زما روح پخپله پناه کې واخلی ترڅو زما روح زما د بدن په شان پدی دښتو او بیابانو کې سرګردانه او لوغړن نشی، زما ټول عُمر په ګناهونو کې تیر شوی، ماته داد راکړه چې الله جل جلاله به ستا د دی نیکی په بدل کې ستا ګناهونه وبښی، زما په سر باندی داسې لاس راکش کړه لکه څرنګه چې یې د خپلی لور په سر راکشوی .

عطا الهاشمی د هغې په سر لاس راکش کړ او بیا یې وویل: الله جل جلاله دی ستا ګناه معاف کړي، په تا باندی خلکو ګناه کړی ته بی ګناه یې، تا ته چا د نیکۍ لاره او روښنایی نه وه ښودلی.

نجلۍ په لړزیدلی او بند بند اواز زر او تیزی خبری پیل کړی او ویی ویل: د دی ځای څخه لږ لری د سوډانیانو مرکز دی هغوی غواړی تاسې ټول ووژنی، نو ته په غور سره زما خبری واوره! ستاسې پوځ اوس دومره خپور شوی چې پرته د مرګ او بند څخه بل څه درته نشی په برخه کیدای .

ستاسې د هر قوماندان پسی زما پشان نجونی او نارینه اچول شویدی، تر اوسه پوری ما ستاسې څلور قوماندان وژلی، تاسې د خپل مصر غم وخوری، صلیبیانو هلته ډېر خطرناک او تباه کوونکی پلان جوړ کړی .

ستاسې په پوځ او ملکی چارواکو کې داسې کسان شته چې هغوی د صلیبیانو غلامان او د هغوی څخه کومک اخلی او د هغوی لپاره کار کوي، هغوی ته زما پشان نجونی او سره زر ورکول کیږي .

مصر خو ندی کړی او د سوډان څخه ووځی، د خپل قوم خائنان او غداران او د بل چا غلامان ونیسی، زه د چا نوم نه پیژنم خو څه می چې یادوه هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې درته وویل - تاسې لومړنی نارینه یاستی چې ماته مو لور وویل: تا ماته د خپل پلار محبت او مینه راکړه، زه تاته د هغی دا بدله درکوم چې د خطرونو څخه دی خبر وم - خپل خواره ګروپونه راټول کړی او د حملی د بندولو کوښښ وکړی - په دوه دری ورځو کې به په تا حمله او برید کیږي، د فاطمیانو او فدایانو څخه ځان وساتی، هغوی په مصر کې د هغو چارواکو د وژلو پلان جوړ کړی کوم چې د صلاح الدین ملګری او پلویان دی .

د نجلۍ اواز په قلاره قلاره خپ کیده او بیا یې یوه ژوره سا وویستله او د تل لپاره چوپ شوه .

چې کله سهار شو عطا الهاشمی دواړه مړی او ژوندۍ نجلۍ د ځان سره کړل او د تقی الدین په لوری وخوځیده. هغه تقی الدین ته ټول حالات بیان کړل او د مړی نجلی اخرینی خبری یې هم ورته وکړی تقی الدین له مخکې څخه ورخطاء او اندیښمن ؤ او پدی خبرو نور هم ورخطاء شو خو وی ویل: زه د خپل ورور د اجازی څخه پرته شاته نشم تللی! ما یو هوښیار قوماندان کرک ته لیږلی دی، د هغه تر راتللو پوری ځانونه کلک کړی .

* **

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د راغلی قوماندان په خبرو او راپور باندی ښه غور وکړ نو بیا یې خپل مرستیالان او سالاران راوغوښتل او ټول معلومات یې ورته بیان کړ هغه وویل: خپور شوی پوځ بیا راټولول او شاته راتلل هم آسان کار ندی ، دښمن به هغوی یو ځای کیدو ته نه پریږدي. پشا تلل به د مصر په پوځ او زما سره پدی پوځ باندی هم بد اثر وکړی او د قوم زړه به مات شي، خو د حقیقت څخه هم سترګی نشو پټولای، خپل ځان ته دوکه ورکول هم خطرناک کار دی ، د حقیقت غوښتنه دا ده چې تقی الدین خپل پوځ او لښکر راټول کړی او بیا پشا راشی ، مونږ هغه ته مرسته نشو ورکولای .

مونږ اوس د کرک محاصره نشو پریښودلای او سوډان ته هم نشو تللایی، زما ورور ډېره زیاته غلطی کړی، ډېر غښتلی پوځ تباه او بربادیږی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو لوړ پوړی چارواکی وویل: دا باید یوه شخصی خبره ونه ګڼل شی! مونږ باید په سوډان کې نور جنګ ختم کړو، د چارواکو او مشرانو د غلطو فیصلو په سبب غازیان بدنامیږي، مونږ باید قوم ته څرګنده خبره وکړو چې په سوډان کې زمونږ د ناکامی سبب پوځ ندی.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: هو! دا زما د ورور غلطی ده او دا زما غلطی هم ده چې ما تقی الدین ته ویلی وه که چیری اړتیا پیښه شي نو زما له اجازی څخه پرته هم عملیات کولای شي، هغه دومره لوی عملیات پرته د پوره معلومات او مکمل پلان جوړولو څخه کړی او خپل پوځ یې د دښمن پلاس کې غورځولی دی. زه خپله غلطی او د خپل ورور غلطی د خپل قوم او سلطان نور الدین زنګی څخه پټول نه غواړم - زه تاریخ ته هم دوکه نه ورکوم، زه به پخپلو لیکنو کې دا ولیکم چې د دی ناکامی علت او سبب پوځ نه بلکې زه او زما ورور وه، که داسې ونه شي نو زما څخه وروسته واکمنان به تل تاریخ مسخه کوی، زه د اسلامی امت راتلونکو واکمنانو ته دا نمونه او مثال پریږدم چې خپلې غلطی او ګناهونه په بی ګناه خلکو ونه تپی او بی ګناه خلک ذلیل او سپک نکړی. دا داسیی غلطی او چل دی چې اسلام سپیڅلی دین به د ځمکی په کره کې د پراخوالی پر ځای راغونډ کړی.

د سلطان صلاح الدین ایوبی څیره تکه سره شوه، اواز یې په لړزا شو، داسې معلومیدل چې هغه پخپله خو له د شا تللو ویل نه غواړي، هغه هیڅکله شاته شوی نه ؤ، هغه په ډېرو سختو حالاتو کې هم جنګیدلی ؤ خو اوس حالاتو مجبور کړی ؤ، هغه د تقی الدین قوماندان ته وویل: تقی الدین ته ووایه چې خپل پوځ راټول کړی او د کوچنیو ګروپونو په شکل یې خپل سرحد او پولی ته را ورسوی که څوک لاره درته ونیسی داسې جګړه ورسره وکړی چې دښمن درپسی تر خپل سرحدی پولی او مصر ته را داخل نشی - کوم ګروپونه چې مصر ته را ورسیږي هغوی ټول سره یو ځای کړه که دښمن حمله وکړه چې ټول یو ځای مقابله وکړی. د خوندی پشاتګ لپاره کماندویان پکار واچوه، هیڅ ګروپ د دښمن په محاصره کې مه خوشی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوه، زه پښا تلل په اسانه نشم زغملی خو دا اوریدل نه غواړم چې زمونږ کوم ګروپ وسله غورځولی او تسلیم شوی وی .

پښا تلل آسانه کار ندی ځکه د پر مختګ څخه په عزت شاته تلل ګران وی، حالات په نظر کې ساته، د استازو تکړه ټولګی تل د ځان سره ساته، زه لیکلی پیغام نشم دراستولی ځکه په لاره کې خطر دی که ستا استازی ونیول شو نو دښمن ته به معلومه شي چې تاسې تیښته کوی .

سلطان صلاح الدین ایوبی استازی قوماندان ته ډېری لارښوونی وکړی او بیا یې هغه رخصت کړ، د هغه د قدمونو آواز لا اوریدل کیده چې زاهدان خیمی ته راغی او سلطان ته یې وویل : چې له قاهری څخه استازی راغلی .

سلطان صلاح الدین ایوبی هغه خپلی خیمی ته راوبللو، هغه د جاسوسی اداری چارواکی ؤ، هغه د مصر څخه خطرناک او زړه ماتوونکی خبر راوړی ؤ، هغه وویل : چې په مصر کې صلیبیانو ډېر خطرناک پلانونه پیل کړي، علی بن سفیان شپه او ورځ په هغې کې بوخت وی، اوس حالات داسې شوی چې د پوځی بغاوت خطر پیدا شویدی، پدی خبره د سلطان د څیری رنګ والوت ځکه که یواځی د مصر غم وایی نو هغه یې پروا نکوله، هغه په ډېر خطرناکو حالاتو کې مصر خوندی ساتلی ؤ، د صلیبیانو او فاطمیانو لوی لوی پلانونه یې خنثی او ختم کړي وه، د سمندر له لاری یې د صلیبیانو لوی لښکر ته ماتی ورکړی وه. د خلیفه د لری کولو ستر او خطرناک ګام یې په پوره کامیابی سره پورته کړی ؤ خو کله یې چې کرک محاصره کړ نو پښو ته یې ځنځیرونه پریوتل، که چیری هغه نه وي نو د جګړی نقشه بدلیدای شوه، د کلا څخه برسیره هغه د صلیبیانو لوی او خطرناک لښکر په هوار میدان کې کلا بند کړی ؤ، هغه پوځ هر وخت د محاصر د ختمولو کوښښ کاوه او پرله پسی بریدونه یې کول، هلته خونړی جنګونه کیدل .

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپلو ویاړلو تاکتیکونو په برکت د صلیبیانو لپاره افت او بلا جوړ شوی وه ، د ده څخه پرته د دی جګړی مخ په وړاندی بیول امکان نه درلوده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل لوری ته د سوډان حالاتو هم مصر ته خطر پیدا کړی او دا یوه اضافی مسئله پیدا شوی وه، سلطان صلاح الدین ایوبی پدی اندیښمن ؤ چې که تقی الدین د تیښتی په حالت کې له سوډان څخه راووت نو صلیبی او سوډانی پوځ به د هغه پسی مصر ته هم راشي او هغه به د مرکز څخه مخکې په لاره کې ختم کړي او مصر به تر خپل کنترول لاندی راولی. په مصر کې چې کوم پوځ موجود ؤ هغه د حملی د منع کولو لپاره بس نه ؤ، د کرک فتح او کامیابی هم ډېر زر امکان نه درلوده، په دواړو خبروکی د قاهری د پوځ د بغاوت خبر په هغه بابندی داسې دروند تمام شو چې د هغه پښی یې ولړځولی، هغه تر ډېر وخته پوری په خیمه کې سر ټیټ نیولی او ګرځیده بیا یې وویل: زه د ټولو صلیبی لښکرو مقابله کولای شم، هغه لښکر هم چې په اروپا کې هغوی ساتلی دی، خو د خپل قوم څو خائنان او غداران ماته ماتی راکوی.

د کفارو دا غلامان او پلویان ولی ځان ته مسلمان وایی؟

شاید هغوی به پدی نه پوهیږي که خپل دین بدل کړی نو بیا به هم صلیبیان هغوی ټیل وهی چې تاسې وطن خرڅوونکی یاستی، تاسې پخپل قوم کې اوسی زمونږ څخه کومک اخلی او خپل قوم ته دوکه ورکوی.

بیا هغه غلی شو، د هغه سره چې په خیمه کې کوم کسان ناست وه هغه هم چوپ وه. سلطان ټولو ته په وار وار وکتل او بیا یې وویل: الله تعالی زمونږ څخه ډېر سخت امتحان اخلی! که مونږ ټول په خپله خبره او لاره کلک پاتی شو د قیامت په ورځ به کامیاب ؤ. هغه د خپلو ملګرو د ډاډ لپاره دا خبری وکړی خو د هغه ځیری داسی څرګندوله چې هغه ورخطاء او اندیښمن دی خو خپله ورخطائی او اندیښنه پټوی.

***

سلطان صلاح الدین ایوبی ته دومره ویل شوی وه چې په مصر کې حالات خراب دي خو اصل حالات ورته څرګند نه ؤ کوم چې ډېر خطرناک او بوګټوونکی وه. د هغه د نشتوالی څخه صلیبیانو دا ګټه پورته کړه چې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر دری څلور لوړ پوړی چارواکی یې پخپل لاس کې ونیول او د هغوی څخه یې پخپله ګټه کار اخیستلو.

تقی الدین چې کله په سوډان حمله وکړه نو دری څلور ورځی وروسته یې سامان وغوښت، استازی وویل: چې باید ډېر زیات سامان زر تر زره واستول شي خو تر دوه ورځو پوری هیڅ کار هم ونشو، کله چې د سامان استولو د مسئول څخه وپوښتل شول نو هغه دا ګوت نیونه وکړه چې په یو وخت کې د دوه محاذونو خلاصول غلط کار دی او دواړو ته سامان له کومه کیږي. یوه لاره دا ده چې د مصر پوځ وږی وساتل شي، د بازار څخه ټول شیان راټول شي او په قاهره کې ګرانی او قیمتی پیدا شی.

دا د لوړی پوړی چارواکی مسلمان ؤ، د سلطان صلاح الدین ایوبی د کابینی څخه هم وه، د هغه په نیت باندی چا شک نشو کولایی، د هغه خبره ومنل شوه چې ریښتیا هم غله دانه په بازار کې کمه ده، خو هغه ته وویل: شول چې هر څرنګه کیږي باید محاذ ته سامان واستول شي، هغه کار پیل کړ خو دوه ورځی نوری هم پری تیری شوی، په پنځمه ورځ کاروان روان شو، دا د اوښانو او کچرو لوی کاروان وه، مشوره او سلا ورکړل شوه چې د کاروان سره دی یو ګروپ سپاره واستول شي چې دښمن پری په لاره کې حمله ونکړي خو د سامان لیږونکی چارواکی وویل: چې لاره خوندی ده، ځکه په مصر کې پوځ ته اړتیا ده، نو سامان پرته د ساتوونکو څخه واستول شو، شپږمه ورځ احوال راغی چې د سامان کاروان دښمن تالا کړي، سامان ورڅخه سوډانیانو اخیستی او د سپرلیو ساتوونکی یې ټول وژلی.

په قاهره کې ټول چاوراکی ډېر اندیښمن شول ځکه د سامان لوټیدل څه عادی خبره نه وه، هلته پوځ ته د سامان اړتیا وه نو د سامان برابرونکی چارواکی ته وویل: شول چې همدومره سامان بیا برابر کړي، هغه وویل: اوس په بازار کې سامان نه پیدا کیږي، سوداګرو ته باید وویل: شي چې غلی دانی راپیدا کړی، سوداګر راوغوښتل شول نو هغوی خپل ګودامونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص کړل چې ټول خالی او تش وه، د غوښی لپاره یوه وزه، پسه، غوی او غواوی نه پیدا کیدی.

دا هم معلومه شوه چې د مصر پوځ ته هم پوره خوراک او څښاک نه ورکول کیږي او پدی توګه په مصری پوځ کې هم اندیښنه پیدا شوی.

سوداګرو وویل: چې د اطراف او کلو څخه هیڅ شی هم بازار ته نه راځی، د علی بن سفیان جاسوسی اداره ډېره فعاله وه، ډېر زر دا څرګنده شوه چې د بهر څخه خلک راځی او د مصر څخه د خوراک او څښاک شیان په لوړ نرخ اخلی د دی څخه څرګنده شوه چې د خوراک او څښاک شیان ټول د هیواد څخه بهر ته ځی، ټولو ته ورپه یاد شول چې څو کاله مخکې چې سلطان صلاح الدین ایوبی د مصر سوډانی پوځ مات کړی ؤ د هغوی زیات کسان یې سرحدی سیمو ته ولیږل او هلته یې د کرهنی کار ورباندی پیل کړ، هغوی اوس مصر ته خوراکی شیان نه ورکول ځکه چې هغوی په سوډان باندی د حملی کولو سره مخالف وه، دا بدلون په پنځه شپږو ورځو کې راغلی ؤ، د دی څخه وروسته د سامان استولو کار پوځ ته وسپارل شو، د ډېر کوښښ څخه وروسته څه سامان برابر او د پوځ په ساتنه او حفاظت کې د سوډان محاذ ته واستول شو.

د لوړ پوړو چارواکو لپاره د سامان مسئله ډېره ستونزمنه شوه ځکه د دی څخه مخکې داسې حال کله نه ؤ راغلی، هغوی پدی ویریدل چې که سلطان صلاح الدین ایوبی سامان وغواړي نو مونږ به څه ځواب ورکوو ځکه هغه دا کله منلایی شي چې په مصر کې سامان نه پیدا کیږي، د دی ستونزی د حل لپاره دری کسیزه پلاوی وټاکل شو چې په هغې کې یو لوړ پوری چارواکی سلیم الادریس د پلاوی د مشر په توګه وګمارل شو.

د شپی دری واړه د غونډی لپاره کیناستل نو دواړو وویل: چې سلطان صلاح الدین ایوبی په یو وخت کې د دوه محاذونو په خلاصولو سره لویه غلطی کړی او تقی الدین باپللی جنګ روان کړیدی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الادریس وویل: فلسطین د مسلمانانو خاوره ده! د هغه ځای څخه د صلیبیانو ویستل ضروری دي، هلته مسلمانان د چنجیو او طفیلیو پشان ژوند کوي، هلته د مسلمانو میرمنو عزت او حیا خوندی نده، جوماتونه د آسونو طبلی شویدی.

یو کس یې وویل: دا ټول دروغ او بهتان دي! ایا تا پخپلو سترګو لیدلی دي چې صلیبیان په مسلمانانو زور او زیاتی کوی؟

سلیم الادریس وویل: زه یو څرګند او معلوم حقیقت بیانوم!

دویم یې وویل: زمونږ څخه حقیقت پټول کیږي! دویم یې وویل: سلطان صلاح الدین ایوبی د عزت او درناوی سړی دی خو پخپل منځ کې د ریښتیا خبرو څخه باید ونه ویریږو، هغه د خاوری او ملکونو د نیولو حرص نیولی دی.

که صلیبیان زمونږ دښمنان وای نو هغوی به په مصر باندی برید او فلسطین به یې خوشی کړی وای، هغوی یو طوفان دی چې مونږ ورته یوه ورځ هم نشو ټینګیدای، هغوی زمونږ نه بلکې د سلطان صلاح الدین ایوبی دښمنان دی.

سلیم الادریس وویل: ستاسې خبری ماته د منلو او زغملو وړ ندی! ښه خبره دا ده چې داړوندی موضوع په هکله خبری وکړو.

یویې وویل: ستا خبری هم زما لپاره د منلو او زغملو وړ ندی! خو د یو سړی له خواهش څخه ټول قوم نشی قربانیدای، تاسې دواړو محاذونو ته د سامان لیږلو خبره کوی، د سامان حالت تا خپله لیدلی دی، چې نه پیدا کیږي، د سوډان محاذ ماتیدونکی دی، زما نظر دا دی چې د سوډانی محاذ سامان بند کړو، د دی به دا فایده شي چې تقی الدین به شاته راشي او پوځ به د وژلو څخه وساتل شي.

سلیم الادریس وویل: داسې هم کیدای شي چې مونږ سامان ور ونه لیږو نو تقی الدین به راګیر او ونیول شی! داسې هم کیدای شي چې زمونږ پوځ دښمن ته وسله وغورځوی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلا کار وویل : ودی غورځوی! مونږ به تور په پوځ پوری وتړو.
سلیم الادریس وویل: تاسې څه فکر کړی چې داسې خبری کوی؟
هغه ځواب ورکړ: زما فکر او نظر ډېر څرګند او روښانه دی - سلطان صلاح الدین ایوبی په مونږ باندی د پوځ حکومت چلوی .
هغه پرله پسی د صلیبیانو سره جګړی کوي او قوم ته داڅرګندوی چې د مصر او قوم ساتوونکی یوازی پوځ دی .
که سلطان صلاح الدین ایوبی امن او قلاري غوښتلی نو د صلیبیانو او سوډانیانو سره به یې جګړی نکولی بلکې د روغی جوړی او سولی تړون به یې کړی وای .
سلیم الادریس ډېر برګ شو ځکه هغه د صلاح الدین په خلاف او د صلیبیانو په پلوی خبری اوریدل نه غوښتل په غونډه کې سختی خبری وشوی، د پلاوی دوه کسانو هغه خبرو ته هم نه پرېښودلو، هغه اخر په تنګ شو او وی ویل: زه غونډه ختموم، سبا به ستاسې نظریات او خبری سلطان صلاح الدین ایوبی ته واستوم! بیا په غصه راپورته شو او ودریده .
یو ورځخه ولاړ او بل د سلیم الادریس سره ودریده چې د هغه نوم ارسلان وه، ارسلان د نسب په لحاظ سوډانیانو ته نژدی وُ، هغه الادریس ته وویل: ته شخصیت پالوونکی او افراطی یې، ما درته حقیقت بیان کړ او بیا تاسې پری خفه شوی. زه اوس تاته دا سلا او مشوره درکوم چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته هیڅ مه لیکه کنه دا به ستا لپاره تاوان ورسوی! د هغه په خبرو کې ګوټ څنډنه او چیلنج وُ، سلیم الادریس هغه ته د پوښتنی په توګه وکتل نو ارسلان ورته وویل: که ته نه خفه کیږی نو زه ستا سره په یوازی ځای کې خبری کول غواړم.
سلیم الادریس وویل: همدلته یې راسره وکړه!
ارسلان ورته وویل: زما کورته ولاړ شه! خوراک او څښاک زما سره وکړه خو دا لیدنه به یو راز وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم الادریس د هغه سره کورته ولاړ، کله چې کورته ننوتلو نو داسې گمان یې وکړ چې د کوم پادشاه کورته ننوتی دی، ارسلان دومره لوړ پوړی چارواکی نه ؤ. دواړه چې څرنگه په کوټه کې کیناستل نو یوی ډېری ښایسته او ښکلی نجلۍ په یو گرد پتنوس کې دوه د سپینو زرو پیالی او یو صراحی راوړ او د دوی په وړاندی یې کیښوده، سلیم الادریس د بوی څخه وپوهیده چې دا شراب دی نو د ارسلان څخه یې وپوښتل: ارسلان ! ته خو مسلمان یې او شراب څښې؟ ارسلان وخندل او بیا یې ځواب ورکړ: یو غړپ وڅښې بیا به تاسی هم په هغه حقیقت پوه شی په کوم چې زه تا پوهول غواړم.

د دی څخه وروسته دوه سوډانیان راغلل چې د دواړو په لاسونو کې ځلیدونکی پتنوسونه وه چې خوراک پکې ایښودل شوی ؤ، کله چې په دسترخوان باندی خوراک او څښاک کیښودل شوه نو سلیم الادریس په حیرانو سترگو ارسلان ته وکتل، ارسلان وویل: حیرانیږه مه ښاغلی سلیم الادریس! دا عزت او شان و شوکت تاته هم پلاس درتلایی شي! زه هم ستا پشان متقی او پرهیزگار ووم خو اوس .... دوه نجونی زما په کور کې شته! د دمشق او بغداد د امیرانو او وزیرانو کورونه وگوره! هغوی خپل حرمونه د دی پشان زیاتو نجونو څخه ډک کړیدی، هلته شراب بهیږي.

سلیم الادریس وویل: دا نجونی، شراب او دولت د صلیبیانو کرم او پیرزوینه ده! ښځو او شرابو د اسلامی امت ریښی او ډډ خوسا کړیدی.

ارسلان وویل: ته خو د سلطان صلاح الدین ایوبی په خوله خبری کوی! همدا ستا بد مرغی ده!

سلیم الادریس وویل: ته څه ویل غواړی! ماته شک پیدا شوی چې ته د صلیبیانو په جال او لومه کې پریوتی یې!

ارسلان وویل: زه د پوځ غلام کیدل نه غواړم! زه پوځ غلام گرځول غواړم. د دی یوه لاره دا ده چې تقی الدین ته هیڅ سامان ونه لیږل شی بلکی هغه ته دوکه ورکړل شي چې هغه دی سامان راځی. هغه په دروغو همداسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګوی ترڅو مجبور شي او وسله وغورځوي. ښکاره ده چې سوډانیان به هغه وژنی او پوځ به یې د تل لپاره هلته ختم شي، مونږ به دا تور په پوځ پوری کړو او د قوم په سترګو کې به یې سپک کړو، نو بیا به سلطان صلاح الدین ایوبی هم د خلکو په وړاندی سپک او ذلیل شی تاسې زما خبره په غور سره نه اوری، تاسې ته به هیڅ تاوان او زیان نه رسیږي، تاسې ته به د دی په بدل کې دومره شیان درکړل شي چې هغه به په تصور کې هم نشی راوستلایی.

سلیم الادریس وویل: زه اوس ستا په مقصد او مطلب پوه شوم! ته ما ایمان خرڅولو ته رابولی، دا کار زه نشم کولایی!

ډېر بحث او خبرو څخه وروسته سلیم الادریس وویل: د ته دومره خطرناکی خبری پداسی بی پروایی ولی کوی؟ ایا ته پدی نه پوهیږی چې زه به دی بندی کړم او د خیانت سزا به درکړم؟

ارسلان ځواب ورکړ: نو ایا زه دا نشم ویلایی چې ته پر ما دروغ پوری کوی؟ سلطان صلاح الدین ایوبی زما په خلاف هیڅ شی هم نه اوری.

سلیم الادریس حیران شو چې دومره غټ او لوی حکومتی چارواکی پدی درجه شیطان شویدی او په څومره زړورتیا سره خبری کوي.

سلیم الادریس یو حقیقی مؤمن او مسلمان ؤ، هغه پدی خبره نه پوهیده چې ایمان خرڅول انسان د سپکاوي او ذلت کومی کندی ته غورځوی. د هغه سره د ارسلا د شیطانت یوازی یوه لاره وه ځکه هغه د ارسلان څخه لوړ پوړی چارواکی ؤ، نو ارسلان ته یې وویل: زه پوه شوم چې ته څه ویل غواړی او څه کوی! ته چې کوم کار کوی د هغې سزا او بدله مرګ او اعدام دی ! زه تاته اووه ورځی وخت درکوم چې خپل ځان او خپل فکر سم کړه او د اسلام د دښمنانو سره خپل اړیکی وشلوه او ماته ډاډ راکړه چې زه د اسلامی امت او اسلام ریښتنی بچی یم! زه نور تا د سامان برابرولو څخه لری کوم زه خپله دا کار په غاړه اخلم! که اړتیا پیښه شوه نو زه تا پدی خپل جوړ کړی صلیبی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت کې بندی کوم! او اوه ورځی ډېر وخت دی، داسې نه چې په اتمه ورځ تا جلاد لدی کور څخه وباسي!

سلیم الادریس پاڅیده خو ارسلان خندل او بیا یې ځواب ورکړ: ښاغلی سلیم الادریس! ستا دوه ځامن دي او دواړه ځوانان دي؟

سلیم الدریس وویل: هو! څه کوی زما زامن!

ارسلان وویل: هیڅ یې نکوم! زه دا در په ګوته کوم چې ستا دوه ځوان زامن دی او همدا ستا ټول اولاد دی !

سلیم الادریس پدی کنایه او اشاره پوه نشو هغه وویل: شرابو ستا دماغ خراب کړي! د دی وینا څخه وروسته هغه د باندی ووت .

***

د ارسلان د کور څخه چې کله سلیم الادریس ووتلو نو نیغ علی بن سفیان ته ولاړ او هغه ته یې د ارسلان ټولی خبری وکړی. علی بن سفیان ورته وویل: چې ارسلان زما سره هم په شکمن لست کې شته خو د هغه په هکله هیڅ ثبوت مونږ ندی پیدا کړی خو زمونږ تر څارنی لاندی دی .

سلیم الادریس ډېر اندیښمن او حیران وه چې د ارسلان پشان سړی په دومره زړورتیا سره خیانت او غداري کوي نو علی بن سفیان ورته وویل: چې پدی کار کې هغه یوازی ندی بلکې څو کسان پدی پلان او پروګرام کې شامل دي، دا میکروبونه اوس پوځ ته هم رسیدلی او هلته خپاره شویدی. پدی ورځو کې مهمه مسئله سوډان ته د سامان لیږلو وه، سلیم الادریس علی بن سفیان ته وویل: چې ما ارسلان له کاره ګوښه کړی اوس به خپله دا کار کوو. علی بن سفیان هغه ته وویل: چې د یو منظم پلان او دسیسی په توګه خوراکي شیان د هیواد څخه د باندی استول کیږي او دلته یو جبری قحط او کموالی منځ ته راغلی .

علی ورته وویل: چې ما خپل څارونکی خپاره کړي چې شکمن کسان ونیسی او د مسئلی اصلی علت څرګند کړي، هر چیری چې یوه بوری غله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیسی هغه دی ورڅخه سرکاري کړي. د ډېر غور او فکر څخه وروسته هغوی د سامان لپاره لاره برابره کړه.

سلیم الادریس پخپلو اداري او جهادي کارونو کې دومره بوخت او مصروف شو چې د ارسلان هغه اشاره یې له یاده ووتله چې ستا دوه ځوان زامن دی او همدا دی ټول اولاد دی.

سلیم الادریس پخپلو زامنو باندی پوره باور درلوده خو ځوانی لیونتوب او ړوندوالی وی.

په قاهره کې د سلطان صلاح الدین ایوبی د نشتوالی په وخت کې د بد اخلاقی او بد کاری یو طوفان را الوتی وُ چې ځوانان یې رانغاړلی وه. دوه دری کاله مخکې هم همداسې یو باد را الوتی وُ خو ډېر زر تر کنترول لاندی راغی، دا ځل دا باد او هوا د ځمکی لاندی څخه را پورته شوه نو څکه یې کار وکړ پدی کې لوبی، مداری توب او قمار (جواري) رواج پیدا کړ، په ښکاره خو داسې شي نه ښکاریده چې چا پری ګوت نیونه کړی وای خو په پټه پدی لوب ځایونو کې د بد اخلاقی اډی او مرکزونه جوړ شوی وه.

په لوب ځایونو کې په پټه توګه داسې تصویرونه ایښودل شوی وه چې بالکل لوڅ او برېنډ وه او بیا دا ښودنه او نمایش د ځوانو او ښکلو نجونو پوسیله ځوانانو ته ښودل کیده چې هغوی د خپلو خنداګانو او اداګانو پوسیله ګناه او بد اخلاقی ته تشویق کیدل.

هلته به ځوانانو ته حشیش هم ورکول کیدل تر څو د ځمکې څخه هوا ته پورته شي، دا کار د ځمکې لاندی کیده خو داسې څوک نه وُ چې ګواهی او شهادت ورکړی څکه چې چا به یو ځل دا شیان ولیدل او حشیش به یې وڅښل نو بیا به یې خپله ګناه پټوله، پدی ګناه کې داسې خوند وه چې بیا به هر وخت هغې ته په تلوسه کې وه. هغوی دا خبره د دی لپاره هم پټه ساتله که دا خبره ښکاره شی نو حکومت به بیا د دی مخنیوی کوي او مونږ به لدی مزو او چرچو څخه بی برخی شو. پدی اخلاقی فساد کې ځوانان او پوځیان زیات راګیریدل، هلته په پټه د زنا اډی او مرکزونه هم جوړ شوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، دا د بد اخلاقی او فساد فعالیت او ورانکاری ځومره کامیابه وه؟ د دی خواب په کرک کې د صلیبیانو د ورانکاري استاذ هرمن جرمنی خپلو ملګرو ته داسې ورکاوه :

د هسپانیا تصویر جوړونکو چې دا تصویرونه جوړ کړي، هغوی د انسانانو بتان د خاوری څخه هم جوړولای شي، هغه د یوی ښځی او سړی لغړ تصویر خپلو صلیبی ملګرو ته وښودلو، دا ډېر لوی تصویر وه چې په رنګه برس باندی په څو ښکلو رنګونو جوړ شوی وُ.

صلیبی چارواکو چې دا تصویر ولیده نو پخپلو کې یې سره لوڅی او بی چوکاټه ټوکی پیل کړی .

هرمن وویل: ما داسې ډېر تصویرونه جوړ کړي او مصر ته می استولی او د هغې د ښودلو لپاره می پټ ځایونه هم برابر کړي، د هغه ځای څخه زمونږ د بری او کامیابی راپورونه راځی، ما د قاهری په ځوانانو کې د بد اخلاقی او فحاشی آور بل کړیدی .

دا داسې غریزه دی چې یو ځل دا پورته شي بیا ټولی غریزی احساسات او ولولی ختموی که هغه د وطن مینه وی او که د دین او اخرت ، دی تصویرونو په قاهره کې د ځوانانو او پوځیانو احساسات او ولولی بیکاره کړی، د دی تصویرونو خوند نیشه هم غواړي چې د نیشی شیان مو هم ورته برابر کړي .

زما ملګرو په قاهره او نورو کلو کې د اطرافی او صحرایی نجونو په شکل کې د ځوانو نجونو پوره لښکر ځای پر ځای کړی- دا ښځینه ورانکاری د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ او قوم دوینا او چینجی په شان خوری مخکې چې زما کسان نیول شوی وه د هغې نور علتونه وه، اوس ما نوی لاری او طریقی راویستلی چې هم کامیابی او هم نه نیول کیږي. اوس خپله مسلمانان زما د ملګرو ساتنه او حفاظت کوي او هغې ته نور هم زور ورکوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی د دی فکری او ذهنی عیاشی عادی شویدی ، لږ وخت وروسته به زه د هغوی په فکر او ذهن کې د هغوی د خپل قوم، وطن او دین په خلاف زهر اچوم .

غونډی ته یو کس وویل: سلطان صلاح الدین ایوبی ډېر هوښیار سړی دی هغه چې څرنګه مصر ته راشي نو ستا ټول پلانونه به له خاورو سره برابر کړی .

هرمن وویل: که هغه مصر ته ورسیږي نو. . . د دی ځواب باید تاسې ووایی چې د هغه محاصره بریالی کوی او که نه؟ بیشکه هغه د ریمانډ پوځ د کلا څخه د باندی محاصره کړی او کلا خو لا له مخکی څخه محاصره ده خو زه وایم چې دا دواړه د هغه لپاره زیاتمن کیدای شي. تاسې دلته فیصله کوونکې جګړه مه کوی، هغه همداسې د محاصری په حالت کې وساتی چې مصر ته ولاړ نشي - په سوډان کې زمونږ ملګرو د تقی الدین پوځ بالکل تیت پترک کړی، نه هغه اوس جنګیدای شي او نه بیرته راوتلی شی ، د مصر د بازار او مارکیټ څخه ما غله او نور خوراکي شیان ورک کړیدي، ستاسې ورکړی دولت اومال اوس په بریالی توګه کار ورکوي، د سلطان صلاح الدین ایوبی یو نژدی ملګری او حکومتي چارواکی ارسلان اوس ستاسې پلوی او ملګری دی، هغه په ټولو کارونو کې زمونږ سره مرسته کوي، د هغه نور ملګری هم زمونږ سره ملګری شویدی .

فلیپ اګستس وپوښتل : ارسلان ته څومره شی ورکوی؟

هرمن ځواب ورکړ: څومره چې د یو مسلمان چارواکی د دماغ خرابولو لپاره بس وي! ښځه، شراب، مال، د حکومت او څوکی نیشه د هر مسلمان ایمان اخیستلای شي، او مونږ ورڅخه اوس ایمان اخیستی دی، ما تاسې ته ویل چې که اوس سلطان صلاح الدین ایوبی مصر ته ولاړ شي نو هلته به دنیا بدله وګوری - هغه چې په کومو ځوانانو ویاړ کاوه او هغه یې د اسلامی امت لپاره سرمایه بلله هغه اوس تش په نامه مسلمانان دي، د هغوی فکر او ذهن اوس زمونږ په کنترول او واک کې دی، دا نوی نسل به د جنسی خواهشاتو غلام وی ، همدا حال به د هغه پوځ هم وي کوم چې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر کې پاتې دی - پدی پوځ کې زما ملګرو دومره کار کړیدی چې اوس هغوی بغاوت او پاڅون ته هم تیار او چمتو دي زه اوس په پوره ډاډ سره تاسی ته ویلی شم چې ستاسې څخه مخکې به ما خپل محاذ ختم کړی او فتح کړی وی. کله چې د دښمن عقیده او اخلاق تباه شي نو بیا جګړی او حملو ته اړتیا نه وی.

د هرمن پدی راپور باندی صلیبی واکمنان ډېر زیات خوشحاله شول، فلیپ اګستس بیا خپله هغه اراده ښکاره کړه چې څو ځله مخکې یې ښکاره کړی وه، هغه وویل: زمونږ جګړه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره نه بلکې د اسلام سره ده، سلطان صلاح الدین ایوبی به هم مړ شي او مونږ هم، خو زمونږ پلان او پروګرام باید همداسی ژوندی وی تر څو اسلام مړ او ختم شی او په ټوله نړۍ باندی د صلیب واکمنی او حکومت شی د دی نړیوالی فتحی او بری لپاره همداسی کارونو ته اړتیا ده ترڅو د مسلمانانو اخلاق، عادات او عقاید خراب شی، زه هرمن ته شاباسی او آفرین وایم چې هغه نه یوازی دا کار پیل کړی بلکې تر زیاتی اندازه پوری یې بری هم تر لاسه کړی.

***

د سلیم الادریس دوه ځامن هم ځوانان وه، د یو عُمر اوه لس او د بل عُمر یویشت کاله وُ، دا ندی څرګند چې ایا دوی دواړه هم پدی طوفان کې رانغاړل شوی وه کنه کوم چې صلیبیانو په قاهره کې پیدا کړی وُ، خو وروسته بیا دا ثبوت برابر شو چې دی دواړو نوی ځوانانو د یوی ورانکاری صلیبی نجلۍ سره پټ اړیکی او لاره درلوده - هغې نجلی ځان مسلمان بللو خو بی پرده ګرځیده، هغه د یو لویی کورنۍ څخه وه او لیدنی کتنی به یې پټی کولی، هغه ورځ چې ارسلان سلیم الادریس ته ویلی وه چې ستا دوه ځامن ځوانان دي د هماغه په سبا نجلۍ د سلیم الادریس مشر زوی ته وویل : چې زه یو بل تنکی ځوان ډېره تنګه کړی یم، زه چې په کوم لوری ځم هغه راپسی وي او ځینی وخت د تښتولو اخطارونه هم راکوي.

هلک ورځخه وپوښتل چې هغه څوک دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلۍ خبره یوی او بلی خواته کړه او هغه ته یې وویل: چې کله خبره بالکل خرابه شوه بیا به درته ووایم.

وروسته بیا څرګنده شوه چې هیڅ ځوان هغه نه تنګوله بلکې هغې ځوانان تنګول او د هغوی اخلاق یې خرابول.

د دی ورځی په سبا همدی نجلۍ د سلیم الادریس د کشر زوی سره اړیکی ونیول او د هغه سره یې داسې محبت او مینه ښکاره کړه چې هغه یې هم پخپل جال او لومه کې راګیر کړ.

د څه لیدنو څخه وروسته یې هغه ته هم وویل: چې ما یو ځوان تنګوی او د تښتولو اخطارونه راکوي، د هلک وینه په جوش راغله نو هغې ته یې وویل: چې دا څوک دی؟

نجلۍ هغه ته هم کړه وړه خبره وکړه چې زه به یې وروسته درته بیا ووایم. په هماغه ماښام یې د هلک مشر ورور ته وویل: چې ما هغه تنکی ځوان ډېره تنګوی او وایی چې زه به دا ځلمی ځوان داسې وژنم چې هیچاته څرګنده نشي نو ته له ځان سره خنجر ګرځوه چې ناڅاپی دربانده بریدا او حمله ونشي.

په دویمه شپه یې کشر ورور ته وویل: چې هغه ځوان ما تنګوی او ستا د وژلو پلان لري نو له ځان سره خنجر ګرځوه.

دواړه ورونه د دی څخه ناخبره وه چې یوی نجلۍ دواړه په خپل جال او لومه کې راګیر کړي او یو د بل په خلاف یې استعمالوی، نجلۍ به د هغه دواړو سره جلا جلا لیدل او هغوی یې یو د بل په خلاف راپارول تر دی چې هغوی د حیواناتو پشان شول.

یو ماښام هغې مشر ورور ته وویل: چې د بازار څخه د باندی فلانی ځای ته په تیاره کې راشه چې هلته سره وګورو خو هغه بل ځوان وایی چې زه به ستا پسی ووم او خپل دښمن به وژنم نو خیال کوه چې هغه کیدای شي هلته زما پسی راشي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشر ورور ته یې هم همداسې وویل: چې نن ماښام د بازار څخه د باندې راشه خو کیدای شي هغه بل ځوان زما پسې راشي او ستا د وژلو هڅه وکړي نو چې د خطر لپاره ځان تیار او چمتو کړي. دواړه ورونه په بې خبرې کې یو د بل وژلو ته تیار شول.

ماښام مشر ورور سره د خنجره هغه ځای ته ورسیده چې نجلۍ ورته په ګوته کړې وۀ، هغې داسې کمال وکړ چې ځای یې تیار غوره کړ چې دواړه ورونه سره یو بل ونه ګوري او سره ونه پیژني چې ټوله ډرامه به خرابه شي، کله چې نجلۍ هلته ورسیده نو مشر هلک هلته ولاړ وۀ.

هغه ته یې وویل: چې زما پسې هغه بل هلک را روان دی او ستا د وژلو پلان لري.

مشر ورور خنجر راوویستلو چې پدې کې کشر ورور یې رابښکاره شو، نجلۍ مشر ته وویل: هغه دې راغی! زه نه غواړم چې وینې توې شي زه به هغه منع کړم چې بیرته ولاړ شي.

نو سمدستې د کشر هلک په لوري ورغله او هغه ته یې وویل: چې بل ځوان راغلی او خنجر یې پلاس کې تیار نیولی ولاړ دی. کشر او مشر دواړه تنکي ځوانان وه، د هغوی په عقل د ځوانۍ او نجلۍ پرده پرته وه چې فکر او سوچ وکړي نو کشر خنجر پلاس د مشر په لوري په منډه شو، کله چې مشر خپل دښمن حمله کوونکی ولیده نو هغه هم رامنډه کړه، دواړو ورونو یو پر بل سخت او کلک ګذارونه وکړل، ولویدل او بیا راپورته شول او یو پر بل یې همداسې د خنجرونه ګذارونه کول، نجلۍ دواړه راپارول تر دې چې دواړه له کاره ولویدل په همدې وخت کې د علي بن سفیان څارونکي پدې لاره برابر شول نو نجلۍ تیښته وکړه خو څارونکو هغه راګیر کړه، ګوري چې دوه ځوانان په وینو کې لت پت پراته او اخرې سلګۍ وهي.

نجلۍ ډېرې بانې او پلمې وکړې خو څارونکي هغه خوشې نکړه، هغه څارونکي ته د ډېرو شیانو وړاندیز وکړ خو هغه یو هم ونه منلو، هغه چیغې کړې او پیره کوونکي یې راوغوښتل، پدې وخت کې دواړه ورونه مړه شوي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، نجلۍ سمدستی علی بن سفیان ته ورسول شوه، مړی هم راوړل شول چې په روښنایی کې یې وکتل نو دواړه د سلیم الادریس زامن وه. سمدستی سلیم الادریس ته احوال ورکړل شو څه فکر کیدای شي چې د هغه به پدی وخت کې څه ډول حالت وه چې کله یې دواړه ځامن مړه ولیدل .

نجلۍ ګډ وډ بیان او خبری وکړی خو دا یې ونه ویل چې د چا لور او چیری اوسیږی .

سلیم الادریس ډېر په بد حالت کې ؤ هغه علی بن سفیان ته وویل: علی! دا د عذاب ځای ته بوځه کنه اصلی خبره نه کوی!

د ویلو لپاره نور څه شته! نجلۍ هم په غصه سره د مشر هلک لوری ته اشاره وکړه چې ده زه رابللی وم او زه ورغلم، د بل لوری پری کشر ورور راغی او دواړو سره په خنجرونو یو پر بل ګذارونه وکړل. زه د ویری څخه وتښتیدم خو په لاره کې یو سپور راګیر کړم، ما د خپل پلار نوم ورته ځکه وانخست چې هغه به هم رسوا او سپک شی .

د علی بن سفیان دماغ ډېر قوی وه هغه ته سمدستې د ارسلان او سلیم الادریس هغه خبری ورپه یاد شوی چې څو ورځی مخکې یې کړی وی، ارسلان د علی بن سفیان په تور لست کې ؤ او پدی هم پوهیده چې اوس د هغه په کور کې څه روان دي .

علی بن سفیان سلیم الادریس ته اشاره وکړه او ویی ویل: دا نجلۍ که هر څوک ده خو قاتله او وژونکی نده! ځکه دوه ځوانان دا یو ځای نشی وژلی، دا سمه خبره کوي او زه د دی په خلاف هیڅ نشم کولای!

بیا یې نجلۍ ته وویل : ته ولاړه شه ته ازاده یې خو بیا داسی ونکړی کنه وبه وژل شی .

نجلۍ په ډېره چټکتیا سره له خونی ووته او روانه شوه، علی بن سفیان خپلو دوه ځارونکو ته سمدستی وویل: چې یو د نجلۍ پسی شی او بل د ارسلان د کور د دروازی په مخ کې یو ځای پټ شی چې څوک مو ونه ګوری او د نجلۍ ځای او لاره معلومه کړی. دواړه ځارونکی ورپسی شول .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلۍ تیزه تیزه روانه وه خو د هغې پسې څارونکی هم روان ؤ، د علی بن سفیان شک ریښتیا شو، نجلۍ دا ارسلان کورته ننوته، هلته له مخکې څخه یو څارونکی رسیدلی وه هغه سمدستی احوال راوړ چې نجلۍ د ارسلان کورته ننوته. کله چې سلیم الادریس خبر شو چې نجلۍ د ارسلان سره اړیکی لری نو بیا یې علی بن سفیان ته وویل: ماته ارسلان په خبرو کې هغه ورځ ویلی وه چې ستا خو دوه ځوانان زامن دي خو زه پدی کنایه او اشاره پوه نشوم، څرګنده خبره ده چې زما د زامنو د وژلو مسئول ارسلان دی. هغه په حیرانوونکی توګه دواړه هلکان پخپلو کې سره ووژل ، سلیم الادریس لوړ پوړی او تر ټولو مشر چارواکی ته خبر ورکړ ، پدی وخت کې د پولیسو د امنیه عمومی قوماندان عیاث بلبیس هم را ورسیده. ټولو فیصله وکړه چې د ارسلان کور تالاشي او هغه هم بندی شی .

زه به اوس سلیم الادریس ته ووایم چې ولی زه په دومره زړورتیا سره داسې خبری کولای شم !

ارسلان چې کله د نجلۍ کامیاب راپور واوریده ! زه به دا هم ورته ووایم چې ستا په خلاف زه څه نشم کولای! ارسلان د دی بری او کامیابۍ په خاطر نجلۍ ته ښکلی شراب وړاندی کړل او بیا دواړو د خوشحالۍ جشن لمانځل پیل کړل .

د هغوی د خوشحالۍ جشن لا ختم شوی نه ؤ چې سلیم الادریس بی له اجازی خونی ته ورننوت، ، هغه ارسلان او نجلۍ په لوڅ ، لغړ او د نیشی په حالت کې بیاموندل او نجلۍ یې سمدستی وپیژندله .

ارسلان د نیشی په حالت کې وویل : تا خپل زامن پخپلو کې سره ووژل او اوس غواړی خپل ځان هم په ما ووژنی؟ پیره کوونکی چیری دی؟

دا سړی زما د اجازی پرته څرنګه زما جنت ته راغی؟

سلیم الادریس ځواب ورکړ تا جهنم ته د رسولو لپاره راغلی یم- زه د خپلو زامنو د غچ اخیستلو لپاره نه یم راغلی! زه غدارانو او خاینانو ته د سزا ورکولو لپاره راغلی یم!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدی وخت کې د مصر تر ټولو لوړ پوړی واکمن هم را ورسیده کوم چې د تقی الدین او سلطان صلاح الدین ایوبی په نشتوالی کې کم د مصر واکمن وه، د هغه سره د امنیه عمومی قوماندان غیاث بلبیس او علی بن سفیان هم ملګری وه، نجلی سمدستی ونیوله شوه، د ارسلان د کور ټول کسان له کوره وویستل شول او په کور باندی د پوځ پیره ودریده په کور کې تالاشي او لټون پیل شو، هلته یوه تاکاوی او د ځمکی لاندی لوی ځای پیدا شو چې ښه پراخه وه، د هغه ځای څخه د غشو، نیزو، لیندو او پوځی وسایلو پراخه زیرمه او ذخیره راووته، آور غورځوونکی مواد هم پراته وه، له یو بکس او صندوق څخه حشیش او زهر هم راووتل، له یوی بلی خونی څخه د سرو زرو خښتی او د اشرفیو کڅوړی راپیدا شوی، هغه خپلی دوه پخوانی میرمنی او بچیان بل ځای ته استولی وه، په کور کې دری نجونی هم پیدا شوی، دری واړه یو له بلی ښکلی ، ښایسته او مسلمانی نه وی. شپه په شپه د ټولو کار کوونکو څخه پوښتنی وشوی چې په هغوی کې دری د صلیبیانو جاسوسانی وختلی .

لوړ پوړی چارواکی له ارسلان څخه وپوښتل: ایا ته خپله دا ویلی شی چې ستا قصد او اراده څه وه؟ دا ټول پلاس راغلی شیان ستا د مرګ او وژلو لپاره بس او کافی دي!

ارشلان د نیشی په حالت کې وویل: نو بیا د مرګ سزا راکړی ! که زما وژل حتمی وی نو بیا همداسی چوپ باید مړ شم.

لوړ پوړی چارواکی وویل : د الله جل جلاله په وړاندی به دا ډېره لوی نیکی وی چې ته مونږ د خطرونو څخه خبر کړی! زما هیله ده چې پدی نیکی به ستا دا لوی ګناهونه وبښل شی .

ارسلان وویل : تاسې خو ما نه ببښی!

علی بن سفیان وویل: الله تعالی د دی څخه لوی ګناهونه هم ببښی! ستا د ژوند پاتی کیدو چانس پیدا کیدای شی ، تاسې ووایی چې دلته کومه کومه ورانکاری کارونه کیږي، نور کسان هم په ګوته کړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارسلان په کوته کې ګرځیده، نور ټول چارواکی یو او بل لوری ته ناست وه، هغه سلیم الادریس ته ورغی او د هغه د ملا څخه یې د برښنا په شان توره را واخیستله او په خپله ګیډه کې یې ننباسله، مخکې لدی چې نور خلک څه وکړی هغه توره له ځان څخه بلی خواته وویستله، هغه پخپله بستره راپریوت، بل سړی د هغه د ګیډی څخه توره ویستله خو ده ورته وویل: دا خوشی کړه خو زما دوه دری خبری په غور سره واوره! کله چې مړ شوم نو توره را څخه وباسی، ما خپل ځان ته سزا ورکړه، زه ژوندی د سلطان صلاح الدین ایوبی سره مخامخ کیدلی نشوم ځکه چې هغه پر ما باور او اعتماد کړی وُ، زه ستاسې هیڅ پوښتنی ته ځواب نه درکوم، توری خپل کار کړیدی، مصر باندی توره وریځ خپروونکی پوځ د بغاوت او پاڅون لپاره تیار او چمتو دی. د پوځیانو خوراک او څښاک ما بند کړی وُ، سپاهیانو ته هیڅ نه ورکول کیدل، صلیبی ورانکارو په پوځ کې دا اوازه خپره کړی وه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی سره او تقی الدین سره همسنګره غوښی خوری او شراب څښی او هلته هر څه پریمانه دي، د مجاهدین په غنیمتونو باندی عیاشي او مزی چرچی کوي. زما ډېر چارواکی ملګری دی خو زه د چا نوم نه اخلم، په عام ډول فدایانو او فاطمیانو د مسلمانانو د تباه کولو لپاره پوره تیاری کړی، تاسې د بغاوت او پاڅون مخه نشی نیولای، نوی پوځ راولی، حالات ستاسی له کنترول څخه .... نوری خبری بندی شوی او ساه یې ورکړه.

د هغه په کور کې چې کومی دری نجونی پیدا شوی وی هغوی هم لدی څخه زیات څه ونه ویل، هغوی یوازی دومره وویل: چې مونږ ته د مسلمانانو د بی لاری کولو او پخپلو کې د جنګولو دنده او مسئولیت راکړل شوی وُ، د شپی به دلته غونډی او مجلسونه جوړیدل چې ډېر چارواکی به پکې وه، هغوی به زمونږ څخه پرته غونډی او خبری کولی. نجونو دا خبره هم وکړه چې په مصر کې د پاڅون او بغاوت لپاره لاره هواره شویده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه نجلۍ چې د سلیم الادریس دواړه زامن یې پخپلو کې سره جنګولی او وژلی وه هغې خپله ټوله کیسه بیان کړه، هغې وویل: چې ما د سلیم الادریس مشر زوی لومړی پخپل جال کې راګیر کړ ځکه ارسلان غوښتل هغه د خپل پلار الادریس په خلاف استعمال کړي خو وروسته یې پلان بدل کړ او بیا یې وویل: چې دواړه ورونه پخپلو کې سره ووژنی.

په یوه شپه کې نژدی یو نیم سل په غله او سامان بار اوښان د لوی دفتر مخې ته راوستل شول، دا اوښان د مختلفو ځایونو څخه نیول شوی وه چې غله او نور شیان یې له بازار څخه ویستل.

د قاهرې څخه د خوراکي شیانو د ویستلو د مخنیوی لپاره ګزمې ټاکل شوی وی، دا د هغوی لومړنۍ کامیابی وه، نیول شوی کسانو د څو سوداګرو نومونه واخیستل چې هغوی غلې او دانې د ځمکې لاندې ګودامونو کې زیرمه او ذخیره کړیدی - هغوی به دا پټ ساتلی سامان د شپې په بهرنۍ خلکو خرڅولو. دی نیول شوو کسانو د قاهرې څخه د باندې هم څو کسان وښودل چې هغوی غلې او دانې پټې ساتې او بیا یې په بهرنیو سوداګرو خرڅوي.

نیول شوو کسانو د مصر او سوډان په پوله هم یو ځای په ګوته کړ چې د هغې څخه غله او دانه سوډان ته رسول کیږي. هلته یو سرحدي څوکۍ هم وه چې د هغې مشر لدی کاروانونو څخه رشوت او بدله اخیستله، بیا د دی خبرې ثبوت هم وشو چې دا ټول کارونه د ارسلان تر مشرۍ لاندې سرته رسیدل.

* * *

پدی توګه په لس ګونو پلانونه او پروګرامونه صلیبیانو په مصر کې روان کړي وه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی هلته نه وُ.

سلیم الادریس او نورو لوړو پوړو چارواکو سمدستی پدی حالاتو د غور کولو لپاره غونډه جوړه کړه.

علی بن سفیان او غیاث بلبیس دا سلا او مشوره ورکړه چې اوس حالات دومره خراب شوي چې د دوی وسه هم پری نه رسیږي. هغوی وویل: مخکې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لدی څخه چې په مصر کې بغاوت وشي یا کوم لوړ پوړی چارواکی ووژل شي او قاهره د دښمن د جګړې میدان وګرځي باید د سلطان صلاح الدین ایوبی د دې ټولو حالاتو څخه خبر شي، که کیدای شي هغه د کرک محاصره خپلو مرستیالانو ته پریږدي او خپله قاهرې ته راشي.

دوی یو استازی مخکې استولی ؤ خو هغه ته پوره معلومات نه ؤ ورکړل شوي. اوس چې لویه پیښه مینځ ته راغله نو فیصله پدی وشوه چې باید خپله علی بن سفیان کرک ته ولاړ شي او هلته سلطان صلاح الدین له ټولو حالاتو څخه خبر کړي.

د کرک د محاصرې دوه میاشتې پوره شوې وې خو د برې هیڅ درک نه معلومیده، صلیبیانو پوره دفاعي پلان جوړ کړی ؤ، هغوی ښه پوره سامان او خوراکي شیان ذخیره کړي وه، د سلطان صلاح الدین ایوبی څارونکو له ډلې څخه یو غازی په غشي پورې پیغام تړلی او راویشتلی ؤ چې په کلا کې د خوراک او څښاک هیڅ کمی نشته، په مسلمانانو باندې دومره سخت بندیز لګیدلی دی چې د هغوی دیوالونه هم اوس جاسوس کوی نو ځکه د کلا دننه هیڅ ډول کار هم نشي کیدای کنه د خوراک او سامان ذخیره تباه کیدای شوه.

په کلا کې د ایوبی څارونکو کموالی پیدا شوی ؤ کوم چې ژوندی وه هغوی به کله نا کله د شپې په غشي کې پیغام وتړلو او بیا به یې د باندې ویشتلو، پوځیانو ته حکم شوی وه که چیری کوم داسې غشي راشي هغه خپل قوماندان ته ورسوي، صلیبیانو د هرمن د پلان د عملی کیدو لپاره د محاصرې ختمولو کوښښ پریښی ؤ ترڅو د سلطان صلاح الدین ایوبی همدلته پاتې شي، هغوی غوښتل همدلته د هغوی قوت او خواک ختم شي.

مسلمانان د هغوی پدی پلان او چل باندې پوه شوی ؤ نو ځکه یې خپل پلان بدل کړ.

د صلیبیانو دا کوښښ ناکام شوی ؤ چې د بهر څخه په محاصروی پوځ باندې برید وکړی ځکه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی د هغی حملا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برید لپاره تیار او چمتو ؤ او هغوی یې په ډېره هوښیاری سره هم محاصره کړل، د دی بهرنی پوځ د محاصره کیدو هم یوه نیمه میاشت تیره شوی وه، بهرنی لښکر د محاصری ماتولو لپاره کوښښ کاوه خو غازیانو د هغوی هره حمله پشا تمبوله خو محاصره ډېره پراخه شوی وه، هغه سیمه شنه او د اوبو لرونکی وه نو ځکه صلیبیانو ته واښه او اوبه پلاس ورتللی. کوم څاروي به چې مړه کیدل هغه به دوی خوړل خو دی ورته بس والی نکولو، همدا رنګه د زرګونو سپرلیو او څارویو لپاره واښه بس نه وه. هلته کوم سیند یا بند نه ؤ بلکې څو چینی وی چې ځینی پکې وچی هم شوی.

په صلیبی سپایانو کې غم او اندیښنی زور کړی ؤ، هغوی ته خوراک او څښاک ډېر کم ورکول کیده او د اوبو لپاره به ډېر لری تلل، د شپی به پری د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویانو حملی کولی او هغوی به یې وژل، په یوه نیمه میاشت کې نیمایی پوځ ختم شو، د هغوی څاروی هم نور له کاره لویدلی وه، د دی لښکر قوماندان ریماند هم ډېر خفه او اندیښمن ؤ او مرستی ته سترګی په لاره ؤ چې کیدای شی نور صلیبی واکمنان راشي او هغه لدی عذاب څخه خلاص کړي خو د هیچا درک نه معلومیده.

که د سلطان صلاح الدین ایوبی غوښتلی نو د څلورو لورو څخه یې برید پری کولو او دوی یې ختمول خو پدی سره هغه ته هم ډېر زیان رسیده او د جګړی اوښتل او بدلیدل هم امکان درلوده، د سلطان صلاح الدین ایوبی خپل څواک ختمول نه غوښتل، هغه صلیبیان په قلاره قلاره ختمول، هغه ته دا زیان هم رسیدلی وه چې د پوځ دریمه برخه یې د دی لښکر په محاصره کولو کې بوخته شوه نو ځکه هغه د کلا د نیولو لپاره دا ډله نشوه استعمالولایی.

د هغه سره احتیاطی پوځ موجود ؤ او هغه غوښتل د همدی پوځ څخه کار واخلی او مسئله زر تر زره ختمه کړي په هغه وخت کې به په محاصری کلونه کلونه تیریدل، د شپږ اوو میاشتو محاصره زیاته نه بلل کیده خو د سلطان صلاح الدین ایوبی د دومره محاصری پلوی او غوښتوونکی نه ؤ،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه میړنی انسان د هغه حمله کوونکو څخه هم نه وُ چې د محاصری څخه وروسته اوسیدونکو ته خبر ورکړی چې دومره سره زر، دومره سپین زر او دومره شیان راکړی مونږ بیرته درڅخه ځو.

د سلطان صلاح الدین ایوبی صلیبیان له خپلی اسلامی خاوری او هیواد څخه ویستل، هغه به ویل دا خاوره د مسلمانانو ده او لدی ځای څخه به ټولی نړی ته اسلام خپریږي

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل عمر لنډ بللو او پدی لنډ عُمر کې یې د یرغلګرو صلیبیانو ویستل غوښتل، هغه ویل چې زه پدی ویریږم چې د ازادی وروسته به د هغوی تر سیوری لاندی ژوند کوی [لکه اوس چې ټول عربی هیوادنه د نصرانیانو او یهودانو تر ولکی لاندی خپل د ذلت شپی ورځی تیروی] یا د مسلمانانو واکمنان دا مقدس ځایونه په صلیبیانو پلوری .

یوه شپه هغه پخپله خیمه کې په ژور فکر او سوچ کې ډوب وُ، هغه پدی فکر کاوه که چیری له لری څخه کلا ته تونلونه وکیندل شي او بیا د هغې تونلونو له لاری مجاهدین کلا ته ننوځی نو کیدای شي کلا ونیول شي ، څه نوری لاری چاری یې هم سنجولی ځکه هغه غوښتل پدی څو ورځو کې کرک ونیسی. په همدی وخت کې علی بن سفیان د هغه خیمی ته ورننوت ، خو سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه په لیدلو خوشحاله نشو ځکه هغه ته مخکې خبر ورکړل شوی وُ چې د قاهری حالات خراب دي. په ځیره کې یې خفګان ښکاره شو او د علی بن سفیان سره یې روغبړ وکړ بیا یې وویل: یقیناً تا زما لپاره کوم ښه خبر ندی راوړی؟

علی بن سفیان وویل: په ښکاره خو څه خلصه خبره نشته خیریت دی! خو د زیری او خوښی خبره هم راسره نشته .

علی بن سفیان ورته د قاهری او مصر حالات بیانول پیل کړل، هغه نه غوښتل د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه څه شیان او خبری پټی کړی او نه یې هغه پټوکه کې ساتلو، د حالاتو غوښتنه دا وه چې ټول حالات باید په زغرده او په ډاګه ورته وړاندی کړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی بن سفیان د تقی الدین غلطی په ګوته کړی او بیا یې د سلطان صلاح الدین ایوبی دوه دری غلطی هم پرته د کومی ویری څخه بیان کړی، کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د ارسلان او سلیم الادریس د دوه زامنو څخه خبر شو نو د سترګو څخه یې اوښکی روانی شوی، که ارسلان خپل ځان نه وای وژلی نو سلطان صلاح الدین ایوبی به دا کله هم نه وی منلی چې هغه خائن او غدار دی، د دی څخه مخکې هم دوه کسانو ورسره همداسی خیانت او غداری کړی وه .

علی بن سفیان وویل: که ارسلان لږ ژوندی پاتی وی نو ډېر شیان به یې رسوا کړی وایی! د هغه د اخری خبری څخه داسې څرګندیده چې په قاهره کې پاڅون او بغاوت کیدونکی دی، په مصر کې چې زمونږ کوم پوځ پروت دی هغه په ذهنی او عقیدوی لحاظ فلج شویدی. زما څارونکی وایی چې تر قوماندانانو پوری خلک په شک او اندیښنه کې پراته دي پوځ ته د غلی او غوښی د کموالی په پیدا کولو سره دا اوازی خپری شوی چې ټول شیان محاذ ته استول کیږي او پاتی برخه یې چارواکی خوری، د دښمنانو پلانونه او دسیسي مخ په کامیابیدو دی .

د دښمن پلانونه او دسیسي هلته کامیابیږي چیری چې څو کسان د هغوی سره لاسونه یو ځای کړی!

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: کله چې زمونږ ورونه د دښمن مرستیالان شي نو بیا به مونږ دښمن ته څه زیان ورسولی شو.

لکه څرنګه چې زه دغه سربښندونکی غازیان د کفر او بی لاری په خلاف استعمالوم او زما چارواکی هم همداسی وای نو اوس به د مسلمانانو لومړی قبله ازاده او خپلواکه وای اذانونه به د اروپا په کلیسا ګانو کې اوریدل کیدل. خو زه د دی غدارانو او خائنانو له لاسه تر اوسه پوری په مصر کې بندی یم. زما قصد او اراده په مصر کې تړلی شوی ده .

علی بن سفیان وویل: زه د دی لپاره راغلی یم که تاسې ته محاذ اجازه درکوي نو د څه وخت لپاره به مصر ته ولاړ شی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه د حقیقت څخه سترګی نشم پټولایی علی! خو زه دا هم نه پټوم چې د صلیبیانو ژغورونکی او د فلسطین خاوره د کفارو په لاس خرڅوونکی زمونږ خپل تش په نامه مسلمانان دي .

علی! که چیری مونږ اوس د مسلمانانو سره خیانت کوونکی د صلیبیانو غلامان او تالی څتی ختم نکړل نو بیا به هیڅکله هم ختم نشي، دوی به تل زمونږ ویاړلی تاریخ سپک او سپانده کړی .

په قوم او ملت کې دا ډول ډلی تپلی هر وخت موجوی وی چې د الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم د سر سختو دښمنانو سره دوستی او د مسلمانانو سره دښمنی کوی .

بیا سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل چې د سوډان حالات اوس څه ډول شوی؟ ما خو تقی الدین ته خبر استولی ؤ چې خپل پوځ له هغه ځایه راټول او بیا یې شاته راشه !

علی بن سفیان وویل : په مصر کې خو دا حالت هیچاته ندی معلوم چې تاسې څه فرمان ورکړی ؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : باید هم هلته خلکو ته معلوم نه وي بیا یې پیره کوونکی ته وویل: چې کاتب او لیکوونکی راوغواړه .

کاتب د قلم او رنګ سره راغی نو سلطان صلاح الدین ایوبی ورته وویل: د قدر او درناوی وړ سلطان نور الدین زنګی ته ولیکه ....

***

هغه استازی ډېر تیز او چټک روان ؤ کوم چې د کرک څخه یې دمشق ته د صلاح الدین ایوبی پیغام سلطان نورالدین زنګی ته رسولو. سلطان صلاح الدین ایوبی ورته ویلی وه چې هغه به له هره څوکی چې په لاره دی تازه آس اخلی او آرام او دمه به نکوی، هیڅ ځای کې اس په قلاره نکړی بلکې څومره چې کیدای شی زر تر زره ځان هلته ورسوه. که د شپی سلطان نورالدین زنګی ته ورسیدی نو پیره کوونکی ته ووایه چې سلطان راپاڅوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabto Digital Library

که چیری پدی کار سلطان خفګان ښکاره کړ نو ورته ووایه چې صلاح الدین وویل: چې مونږ ټول بیدار او ویښ یو.

استازی چې کله د سلطان نورالدین زنګی دروازی ته ورسیده نو د پیره کوونکو مشر وویل: چې سهار باید هغه ته پیغام ورسول شي اوس شپه ده! استازی څو آسونه بدل کړی وه خو په لاره کې یې یو غرپ اوبه هم نوی څښلی. دوه شپو او ورځو سترتیا، لوږی او تندی هغه بی حاله کړی ؤ، د هغه ژبه وچه شوی وه او په پښو نشو ودریدایی، د هغه د خولی څخه خبری نه راوتی، هغه په اشارو سره وویل: چې پیغام ډېر ضروری دی. نور الدین زنګی هم د صلاح الدین په شان خپلو ساتوونکو او پیره کوونکو ته ویلی وه چې که پیغام ضروری او مهم وي نو ما راپاڅوی او زما د خوب او آرام غم مه کوی.

د استازی حالت چې د ساتوونکو مشر ولیده نو د سلطان نورالدین زنګی د خوب خونی ته ورغی او دروازه یې وټکوله، بیا هغه ډېر ژر د باندی راغی، استازی یې له ځان سره د لیدلو او میلمنو خونی ته بوتللو. استازی چې کله خونی ته ننوت نو راپریوت، سلطان نورالدین زنګی د خپلو کار کوونکو پوسیله هغه سمبال کړ او بیا یې د پیغام په لوستلو پیل وکړ، صلاح الدین ایوبی ورته لیکلی و:

د قدر او درناوی وړ سلطان نورالدین زنګی! په تا دی د الله جل جلاله رحمتونه وي! زما پیغام به تا خوشحاله نکړي، ستا لپاره د خوښی پیغام دا دی چې ما خپله حوصله او عزم له لاسه ندی ورکړی، ستا سره کړی ژمنه پوره کوم، تاسې به زما ځای ته تشریف راوړی نو ټول حالات به درته له نږدی نه ووایم، ما کرک محاصره کړیدی، تر اوسه پوری بری پلاس ندی راغلی، دومره کامیابی می پلاس راوړی چې د صلیبیانو یو لښکر چې ریماند یې مشری کوله او پر ما یې له بهر څخه برید کولو هغه می اوس محاصره کړی او نیمایی پوځ می ورته ختم کړی، وړی صلیبیان اوس هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

آمونه او اوښان خوری کوم چې دوی یې تر دی ځایه پوری را رسولی وه. زما پلار را دی چې ریماند ژوندی ونیسم خو د کرک محاصره به اوږدیږي.

صلیبیان اوس د پخوا څخه په ښه طریقه جګړه کوي، ما د محاصری د کامیابی په هکله فکر کولو او زه پدی هیله وم چې زما سربښندونکی به د کلا دیوالونه مات کړي، هغوی چې په کومه طریقه دیوالونه ماتوی هغه به تاسې هم حیران کړي، خو زما ورور تقی الدین په سوډان کې ناکام شویدی، هغه دا غلطی کړی چې د سوډان په دښتو کې یې خپل پوځ خپور کړی، اوس هغه مرسته غواړي، ما ورته د پوځ د یو ځای کیدو او بیرته پشا راتللو حکم کړیدی، د مصر څخه بد او خراب احوال راغلی.

غدارانو، خائنانو او ایمان پلورونکو هلته د صلیبی طوفان لپاره لاره هواره کړی او د بغاوت امکانات یې پیدا کړیدی. علی بن سفیان تاسې ښه پیژنی، هغه خپله کرک ته راغلی دی، زه د هغه مشوره نشم ماتولای، هغه وایې چې تاسې باید زر تر زره مصر ته ولاړ شی.

ښاغلیه! زه د کرک محاصره پریښودل نه غواړم ځکه چې بیا به صلیبیان وایی چې صلاح الدین پشا کیدای هم شي، د دښمن ورمیږ اوس زما په پنجو کې ده، راشی او د یرغلګرو دا مری په خپل لاس کې ونیسی، خپل پوځ له ځان سره راولی ځکه زه خپل پوځ مصر ته له ځان سره بیول غواړم په مصر کې د بغاوت خطر دی، هیله ده چې تاسې به زما دویم پیغام ته ځنډ ونکړی.

سلطان نورالدین زنګی لږ ځنډ هم ونکړ، د شپې په جامو کې په کار بوخت شو، پوځی مشران یې راوغوښتل، هغوی ته یې حکمونه او لارښوونی وکړی، نیمه ورځ لا هم نه وه تیره شوی چې د هغه لښکر د کرک په لوری وخوځیده. سلطان نورالدین زنګی! هغه مؤمن او مجاهد شخصیت وه چې صلیبیان د هغه د نامه څخه لړزیدل د هغه په سینه کې د ایمان ډیوه او شمع روښانه وه، هغه د جګړی د میدان شهزاده وه، هغه په لاره کې ډېره کمه دمه او ځنډ هم ونه کړ، دومره زر کرک ته ورسیده چې صلاح الدین ایوبی حیران شو. که چیری استازی هغه ته له مخکې څخه خبر نه وای

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړی نو هغه د دوړو او ګرد په لیدلو فکر کولو چې د صلیبیانو لښکر را روان دی .

صلاح الدین ایوبی خپل آس په منډه کړ او هر کلی ته ور وړاندی شو، سلطان نورالدین زنګی چې کله هغه ولیده نو د آس څخه یې راټوپ کړل، کله چې د اسلام دا دواړه ساتونکی غازیان او مجاهدین سره غاړه په غاړه شول نو د ډېرو ولولو او احساساتو څخه د صلاح الدین ایوبی د سترګو اوښکی روانی شوی .

***

صلاح الدین ایوبی سلطان نور الدین زنګی ته د صلیبیانو او ایمان پلورونکو چارواکو ټول حالات او پیښی بیان کړی، نو سلطان نور الدین زنګی ورته په ځواب کې وویل: صلاح الدینه! ستا لا تر اوسه دومره عُمر نه دی تیر شوی چې ته ځینو حقایقو ته تسلیم شی، دا د مسلمانانو بد مرغی ده چې په هغوی کې هر وخت غداران ،ایمان پلورونکی او ځتمیسن پیدا کیږي او دوی هیڅ وخت د دی ناولی میکروب څخه پاک نشول. ماته داسې ښکاریږي چې یو وخت به همدا غداران او ایمان پلورونکی په اسلامی امت باندی حکومت کوي، د دښمن په خلاف به خبری کوي، لوئی لوئی ژمنی او خبری به له خپلی ټې همتی او بی وجدانی سره سره به کوي، د دښمن د ختمولو چیغی به وهي، خو قوم به پدی نه پوهیږي چې د دوی واکمنان او چارواکی د دوی دښمنان او د کفارو او د اسلام د دښمنانو پلویان او ملګری دي. دښمن به د هغوی څخه توری او سپرونه جوړوي، او د همدوی په لاسونو به خپل قوم ختموی (لکه اوس اوس چې په ټوله اسلامی نړۍ کې کټ مټ همداسی حالت روان دی) .

خفه کیږه مه صلاح الدینه! مونږ حالات سمبالوو، ته سمدستی مصر ته ولاړ شه! تقی الدین ته مرسته ولیږه او هغه د سوډان څخه روغ رمټ راوباسه! ښی او چپ لوری ته حملی پیل کړه او دښمن د ځان سره ونښلوه، تر څو پوری چې تقی الدین د هغوی د محاصری څخه راووځی او هیڅ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

گروپ یې گیر نشی، په مصر کې چې کوم پوځ دی هغه ټول راټول کړه، هغه پوځ چې په قاهره کې دی هغه سمدستی ماته راولیږه زه به د هغوی د دماغونو څخه د بغاوت چنجی وباسم.

د ماښام په مهال سلطان نور الدین زنگی خپل پوځ د کلا په محاصره کې بوخت کړ چې پدی سره د صلاح الدین ایوبی پوځ را شاته شو. هغوی ته سمدستی د قاهری په لوری د تللو حکم وشو هلته یوه غلطی رامنځ ته شوه کله چې د سلطان نور الدین زنگی او صلاح الدین ایوبی پوځونه سره بدلیدل او کسان مخکې وروسته کیدل، ناڅاپی په هماغه لوری ریمانډ حمله وکړه ځکه چې هغه لوری ورته کمزوری ښکاره شو. کله یې چې هغه حمله وکړه نو د صلاح الدین سپایان تللی او د سلطان نور الدین زنگی کسان نه وه را رسیدلی، ریمانډ د هماغی لاری څخه سره د خپلو څه پوځیانو ژوندی وتښتیده، پاتی برخه پوځ پرته د قوماندان څخه راگیر شو.

هغوی ته سبا څرگنده شوه چې قوماندان پښی سپکی کړی او د وی یې د قربانی لپاره پریښی دی. پدی خبر سره صلیبی پوځیانو د تیښتی لپاره هر لوری ته منډی کړی چې پدی سره ځینی ووژل شول او ځینی ژوندی ونیول شول.

تاوان دا وشو چې ریمانډ ژوندی د جنگ له میدان څخه وتښتیده، خو گټه دا وشوه چې د ریمانډ لښکر ختم او ټول پوځ د کلا محاصری ته وزگار شو.

کله چې صلاح الدین ایوبی د کرک څخه د قاهری په لوری روان شو نو کرک ته یې د آفسوس څخه په ډکو سترگو وکتل او بیا یې سلطان نور الدین زنگی ته وویل: تاریخ خو به دا نه وایی چې صلاح الدین ایوبی پشا ولاړ! ما خو محاصره نده ماته کړی.

سلطان نور الدین زنگی د هغه په اوږو باندی لاسونه کیښودل ویی ویل: نه صلاح الدینه! تا ماتی نده خوړلی - ته هسی احساساتي شوی یې! جنگ په احساساتو نه کیږی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی کرک ته په کتلو کتلو کې وویل: زه راځم زما فلسطینه! زه به انشاء الله بیا راځم ! بیا یې خپل آس ته پونده ورکړه نور یې شاته راونه کتل .

سلطان نور الدین زنګی هغه ته کتل، کله چې هغه د خپل پوځ سره په ګرد او دوړو کې پټ شو نو سلطان نور الدین زنګی خپل یو مرستیال ته وویل: اسلام ته په هر وخت کې د یو صلاح الدین ایوبی اړتیا وی !

دا پیښه په۱۱۷۳میلادی او ۵۶۹ هجری کال کې وشوه چې تاریخونو به بار بار یادونه کړیده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مړي يې ژوندي کول

د مصر کلي والو او اطرافي خلکو د هغه لاره څارله ، د هر چا په ژبه دا خبره وه چې هغه د اسمان څخه راښکته شوی، د الله جل جلاله دين يې راوړی ، د زړه خبری خلکو ته په ډاګه کوي، په راتلوونکی تورو تيارو کې روښنايی ښی او مړی بيا را ژوندی کوي .

هغه څوک و؟ چا چې هغه ليدلی و نو د هغه د کراماتو څخه دومره اغيزمن شوي وه چې هيچا هم دا اړتيا نه ګڼله چې آخر دا سړی څوک دی ؟

هغوی دا منله چې له اسمان څخه راغلی دی - د الله جل جلاله دين يې راوړی دی، چا چې د ده لاره څارله هغوی هيڅ د دی اړتيا نه محسوسوله چې هغه څوک دی؟ کاروانونه چې تيريدل هغوی به د دی نوی شخصيت کرامتونه خلکو ته بيانول، کوم يو مسافر او لاروی به چې کوم کلی ته ولاړنو هلته به يې کلی والو ته د نوی شخصيت د کرامتونه قصی کولی ، ځينو خلکو به هغه پيغمبر او نبی ګڼلو، ځينو خلکو هغه د الله تعالی باران بللو او د هغه د خوشحالولو لپاره انسانی قربانی ورکولو ته هم تيار وه .

هغوی يو هم پدی فکر نه کاوه چې دا سړی د کوم مذهب او دين خاوند دی؟ کومه عقيده يې له ځان سره راوړی ده، خلک ډېر ساده زړی و بی سواده وه، هغوی ته به چې کوم ځای کې د مشکلاتو د حل لاره پيدا شو ه هلته به ورتلل او سجدی به يې کولی .

هغوی مسلمانان وه او اسلام هغوی ته د پلورنو څخه په ميراث پاتی ؤ، مسلمانانو هلته جوماتونه هم جوړ کړی وه، پنځه وخته لمونځونه هم کيدل، خو د اسلامی عقيدی او ايمان د پخوالی لپاره هيڅ کوښښ نه کيده. د هغوی امامان بی علمه وه نو ځکه يې د خپل امامت د ساتلو لپاره خلکو ته داسې کيسی بيانولی چې هغو به هيڅ حقيقت نه درلوده. هغوی قرآن مجيد يوازی د تعويذونو کتاب جوړ کړی او دا يې خلکو ته ويل چې پدی يوازی امامان پوهيږي او بس، نور څوک که په هغه ځان پوهول غواړي نو کافر کيږي، په همدی خاطر عوامو قرآن مجيد ته لاس هم نه نژدی کولو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو امامانو د خلکو په ذهنونو او فکرونو کې غیب ځای پر ځای کړی و، چې په هغه پرته له امام څخه بل څوک نه پوهیږي، آمامانو عام خلک او انسانان کمزوری معرفی کول. د همدی عقیدی او ښوونی څخه د وسوسو او وهمونو لړۍ را ولاړه شوه، هغوی به چې د باد آواز اوریده نو فکر به یې کاوه چې پدی کې یو نالیدونکی مخلوق دی چې کمزوری خلک هغه نشی لیدلای، ناروغی د پیریانو او جنیانو اثر وګڼل شو چې د هغې علاج او درملنه یوازی د امامانو لخوا څخه کیدله نو ځکه امامان د خلکو د ژوند واکمنان وګرځیدل.

هغوی ویل جنیات او پیریان د هغوی په واک کې دي، عام خلک د غیب او د هغې د اسرارو څخه دومره وویرول شول چې په هغوی کې د اسلام اصلی او ریښتنی عقیده کمزوری شوه، پدی سبب هغوی هر هغه چاته سجدی کولی چې په غیب پوهیدلو دعوه یې کوله، ځکه نو دی خلکو د هغه لاره څارله چې له اسمان څخه راغلی او مړی ژوندی کولای شی.

دا نوی شخصیت د مصر په جنوب لویدیځ سیمه کې پیدا شوی و، په هغه وخت کې دهیوادنو تر مینځه کوم څرګند سرحد او پوله نه وه.

صلاح الدین ایوبی په کاغذونو باندی کرښه کش کړی وه خو هغه به ویل چې اسلام پوله او سرحد نلری.

اصلی سرحد د عقیدو تر منځ وی نه په خاوره او منطقه کې، په کومه خاوره چې د مسلمانانو واکمنی وه هغه اسلامی خاوره او کومه چې د هغوی د واکمنۍ څخه د باندی وه هغه بهرنۍ سیمه بلل کیده. د مصر په کوم کلی کې چې د مسلمانانو اکثریت وه هغه د مصر آخری پوله او سرحد بلل کیده. صلیبی ورانکارو به پدی کلو باندی فکری او عقیدوی حملی کولی تر څو خپل غلط عقاید پکی ځای پر ځای کړی، د دی څخه داسې څرګندیږي چې هغه وخت جغرافیوی پولی کمی او عقیدوی پولی زیاتی وی. د هغه وخت د لیکنو څخه دا څرګندیږي چې کفارو او صلیبیانو په مسلمانانو باندی د فکر او عقیدی له لاری حملی کولی ځکه هغوی پوهیدل چې د مسلمانانو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بری او فتح علت د هغوی عقیده او ایمان دی ځکه هغوی د الله جل جلاله په لاره جنګ کول جهاد بولی او قران مجید جهاد د نورو عباداتو پشان فرض کړیدی او ځینی وخت د نورو عباداتو څخه غوره او افضل هم دی، کله چې تیری وشی او یا په مسلمانانو ظلم زیاتی کیږي نو په نورو مسلمانانو جهاد فرض عین ګرځی ترڅو مظلوم مسلمانان د کفارو له ظلم او تیری څخه وژغوری که پدی لاره کې جګړی ته اړتیا پیښه شي هم به یې سرته رسوی.

همدی قرآنی احکامو په مسلمانانو کې عسکری او پوځی احساس او جذبه راپیدا کړی او د همدی اثر دی چې کله په کوم لوری باندی هغوی جنګیږي مقصد او موخه یې څرګند او روښانه وي - سره د دی چې د غنیمت مال ورته حلال دی خو د جنګ مقصد او هدف د مال لاس ته راوړل او پیدا کول ندي او نه د غنیمت لپاره هغوی جنګیږي، د دی برعکس د صلیبیانو هدف او مقصد د هیوادونو او ملکونو نیول او د مال لاس ته راوړل وه ځکه نو هغوی دی شیانو ته زیات اهمیت ورکاوه. لکه مخکې چې وویل شول صلیبیانو د مسلمانانو د کاروانونو لوټول خپل پوځ ته سپارلی وه. صلیبیانو ته د دی جذبی او احساس زیان را رسیده چې هغوی به د مسلمانانو څخه څلور، پنځه چنده زیات وه خو د یو موټی مسلمانانو په مقابل کې به یې ماتی خوړله او که ماتی به یې هم نه خوړله خو کامیابی او بری به په لاس نه ورتللو. هغوی پدی پوهیدل چې قرآنی احکامو په مسلمانانو کې او چته عسکری او جهادی جذبه را پیدا کړی.

هغوی د خپل الله په نامه جنګیږي او خپل ځانونه قربانوی، ځینی صلیبی جنرالان داسې هم وه چې هغوی په مسلمانانو کې د دینی او مذهبی جذبی د کمزوری کولو کوښښ کاوه، هغوی پدی هم پوهیدل چې یو مسلمان په لسو کفارو بریالی کیږي دا پیریان او پرښتی ندی بلکې هغوی په خپل ځان کې ایمانی قوت او د خپلی عقیدی ځواک پیدا کړیدی کوم چې دوی د مال، دنیا او خپل ځان څخه هم بی پروا کوي، په همدی خاطر یهودیانو او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسایانو له پخوا څخه د مسلمانانو د اخلاقو او عقایدو د خرابوالی لپاره کوښښونه پیل کړی وه ترڅو د هغوی عسکری، پوځی او جهادی روحیه او جذبه په دوی کې ختمه کړي - هغوی د دین او عقیدی په نامه داسی خرافات او غلط شیان راویستل چې په ښکاره به دین خو په اصل کې به بی لاری او بی دینی وه .

د سلطان صلاح الدین ایوبی او سلطان نور الدین زنگی بد نصیبی دا وه چې کله هغوی د صلیبیانو په خلاف راپورته شول نو صلیبیانو په اسلامی امت کې خپل زهرجن تبلیغات پیل کړی او تر یو ځای پوری کامیاب شوی هم وه. د اسلام قسم خوړلو دښمنانو دا برید او یرغل هر لوری ته استعمالاوه، په مسلمانانو کې چې کومه طبقه لوړه وه یعنی امیران، وزیران، چارواکی او شتمن خلک وه هغوی یې د شرابو، ښځو، او سرو زرو لیونی او حریصان وګرځول او په هر یو کې یې د لوړی څوکی لاس ته راوړلو حرص پیدا کړو ترڅو پدی توګه هغوی د نورو د ختمولو او کمزوری کولو سبب او لامل وګرځی .

هغه طبقه چې لاندی او د عوامو وه په هغوی کې یې وسوسی، غلطی عقیدی او د دین په خلاف شکونه پیدا کړل ترڅو د اصیل او حقیقی اسلام څخه لری او په غلطو لارو سر شی چې بیا په اسانه د دوی ښکار ګرځیدای شی .

لکه څرنګه چې سلطان نور الدین زنگی او سلطان صلاح الدین ایوبی د جنګ او جګړی په میدان کې نوی لاری او طریقی را پیدا کړی په همدی توګه صلیبی شیطانانو د بد اخلاقی او بی لاری لپاره نوی نوی طریقی او لاری راوویستلی ، پدی معنی چې دوو جبهو کې جنګیدل .

دری څلور اروپایی تاریخ لیکوونکو دا هم لیکلی دي چې ځینی صلیبی واکمنانو د جګړی میدان ته اهمیت نه ورکاوه بلکې هغوی پدی خبره کلک ولاړ وه چې د مسلمانانو په خلاف داسې جګړه وکړی چې د هغوی ایمان کمزوری شي او عسکری جذبه پکې ختمه او ورکه شي. د هغوی په اخلاقو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او عقایدو بریدونه وکړي او د هغوی په زړونو کې داسې شکونه راپیدا کړي، چې د عوامو، واکمنانو او مجاهدینو تر منځ بې باوري او بې اعتمادي راشي.

پدې پلانونو او پروګرامونو کې تر ټولو مهم سړی فلیپ اګستس ؤ، ده د اسلام دښمنی خپله دینی دنده او وظیفه ګڼله، هغه به ویل چې زمونږ جګړه د سلطان نور الدین زنګی او سلطان صلاح الدین ایوبی سره نه بلکې د اسلام له دین سره ده، دا د اسلام او صلیب جنګ دی، دا که زمونږ په ژوند کې کامیاب نشو نو په راتلونکی کې به خامخا بریالی کیږي. د دی لپاره پکار دي چې د مسلمانانو په راتلوونکی نسل کې د دینی احساس پر ځای جنسی او شهوانی احساس رابیدار شي تر څو هغوی په عیاشی او فحاشی کې خپل ځواک له لاسه ورکړي.

فلیپ اګستس د جګړې په میدان کې په وسله غورځولو او تسلیمیدلو هم ډیل ندی کړی او دا یې څه بده خبره نه بلله د کوم وخت کیسه چې مونږ وړاندی کوو د ۱۱۶۹ میلادی کال ریښتنی کیسه وه په هغه وخت کې فلیپ اګستس د سلطان نور الدین زنګی له لوری ماتی خوړلی او خپلی ځمکی او سیمی یې هم له لاسه ورکړی وی، هغه سلطان نور الدین زنګی ته ذد جنګ تاوان هم ورکړی وواو د جنګ نه کولو تړون یې هم لاس لیک کړی او جزیه یې ورکوله خو د بندیانو په بدلون کې هغه یوازی څو معیوب مسلمانان خلاص کړل ځکه نور د کار مسلمانان یې لا دمخه وژلی وه.

اوس هغه د کرک په کلا کې د اسلامی بنیادونو د ختمولو او د مسلمانانو د اخلاقو او عقایدو د خرابولو په خاطر په پلانونو جوړولو بوخت ؤ، د هغه په فکر او ذهن کې د اسلام دښمنی د لیونتوب درجی ته رسیدلی وه. د هغه ځینی پروګرامونه او پلانونه به دومره پټ او خطرناک وه چې خپله صلیبی واکمنان به پری شکمن کیدل. په هغه صلیبیانو دا تور لګولو چې په پټه هغه د مسلمانانو دوست او ملګری دی او د هغوی سره راکړه ورکړه کوي. د یو اروپایی تاریخ لیکوونکی اندری ازون په وینا یو ځلی فلیپ اګستس د دی تور په هکله دا رنګه ویلی وه: د یو مسلمان واکمن د بی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاری کولو لپاره زه د خپلو پیغلو لورګانو قربانی کولو ته هم چمتو یم-
تاسې د مسلمانانو سره له تړون او روغی جوړی څخه ویریږی ځکه تاسې په
هغې کې خپل سپکاوی ګوری خو تاسې پدی نه پوهیږی چې مسلمانان د
جګړی په میدان کې ماتی نه خوری بلکې د سولی په ډګر کې ماتی ورکول
کیږي، که اړتیا شوه نو هغوی ته وسله وغورځوی او سوله ورسره وکړی،
تړون وکړی او بیا په ګور کې د هماغه تړون تر سیوری لاندی د مسلمانانو
په وړاندی سرچپه کار نامه وکړی !

ایا زه همداسی کارونه نکوم؟

ایا تاسې پدی خبر نه یاستی چې زما دوه خپلوانی نجونی په دمشق کې د
یو شیخ په حرم کې ناستی دی؟

ایا تاسې د هماغه شیخ څخه پرته له جګړی ډېره سیمه ونه ګټله؟

ایا هغه د دوستی حق اداء نکړ؟

هغه اوس هم ما خپل ملګری او دوست ګڼی خو زه د هغه ځانی دښمن
یم، زه هر غیر مسلمان ته وایم چې د مسلمانانو سره روغه جوړه وکړی او
بیا هم هغوی د لړم په شان په نیش باندی ووهی !!!

***

دا ؤ هغه صلیبی فکر او عقیده چې د یو کامیاب او بریالی پلان لاندی
یې د اسلامی امت ریښی د چنجی او وینی په شان خوړلی - د همدی فکر
او عقیدی په نتیجه کې په قاهری او مصر کې د بغاوت شکل جوړ شوی ؤ
او سلطان صلاح الدین ایوبی مجبور شو چې بریاوو ته نژدی محاصره
خوشی کړی او ځان قاهری ته ورسوی - هغه محاصره سلطان نور الدین
زنګی ته پریښودله او د خپل پوځ سره رخصت شو، هغه بی زړه شوی نه ؤ
خو په زړه یې داسې دروند بار پریوتی ؤ چې اثار یې په څیره باندی له ورایه
څرګندیدل - عام غازیان پدی خوښ وه چې د ډېری مسافری څخه وروسته
اوس کورونو ته روان دي خو قوماندانان او سر ګروپان پدی حیران وه چې
څرنګه محاصره پریښودل شوه او سمدستی د قاهری په لوری ناڅاپی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرکت وشو ځکه هغه د فتحی یا ناکامی پوری جنګیدونکی ؤ، یوازی دوه دری سالارانو ته څرګنده وه چې په قاهره کې حالات ډېر خراب دی او د تقی الدین پوځ په سوډان کې ماتی خوړلی ده اوس د هغه په خیریت سره بیرته راویستل ضروری دی. د سلطان صلاح الدین ایوبی سره علی بن سفیان هم ملګری ؤ کوم چې د قاهری د حالاتو راپور یې راوړی ؤ.

سلطان صلاح الدین ایوبی د کرک څخه د حرکت په وخت کې ویلی وه چې په لاره کې به ډېر کم وخت آرام کیږي او حرکت به ډېر تیز او چټک وي. د دی حکم څخه غازیانو ته دا شک پیدا شوی ؤ چې په قاهره کې څه ګډ وډی شته.

کله چې د لومړی ورځی ماښام راغی نو پوځ د ټولی شپی لپاره تم شو، د سلطان صلاح الدین ایوبی لپاره خیمه ودرول شوه وروسته هغه ټول سالاران او مرستیالان راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: په تاسې کې ډېر داسې کسان دي چې هغوی ته معلومات نشته چې ولی ما محاصره خوشی کړه او قاهری ته روان یم! بیشکه محاصره ماته نده او نه مونږ پشا شوی یو خو که دا ماتی نه وی نو پشا تګ خو حتمًا دی زما ملګرو! مونږ پشا کیږو او ستاسې پشا کوونکی ستاسې خپل ورونه دی ! هغوی د صلیبیانو ملګری شویدی، د پاڅون او بغاوت پلان یې جوړ کړیدی.

که چیری علی بن سفیان او غیاث بلبیس ویښ او بیدار نه وای نو اوس به تاسې مصر او قاهری ته نشوای تللی اوس به هلته د صلیبیانو او سوډانیانو واکمنی وه، د ارسلان پشان سړی د صلیبیانو ملګری او غلام وختلو، هغه د سلیم الادریس دوه زامن مړه کړل او بیا یې خپل ځان هم ووژلو، که ارسلان خائن وي نو بیا تاسې په چا باور کولای شی.

په ناستو غازیانو او مجاهدینو باندی چوپتیا خپره شوه او ټول بی سده شول، خفګان او اندیښنه د هغوی د څیرو څخه څرګندیده، سلطان صلاح الدین ایوبی غلی شو او بیا یې ټولو ته وکتل.

د هغه وخت د حالاتو لیکوونکی قاضی بهاؤ الدین شداد د سترګو لیدلی حال دارنګه بیانوی: د دوه رپیدونکو شمعو په رڼا کې د ټولو څیری

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکاریدی لکه چې یو بل هیڅ نه پیژنی، هغوی سترګی هم نه رپولی، د سلطان صلاح الدین ایوبی خبرو او د هغې طریقی ټول تر اثر لاندی راوستی وه، د هغه په اواز کې زورنه بلکې لړزه وه چې ټول یې ویرول هغه بیا وویل: زه پدی خبره ښښنه نه غواړم چې په تاسې کې غداران شته! زه دا هم درته نه وایم چې تاسې په قران مجید باندی قسم وخوری چې د اسلام او وطن سره به وفاداری کوو، ایمان پلورونکی قران پلاس کې نیسی، قسمونه خوری او ځان دوست او ملګری ښکاروی ، زه یوازی دا خبره تاسې ته کول غواړم چې څوک مسلمان نه وی هغه ستاسې دښمن دی، دښمن چې کله هم ستاسې دوستی څرګندوی نو په هغې کې به هرومرو دښمنی نغسنی وي. هغه تاسې د خپل دین، خپل قوم او خپلو خلکو په خلاف استعمالوی او کله چې په مسلمانانو باندی ورته د واکمنی وخت پلاس ورشی نو بیا د مسلمانو میرمنو بی حیایی او بی عزتی کوي او اسلام له منځه وړی .

همدا د هغوی مقصد او هدف دی کوم جنګ چې مونږ پیل کړی دا زمونږ شخصی جنګ ندی، دا د خپل ځان د واکمن کولو کوښښ ندی، دا د دوه عقیدو حق او باطل جګړه ده، دا د اسلام او کفر جګړه ده، دا جګړه به تر هغې پوری روانه وي چې یا اسلام یا کفر ختم نشی .

یو سالار وویل: د سپین سترګی ښښنه غواړم ستر سالار! مونږ دا ثابتول غواړو چې مونږ خو غداران نه یو نو مونږ ته د مصر او قاهری ټول حالات بیان کړی! مونږ به پخپل عمل او کړو وړو دا ثابته کړو چې مونږ څوک یو! ارسلان د پوځ سړی نه بلکې یو اداری چارواکی دی، تاسې به په پوځ کې غدار پیدا نکړی .

د کرک محاصره تاسې پورته کړی مونږ نده پورته کړی!

سلطان نور الدین زنګی تاسې رابللی دی مونږ ندی رابللی!

زمونږ امتحان به د جګړی په میدان کې اخیستل کیږي، په لاره کې څه معلومیږي!

په مصر کې څه روان دي ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی د علی بن سفیان په لوری سترګی راواړولی او هغهٔ ته یې وویل! علی! دوی ته ووایه چې هلته څه روان دي !

علی بن سفیان وویل: غدارانو د دښمن سره لاس یو کړی او د سوډان د محاذ سامان یې بند کړی، د مارکیټ او بازار څخه غله او خوراکی شیان ورک کړل شویدی، کلو او باندو ته بهرنی کسان راځی، غله او خوراکی شیان په لوړه بیه اخلی او بیا یې بهرته استوی ، غوښه ورکه شویده، سامان چې کله لیږل کیږي نو قصداً په هغې کې ځنډ راوستل کیږي، داسې هم شوی چې سامان استول شوی او بیا دښمن ته هم خبر ورکړل شوی ، دښمن د سامان ټول شیان ولکه کړی په ښار کې بد کاری او بد اخلاقی عامه شویده، د قهار او جواری داسې په زړه پوری طریقی را پیدا شوی چې زمونږ ځوانان یې ټول خپل ځان ته راکش کړی .

په پوځ کې خفګان او شکونه راپیدا شویدی، زمونږ د دینی او ملی احساس د مړه کولو کوښښ روان دی، چارواکو ته له بهر څخه بی دریغه مال او دولت ورکول کیږي ځرنګه چې د حکومت واګی او اختیارات د همدوی پلاس کې دي نو هغوی داسی حالات او شرایط برابر کړي چې ټول د دښمن په ګټه دي، د ټولو څخه خطر ناکه خبره دا ده چې په اطرافونو کې غلطی خبری او عقیدی خپرول کیږی - خلک د غیر اسلامی اصولو پابند ګرځی، د خطر خبره دا ده چې د همدی سیمو څخه مونږ ته پوځیان پلاس راځی، اوسنی پوځ د هماغو سیمو اوسیدونکی دی .

بی بنسټه او غلطی عقیدی په پوځ کې هم خپری شویدی .

د غونډی د کسانو څخه یو وپوښتل : ایا تاسې د هغې څه چاره نده کړی؟

علی بن سفیان وویل: هو! زما ټوله اداره د مجرمانو په لټون او نیولو باندی لګیا ده او کار کوي، ما خپل ځارونکی باندو او سرحدی سیمو او پولو ته هم لیږلی دي خو د دښمن ورانکاری دومره زیاته شوی چې د هغوی نیول اوس ګران کار دی . خطرناکه خبره دا ده چې زمونږ خپل کسان هغوی ته ځای او پناه ورکوی .

Scanned by CamScanner

(c) keta Digital Library

ایا تاسې به پدی خبره حیران نشی چې زمونږ د اطرافی او کلیوالی سیمومسجدونو امامان هم د دښمن ملګري او جاسوسان شوی دي؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : داسې هم نشي کیدای چې زه اداری چاری پوځ ته تسلیم کړم! پوځ چې د کوم هدف او مقصد لپاره روزل شوی هغه په پوره توګه سره سرته رسوی او په هغې کې بوخت دي چې دا د پوځ او ملت دواړو لپاره غوره ده لکه څرنګه چې یو اداری چارواکی سالار نشی کیدای همداسې یو سالار اداری چاری په ښه توګه مخ په وړاندی نشی بیولای خو دا باید هر سالار ته څرګنده وی چې اداری چارواکی کوم کارونه سرته رسوی او په خپلو کارونو کې خو غلطی او ورانی نه کوی ؟

زما ملګرو! الله پاک جل جلاله مونږ د تاریخ په یو سخت ازمیښت کې اچولی یو! د مصر حالات تاسې پخپله واوریدل، د سوډان حمله ناکامه شویده، تقی الدین د خپلو غلطیو په سبب د سوډان په دښتو او بیابانو کې نښتی دي، لالهانده ګرځی د هغه پوځ په کوچنیو ګروپونو ویشل شویدي. د هغه پشا تلل هم ممکن نه ښکاري - زه دا هم نشم ویلایی چې ښاغلی نور الدین زنګی به کرک فتح کړی او که نه؟ نو هغه هم زه خپله ناکامی بولم! تاسې په ډ ېرو خرابو حالاتو کې هم دښمن ته ماتی ورکولای شی خو په کوم محاذ چې دښمن حمله کړی هغه تاسې ته فتح کول آسان نه ښکاري.

تاسې توریالی یاستی د دښتو سینی ځیرولی شی خو زه دا خطر احساسوم چې پدی محاذ کې به تاسې وسله وغورځوی .

د دی خبرو په ځواب کې د غونډی څخه څو احساساتی اوازونه راغلل چې بیا سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: کله چې د قاهری اوسنی پوځ مخکې په شوبک او کرک کې و د هغوی ولولی او احساسات هم ستاسې پشان تاوده او ګرم وه خو کله چې په قاهره کې هغوی ته دښمن شنه باغونه وښودل شوه نو د بغاوت لپاره تیار او چمتو شول اوس هغوی داسې حالت ته رسیدلی چې تاسې پری باور نشی کولای .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو سالار وویل: مونږ به د داسې قوماندانانو او چارواکو په وژلو باندی خپل کار پرمخ بیا یو!

بل سالار وویل: مونږ به تر ټولو د مخه خپل صفونه له غدارانو څخه پاکوو!

یو بوډا سالار وویل: که زما زوی هم د دښمن پلوی او ملګری شي نو زه به یې سر پری کړم او ستا په قدمونو کې به یې واچوم او زه به دا ثابته کړم! خو زه د داسې احساساتی او جذباتی خبرو پلوی نه یم!

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: د غونډی کسان ټول په جوش کې راغلل، هغوی داسې خلک وه چې د صلاح الدین په وړاندی د خبرو کولو څخه هم ویریدل خو اوس چې هغوی دا واوریدل چې د پوځ ځینی کسان د دښمن پلویان شوی او پوځ یې بغاوت ته چمتو کړی نو د آور بخرکی ورڅخه جوړ شول، یو پکې سلطان صلاح الدین ایوبی ته دا هم وویل: تاسې تل مونږ ته د صبر او حوصلی خبره کوی خو ځینی حالات داسې وی چې صبر او تحمل نور هم کار خرابوی، مونږ ته اجازه راکړی چې تر قاهری پوری هیڅ دمه ونکړو، د خوراک ، څښاک او دمی څخه پرته سفر وکړو، مونږ به هغه پوځ بی وسلی کړو.

سلطان صلاح الدین ایوبی ته نور پدی خلکو کنترول کول ګران شول، هغه څو خبری نوری وکړی او غونډه یې ختمه کړه، سهار وختی پوځ حرکت وکړ چې په پوځی نظم او ترتیب باندی برابر ؤ سلطان صلاح الدین ایوبی د خپلو ساتوونکو سره جلا روان ؤ، هغه ولیدل چې علی بن سفیان د هغه سره ملګری ندی، تر ماښام پوری دوه ځلی پوځ تم شو، د ماښام څخه وروسته هم پوځ روان ؤ او د شپی تر اولی برخی پوری همداسې مخکې تلل. کله چې شپه ښه پخه شوه نو صلاح الدین ایوبی پوځ ته د تم کیدو حکم ورکړ، کله چې هغه د خوراک او څښاک څخه وزګار شو نو علی بن سفیان هم راپیدا شو.

سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل: ټوله ورځ چیری وی علی!

علی بن سفیان وویل: تیره شپه زما په زړه کې یو شک پیدا شوی ؤ د هغې شک د لری کولو یا باوری کولو لپاره ټوله ورځ په پوځ کې وګرځیدم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل : څه شک!

علی بن سفیان وویل: تا د شپې ونه لیدل چې ټول قوماندانان، سالاران او مرستیالان د قاهری د پوځ په خلاف راپاریدلی! ماته شک پیدا شو چې دوی به خپل لاندی کسان هم راوپاروی او زما همدا شک ریښتیا شو! دوی ټول پوځ ته د قاهری د پوځیانو په هکله داسې خبری کړی چې ټول لښکر راپاریدلی، ځینی غازیانو دا هم ویل چې مونږ په محاذ کې زخیمان او شهیدان کیږو او زمونږ ملګری په قاهره کې عیش او مزی چرچی کوی او بیا د اسلامی نظام په خلاف بغاوت هم کوي. مونږ به د رسیدو سره هغوی ټول ختموو، بیا به د سوډان نښتی او راګیر شوی پوځ ته مرسته ورکوو، ښاغلی آمیره! که مونږ د دی خلکو مخه ونه نیوله نو په قاهره کې به خپل منځی جګړه پیل شي، زمونږ دا لښکر په احساساتو او ولولو کې دی، او د قاهری پوځ خو لا مخکې د بغاوت لپاره پلمی لټولی .

زه پدی خوشحاله یم چې د محاذ په ستړی او ستومانه پوځ کې کې دومره قوی جذبه او اسلامی احساس شته!

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : خو زمونږ دښمن همدا غواړی چې پوځ په دوه ډلو وویشی او پخپلو کې یې سره بیا ووژنی .

سلطان صلاح الدین ایوبی په ژور غور او فکر کې ډوب شو، بیا یې علی بن سفیان ته وویل: کله چې مونږ له قاهری څخه لږ لری شو، نو زه به قاهری ته یو هوښیار استازی واستوم او د قاهری پوځ او لښکر به د بلی لاری څخه کرک ته ولیږم، یا به خپله ولاړ شم او هغه پوځ به کرک ته واستوم، دا پوځ خو هسی هم زمونږ سره دی او کله چې قاهری ته ورسیږي نو هیڅوک به پلاس ورنشي، تا ډېر ښه کار وکړ علی! زه دی کار ته هیڅ متوجی نشوم .

***

هغه نوی شخصیت چې د غیب خبری یې کولی، نوی دین یې راوړی، د اسمان څخه راښکته شوی او مړی ژوندی کولایی شي د خپلو ملګرو سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروان کې په سفر بوخت وُ، چا چې لیدلی وه هغوی ویل چې عُمر یې زیات ندی بلکې سور سپین ځوان دی، ږیره یې خړ رنګ لری او د سر ویښتان یې لوی په اوږو پراته دي، خلکو به ویل چې د هغه په سرو سترګو کې د پوره او مکملی سپوږمی پشان روښنایی وي، غاښونه یې د ستوری پشان ځلیږي، ونه یې لوړه او بدن یې قوی او مضبوط دي، کله به یې چې خبری کولی نو خلک به یې تر اثر لاندی راوستل.

د هغه سره ډېر ملګری، خدمت کوونکی او ډېری سپرلی وی، په اوښانو باندی غټ غټ متېکی بار وه، هغه به د کلو او باندو څخه لری په دښته کې تیریدلو او هلته به یې اړول او د خلکو سره به یې په هماغه ځای کې لیدل. هیڅ کلی ته نه تللو، په کوم لوری به چې تللو د هغه څخه مخکې به څه اوښ سپاره او آسپ سپاره په منډه تلل او په کلو کې به یې خلکو ته ویل چې اسمانی شخصیت را روان دی، هغوی به خلکو ته د هغه کرامتونه او نا اشنا شیان بیانول، خلک به د څو څو ورځو څخه هغه ته سترګی په لار ناست وه.

په هغه شپه چې علی بن سفیان سلطان صلاح الدین ایوبی ته وویل چې د محاذ پوځ د قاهری د پوځ په خلاف را پاریدلی په همدی شپه نوی غیب ویوونکی د قاهری څخه ډېر لری د خرماؤ په یو بن کې دیره اچولی وه. د هغه یو اصل دا وُ چې د سپوږمی په شپه به یې د چا سره نه لیدل، د ورځی خو یې د چا سره خبری هم نکولی، تیاره شپی د هغه خوښی وی، د هغه په مجلسونو او محفلونو کې به داسې رنګانی بلیدلی چې د یوی رنګ به د بلی څخه توپیر درلوده، دی رنګانو خپله یو اثر درلوده چې خلک به یې اغیز من کول. هغه چې د خرماؤ په کوم بن کې دیره لګولی وه د هغه سره نژدی یو کلی وه چې زیات اوسیدونکی یې مسلمانان وه چې ځینی پکې حبش او سوډانیان وه، په هغه کلي کې یو جومات هم وه چې امام یې د چوپ او غلی طبعیت څښتن وه. د یوی یا یوی نیمی میاشتی څخه د هغه سره یو ځوان د زده کړی لپاره هم اوسیده دا ځوان چې خپل نوم یې محمود بن احمد ښودلو د بل کلی څخه د زده کړی لپاره راتللو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی ځوان کار یوازی په زده کړی پوری اړه درلوده خو هغه یو بل په زړه پوری کار هم پیدا کړی ؤ، په هغه کلی کې یوه پیغله نجلۍ اوسیده چې نوم یې سعدیه وه، د سعدیی محمود دومره خوښ شوی وه چې څو ځلې یې پری د خپلو وزو شیدی هم څښلی وی په لومړی ځل د محمود او سعدیی لیدل په هغه دښته کې شوی وه چې هلته به یې خپلی وزی او دوه اوښان څرول او اوبه یې ورکولی. یو ځلی سعدیی خپل څاروی د اوبو لپاره چینی ته بوتلل چې هلته محمود بن احمد هم د اوبو لپاره راغلی وه، سعدیی ورڅخه وپوښتل له کوم ځای څخه راغلی او چیری روان یې؟

محمود ورته وویل چې زه نه د کوم ځای څخه راغلی او نه چیری ځم!

سعدیه په دی خبره وخندل ځکه ځواب د خندا وړ ؤ، نو سعدیی د محمود څخه وپوښتل: مسلمان که ...

محمود بن احمد ورته وویل : زه مسلمان یم نو سعدیه ډېر خوشحاله او په خندا شوه.

محمود هغې ته خپل اصلی ځای نښودلو، هغه د سعدیی سره داسې خبری وکړی چې د هغې خوښ شو، هغې ورڅخه د سوډان د جګړی په هکله وپوښتل ځکه هغې ورسره مینه درلوده چې مسلمانان په څه حالت کې دي، کله چې هغې د صلاح الدین په هکله وپوښتل نو محمود ورته داسې خبری وکړی چې د هغې په نظر کې سلطان صلاح الدین ایوبی یوه پرښته او آسمانی انسان معلوم شو.

سعدیه وپوښتل: ایا سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه چا څخه هم ډېر مقدس او سپیڅلی دی چې له اسمان څخه راښکته شوی، په غیب پوهیږي او مړی را ژوندی کوي؟

سلطان صلاح الدین ایوبی مړی نشی را ژوندی کولای په غیبو یوازی او یوازی یو الله جل جلاله پوهیږی !

سعدیه وویل: خلک وایی چې هغه هم مسلمان دی او زمونږ پشان لمونځ او روژه نیسی خو هغه ژوندی خلک وژنی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد وپوښتل: تاته چا ویلی دي چې سلطان صلاح الدین ایوبی خلک وژنی؟

سعدیه وویل: زمونږ له کلی څخه ځینی مسافر تیریږي، هغوی وایی چې سلطان صلاح الدین ایوبی ډېر بد انسان دی

محمود ورڅخه وپوښتل : ستاسې د جومات آمام څه وایی؟

سعدیه وویل: هغه ډېری ښې او ښکلی خبری کوی! هغه وایې چې سلطان صلاح الدین ایوبی د اسلام روښنایی په ټول مصر او سوډان کې خپرول غواړي، او اسلام یوازی د الله پاک جل جلاله ریښتنی دین او قانون دی .

محمود د سعدیه سره په همدی موضوع باندی خبری کولی، محمود ته د سعدیه له خبرو څخه څرګنده شوه چې دی کلو ته داسې کسان راځی چې ځان ته مسلمان وایی خو خلکو ته د اسلام په هکله شکونه پیدا کوي.

محمود سعیده ته داسې خبری وکړی چې د هغی شکونه یې ختم کړل او د خپل شخصیت او خبرو په وسیله یې په هغې دومره آثر وغورځولو چې هغې ورڅخه غوښتنه وکړه چې زه دلته هر وخت خپل ځاروی راولم نو تاسې هم دلته راځی او زما سره ګوری .

محمود هغه د ولولو او احساساتو په منځ کې پرېښوده او کلی ته روان شو. سعدیی فکر کولو چې دا څوک دي؟ له کومه راغلی او چیری روان دي؟ د هغه جامی د دی سیمی ښکاری خو رنګ، خبری او حال یې د دی ځای ندی د بلی سیمی اوسیدونکی معلومیږی .

د سعدیه شک ریښتیا وه، محمود بن احمد د دی کلو او سیمی اوسیدونکی نه ؤ بلکې دا سکندریی د ښار اوسیدونکی وه، هغه د علی بن سفیان د اداری یو هوښیار کار کوونکی او تګړه غړی ؤ، هغه له څو میاشتو څخه د خپلی دندی او مسئولیت د سرته رسولو لپاره په سرحدی سیمی او کلو کې ګرځیده، هغه خپل ځای پټ ساتلی ؤ، د هغه سره خپل نور ملګری هم وه چې پدی کلو او باندو کې خپاره شوی وه، هغوی به کله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله سره یو ځای کیدل او خپل معلوماتونه به یې سره شریکول چې په هغې کې به یې ضروري او مهم شیان قاهري ته استول.
د همدې راپورونو څخه علي بن سفیان ته څرګندیدله چې په سرحدي سیمو کې څه څه کارونه کیږي.
کله چې محمود ته سعدیه په مخه ورغله نو د هغې سره یې هم همداسې خبري وکړې چې د هغې څخه یې د کلي او خلکو په هکله معلومات راټول کړل هغه د جومات د آمام په هکله څکه پوښتنه وکړه چې هغه ته د نورو دوه جوماتونو آمامان شکمن ښکاره شوي وه او د خلکو څخه ورته څرګنده شوي وه چې هغوي دواړه نوي نوي راغلي. په هغې جوماتونو کې مخکې آمامان نه وه، هغوي دواړو د جهاد په خلاف خبري کولي او د قرآن مجید ایاتونه به یې غلط ترجمه او تفسیرول. هغې دواړو نوي غیب پوهیدونکي او مړي ژوندي کوونکي برحق پیغمبر بللو او خلکو ته یې د هغه په هکله ترغیب ورکولو، محمود بن احمد د دې دواړو آمامانو په هکله قاهري ته پوره معلومات استولي وه او اوس یې غوښتل د سعدیې کلي ته ولاړ شي او د هغوي د امام او کلي په هکله معلومات راټول کړي. هغه پدې خبره ډېر خوشحاله شو چې د هغوي آمام حقیقي مؤمن او مسلمان دی او د اسلام خدمت کوونکي دی نو له ځان سره یې فیصله وکړه چې پس لدې په همدې کلي کې د زده کړې په پلمه پاتې شي.

***

هغه جومات ته ولاړ او د آمام سره یې ولیدل، هغه خپل بدل نوم او ځای امام ته وښودلو او دا یې ورته وویل چې د علم په زده کولو پسې سرګردانه او لوغړن ګرځي.

آمام د هغه سره ژمنه وکړه چې علم به ورته زده کړي، امام ورته دا هم وویل چې په همدې جومات کې اوسیږه هم. محمود په جومات کې ځان بندي کول نو غوښتل نو آمام ته یې وویل چې زه به دوه دري ورځې وروسته کورته ځم، هغه آمام ته خپل نوم او ځای ونښوده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا آمام ورڅخه د ځای او نوم پوښتنه وکړه نو ده ورته هماغه پخوانی خبره وکړه!

امام په خندا شو او په خپ اواز یې ورته وویل : محمود بن احمد! زه پدی خوشحاله یم چې ته د خپلی دندی او مسئولیت څخه بی پروا نه یې، د اسکندریی مسلمانان وظیفه پیژندونکی خلک دی .

پدی خبره محمود ناڅاپی وښوریده لکه چې ټوکر یې خوړلی وي، هغه پدی شک کې شو چې دا آمام د صلیبیانو جاسوس دی خو آمام هغه سمدستی پوه کړ او شک یې ورته لری کړ ویی ویل: زه اوس اړین بولم چې تاته خپل ځان څرګند کړم، زه ستاسې د اداری غړی یم، زه ستا ټول ملګری چې پدی سیمه کې اوسیږی پیژنم.

خو تاسې یو هم ما نه پیژنی، زه د علی بن سفیان د هغې اداری غړی یم چې د دښمن د حالاتو څخه د خبریدو سره سره پخپلو غړو او کسانو باندی هم نظر ساتی، زه دلته د امام په حیث اوسیږم او خپل کار کوم .

محمود بن احمد وویل: بیا زه تاته هوښیار سړی نشم ویلایی! تاسې چې ماته خپل ځان څرګند کړ کیدای شي کوم صلیبی جاسوس ته هم همداسې ځان څرګند کړی .

امام وویل: زه پدی باوری وم چې ته زمونږ د اداری غړی یې! ما دا اړین وبلل چې تاته خپل ځان څرګند کړم، زما سره دوه ساتوونکی دی چې دلته په کلې کې د کلی والو په شکل اوسیږي، ماته د ډېرو کسانو اړتیا ده، ښه شوه چې ته هم راغلی، دی کلی ته د دښمن ورانکاری راځی، تا به د هغه سړی په هکله هم اوریدلی وي چې نوی را پیدا شوی، مړی ژوندی کوي او د راتلوونکی په هکله معلومات ورکوی . دا کلی هم د هغه د نا لیدلی کراماتو تر اثر لاندی راغلی. ما لومړی دی خلکو ته ویلی وه چې دا ټول دروغ دي او په مړو کې څوک روح نشی اچولی خو د هغه د جادو زور دومره دی چې خلک اوس زما سره مخالف شوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ما ځان سمبال کړ ځکه ما لدی جومات څخه وتل نه غوښتل، ما ته د یو مرکز او ځای اړتیا وه، دلته خلکو ته ریښتنی اسلام ښودل او د هغوی لارښودنه هم اړینه ده، شل ورځی مخکې ماته دوه کسان د شپی راغلل او زه یوازی ووم، هغوی مخونه پټ کړی وه، هغوی ماته اخطار راکړ چې لدی جومات څخه ولاړ شم، ما هغوی ته وویل چې زه پرته لدی جومات څخه بل ځای نلرم، هغوی وویل که دلته اوسیدل غواړی نو درس او سبق بنده کړه او د نوی شخصیت چې له اسمان څخه راکوز شوی او مړی ژوندی کوی خبری او ستاینه پیل کړه، ما د هغوی مقابله کولای شوه، د هغوی وژل او ځان وژل راته ګران کار نه ښکاریده خو پدی شکل ما خپل مسئولیت نشو سرته رسولی، ما هغوی ته دا ډاډ ورکړ چې سر له نن څخه ما خپل دوست او ملګری وبولی، هغوی راته وویل که دا کار دی وکړ نو هم به نه وژل کیږي او هم به درته د سپینو زرو سکی په تحفه کې درکول کیږي .

محمود بن احمد وویل: نو بیا تا د خپل وعظ او خطبی رنګ او شکل بدل کړی ؟

امام ځواب ورکړ: تر یوی اندازی پوری! زه اوس دوه ډوله خبری کوم، ماته د سپینو زرو اړتیا نشته خو د خپل ځان اړتیا راته شته! زه د خپل مسئولیت د پوره کیدلو څخه مخکې مړ کیدل نه غواړم ما نه غوښتل چې ستاسې ملګری ولټوم او هغوی هم په خطر کې واچوم .

الله پاک جل جلاله اوس ته خپله راوستی؟ په هغه شپه زما ساتوونکی زما سره نه وه، اوس به ته زما سره اوسیږي ته به زما د شاګرد په صفت دلته پاتی کیږي، ته به د ساده او بی سواده خلکو په شان خبری کوی، پدی کلی کې څلور پنځه کسان داسې دي چې زمونږ ملګرتیا کولای شي. که چیری پدی نژدی برخو کې زمونږ د پوځ کوم ټولی پیدا شي نو دا به زمونږ کار نور هم آسانه کړي خو زمونږ د ګروپونو په قوماندانانو باور کول هم خطر لری دښمن هغوی د ښځو او اشرفیو پوسیله د ځان ملګری کړیدی، هغوی تنخوا زمونږ څخه اخلی خو کار دښمن ته کوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد له هماغی ورځی څخه د امام سره اوسیده، آمام هغه ته خپل دواړه ساتوونکی وښودل او پخپلو کې یې سره پیژندګلوی وشوه .

مابنام چې کله سعدیه آمام ته خوراک او څښاک راوړله نو محمود یې هم هلته ولیده ډېره حیرانه شوه او بیا په مسکا شوله .

محمود ورته وویل: زما لپاره خوراک او څښاک نه راوړی؟

سعدیی خوراک او څښاک د آمام په خونه کې کیښودل او بیا په منډه کور ته ولاړه، له ځان سره یې د شیدو پیاله او ډوډۍ راوړله. چې کله سعدیه ولاړه نو آمام محمود ته وویل: دا د دی سیمی تر ټولو ښکلی او ښایسته نجلۍ ده، هوښیاره او تنکی ځوانه ده! د هغی سودا اوس روانه ده .

محمود وپوښتل :سودا که واده؟

آمام وویل: سودا! ته پوهیږی چې د دی خلکو واده هم سودا ده خو د سعدیۍ بالکل سودا روانه ده، مونږ باید د هغې په هکله اندیښمن نه وای خو سوداګر شکمن خلک ښکاری، هغوی د دی سیمی اوسیدونکی نه ښکاری، ماته دا کسان هغه معلومیږي چې ماته یې ګوت څنډنی کړی وی، ته پدی ښه پوهیږی چې دا خلک به دا نجلۍ په خپل رنګ کې رنګوی او بیا به یې زمونږ په خلاف استعمالوی- اوس د دی نجلۍ ساتل او بچکول د دی لپاره اړین دي چې دا به زمونږ په خلاف استعمالیږي او د دی لپاره هم چې دا مسلمانه پیغله ده، مونږ د خاوری، دین او ملت د ساتلو په خوا کې د خپلو لونو او خویندو پت، عزت او حیا هم خوندی کوو، زه هیله من یم چې دا سودا به نه کیږي ځکه د سعدیی پلار ما خپل ملګری او پلوی کړیدی خو هغه غریب او یوازی دی، هغه د رسم او رواج څخه هم نشی تښتیدای.

په هر صورت دلته د سعدیی پرته له مونږ څخه بل څوک ساتوونکی او محافظ نشته .

د دی څخه وروسته محمود د آمام شاګرد شو، شپی او ورځی تیریدی، د محمود او سعدیه لیدنی کتنی سره کیدی، نجلۍ به څرګای ته تلله او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود به هم هلته ورتللو. کله چې د محمود او سعدیه تر منځ خبری ازادی شوی نو هغه ورځخه وپوښتل چې هغه څوک دی چې ستا سودا کول غواړي؟

سعدیه خو هغوی نه پیژندل، ځکه هغې کله نه وه لیدلی او یو ځل هغوی د څاروی د لیدلو پسی راغلل او هغه یې لاندی باندی وکتله او بیا بیرته ولاړل.

سعدیی ته ښه معلومه وه چې هغه به د چا میرمن کیږي نه، هغه که کوم شتمن یا مالدار سړی واخلی او په خپل حرم کې به یې بندی کړی پرته له کور او کورنۍ جوړولو به بوډۍ او بیا مړه شي. یا به ورته نخا کول و رزده کړی او د خلکو د وخت تیرولو لپاره به ورځخه کار اخلی. هغې د خپلو کلی والو پوځیانو څخه د داسې نجونو او میرمنو ډیری کیسی اوریدلی وی، هغه پداسې لری او پس پاتی سیمه کې اوسیده خو په ډېرو شیانو پوهیدله او فکر یې پری کولای شو. له کومی ورځی څخه چې هغې محمود بن احمد لیدلی نو پخپل زړه کې یې ځای ورکړی ؤ، او کله چې هغه پدی پوه شوه چې محمود هم د دی سره مینه او محبت لری نو بیا یې په زړه کې دا اراده پخه شوه چې اوس به نو نه خرځیږي ځکه هغه پدی پوهیده چې په یوازی توګه خپله ځان د سوداګرو څخه نشی خلاصولای. یوه ورځ یې له محمود څخه وپوښتل ایا ته ما نشی اخیستلایی؟

محمود ورته وویل: اخیستلایی دی شم! خو کوم قیمت او بیه چې زه درکوم هغه به ستا پلار ونه منی!

سعدیی وپوښتل : څومره قیمت او بیه به ورکړی؟

محمود ورته ځواب ورکړ: زما سره ستا لپاره د زړه څخه پرته بل څه نشته! زه نه پوهیږم چې ته د زړه په قیمت او بیه پوهیږی کنه؟

سعدیه وویل: که چیری ستا په زړه کې زما لپاره مینه او محبت وی نو دا زما لپاره تر ټولو زیات دی! ته ریښتیا وایی چې زما پلار به دا قیمت قبول نکړي خو زه تا ته دا وایم چې زما پلار ما خرڅول نه غواړی، د هغه مجبوریت دا دی چې هم بی وزلی او هم یوازی دی، زما هیڅ ورور نشته !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوداګرو زما پلار ته اخطار ورکړی که قیمت وانخلی نو مونږ هغه درڅخه په زور تښتوو .

محمود وپوښتل: د نجونو خرڅول خو دلته رواج دی ستا پلار ولی دومره زیات قیمت ونه منلو؟

سعدیه وویل: پلار می وایی چې هغه سوداګر مسلمانان نه معلومیږي! ما هم پلار ته ویلی چې زه د غیر مسلمان سره تلل نه غواړم - بیا یې په ورخطایی سره وویل: که ته ما له ځان سره ساتلی شی نو زه سمدستی ستا سره تللو ته چمتو یم .

محمود وویل : زه بالکل تیار یم !

سعدیه وویل: همدا نن شپه باید ولاړ شو!

د محمود د خولی څخه ووتل : نه! زه د خپل مسئولیت د پوره کولو څخه مخکې نشم تلای .

سعدیه په حیرانتیا سره وپوښتل : څه مسئولیت !

محمود را بیدار شو ځکه هغه سعدیی ته ویل نه غوښتل چې هغه څه مسئولیت لری، هغه د خولی څخه په وتلی خبره پرده اچول غوښتل خو سعدیه ورپسی شوه خو هغه ته خپله پخوانی خبره ور په یاد شوه نو ویی ویل: زه د دینی تعلیم او زده کړی لپاره راغلی یم او د هغې د پوره کیدو څخه مخکې چیری تللی نشم .

سعدیی په افسوس سره وویل : تر هغه وخت پوری به یې زه تر کوم ځای پوری رسولی ووم!

محمود د یوی نجلی لپاره د دندی او مسئولیت پریښودلو ته تیار نه ؤ، هغه ته دا شک هم پیدا شو چې کیدای شي دا د دښمن جاسوسه نه وی چې د هغه د بی کاره کولو لپاره پکار ګمارل شوی، نو هغه د سعدیه په هکله لتون او پوښتنی کول اړین وبلل .

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ د قاهری څخه اته میله لری وُ، هغه ته ویل شوی وه چې پوځ احساساتی شوی او د قاهری په پوځ حمله کوی، سلطان صلاح الدین ایوبی هلته د تم کیدو حکم ورکړ او د هغوی په منځ کې یوی او بلی خواته وګرځیده، هغه خپله د پوځیانو معلومات اخیستلو، هغه یو سپور ته ورغی نو نور پوځیان هم راټول شول، هغه ورسره یوی او بلی خوا خبری پیل کړی نو یو سپاره وویل: سپین سترګی وبښه لوی سالاره! دلته تم کیدو ته اړتیا نه وه مونږ تر ماښام پوری قاهری ته رسیدلو!

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: تاسې جنګیدلی او ستړی راغلی یاستی! زه تاسې ته پدی پراخه دښته د دمی وخت درکوم.

سپاره وویل : مونږ جګړه کوونکی راغلی یو او جګړی ته تلوونکی یو!

سلطان صلاح الدین ایوبی په حیرانتیا سره وپوښتل: ایا جګړی ته تلوونکی یاستی؟ زه خو تاسی قاهری ته بیا یم، چې هلته د خپلو ملګرو او دوستانو سره وګوری !

سپاره وویل: هغوی زمونږ دښمنان دي! که دا خبره سمه وي چې د قاهری پوځ بغاوت ته چمتو دی نو بیا هغوی زمونږ ملګری نه بلکې دښمنان دی .

یو بل سپاره وویل : د صلیبیانو څخه هم کلک او سخت دښمنان! ایا دا سمه نده چې هغوی بغاوت ته چمتو دی! یو بل یې د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه وپوښتل .

سلطان صلاح الدین ایوبی ځواب ورکړ: څه ګډوډی شته! خو زه به خائنانو ته سزا ورکوم .

یو سپاره وپوښتل: تاسې به ټول پوځ ته څه سزا ورکړی ! سزا به مونږ ورکوو، مونږ ته قوماندانانو د قاهری ټول حالات بیان کړی، زمونږ ملګری په شوبک او کرک کې شهیدان شوی، په دواړو ښارونو کې زمونږ د خویندو او لوڼو بی عزتی او بی آبروی کیږي، زمونږ ملګری د کلا څخه په راغورځیدونکی آور کې لولپه کیږي، په لومړنۍ قبله باندی د صلیبیانو واکمنی ده، او زمونږ پوځ په قاهره کې مزی چړچی کوي او د بغاوت لپاره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چمتو دي! څوک چې د شهیدانو پروا نه ساتي، د خپلو خویندو د عصمت او او آبرو فکر نکوي هغوی د ژوندون حق نلري! مونږ پوهیږو چې هغوی د اسلام د قسم خوړولو دښمنان ملګري او دوستان شوي، ترڅو پوري چې مونږ د دي غدارانو څټونه غوڅ نکړو تر هغې به د شهیدانو روحونه مونږ ونه ښښي! لږ خو دي زخمیانو ته وګورئ چې مونږ له ځان سره راوستي! د چا پښه نشته د چا لاس! ایا د دوی غړي د دي لپاره غوڅ شوي چې زمونږ ملګري د دښمنانو په لاسونو کې ولوبول شي.

مونږ به هغوی ته پخپل لاس سزا ورکوو! یو دم ټولو پوځیانو چیغې او ناري کړي، سلطان صلاح الدین ایوبي ته ګرانه شوه چې دا خلک راکنترول کړي هغه د غازیانو جوش، جذبه، احساسات او ولولي سړول هم نه غوښتل، هغه ورته د صبر او زغم نصیحت وکړ، هیڅ حکم یې ونکړ بیا خپلي خیمي ته ولاړ.

سلا کاران او مرستیالان یې راوغوښتل او دا یې ورته وویل چې تر دویم حکم پوري به پوځ همدلته پروت او تم وي.

ځکه زه ګورم چې خپل منځي جګړه کیږي، د پوځ خپل منځي جنګ د دښمن په ګټه دي، زه همدا نن شپه قاهري ته ځم، هیچاته څرګنده نشي چې زه دلته نه یم، د غازیانو ولولي او جوش سوړ نکړي.

هغه اړیني لاربښوونې ورکړي او بیا یې وویل: د قاهري پوځ چې بغاوت ته چمتو دي هغه ملامت ندي، زمونږ ځوانان چې د قمار او بد اخلاقي عادي کیږي هغوی هم ملامت ندي، پوځ ته زمونږ چارواکو غلطي خبري کړي او هغوی یې راپارولي! د همدي چارواکو په کومک دښمن زمونږ په لوی او ستر ښار کې فکري او ذهني ورانکاري پیل کړي. دي بد اخلاقي او ورانکاري ځکه دومره زور اخیستي چې د دي کارونو بندونکي چارواکي د هغې د خپرولو کوښښ کوي. دښمن هغوی ته مزدوري او بدله ورکوي، د کوم قوم او ملت چې آمیران او چارواکي د نورو غلامان او تالي څټي شي د هغې قوم او ملت همداسې حالت وي، زمونږ پوځ د سوډان په دښتو کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوغړن جنګیږي! مړه کیږي، زخمیان کیږي، په لوږه او تنده یوی او بلی خواته ګرځی خو زمونږ چارواکی د هغوی سامان او خوراکی شیان ورڅخه منع کوي. ایا دا د دښمن دسیسه نده چې زمونږ خپل ورونه هغه بریالی کوي؟ دښمن د دی څخه دوه ګټې اخلی چې تقی الدین د خپل پوځ سره ختم او یا تسلیم شي، دویمه ګټه دا اخلی چې قوم ته وایی چې ستاسې پوځ ماتی وخوړه او باید هغه ختم شي. زمونږ ځینی دوستان او چارواکی د مصر په تخت او څوکی باندی ځان کینول غواړی، هغوی د ټولو څخه وړاندی پوځ د خلکو په سترګو کې سپکوی ترڅو خپلی غوښتنی او خواهشات پری پوره کړی.

زه د امارت وږی نه یم او نه د هغې غوښتونکی یم، که هر څوک ما ته ډاډ راکوي چې زما مقصد به پوره کوي نو زه به د هغه په پوځ کې د یو غازی پشان وجنګیږم خو دا به څوک وي؟ د دی راتلوونکی ژوند د پاشاهانو پشان تیرول غواړی سره د دی که دا څوکۍ ورته د دښمن سره په سودا کولو هم پلاس ورځی، خو زه خپل قوم او ملت داسې درجی ته رسول غواړم چې د دښمن په سر پښی کیږدی او حکومت وکړی. د دی حریصو واکمنانو او چارواکو سترګی یوازی ځانته او نن ورځی ته دی خو زه د قوم راتلوونکی ته ګورم.

هغه خبری بس کړی خو بیا یې وویل: زما آس سمدستی چمتو او تیار کړی! د هغو ټولو کسانو نومونه یې واخیستل چې د ده سره تلل. هغوی ټول په پټه راوغواړی او قاهری ته د تللو ورته ووایی.

زما خیمه همداسې ولاړه پریږدی چې چا ته شک پیدا نشی چې زه دلته نه یم!

بیا یې ژور نفس وویستلو او ویی ویل: زه په کلکه تاسې ته وایم! کوم پوځ چې بغاوت ته چمتو دی هغې ته زه هیڅ سزا نه ورکوم، تاسې هم د هغوی په ضد په زړه کې کینه مه ساتی! همدارنګه خپل ځوانان هم ملامت او ګرم مه بولی، زه به د هغه چا په خلاف سخت ګام پورته کوم چا چې د قوم، ملت د ځوانانو او پوځ د بی لاری کولو کوښښ کړی - کله چې دا پوځ د دښمن سره مخامخ شي او هغوی یې په غشو او نیزو هر کلی وکړی نو دوی به بیا پوه شي چې مونږ د الله جل جلاله او اسلام پوځ یو! د دماغ څخه به یې د بغاوت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنجی ووځی. تاسې چې کله خپلو بچیانو ته دښمن څرګند کړی نو هغوی به خپله د قمار او بد اخلاقی څخه د جهاد میدان ته راوګرځی. زه تاسې ته په زغرده وایم چې د قوم، خاوری او دین ساتنه او حفاظت د پوځ څخه پرته امکان نلری، زه چې د یهودیانو او صلیبیانو پلانونو او ورانکاریو ته ګورم نو دا په څرګنده ویلی شم چې هغوی د اسلام پوځ کمزوری کوی ترڅو پدی توګه اسلام ختم کړی.

په هر وخت او هر ځای کې چې د کوم هیواد پوځ کمزوری شي د هغې ازادی او خپلواکي به په غلامی باندی بدلیږي. په هیڅ وخت کې هیڅ اسلامی هیواد د پوځ څخه پرته ژوندی نشی پاتی کیدای.

زمونږ ننی غلط کار به د اسلام راتلوونکی تور تم کړی، زه نشم ویلایی چې راتلوونکی نسل به زمونږ د غلطیو، ناکامیو او کامیابیو څخه ګټه پورته کړی او کنه!

یو سلا کار وویل: ښاغلی د مصر امیره! که زمونږ وروڼه په غداری کې تجربه لاس ته راوړی نو زمونږ راتلوونکی نسل به خامخا غلام وي، هغوی به پدی هیڅ نه پوهیږی چې ازادی څه شی ته وایی! قومی او ملی عزت څه شی دی! ایا زمونږ سره د دی څه علاج شته؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: د قوم او ملت فکر او ذهن رابیدار او ویښ کړی! قوم او ملت ته رعیت مه وایی، د ملت هر سړی پخپل ذات کې پادشاه دی، هیڅوک د ملی وقار او عزت څخه مه بی برخی کوی!

زمونږ په خلکو باندی د پادشاه او خلیفه کیدو لیونتوب سپور دی ځکه نو هغوی خلکو ته رعیت وایی او د خپلی واکمنی لپاره یې استعمالوي، په یاد ولری چې ملت د بدنونو او جسمونو ټولګه نده چې تاسې یې د څارویو پشان هر لوری ته کش کړی، په ملت کې دماغ هم شته! روح هم شته! ملی حیثیت هم! د قوم دا استعدادونه راویښ او بیدار کړی ترڅو ملت خپله فکر وکړی چې څه ښه دي او څه بد، څوک ښه دي او څوک بد! که قوم پوه شو چې د صلاح الدین څخه غوره امیر شته چې د اسلامی هیواد د ساتلو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره سره مونږ ته د سمندر څخه پوری غاړه هم ازادی راکوی نو هر څوک کولای شي زما مخی ته ودریږي او په پوره زړورتیا سره راته ووایی چې مونږ له تا څخه غوړه انسان پیدا کړی ته خپله څوکۍ خالی کړه، په قوم او ملت کې باید فکر وی او دا زړورتیا هم او په ما کې باید دا فرعونیت نه وی چې د ځان په مقابل کې ګوت نیوونکی پرنیږدم - زه په همدی ویره کې یم چې زمونږ ملت به د داسې فرعونیانو ښکار شي، د ملت څخه به ځاروی جوړ شي، بیا به مسلمان مسلمان نه وی ، که وی هم نو تش په نامه به وي .

دین به یې په نامه وی خو کلتور، دود او رواج به د صلیبیانو سرته رسوی .

پدی وخت کې یو ساتونکی راغی چې آسپ تیار دی، کوم دری څلور کسان چې راغوښتل شوی وه هغوی هم راغلی دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل ځان سره څلور ساتوونکی ملګری کړل، نورو ساتوونکو ته یې وویل چې هغوی د ده په خیمه کلکه پیره وکړی او هیچا ته معلومه نشي چې زه دلته نه یم! هغه خپلو ملګرو ته وویل چې یو یو فلانی ځای ته ځانونه ورسوی، هغه به ورسره هلته یو ځای کیږي، بیا یې خپل ځای ناستی وټاکلو او روان شو.

***

دښته تیاره او چوپه وه، څوارلس آسونه ځغلیدل، صلاح الدین ایوبی د سهار راختلو څخه مخکې ځان قاهری ته رسول غوښتل، علی بن سفیان د هغه سره ملګری وه، د هغه پوځ په دښته کې په درانه خوب ویده وه، پیره کوونکو ته هم څرګنده نه وه چې د هغوی ستر سالار وتلی دی، د قاهری د خلکو په وهم او ګمان کې هم نه راتلل چې سلطان صلاح الدین ایوبی قاهری ته را روان دی، د شپې په اخرینی برخه کې هغه د خپل کوچنی کاروان سره د قاهری ښار ته ننوت، هغه هیڅ پیره کوونکی ونه درولو، پدی معنی چې اصلاً هلته هیڅ پیره کوونکی نه ؤ، سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو ملګرو ته وویل: همدا د بغاوت پیل دی چې په ښار کې هیڅ پیره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرونکی نشته! ټول پوځ ویده شویدی، بی پروا بی غمه! حال دا چې مونږ په دوه محاذونو کې جنګیږو، د دښمن د حملی او برید امکان هر وخت شته.

خپل ځای ته په رسیدو یې پرته له ځنډ څخه د مصر لوړی پوړی چارواکی چې د ده پر ځای ناست وه سمدستی را وغوښت، سلیم الادریس یې هم راوبللو کوم چې دوه زامن یې غدارانو په چل او دوکه سره یو پر بل وژلی وه، لوړ پوړی چارواکی چې سلطان صلاح الدین ایوبی ولیدلو نو وویریدلو، سلطان صلاح الدین ایوبی سلیم الادریس ته ډاډ او تسلی ورکړه خو هغه ورته وویل: که زما زامن د جګړی په میدان کې وژل شوی وایی نو زه به ډېر خوشحاله ووم، هغه په چل باندی ووژل شول، دا وخت زما د زامنو د ماتم او ویر کولو ندی، تاسې زه د کوم بل کار لپاره رابللی یم حکم وکړی!

لوړ پوری چارواکی ریښتنی مؤمن او مسلمان وه د هغوی څخه سلطان صلاح الدین ایوبی د قاهری په هکله مکمل معلومات وغوښت او ویی پوښتل چې ستا په وړاندی کوم کوم کسان شکمن دی؟ هغه د پوځی مشرانو په هکله په ځانګړی توګه وپوښتل.

سلطان صلاح الدین ایوبی ته څو نومونه په ګوته شول، هغه لارښوونی پیل کړی چې شکمن کسان دي په قاهره کې پاتی شی او نور ټول پوځ دی د سهار د لمر ختو څخه مخکی د رخصت کیدو ځای ته راټول کړای شی، نوری ډېری لارښوونی یې هم وکړی او بیا یې یو پلان جوړ کړ.

لږ ځنډ وروسته د پوځ په کیمپ کې غال مغال جوړ شو، پوځ له وخته مخکې راپاڅول شو، ټول شکمن کسان د سلطان صلاح الدین ایوبی دفتر ته راوغوښتل شول، هغوی حیران وه چې دا څه پیښه شویده! هغوی یوازی دومره پوه شوی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی خپله راغلی دی، هغوی یې آس هم لیدلی ؤ، خو په هغه یې لا سترګی نه وی لګیدلی ځکه چې هغه اوس سمدستی ورسره کتل نه غوښتل.

هغه د پوځیانو تر حرکت پوری دوی ورڅخه جلا ساتل او همدا د هغه مقصد او هدف وه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا د سهار روښنایی نه وه خوره شوی چې پوځ په ترتیب او نظم سره ودرول شو، د سپرو او پیاده پوځیانو شاته د سامان اوښان هم ولاړ وه. سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ ته داسی روزنه او ترینګ ورکړی وُچې کله حکم وشي باید په یو ساعت کې خپل ځانونه حرکت ته چمتو او تیار کړی .

د همدی روزنی او ترینګ برکت و چې هغوی سهار وختی حرکت ته چمتو او تیار شول، سلطان صلاح الدین ایوبی په خپل آس باندی سپور شو او خپل مرستیالان هم ورسره وُ، هغه ټول پوځ ته وکتل او بیا د یوی لیکی په مخکې تیر شو، هغه په خندا او مسکا وُ، د هغه د خولی څخه بیا بیا دا خبری وتلی: آفرین ، سل آفرین! د اسلام ساتونکو! پر تاسی دی د الله جل جلاله رحمت وی .

د صلاح الدین ایوبی د شخصیت خپل یو اثر وُ چې هر غازی به هغه حس کولو، د بل لوری د هغه خندا او د آفرین ویل سپایان ټول تر اغیز لاندی راوستی وه، د آمیر او ستر سالار دومره نژدی کیدل سپایانو ته ډېره غټه او لویه خبره وه. هغه ټول پوځ وکتلو او بیا یې په لوړ اواز هغوی ته وینا وکړه:

د هغې وخت په لیکنو کې چې کوم شیان راغلی هغه پدی ډول دی: د الله جل جلاله په نامه قربانیدونکو مجاهدینو! د اسلام ناموس ستاسې توری غواړی! تاسې د شوبک کلا چې د کفر تر ټولو قوی مورچه وه د شګو د غونډی په شان له خاورو سره برابره کړه، تاسې صلیبیان په دښتو او بیابانو کې خواره واره کړل، او په جنت فردوس کې مو ځانته ځای پیدا کړ، ستاسې ملګری او ستاسی خواږه دوستان ستاسې په وړاندی شهیدان شول، تاسې پخپلو زسونو هغوی ښخ کړل، هغه کماندو شهیدان یاد کړی چې د دښمن د پوځ شاته شهیدان شول، تاسې د هغوی جنازی ونشوی کړای، د هغوی مړی هم تاسې ونه لیدل، ایا تاسې تصور کولایی شی چې د هغوی سره به دښمن څه کړی وي، د نو هغو شهیدان یتیم بچیان راپه یاد کړی، د هغوی کونډی را یادی کړی د چا چې د سر تاج د الله تعالی په لاره کې قربان شول، نن د هماغو شهیدانو روحونه تاسې ته بلنه درکوی، ستاسې غیرت او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسې نارینتوب ته بلنه درکوی، دښمن کرک دومره قوی کړی چې ستاسې ډېر ملګری د دیوالونو لاندی په آور باندی لولپه شول، که تاسې هغه حالت لیدلایی وایی نو د سر په هډوکو به مو هغه دیوال نړولی وایی، هغوی په اور لولپه کیدل خو دیوال یې هم کیندلو خو مرګ هغوی ته وخت ورنکړ.

د اسلامی عزت او عظمت ساتونکو! د کرک په ښار کې ستاسې د خویندو او لونو بی آبرو یې او بی عزتی کیږي، د بوډاګانو څخه د څاریو پشان کار اخیستل کیږي، ځوانان په بند او چوپالونو کې اچول شوی، مورګانی د بچیو څخه جلا کړی شویدی، ما چې د ډېرو کلا ګانی نړولی د خاورو دا کلا می فتح نکړایی شوه، زما زور او ځواک تاسی یاستی! زما نا کامی ستاسې ناکامی ده !

پدی سره د هغه اواز نور هم لوړ او اوچت شو، هغه خپل لاس پورته کړ او وی ویل: زما سینه په غشو سوری او غلبیل کړی، زه ناکام راستون شوی یم! خو د مرکیدو څخه مخکی زما په غوږ کې دا زیری وکړی چې تاسې کرک فتح کړیدی، او خپل بی اسری لورګانی مو پخپلو سینو پوری ونیسی.

د هغه وخت یو حالات لیکونکی الاسدی لیکی چې سپرلیو داسې حرکتونه کول لکه چې هغوی د خپلو سپرو احساسات او ولولی حس کړی وی، سپاره چوپ وه خو زیات آسونه شنیدل او خپلی پښی یې په ځمکه وهلی سپرو واګی راکش کولی او د خپلو ولولو او احساساتو څرګندونه یې کوله.

د هغوی ژبی چوپ وی خو د هغوی مخونه او څیری تکی سری شوی وی چې د هغوی د زړه حالت یې څرګندولو، د سلطان صلاح الدین ایوبی خبری لکه د غشو پشان د هغوی زړونو ته ننوتلی، د بغاوت سپرغی مړی شوی او د سلطان صلاح الدین ایوبی مقصد او هدف پوره شوی وُ.

د اسلامی هیواد د عزت ساتونکو! تاسې د کفارو لپاره هیبت، ویره او دهشت ګرځیدلی یاستی، ستاسې د تورو د پخولو لپاره صلیبی یرغلګر خپلی لونی او حشیش استعمالوی، تاسې پدی نه پوهیږی چې هغوی د یوی پیغلی د عصمت او آبرو تویولو په بدل کې زر کسه مجاهدین بی کاره کوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library.

خو د دی یوی لور د بی پته کیدو په بدل کې پخپلو لاس لاندی سیمو کې د زرګونو مسلمانو پیغلو بی پتی او بی آبرویی کوی - ستاسې منځ ته یوه فاحشه رالیږي او په هغې باندی زمونږ زر میرمنی فاحشه کوي، ولاړ شی او د خپلو خویندو او لورګانو عصمت، آبرو او پت وساتی، تاسې به هغه کرک ته انشاء الله ځی چې د هغې د دیوالونو لاندی قران مجید توتی توتی پروت دی، هلته د جوماتونو څخه کنارابونه جوړ شویدی، هغه صلیبیان چې ستاسې له نومونو څخه ویریږي، نن ورځ درباندی په کرس کرس خاندی، شویک تاسې فتح کړی ؤ اوس به کرک هم تاسې فتح کوی.

صلاح الدین ایوبی پوځیانو ته دا هیڅ ونه ویل چې تاسې بی لاری شوی یاست او بغاوت ته مو ملا تړلی وه، هغه د هیچا په خلاف یوه خبره هم ونکړه، د هغې پر ځای یې د هغوی غیرت او احساسات راوپارول، هغوی چې مخکې پدی حیران وه چې ولی مونږ دومره وختی راپاڅول شو اوس پدی حیران وه چې مونږ ته د کرک په لوری د تللو حکم نه کیږي، ټول پوځ په احساساتو راغلی ؤ، سلطان صلاح الدین ایوبی ټول قوماندانان راوغوښتل او د حرکت په هکله یې لارښوونی ورته وکړی، هغوی ته یې د حرکت بله لاره په ګوته کړه، دا نوی لاره د هغې لاری څخه ډېره لری وه چې په کومه لاره له محاذ څخه پوځ راتللو، د دی پوځ سره سلطان صلاح الدین ایوبی هغه قوماندانان واستول کوم چې ده له ځان سره راوستی وه او هغوی ته یې پتی لارښوونی وکړی، کله چې پوځ ته د حرکت حکم وشو نو هغوی دومره د تکبیر ناری پورته کړی چې د قاهری دیوالونه یې ولړځول، د سلطان صلاح الدین ایوبی څیره د احساساتو څخه ځلیدله.

کله چې د قاهری پوځ حرکت وکړ او د سلطان صلاح الدین ایوبی له سترګو پناه شول نو هغه یو استازی راوغوښت او د هغه پوځ په لوری یې ولیږلو چې له محاذ څخه راغلی او په لاره کې تم شوی ؤ، استازی ته وویل شول چې ډېر زر ځان ورسوی، فاصله کمه وه استازی زر هلته ورسیده، او د سلطان صلاح الدین ایوبی پیغام یې د مرستالانو غوږو ته ورساوه چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستی دی پوځ د قاهری په لوری را روان شي هغوی ته د حرکت حکم وشو، ماښام د پوځ مخکی ګروپ قاهری ته راننوت چې وروسته ورپسی نور پوځ هم را ورسیده. هغوی ته هماغه بارکونه ورکړل شول چې تر پرون شپی پکی د قاهری پوځ اوسیده، پوځیانو ته قوماندانانو وویل چې د قاهری پوځ محاذ ته استول شویدی، نوی راغلی پوځ ډېر په جوش راغلی وه، علی بن سفیان د هغوی د سړولو لپاره ترتیب نیولی ؤ.

سلطان صلاح الدین ایوبی د سرحدی پوستو معلومات هم ځانته وکړی وه او بیا یې سهار سمدستی د هغوی د بدلیدو حکم ورکړ، هغه ته ویل شوی وه چې پخوانی سرحدی پوځیان غله او خوراکی شیان په پټه سوډان ته لیږي او د دښمن سره مرسته کوي، هغه نوی تلونکو قوماندانانو ته لارښوونی وکړی او د پخوانیو ګروپونو په هکله یې حکم وکړ چې له هماغه ځای څخه باید محاذ ته واستول شی.

د کورنی جنګ او د پوځ بغاوت مخه یې ونیوله هغه ټول پوځی سالاران او قوماندانان یې راوغوښتل او هغه قوماندان یې هم چې د قاهری له پوځ څخه جلا کینول شوی وه..

***

سعدیه به دوه ځلی د خوراک او څښاک وړلو لپاره جومات ته تلله، محمود بن احمد د شاګرد په توګه دینی زده کړه کوله. هغه به څرځای ته هم تللو چیری چې سعدیی خپل ځاروی څرول. هلته غونډې وی او ځای شین وه ځکه چې هلته اوبه وی، هغه چمن او شین ځای له کلی څخه لری ؤ، سعدیه اوس محمود خپل ساتونکی ګڼلو، او پدی باوری وه چې هغه به د کفارو له منګلو څخه راخلاصوی.

سعدیی محمود ته وویل چې خپل کلی خوشی کړی او همدلته واړوی ترڅو چې زده کړه پوره کړی، محمود هغې ته نشول ویلایی چې د هغه کور د مصر په بل سر کې دی چې هلته دومره زر نشی تللی، هغه د خپل فن په وسیله دا معلومه کړه چې سعدیی د دښمنانو پلوی او ملګری نده، که د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دندی او مسئولیت خبره نه وایی نو محمود به لا مخکی هغه له ځان سره بیولی وای. د دندی څخه برسیره آمام د هغوی د اداری آفسر ؤ، چې د هغه په شتوالی کې یې وظیفه نشوه خوشی کولای، آمام هغه ته ویلی وه چې باید له ما سره به وی، د هغه وینا د حکم او آمر حیثیت درلوده.

یوه ورځ ناڅاپی په کلی کې خلک زیات شول، نوی څیری تر سترګو شوی، د هر چا په ژبه همدا یوه خبره وه: هغه راتلوونکی دی، هغه له آسمان څخه راغلی دی، مړی ژوندی کوونکی راځی!

د کلی هر اوسیدونکی خوشحاله ؤ، هغوی ویل چې زمونږ مطلب او مشکلات حل کوونکی را روان دی.

سعدیه په منډه راغله او محمود بن احمد ته یې وویل: تا هم اوریدلی دي چې هغه را روان دی ته پوهیږی چې زه به د هغه څخه څه غواړم؟

زه به هغه ته ووایم چې محمود ما سمدستی لدی ځای څخه وباسی، نو بیا به ته ما درسره بوځی.

محمود هیڅ ځواب ورنکړایی شو، هغه تر اوسه پوری دا د رازونو څخه ډک سخصیت نه ؤ لیدلی کوم چې عامو خلکو خدای او پیغمبر بللو، د محمود سیمی ته هغه په لومړی ځل را روان ؤ، د هغه د کرامتونو احوال او خبری لا مخکې را رسیدلی وی، محمود د باندی ووت نو خپل دوه ملګری یې ولیدل، د هغوی سیمه بله وه، محمود هغوی ته وویل چې تاسې ولی له خپلی سیمی څخه دلته راغلی یاست؟ هغوی ورته وویل چې مونږ په غیبو پوهیدونکی سړی ته راغلی یو، هغوی د څارنی لپاره نه وه راغلی بلکې د هغه څخه پوره آغیز من شوی وه، مونږ دواړو یې کرامات لیدلی دی.

محمود فکر وکړ چې د علی بن سفیان تربیه شوی کسان چې د ده څخه آغیز من شویدی نو دا سړی په حق دی.

محمود هغه شین ځای ته ولاړ چیری چې سعدیه خپل څاروی څرول او ده به ورسره لیدل خو هلته بل ډول کارونه پیل شوی وه، هغه له لری دوه کسانو رامنع کړ چې دلته د خدای استازی راځی، دا ځای د هغه لپاره پاکیږي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به دلته پاتې کیږي، هغه له لرې ولیدل چې په یوه غونډۍ کې غار او تونل جوړیږي او ځای هواریږي. هلته اوس هیچاته د تللو اجازه نه وه .

د کلو خلکو خپل کارونه پریښودل او هلته راټولیدل، نوی او نا اشنا خلک به راتلل او د کلی خلکو ته به یې د نوی شخصیت په هکله معلومات وړاندی کول، د هغه کرامتونه به یې هم بیانول خلک تر اثر او اغیزی لاندی راتلل، د شپې خلک خپلو کورونو ته هم ولاړ نشول او هلته پاتې شول، د هغه سره د ځلکو مینه دومره زیاته وه چې جومات ته هیڅوک ولاړ نشول .

سبا سهار وختی بیا خلک هلته نژدی ورغلل، هغوی لرې ودرول شول، د شپې نا بلد خلک نور هم زیات شول، هغو خلکو هلته کندی هم ویستلی، د هغوی سره څو اوښان وه چې ډېر زیات سامان پرې بار ؤ، کله چې سامان خلاص شو نو ډیری خیمی پکی څرګندی شوی، چې وروسته یې هغه ودرولی.

ماښام تیاره شو، دا شپې تیاره وی، شپوږمۍ د شپې په اخری برخه کې راپورته کیدله، د دې غیب پوهیدونکی په هکله ویل کیدل چې هغه یوازی په تیاره شپو کې خلکو ته ځان څرګندوی، د ماښام څخه وروسته هم خلک هلته پاتې شول. یو لوری ته د کلی میرمنی هم ولاړی وی چې سعدیه هم پکې وه .

هغه ځای چې د راتلونکی شخصیت لپاره پاکول کیده هلته مشعلونه لګیدلی وه، دوه کسان د میرمنو تر شا راتاو شول چیری چې سعدیه ولاړه وه، انجونو هغوی ونه لیدل، د مخی څخه هم څلور پنځه کسان راغلل او نجونو ته یې وویل تاسې ولی د دی ځای څخه نه ځی، هغوی د ویرولو په خاطر په نجونو پسی منډی کړی نو هغوی په منډه شوی او هر لوری ته خپری شوی، د شا لخوا یو کس په سعدیی باندی کمپله واچوله او بل کس کلکه ونیوله، په یو لاس یې ورته خوله بنده کړه، هغه یو کس په اوږه کړه او په منډه شو، یو خو تیاره وه بله دا چې نجونو منډی کړی نو هیچا هم ونه لیدل چې سعدیه چا له ځان سره وتښتوله .

سبا سهار لکه سیلاب چې راغلی وي د کلی خلک د چمن او نوی جوړ شوی ځای په لوری په منډه شول، یو کاروان را روان وه چې د هغې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې شپاړس او لس اوښان روان وه، په هر اوښ باندی ښکلی او ډولی ډولی ایښودل شوی وی چې پردی یې پری بندی وی.
هغه شخصیت پدی اوښانو کې په یو سپور ؤ، مخکی مخکی ساز او موسیقی غږول کیده، ځینی کسانو په خمارونکی اواز سره څه زمزمه کول، د اوښانو په غاړو کې غټو غټو ګونګړو ګانو داسې اواز او غږ پیدا کاوه لکه چې د دی ساز او موسیقی برخه وی.
په ټول کاروان کې هیڅ بی نظمی او ګډ وډی نه وه، په هر چا د تقدس او سپیڅلتیا ویره او رعب پروت ؤ، دا د مریدانو او مخلصینو کاروان وه چې د مختلفو ځایونو څخه ورسره یو ځای شوی وه، کاروان داسی حرکت کاوه لکه اوښان او د هغې سپاره چې له آسمان څخه راښکته شوی وی.
کاروان هماغه جوړ کړی او شین چمن ته ولاړ، هلته کوچنی غونډی وی، په یو ځای کې ډېری خیمی ودریدلی وی چې یوه پکی ښه لوی او پراخه وه، د کلی خلک په شا وتمبول شول.
بیا چا ونه لیدل چې د اوښانو څخه څوک راښکته شول او چیری چیری غیب شول، د مریدانو او مخلصینو سیلاب پشا ولاړ او هلته ټول خلک په اخلاص او احترام سره کیناستل.
د سعدیی د کلی خلکو د دی سپیڅیلی شخصیت په هکله خبری اوریدی، څومره چې انسان ناپوهه او بی علمه وی په هماغه اندازه د پټو شیانو معلومولو ته په تلوسه کې وي، هغه په خبرو کې د راز شی پیدا کوی او هلته همدا ډول حالت منځ ته راغلی وه.
امام او محمود دواړو د خلکو سیلاب لیدلو، هغوی تر دی وخته پوری هیڅ هم نشول ویلایی چې دا څه دی، هغوی ته د قاهری له لوری ویل شوی وه چې په سرحدی سیمو کې نوی عقیده خپرول کیږي، تاسې هغه معلومه کړی او دا پته ولګوی چې د دی تر شا څوک ولاړ دي څکه قاهری ته تر اوسه پوری پدی هکله کوم معلومات نه ؤ استول شوی او د دی اصلی علت دا ؤ چې کوم کسان د قاهری څخه د څارنی لپاره لیږل شوی وه هغوی ټول د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی نوی غیب پوهیدونکی مریدان او مخلصین شوی وه، هغوی د دی څخه ویریدل چې د داسې سپیڅلی شخصیت په هکله څرنګه خبره وکړی، سرحدی پوستو او پوځیانو هم همدا اغیزه منلی وه، اوس نو یوازی د آمام خبره پاتی وه چې هغه دا خبره څرګنده کړی چې دا جادو دی، مداری توب دی او که بل کوم کار هغه ته دا خبره په ډاګه شوی وه چې خلک د دی نوی سړی څخه دومره اغیزمن شوی چې جومات ته تلل یې هم بند کړي. ټول د هغه یو نظر لیدلو لپاره راټول شوی او د هغو خیمو مخی ته ناست وه چیری چې هغه غیب شوی وه .

امام او محمود هم په خلکو کې ولاړ وه، د سعدیی پلار راغی او د هغوی په څنګ کې ودریده، هغه د غم او خفګان په حالت کې آمام او محمود ته وویل چې سعدیه د شپی څخه لا درکه ده! نجونو هغه ته ویلی چې څو کسان له مخی څخه راغلل او مونږ یې وډار کړو بیا ټولی یوی او بلی خواته خپری شوی یوی نجلۍ وویل چې ما شاته دوه کسان ولیدل خو نوره پوه نشوم .

پلار یې د سعدیی په لټون پسی روان شو نو محمود هم ورسره ملګری شو، سعدیه هلته چیری هغوی ته پلاس ورتلله خو هغه پلار ؤ زړه یې کله صبریده، په بی صبری سره یوی او بلی خواته لوغړن ګرځیده، محمود هم ورسره وه، هغوی یو نا بلد سړی رامنع کړل او پوښتنه یې ځینی وکړه: ایا تاسې څوک لټوی؟

د سعدیی پلار ورته وویل چې د شپی څخه زما لور ورکه شویده!

نا بلد سړی د سعدیی نښی وویلی او بیا یې د هغې پلار ته وویل: اوس اوس ماته چا وویل چې ته د هغې نجلۍ پلار یې! که تاسې هغه دلته ګوری نو پلاس نه درځی! هغه به اوس د مصر د پولی څخه ډېره لری رسیدلی وي، بیګاه ماښام ما یو سپور ولیده چې د نورو نجونو څخه یوه نجلۍ هغه لوری ته ورغله چې سپور د آس سره ولاړ ؤ، نجلۍ د هغه سړی سره څه خبری وکړی سپور څو ګامه وړاندی ولاړ، نجلۍ یوی او بلی خواته وکتل او بیا په سپور پسی روانه شوه، بیا پخپله د سپاره په مخکې په آسپ سپره شوه،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپور آسپ ته پونده ورکړه او په چټکتیا سره روان شو. ما فکر کاوه چې دا نجلۍ به څوک وي چې د یو سپاره سره پخپله خوښه ولاړه، نن ماته چا وویل چې هغه د دی سړی لور ده، اوس د هغې لټون هیڅ ګټه نلری.

هغه نا بلد سړی ولاړ او د سعدیی د پلار اوښکی روانی شوی ځکه چې د هغه همدا یوه لور وه، خو محمود بل شان فکر کاوه، هغه څارونکی وه، هغه پدی پوه شوه چې دی سړی سوچه درواغ وویل، د هغه بیان او ټول شیان غلط وه، هغه ته چا دا ویل چې هغه نجلۍ د ده لور ده ؟

پداسې حال کې چې صحنی لیدونکی یوازی همدی دی. هغوی ته همداسې روزنه ورکړل شوی ده چې د چا په خبره به سمدستی باور نکوی بلکې هر چاته به د شک په سترګه ګوری.

محمود سمدستی د هغه نا بلد سړی پسی شو، هغه د خلکو په منځ کې ولاړ او غونډیو ته ننوت او بیا په خیمو کې غیب شو، د دی څخه محمود پوه شو چې سعدیه په همدی خیمو کې ساتل شوی او د هغې په تښتولو کې د دی سړی لاس خامخا شته. کیدای شي دا به هماغه سوداګر وي چې د سعدیی پلار ورسره سودا ونکړه نو هغه ته یې ویلی وه چې لور به دی تښتوو، د سعدیی پلار دا سړی ونه پیژندلو او هغه داسی دروغ وویل چې پلار نور د خپلی لور پسی لټون ونکړی.

د سعدیه سره د محمود دومره مینه او محبت پیدا شوی ؤ چې د هغې د راخلاصولو قصد یې وکړ، هغه ولاړ او آمام ته یې ټوله خبره وکړه، آمام د څارونکو د ډلی مشر او هوښیار سړی ؤ، هغه هم همدا وویل چې هغه غریب ته درواغ ویل شویدی چې لور یې د چا سره پخپله خوښه ولاړه.

محمود د آمام هغه دوه ملګرو ته وویل چې د ده سره په کلی کې اوسیدل چې سعدیه باید د دی ځای څخه راخلاصه کړي او پدی کار کې ستاسې مرستی ته اړتیا ده خو د غونډیو منځ ته اوس هیڅوک هم نشول تللایی.

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان نور الدین زنگی د کرک محاصره کلکه کړی او خپل لښکر یې هلته ځای پر ځای کړی وُ، هغه د دیوالونو د ماتولو په هکله فکر او سوچ کولو، هغه په لومړنۍ ورځ خپلو قوماندانو او سالارانو ته ویلی وه چې کومه کلا صلاح الدین ایوبی ونشوه نیولای هغه تاسې هم په اسانۍ سره نشۍ نیولای ځکه هغه یو ناشونی کار شونی کوي، هغه ماته ټولی طریقی ښودلی چې دلته ازمیل شویدی، او هغه یې هم راته ویلی چې د کلا په دننه کې څه څه دی، سامان او څاروی چیری دي او عام خلک په کوم لوری کې اوسیږي، هغه ته دا معلوماتونه خپلو جاسوسانو او څارونکو ورکړیدی.

هغه د کلا دننه آور غورځول غوښتل خو منجنیقونه کوچنی وه، بله دا چې د صلیبیانو سره لوی لوی لیندی دي چې تر لرې یې پوری غشی ویشتلی شول، دغو غشو منجنیقونه نژدی نه راپرېښودل، په همدی خاطر د کلا په دروازه آور نشو غورځیدلی، کوم لوری ته به چې مجاهدینو د دیوال نړولو کوښښ کاوه هلته به د کلا د دیوال څخه پری د آور سکروټی راتویول کیدی.

سلطان نور الدین زنگی د خپلو سالارانو او مرستیالانو غونډه راوغوښتله او هغوی ته یې وویل: صلاح الدین ایوبی ماته ویلی وه که دوه لوی منجنیقونه راوغواړی او د کلا دننه آور واچوی خو هلته د مسلمانانو کورونه هم دي که د هغوی څخه یو هم وسوځیده نو دا به د تل لپاره پښېمانی وي، زه نن د صلاح الدین ایوبی د فکر او سوچ په خلاف فیصله کوم، ما د یو لوی منجنیق جوړولو فیصله کړی چې تر لرې پوری ډبری او کانی ورسولایی شي، تاسې به دا هم قبلوی چې ستاسې په آور او ډبرو به خو مسلمانانو ته زیان هم رسیږي.

زما ملګرو! که تاسې د کلا په دننه کې د مسلمانانو د حال څخه خبر شی نو دا به غوره وګنی چې هغوی مړه شي ښه ده ځکه هلته د هیڅ مسلمان عزت، حیا او آبرو خوندی نده، د مسلمانانو بچیان د صلیبیانو په واک کې دي او نارینه په یو خلاص میدان کې بندیان شوی او د بیګار کارونه کوی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی به دُعا ګانی کوی چې الله جل جلاله ورته مرګ ورکړی، ستاسې محاصره چې څومره اوږدیږي په هماغه اندازه د کلا په مسلمانانو باندی کړاونه زیاتیږي، او دا خو حتمی خبره نده چې خامخا دی پدی اور کې مسلمانان وسوځی، که یو څو پکی مړ شي نو دا قربانی به مونږ ورکوو، تاسې هم د مرګ لپاره راغلی یاستی ، که اسلام ژوندی ساتل دي نو زمونږ هر یو به قربانی ورکوي، زه دا خبری ځکه درته کوم چې بیا پر ما باندی تور پوری نکړی چې سلطان نورالدین زنګی د کلا په نیونی کې مسلمانان ووژل .

په مونږ کې هیڅ یو هم داسې فکر نکوی!

یو سالار وویل: مونږ دلته د خپلی پادشاهی قایمولو لپاره نه یو راغلی! فلسطین د مسلمانانو خاوره ده! مونږ دلته د خپل رسول صلی الله علیه وسلم نظام ځای پر ځای کوؤ، لومړی قبله زمونږ ده د صلیبیانو او یهودیانو نده.

یو بل سالار وویل: مونږ هیڅکله دا نشو منلی چې فلسطین د یهودیانو دی! مونږ ټول د سوځیدو او مړه کیدو لپاره چمتو یو! مونږ د خپلو بچیانو قربانی کولو ته هم تیار یو.

د نورالدین زنګی په شونډو مسکا راغله چې په هغې کې خوشحالی نه وه، هغه وویل: تاسې پدی ښه پوهیږی چې یهودیان د فلسطین د خپلولو لپاره په کوم محاذ او میدان کې جګړه کوي ؟

یهودیانو خپلی لونی او خپل مال او شتمنی د صلیبیانو پلاس کې ورکړی ترڅو هغه زمونږ په خلاف استعمال کړي، د خپل مال، دولت او نجونو پوسیله زمونږ په لیکو کې غداران راپیدا کړی، د هغوی ستر هدف مصر دی، د مصر په لویو لویو ښارونو کې د فاحشه او بد اخلاقه میرمنو شمیر ورځ په ورځ زیاتیږي چې دا ټولی فاحشی، بد کاری او بد اخلاقه ښځی یهودیانی دي. د افسوس خبره دا ده چې زمونږ د اسلامی هیوادو، مشران، سوداګر او آمیران د یهودیانو په ښکلی جال کې نښتی دي، په هغوی کې بی اتفاقی او اختلاف پیدا شوی، کفارو اوس هغوی سره پخپلو کې جنګوی، که مونږ بیدار او راویښ نشو نو حتمًا به یهودیان د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو لمړنۍ قبله خپل وطن ګرځوي، او مسلمان هیوادونه به پخپلو کې سره جنګوي خو مسلمانان به پدی نه پوهیږي چې د دی خپل منځی جګړو تر شا د یهودیانو او صلیبیانو لاسونه دي. دا به د مال، شتمنی، شرابو او ښځو پوسیله کیږي چې اوس یې پیل شویدی. که مونږ خپل راتلونکی نسل ته د قدر او عزت ژوند غواړونو باید اوس خپل ځانونه او اولادونه قربانۍ ته وړاندی کړو، زه د نوی میاشت تر راختلو پوری کرک نیول غواړم، که د کلا کنډوالی هم پلاس راشي.

مونږ نور ځنډ نشو کولایی، مونږ به یهودیان او صلیبیان د روم په بحیره کې ډوبو ؤ، دا کار به پخپل ژوند کې سرته رسوؤ، زه داسې محسوسوم چې زمونږ څخه به وروسته د اسلام بیرغ د غدارانو او د صلیبی غلامانو او تالی څټو لاس ته ورځی .

سلطان نور الدین زنګی د ځان سره د کسب کارانو یوه ډله ساتلی وه، هغه کسب کارانو ته ویلی وه چې د خرماؤ اوږدی ونی راووهی او د هغې څخه غټ منجنیقونه جوړ کړی، هغه د کسب کارانو په سلا او مشوره باندی څه نوری ونی هم ووهلی ترڅو د هغوی څخه تر وچوالی مخکې کار هم واخلی- کسب کاران شپه او ورځ په کار بوخت ؤ، د دی په خوا کې هغوی د غټو ډبرو انبارونه جوړ کړي وه، د هغه سره د صلاح الدین ایوبی څخه پاتی اور غورځوونکی مواد هم وه، سلطان نور الدین زنګی له ځان سره هم اور اچوونکی او بلن مواد راوړوی وه، هغه د آور ګولۍ جوړی کړی، په همدی ورځو کې د صلاح الدین ایوبی رالیږل شوی لښکر او پوځ هم محاذ ته را ورسیدل. سلطان نور الدین زنګی ته ویل شوی وه چې د قاهری پوځ بغاوت ته تیار دی خو چې کله هغه پوځ او لښکر معاینه کړ نو په هغوی کې د بغاوت هیڅ اثر هم نه ښکاریده، سلطان نور الدین زنګی د صلاح الدین ایوبی پشان هوښیار او لری لیدونکی انسان وه، هغه پخپلو موټرو خبرو باندی هغوی نور هم راوپارول، هغوی لا مخکې صلاح الدین ایوبی راپارولی وه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ لمر پریوتی وه، صلیبی واکمنان او قوماندانان د کلا په منځ کې په یوه غونډه او کانفرانس کې ګډون کړی وُ، د هغوی د خبرو څخه څرګندیده چې د محاصرې په هکله هیڅ اندیښنه نلری.

هغوی ته دا هم معلومه شوی وه چې صلاح الدین ایوبی مصر ته تللی دی او د هغه پر ځای سلطان نور الدین زنګی اوس راغلی دی، د کانفرانس او غونډې په ورځ هغوی ته سهار خبر را ورسیده چې د مصر څخه نوی لښکر هم صلاح الدین را استولی دی، د همدې حالاتو په هکله د خبرو کولو لپاره ټول سره یو ځای کیناستل، هغوی خبری پیل کړی وی چې یو دم چاودنه وشوه او خاوری یوی او بلی خواته خپری شوی، صلیبی واکمنان په منډه د باندې راووتل، د څنګ کوټې برنډه رانړیدلی او ډېره غټه درنده ډبره وه خو دیوال نه وُ سوری شوی، په همدې وخت کې بیا اواز پورته شو او چاودنه وشوه په هماغه ځای کې نژدې بله غټه ډبره ولویده، صلیبیان د هغه ځای څخه وتښتیدل، هغوی پوه شول چې مسلمانانو په منجنیقونو ډبری ویشتل پیل کړی، هغه وخت تیاره شو او هیڅ شی نه معلومیدل.

دا د سلطان نور الدین زنګی نوی جوړ شوی لوی منجنیق وُ چې د تجربې په توګه یې څو ډبری استعمال کړی.

دا ډېر لری ویشتوونکی وه خو د هغه چلول او استعمالول خورا ګران کار وُ، د یوی غټې او اوږدې ونې په منځ کې به یې رسۍ بنده کړه او بیا به یې د اسونو پواسطه کشکوله چې هغې به کوږوالی پیدا کړ، په کوږ ځای کې به یې ډبره کیښودله، چې کله به یې ونه ډېره کړه کړه نو رسۍ به یې غوڅې کړی، زیان دا کیده چې دا رسۍ به بیا په سختۍ سره استعمالیده، دویم زیان دا وه چې کله به رسۍ پری شوی نو آسونه به په ډېر سخت ډول تیله شول چې پدی سره آسونه یو پر بل پریوتل، دوه سپاره هم پدی آسونو لویدلو کې زخمیان شول، سلطان نور الدین زنګی تر نیمی شپی پوری د ډبرو ویشتل روان وساتل چې پدی سره د صلیبیانو مرکزی دفتر او نوری دوه کوټې خرابی شوی دا زیان او تاوان ډېر نه وُ خو د صلیبیانو زړونه یې مات

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل ، د مرکزي دفتر او نورو نژدې وداینو څخه صلیبیان وتښتیدل او سهار په ټول ښار کې د شپې د بمبارۍ اوازې خپرې شوې او په خلکو کې ویره خپره شوه .

خو د نیمې شپې څخه وروسته لمړی لوی منجنیق په ملا باندې مات شو او ناکاره شو، اخرې ډبره د کلا د منځ پر ځای د کلا په دیوال ولګیده، سلطان نور الدین زنګی د ډبرو ویشتل بند کړل. خو دا تجربه ناکامه نه بلکې کامیابه شوه، په کسب کارو کې دوه کسان ډېر هوښیار او تکړه وه، هغوی تجربه ولیده او اصول ورته څرګند شول نو ځکه هغوی اوس نوی لرې ویشتوونکی منجنیق جوړولی شو. هغوی پدې فکر پیل کړل چې رسۍ باید غوڅه نشي او یا آسونه د رسۍ غوڅولو څخه مخکې خلاص شي چې هغوی ته زیان ونه رسیږي. سلطان نور الدین زنګی هغوی ته وویل چې هر څه کوی خو وخت به پرې ډېر نه تیروی، هغوی کار پیل کړ، د دې په خوا کې سلطان نور الدین زنګی کسب کارو ته وویل چې لرې ویشتوونکی لیندی جوړې کړی، هغه خپلو قوماندانانو ته وویل چې په خپلو ګروپونو کې ډېر تکړه او قوی ځوانان وګوری او د دې غشو ویشتلو لپاره یې تیار کړی .

***

د سعدیه د کلی څخه د باندې په کوم ځای کې چې هغې ځاروی څرول او د محمود بن احمد سره به یې لیده کاته کول هلته اوس داسې دنیا اباده شوې وه چې د ځمکې نه بلکې د آسمان څخه راښکته شوې ښکاریده چې هغې خلکو لدې څخه مخکې د هغې تصور هم نشو کولایی. لمر پریوتی او ماښام ښه تیاره شوی وه نو خلکو ته د غونډیو په لوری اجازه وشوه چې نژدې ولاړ شي او هلته په یو هوار میدان کې کینې، هیچاته هم د غونډیو په سر د پورته کیدلو اجازه نه وه، په کوم ځای کې چې خلک کینول شوی وه د هغه ځای څخه د پورته کیدو اجازه نه ورکول کیده.

هغوی ته امر او حکم نه کیدلو بلکې د هغه شخصیت څخه ویرول کیدل چې ګوندې په مصیبت به مو اخته کړی، هغوی ته ویل کیدل که د چا د کوم غلط حرکت په سبب هغه خفه شو نو په ټولو به یو لوی مصیبت راشي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک بالکل چوپ او غلی ناست وه هیچا هم حرکت نکولو او هر یو سترګی په هماغه لوری خښی کړی وی، د هغوی څخه لږ مخکې ښکلی سطرنجی او قالینی غوړول شوی وی او شاته یې لوی لوی ښایسته پردی څوړندی وی چې په هغې کې ستوری ځلیدل.

د ستورو ځلیدل د هغو مشعلونو د رڼا ګانو څخه پیدا کیدل چې په یو خاص ترتیب سره هلته ایښودل شوی وه، د هر دو تر شا یوه نیغه او عمومی غونډۍ وه چې نا اشنا خلکو هلته غارونه او سوری کیندل، د دی غونډۍ شاته هواره میدان او زیاتی خیمی پکی ولاړی وی.

په خلکو او سیلا نیانو باندی داسې ویره، ډار او چوپتیا خپره شوی وه چې هیچا هم د بل سره پس پسک هم نه کولو، دا هغه شپه وه چې مخکې شپه پکې سعدیه تښتول شوی وه یعنی د سعدیه د تښتولو په دویمه شپه څوړندی پردی لږ شانته وښوریدی، د پردو ستوری د اسمان د ستورو پشان ورپیدل. سمدستی داسې خمارونکی ساز پیل شو چې هغه چا کله په خوب کې هم نه ؤ اوریدلی. دا یوه زمزمه وه چې د جادو په شان یې اثر کولو، پدی دښته او بیابان کې د خمارونکی ساز او نغمه د انسان باطن ته ننوتله، خلکو داسې احساس کاوه چې د دی خمارونکی ساز او نغمی څپی او موجونه د دوی په سرونو تیریږي او دوی یې محسوسولی او لمس کولی هم شي، په همدی خاطر خلکو پورته پورته کتل تر څو دا څپی او موجونه وګوري خو هیڅ هم نه لیدل کیدل، پدی ساز کې یوه بله خمارونکی نغمه او ترانه هم ورګډه شوه چې د زیاتو کسانو لخوا څخه په ګډه زمزمه کیده، پدی نغمه او ترانه کې د نجونو اوازونه هم وه، د دی نغمی، ساز او ترانی سره سره به چې پردی او د هغې ستوری ښوریدل او ځلیدل نو یو ډول خمارونکی او مستی راوستوونکی حالت به یې راوستلو کله چې خلک پوره اغیزمن او تر اثر لاندی راغلل نو له یو لوری څخه انګازه کوونکی اواز پورته شو: هغه شخصیت راغی کوم چې الله پاک له آسمان څخه رالیږلی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی، خپل زړه او دماغ د فکر او خیالونو څخه خالی او پاک کړي خو هغه به ستاسې په زړونو او دماغونه کې د الله پاک رینښتنی خبری ځای پر ځای کړي.

پر دو حرکت وکړ او د هغې څخه یو انسان راښکاره شو، هغه خو خپله انسان وه خو پدی جادو یې چاپیریال کې یو آسمانی او روحانی مخلوق معلومیده، د هغه د سر وینښتان خړ رنګی اوږده او د وریښمو پشان ځلیدونکی وه، څیره یې سره سپینه او ډکه او ږیره یې په ډېر ښه توګه جوړه شوی وه، بدن یې قوی او شنه چپن یې اغوستی وه، په چپن باندی ستاری لګول شوی وی چې له ورایه ځلیدلی، د ستارو په شان د هغه سترګې هم ځلیدلی، په هغه کې داسې اثر، جادو او اغیزه وه چې خلک یې حیران او بی سده کړل.

سمدستی ساز، نغمی او ترانی پیل شوی چې ډېرو کسانو په ترنم زمزمه کولی.

د دی ټولو څخه برسیره خلک هغه اوازو او خبرو تر اثر لاندی راغلی وه چې دوی د دی آسمانی شخصیت په هکله مخکې اوریدلی وي، هغه معجزاتی اوازو خلک بالکل پخپله لمن کې رانغاړلی وه، کله یې چې د هغه شخصیت ولیده نو لومړی یې سرونه ښکته کړل او بیا داسې لاس په نامه ودریدل لکه چې په لمانځه باندی ودریږي.

هغه آسمانی شخصیت د پر دو مخی ته ودریده، بیا یې لاسونه پورته کړل او ویی ویل: په تاسې دی د هغه الله رحمت وي چې پدی نړۍ کې یې پیدا کړی یاستی، سترګی او غوږونه یې درکړی، چې په هغې لیدل او اوریدل وکړی، دماغ یې درکړی چې په هغې فکر وکړی، تاسې ته یې ژبه درکړی چې په هغې خبری وکړی، خو ستاسې پشان د سترګو لرونکی، ستاسې په شان د غوږونو او بدن لرونکی په تاسې واکمنان شوی، هغوی تاسې غلامان ګرځولی او د دنیا د نعمتونو څخه یې بی برخی کړی یاستی، اوس ستاسې داسې حال شوی چې سترګی مو شته خو څه پری نشی لیدلایی، ستاسې غوږونه شته چې د حق خبره پری نشی اوریدلی، تاسې پخپل دماغ فکر کولایی شی خو هغه د دروغو له کیسو څخه ډک دي، ستاسې ژبې شته خو په هغې باندی د خپلو بادارانو او واکمنانو په خلاف یوه خبره هم نشی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولایی، هغوی ستاسې ځاروی، ستاسې اولادونه او ستاسې ځامن اخیستی، هغوی ستاسې ځوان زامن داسې جنګوی لکه چې ځوک سپی جنګوی، هغوی ستاسې آسونه او اوښان په غشو سوری سوری او غلبیلوی. ستاسې زامن چې مړه کړی بیا یې په شګو کې وغورځوي چې ځناور او غوښه خوړونکی مرغان یې خوری .

زه هغه سترګه یم چې په هغې راتلوونکی وخت لیدل کیږي، د خلکو د زړه حال او راز پری معلومیږي، زه هغه غوږ یم چې په هغې د الله جل جلاله اواز اوریدل کیږي، زه هغه دماغ یم چې په هغې د انسانانو د خیر فکر او سوچ کیږي، او زه هغه ژبه یم چې د الله رینبتنی پیغام خلکو ته رسوی زه د خدای ژبه یم .

د خلکو د منځ څخه یو اواز پورته شو ایا ته تل پاتی او لا فانی هم یې چې مرګ او مړینه نلری؟

ټول یو دم لکه چې بی سده شوی وی. ځینی وویریدل چې دی بی آدبه سړی خو د هغه آسمانی شخصیت خبره پری کړه چې مصیبت ته یې خپله بلنه ورکړه او په کلی به راپریوځی .

هغه شخصیت وویل: تاسې همدا کار امتحان کړی! زما په سینه باندی غشی وولی !

د هغه په اواز او اداء کې جادو و، هغه بیا وویل: ایا پدی خلکو کې ځوک غشی ویشتونکی شته چې زما په سینه غشی وولی؟

په خلکو کې چوپتیا خپره شوه، هغه په غصه او لوړ اواز وویل: زه حکم کوم چې دلته ځوک لینده او غشی لری هغه دی مخی ته راشی .

څلور غشی ویشتونکی چې د دی کلی اوسیدونکی نه وه په قلاره قلاره مخی ته راغلل، هغه شخصیت ورته وویل: دیرش ګامونه وشماری او بیا زما مخامخ ودریږی، هغوی دیرش ګامونه وشمارل او بیا د آسمانی شخصیت په وړاندی مخامخ ودریدل .

آسمانی شخصیت وویل: په لیندو کې غشی کیږدی او زما زړه په نښه کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور واړو په خپلو لیندو کې غشی کیښودل لیندی یې نیغی ونیولی او د آسمانی شخصیت زړه ې په نښه کړ .

آسمانی شخصیت وویل: پدی فکر مه کوی چې زه به مړ شم پخپل ټول زور او طاقت سره غشی پر ما راخوشی کړی .

هغوی خپلی لیندی ښکته کړی ځکه هغوی فکر کاوه چې دی به مړ شی.

آسمانی شخصیت په برچ سره حکم وکړ: زما زړه په نښه کړی او غشی خوشی کړی! که داسې ونکړی نو پخپل ځای ولاړ به لولپه او وسوځیږی .

غشی ویشتونکو د خپل مرګ له ویری لیندی پورته کړی او زړه یې په نښه کړ، ناست خلک داسې چوپ او بی سده شول چې د هیچا سترګی هم نه رپیدی، ساز او نغمی نوری هم خمارونکی شوی، پدی خوا کې د زیاتو خلکو لخوا څخه خمارونکی نغمی پیل شوی چې نغمه ویونکی یې نه معلومیدل .

په همدی جادو یې چاپیریال کې د څلورو غشو ویشتل کیدو اواز واوریدل شو، څلور واړه غشی د آسمانی شخصیت په زړه باندی ونښتل هغه پخپل حال ولاړ وه، لاسونه یې غځولی او په خندا ؤ.

آسمانی شخصیت وویل: څلور خنجر ویشتونکی دی مخکی راشی ! غشی ویشتونکی دی ولاړ شي.

غشی ویشتونکی حیران او اندیښمن ولاړل، د دی سره څلور کسان د بل لوری څخه راپورته شول، هغوی ته حکم وشو چې پنځلس ګامه مخکې د خنجرونو سره ودریږی، هغوی پنځلس ګامه مخکې د هغه په وړاندی مخامخ ودریدل .

آسمانی شخصیت ورڅخه پوښتنه وکړه: تاسې په نښه باندی خنجر سم ویشتلی شی؟

څلور واړو ځواب ورکړ چې هو بالکل!

آسمانی شخصیت شخصیت ورته وویل نو بیا په یو ځل څلور واړه زما په زړه باندی خنجرونه راخوشی کړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور واړو په پوره قوت او ځواک سره په هغه باندی خنجرونه ورخوشی کړل، خنجرونه د هغه په سینه کې ونښتل او سرونه یې په سینه کې ننوتی وه خو هغه لا ولاړ او خندل یې، د خلکو له لوری اواز پورته شو : آفرین ... د ده پلاس کې د مرګ پرښتی دی .

آسمانی شخصیت وویل:ایا هغه سړی ته ځواب ورکړل شو چې ویلی یې وه زه مرګ نلرم او تل پاتی ژوندی یم؟

پدی وخت کې یو اطرافی او صحرایی کوچی راپیدا شو، مخکې راغی او د هغه په پښو کې یې سجده وکړه، هغه سړی راپورته کړ او بیا یې ورته وویل: ولاړ شه په تا دی رحمت وی .

هغه صحرایی سړی وویل: د دی څخه معلومیږي چې تاسې مړی هم ژوندی کولایی شی؟

یو بوډا سړی راوړاندی شو او په چیغو چیغو په ژړا شو ویی وویل: الله پاک ماته یو زوی راکړی ؤ، هغه په ځوانۍ کې مړ شو، ماته چا وویل چې تاسې مړی هم ژوندی کولای شی، ما د خپل زوی مړی له لری ځای څخه راوړی دی، زما په بوډا توب باندی رحم وکړه او زما زوی راته را ژوندی کړه !

څلور کسانو یو مړی په اوږو اینبی را وړاندی شول، مړی د څو کږو وږو وړاندی کیښوده .

آسمانی شخصیت وویل: یو مشعل راواخلی او ټولو خلکو ته دا مړی وروښی چې بیا څوک ونه وایی چې دا لا پخوا ژوند ؤ، مړی ټولو خلکو ته وروښودل شو، کفن یې له مخ څخه لری او د مشعل په رڼا کې خلکو ولیده چې څیره یې د مړی پشان سپینه ده .

سترګی یې نیمی پټی او خوله یې هم وازه پاتی وه، چې کله ټولو خلکو ولیده نو بیا یې د مقدس انسان مخی ته کیښوده، ساز او نغمی بدلی شوی او د مخکې څخه نوری هم خمارونکی وګرځیدی، مقدس انسان خپل لاسونه خلاص کړل او د آسمان په لوری یې وکتل او په لوړ اواز یې وویل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند او مرګ ستا پلاس کې دی، زه ستا د زوی زوی یم، تا خپل زوی د صلیب څخه راښکته کړ او ماته دی د صلیب تقدس راکړ، که ستا زوی او صلیب ریښتنی وي نو ماته ځواک راکړه چې د دی بد مرغه بوډا زوی را ژوندی کړم.

هغه په مړی راښکته شو او بیا یې څه وویل، بیا یې د مړی په سر لاندی باندی خپل لاسونه تیر کړل چې لاسونه یې رپیدل، کفن وښوریده، مقدس انسان خپل لاسونه هماغسی په هوا کې یوی او پلی خواته وړل راوړل، بیا یو دم کفن په زور سره وښوریده، خلک له ویری یو بل ته نژدی شول، ځینی ښځی وویریدی او چیغی یې کړی دا حالت څکه ویرونکی وه چې د مقدس آنسان په سینه کې څلور غشی او څلور خنجرونه هماغسی نښتی وه، د دی سره کفن لری شو او مړی راکیناست، هغه خپل مخ او سترګی پاکی کړی او بیا یې وویل: ایا زه اوس پاکی دنیا ته را ورسیدم؟

آسمانی شخصیت وویل : نه!

ژوندی کوونکی انسان هغه ته تکیه ورکړه او راپورته یې کړ بیا یې ورته وویل: ته په همدی دنیا کې یې چیری چې پیدا شوی وی، ولاړ شه د خپل پلار سره یو ځای شه!

پلار ور منډه کړه او زوی یې پخپله سینه پوری ونیوه، هغه یې ښکل کاوه او بیا یې ژوندی کوونکی انسان ته سجده وکړه، خلک راپورته شول، هغوی پخپلو کې سره خبری پیل کړی، د هغوی په وړاندی مړی اوس پخپلو پښو روان ؤ، مړی را ژوندی شوی ؤ، پلار یې هغه د ټولو خلکو په مخکې تیر کړ چې ټول یې وګوری چې زوی را ژوندی شویدی.

مقدس آنسان وویل: خو زه نور خلک او مړی نه را ژوندی کوم! ژوند او مرګ د الله تعالی په لاس کې دی، ما دا مړی د دی لپاره را ژوندی کړ چې تاسې پدی پوه شی چې زه د الله تعالی استازی یم او د معجزی لپاره یې د خپل پلار څخه اجازه وغوښتله چې دا مړی را ژوندی کړم، الله تعالی ماته اجازه راکړه او ځواک یې هم راکړه چې دا مړی را ژوندی کړم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خلکو د ډلی څخه یوه وپوښتل ایا ته په جنګ کې وژل شوی خلک هم را ژوندی کولای شي؟

مقدس انسان ځواب ورکړ: نه! په جنګ کې د وژل شوو خلکو څخه الله تعالی دومره خفه او ناخوښه وی چې هغوی ته بیا ژوند نه ورکوی، په بله دنیا کې به هغوی د جهنم آور ته غورځول کیږي، انسان د دی لپاره ندی پیدا شوی چې نور انسانان ووژني، بلکې د دی لپاره پیدا شویدی چې هغه اولادونه پیدا کړی لکه څرنګه چې دی پیدا شویدی، په همدی خاطر تاسې ته اجازه شویده چې څلور څلور میرمنی په نکاح کړی، د سړی او ښځی همدا کار دی چې بچی وزیږوي او چې بچیان لوی شی هغوی هم بچیان وزیږوي او همدا اصل عبادت دی.

***

هغه وخت چې مقدس شخصیت خپل کرامات خلکو ته ښودل په هماغه وخت کې دوه کسان د هغه غونډی تر شا پټ وه چې هلته خیمی لګیدلی وی، د یوی خیمی څخه د نجونو اوازونه او خنداګانی هم راتللی ، دا دوه پټ شوی کسان آمام او محمود بن احمد وه، محمود پدی باوری ؤ چې سعدیه همدلته پدی خیمو کې پټه ساتلی شوی ده، په محمود کې دومره مذهبی پوهه او معلومات نه ؤ، هغه د دی نوی آسمانی شخصیت په هکله کومه فیصله نشوه کولایی خو آمام ورته ویلی وه چې هیڅ انسان مړی نشی ژوندی کولایی، هغه پدی هیڅ فکر نه ؤ کړی چې دا نوی آسمانی انسان خلکو ته څه وړاندی کوی ، هغه د دی څخه یوازی دومره ګټه پورته کړه چې ټول خلک په هغې کې بوخت شول نو دی د غونډی تر شا ولاړ تر څو اصل حقیقت ځانته څرګند کړي، د هغه فکر او توجه یوازی په سعدیی باندی وه، او هماغه یې لټوله، د خیمو په ځای کې تیاره وه، یوازی په دری خیمو کې رڼا وه چې د هغې پردی هم بندی وی، هلته د پیری او ځارنی هیڅ ترتیب نه ؤ نیولی شوی ، دوه دری کسان په یو ځای کې ناست او خبری یې کولی، د دی خطر هر وخت موجود ؤ که چیری هغوی دواړه چا لیدلی وای نو حتمًا به

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژل کیدل ، د غونډې د بلی خوا څخه د مقدس انسان اواز اوریدل کیده، چې د هغې سره ساز او نغمی هم وی خو د نغمو او ساز کوونکی هیڅ نه معلومیدل چې چیری ناست دی .

امام او محمود هغی خیمی ته نژدی شول د کومی څخه چې د نجونو اوازونه راتلل، د هغوی خبرو د دوی زړونه راپورته کړل ځکه یو ښځینه اواز داسې اوریدل کیده: دلته هم زمونږ ډرامه او لوبه کامیابه ده!

یوی بلی نجلی وویل: دا ډېر احمق او ناپوه خلک دی .

د مسلمانانو د بی لاری طریقه همدا ده چې هغوی ته ډرامی او مداری توب وښودل شي! دا د یوی میرمنی آواز وه .

یوی نجلی وویل : معلومه نده چې د هغې به څه حال وی ؟

بلی ورڅخه وپوښتل : د چا حال ؟

لومړنی په ځواب کې وویل: د نوی مرغی! تاسې ټول باید دا ومنی چې هغه زمونږ ټولو څخه ښکلی او ښایسته ده، هغې نن ټوله ورځ ژړل .

یوی نجلی وویل: نن شپه به د هغې ژړل بند شي! هغه د الله تعالی د زوی لپاره چمتو کیږي .

نجونو په کړس کړس وخندل، الله تعالی به څه وایی چې هغه ته څه ډول زوی ورکړل شویدی، ډېر بلا او چالاک سړی دی .

د دی څخه وروسته نجونو پخپلو کې سره بد اخلاقه او فحشی خبری او ټوکی پیل کړی، آمام او محمود پدی پوه شول چې د نوی مرغی څخه مطلب سعدیه ده، اوس هغوی پدی بالکل باوری شول چې دا ډرامی ، مداری توب او لوبی د ناپوهه مسلمانانو د بی لاری کولو او غولولو لپاره سرته رسول کیږي .

امام د محمود په غوږ کې پټ وویل : د دی نجونو لوڅی او لغړی خبری او ټوکی د دی ثبوت وړاندی کوي چې دا څه ډول خلک او ډله ده! مونږ بی ځایه دلته نه ګرځو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی دواړه لوی خیمی ته نژدی ورغلل، دا لویه خیمه د غونډې په څنګ کې ولاړه وه چې نیغه او عمودی وه، د خیمی او شاته غونډې تر منځ نیم ګز فاصله وه، هغوی هماغه خالی ځای ته ولاړل او هلته یې وکتل، د خیمی پردی د پړو پوسیله تړل شوی وی. د سترګو په اندازه ځای پکې سوری وُ، هغوی په هماغه سوری کې وکتل نو شک یې ختم شو، په خیمه کې یوه لوی او غټ تخت پروت وُ چې قیمتی قالینه پری پرته وه او دوه رڼا ګانی بلیدی، یو لوری ته صراحی او د شرابو پیالی ایښودل شوی وی، د دی خیمی د شان او شوکت څخه څرګندیده چې دا د دی شکمنی ډلی د سردار او مشر خیمه ده، د سعدیی سره یوه ښځه او یو نارینه ناست وه، سعدیه د ناوی په شان جوړیده .

یوی میرمنی سعدیه ته وویل: نن خو تاډیر وژړل! لږ وروسته به ته خاندی او خپل ځان به هم نه پیژنی، ته خو بختوره یې ځکه ته هغه چا خوښه کړی یې چې د آسمان څخه خدای زمکی ته رالیږلی دی! هغه یوازی ستا په خاطر دلته راغلی دی، هغه د شل ورځو په فاصله د غیب په سترګو لیدلی وي، ستاسې کلی ته هغه خدای رالیږلی دی ، که هغه نه وای راغلی نو ته به د کوم شپون سره واده کیدی، یا به ته په غلامانو باندی خرڅول کیدی .

په سعدیه باندی د دی میرمنی جادو اثر کولو، هغه چوپ ناسته او خبری یې اوریدی، محمود په جوش او جذبه کې راغی خو آمام هغه رامنع کړ، آمام د دی کوښښ کاوه چې دا د چا لپاره تیارول کیږي. ډېر ځنډ نه وُ تیر شوی چې د غونډې شاته اعلان وشو: هغه څوک چې د خدای له لوری پیغمبر رالیږلی شویدی، او د هغه په لاس کې زمونږ ژوند او مرګ دی، د هغه سترګه راتلوونکی پټ او غیب شیان ګوری، په توره شپه کې اسمان ته ځی، د چا ستوری چې د آسمان د ستورو پشان ځلیږي، تاسې هیڅوک هغه لوری ته ونه ګوری کوم ځای کې چې خیمی لګیدلی دي، غونډیو ته به هیڅوک هم نه ځی، چا چې هغې لوری ته د کتلو یا تللو کوښښ وکړ هغه به د تل لپاره ړوند شي، سپا شپه به هغه ستاسی هیلی، ارزوګانی او امیدونه اوری .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

آمام او محمود پخپل ځای ولاړ وه، په خیمه کې نارینه او میرمنې سعدیه ته یو ځل بیا نصیحت وکړ چې د مقدس انسان په وړاندې سپین سترګې او بې احترامي ونکړي، هغه راغې او د مخې له لوري خیمې ته ننوت، آمام او محمود پدې ډېر حیران شول چې د هغه په سینه کې لا تر اوسه پورې څلور غشي او څلور خنجرونه ننوتي وه .

سعدیې چې کله غشي او خنجرونه ولیدل نو له ویرې او ډار څخه یې خپل لاسونه په سترګو کیښودل او د خولې څخه یې چیغه ووتله، مقدس انسان په خندا شو او ویې ویل: مه ویریږه نجلۍ! دا کرامات ماته الله تعالی راکړیدي ، زه په غشو او خنجرونو نه مړ کیږم هغه د سعدیه سره ځان ونښلولو او کیناست .

امام محمود ته په غوږ کې وویل: ما دا ډرامه او مداري توب یو ځل په قاهره کې لیدلی ؤ! ته به هم نه ویریږې. ته پوهیږې چې غشي او خنجرونه چیرې نښتي دي ؟

مقدس انسان پورته شو او د خیمې پردې یې په پړو کلکې وتړلې، امام او محمود پخپل لوري کې د خیمې پردې خلاصې کړې، هغوی د دې پروا ونکړه چې څه به کیږي، په خپو پښو خیمې ته ننوتل، کله چې مقدس انسان شاته وکتل نو د امام او محمود په پنجو کې راګیر شوی ؤ، محمود په خپ اواز سعدیه ته وویل : په کوم ټوکر چې ته ناسته یې هغه د ده په مخ او خوله باندې واچوه، سعدیه لکه چې بې سده شوې وې، هغه د تخت څخه ټوکر راټول کړ او د سړي په مخ او سر یې ور واچولو، سړي ډېر قوي او خواکمن ؤ خو آمام او محمود دومره کلک نیولی ؤ چې هیڅ یې نشول کولایی، بیا یې په ټوکر کې وتړلو او کلک یې کړ، رڼاګانې یې مړې کړې، د امام د خبرې په آساس لومړي سعدیه له خیمې څخه ووتله، بندي او تړلې مقدس انسان محمود په خپله اوږه واړولو، آمام پخپل لاس کې خنجر نیولی مخکې مخکې روان ؤ، له کوم لوري چې دې خیمې ته راغلې وه له هماغه لوري څخه ووتل او ولاړل د نیولو خطر په هر ګام کې موجود ؤ خو هغوی داسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاره ونیوله چې سمدستی د خطر څخه ووتل ، شپی د هغوی سره ډېره مرسته وکړه .

***

هغوی د لری لاری څخه کلی ته ننوتل او خپل جومات ته ولاړل کله چې خپلی خونی ته ورسیدل نو مداری یې خلاص کړ، تر اوسه پوری غشي او خنجرونه د هغه په سینه کې نښتی وه خو په اوږه باندی د پورته کولو په سبب هغه کاږه شوی وه، سعدیه یې هم د جومات په خونه کې وساتله ، د دی لپاره که ددی نجلۍ د ورکیدو معلومات خلکو ته وشي نو کیدایی شي د هغې د پلار په کور به برید او حمله وکړي اصلاً حمله کوونکی او برید کوونکی داسی مست او خمار شوی وه چې هغوی ته دا هم څرګنده نه وه چې د هغوی د خدای زوی چیری وړل شوی او ورک دی.

هغوی دا تصور هم نشو کولایی چې د هغوی سردار به د نوی مرغی سره تښتول کیږی .

امام او محمود مداری ته وویل چې چپن وباسی، هغه لومړی غشی او خنجرونه راوویستل، بیا یې چپن را وویستله، هغه لاندی جامی هم وویستلی، په همدی جامو کې د کارک پشان لرګی ایښودل شوی وه چې په هغې څرمن سرښ شوی وه، هغه تخته دومره لویه وه چې د هغه څخه د ده سینه ټوله پټیدله، غشی او خنجرونه په همدی تخته باندی لګیدلی او نښتی وی - هغه آمام او محمود ته وویل: خپل قیمت بیان کړی، که سره زر غواړی، که آسونه غواړی، که اوښان غواړی هر څه چې غواړی سمدستی یې درکوم خو ما خلاص او ازاد کړی .

آمام ورته وویل: ته اوس نشی خلاصیدای ! مونږ هم د خلکو پشان تاته سترګی پلار ؤ.

آمام محمود ته وویل: تاته به معلومه وي چې زمونږ د پوځ نژدی څوکۍ او پوسته چیری ده! سمدستی ولاړه شه او ټول پوځیان درسره را ورسوه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ورته د پوستی لوری، فاصله او پټ شفر هم وویلو چې هغوی یو بل وپیژنی بیا یې هغه ته د خپلو دوه ملګرو ځایونه په ګوته کړل چې هغه سمدستی جومات ته راولیږی .

محمود سمدستی د آمام په آسپ پښه واړوله او روان شو، په لاره کې ورسره د آمام دواړه ملګری مخامخ شول نو هغوی یې د جومات په لوری واستول او خپله د پوځی پوستی په لوری ولاړ، کله چې د کلی څخه لری شو نو آس یې چار ګام کړ، پوسته یو نیم ساعت لری پرته وه، هغه په لاره کې په اندیښنه کې وه، د دی پوستی قوماندان هغه پیژندلو ، هغه بی پروا سړی ؤ، سودانیانو او صلیبیانو هغه ته رشوت ورکولو او هغه یې د ځان سره ملګری کړی ؤ، محمود د هغه په هکله قاهری ته راپور هم استولی ؤ خو تر اوسه پوری د هغه په خلاف کوم ګام نوؤ پورته شوی .

محمود فکر کاوه چې هغه به ورسره خپل پوځیان ونه لیږی او یا دا چې وخت به هسی تیر کړی تر دی چې دښمن له لاسه ووځی محمود په همدی فکر او سوچ کې ؤ چې که د پوستی پوځیان ورسره ملګری نشی نو څه به کوي .

د سهار څخه مخکې پوځیان کلی ته رسول اړین وه، که پوځیان هلته ورنشی نو د آمام، محمود او دوه نورو ملګرو ژوند په خطر کې ؤ ځکه چې د دی مداری سړی سره ډېر خلک ملګری وه او نورو د سیمی ځلکو یې هم مرسته کوله ځکه هغه یې خپل مریدان کړی وه .

د آمام سره خنجر ؤ، د هغه دوه ملګری هم ورسره یو ځای شول هغوی هم خنجرونه درلودل، هغوی مقدس مداری بندی کړی ؤ، هغه دومره زیات قیمت ورکولو چې د آمام او د هغه د ملګرو په تصور او خیال کې هم نه راتللو.

آمام هغه ته وویل: زه په جومات کې ناست یم، دا د هغه الله پاک کور دی چې ته یې د ریښتنی دین سره له آسمانه را استولی یې، ایا همدا ستا ریښتنی دین او عقیده ده؟

ګوره مداری! زه د قاهری د حکومت غړی یم زه تا نشم خوشی کولایی او نه خپل ایمان خرڅولایی شم .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد چې کله د پوستی خیمو ته ورسیده نو د قوماندان په خیمه کې یې رڼا ولیده، د آس د قدمونو آواز چې هغه واوریده نو د خیمی څخه راووت، محمود خپل ځان ور وپیژانده او د قوماندان سره خیمی ته ولاړ، محمود دا قوماندان نه پیژندلو، هغه ورته وویل چې پرون ماښام پخوانی کسان ولاړل او مونږ دلته راغلو، مونږ اوس د کرک له محاذ څخه راغلی یو.

محمود قوماندان ته ټوله کیسه بیان کړه او هغه ته یې وویل چې مونږ ډېر لوی ښکار نیولی دی، نو د هغې ټولو د نیولو لپاره د پوستی ټولو غازیانو ته اړتیا ده چې زمونږ سره هلته ولاړ شی ځکه دا کسان باید شپه په شپه ونیول شی.

قوماندان سمدستی خپلو غازیانو ته چې تر پنځو سویی شمیر زیات ؤ حکم وکړ چې پخپلو آسونو سپاره شی، د هغوی سره توری، نیزی، برچی او لیندی هم وی، اته، لس کسان یې په پوسته کې پرېښودل. څرنګه چې دوی نوی د محاذ څخه راغلی وه نو ځکه یې احساسات د مجاهدینو په شان تازه وه، قوماندان ټول آسونه په منډه کړل او محمود د هغوی لار ښونه کوله، کله چې خپل هدف ته نژدی شول نو آسونه یې سست کړل ترڅو غداران خبر نشي، حال دا چې هغوی یو هم پداسې حالت کې نه وه چې خبر شوی وایی، شرابو او خوب هغوی بی سده کړی وه.

قوماندان د محمود په لارښونه هغه ځای محاصره کړ خو عملیات یې تر سهار پوری وځنډول، محمود آمام ته خبر ورکړ چې غازیان را ورسیدل، سعدیه لا تر اوسه پوری د امام په خونه کې وه، آمام د هغې پلار هم د خپل ملګری پوسیله راوغوښتلو.

مخلصین، مریدان او زیارت کوونکی چې د مقدس او آسمانی شخصیت دکرامتونو او راتلوونکی خبرونو د لیدلو لپاره راغلی وه ټول په رانه میدان باندی پراته وه ځکه هغه شخصیت ورته ویلی وه چې راتلوونکی شپه به

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسې هیلی، ارزوګانی او امیدونه اوری او هغه به پوره کوی. دا خلک پداسې وخت کې راوینښ شول چې لا روښنایی نه وه خپره شوی .

هغوی پدی لږ رڼا کې ډېر آسونه ولیدل، په هغې آسونو سپاره پوځیان معلومیدل .

خلک هیڅ پوه نشول، هغوی پدی نه وه خبر چې آسمانی شخصیت . د مړو ژوندی کوونکی، د خدای لمسی او استازی په جومات کې بندی او لاس تړلی پروت دی، هغه اوس د مسلمانانو د ریښتنی خدای په پنجو کې راګیر وه، د غازیانو قوماندان د دمشق اوسیدونکی رُشد بن مسلم وه، هغه خپلو غازیانو ته ویلی وه چې ټول اسلامی هیواد ستاسې په ډاډ خوب کوي، سلطان صلاح الدین ایوبی هر وخت ستاسې سره وی، که هغه تاسې ته نه ښکاری نو زما په سترګو هغه ته وګوری، مونږ ټول ایوبیان یو، که د دی ګروپ کوم کس د پخوانیو پشان خپل ایمان خرڅ کړ نو زه به یې پښی او لاسونه وروتړم او پدی لویه دښته کې به یې وغورځوم، د داسې خلکو د سزا او جزا حکم زه د قاهری څخه نه اخلم بلکې د خپل الله جل جلاله څخه یې اخلم .

رُشدبن مسلم سهار ولیدل چې په خیمو کې هیڅ حرکت او خوږښت نشته، د خیمو اوسیدونکی زر راپورته کیدونکی نه وه، رشد بن مسلم عامو خلکو ته وویل چې شاته ولاړ شی او هلته ودریږي ځکه اوس به هغوی ته مقدس او آسمانی انسان وښودل شي، کله چې عام خلک لری شول نو بیا قوماندان څلور پنځه سپاره د غونډیو په سرونو ودرول چې پیره او څارنه وکړی تر څو هیڅ بهرنی سړی ونه تښتی، نور سپاره یې د آسونو څخه پلی کړل او هغوی ته یې حکم وکړ چې خیمو ته ننوځی او خلک راوباسی، که څوک مقابله وکړي او یا د تیښتی کوښښ وکړي هغه باید ووژنی، هلته د تیښتی سوال نه پیدا کیده ځکه چې ټول بی سده او نیشه پراته وه، رشد بن مسلم لوڅه توره پلاس کې ونیوله او یو خیمی ته ننوت هلته یې ولیدل چې یوه نجلی لوڅه لغړه پرته ده او دوه نارینه هم په څنګ کې ورسره پراته دي، هغه د توری څوکه ور وړاندی کړه او د راپورته کیدو لپاره ې ورته اواز وکړ، هغوی د راپورته کیدو پر ځای راپورته کوونکی ته کنځلی او بد رد وویل بیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې اړخونه بدل کړل او ویده شول، رشد د خپلی توری څوکه زور کړه نو د هغوی په پوستکی کې ورننوته، دری واړه وبړیدل او راپورته شول، هغوی دری واړه د خیمی څخه د باندی میدان ته راوستل شول، په ټولو خیمو کې لوڅی نجونی او نارینه سره ګډ وډ پراته وه او په یوه خیمه کې ډېر د موسیقی او ساز وسایل پراته وه .

د ټولو خیمو څخه کسان میدان ته راوستل شول او پیره وربانده ودرول شوه، اوښان او نور سامان غازیانو پخپل واک او کنترول کې واخیستل ، آمام د رشد بن مسلم سره وُ، آمام هغه سړی هم راوُست چې خپل ځان یې د الله تعالی زوی یعنی لمسی بللو، د هغه لاسونه شاته تړلی شوی وه، هغه یې په هغه میدان کې ودرولو چې بیګاه شپه یې خلکو ته کرامات ښودلی وه، د هغه شاته هماغه پرونۍ پردی ځوړندی وی، نور ملګری یې د هغه په مخکې کښینول چې د ټولو لاسونه شاته تړل شوی وه ټول ساز سامان د هغوی په وړاندی کیښودل شو چې د خیمی څخه پلاس ورغلی وه، آمام خلکو ته اعلان وکړ چې ښه نژدی راشی نو خلک ټول رانژدی شول بیا آمام وویل: تاسې دی سړی ته ووایی چې ځان د الله تعالی زوی او یا استازی ګنی چې خپل لاسونه د رسۍ او پړی څخه خلاص کړی، دا خو مړی ژوندی کولی شی نو زه به د ده یو ملګری ووژنم، هغه دی راژوندی کړی، آمام د رشد څخه توره واخیستله او د هغه د ملګرو څخه یې یو راپورته کړ، چې کله یې توره پورته کړه نو هغه سړی چیغی کړی : ما وبښی، دا سړی ما نشی ژوندی کولایی، دا ډېر غټ ګنګار دی ، د الله تعالی د زوی په خاطر ما مه مړ کوی .

خلکو چې دا لوبه ولیده نو حیران شول خو لا شک یې نه وُ لری شوی، آمام د هغه مقدس سړی چپن او جامی هم له ځان سره راوړی وی، آمام سمدستی د هغه جامی او چپن واغوستل، چاته د ښودلو پرته یې تخته د جامو لاندی کیښودله او چپن یې پری راکش کړه، بیا یې رشد ته وویل چې خپل څلور غشی ویشتوونکی را وړاندی کړی، کله چې غشی ویشتوونکی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلل نو آمام ورته وویل: دیرش ګامه وړاندی ودریږی او بیا زما زړه په نښه کړی او غشی راخوشی کړی، غشی ویشتونکو خپل قوماندان ته وکتل.

محمود هغه ته د شپی ټوله کیسه کړی وه ، رشد بن مسلم غشی ویشتونکو ته حکم وکړ چې غشی ورخوشی کړی، څلور واړو یو ځل څلور غشی خوشی کړل څلور واړه د امام د زړه په برخه کې ونښتل، آمام بیا وویل: اوس څلور کسان راشی زما په زړه باندی څلور خنجرونه په پوره زور سره راخوشی کړی څلور خنجرونه په پوره زور سره ور ویشتل شول او د امام په سینه کې ونښتل.

آمام غشی ویشتوونکو ته وویل : هر یو پخپله لینده کې یو یو غشی کیږدی، پدی وخت کې یې مقدس مداری رامخی ته کړ بیا یې خلکو ته په لوړ اواز وویل : دا سړی ځان ته تل پاتی او نه فنا کیدونکی وایی، اوس به یې زه تاسې ته څرګند کړم چې دا په اصل کې څوک دی.

آمام غشی ویشتوونکو ته وویل: د ده زړه په نښه کړی او غشی پری ورخوشی کړی.

کله چې لیندی راپورته شوی، هغه منډه کړه او د آمام شاته پټ شوه، هغه د مرګ له ویری رپیدلو، د سوال کوونکو په شان یې د خپل ژوند غوښتنه کوله، آمام هغه ته وویل : را وړاندی شه او دی خلکو ته ووایه چې زه د صلیبیانو ورانکاری او مداری یم، آمام د خپلی توری څوکه د هغه په ګیډه کېښوده.

خلکو! مقدس انسان رامخی ته شو او په لوړ اواز یې وویل: زه تل پاتی او نه فنا کیدونکی نه یم، زه ستاسې پشان انسان یم، زه صلیبیانو را لیږلی یم تر څو ستاسې ایمان خراب کړم، پدی کار ماته ډېر مال راکول کیږی.

آمام وویل: د شمعون لور سعدیه همدی د جال غلا کړی وه! اوس مونږ هغه راخوشی کړی.

امام چپن لری کړه، جامی یې وویستلی، د لرګی تخته یې جلا کړه، د رشد یو غازی ته یې ورکړه او ترڅو هغه په ټولو خلکو وګرځوی، آمام خلکو ته وویل چې غشی او خنجرونه پدی تخته باندی ونښتل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی ډرامی د رسوا کیدو څخه وروسته عوامو خلکو ته وویل شول چې تول خایونه او خیمی پخپلو سترګو وګوری، خلک په منډه په تولو خایونو کې خپاره شول، د پردو شاته یو غار جوړ شوی وُ چې هلته د شپی سازنده ګان ناست وه او ساز یې غږولو، خلک چې خیمو ته ولاړل نو هلته د شرابو بدبوی خپره شوی وه، کله چې خلک ښه پوره وګرځیدل نو بیا تول راتول کړی شول او دا ورته وویل شول چې دا تول څه وه او د څه لپاره سرته رسیدل.

هغه دا هم معلوم کړی وه چې بیګانی مړی څوک وه نو هغه یې په رسیو تړلی وه، هغه یې خلکو ته وښودلو، بل سړی یې هم خلکو ته وښودلو چې د بودا سړی په جامه کې د مړی سره راغلی وه، څلور غشی ویشتوونکی او خنجر ویشتونکی هم را وړاندی کړی شول او خلکو ته وښودل شول لنډه دا چې تول راز خلکو ته رسوا شو.

امام خلکو ته وویل: د اسلام زامنو! په غور سره واوری! دا تول د صلیب عبادت کوونکی دی، ستاسې د ایمان او عقیدی د خرابولو لپاره راغلی، تاسې پدی پوهیږی چې هیڅ انسان بل انسان نشی ژوندی کولای، د ځمکی پر مخ دا د الله تعالی قانون دی چې انسانان به نه ژوندی کیږي، د الله جل جلاله ذات یو او واحد لا شریک دی، هغه هیڅ زوی او اولاد نلري، صلیبیان دا ډرامی او چلونه د اسلام د نړولو او بربادولو لپاره پکار اچوي. دا د باطل او کفر بچیان ستاسې د زړورتیا، باتوری او جهاد څخه په ویره کې دي، ستاسې مقابله د جګړی په میدان کې نشی کولایی، په همدی خاطر ستاسې په زړونو کې شیطانی وسوسی اچوی ترڅو تاسې د اسلام د ساتنی لپاره د صلیبیانو په خلاف توره راپورته نکړی، په همدی مصر کې فرعون خبیث خپل ځان الله بللو، حضرت موسی علیه السلام د فرعون جعلی خدایی د نیل په دریاب کې ډوبه کړه، خپل عزت، خپل شان او خپل عظمت وپیژنی! خپل اصلی دښمن په ښه توګه وپیژنی!

خلک چې تول مسلمانان وه یو دم راوپاریدل، هغوی بی علمه او ناپوهه وه نو آور پکی او سخت دریزه وه، هغوی چې دا لوی خبیث او شیطان انسان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیده نو هغه یې د الله تعالی په زوی والی ومنلو خو کله چې د هغه حقیقت او اصلیت ورته څرګند شو نو دومره راوپاریدل چې په هغه شیطان او نوره ډله باندی یې برید او حمله وکړه .

آمام غوښتل دا شیطانان له ځان سره قاهری ته ژوندی بوځی تر څو د هغوی څخه ډېر معلومات واخلی خو د دی لوی ډلی څخه یې راویستل شونی نه بریښیدل .

رشد بن مسلم وویل چې دا خلک باید رامنع کړو چې دوی ونه وژنی خو امام وویل چې د دی خلکو په خلاف زور استعمالول زیان لری ځکه دا ساده خلک دي او زیات به پکې مړه شي.

آمام رشد ته وویل: پریږده چې دا خلک پخپل لاس هغه شیطان ووژنی کوم چې ځان ته یې د الله جل جلاله زوی ویلی تر څو هغوی پدی پوه شی چې دا ګنهګار دی .

آمام، رشد او محمود د خلکو له مخی څخه لری شول، رشد یوی غونډی ته پورته شو او خپلو غازیانو ته یې وویل : تاسې چې چیری یاستی همالته ودریږی، دا خلک مه رامنع کوی.

لږ څنډ وروسته هلته یوازی آمام، رشد، محمود او د هغوی د ډلی کسان پاتی شول او نور خلک ټول پخپله مخه ولاړل، د شپی چې په کوم میدان کې مداری توب ښودل کیده هلته اوس لوی مداری او شیطان سره د خپلو ملګرو توته توته او میده میده پراته ؤ، نجونی هم خلکو وژلی وی، هیڅ مړی هم نه پیژندل کیده، ټول کوفته شوی وه، خلکو خیمی، سامان او ټول شیان چور کړی وه، خلکو د هغه شیطانانو اوښان هم له ځان سره بوتلل، پداسې حال کې چې د رشد د غازیانو نهه آسونه هم ورک وه، ځکه هغوی آسونه خلاص پریښی وه او خپله پلی ګرځیدل، خلکو ته دا څرګنده نه وه چې دا زمونږ د خپل پوځ آسونه دي، داسې څرګندیدله لکه چې سیلی راغلی او هر څه یې له ځان سره وړی وی. اوس باید مونږ قاهری ته ولاړ شو، آمام رشد او محمود ته وویل: دا معامله باید حکومت ته وړاندی شی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

پدی څو ورځو کې چې سلطان صلاح الدین ایوبی کوم احکام نافذ او عملی کړل هغه انقلابی وه، هومره انقلابی چې د هغه نژدی ملګری او دوستان هم حیران شول، تر ټولو لومړی یې د ټولو هغو چارواکو کورونه ولټول چې د علی بن سفیان او غیاث بلبیس په شکمن لست کې وه، چې په هغوی کې دوه دری لوړ پوړی چارواکی هم وه، د هغوی د کورونو څخه زر، ملغلری، مال او ډېری حسینی او ښکلی نجونی راووتلی، له ځینو کورونو نه داسې کسان هم ونیول شو چې د سوډان تکړه جاسوسان وه، څه نور ثبتونه او بیلګی هم پیدا شو، سلطان صلاح الدین ایوبی د چا د رتبی او مقام په نظر کې نیولو څخه پرته حکم وکړ چې دا ټول تر نا معلوم وخت پوری په بند کې واچوی او د مجرمانو پشان سلوک ورسره وکړی، د دی ګام په پورته کولو سره څو لوړ پوړی چارواکی کم او ځایونه یې خالی شول.

سلطان صلاح الدین ایوبی دویم برید په هغې ډلی وکړ چې ځان یې د دین او مذهب اجاره دار بلل.

سلطان صلاح الدین ایوبی ته خپلو سلا کارانو مشوره ورکړه چې د دین او مذهب معامله ډېره نازکه او خطری وی، خلک د جومات د امامانو او خطیبانو مریدان وی.

سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل : پدی کې څومره کسان د مذهب او دین په روح باندی پوهیږي ؟

زه پوهیږم دا ډول امامان یوازی د خپل ځان لپاره کار کوی او خلک د دین او مذهب څخه لری ساتی - د خلکو لپاره د زده کړی غوره ځای جومات دی، ځکه په مسجد او جومات کې دومره اثر وي چې د دین خبره د خلکو زړه ته ښکته کیږي، او دا د جومات د پاکوالی او تقدس اثر دی، خو دلته جوماتونه په غلطه توګه استعمالیږي، په جومات کې اوس امامان خپل ځانونه پیران او مرشدان جوړوي، که زه په جوماتونو کې باعمله علماء ونه ټاکم نو څه وخت وروسته به ټول خلک د امامانو او پیرانو عبادت پیل

Scanned by CamScanner

(c) ketab.com: The Digital Library

کړي، دا بی علمه او بی عمله امامان او پیران ځان د خلکو او الله پاک تر منځ رابطه او واسطه ګڼی او د صلیبیانو په شان عقیده په خلکو کې خپروی او راوجوی پدی توګه هغوی د اصیل اسلام بیخ او بنسټ وباسي .

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل یو لوی عالم او پوه انسان علامه زین الدین علی بن نجاالواعظ د سلا او مشوری لپاره راوغښتلو، دی باعمله انسان خپل ځان ته د څارنی او پلټنی یوه اداره جوړه کړی وه، هغه یو ځلی د صلیبیانو یو لوی پلان خنثی کړی او ډېر جاسوسان یې نیولی وه، هغه په مذهب او د دین په نامه ورانکاری ښه پیژندل ، هغه سلطان صلاح الدین ایوبی ته سلا ورکړه که نن تاسی د هغوی په ضد قدم پورته نه کړو نو ډېر زر به پدی پوه شی چې خلک به د الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم په حکم باندی د عمل کولو اجازه له امامانو څخه غواړی او د هغوی خبره به ورته لومړنی او مخکې ښکاری، اوس صلیبیانو د دین خبری د غلطو عقایدو سره ګډی وډی کړی ، خلکو ته شکونه ، وسوسی او وهمونه په زړه کې اچوی .

سلطان صلاح الدین ایوبی سمدستی یو لیکلی حکم ولیکلو چې د اسلامی هیواد د ټولو جوماتونو د امامانو څخه به د ټولو شیانو امتحان او معلومات علامه زین الدین علی کسان اخلي او هغوی به د علمیت ، اهلیت او تقوی په اساس ټاکی .

سلطان صلاح الدین ایوبی چې د نوی امامانو لپاره کوم شرایط وړاندی کړل هغه دا وه چې هر امام باید د الله تعالی کتاب فرقان حمید او د هغه د پیغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم احادیث لوستلی وی ، عسکری پوهه او روزنه ولری .

سلطان صلاح الدین ایوبی ویل کوم انسان چې د اسلام په سپیڅلی دین پوهیږی هغه کولی شی د قوم قیادت وکړی .

سلطان صلاح الدین ایوبی په ټول هیواد کې هغه لوبی، ډرامی او د ساعت تیری شیان منع کړل چې په هغې کې به جواري کیدله .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی بن سفیان لاس لاندی غړو د لوبو او نورو ساعت تیریو په مرکزونو باندی حملی وکړی چې له هغو ځایونو څخه د ایطالیا د تصویر جوړونکی هغه تصویرونه د نجونو او ځوانانو چې لوڅ و راوویستل .

سلطان صلاح الدین ایوبی دا بد اخلاقه لوبو او ډرامو پر ځای توری وهل، خنجر غورځول ، غشی ویشتل ، د آس سپرلی، پرته د وسلی څخه جګړه، پالوانی او لامبو ته رواج ورکړ او د دی د ځارنی لپاره حکومتی چارواکی وټاکل .

په لومړۍ مسابقه کې سلطان صلاح الدین ایوبی خپله ګډون وکړ او لومړۍ درجه ګټوونکو ته یې ښکلی او تکړه آسونه ورکړل، هغه په مدرسو او جوماتونو کې د علمی او دینی مسابقو لپاره هم ترتیبات ونیول .

سرحدی پوستو او ګروپونو ته یې ځانګړی پاملرنه وکړه، هغه پدی پوهیده چې اطرافی او صحرای اوسیدونکی ډېر زر د وسوسو او تبلیغاتو تر اثر لاندی راځی او تر ټولو د مخه د دښمن تر برید او حملی لاندی هم راځی، د دی پوستو د غازیانو لپاره هغه د بدنی او معنوی خوندی توب ترتیبات ونیول - هغه چې کله د سرحدی ګروپونو ویش او تقسیم کولو نو خپله یې قوماندانانو ته لارښوونی کولی او ډېر سخت او کلک اصول یې ورته وښودل .

د دی پوستو قوماندانان ډېر هوښیار او چالاک خلک او د ټول پوځ څخه غوره شوی غازیان او افسران وه .

رشد بن مسلم هم د همدی غوره شوو قوماندانانو له ډلی څخه یو ؤ، کله چې محمود بن احمد ورته اشاره وکړه نو سمدستی هغه د خپل ګروپ غازیانو سره د صلیبی شیطانانو پسی ورغی او هغوی یې د خپل جرم په سزا ورسول که چیری پخوانی قوماندان وایی نو هغه به په صلیبی شرابو کې خمار او مست پروت ؤ او صلیبی ورانکارو به د خپل لوی شیطان د خلاصون لپاره ور وړاندی شوی وای او هغه به یې د امام یوسف بن آرز او محمود بن احمد له منګلو راخلاص کړی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رشد بن مسلم، محمود بن احمد او امام یوسف بن آرز پخپله خونه کې ناست وه، هغوی د لوی مداری او شیطان کیسه کوله چې د کلی خلکو پخپلو لاسونو کوفته کړی وه، پدی خونه کې علی بن سفیان هم ناست ؤ، هغه د دری واړو څخه معلومات او راپور اخیستی وه، بیا یې هغوی سلطان صلاح الدین ایوبی ته بوتلل، هغه ډېر خوشحاله وه چې دومره لوی شیطانی پلان ختم او برباد شو، خوعلی بن سفیان وویل : یوازی برید او حمله شویده د هغې د اثر ختمولو لپاره ډېر وخت پکار دی، ماته چې څه معلوم دي هغه دا دي چې په خلکو کې د جهاد جذبه ختمه شویده ځکه مونږ ته د سرحدی سیمو څخه پوځیان نه راځی، هغوی مونږ ته غله او څاروی نه راکوي بلکې د مسلمان دښمنانو ته یې ورکوی جوماتونه رنګ او ویجاړ شویدي، خلک د وسوسو او وهمونو ښکار شوی اوس هغوی د مداری پیرانو په هدایاتو عمل کوی مونږ باید د دی خلکو نیغی لاری ته د راوستو لپاره پوره او مکمل پروګرام پیل کړو، که دا ډله نه وی وژل شوی، نو مونږ به په ټولو سیمو کې هغوی ګرځولی او خلک به خپله پوه شوی وایی .

سلطان صلاح الدین په وړاندی تر ټولو ضروری او مهمه مسئله د سوډان څخه د تقی الدین او د هغه د پوځ راویستل وه، هغه چې د کومی ورځی څخه قاهری ته را رسیدلی وه نو پلانونه یې جوړول ، هغه د سوډان جګړی ته پخپله نشو تللی ځکه چې په مصر کې حالاتو ته پام لرل پکار وه، هغه چې کله قاهری ته را ورسیده نو سمدستی یې تقی الدین ته استازی واستولو چې زه اوس قاهری ته را رسیدلی یم - استازی لاړ بیرته راستون شوی وه .

استازی وویل چې تقی الدین ته ډېر زیات زیان رسیدلی او ځینی کسان د دښمن لخوا څخه نیول شوی او ځینی په دښتو او بیابانونو کې ورک دی - اوس یې خپل پاتی پوځ سره یو ځای کړی خو دښمن هر وخت د هغوی په سر موجود وی، هغه ته د برید او حملی وخت هیڅ نه برابریږي، هغه ته د څو ګروپونو اړتیا ده چې په دښمن حملی وکړی او هغوی ته لاره ازاده کړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی څو ګروپونه کماندویان او څو هغه سپاره ګروپونه چې په ځوابی حملو کې یې پوره پوهه لرله د سوډان په لوری د تقی الدین مرستی ته واستول، هغوی به حملی کولی او دښمن به یې په ځان پسی خپرا وه او زیات زیان به یې ورساوه، کماندویانو لاری تشی کړی او مخه یې بلی خواته واړوله.

هغوی ډېر زر بریالی شولد هغوی د پوره قربانۍ او سربښندنی څخه برسیره دا خبره هم وه چې دښمن هم ښه ستومانه او ستړی شو. دښته او بیابان ډېر ګرم او سخت ؤ نو آسونه او اوښان یې له کاره وولیدل.

په سوډان برید سخت ناکام شو، بری یوازی دا وشو چې تقی الدین سره د خپلولوړ پوړو پوځی افسرانو او پوځ سره مصر ته راغی او د پوره ختمیدو څخه وژغورل شول، کله چې تقی الدین د مصر خاوری ته راننوت نو ورته څرګنده شوه چې خپل نیمائی پوځ یې له لاسه ورکړی دی.

***

د سلطان نور الدین زنګی کسب کارانو د اړتیا سره سم لری ویشتوونکی منجنیقونه جوړ کړی وه، چې په هغوی باندی کلا ته ډبری او د اور غونډاری غورځول کیدل.

صلاح الدین ایوبی هغوی ته په کلا کې مهم ځایونه په ګوته کړی وه، پدی مهمو ځایونو کې د سامان زیرمی هم وی، د اور لومړنی غونډاری په هماغه ځای وروغورځول شول چیری چې د سامان زیرمی وی، کله چې اور خپل اصلی ځای ته ورسیده نو لمبی پورته شوی چې دی لمبو د زنګی د غازیانو مورال او حوصله لوړه کړه، غازیانو لری ویشتونکی غشی هم جوړ کړی وه، د هغو د ویشتلو لپاره یې ښه تکړه غازیان غوره کړی وه.

خو د اته، لس غشو څخه وروسته به هغه غازی بیا له کره لویدلو. سلطان نور الدین زنګی یو بل زړور کار وکړ، هغه د خپل پوځ څخه ډېر زړور سرتیری راټول کړل او بیا یې ورته حکم وکړ چې په دروازه برید وکړی، هغوی ته یې د دروازی د ماتولو اړین وسایل ورکړل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د سربښندونکو دا ډله د دروازې په لوري په منډه شوه نو د دیوال څخه پرې صلیبیانو د غشو باران پیل کړ چې څو سربښندونکي زخمیان او څو شهیدان شول. زنګي سمدستي لري ویشتونکي غشي او نور عام غشي ویشتونکي هلته راوغوښتل، هغوی یې هلته نژدې ځای پر ځای کړل او د دروازې په شا او خوا دیوال باندې یې د غشي ویشتلو حکم وکړ، دومره زیات غشي ویشتل پیل شول چې د دیوال سر پکې پټ شو، پدې وخت کې د دروازې ماتوونکو یو بل ګروپ د دروازې په لوري په منډه شو، زنګي د غشو ویشتل نور هم زیات کړل، لږ څنډ وروسته د دیوال په سر باندې د آور څخه ډک بیلرونه را څرګند شول، کله چې د دې بیلرونو د راپورته کوونکو سرونه راښکاره شول هغوی د غشو ښکار وګرځیدل، یو، دوه بیلرونه د باندې راتوی شول نور ټول د دیوال په سر چپه شول، هلته لمبې پورته شوې چې د هغې څخه څرګندیده چې اور غورځوونکي پخپل اور کې وسوځیدل.

د سلطان نور الدین زنګي یو قوماندان چې کله دا طریقه ولیدله هغه پخپل اس پښه واړوله او د کلا بلې دروازې ته ولاړ او هلته یې اړوند قوماندان ته وویل چې په بل لوري کې څه ډول لوبه روانه ده ، دواړو قوماندانانو په بله دروازه کې هم همدا کار پیل کړ، په لومړنۍ برید کې د غازیانو زیات زیان وشو. څومره چې سربښندونکي شهیدان کیدل په هماغه اندازه به یې ملګري تیزیدل او د دروازې په لوري به په منډه کیدل، زنګي غشو ویشتوونکو آور غورځوونکو ته وخت نه ورکاوه، سلطان نور الدین زنګي حکم وکړ چې منجنیقونه باید په کلا کې پرله پسې آور وغورځوی ، کله چې د سلطان نور الدین زنګي سربښندونکو په دوه دروازو برید او حملې ولیدلې نو پرته د حکم څخه په دوه برخو تقسیم شول، یوه برخه د لومړنۍ دروازې او بله شاتنۍ دروازې ته ولاړله، په دواړو دیوالونو باندې دومره ډېرې ویشتل کیدې چې مقاومت یې ختم کړ، پدې وخت کې دواړه دروازې ماتې شوې او ټول سربښندونکي یو دم کلاته ننوتل ، په کلا کې خونړۍ جګړه پیل شوه د کلا په اوسیدونکو کې ګډ وډې او بې نظمي پیل شوه - په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی ګډ وډی کې صلیبی چارواکی له کلا څخه ووتل ، تر ماښام پوری صلیبی پوځ وسله وغورځوله، سلطان نور الدین زنګی ټول مسلمان بندیان له بند څخه راخلاص کړل ، د دی څخه یې وروسته په ټوله کلا کې د صلیبی چارواکو لټون پیل کړ خو هیڅ یو هم پیدا نشو. دا جګړه او فتح د ۱۱۷۳ میلادی کال په آخری دری میاشتو کې سرته ورسیده او کرک فتح شو چې د دی څخه وروسته مسلمانانو ته بیت المقدس ښکاره شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې خزانه پیدا شوه

د صلیبیانو دا کانفرانس ډېر احساساتي او جذباتي وه، هغوی د هرې ماتې، هرې فتح، هر پشاتګ او هر کامیاب پرمختګ څخه وروسته سره کیناستل، پخپلو کې به یې نظریات او معلومات تبادله کول او شراب به یې څښل، هغوی فکر کاوه چې پرته د شرابو او انجونو جنګ نه ګټل کیږي ، هغوی به خپلې لونې او ناموسونه د مسلمانانو سیمو ته د دې لپاره استول چې د مسلمانانو اخلاق پرې خراب کړي ، جاسوسي او ورانکاري وکړي. د خپل لاس لاندې سیمو څخه به یې مسلمانې انجونې راتښتولې او د وخت تیرولو لپاره به یې ورڅخه کار اخیستلو.

جاسوسانو چې کله هغوی ته وویل چې صلاح الدین ایوبي وایي : صلیبیان د ناموسونو سوداګر او مسلمانان یې ساتوونکي دي نو پدې خبره صلیبي چارواکو ډېر وخندل، په هغوی کې یو په صلاح الدین ایوبي پورې مسخره او ټوکه وکړه چې صلاح الدین ایوبي پدې ساده خبره هم نه پوهیږي چې صلیبي ځوانان د دښمن په مقابل کې خپل ځان او بدن سرښندنې او قربانۍ ته وړاندې کوي نو ایا صلیبي نجونې د خپل دښمن د ماتولو لپاره له خپل بدن څخه کار وانخلي ؟

یو بل چارواکي وویل: صلاح الدین ایوبي خوارکي لا پدې اوس هم ندې پوه شوې چې زمونږ سرښندونکو نجونو او د سرو زرو سکو څومره مسلمانو واکمنانو ته ماتې ورکړې او هغوی پدې ماتو باندې ویاړ او فخر هم کوي او د هغې څخه خوند اخلي، هغه به زمونږ څخه د اسلام ناموس او عصمت څه ډول خوندې وساتي چې نور مسلمان واکمنان زمونږ ملګري او پلویان وي .

دا د صلیبیانو د یو کانفرانس حالات او پیښې وې خو (۱۱۷۳) میلادي کال په آخر کې چې کوم کانفرانس د کرک تر فتحې وروسته په بیت المقدس کې وشو د هغه بیا یو بل شان او حالت وُ، هغوی دا ځل په سلطان صلاح الدین ایوبي پورې ټوکې او مسخرې ونکړې ، د هیچا په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شونډو مسکا نه ښکارید، هیچاته دا هم یاد نه وه چې کله به هغوی کیناستل نو شراب به بادیدل.

د کرک څخه هغوی ډېر په شرم او بی عزتۍ سره راتښتیدلی وه، پدی تښتیدونکو کې ریجنالډ هم ؤ کوم چې د کرک د کلا مشر بلکې واکدار ؤ، هغه ډېر جګړه مار او جنګی سړی ؤ، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره د خپل زغری لرونکی پوځ سره یو ځای څو ځله جګړی کړی وی، پدی کانفرانس کې ریمانډ هم ؤ چې د کرک د محاصری په وخت کې یې پوځ د کلا څخه د باندی د سلطان صلاح الدین ایوبی لخوا محاصره شوی وه، ریجنالډ او ریمانډ دواړو داسې پلان جوړ کړی ؤ چې هغوی پری ویاړ او افتخار کولو خو سلطان صلاح الدین ایوبی پرله پسی کرک محاصره کړ او ریمانډ یې داسې راګیر کړ چې خپله محاصره شو او د پلان عملی کیدل ممکن نه شو. د ریمانډ سامان تباه شو او پوځ یې دومره مجبور شو چې مړه آسونه او اوښان به یې خوړل.

په آخر کې نیمایی پوځ ختم شو، څه ژوندی ونیول شول او څه وتښتیدل.

ریجنالډ نیک مرغه ؤ چې د کرک په فتح کې د خلکو د ګډ وډۍ په وخت کې ژوندی راوتښتیده او نورالدین زنګی ته ژوندی پلاس ورنغی چې اوس به پدی کانفرانس کې د ګډون لپاره ژوندی نه وای پاتی ، پدی کانفرانس کې د هغو صلیبی سردارانو شمیر هم کم نه ؤ کوم چې د نایټ لقب یې ګټلی وه، دا لقب به پادشاه هغو خلکو ته ورکولو چې په جګړه کې به یې تر ټولو زیاته میړانه ښکاره کړه بیا به یې هغه ته د سر څخه تر پښو پوری د اوسپنی جامی ورکولی او د نایټ په نامه به یادیده.

پدی کانفرانس کې د عکری لوی بطریق هم ګډون کړی ؤ چې د صلیب د ساتوونکی په نوم یادیده، د دوی برسیره ګایی او د هغه ورور المارک هم وه، د اسلام قسم خوړلی دښمن فلیپ اګستس هم راغلی وه، د صلیبی جاسوسی اداری مشر هرمن او د هغه دوه مرستیالان هم وه ، په لومړی وخت کې هغوی ټول چوپ وه ځکه هر یو د بل څخه شرمیدلو خو بیا فلیپ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اگستس د عکری بطریق اعظم د دی غونډې او کانفرانس د مشر په حیث وټاکلو او د هغه څخه یې د لومړی خبرو کولو غوښتنه وکړه .

د عکری پادری لوی بطریق وویل : زه چې د دی خلکو سره خبری کوم نو ماته شرم راځی ځکه چې دوی ټولو څو څو ځلی خپل قسمونه مات کړی ، ژمنی یې ندی پر ځای کړی او اوس د هغو ټولو سره سره ژوندی او روغ رمټ په بیت المقدس کې ناست دي!

زه د عیسی مسیح په وړاندی شرمیدلی یم، چې کله صلیب ته ګورم نو سترګی می ښکته شي، ایا تاسې ټولو په صلیب باندی خپل لاسونه نه وه ایښی او قسمونه مو نه وه خوړلی چې دښمن به له منځه وړو سره د دی که زمونږ سر پکی قربان شي؟

ایا تاسې ټولو دا قسم نه ؤ خوړلی چې مونږ به د اسلام نوم او نښان ورکوو؟

ایا په تاسې کې څو کسانو زخمونه خوړلی او یا ګیریدلی هم یاستی؟

تاسې شویک مسلمانانو ته ورکړ او خپله ورځخه راوتښتیدلی بیا مو کرک درته وسپارلو ، زه پدی پوهیږم چې څوک میدان ته وړاندی کیږي هغه ماتی هم خوری، د کامیابیو څخه وروسته ماتی څه معنا نلری خو پرله پسی دوه ځلی ماتی دا فکر پیدا کړی چې صلیب یوازی په اروپا کې پاتی او که همداسې حالت وی نو ډېر زر به د اروپا په کلیساګانو کې د مسلمانانو اذانونه واوریدل شی .

فلیپ اگستس په زوره وویل : داسې به هیڅکله هم نه کیږي! د صلیب اعظم ساتوونکیه! داسې به هیڅکله هم نه کیږي، د ماتی څه لاملونه وه چې مونږ په هغې غور او فکر کړیدی، اوس به ستاسې په وړاندی بیا پری غور وکړو.

د عکری بطریق اعظم ورته د طنز په توګه وویل : شاید تاسې به پدی غور ونکړی چې اوس به د مسلمانانو هدف بیت المقدس وی ؟

آیا تاسې د دی څخه ناخبره یاستی چې صلاح الدین ایوبی د بیت المقدس د نیولو قسم خوړلی دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیا تاسې پدی نه پوهیږئ چې د مسلمانانو لومړی قبله بیت المقدس ده ؟
او هغوی به د دی ځای د تر لاسه کولو لپاره خپل ځانونه هم قربانوی؟
فلیپ اگستس وویل: مونږ په مسلمانانو کې د خیانت او غداری تخم کرلی دی؟ مونږ په مسلمانانو کې دومره خائنان او غداران پیدا کړیدی چې د نور الدین زنگی او صلاح الدین ایوبی په لاره کې به خنډونه اچوی او هغوی به په لوږه او تنده ختموی .
د صلیب اعظم ساتوونکی وویل: بیا نو دا کوم مسلمان دی چې ستاسې څخه یې دا دوه کلکی او قوی کلاگانی ونیولی؟
دا له یاده مه باسی چې مسلمانان احساساتی دی! کله چې مسلمان غدار شي د خپل ورور په غاړه چاړه راکاږي، خو چې کله په هغه کې دینی او ملی جذبه او ولوله راوپاریږي نو بیا خپلی غاړی او سرونه سربښندنی ته وړاندی کوي او کفاره ورباندی اداء کوی ، که مسلمان غدار او خائن شي نو هم به پری باور مه کوی! ډېر لری مه ځی، پدی لسو کلنو کې چې څه وشول هغو ته وگوری! د اسلام غدارانو تاسې ته څومره سیمی درکړی؟
ایا په تاسې کې دا همت شته چې مصر ته ولاړ شی؟ نن ورځ مسلمانان د فلسطین په خاوره کې پراته دی ، سبا به ستاسې په سینو باندی ناست وی!
یاد ولری زما دوستانو! که نور الدین زنگی او صلاح الدین ایوبی ستاسې څخه بیت المقدس ونیولو نو بیا اروپا هم درڅخه نیولی شی! یوازی د فلسطین خبره نده، د ځمکی د کومی ټوټی خبره هم نده، اصل مسئله او لانجه د اسلام او صلیب تر منځ ده! دا د دوه دینونو او مذهبونو، فکری او نظریاتی جگړه ده، په دواړو کې د یو ختمول دی ، ایا تاسې د صلیب ختمیدل زغملی شی؟
په غونډه کې جوش او جذبه راپیدا شوه ټولو په یوه خوله وویل : نه مقدس پلاره! داسې هیڅکله هم نشی کیدای! دومره ناهیلی کیدل نه دی پکار.
د عکری بطریق اعظم وویل : بیا نو تاسې په هغو لاملونو غور او فکر وکړی چې ستاسې د پشاتگ سبب شول زه د جگړی په هکله تاسې ته سبق

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او روزنه نشم درکولایی، زه د فکر او عقیدی د میدان ساتوونکی یم، زه د کلیسا ساتوونکی یم، زما د کلیسا په پاکو نجونو قسم چې که ماته لس پاخه او کلک مسلمانان راوسپاری زه به ورڅخه د صلیب عبادت کوونکی جوړ کړم!

تاسې پدی خبره غور وکړی چې ولی ستاسې لوی زغره لرونکی پوځ د مسلمانانو د کم پوځ په مقابل کې ماتی خوري؟ ستاسې پنځه سوه سپاره د سلو پیاده مسلمانانو لخوا څخه ولی ماتی خوری؟

د دی لامل دا دی چې مسلمانان د دین په جذبه او جوش سره جنګیږي! هغوی چې کله ستاسې سره مخامخ کیږي نو د ټولو په ژبه یوه خبره وی فتح یا شهادت! ما اوریدلی دي چې د هغوی کماندویان ستاسې شاته راتاویږي ، ستاسې ملا ماتوی او خپله په غشو سوری سوری کیږي یا ژوندی بیرته خپل ځایونو ته ګرځی! فکر وکړی چې ولی د هغوی لس، لس کسان ستاسې په زرګونی لښکر کې راننوځی؟ دا یوازی دینی او مذهبی لیونتوب دی! هغوی پدی باور لری چې الله تعالی د هغوی سره ملګری دی! د الله جل جلاله رسول هم د هغوی سره دی! هغوی پداسې سختو حالاتو کې د خپلو مشرانو څخه نه بلکې له قران څخه هدایات اخلی! ما قران په غور سره مطالعه کړی، زمونږ په خلاف جګړه قران جهاد بللی چې په هر مسلمان باندی جهاد فرض شوی دی - ان تر دی چې جهاد په لمانځه او نورو عبادتونو غوره او افضل بلل شویدی... تر څو پوری چې تاسې پخپل ځان کې داسی جذبه او جوش راپیدا نکړی د اسلام هیڅ شی نشی خرابولایی .

***

څه جذباتی او احساساتی خبری او کلمات وه چې د عکری لوی پادری او بطریق صلیبی چارواکی ټول په جوش او جذبه راوستل او یو ځل بیا یې په هغوی کې ژوند راپیدا کړ، هغه د دی وینا څخه وروسته رخصت شو او وی ویل : اوس تاسې پخپل منځ کې غور او فکر وکړی چې ستاسې د ناکامی لاملونه څه او څوک څوک پکی ملامت دی؟ څه ډول دا ناکامی په فتحی او بری بدلولای شی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیت المقدس د خپل ژوند او مرګ مسئله وبولی! صلاح الدین ایوبی پرښته نده! ستاسې پشان یو انسان دی، هغه پدی ځواکمن او قوی دی چې ایمان او عقیده یې پخه او کلکه ده!

په غونډه او کانفرانس کې چې کومه ګرمی او ژوندی توب راغی هغه پدی سبب وُ چې څه ځانګړی فیصلی وشوی .

یوه پریکړه دا وه چې ځوابی برید ونشی بلکې صلاح الدین ایوبی او نورالدین زنګی ته د پرمختګ وخت ورکړای شی تر څو هغوی د خپلو ځایونو څخه بنه لری شي، بیا خپاره او ګډ وډ شي. پدی توګه به د هغوی د سامان لاری لری او غیر خوندی شی .

دویمه پریکړه دا وشوه چې یونانیان، بازنطنیان او فرنګیان دي ته چمتو کړایی شي چې د سمندر له لاری په مصر باندی برید وکړی، د مصر په شمال ختیځ باندی خپل پوځونه ښکته کړی او هلته پوځی او عسکری مرکز جوړ کړی ،دا مرکز به د فلسطین د دفاع او په مصر باندی د یرغل لپاره پکار اچول کیږی .

مهمه پریکړه دا وشوه چې په اسلامی سیمو کې د بد اخلاقی لپاره کار نور هم تیز شی او هم د خرابو او غلطو عقایدو خپرول پیل شی .

مخکې وویل شول چې د مصر په سرحدی سیمو کې د صلیبیانو یو تخریبی او ورانکاری پلان رسوا او ټول کار کوونکی یې تباه او کوفته شول کوم چې د بد اخلاقی او اسلامی عقایدو د خرابولو لپاره یې کول .

صلیبی جاسوسانو خپلو چارواکو ته خبر راوړ چې صلیبی پلان ناکام او کوم کسان چې د دی کار کوونکی وه هغوی ټول د خپلو مریدانو او مخلصینو لخوا څخه کوفته او ټوټه ټوټه شول .

په کانفرانس کې دا راپور هم وړاندی شو چې د صلیبیانو تر لاس لاندی سیمو کې د مسلمانانو ژوند تنګ شویدی، هغوی د کاروانونو په شکل هجرت کوی چې په لاره کې پری حملی کیږي - مال، دولت او نجونی یې تښتول کیږي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کانفرانس کې پریکړه وشوه چې د مسلمانانو د ختمولو کار دی همداسې روان وي بلکې هغه دی نور هم تیز شی او هم د هغوی د انجونو څخه د مسلمانانو په خلاف کار واخیستل شي.

په غونډه کې دا پریکړه هم وشوه چې په مسلمانانو کې دی د عیسایت تبلیغ او دعوت زیات شي، د دی لپاره زیات مال او دولت ته اړتیا لیدل کیده چې هغه صلیبی واکمنانو ورکوله خو پدی لاره کې څه ستونزی راپیدا شوی.

یو دا چې مال او دولت به په اوښانو بار وړل کیده نو په لاره کې به غازیانو هغه نیول او یا به د غلو او ډاکوانو له لوری لوټ او تالا کیده. هغوی دا اړتیا حس کړه چې مال او دولت د هماغه سیمو څخه پلاس راشي تر څو وړلو ته یې اړتیا پیدا نشي.

د ډېر وخت څخه پدی خبره غور کیده، د صلیبی جاسوسی اداری مشر جرمنی نژاد هرمن د علی بن سفیان پشان تکړه استاذ او ذهین سړی وه، هغه پدی پوهیده چې د مصر په خاوره کې دومره خزانی شته چې په هغې باندی ټوله دنیا اخیستل کیدای شي خو هغې ته ځان رسول او پلاس راوړل ګران معلومیدل.

دا خزانی د فرعونیانو په قبرونو کې پټی او خښی شوی وي، تاریخ د دی خزانو څخه ناخبره نه ؤ ځکه چې کله به کوم فرعون مړ کیده نو د هغه سره به بی شماره مال او سامان هم په لوی قبر کې کیښودل کیده چې هر قبر د یوی پادشاه مانۍ پشان لوی او غټ وه.

فرعونیانو به پخپل ژوندانه کې د ځان لپاره داسې قبرونه جوړول چې هغه به د هغه د شان او شوکت سره برابر وه او هغه ته به هیڅوک هم نشو رسیدایی، د مرګ څخه وروسته به د هغې ودانۍ دروازی او خوله پداسې توګه بندیدله چې پرته له جوړونکو څخه به بل چاته څرګنده نه وه چې څرنګه خلاصیدای شي، د فرعون تر خښیدو وروسته به یې خپلوانو هغه کسب کاران وژل چې قبر به یې چا جوړ کړی ؤ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرعونیانو دا ګڼله چې دوی خدایان دي او د مرګ څخه وروسته به همداسې شان او شوکت ورته په نصیب وي، هغوی به غرونه او غونډۍ سوری کولی او د هغې لاندې به یې د پادشاهي مانۍ پشان خونې، دهلیزونه او برنډۍ جوړولې چې په هغې کې به ډېر زیات سره زر، سپین زر، ملغلرې، قیمتي ډبرې، د خوراک شیان، شراب او شهد کیښودل کیدل او هم به یې د فرعونیانو مړی مومیایي کول چې خراب نشي. پدې قبرونو بلکې مانیو کې به بګۍ سره د آسونواو ګاډۍ وانانو، کشتۍ سره د کشتۍ وانانو هم وو - د خدمت لپاره به یې غلامان، وینځې او خپلې میرمنې ساتلې.

داسې عادت ، رواج او دود شوی وُ چې د یو انسان د مرګ سره به بې شماره مال، دولت، څاروی، کشتۍ، او بې شماره انسانان یو ځای قبر ته ننباسل کیدل او بیا به په ټولو پسې په ژوندانه د لوی قبر خوله بندیدله، نو هغوی به په څه حالت کې د سا بندیدلو څخه مړه کیدل، د فرعونیانو ځینې مړی اوس هم په لندن او نورو موزیمونو کې ساتل شویدي.

د فرعونیانو دوره چې ختمه شوه، د هغوی څخه وروسته چې څومره حکومتونه راغلل او راځي هغوی ټولو د فرعونیانو هدیرې او قبرونه ولټول او دا لټون لاهم روان دی چې په ځینې سیمو کې دا کار ناشونې بریښیده او بریښي.

مصر پخپل تاریخ کې ډېر پادشاهان لیدلی دی، هر یو قبر لټولی چې څه پلاس ورغلی هغه یې لوټ کړی. تر ټولو زیاته برخه انګریزانو ته پلاس ورغله ځکه چې هلته د هغوی خپل حکومت او نظام وه. نوی وسایلو پدې کار کې د انګریزانو هم سره ډېره مرسته وکړه، اوس هم ویل کیږي چې د مصر خاوره د فرعونیانو د خزانو څخه ډکه ده، که د مصر تاریخ ته په غور سره وکتل شي نو هلته داسې خطرناکې پیښې شوې چې د انسان غوني پرې زړېږي.

د صلیبیانوڅه کسان پخپل پروګرام د فرعونیانو قبرونو ته ورسیدل، هغې ته ننوتل خو بیا معلومه نشوه چې کوم لوری ته غیب شول. کوم چې ژوندي راووتل، هغوی د نورو خلکو لپاره د عبرت درس وګرځیده. نن هم د ځینو خلکو سره دا عقیده ده چې فرعونیان خدایان ندي خو د هغوی سره د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرګ څخه وروسته هم داسې څواک شته چې څوک هلته ورنژدی شي نو سخته سزا ورکوي، پدی ځکه خلک عقیده ساتی چې هر پادشاه د فرعونیانو د خزانی هیله او قصد کړی او هغې ته یې لاس اچولی د هغه پادشاهی او حکومت ختم شوی ځینی خلک بیا دا د فرعونیانو سپره توب او نحوست ګڼی .

د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه مخکې صلیبیانو ته څرګنده وه چې مصر د فرعونی خزانو خاوره او مرکز دی، په همدی خاطر هغوی د مصر په خاوره خپل حکومت جوړول غوښتل، کله چې هغوی پدی پوه شول چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته ماتی ورکول آسان کار ندی نو دا پریکړه یې وکړه چې پخپله د مصریانو پلاس دا خزانی راوباسي او بیا هغه د مسلمانانو په خلاف پکار واچوی. هغوی ته دا معلومات شوی و چې د مصر د حکومت په پخوانیو کاغذونو او پاڼو کې داسې نقشی او اسناد شته چې په هغو کې د فرعونی خزانی معلومات او ځایونه په ګوته شویدی هغه کاغذونو او اسنادو ته ځان رسول څه اسانه کار نه ؤ، صلیبیانو تکړه او هوښیار جاسوسان مصر ته استولی وه چې هغوی د کاغذونو ځایونه په ګوته کړی، او بیا د هغې د تښتولو پلان جوړ کړی .

هغه وخت چې سلطان صلاح الدین ایوبی د شوبک او کرک په جګړو کې بوخت ؤ نو د صلیبیانو د جاسوسی اداری مشر هرمن پدی بریالی شو چې د قاهری یو چارواکی احمر درویش خپل ملګری او پلوی وګرځوی.

احمر درویش سوډانی وه او د هغه په خلاف هیڅ ډول شک او شکایت نه ؤ چې هغه غدار یا خائن دی، سلطان صلاح الدین ایوبی په هغه باور او اعتماد لرلو، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره په بی شمیره جګړو کې برخه اخیستی او نوم یې پیدا کړی ؤ.

وروسته څرګنده شوه چې دا د یوی صلیبی نجلۍ میریا ایستینا کمال وه چې هغه د احمر درویش په دماغو کې د سوډان د خاوری محبت، د سلطان صلاح الدین ایوبی مخالفت او د مصر سوډان په پوله د یو ازاد حکومت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیشه پیدا کړه، هغه پخپله مسلمان ؤ خو صلیبیانو د هغه په دماغ کې دا خبره اچولی وه چې هغه لومړی سوډانی او بیا مسلمان دی. هغه وخت چې نورالدین زنگی د کرک کلا نیولی وه، احمر درویش د صلیبی جاسوسانو سره څو ځلی لیده کاته کړی وه، هغه په دومره پټه توگه لیده کاته کول چې هیچاته هم څرگنده نه وه چې هغه گوندی د دښمن سره اړیکی لری. هغه په دفترونو کې دومره اثر پیدا کړ چې پخوانی اسنادو او کاغذونو ته ورسیده، هغه چې کوم کاغذونه راپټ کړل په هغې کې څو کرښی او لیکی موجودی وی، هغه نقشی یوازی کاغذونه نه بلکې د کاغذ او ټوکر څخه جوړه شوی وی په هغې کې کرښی، لیکنی او څه یاداشتونه وه چې لوستل یې شونی نه وه، هغه کاغذونه او اسناد بل چاته ښودل کیدل هم نه ځکه چې د رسوا کیدو امکان یې زیات وه. څه وخت وروسته د هغې لیکنو څخه مطلب واخیستل شو او دا څرگنده شوه چې د قاهری څخه لری یوه غرنۍ سیمه ده چې هلته ځناور هم نه ځی‌خو په هغه ځای کې د کوم فرعون قبر شته دی.

دا هم څرگندنه وه چې دا لیکنه سمه او صحیح ده او که هسی کرښی ښکل شویدی. پدی کاغذونو کې څه تصویرونه هم ښکل شوی وه چې د هغو څخه ټوله کیسه څرگندیدله.

احمر د خپل قسمت ازمیلو نیت او قصد کړی ؤ، د دی فرعون نوم دویم ریمینس وه، صلیبیانو د دی هدیری د کیندلو لپاره څو تکړه او هوښیار جاسوسان قاهری ته استولی وه، د دی گروپ مشر ایتالوی مارکونی ؤ چې په گرځندوی کې یې پوره تجربه لرله، احمر درویش دی جاسوسانو ته داسې څیری جوړی کړی وی چې هیچا هم نه پیژندل ، دوه کسان یې پخپل کور کې نوکران کړی وه، د دی په بدله کې دا پریکړه شوی وه چې د خزانی څخه چې څه پلاس راځی هغه به د احمر درویش په کور کې زیرمه کیږي. هغه به د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف استعمالیږي، فدایانو ته به ښه پریمانه مال ورکول کیږی کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی ووژل شي او مصر ونیول شي نو هغه به یو ازاد حکومت جوړ شي، چې څه برخه به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر او څه برخه به د سوډان وي، که پدی وخت کې سلطان صلاح الدین ایوبی په صلیبیانو برید وکړي نو باید احمر درویش خپل اړوند پوځ د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف استعمال کړی.

د احمر درویش دماغ د دومره لویی خزانی په حرص کې راګیر شوی ؤ، هغه مارکونی د خپلو دوه جاسوس نوکرانو سره د خزانی په لټون پسی د غرونو سیمی ته واستول. د جاسوس پوسیله یې هرمن ته هم خبر استولی وه چې کار پیل شویدی.

هرمن د صلیبیانو په کانفرانس کې چارواکو ته ویلی وه که دا خزانه راپیدا شوه نو هغه مال او دولت به د مسلمانانو په خلاف پکار اچول کیږي چې پدی باندی به د مصریانو ریښی د مصریانو پوسیله وچی شی.

د ۱۱۷۴ میلادی کال آخری دری میاشتی وی، د قاهری څخه اتلس میله لری یو ځای دری اوښان ولاړ وه چې په هر یو باندی یو یو سړی سپور ؤ، د هغوی څیری او مخونه پټ وه، یو سپور د خپلی چپنی څخه تاؤ شوی کاغذ راوویستلو، هغه یې خلاص کړ او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل: ځای همدا دی! د هغه په اشاره ټول روان شول، دوه غونډۍ د دیوالونو په شان یو بل ته مخامخ ولاړی وی چې د دواړو تر منځ د یو اوښ تیریدو لاره وه، دری واړه یو پر بل پسی هغې تنګی ته ننوتل، د غونډیو شکل او صورت داسې ؤ لکه چې خونی او ودانۍ خو چتونه یې نه وي، د شګو پدی لوی سمندر کې د غرونو دا لړۍ دری څلور کیلو متره پراخه پرته وه، د دی څخه د باندی غونډۍ او کمرونه وه، د هغوی تر شا د سختی خاوری غونډۍ او بیا ورپسی د ماتو ګوډو دیوالونو په شان غونډۍ وی چې په هغی کې ځینی ډېری ډبلی او ځینی ګردی د ستنو پشان تر زر فټو پوری پورته ختلی وی.

د لمر پریوتو څخه وروسته چې ماښام لا نه ؤ تیاره شوی، دا سیمه لکه د پیریانو او جنیاتو په شان ښکاریده، دی سیمی ته هیچا د ننوتو کوښښ نه ؤ کړی، چا به د څه لپاره هلته زړه کولو ځکه چې هلته تللو ته هیڅ اړتیا نه وه، د دښتی او بیابانونو مسافرو ته یوازی اوبه پکاریدی، دا لوړ او وچ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونه چې له لرې څخه په ورځ کې د اور د لمبو پشان بریښیدل د اوبو د یو څاڅکی شک هم پکې نه لیدل کیده، دا ځای د هیڅ لاری په سر نه وُ پروت، د ډېر لرې څخه خلکو ته څرګندیده، خلکو د دې ځای په هکله ډارونکی کیسې اوریدلې، یوه کیسه پکې دا وه چې دا د شیطانانو او بدو روحونو ځای دی، کله چې الله جل جلاله شیطان د آسمان څخه راوشړلو نو په همدې ځای کې رابښکته شو، څرنګه چې پوځی یې اهمیت هم یې نه درلوده نو ځکه پوځیان هم هلته نه ورتلل، پدې سیمه کې پرته د شګو، ډبرو او صحرای ځناورو څخه بل څه نه وه ؟

ښایي په تاریخ کې تر ټولو لومړنی انسانان همدا درې کسان وي چې دې سیمې ته له بهر څخه راغلي وه. هغوی همدې ځای ته راتلل ځکه چې د دې سیمې نقشه د هغوی سره وه، یوازې یوې کرښې شک پیدا کولو چې هلته یوه ویاله ښکل شوې وه حال دا چې هلته د ویالې هیڅ اثر هم نه وُ، هلته د ویالې پر ځای یوه ژوره کنده وه چې د هغې پلن والی لس دولس ګزه وه، د هغه ځای شګو داسې ښودله چې هلته په پخوا وختونو کې اوبه وې ، دا ژوره کنده همداسې د نیل دریاب ته رسیدلې وه، اوښ سپرو ته ډاډ ورکړل شو چې د نقشې سره سم زمونږ مقصدې ځای همدا دی .

پدې سپرو کې یو مارکونی ایتالوی نژاد او دوه نور د هغه ملګری وه چې درې واړه صلیبیان وه، هغوی درې واړه د سلطان صلاح الدین ایوبی یو قوماندان احمر درویش د دویم ریمینس د هدیرې راسپړلو لپاره استولی وه، د نقشې سره سم هغوی سم او صحیح ځای ته راغلي وه، اوس خبره دا وه چې هغوی باید د غرونو د لړۍ منځ ته ننوځی چې اصلی ځای همدا دی او که غلط شوی .

مارکونی خپلو ملګرو ته وویل چې فرعون پداسې ځای کې ځانته هیڅکله هم هدیره نه جوړوي، ځکه چې دا ځای خو تیار جهنم دی، احمر او هرمن مونږ هسې په یو امتحان او ازمیښت کې اچولی یو، دوه نور کسان چې مارکونی یې خپل قوماندان بللو هغه ته هیڅ ونه ویل، ځکه چې هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حکم تابع وه، مارکونی ډېر تکړه صلیبی وه، د همت بایللو سړی نه ؤ، همداسی مخ په وړاندی روان ؤ، هغوی چې څومره تلل په هماغه اندازه د ډبرو او کمرونو شکل بدلیدلو، هغه کمرونه، ډبری او غونډی رنګارنګ وی ، ځینی سری، ځینی بادامی او ځینی خړی وی - هلته د تختو څخه جوړ شوی غونډی هم وی او نیغ ولاړی هم، ځینی مایلی وی چې شګی ورڅخه لاندی راتوی شوی معلومیدی .

چې کله هغوی ښه وړاندی ولاړل نو لاره بنده شوه، مارکونی ښی لوری ته وکتل نو یوه غونډی په منځ کې داسې بیله شوی وه لکه زلزله چې دیوال سره جلا کړی، هغه د درز او بیل شوی ځای څخه وکتل، یوه کوڅه وه چې تر لری ځای پوری تللی وه، د دی درز څخه د اوښ تیرول ګران وه، مارکونی پخپل اوښ سپور پدی کوڅه کې ورننوت خو دواړه پښی یې د دیوالونو سره لګیدلی، هغه دواړه پښی راټولی کړی او د اوښ په شا کیناستلو، شاتنی دواړو سپرو هم همداسی وکړل، د اوښانو بدنونه د دیوالونو سره لګیدل نو خاوری به راتویدی، غونډی په دوه برخو ویشل شوی وه او مخ پورته ولاړه وه، او ډېر لری د دواړو غونډیو څوکی سره نښتی او یو ځای شوی وی. پدی برخه کې تیاره وه خو مخکې روښنایی ښکاریده چې د دی څخه دا هیله پیدا کیده چې کوڅه هلته ختمیدونکی ښکاری او بیا به پراخه میدان وی .

کوڅی اوس د تونل شکل غوره کړی ؤ چې د اوښانو د پښو اواز یو ډول ویرونکی انګازه خپروله، مارکونی همداسې مخ په وړاندی روان ؤ، هلته یوازی همدا یوه لاره وه ځکه نو د لاری د غلطیدو امکان کم ؤ، د روښنایی نښه لږ لږ زیاتیده او پراخیده چې کوڅه مخ په ختمیدو وه. کله چې هغوی د کوڅی اخری سر او خولی ته ورسیدل نو اوښ سره د سپرو نشو تیریدای، دری واړه سپاره د اوښانو غاړو ته رامخکی او راښکته شول ځکه چې د اړخونو څخه نشول ښکته کیدای، اوښان په ډېره سختی سره راوویستل شول، کله چې وړاندی ولاړل نو د یوی کلا پشان لوړ لوړ دیوالونه یې ولیدل دا کلا طبعی وه، غونډی تر دری څلور سوه ګزه پوری مایلی وی او بیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسی نیغی پورته تللی وی. ځینی لوړی او ځینی د هغې څخه ښکته وی، داسې معلومیده چې دا ځای د هر لوری څخه بند دی، هغوی یوی او بلی خواته وګرځیدل آخر یې داسې یوه لاره پیدا کړه چې پیاده پری تللی شول.

مارکونی اوښان هلته چو کړل او خپله روان شول، غونډۍ راتاؤ شوی وه، پښی کلکی لګول پکار وه ځکه چې هلته شګی او خاوری وی او د ښویدو امکان یې لاره، هلته لاره نه وه بلکې د تللو لپاره ځای وه، د ځمکی او غونډیو څخه داسې معلومیده چې دلته د پیړیو پیړیو څخه څوک ندی تیر شوی. هغوی چې کله وړاندی ولاړل نو غونډۍ ښکته تللی وه او لاندی لوری ته یې بله غوندی وه، هغوی خپل قدمونه کلک کلک کیښودل، خو چپ لوری ته ځمکه وار په وار ژوره کیده. دا یوه ډېره ژوره کنده وه، د هغه ځای څخه د ښویدو نتیجه مرګ وُ، د لاری په خوا کې لوړ غر وُ چې دوی ورسره په خوا کې روان وه.

دی خطرناک ګرنګ ته چې را ورسیدل نو د مارکونی څخه یې یو ملګری وپوښتل: ایا پدی باور لری چې د فرعون جنازه او مړی به لدی لارو څخه تیر شوی وی؟

مارکونی وویل: احمر درویش همدا لاره راښودلی وه! څومره چې زه په نقشه پوه شوی یم خو د تیریدو لاره همدا ده، د فرعون تابوت خامخا له بلی لاری څخه تللی دی نو هغه لاره باید مونږ پیدا کړو، هغه به پټه لاره وي چې سیلیو، ګرد او دوړو به اوس بنده کړی وی، که هغه لاره پیدا شوه نو مونږ فرعونی هدیری ته رسیدلای شو.

د مارکونی یو ملګری وویل :که ژوندی پاتی شو نو!

مارکونی وویل: زه پدی هکله تاسې ته ډاډ نشم درکولایی! دومره درته ویلی شم که خزانه پیدا شوه نو تاسې دواړه به ښه مالا مال کړم.

وروسته لاره پراخه او ژوره کنده ختمه شوه ، اوس هغوی د داسې غونډیو په منځ کې تلل چې لمنی یې سره نښتی وی خو لږ وړاندی دواړه سره بالکل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو شوی وه، کله چې هلته ورسیدل نو مخ پورته روان شول چې سل ګزه وړاندی ولاړل نو یوه کوڅه ورته راغله چې مخ ښکته تللی وه .

هغوی چې ولیدل نو د غرونو څوکی نیغی نیغی پورته تللی وی، ډېر ویرونکی ښکاریدل، هغوی ښکته روان شول، هغوی پدی کوڅه کې څو ځلی تاو راتاو شول او بیا یو پراخه ګرد میدان ته ورسیدل، د دی ځای هوا د زغملو نه وه، په غرونو کې یو ډول ځلا معلومیده ځکه چې هلته په خاوره کې کوم فلز ګډ شوی وه په همدی خاطر ګرمی زیاته وه، هر لوری ته غونډی او غرونه وه یوازی څو ګزه ځای هوار معلومیده. هغوی چې څو ګزه مخکې ولاړل نو بیرته له ویری پشا راغلل، هلته یوه لویه پراخه کنده وه چې شګی پکی ځلیدی. شګه دومره ګرمه وه چې دود ورڅخه پورته کیده او لړزیدلو چې د هغې څخه د کندی ژوروالی نه معلومیدل، د دی طبعی ژوری کندی دواړو خواؤ ته طبعی دیوالونه معلومیده چې نیغ ولاړ وه، دا د شګو او خاورو غونډی چې نیغه ولاړه وه، د هغې پلن والی د یو ګز څخه کم ؤ.

ځینی برخی ډېری نری وی چې تیریدل ورباندی ګران وه، که مارکونی بلی غاړی ته تیریدل غوښتل نو همدا یواځنی لاره وه چې د پل صراط پشان وه. د هغې اوږدوالی تر پنځوس ګزو پوری او پلن والی یې تر یو ګز کم وه او لاندی ورڅخه ډېره ژوره ګړنګ وه .

د مارکونی یو ملګری وویل: د دی دیوال په سر د تیریدلو څخه برسیره د ځان وژنی نوری آسانه لاری هم شته !

مارکونی وویل: خزانی په لارو کې پرتی نه وی! مونږ به د همدی لاری څخه بلی غاړی ته ځان رسوؤ.

د مارکونی دویم ملګری وویل:که وښویدو نو جهنم ته به ورسیږو!

مارکونی وویل: ایا مونږ او تاسې په صلیب باندی قسم نه ؤ خوړلی چې د صلیب د عزت ساتلو او د اسلام د بیخ ویستلو لپاره به هر ډول قربانۍ او سربښندنی ته چمتو کیږو ! ایا د جګړی په میدان کې زمونږ ملګری خپل ځانونه نه قربانوی؟ زه د بی زړه خلکو په څیر احمر درویش ته بیرته ورتللی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هغه ته ویلی شم چې د خو پیړیو په تیریدو سره اوس ټولی لاری گودری بندی شوی، کوم ځای چې ویاله وه اوس هغه کمرونه او ډبری دی، نقشه چې کوم ځای کې کمرونه او ډبری ښکاره کوی هلته اوس هیڅ هم نشته خو زه هم ویریږم ، زه بی زړه توب ښایم ، زه درواغ نه وایم!

زه د خپل زړه په مقابل کې جگړه کوم. زما ویره زیاته نکری ملگرو! که تاسې زما سره ملگرتیا نکوی نو تاسې د صلیب سره خیانت کوی . چې د دی سزا به ډېره خطرناکه وي، زه اوس ستاسې څخه مخکې مخکې روان یم، په کوم ځای کې چې د ښویدلو خطر وی هلته لکه د آس په شا چې کینی همداسی کینی او مخ په وړاندی حرکت کوی .

***

هلته پلن والی دومره کم ؤ چې تلل ورباندی شونی نه وه، مارکونی کیناسته لکه د آس په شا چې ناست وی، بیا هغه لږ لږ مخ په وړاندی ځان ښویولو، د دیوال پلن والی کم او گریدلو، مارکونی لاندی وښویده، د هغه پسی یې دویم ملگری هم لاندی راښکته شو، ناڅاپی د دریم ملگری خطرناک او ډارونکی اواز راغی، مارکونی ما ونیسه! خو هغه ته هیڅوک ونه رسیدل، هغه یو لوری ته ځوړند شوی ؤ، د تکیا د نشتوالی په سبب هغه لاندی پریوت، د هغه چیغی اوریدل کیدی چې وار په وار لری کیدی، بیا یو ډب غونډی واوریدل شو او چیغی بندی شوی .

نتیجه څرگنده وه، مارکونی لاندی وکتل خو هیڅ ورته نه ښکاریدل، د مړ کیدونکی صلیبی اوازونه اوس هم په هغه کمرونو کې انگازه کیدل.

دویم ملگری یې وویل : زه پداسې مرگ ځان وژل نه غواړم .

مارکونی هغه ډاډه کړ او مخ په وړاندی ولاړل، دیوال مخ پورته جگیده، مارکونی په ناسته ناسته ښویده، د ژړا اوازونه هلته اوریدل کیدل، د لویدلی او مړه شوی ملگری چیغی هم د کمرونو او غرونو په منځ کې داسې زمزمه کیدی لکه چې د مرگ سوری په دوی هم راخپروی، لږ وروسته دیوال بیا پلن شو، مارکونی شاته د خپل ملگری لاس ونیوه ، د دی څخه مخکې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی نوروادہ تللی شول خو د هوا څپې دومره تیزی وی چې خان کنترولو پکې ګران وه.

هغوی په قلاره قلاره روان وه تر دی چې دیوال ختم شو. مخکې ډبری او کمرونه سخت وه، د دوه کمرونو تر منځ تنګه لاره وه چې دواړه پکې ورننوتل، د مارکونی څخه خپل ملګری وپوښتل: جیفر بیا هیڅکله لیدلی نشو هغه به ضرور مړ شوی وی؟

مارکونی هغه ته وکتل، آفسوس یې وکړ او بیا یې سر وښورولو چې نه! د مارکونی په سترګو کې اوښکی ډنډ شوی، هغه د څه ویلو څخه پرته د خپل ملګری په اوږه لاس وټپولو او مخ په وړاندی روان شول، دا هم یوه کوڅه وه چې لږ لږ پراخیدله مارکونی خپل ملګری ته وویل: مونږ نیک مرغه یو، هر چیری چې ځو یوه لاره مخی ته راځی که ډېری لاری وایی نو بیا د غلطیدو امکان زیات وه، دا کوڅه هم ختمه شوه، مخکی ځای پراخیده او ډېر زیات پراخه شو، ځمکه نوره پورته ختلی وه، هوا تر اوسه پوری تیزه چلیده، مارکونی پدی نه پوهیده چې دوی دی خطرناکی سیمی ته څومره ننوتی دی، هغه دومره پوهیدلوچې د نوری دنیا سره د ده اړیکی شلیدلی دي، هغه د صلیب لپاره لیونی شوی وه، د فرعون د خزانی څخه د هغه یواځنی مقصد دا ؤ چې پدی دولت باندی مسلمانان واخلی او اسلامی هیواد پری تباه او برباد کړي، په ټوله نړۍ باندی د صلیب حکومت او واکمنی راشی - هغه د خپل ویریدلی ملګری سره مخ په وړاندی روان ؤ، د هوا څپی له هماغه لوری څخه راتللی، د غرونو څوکی یو له بل څخه لری کیدی او اسمان څرګندیده، هغوی همداسی پورته روان وه، هغه ودریده او بیا یې خپل ملګری ته وویل: په هوا کې چې کوم بوی دی هغه د دښتی او صحرا نه ښکاري!

ملګری یې مارکونی ته وویل: ستا دماغ خراب شویدی! په دښته کې چې د دښتی او صحرا بوی نه وی نو د څه وی ؟ ته ایتالوی یې شاید تا به د خپل کور بوی حس کړی وی ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی په بل فکر کې ؤ، هغه هوا بوی کوله! هغه خپل ملګری ته وویل: ته ریښتیا وایی، شاید دښتی زما دماغ خراب کړی وي، دلته اوبه نشته، زه دلته د شین چمن، د خرما د ونو او اوبو بوی حس کوم، زه د داسې بوی سره بالکل بلد او اشنا یم! دا زما تجربه ده، داسې ښکاری چې ماته د خپلی شامی حس دوکه راکوي، دلته د اوبو یو څاڅکی هم پیدا کیدایی نشی.

ملګری یې لاس ونیوه او بیا یې ورته وویل: مارکونی! زه هم یو بوی حس کوم، د مرګ بوی، ماته مرګ نژدی کیدونکی ښکاری، راځه چې په کومه لاره راغلی یو په هماغه لاره بیرته ولاړ شو! که ته دا فکر کوی چې زه ډارن او ویریدونکی یم نو ما د جګړی میدان ته ولیږه، د سل مسلمانانو د وژلو څخه مخکې نه مړ کیږم.

مارکونی زیاتی خبری کوونکی سړی نه ؤ، هغه د خپل ملګری په اوږه لاس کیښوده او ویی ویل : مونږ سل مسلمانان نه بلکې په زرګونو مسلمانان وژنو خو خپله به ژوندی پاتی ؤ.

هغه خپل ملګری له ځان سره یو ځای کړ او بیا مخ پورته روان شول، ځمکه په قلاره قلاره پورته کیدله ، لمر سترګه وړاندی تللی وه، سوری اوږده شوی وه، هغوی ډېر زیات ستړی شوی وه، هغوی همداسی مخ په وړاندی تلل چې بلاخره لوړی څوکی ته ورسیدل، شګو د هغوی سترګی پټی کړی وی، مارکونی خپلی سترګی ومښلی او بیا یې ولیدل، مخکې لاره ښکته شوی وه او کوچنۍ غونډیانی وی.

هغه خپل ملګری ته اواز وکړ او کیناسته، بیا یې وویل: که ته د شګلنی دښتی په اړه څه معلومات لری نو تاته به څرګنده وي چې په دښته کې سراب معلومیږي، مخامخ وګوره چې دلته خو سراب نه ښکاری ؟

د هغه ملګری وکتل، سترګی یې پټی کړی، بیا یې خلاصی کړی او په غورسره یې وکتل، ویی ویل: دا سراب نشی کیدایی! هغه ریښتیا هم سراب نه ؤ، هغوی د څو خرماؤ سرونه او څوکی ولیدی، پانی یې شنی وی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر سترګه د غرونو سرونه ته نژدې شوه، د مارکونی نفس وسوځیده، د هغه ملګری خپلې پښې په ځان پسې راښکولې، مارکونی یو دم په شا را روان شو لکه یو ډارونکی شی یې چې لیدلی وي، ملګری یې ورسره ونښتلو او په حیرانتیا سره یې ورته لیدل.

***

هغوی پخپلو سترګو باور نشو کولایی، هلته یې یو لوی او پراخه میدان ولیده چې یو میل یې پلن والی ؤ، د هغې شا او خوا طبعی دیوالونه وه، دا میدان تک شین وه چې لوړ او ژور ؤ، هلته د خرماؤ ډېری ونې او اوبو ښه پریمانی وی ، پدی جهنم کې دا شین ځای غولوونکی معلومیده.

د همدی برخی او سیمی بوی مارکونی حس کړی ؤ، مارکونی ته د دی څخه وړاندی داسې غونډی څرګندیدی چې د ډبرینو تختو څخه جوړی شوی وی چې تور رنګ یې درلوده، د لری څخه دا غرونه نه ښکاریدل او د شنی سیمی خو چا تصور هم نشو کولایی.

مارکونی سمدستی کیناسته او خپل ملګری یې هم کینولو، هغه حیرانوونکی شیان ولیدل، دا دوه انسانان وه چې په لاندی میدان کې پدی لوری را روان وه، هغوی بالکل لوڅ او لغړه وه، د هغوی رنګونه بادامی وه، بل لوری نه یوه ښځه راپیدا شوه چې مخلف لور ته روانه وه، هغه هم لوڅه او لغړه ، د هغې ویښتان خپاره او تر ملا پوری رسیدل، د شکل او صورت څخه دا انسانان وحشی او څنګلی نه معلومیدل.

مارکونی خپل ملګری ته وویل : دا بد روحونه دی! دا انسانان نشی کیدای !

ملګری یې وویل :مارکونی! راځه چې د دی ځای څخه وتښتو، دوی مونږ ژوندی نه پرېږدي!

مارکونی سره لدی چې هغوی یې بد روحونه بلل خو بیا یې هم ویل چې کیدایی شي انسانان وي، هغه دا خبره باوری کوله چې ایا دا انسانان دي کنه؟

مارکونی دری ماشومان ترسترګوشول چې یو په بل پسی یې منډی وهلی نو د هغوی د حرکتونو څخه داسې څرګندیدله چې انسانان دي، نو خپل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګری ته یې وویل : دا انسانان دی څکه زمونږ په شان په ځمکه روان دی ، مارکونی څملاست او په سینه هغې لوری ته ورو ښویده، د هغه ملګری هم ورسره څملاسته، هغوی چې له کوم لوری کتل هغه دیوال عمودی نه بلکې مایل غوندی وؤ، د مارکونی ملګری د مخکې کیدو کوښښ کاوه چې یو دم وښویده او ښکته ولویده، د هغه ځای څخه بیرته راپورته کیدل شونی نه وه، مارکونی شاته وښویده او د داسې غونډی شاته پټ شو چې لاندی یې ښه لیدلی شول .

صلیبی چې کوم ځای ته لویدلی وه هغه څه دیرش څلویښت ګزه لاندی وه چې مایل او خو هغه میلان وه کنده نه وه، مارکونی خپل ملګری لیدلو چې د راختلو کوښښ کوی خو مارکونی د هغه سره هیڅ ډول مرسته نشوه کولای .

هغه دوه لغړ انسانان چې دی لوری ته را روان وه اوس را په منډه شول، مارکونی هغوی دواړه په منډه باندی ولیدل، ملګری یې هغوی نه لیدل، مارکونی هغه ته اواز نشو کولایی ځکه هغه نه غوښتل خپل ځان رسوا کړي. لغړو انسانانو د مارکونی ملګری د شا له لوری کلک ونیولو، د هغه سره توره او یو خنجر وؤ خو د هغې د راویستلو وخت ورته پیدا نشو، هغوی راچپه کړ، هغه ښځه چې بل لوری ته تلله هغې هم رامنډه کړه، ماشومان هم را ورسیدل، هغوی پخپله ژبه چاته اوازونه وکړل، د نامعلوم ځای څخه لس دولس لغړ انسانان راپه منډه شول ، یو د مارکونی د ملګری څخه توره واخیستله او د هغه غاړه یې پری کړه، ټول لغړ انسانان په ګډا او نڅا شول، هغوی هم خندل او هم یې څه زمزمه کول، پدی وخت کې یو بوډا سړی راپیدا شو، د هغه سره د خپل قد په اندازه امساء وه، کله چې نورو هغه ولیده ټول یو نوری ته شول دا بوډا هم لغړ وؤ، د هغه د امساء په څوکه باندی د دوه مارانو سرونه جوړ شوی وه، دا د فرعونیانو ځانګړی نښانی وه، بوډا د مارکونی د ملګری په بدن لاس کیښوده، هغه اوس نه رپیدلو، ځکه مړ شوی وؤ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا خپل یو لاس په هوا کې پورته کړ او څه یې وویل، د دی سره ټول کسان چې هلته راټول شوی وه په سجده پریوتل، بوډا لا هماغسی څه ویل هغه بیا لاس پورته کړ نو ټول د سجدی څخه راپورته شول او ودریدل.

هغې خلکو بوډا ته اشاره وکړه چې دا د دی ځای څخه راښویدلی دی بیا یې مړی پورته کړ او ولاړل.

مارکونی پدی ویریده چې دا خلک پورته رانشی او زما د نیولو کوښښ ونکړی، بیا نو لمر سترګه پریوتله.

مارکونی مرګ ومنلو او دا پریکړه یې وکړه چې د دی خلکو راز معلوم کړی، څو ساعته وروشته هغه په یو لاس کې توره او په بل لاس کې خنجر روان شو هغه همداسی په پورته او لوړه برخه په هغه لوری روان وه په کوم لوری یې چې د هغه د ملګری مړی وړلو، هلته پاس هیڅ خبره هم نه وه، هر لوری ته ویرونکی چوپتیا وه، هغه ښی، چپ او شاته کتل او مخ په وړاندی روان وؤ، هغه خپ خپ اوازونه واوریدل، چې کله هغه اوازونه پورته شول نو ترانی او نغمی زمزمه کیدی.

مارکونی د اوازونو په لوری ورغی نو هلته یې بل شان حالت ولیده.

هلته یو لوی شین چمن وه چې مشعلونه او رڼاګانی بلی وی، په هغې کې نژدی شل، پنځه ویشت نارینه، ښځی او ماشومان په قلاره قلاره نڅیدل او نغمی یې ویلی، د هغوی په منځ کې ډېر زیات اور لمبی وهلی. د دی اور په خوا کې د یو انسان مړی د ځمکی سره موازی ځوړند شوی وؤ چې هغه یې اور ته د کباب کولو لپاره تاوؤلو، دا مړی د مارکونی ملګری وؤ چې هغوانسانانو کبابولو، مارکونی دی زړه بوکنوونکی حالت ته همداسی حیران حیران کتل، بیا هغه ولیدل چې بوډا سړی د کباب شوی مړی څخه غوښه راپری کړه او په نورو خلکو یې وویشله.

د دی بوګنوونکی حالت تر لیدلو وروسته د مارکونی زړه مات شو او بیرته هغه لوری ته وګرځیده د کوم لوری چې راغلی وؤ. هغه ته اوس لاره معلومه وه خو په احتیاط سره روان وؤ، هغه بیا هماغه دیوال ته ورسیده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تصور څخه د زیات کندی په غاړه ولاړ ؤ په کوم کې چې د هغه یو ملګری مخکې لویدلی ؤ، کله چې هغه د خپل ملګری د لویدلو ځای ته راورسید نو لاندی یې د غوریدلو اواز واوریده. هغه پدی پوه شو چې لیوان او ځناور د هغه د ملګری مړی خوری، د هغه بل ملګری انسانانو وخوړ، اوس هوا تیزه نه وه، هغه په ښویدو، ښویدو مخکې ولاړ او له دیوال څخه تیر شو، د شپې په اخری برخه کې هغه ځای ته ورسیده چیری چې د هغوی دری واړه اوښان ولاړ وه، هغه دومره هم ونکړل چې اوبه یې څښلی وایی، سمدستی په یو اوښ سپور شو او دوه نور اوښان یې د ځان سره روان کړل .

***

سبا ماښام مارکونی د یو لوی سوداګر په شکل په قاهره کې د احمر درویش کورته ننوت، احمر چې کله هغه ولیده نو پوښتنه یې ځینی وکړه؟ ته یوازی راغلی دوه نور ملګری دی څه شول؟

مارکونی د ځواب پر ځای په قلاره کیناسته، د هغه حواس پر ځای نه وه، هغه احمر درویش په خپل وړاندی کینولو، بیا یې ورته ټوله کیسه ټکی په ټکي وکړه، احمر د مارکونی په دوه ملګرو هیڅ افسوس او غم ونکړ، کله چې هغه دا واوریدل چې یو ملګری سړی خورو وخوړلو نو هغه د خوشحالی څخه په ګډا شواو وی پوښتل: ایا تا پخپله ولیدل چې د هغوی په بدن جامی نه وی اود بوډا په امساء باندی د دوه مارانو سرونه جوړ شوی وه؟

ایا تا ښه په غور سره وکتل چې هغوی زمونږ د یو کس غوښه وخوړله؟

مارکونی وویل: زه د خوب خبری نه درته کوم! په ما چې څه تیر شوی هغه درته بیانوم او ته راته خاندی !

احمر درویش راپورته شو او د ډېری خوشحالی څخه یې د مارکونی په اوږه لاس کیښوده، هغه یې وښوراوه او بیا یې وویل: نقشی همدا بیانوی کوم چې ته بیانوی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا راز پیدا کړی مارکونی! همدا خلک دی چې زه ورپسی لوغړن وم، دا قوم او اولس له پیړیو څخه همدلته پراته دي، د هغوی په خیال کې به هم دا نه ګرځیدل چې دوی به یو وخت د انسان غوښی خوړلو ته هم اړ شی.

ته دا لیکنی نشی لوستلی، ما لوستی دی ، وایی چې د خزانو ساتنه ماران کوي، خو زما د هدیری ساتنه به انسانان کوي چې د پیړیو څخه وروسته به ځناور او څیرونکی وګرځی.

زما د هدیری سیمی ته چې هر څوک ننوځی هغه به د همدی ساتوونکو انسانانو لخوا څخه خوړل کیږي، د وخت په تیریدو به هغوی لوڅ او لغړ شي، خو کوم ځای چې ما خوښکړی هغه به یې سترونه پټوی- د باندی انسانان به د هغوی ښځی نشی لیدلایی، څوک چې ورته وګوری هغه به ژوندی نه خلاصیږي.

مارکونی وویل : زه خو ژوندی راغلی یم!

احمر درویش وویل: ددی په خاطر چې ته لاندی نه وی تللی! تا چې هلته د تورو تختو غرونه لیدلی په همدی ځای کې د فرعون مړی او خزانه ځای پر ځای شویده، او دا لغړ انسانان د فرعون له وخت څخه د دی ځای پیره او ساتنه کوي! هغوی پیدا کیږي او مړه کیږي، د اولس پیړیو څخه دوی همدلته اوسیږي، زه پدی نه پوهیږم چې دوی څه ډول ژوندی پاتی کیږي، شاید هغوی به د دښتی او څیرونکو ځناورو په شان د انسانانو ښکار کوي او بیا به یې خوری؟ هلته اوبه زیاتی دی ، خرماګانی ښی پریمانه شته، د هغوی ژوندی پاتی کیدل حیرانوونکی ندی! هغوی اوس هم فرعونیان خپل خدایان ګڼی، که د هغوی عقیده بدله شوی وای نو هلته بیا نه پاتی کیدل ... ایا تا د هغوی سره کومه وسله ولیدله؟

مارکونی وویل : ما هیڅ ورسره ونه لیدل! د شپی چې کله هغوی سره یو ځای شول نو پنځه ویشت کسان برابریدل.

احمر درویش وویل :د دی څخه هغوی زیات نشی کیدایی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی وویل: هوا ما د هغوی سره دوه اوښان هم ولیدل، کیدای شي چې ډېر به وی خو ما ورسره یوازی دوه ولیدل.

احمر درویش وویل: نو بیا هغوی حتمًا د باندی هم راوځی! هغوی خامخا د باندی راوځی، هغوی به د مسافرانو د نیولو او ښکار کولو لپاره راوځی! واوره مارکونی! هلته کومه نیغه او هواره لاره شته چې هغوی پری راوځی او بیا بیرته ځی، دا به د غرونو پټه لاره وي، ما چې تاته کومه لاره وښودله، هغه د تللو راتللو لاره نده، هلته کومه روغه او آسانه لاره شته چې د دی سړی خورو څخه معلومیدای شي - ما د دی لپاره لاره او چل برابر کړیدی، لاره دا ده چې هلته برید او حمله وشي، د هغه کمر څخه باید څو کسان ښکته واچوو او قربانی ورکړو! ایا د دی کسانو د وژلو او ژوندی نیولو لپاره ستا څومره کسان پکاریږي؟ تر ټولو لږ کسان ووایه! ته به د هغوی لارښود وی!

مارکونی وویل: زه په پلان باندی پوه شوم! یو پلان زما په ذهن کې هم شته! مونږ هغوی وژلی شو، دوه، دری پکی ژوندی نیولی هم شو، خو زه تاته دا نشم ویلی چې مونږ ته به هغوی هر ډول راز ووایی، هغوی چې د خپلی قبیلی مړی وګوری نو مرګ ته به تیار شي او راز به ونه وایی، زه داسې چل جوړوم چې د هغوی دوه دری کسان وتښتی او مونږ د هغوی پسی شو، پدی توګه به لاره معلومه کړو.

احمر درویش وویل: ته ډېر هوښیار یې مارکونی! ووایه څومره کسان درکړم!

مارکونی وویل: پنځوس! خو زیات کسان به زه پخپله خوښوم، زه به هغوی لټوم، خو د کار پیل کولو څخه مخکې زه خپل شرایط درته وړاندی کوم!

احمر درویش وویل: تاته به د خپلی خوښی سره سم بدله او انعام درکول کیږي!

مارکونی وویل: دومره خطرناک کار زما په مسئولیت او وظیفه کې داخل ندی، زه جاسوس او ورانکاری یم، زه یې د خزانی د لټون لپاره نه یم را استولی، دا ستا شخصی کار دی، زه بدل او انعام نه غواړم، زه برخه او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصه غواړم، که دا پلان کامیاب شي نو ته به د یو ازاد حکومت مشر او واکمن شي او زه به همداسې جاسوس پاتې وم.

احمر درویش وویل: دا پلان او دا کار شخصي ندی مارکوني! دا د مصر، صلیب او سوډان د واکمنۍ پلان دی.

مارکوني پخپله خبره کلک ولاړ و، احمر درویش اړ شو خکه چې هغه پدی پوهیده چې پرته له مارکوني څخه بل څوک د فرعون خزانې ته نشي رسیدایی، د هغه د غوښتنې د پوره کیدو څخه پرته بله چاره نه وه، مارکوني بیا وویل: زه پدی نه پوهیږم چې په دښته او بیابان کې به څومره ورځې پاتې کیږم نو زه خراب خوراک څښاک نشم کولی، ماته دوه دری اوښان زیات راکړی چې هلته یې کباب کوؤ او خورو یې او هم به قدومی نڅا کوونکی زمونږ سره ملګرتیا کوي.

احمر درویش په حیرانتیا سره وویل: قدومی! دومره نازکه او نازولی نڅا کوونکی پداسې خطرناک کار کې ستا سره ولیږم؟ هغه به داسې ځای ته د تللو لپاره د لاسه او راضي نشي؟

مارکوني وویل: هغې ته زیات شي ومنی حتمًا را سره ځی زه به د هغې لپاره داسې شرایط برابر کړم چې هیڅ فکر ونکړی چې مونږ په دښته او خطرناک کار کې بوخت یو، زه د هغې د قدر او قیمت څخه خبر یم.

مونږ د هغه وخت حالات بیانوؤ چې کله به پوځي مشرانو، شتمنو او مالدارو خلکو له ځان سره خپلې محبوبې او ګرانې میرمنې په سفر کې ملګری کولې او که میرمن به یې خوښه نه وه نو یوه نڅا کوونکی به یې له ځان سره ملګری کوله.

په هغه وخت کې حسینو او ښایسته ښځو د سرو زرو څخه هم زیات قیمت او ارزښت لرلو- په همدی خاطر یهودیانو او صلیبیانو د اسلامی امت د ختمولو لپاره د ښځو او شرابو څخه کار اخیستلو.

د مارکوني دا غوښتنه چې هغه به له ځان سره یوه سندر غاړی او نڅا کوونکی ملګری کوی څه حیرانوونکی غوښتنه نه وه خو دا چې قدومی به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان سره کوی حیرانوونکی بریښیده، ځکه قدومی یوه ځوانه نڅا کوونکی وه چې یوازی شتمنو او مالدارو خلکو ته ورتلله، هغه د سوډان اوسیدونکی او د مسلمانی کورنۍ څخه وه، هغه ښایسته او ښکلی وه خو د هغې ناز، نخرې او اداګانی داسې وی چې غټ غټ خلک به یې د خپل تاثیر لاندی راوستل.

دا په تصور کې هم نه راتلله چې د قدومی غوندی نازکه نڅاکوونکی به د مارکونی سره پدی مرګونی او خطرناک صحرایی سفر کې ملګرتیا وکړی، مارکونی د قدومی څخه پرته تللو ته نه چمتو کیدو، احمر درویش بلاخره اړ شو او ژمنه یې وکړه چې قدومی به ورسره ملګری کوی.

په هماغه ورځ د پنځوسو کسانو لټول پیل شو، په قاهره کې د صلیبی جاسوسانو او ورانکارو کمی نه ؤ، مارکونی همدا ورانکاری صلیبیان له ځان سره ملګری کول، ځکه چې هغه یې باوری ملګری وه احمر درویش هم غوښتل چې همدا کسان له ځان سره بوځی که څه هغه هم یوه ورانکاری ډله جوړه کړی وه.

احمر درویش خپل ایمان پلورلی ؤ او هغه کسان یې هم ایمان پلورنی ته برابر کړی وه، دوی ټول د صلاح الدین دښمنان ګرځیدلی او د حسن بن صباح د فدایانو سره یې ناسته پاسته وه.

مارکونی خپله د احمر درویش غوښتنه قدومی ته وړاندی کړه، هغه څه عادی سړی نه ؤ بلکې عسکری او پوځی چارواکی وه، قدومی د احمر درویش تر اثر لاندی وه، هغې زړه نازړه هو وکړه خو چې کله ورته مارکونی د خزانی خبری وکړی نو هغه سمدستی تللو ته چمتو او تیاره شوه.

مارکونی ډېر هوښیار، تجربه کاراو چالاک جاسوس او سیلانی ؤ، هغه د قدومی څخه د مصر مشهوره پخوانی ملکه قلوپطره جوړه کړه، هغی خپل څه احساس او جذبه نلرله، بلکې هغې د خپل ښایست، ځوانی، نڅا او سرو زرو سره مینه او محبت درلوده، قدومی د هغو ښځو له ډلی څخه وه چې فکر یې کاوه ځوانی او ښایست تل پاتی شی دی، مارکونی قدومی ته ونه ویل چې پدی خزانه به څه کیږی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پنځوس کسانو لټون پیل شو چې پدی کار کې پنځلس شل ورځې تیری شوی، پدی کسانو کې زیات صلیبی ورانکاری وه خو څو په کې ایمان پلورونکی مسلمانان هم وه. ټول په اوښانو سپاره شول خو یو ځای ونه وتل بلکې دری، دری، څلور، څلور ولاړل چې ټول د مسافرو او سوداګرو په شکل ښکاریدل.

قدومی د یوی پردی لرونکی میرمنی په توګه روانه شوه، مارکونی د هغی خاوند وګرځیده، د هغوی سره دوه نور کسان ملګری شول چې هغه د ساتونکو په حیث ورسره ملګری وه، پدی دوه کسانو کې یو صلیبی او بل مسلمان وه چې اسماعیل نومیده، اسماعیل د احمر درویش نژدی او باوری سړی ؤ، هغه د خپل ځان په خاطر او د مال په خاطر هر ډول ګناه او جرم ته بډی راوهلی، هغه د کرایی قاتلانو له ډلی څخه ؤ، په ټولنه کې د هغه هیڅ حیثیت او عزت نه ؤ خو د عزت خلکو هغه ته سلامونه کول، مارکونی هم هغه ښه پیژندلو، په هغه یې پوره باور کاوه، دوی ټول د جلا جلا لارو څخه روان شوی وه، هغوی ته اتلس میله لری هغه ځای په ګوته شوی وه چې هلته به ټول سره راټولیدل، د هغوی سره توری، لیندی او غشی هم وه، پړی او د کیندلو سامان هم ورسره ؤ.

د ټولو څخه د مخه مارکونی، قدومی ، اسماعیل او د هغه صلیبی انډیوال خپل ټاکلی شوی ځای ته ورسیدل.

مارکونی هغوی د غرونو منځ ته بوتلل، لمر پریوتی ؤ، هغوی سمدستی خیمی ولګولی، په همدی شپه د هغوی نور ملګری هم راورسیدل اسماعیل قدومی پیژندله خو قدومی هغه نه پیژندلو.

***

یو محاذ هغه وه چې په هغې کې سلطان نورالدین زنګی جنګیدلو، هغه د کرک کلا نیولی او شا خوا سیمی یې تر خپل واک او کنترول لاندی راوستی وی، هغه څو ګروپونه جوړ کړی وه چې لری لری یې ګزمی کولی تر څو صلیبیان ناڅاپی برید ونکړی، دی ګروپونو به د صلیبیانو سره جګړی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولی، نورالدین زنګی د کرک تر فتحی وروسته غوښتل چې د سیمی واک او اختیار د صلاح الدین ایوبی پوځ ته وسپاري، هغه په همدی هیله په کرک کې شپې ورځی تیرولی چې صلاح الدین ایوبی راشي او واک پلاس کې واخلی خو صلاح الدین ایوبی په بل محاذ کې جنګیده کوم چې صلیبی ورانکارو او غدارانو په مصر او قاهره کې خلاص کړی ؤ، دا محاذ او میدان ډېر خطرناک ؤ، صلاح الدین ایوبی پدی پټ میدان کې هم د جنګیدلو استعداد او اهلیت درلود، هغه پدی میدان کې ښه جنګیده او بریالی هم ؤ خو د نوی خلاص شوی محاذ څخه نه ؤ خبر کوم چې احمر درویش، قدومی او مارکونی جوړ کړی ؤ.

د ماښام خوراک او څښاک څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی هغه سالون ته ولاړ په کوم کې به چې هغه خپلو چارواکو ته لارښوونی کولی، هلته د پوځی سالارانو سره علی بن سفیان او غیات بلبیس هم ناست وه، په همدی ورځ صلاح الدین ایوبی ته د سلطان نورالدین زنګی یو لوی او ستر لیکلی پیغام را رسیدلی ؤ، صلاح الدین ایوبی د پیغام ضروری برخی خپلو کسانو ته ولوستلی، هغه لیکلی وه :

ګرانه صلاح الدینه! الله تعالی دی ژوندی او روغ رامټ لره، مسلمانان تاته ډیره اړتیا لري، کرک او شا او خوا سیمی د دښمنانو څخه پاکی شویدی، زمونږ ګروپونه یوی او بلی خواته ګرځی او کله نا کله ورسره صلیبی ورانکاری جګړی هم کوي. صلیبیان مونږ ته دا څرګندوی چې مونږ دلته یو، ستا کماندوی ګروپونه د ستاینی وړ کار کوي، هغوی ډېر لری لری ځی، په هغوی چې تا څومره کار کړی هغوی یې پوره پوره قدر اداء کوي. ستا څارونکی ډېر هوښیار، زړور او سرښندونکی کسان دي، زه د دښمن څخه دومره لری هم د هغوی د حالاتو او د هغوی د هر حرکت څخه خبریږم.

نوی خبره دا ده چې صلیبیان ځوابی حمله او برید نکوي، هغوی مونږ راپاروی چې هلته ورشو او حمله پری وکړو، ته پوهیږی چې د مسلمانانو لومړی قبله بیت المقدس څومره لری پروت دی- زه پوهیږم چې ته د خطرونو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لری والی څخه ویریدونکی انسان نه یې، لاری لری ندی خو خندونه او ستونزی زیاتی دی.

تر بیت المقدس پوری ډیری کلاګانی باید مونږ فتح کړو تر څو بیت المقدس ته ورسیږو، پدی کلاګانو کې څو ډېری قوی او کلکی دی، هغوی د لومړی قبلی د ساتلو لپاره هر لوری ته دفاعی ترتیبات نیولی دی، صلیبیان پدی کوښښ کې دي چې یونانیان، بازنطنیان او فرنګیان دي ته وهڅوی چې د اوبو او سمندر له لاری په مصر حمله وکړي او د مصر په شمال ختیځ برخه کې خپل پوځونه ځای پر ځای کړی، تاسې باید داسې حالاتو ته بالکل چمتو اوسی او د دی حملی د ناکامولو لپاره ترتیبات ونیسی ، تاسې سره باید لری ویشتونکی منجینقونه او آور غورځوونکی غونډاری زیات وي. زما مشوره دا ده که د مصر شمال ختیځ ځمکه او سیمه اجازه درکوی نو دښمن راخوشی کړه چې ساحل ته راشي، په لاره کې ورسره جګړه مه کوه، هغوی ته داسې څرګنده کړه چې مونږ په هیڅ هم خبر نه یو، کله چې پوځونه راښکته شي په کشتیو باندی آور واچوه، بیا پیاده پوځ داسې ځای ته بوځه چې ستا د خوښی وی.

زه ستا د ستونزو څخه ناخبره نه یم، ستاسې استازی ماته ټول حالات بیان کړل، د کعبی په رب مي دی قسم وي! که د صلیبیانو ټولی لښکری او پادشاهان راشي نو د اسلامی امت هیڅ هم نشی کولی، اسلامی امت وینه ورکول پیژنی، دا د سرښندونکو امت دی خو ایمان پلورونکو زمونږ پښو ته ځنځیرونه اچولی دی.

ته په قاهره کې بندی یې او زه د دمشق څخه بلی خواته تللی نشم! ښځی، شرابو او زرو زمونږ په لیکو کې درز اچولی ، که چیری زمونږ په کورونو کې قلاری وای اوس زه او ته دواړه د صلیبیانو په خلاف جنګیدو خو کفارو داسې لاری چاری او طریقی پیدا کړی چې مسلمانان هم کافران شول.

دا کافر مسلمانان دومره بی غیرته او بی حسه شویدی چې د هغوی د لونو او خویندو په حیا ، عزت - عفت او عصمت باندی صلیبیان لویی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي. د کرک مسلمانان په ډېر بد حالت کې وه، د کرک صلیبیانو چې په هغوی کوم ظلمونه کړی وه که د هغی څخه خبر شی نو د وینی اوښکی به توی کړی، زه د قوم خائنان او غداران په څه ډول پوه کړم چې د صلیبیانو د دښمنۍ څخه دوستی ډېره خطرناکه ده .

تا افسوس کړی چې زما پلاس زمونږ خپل ډېر چارواکی ووژل شول .

صلاح الدینه! پدی آفسوس ندی چې ستا پلاس هغوی وژل شویدی، آفسوس پدی خبره دی چې د خیانت او غداری په سبب ووژل شول او پدی کار باندی زمونږ دښمنان صلیبیان خوشحالیږي ځکه چې مسلمان د مسلمان پلاس وژل کیږي تاسې غداران معاف کولی نشی ځکه چې د هغوی سزا وژل دی، زه ستا لپاره سترګی په لار یم! دا ځل چې راځی باید پوځ درسره زیات وي. صلیبیان تا په محاصرو باندی بوختوی او پدی توګه ستا پوځ ختموي، داسې ونشی چې د بیت المقدس په لاره کې بی لاس او پښو شی! ته چې کله راځی نو باید د مصر حالات پوره کنترول کړی بیا راشی، د سوډانیانو په لوری هم خپله پوره توجه او پاملرنه وکړه، ماته څرګنده ده چې ته مالی ستونزی هم لری، زه به ستا سره د مرستی کوښښ کوم، ښه خبره دا ده چې خپلی ستونزی پخپلو وسایلو باندی حل کړی، دا کوښښ هم وکړه چې زر تر زره له قاهری څخه راووځی خو داخلی او بهرنی حالات په نظر کې ساته، الله پاک جل جلاله دی مرسته کوونکی او ناصر شه!

***

صلاح الدین ایوبی په غونډه کې د سلطان نورالدین زنګی پیغام خلکو ته واورولو او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل چې د لرو او اطرافی سیمو څخه اوس مونږ ته پوځیان را روان دي، صلیبیانو چې کوم عقیدوی او فکری سیلاب جوړ کړی ؤ هغه اوس ختم شویدی خو په ځینو سیمو کې یې لا اوس هم اثرات لیدل کیږي یو سیلاب د جوماتونو څخه هم را روان شوی وه چې هغه هم تر کنترول لاندی راغی، صلیبیانو د خپلو ګوډاګیانو پوسیله جوماتونه هم نیولی وه او هلته یې د اسلام په خلاف پروپاګند او تبلیغات

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول - دری څلور صلیب پلوی امامانو دا کار پیل کړی وه، ځینو خپل ځانونه د الله پاک استازی معرفی کولو، داسې خلک هم شته چې هغوی نیغ په نیغ د الله تعالی څخه څه نه غواړي بلکې آمامانو ته نذرانې ورکوي او بیا د هغوی پوسیله شیان غواړي ، هغوی داسې تبلیغات کړی چې عام خلک له الله جل جلاله څخه نیغ په نیغ څه نشی غوښتلی ځکه الله پاک د هغوی خبری نه اوري .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: ما دا گمراه او بی لاری امامان د جوماتونو څخه لری کړل او پر ځای مو داسې آمامان وټاکل چې عقیده یې د قران او حدیث سره برابری وي، هغوی اوس خلکو ته دا تعلیم او زده کړه ورکوي چې الله جل جلاله د مالدار او غریب، حاکم او رعیت، عالم او بی علم ټولو خبره اوري او د ټولو سره اړیکی ټینگوی - د ښه او بد عمل سزا او جزا ورکوي زه پخپل قوم او ملت کې همدا ډول عقیده او فکر لیدل غواړم، هغوی باید خپل خالق او پالوونکی وپیژنی .

دوستانو! تاسې ولیدل چې زمونږ دښمن یوازی په میدان کې جگړه نکوی، بلکې هغوی ستاسې په زړونو کې وسوسی او غلطی خبری اچوی ، یهودیان پدی کار کې تر ټولو مخکې دی .

یهودیان ستاسې سره مخامخ نه جنگیږي، هغوی ستاسې د ایمان خرابولو او کمزوری کولو کوښښ کوی - هغوی پدی کار کې زر نه کامیابیږي خو ناکامی یې هم نشته، داسې وخت به راشي چې دا ذلیل او سپک شوی قوم به مسلمانان په کمزوری حالت کې وگوری او بیا به داسې کار وکړی چې خپل هدف او مقصد ته ورسیږی، د هغوی خنجر به د اسلامی امت په سینه او زړه کې ننوتی وی که خپل تاریخ د دی ذلیل قوم څخه خوندی ساتی نو همدا اوس د هغه فکر وکړی ، خپل قوم ته ورشی ، خپل ځان بادار او نور غلامان مه گنی، په هغوی کې داسې جذبه او احساس راپیدا کړی چې پخپل عزت او ملی وقار باندی ځانونه قربان کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل چې د یهودیانو او صلیبیانو سره ښځی او شتمنی ده او زمونږ سره د دی دواړو حرص او امید ، زمونږ یو کار دا هم دی چې د قوم او ملت د زړونو څخه د ښځی، شرابو او دولت محبت او حرص ختم کړو، د دی لپاره د ایمان قوت او کلکوالی پکار دی .

یو سالار وویل: ښاغلی امیر! مونږ ته هم د دولت او مال اړتیا ده، خرڅونه زیات شویدی، مونږ ته په ډېرو کارونو کې ستونزی پیدا کیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : مونږ به یو بل ته لاس ورکړو او ستونزه به حل کړو! تاسې به دا حقیقت قبلوی چې تل د مسلمانانو سره د مال او پوځ کمبود وی زمونږ محبوب پیغمبر لومړنی جنګ د ۳۱۳ غازیانو پواسطه سرته رسولی وه، د دی څخه وروسته مسلمانان د کفارو سره په همدی تناسب جنګیدل، مسلمانان د مال او دولت د کموالی سره ندی مخامخ بلکې مال او دولت د څو کسانو په لاسونو کې لویدلی دی، زمونږ په قوم کې هم همداسی کار دی، د کوچنیو کوچنیو ریاستونو د واکمنانو سره د مال او دولت لوی لوی زیرمی او ذخیری پرتی دی .

غیاث بلبیس وویل: د مال او دولت ذخیری او زیرمی دلته هم شته! که ستاسې اجازه وي مونږ یو نوی کار پیل کوو .

تاسې ته څرګنده ده چې مصر د خزانو هیواد دی، دلته چې څومره فرعونیان مړه شوی د هغوی سره په هدیرو کې ټوله خزانه خښه شویده، دا خزانی د چا وی؟ دا د هغه قوم او ملت خزانه وه چې هغوی په لوږه او تنده پرېښی وه او خپل ځان ته یې پری سجدی کولی.

د هغه وخت انسانانو فرعون ځکه الله بللو چې هغوی وږی او تږی وه، د هغوی قسمت د فرعونیانو پلاس کې ؤ، د هغوی ژوند او مرګ فرعونیانو په خپل واک اخیستی وه، فرعونیانو پدی غریبو او بی وزلی خلکو غرونه او غونډی کندلی او په هغې کې یې ځانته هدیری جوړولی، هغه هدیری نه بلکې پادشاهی مانی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی پخپلو هدیرو کې د مال او دولت خزانی جوړی کړی کوم چې د ملت او قوم حق ؤ، که ستاسې اجازه وي مونږ به د فرعونیانو هدیری ولټوو او لاس ته راغلی دولت به د خلکو او عوامو د خدمت په لاره کې مصرف کړو.

د غیاث بلبیس په پلوۍ ډېرو کسانو خپل اوازونه پورته کړل، هغوی ټولو وویل: دا سمه خبره ده ښاغلی آمیر!

مونږ مخکې پدی باندی غور او فکر نه ؤ کړی، مونږ د دی د راویستلو لپاره پوځ هم استعمالولی شو، د ښارد خلکو څخه هم پوځ برابرولی شو، هو! هو! غیر پوځی کسان استعمال کړی او هغوی ته مزدوری ورکړی.

په غونډه کې غال مغال جوړ شو او هر چا هر څه ویل، یوازی سلطان صلاح الدین ایوبی چوپ او غلی ناست ؤ، په غونډه کې ډېر وروسته خلک پوه شول چې د هغوی آمیر او سالار چوپ او غلی ناست دی.

په غونډه باندی چوپتیا شوه، سلطان صلاح الدین ایوبی ټولو ته وکتل او بیا یې وویل: زه د دی کار اجازه نشم ورکولایی کوم چې غیاث بلبیس د هغې په هکله غوښتنه وړاندی کړه.

په غونډه بیا چوپتیا خپره شوه، هیچا هم تصور نه کاوه چې سلطان صلاح الدین ایوبی به دا غوښتنه رد کړی.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه نه غواړم چې له مرګ څخه وروسته تاریخ ماته د قبرونو او هدیرو غل او ډاکو ووایی، که تاریخ زه سپک کړم نو دا سپکاوی ستاسې هم دی، راتلونکی ځوځات به وایی چې د صلاح الدین ایوبی سلا کاران او وزیران هم د قبرونو او هدیرو ډاکوان وه، صلیبیان به دا تور نور هم ډېر پورته ښکته کړی، ستاسې د ازادۍ جنګ به غلا او ډاکی وګرځوی او د راتلوونکی ځوځات په وړاندی به یوازی دلته ناست کسان نه بلکی ټول مسلمانان رسوا کړی.

علی بن سفیان وویل: سپین سترګی وببنه ښاغلی آمیر! د لږ وخت لپاره مصر د صلیبیانو په واک کې راغلی ؤ، د ټولو څخه تر مخه هغوی د خزانو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لټول پیل کړل ، د قاهری په اطراف کې چې مونږ د پخوانیو کنډوالو څخه صلیبی او فدای ورانکاری ونیول هغه د پخوانی فرعون قبر او هدیره وه .
هغوی ورڅخه هر څه وړی وه، د صلیبیانو حکومت ډېر پاتی نشو ګنی /هغوی به ټولی خزانی وړی وی .
غیاث بلبیس ریښتیا وایی چې دا خزانی د فرعونیانو نه بلکې د دی ملت حق او مال دی .
زه د دی خبری کولو اجازه غواړم چې دا خزانی راویستل شی او دننی خلکو په ګټه استعمال شی .
سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: او زه به دا هم درته ووایم! که دا خزانی ستاسې مخی ته راغلی نو تاسې به هم فرعونیان شی، انسان ته دا اجازه چا ورکړی وه چې هغه دی ځانته الله ووایی؟ یوازی مال او د مال حرص!
د انسان په وړاندی چا سجده کړی وه؟ بی وزلی او غریبی!
تاسې وایی چې صلیبیانو د فرعون یوه خزانه لوټ کړی ده، زه تاسې ته وایم چې له کله څخه د فرعونیانو مړی د خزانی سره یو ځای خښیدل پیل شول له هماغی وخت څخه د قبرونو غلا او لوټ پیل شو. انسانان د ځناورو په شان د فرعونیانو په قبرونو ور پریوتل، د هغوی دین او ایمان یوازی مال او شتمنی وګرځیده، فرعونیانو هم له خپل مړی سره مال قبر ته وړلو او د قبر غلا همداسی کسب ورځیدلو، وروسته فرعونیانو پداسې ځایونو کې خپل قبرونه او هدیری جوړی کړی چې هلته څوک ونه رسیږي، د مړی وارثانو هغه داسې بند کړل چې هیڅوک یې خلاص نشی کړی .
د فرعونیانو څخه وروسته چې کوم حکومت راغلی هغوی د دی خزانو لټون پیل کړی- زه پوهیږم چې د ځینو فرعونیانو قبرونه هیڅ معلوم ندی .
هغه د ځمکی لاندی مانی دی، تر قیامت پوری به خلک دا هدیری او قبرونه لټوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ټول حکومتونه ولی ختم شول- ځکه چې د هغوی ټوله پاملرنه خزانو ته شوی وه! عامو خلکو ته ویل شوی وه چې مال او دولت عزت دی، که لاس خالی وی نو تاسې او ستاسې اولادونه ټول د هغی خلکو دی چې شتمنی لری !

زما دوستانو! صلاح الدین پدی ډله کې مه ودروی ، زه خپل قوم ته وایم چې اصل عزت دولت او مال نه بلکی ملی وقار او ملی عزت او ایمان دی! دا عزت او عظمت هلته پیدا کیدای شي چې کله زه او د حکومت ټول چارواکی د زړه څخه د مال او دولت حرص او خواهش لری کړو.

یو قوماندان وویل: مونږ د دی خزانو لټون د شخصی کار لپاره نه کوو! مونږ د ملی اړتیاؤ لپاره دا کار سرته رسوؤ.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه پدی پوهیږم چې زما انکار کول به ستاسې خوښ نوی! زما په خبره د پوهیدو لپاره باید تاسې خپل ذهنونه خالی او صفا کړی، ماته خپل عقل وایی چې د باندی څخه راغلی مال او دولت چې د قومی او ملی اړتیاؤ لپاره راځی هغه د چارواکو ایمانونه لړځوی، دا د دولت لعنت دی، که زما سره د آس اخیستلو لپاره مال نه وي نو زه د پوځ سره پلی هم بیت المقدس ته ځم! زه د مړو د قبرونو څخه په راویستلی مال خپل ځان ته شیان اخیستل نه غواړم، زما مقصد او هدف د صلیبیانو څخه بیت المقدس ازادول دی نه د قبرونو په مال باندی آسونه اخیستل .

که تاسې د ملی اړتیاؤ لپاره د فرعونیانو خزانی لټول پیل کړل نو خلک به ټول قبرونه او هدیری ړنګی او خرابی کړی، که د دی خزانو مال ستاسی په وړاندی راغی نو بیا به یو د بل دښمنان شي که دښمنان نشی نو یو بل ته به د شک په سترګه ګوری، چیری چې خزانی پیدا شي هلته انسانی مینه او محبت ختم شي، د حقوق العباد احساس ختم شي، همدی زرو او ملغلرو د انسانانو څخه خدایان جوړ کړي ، هغه خدایان څه شول؟ په آسمانونو کې نه بلکې د ځمکی لاندی دی !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دوستانو! زه د یو نوی ګناه او جرم بنسټ اواساس نږدم! د دی خزانو څخه ځان وساتی! دا د همدی خزانو بد مرغی ده چې ستاسې په منځ کې بیا بیا غداران او ملی خائنان پیدا کیږي.

تاسې چې دوه مړه کوی د هغې پر ځای څلور نور پیدا کیږي، خپل راتلونکی پخپل تدبیر سره جوړ کړی، تاسی مسلمانان یاستی، خپل قسمت کفارو ته پلاس کې مه ورکوی، ګنی ټول به غداران شی ، فرعون مړ شویدی، هغه همداسی د ځمکی لاندی خښ پریږدی .

د غونډی یو ګډون کوونکی وویل : ستاسې د حکم او خوښی څخه پرته مونږ داسې کار نه پیل کوو!

سلطان صلاح الدین ایوبی په خندا غیاث بلبیس ته وویل: تاته نن څرنګه د دی پټو خزانو فکر او خیال پیدا شو! زه خو دلته څلور کاله کیږي چې راغلی یم! مخکې دی ولی دا پلان وړاندی نکړ؟

غیاث بلبیس وویل: ما هیڅکله هم داسې فکر نه وُ کړی! ښاغلی آمیر! " نژدی دوه میاشتی وړاندی ماته یو مامور وویل چې د کتابتون څخه څه پخوانی کاغذونه ورک شویدی، ما ورته وویل چې څه ډول کاغذونه دی ، هغه وویل چې د اهمیت وړ ندی چې ولټول شی، څه نقشی وي چې په هغې کې د فرعون د وخت لیکلی شیان وه، ډېری پخوانی د ټوکر او کاغذ څخه جوړ شوی وی. هغه چې د فرعون نوم واخیست نو زه پوه شوم چې پدی کې به د فرعون د هدیرو او قبرونو اړوند معلومات وي. ما هغه کڅوړی ولیدی چې کاغذونه ورڅخه ورک شوی وه، ما ځکه ورته پاملرنه ونکړه چې پدی پخوانیو لیکنو څوک څه پوهیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : تا سم او صحیح فکر ندی کړی! په مصر کې داسې خلک شته چې پدی لیکنو او اشارو باندی پوهیږی، د دی کاغذونه ورکیدل حیرانوونکی ندی، دا کاغذونه به د خزانی کوم حریص او مینوال پټ کړي وی، زه د هغه کاغذونو سره څه کار نلرم خو زه غل پیدا کول غواړم، ته د دی لټون پیل کړه چې ستاسی کوم ملګری او مامور نه وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی بن سفیان وویل : ماته شک پیدا شوی چې د دی کاغذونو خامخا څه اهمیت شته! زه به د غیاث بلبیس سره پدی هکله خبره وکړم، د ډېرو ورځو څخه زمونږ څارونکی ماته د یوی نامعلومی ډرامی او لوبی راپور راکوی- قدومی یو نامتو نڅا کوونکی ده چې د آمیرانو او شتمنو خلکو د غونډو او مجلسونو د شمعی په نامه شهرت لری، د دری څلور ورځو څخه ورکه ده، د ښار څخه د یوی نڅاکوونکی ورکیدل دومره غټه خبره نده، خو ما قدومی تر نظر لاندی ساتلی وه، ما ته خپلو څارونکو ویلی وه چې هغی ته دوه شکمن کسان ډېر تلل راتلل، یوه ورځ د قدومی د کور څخه پرده لرونکی ښځه ووتله، هغه د یو نا بلد او نا اشنا سوداګر سره ولاړه، زه پدی شکمن یم چې هغې به خپله څیره او شکل بدل کړی وي، ځینو څارونکو خبر راکړیدی چې د جنوب په لوری ځینی شکمن کسان لیدل شویدی، ماته شک پیدا شویدی چې د دی شکمنو کسانو کار به د دی ورک شوی کاغذونو پوری اړه ولری، دا هم کیدای شي چې دا به صلیبی ورانکاری وي، که دا هر څوک وي خو مونږ به د هغوی راز راسپړو.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : خامخا یې معلومات واخلی! دا خزانی د خپل ذهن څخه وباسی، زه پدی پوهیږم چې د خلکو د خدمت او هم د صلیبیانو سره د پریګنده جګړی لپاره مونږ مالی وسایلو ته اړتیا لرو خو زه د هیچا څخه هم مرسته نه غواړم.

ښاغلی نورالدین زنګی د مرستی ژمنه کړیده، خو زه د هغه څخه هم مرسته نه قبلوم!

که مرسته او کومک د سکه ورور څخه هم پلاس راشي دا د سړی عزت، استعداد او ایمان ته خلل رسوی، بیا انسان د خزانو په لټون کې لوغړن ګرځی، د مصر ځمکه شنډه نده! کوښښ وکړی چې همدا ځمکه حاصل درکړی، قوم ته ووایی چې هغوی په حکومت باندی کوم کوم حقوق لری، تر څو هغوی خپل ځانونه غلامان ونه ګڼی، او قوم ته دا په ګوته کړی چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څه مسئولیتونه لری، که قوم د خپلی دندی او مسئولیت څخه مخ وګرځولو نو حقوق بیا پایمالیږي.
ته چې د کومی ځمکی د ساتنی او عزت لپاره خولی او وینی توی نکړی هغه ستا حق نه اداء کوی.
بیا به د دی هیواد واکمنان د باندنیو خزانو په لټون پسی ګرځی، د قوم خلک به ګډ وډ او د کفارو غلامان شی.

***

کومی خزانی ته چې سلطان صلاح الدین ایوبی لاس وروړل هم نه غوښتل د ده یو قوماندان احمر درویش د هغې د لاس ته راوړلو لپاره پنځوس کسان استولی وه.

مارکونی، اسماعیل، قدومی او یو صلیبی مانبام هلته رسیدلی وه، نور ملګری یې هم یو یو راورسیدل ، تر نیمی شپی پوری ټول پنځوس کسان راپوره شول ، دوی داسې ځای غوره کړی وه چې هلته هیڅ مسافر او لاروی نه راتللو ځکه چې دا ځای هم ویرونکی او هم د لاری څخه یو لوری ته پروت ؤ، دا ځای د پولی او سرحد څخه هم ډېر لری پروت ؤ نو د سرحدي ساتونکو له نظره هم لویدلی ؤ، مارکونی خپل ټول کسان د شپی دی ځای ته ننباسل چې بل څوک هغوی ونه ګوری، بیا یې هغوی ته وویل چې پوره دمه او ارام وکړی ځکه چې د دی څخه وروسته نور پیاده او پلی تلل دی، دا سفر او وړاندی تګ د بدن پر ځای دماغ ستړی کوونکی ؤ، مارکونی د قدومی سره خپلی خیمی ته ولاړ.

دوی ټول سبا داسې وخت راپورته شول چې لمر په غونډیو باندی راپورته شوی وه، مارکونی هغوی ټولو ته وویل چې کوم سامان، وسایل او شیان له ځان سره وړل او کوم د پریښودلو دي، هغوی له ځان سره توری، لیندی ، غشی، مضبوطی او کلکی رسی او پړی، کولنګان او قوی جبلونه واخیستل.
مارکونی ټولو ته د لاری د ستونزو او مشکلاتو په هکله هم پوره معلومات ورکړ، د هغه خطرناک دیوال په هکله یې هغوی په ذهنی او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکری لحاظ چمتو او تیار کړل د کوم څخه چې د ده یو ملګری ته لویدلی او د تل لپاره ورک شوی ؤ، مارکونی هغوی ته وویل چې پدی غرونو او تونلونو کې د ښځو د ژړا اوازونه هم شته چې باید ورته ورخطا نشی. هغوی خپل اوښان هم له ځان سره نشول وړلایی ځکه لاره ډېره تنګه او سخته وه.

مارکونی د اوښانو د ساتلو لپاره یو سړی پرېښوده، قدومی هم پدی لارو نشوه تللایی، هغه دا فکر کاوه چې اسانه لاره به خزانی ته پیدا کړی او بیا به قدومی له ځان سره هلته بوځی، د قدومی د ساتنی لپاره هم یو کس ته اړتیا وه چې هغه یوازی اسماعیل کیدای شو.

مارکونی اسماعیل ته وویل: ته به د قدومی سره دلته پاتی کیږې خو فکر دی وی چې ستا حیثیت د هغې په وړاندی د هیڅ سره برابر دی، د دی د ساتنی او خوښی مسئولیت ستا په غاړه دی، زه ډېر زر بیرته راځم بیا به تاسې دواړه د ځان سره بوځم.

مارکونی خپله ډله له ځان سره ملګری کړه او روان شو، هغه دا لاره مخکې لیدلی وه، پرته له ویری او ډار څخه مخ په وړاندی روان ؤ، څومره چې دا کسان وړاندی تلل ویره او ډار پری راتللو، هغوی د دښتو او صحراګانو سره پوره بلدتیا لرله خو داسې ځای یې هیڅکله هم نه ؤ لیدلی.

کله چې هغوی د ژړا ځای ته ورسیدل نو وتریدل او پورته یې کتل، پرته د کوم شک څخه میرمنو او ښځو ژړل، پدی خلکو کې دری څلور کسان داسې هم وه چې هغوی د دی سیمی په هکله ډارونکی کیسی اوریدلی وی چې کومی په خلکو کې مشهوری وی. هغه خپلو صلیبی ملګرو بیان کړی او هغوی یې هم وویرول. هغوی ټول د ویری او ډار تر اثر لاندی راغلی وه خو د کوم شی او دولت چې د دوی سره ژمنه شوی وه هغه د دی ټولو ویرو لری کوونکی او ختموونکی ؤ- بله دا چې دوی د صلیب تنخوا خوړونکی او مارکونی د هغوی مشر او قوماندان ؤ، هغوی د مال، دولت او حکم تر اثر لاندی روان وه، کله چې هغوی د ښځو د ژړا په شان اوازونه واوریدل نو مارکونی ورته وویل چې دا د ښځو ژړا نده او نه بد روحونه دي بلکې هوا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدی ځایو کې همداسی اوازونه پیدا کوي. هغوی ټول ډاریدل او له ویری یې یو بل ته کتل خو مخ په وړاندی روان وه، هغوی ایله مابنام هغه کندی او ژور ځای ته ورسیدل چې هلته په نری دیوال باندی بلی خواته تیریدل او تلل ضروری وه، مارکونی ته هلته ستونزه پیدا شوه، په دیوال باندی د پښو کیښودلو څخه هر یو ویریدلو، مارکونی د ټولو څخه مخکې روان وُ، هغه د دی خطر څخه یو ځل مخکې تیر شوی وُ ، د مارکونی تر شا دویم سړی هم قدم کیښودلو او بیا ټول پسی را روان شول.

د لمر سترګه پدی جهنم کې ډوبه شوی وه، د دی ګټه دا شوه چې خلکو ته د کندی ژور والی نه معلومیده، مارکونی د دیوال څخه تیر شو، ناڅاپی هغه یوه چیغه واوریده چې مخ لاندی روانه وه، د هغې څخه وروسته دویمه چیغه هم واوریدل شوه چې ښکته روانه وه، د دی پسی نوری چیغی هم واوریدل شوی .

کله چې هغوی ټول د دیوال څخه تیر شول او بیا وشمارل شول نو پنځه کسان پکې کم وه، مارکونی هغوی ته وویل چې د دی څخه مخکې نو داسې خطرناک ځای نشته او مونږ خپل مقصدی ځای ته را رسیدلی یو، هغه خپلو ملګرو ته وویل چې بیا به پدی لاره نه راځو بلکې د اسانه لاری څخه به ځو، شپه زیاته تیره شوی وه چې هغوی هماغه ځای ته ورسیدل چې لاندی یې شین چمن او ونی وی. مارکونی خپل ټول کسان هلته غلی او پټ کړل، هغه دوه کسان د ځان سره ملګر کړل او نورو ته یې وویل چې تاسې خپل خوراک وخوری او ویده شی .

هغه د خپلو دوه کسانو سره د ځای او حالاتو لیدلو لپاره ولاړ، لاندی په ژوره کې مرګونی چپوالی وُ، هیڅ رڼا او روښنایی نه ښکاریده، هغه د نژدی تللو څخه ویریده، هغه حمله تر سهار پوری وځنډوله، بیا خپلو ملګری ته ورغی .

***

اسماعیل او قدومی یوازی پاتی شوی وه، قدومی د داسې مجلسونو او غونډو سره عادت وه چې هلته به شراب او دولت د اوبو پشان بهیدل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مارکونی هغه داسې مرګونی ځای ته راوستی او د یو سړی سره یې یوازی پریښی وه.

اسماعیل هغه پیژندله خو قدومی اسماعیل نه پیژندلو، اسماعیل د ګناه او جرمونو د دنیا انسان ؤ، هغه په ښکاره خو دومره ښه سلوک او رویه لرله چې قدومی هغه ډېر قدرمن سړی ګڼلو اسماعیل د هغې سره له خبرو کولو څخه ډډه کوله.

ماښام اسماعیل قدومی ته وریته غوښه ګرمه کړه او شراب یې هم ورته وړاندی کړل بیا یې ورته وویل چې خپل خوراک وکړی او بیا ویده شی، که کله خدمت پیدا شي نو ماته اواز وکړه، بیا د قدومی له خیمی څخه ووت.

قدومی خپله خوراک وکړاوشراب یې هم وڅښل خو یوازی والی هغه زورروله، هغې پخپل حسن، ښکلا او ځوانی باندی فخر او ویاړ کاوه نو ځکه یې دا هیله لرله چې اسماعیل به هغې ته ځان نژدی کړی، پدی ویاړ کې کبر او غرور زیات ؤ، اسماعیل هغې ته هیڅ داسې پاملرنه ونکړه چې قدومی یې هیله لرله، قدومی ته خوب نه ورتللو، هغه د خپلی خیمی څخه ووتله او د اسماعیل خیمی ته ورغله، هغه هم لا ویښ ؤ، د قدومی لپاره یې ډیوه ولګوله ، بیا یې ورڅخه وپوښتل چې څه ته دی اړتیا پیښه شوه ؟ قدومی وویل چې زه ویریږم، بیا د اسماعیل خواته کیناسته او ورڅخه وی پوښتل: ته شاید مسلمان وی ؟

اسماعیل ورته وویل: زما نوم اسماعیل دی خو زه د هیڅ دین پیرونه یم خو ته دا پوښتنه ولی کوی ستا خو د انسانانو سره کار دی ؟

قدومی وویل: هو! ته رښتیا وایی.

د څو شیبو وروسته قدومی بیا په حیرانتیا سره وویل : ته اسماعیل د احمر درویش خاص او ځانګړی سړی؟

قدومی د مارکونی په هکله له اسماعیل څخه وپوښتل چې دا څوک دی او له کوم ځای څخه راغلی دی، ماته مسلمان هم نه ښکاری خو نوم یې سلیمان سکندر دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسماعیل ورته وویل: هغه نه مسلمان او نه د مصر ، سوډان اوسیدونکی دی او نوم یې هم سلیمان سکندر ندی .

قدومی وپوښتل: نو بیا دا څوک او د هغه اصلی نوم څه دی؟

اسماعیل وویل: زه د هغه نوم نشم ښودلایی! د دی راز د ساتلو لپاره ماته مال راکول کیږي، ته باید د هغه په هکله هیڅ هم ونه پوښتی، ته د مال او دولت په بدل کې د دی سړی د خوشحالی او ساعت تیری لپاره رالیږلی شوی یې، دا ستا کسب دی، هغه به تاته د خزانی څخه برخه هم معلومه کړی وی !

قدومی وویل : هغه چې زما سره د کوم شی ژمنه کړی هغه پدی دښته او بیابان کې ډېره کمه ده، زه خو په خزانه کې د برخی په هیله راغلی یم .

اسماعیل وپوښتل: ایا ته پدی ډاډه یې چې هغه خزانه به ده ته پلاس ورشي د کومی په هیله چې ته هم ورسره راغلی یې او بیا به تا ته په هغی برخه پکې درکړی؟

قدومی په کبر سره وویل: زه دومره ارزښناکه نجلی یم چې ما خلک د خزانو په بدل کې اخلی دا سړی خو زما قیمت هم نشی پوره کولای .

اسماعیل په خندا وویل: ترڅو پوری؟

واوره قدومی! دومره کبر مه کوه! د چا سره چې خزانه وي هغه ته به بله قدومی پیدا شي او ته به د لیونیانو پشان په کوڅو کې لوغړنه ګرځی خو هیڅوک به دی هم پوښتنه نکوي.

قدومی وویل : ولی به یې نه کوم؟ دا سړی چې ځان سلیمان سکندر بولی زما د مینی او محبت په جال او لومه کې داسې نښتی چې ماته یې قسمونه خوړل چې زه خزانه یوازی ستا په خاطر راوباسم، هغه ما سکندریی ته له ځان سره بیایی، هلته به د سمندر په غاړه لوی مانی او قصر جوړ وی ، بیا به زه نځا کوونکی نه وم! ایا ته پدی کې څه شک لری؟

اسماعیل قدومی ته وویل: شک ندی بلکې زه په یقین سره دا وایم چې هغه ډېر لوی دروغ ویلی دی - زه د مزدوری لپاره د هغه سره راغلی یم! د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمر درویش خبره زما لپاره د حکم حیثیت لری، هغه ماته وویل چې د ده سره ولاړ شه نو زه ورسره راغلم! دا زما کسب دی، زه کرایی ګنهګار یم، زه په مال او دولت باندی خلک وژنم خو زه دروغ نه وایم، زه هیڅ وخت هم نیولی شوی نه یم، احمر درویش ما هر وخت ساتی، په ما کې بله خرابی یا خوبی دا ده چې زه د میرمنو قدر او درناوی کوم، زه پدی نه پوهیږم چې زه ولی داسې کوم، که ښځه پرده لرونکی وي او که بی پردی زه د دواړو درناوی او عزت کوم، زه ښځی ته دوکه نشم ورکولای، زه تا هم په ناخبری کې پاتی کیدل نه غواړم، زه تاته د دی راز ویل خپل مسئولیت ګنم چې دا خزانه تاته د قصر او مانۍ جوړلو لپاره نه راباسل کیږي بلکې دا د مصر د ختمولو او غلامولو لپاره پکار اچول کیږي، پدی به په مصر کې صلیبی حکومت جوړ وی او د جوماتونو څخه به کلیساوی جوړیږي، که دا کارونه پری ونشول نو بیا به د مصر څخه د باندی وړل کیږي، زه پدی ښه پوهیږم چې ته د مصر سره هیڅ مینه نلری، زه هم ورسره مینه نلرم، ځکه مونږ دواړه کسب کار یو، ګناه زمونږ کسب او عادت ګرځیدلی، زه تاته یوازی دوه خبری کوم : ستا د ځوانی او حسن وخت ډېر لږ پاتی دی، دویمه خبره دا ده چې دی سړی ته د خپل ځان لپاره راوستی یې او په تا ساعت تیروی ، د هغه په نظر ته یوه فاحشه او بدکاره ښځه یې، که هغه په تا رحم او کرم وکړ نو دوه ټنکی به په لاس کې درکړی، که هغه د چا لپاره قصر او مانۍ جوړوی نو هغه به کومه ځوانه نجلۍ وی ته به نه وی، ستا په څیره باندی اوس د ویښتانو په شان نری او نازک خطونه ښکاری چې اوس خو ښایسته او ښکلی ښکاری، لږ وخت وروسته به دا ژور او زیات شي چې د هغې سره به ستا قیمت او ارزښت ختم شی .

اسماعیل په مسکا و او د هغه په خبرو کې توکی او طنز نه هم و، دوکه او غولول نه وه بلکې د دوستی او خپلوی احساس پکې وُ، داسې حقیقت چې قدومی مخکې نه وُ اوریدلی، هغی دا خیال کولو چې اسماعیل به په هغې حمله وکړی خو اسماعیل هغې ته هیڅ اهمیت او ارزښت ورنکړ بلکی هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې څه ورته په ګوته کړه چې دا ټول ستا د څو ورځو لپاره میلمانه دی - قدومی خو د خپل ځان د ستاینې اوریدلو عادی وه، هغې ځان د مصر نامتو ملکه قلو فطره ګڼله، اسماعیل په هغې کې داسې احساس راپیدا کړ چې هغه یې وزنګوله، د اسماعیل خبری د قدومی زړه ته ښکته شوی، شپه تیریدله او د قدومی د سترګو څخه خوب تښتیده، هغی د اسماعیل سره په خبرو خبرو کې شپه تیرول غوښتل، هغې خپله دا هیله پټه نشوه کړای، اسماعیل هم هغه ناهیلی نکړه، د شپې تر اخری برخی پوری دواړو خبری کولی خو په آخر کې د قدومی سترګی پټې شوی.

کله چې د هغې سترګی خلاص شوی نو د اسماعیل په خیمه کې پرته وه خو اسماعیل د خیمی څخه د باندی په کمپله باندی پروت وُ، قدومی هغه راپاڅولو او ورته وی ویل: ما خوب لیدلی دی، ډېر حیرانوونکی دی، ټول می په یاد ندی، چا راته ویل چې د سلیمان سکندر د خزانی څخه د اسماعیل خبری ډېری قیمتی او ارزښتناکی دی.

قدومی وخندل چې خندا یې د یوی نڅا کوونکې په شان نه بلکې د یوی معصومی نجلۍ په شان وه.

***

د لمر په راختلو کې لا څه وخت پاتی وُ، مارکونی د خپل پلان سره سم خپل کسان د شین ځای په سر باندی په مناسبو ځایونو کې ځای پر ځای کړی وه، کله چې سهار روښنایی خپره شوه نو لاندی په شین ځای کې لغړ او لوڅ انسانان راښکاره شول، مارکونی د خپلو ملګرو څخه یو زړور او باتور سړی غوره کړی وُ چې په هماغه مایل ځای باندی ځان ښکته وغورځوی په کوم چې د هغه یو ملګری ښویدلی او د ځنګلی خلکو خوراک شوی وُ.

مارکونی خپل غوره شوی ملګری ته اشاره وکړه چې ځان ښکته وښویوی، هغه په ښوی ځای باندی کیناسته او ښکته وښویده، چې کله لږ لاندی ولاړ نو څو ملاقونه یې وخوړل او په ځمکه پر مخ پریوتو، بیا راپورته او روان شو، دری، څلور ځنګلی کسانو هغه ولیده نو د هغه پسی یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رامنډی کړی، هغوی د خوشحالی څخه چیغی وهلی، کله چې ځنګلی کسان هغه ته رانژدی شول نو څلور غشی په یو ځل له لیندو څخه د هغوی په لوری ووتل او د هغوی په سینو کې ونښتل، دوه نور لغړ کسان هم راپه منډه شول.

هغه هم د غشو ښکار شول. مارکونی د یوی غټی او لوی ډبری پوری ډبله رسی وتړله او بیا یې لاندی وغورځوله، خپلو ملګرو ته یې وویل چې یو یو درسی په مرسته لاندی شین ځای ته ښکته شی.

ټول لاندی ښکته شول، مارکونی رسی راخلاصه کړه او ښکته یې وغورځوله، بیا خپله هم ښکته شو، ټولو توری په لاسونو کې ونیولی او مخ په وړاندی روان شول، څو لوڅ او لغړ کسان ورته په مخ راغلل چې هغوی ووژل ، کوم چې لږ لری وه هغوی په منډه شاته ولاړل ، د مارکونی کسان ورپسی شول، هغه د تښتیدونکو چیغی اوریدلی نو ځکه د همغو چیغو پسی روان شول ، لږ وړاندی یې دری کسان ولیدل، هغوی دری واړه په یو کمر باندی پورته کیدل، مارکونی هم د هغوی پسی په منډه روان ؤ، هغه دری واړه د کمر بل لوری ته واوښتل، مارکونی هم په کمر ور پورته شو، بل لوری ته هغه د تورو ډبرو غرونه ولیدل، هلته د غار او تونل خوله ښکاریده چې یو سړی پکې کړوپ تللی شو، مارکونی په همدی تونل کې ننوت او توره یې پلاس کې نیولی وه، غار او تونل پراخیدلو، هغه د ځینو کسانو د منډو اوازونه واوریدل، هغه هم پسی په منډه شو، دا غار نه بلکې کیندل شوی تونل وه چې فرعون د مړینی څخه مخکې کیندلی وه، تونل څو موړونه لرل چې توره تیاره پکې وه، مارکونی د خلکو خبری هم واوریدلی، هغه همداسې په منډه روان وه چې مخکې یې روښنایی ولیدله چې دری کسان پکې روان معلومیدل، دا د تونل بله خوله وه، مارکونی هغوی وژل نه غوښتل، د هغه پلان ډېر کامیاب ؤ، دری لغړ انسانان د تونل څخه ووتل، مارکونی هم پسی ورووت، د دری کسانو څخه یو ولویده، دا لویدلی سړی هماغه زوړ بوډا وه چې مارکونی په لومړنی سفر کې لیدلی وه، هغه ډېر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا ؤ نو زیات نشو تښتیدلای ، د تونل په خوله کې ډبری او کانی وه ، مخامخ یو تور غر مخ پورته تللی ؤ، مارکونی بوډا سړی راپورته کړ او په اشارو باندی یې پوه کړ چې هغه دوه کسان راوګرځوی، بوډا هغوی ته اواز وکړ نو دواړه ودریدل بوډا دواړه ځان ته راوبلل، هغه د مارکونی سره په مصری ژبه خبری پیل کړی او ویی ویل : زه ستا په ژبه پوهیږم او خبری پری کولایی شم! که ته ما ووژنی نو تاته څه پلاس نه درځی!

مارکونی هم په مصری ژبه پوهیده او خبری یې پری کولای شوی هغه بوډا ته وویل : زه تاسې وژل نه غواړم! زه هغه نور کسان هم وژل نه غواړم، ماته د دی ځای څخه د.وتلو لاره په ګوته کړه!

بوډا د مارکونی څخه وپوښتل : ایا ته د دی ځای څخه وتل غواړی؟

مارکونی وویل: هو! زه ستاسی له پادشاهی څخه وتل غواړم .

بوډا د خپلو ملګرو سره څه وویل، هغوی ډېر ویریدلی وه، بوډا مارکونی ته اشاره وکړه چې ته د دی دواړو سره ولاړ شه دوی به دی نیغی او سمی لاری ته برابر کړی .

بوډا هم ورسره روان شو، د دوه غونډیو په منځ کې روان شول، هغوی د کږو وږو لارو څخه تیر شول او یو لوی میدان ته ورسیدل، مارکونی حیران شو چې پدی ځای کې هم داسې لاره شته دی چې هیڅ پیچومی نلری .

بوډا مارکونی ته وویل: څه اوس په خپله مخ ولاړ شه کنه دلته به لولپه شی: مارکونی هغوی دری واړو ته وویل چې زه بیرته ځم چې هغه نور کسان هم د ځان سره راوباسم! د مارکونی پلاس کې لوڅه توره وه چې هغوی دری واړه ورڅخه ویریدل، هغوی دری واړه ورسره بیرته را روان شول.

مارکونی لاره ښه ولیدله چې بیا پکې غلط نشی، هغوی د تونل څخه تیر شول او شین ځای ته ورسیدل، بوډا مارکونی هغه ځای ته بوتللو چې د ده یو ملګری پکې مخکې همدی خلکو کباب کړی ؤ، مارکونی خپلو ملګرو لتولو، هلته څو لغړ او لوڅ مړی هم پراته وه، ماشومان یې هم وژلی وه، بوډا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی داسې عام وژنه کله نه وه لیدلی، هغه ودریده او په زغم سره یې له مارکونی څخه وپوښتل : دا بی ګناه چې مو ووژل څه پلاس درغلل؟

مارکونی ورته وویل : تاسې زمونږ یو ملګری کباب کړ او ومو خوړ! هغه ستاسې څه خراب کړی وه ؟

بودا وویل : هغه د ګنهګاری دنیا انسان ؤ! هغه زمونږ مقدسی دنیا ته راغلی وه او هغه یې ناپاکه کړه!

مارکونی وپوښتل: تاسې دلته د څه لپاره اوسیږی - د فرعون قبر او هدیره چیری ده؟

بودا وویل : زه د دی دواړو پوښتنو ځواب نشم درکولای !

مارکونی خپلو ملګرو ته وویل چې د دوی ښځی دلته راولی هغوی ونه وژنی!

د مارکونی ملګرو لس، دولس ښځی نژدی راوستی، چې دوه دری پکی زړی او نوری ځوانی وی! دوه، دری پکی ماشومان هم وه، ټول لوڅ او لغړ وه، هغوی غنم رنګی او تور وه، شکل او صورت یې هم ښه ؤ، د هغوی ویښتان تر ملا ګانو رسیدلی او ځلیدونکی وه .

مارکونی بودا سړی ته وویل:ایا تاسې دا خوښوی چې ستاسې په وړاندی ستاسې د ښځو بی عزتی وشي او بیا ووژل شی؟

بودا وویل :ایا تاسې د دوی څخه مخکی مانه وژنی؟

مارکونی وویل : نه !

بودا وویل: واوره د ګُنګاری دنیا اوسیدونکیه! ستاسې ښځی په جامو کې پټی وی ، تاسې هغه په پردو کې پټی ساتی خو هغه د بد اخلاقی او بی حیایی څخه نه منع کیږي، تاسې د ښځو په خاطر حکومتونه او هیوادونه قربانوی ښځی نځوی او هغه د ګناهونو وسیله ګرځوی، زمونږ ښځی سره د دی چې لوڅی او لغړی دی خو ستاسی د ښځو پشان بداخلاقه او بی حیا ندی ، زمونږ هیڅ نارینه د بل چا ښځی ته په هغه سترګه نه ګوري لکه تاسې چې په کوم بد نظر باندی ښځو ته ګوری ، زه ستاسې کتل هم زمونږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځو ته نشم زغملی، تاسې د فرعون خزانه ټوله له ځان سره یوسی خو زما لوښو ته به نه ورنژدې کیږی .

مارکونی وویل : زه ستاسي سره ژمنه کوم که د دی غرونو راز مو راته څرګند کړ! نو ستاسې عزت به ستاسې پلاس کې درکړم!

بوډا په طنز سره وویل : د ډاکو په وعدو او ژمنو باور نشی کیدای - د چا په سترګو کې چې حرص وي د هغه په وړاندی عزت اهمیت نلری! د هغوی په ژبه ژمنی کیږي خو بیا د همدی ژبو پوسیله ماتیږي، ته د داسې دنیا سړی یې چې په مال او دولت باندی ښځی قربانیږي، واوره ای نا بلد او نا اشنا! ته مصری نه یې، ستا په سترګو کې د سمندر ځلا ښکاری د نیل روښنایی پکی نشته، ستا له بدن څخه ماته د بلی دنیا بوی راځی .

مارکونی وویل : زه د فرعون د هدیری په لټولو پسی راغلی یم! ماته هماغه ځای په ګوته کړی .

بوډا وویل: زه یې درته ښایم ! زه درته یوه خبره مخکې ویل هم غواړم هغه دا چې د خزانی څخه ته ژوندی نشی راوتلی او هغه پلاس نه درځی .

مارکونی وپوښتل : ایا ستاسې ملګری هلته پټ شوی چې ما وژنی؟

بوډا وویل: نه! ستا د وژلو لپاره نور زما سره څوک ندی پاتی، ستا خپل ملګری به تا ووژنی، ستا مړی به هیڅوک لدی ځای څخه ونه باسی .

مارکونی وپوښتل: ته په غیبو پوهیږی او د راتلوونکی وخت خبر ورکولای شی ؟

بوډا ځواب ورکړ: نه! ما تیر شوی وخت لیدلی دی ، چا چې مخکې وخت د زړه په سترګو او د عقل په رڼا کې لیدلی وی هغه په راتلوونکی باندی ښه پوهیږي، مرګ ستا په سترګو کې بریښی .

مارکونی په کړس کړس وخندل او وی ویل : ته وحشی او ځنګلی بوډا یې! ماته ووایه چې هغه هدیره چیری ده، زه د هغې د لټولو پسی دومره لری راغلی یم .

بوډا وویل : ستا په وړاندی ده! هغه مخاخ لوړ ځای کې !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی څه فکر وکړ او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل : دا ښځې په عزت او درناوی سره وساتی، د دی بوډا خبری اثری کوی، د ده دوه ملګرو ته هم څه ونه وایی، د هغوی سره ملګرتیا پیدا کړی ، زه به تر هغې پوری قدومی او اسماعیل راولم، مارکونی په هغه لاره ولاړ چې د تونل له لاری بهرته وتلی وه .

***

مارکونی د هغې لاری څخه ووتلو کومه چې ورته بوډا سړی ښودلی وه، هغه ته دا معلومات ؤ چې د دی لاری قدومی او اسماعیل ته څه ډول رسیدای شي، هغه په هماغه لوری روان شو، چې کله یې دوه میله سفر وکړ نو هماغه ځای ته ورسیده چیری چې دی د خپلو ملګرو سره دی خطرناک ځای ته ننوتی ؤ، هغه خپلی خیمی ته ولاړ. هغه اسماعیل او قدومی دواړه په یوه خیمه کې ناست ولیدل ، د هغه د څیری رنګ بدل شو.

د حکم په څیریی اسماعیل ته وویل: ما تاته ویلی نه وه چې ته به د خپل حیثیت په چوکات کې اوسیږې، ته د دی سره څه کار لری چې ورسره ناست یې؟

قدومی وویل: ایا زه به پدی دښته او بیابان کې همداسې یوازی ناسته وای؟ ما هغه خپله ځان ته راغوښتی دی !

مارکونی قدومی ته وویل: ته ما یوازی د خپل ځان لپاره راوستی یی! زه تاته بدله او مزدوری درکوم، زه تا د بل چا سره لیدل نه غواړم ! پخپل کور کې سل کسان هم راغوښتلی شی خو دلته ته زما وینځه او خادمه یې !

مخکې شپه اسماعیل قدومی ته د مارکونی په هکله داسې څه ویلی وه چې د هغې په زړه کې شک پیدا شوی ؤ، اوس هغې ته څرګنده شوه چې دا هسی سوداګر دی، کله چې مارکونی هغې ته خپله وینځه او خدمت کوونکی وویله نو د هغې په زړه کې کرکه ، حسد او نفرت په جوش راغی، هغه د ښه او بد انسان په توپیر او فرق باندی پوه شو، حال دا چې اسماعیل هغې ته نه ؤ ویلی چې زه ښه سړی یم بلکې هغه ورته ویلی وه چې زه د کرایی قاتل او وژونکی یم، قدومی مارکونی پریښودلی هم نشو ځکه چې هغه د بدلی او مزدوری په اخیستلو سره راغلی وه، هغه خپله مزدوری لا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې له مارکونی څخه اخیستی او په کور کې یې ایښی وه، مارکونی د مزدورۍ څخه برسیره د هغې سره په خزانه کې د برخی ژمنه هم کړی وه، خو اوس داسې معلومیده چې مارکونی له خپلی ژمنی څخه ګرځیدونکی دی! قدومی دا ونه زغملی شول چې مارکونی د اسماعیل سره بد سلوک وکړي.

اسماعیل مارکونی ته په حیرانتیا سره کتل، هغه مارکونی له مټ څخه ونیولو او لږ لری یې بوتللو بیا یې ورته په خپ اواز وویل : احمر درویش شاید تاته زما په هکله څه نه وي ویلی، ته ما نه پیژنی خو زه تا ښه پیژنم! ته زما د هیواد او مملکت ریښی غوڅوی، زه ډېر لوی ګونګار یم چې ستا سره په کرایه باندی راغلی یم؟ زه تا خپل پادشاه او مشر نشم منلی! زه به خپله پوره مزدوری او بدله اخلم! که خزانه راووتله نو په هغې که به هم برخه درڅخه غواړم.

مارکونی هغه ته د یو قوماندان په توګه وویل: ته به دا خبری د احمر درویش سره کوی ! ته دلته زما تر لاس لاندی راغلی یې، خزانه چې راوځی هغه به زما پلاس کې وی ! زه چې چیری غواړم هغه وړلای شم.

اسماعیل د مخکې په شان په خپ اواز او مسکا سره مارکونی ته وویل: سلیمان سکندره ! زه پوهیږم چې ته مارکونی یې سلیمان سکندر نه یې، زه یو عادی مجرم یم، زه تاته وایم چې ستا سلوک او رویه به زما څخه د مجرم پر ځای یو مصری مسلمان جوړ کړی ، او دا درته هم وایم چې یو مسلمان بیا د مذهبی او دینی احساس تر اثر لاندی دومره راځی چې که هغه جذبه په مړی کې پیدا شي نو هم راپاڅیږي او خپل کار کوي، ستا فایده پدی کې ده چې ما همداسی پخپل حال مجرم پریږدی او احساس می راژوندی نکړی.

مارکونی پدی پوه شو چې اسماعیل خطرناک او پټ رازی سړی دی ، د هغه سره پدی وخت کې دښمنی کول خطرناک کار دی. هغه د اسماعیل په اوږه لاس کیښوده او ورته وی ویل: ته هسې ورخطا شوی ، ما دا ویل غوښتل چې داسې فاحشی باید زما او ستا په دماغو باندی سپری نشی، دا ډېره چالاکه ښځه ده، دا زما او ستا په منځ کې اختلاف پیدا کوي او بیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوله خزانه ځانته وړی ! ما خپل دښمن مه بوله، احمر درویش تاته ندی ویلی چې هغه ستا په هکله څه فکر کړی!

اسماعیل د مارکونی څخه وپوښتل : ایا ته پدی باور لری چې خزانه به پلاس درشي؟.پلاس راغلی ده! مارکونی ځواب ورکړ: زه ستاسې دواړو پسی راغلی یم!

اسماعیل په ژور نظر هغه ته کتل! قدومی هم ورته په ژور نظر کتل پیل کړل، د هغوی په څیرو باندی خفګان او ناخوښی څرګنده ګډکاریده، مارکونی هغه ملګری ته اواز وکړ چې د آوښانو ساتلو لپاره یې ساتلی ؤ.

هغه ته یې وویل چې خیمی راټولی کړی او هم ټول اوښان یو په بل پسی وتړی .

***

مارکونی، اسماعیل، قدومی، آوښان او خیمی ټول هغه ځای ته ورسول چیری چې د هغه نور ملګری د ځنګلی خلکو سره د خزانی تر څنګ ناست وه، هلته د فرعون هدیره او قبر ؤ، قدومی چې شین چمن او سموره سیمه ولیده نو ډېره حیرانه شوه، دا د یو غره په لمن کې شین او سمسوره ځای وه، د غره د لمنی څخه اوبه راخوټیدی، دا طبعی چینه وه، مارکونی د لوخ او لغړ بوډا څنګ ته ورغی، هغه د قبر او هدیری ځای معلومول غوښتل .

قدومی د اسماعیل سره یوی او بلی خواته ګرځیده، هغې د یو کوچنی ماشوم مړی په وینو کې لت پت ولیده، هغه کوچنی مړی او په وینو کې ډوب ؤ، قدومی له ویری څخه ولړځیده، لږ مخکې چې ولاړه نو څو مړی یې یو ځای ولیدل دا د لویانو مړی وه، په هغوی کې غشی نښتی وه کله چې هغه د اسماعیل سره لږ وړاندی ولاړه نو څو نور مړی یې هم ولیدل چې په وینو کې لت پت پراته دی، په هغوی کې د څلور، پنځو ماشومانو مړی هم وه، د ټولو مړو خولی او سترګی خلاصی او په څیرو یې د غم او خفګان اثار څرګندیدل، قدومی خو د یوی حسینی او خوږی دنیا ښځه وه هغې داسې هیبت ناک او بوګنوونکی حالت په خوب کې هم نه ؤ لیدلی. هغې چې کله د یو ډېر کوچنی ماشوم مړی په وینو کې لت پت ولیده نو د خولی څخه یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیغه ووته- د مارکونی ملګرو چې چیغه واوریدله نو هغې لوری ته یې ورمنډه کړه، په قدومی بی سدی او بی هوشی راغلی او اسماعیل هغه په دواړو لاسونو را نیولی وه .

د مارکونی ملګرو ته وویل شول چې قدومی د مړو په لیدلو باندی چیغی کړی .

یو کس د قدومی لپاره د اوبو پسی منډه کړه، قدومی ډېر زر راپه خود شوه، هغې وپوښتل: دا وژل شوی څوک دی او ولی وژل شویدی؟

اسماعیل ته خو دا حالات هیڅ څرګند نه وه، د مارکونی ملګری هغی ته وویل چې دا خلک څوک دي او ولی وژل شویدی !

قدومی د اسماعیل په لوری وکتل! د هغه رنګ هم تک زیړ شوی ؤ.

اسماعیل وویل: زمونږ څخه دا خلک غوره وه چې د دی خزانی ساتنه یې کوله، دا لغړ او لوڅ سړی خواره د امانت ساتوونکی وه چې خپل ځان یې قربان کړ خو راز یې رسوا نکړ، که هغوی د فرعون خزانه راویستلی وای نو چا هغوی لیدل خو دوی د دی امانت ساتونکی وه او مونږ ډاکوان یو، هغوی ځنګلیان او مونږ خپل ځان پر مخ تللی ګنو، دا ټوله د مارکونی بد مرغی ده .

زه د دی خزانی څخه هیڅ شی هم نه اخلم د کومی لپاره چې دومره بی ګناه انسانان وژل شویدی! قدومی وویل : د هغوی سره هیڅ ډول وسله نه لیدل کیږي، دا ټول بی وسلی او خالی لاس ښکاري.

پدی وخت کې مارکونی د بوډا سړی سره د یو کمر شاته تللی ؤ، بوډا هغه ته ویلی وه: پورته ولاړ شه، هلته به تاته یوه لویه ډبره ښکاره شي چې ته به پری د کمر ګمان کوی، که هغه ډبره دی لری کړه نو تاته به د فرعون د هدیری او قبر دروازه ښکاره شي چیری چې د فرعون مړی او خزانه هر څه پراته دی .

دا ډبره د کیښودلو د ورځی څخه را پدخوا تر نن ورځی پوری چا نده بی ځایه کړی ، د پنځلس پیړیو څخه راپدیخوا چا لاس هم ندی پری لګولی. مونږ د پنځلس پیړیو څخه د دی هدیری او خزانی ساتنه کوو، زه د فرعون د مړینی پیښی داسې درته بیانولی شم لکه چې زما په وړاندی مړ شوی وی ،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کیسی ماته پلار او نیکه اورولی دي، هغه ته خپل پلار نیکه اورولی وي، پدی توګه د پنځلس پیړیو پیښی زما په سینه کې ساتلی شوی او ما خپل راتلوونکی نسل ته بیان کړی.

مارکونی په ورخطایی سره وویل: زه دا خبری بیا وروسته اوریدل غواړم! په ډبره باندی ور وخوت، د هغه پدی هیڅ باوری نه وُ چې ګوندی دا مخروطی ډبره به راجدا کیدای شي، هغه د یو او بل لوری څخه کتل خو هیڅ درز پکې نه معلومیده، نو بیرته لاندی راښکته شو.

زه پوهیږم چې ته پدی باور نشی کولایی چې دا ډبره دوه برخی لری! بوډا مارکونی ته وویل: پاسنۍ برخه چې د غره سره نښتی د غره برخه معلومیږي خو داسې نده بلکې دا د انسانی لاس کمال دی، د دی جوړښت طبعی معلومیږي خو دا انسانانو برابره کړیده، فرعون د خپلو سترګو لاندی جوړه کړی وه، د دی غره لاندی چې کومه دنیا اباده شویده هغه ټوله د فرعون تر سترګو لاندی اباده شوی. هغه د بهرنۍ نړۍ د خلکو د سترګو څخه د پټ ساتلو لپاره دا ډبره جوړه کړی، هغه کسانو چې دا ځایونه جوړ کړي وه هغه یې ټول بندیان کړل، کله چې فرعون مړ شو، د هغه تابوت یې دلته راوړ، نور ټول شیان او خزانه یې هم راوړله بیا یې خوله ورپسی بنده کړه، وروسته یې وارثانو هغه ټول کسب کار خلک ووژل چې دلته یې کار کړی او په راز باندی خبر وه د مصر دولس کسان یې دلته په غارونو باندی میشته کړل او هغوی ته یې د مصر ښکلی او ښایسته نجونی ورکړی، هغوی یې د دی لپاره دلته میشته کړل چې د دی هدیری او خزانی ساتنه وکړی، زه او هغه کسان چې تاسې ووژل د دی دولس ساتونکو له نسل څخه یو.

مارکونی له بوډا څخه وپوښتل: مونږ دا ډبره لدی ځایه څه ډول لری کولایی شو؟

بوډا وویل: ستا سترګی چیری دی- ستا عقل چیری دی؟ د ډبری څوکه وګوره! ته د هغی سره رسی نشی تړلایی؟ که ستا په ملګرو کې قوت او زور وی نو رسی راکش کړی ډبره به د خپل ځای څخه راجلا شی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی د خزانی راویستلو ته ډېر ورخطاء او په تلوسه کې ؤ، هغه خپل ملګری راوغوښتل، پړی او رسی یې راوړلی، هغه یې د ډبری د څوکی سره کلکی وتړلی، هغه خپلو کسانو ته وویل چې په پوره زور سره پړی او رسی راکش کړی ، کله چې هغه زور ولګولو نو ډبره په ښوریدو شوه، یو ځل هغه دومره وښوریده چې لاندی خالیګاه ورڅخه ښکاره شوه، هغه خپلو ملګرو ته چیغی پیل کړی نو هغوی نور هم زور ولګولو، پدی سره ډبره له خپل ځای څخه وښوریده او روانه شوه، مارکونی خپلو ملګرو ته وویل چې لږه دمه وکړی، د لمر سترګه د تور غر شاته پټه شوه، د مارکونی سره د شرابو ذخیره وه، هغه ټولو ته شراب ورکړل او بیا یې ورته وویل دا وخښی او بیا دا ډبره د شګو پشان له خپل ځای څخه لری وغورځوی .

ټول په شرابو ورپریوتل، مارکونی په جذباتی شکل وویل: زه به نن شپه دوه آوښان درته کباب کړم، لږ ځنډ وروسته شرابو د ټولو سترګیا لری کړه او بیا کار کولو ته تیار شول .

پدی وخت کې لمر سترګه پریوتله، مشعلونه بل شول ، یو ځل بیا ټولو زور لګول پیل کړل. مارکونی پاس ولاړ ؤ، هغه د مشعلونو په رڼا کې ولیدل چې لویه ډبره مخ لاندی ښویږي او روانه ده، هغه نوری چیغی هم پیل کړی چې زور زیات کړی ، ناڅاپی ډبره د خپل ځای څخه راجدا او د چاودنی په شکل له خپل ځای څخه روانه شوه، هغه ځای چې د مارکونی کسانو پړی کشکول هغه ډېر تنګ ځای ؤ او شاته یې هم کمرونه او ډبری وی، ډبره په دومره چټکتیا سره لاندی ولاړه چې هیچاته د تیښتی وخت پیدا نشو، د ډبرو او کمرونو تر منځ دا دنیا یو دم د څو چیغو او نارو څخه ولړځیده او بیا سمدستی چوپه شوه، هلته ډېره روښنایی هم نه وه، مارکونی په منډه لاندی ښکته شو، د یو مشعل په رڼا کې یې ولیدل، د ډبری لاندی وینی روانی وی ، د چا لاس معلومیده، د چا پښه او د چا سر او داسې هم وه چې بدن یې د ډبری لاندی وه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی د چا د منډی او قدمونو اواز واوریده، فکر یې وکړل چې څوک به ژوندی پاتی وی نو یوه غونډی ته پورته شو ګوری چې څلور کسان ولاړ دي، یو بوډا، بل اسماعیل، دریمه قدومی او څلورم د مارکونی ملګری چې ټول له ویری څخه رپیدل .

مارکونی په قلاره قلاره غونډۍ ته راپورته شو، هغه څلور واړو ته وار په وار وکتل ، ټول چوپ ولاړ وه .

تر ټولو د مخه بوډا وویل : ما تاته ویلی وه چې مرګ ستا په سترګو کې ښکاري، ما خپل مسئولیت له یاده وویست او تاته می راز څرګند کړ، زه پوهیدم چې دا د مرګ راز دی ، مرګ به زما مسئولیت پوره کوی ، ایا اوس هم بیرته تللی شی .

مارکونی په خپ اواز وویل: نه! زما دا ملګری زما سره دی! دا به زما سره ملګرتیا کوی!

بیا یې د بوډا څخه وپوښتل: معلومیږي چې څوک وتښتیدل، هغه څوک وه؟

بوډا وویل: ستا څلور ملګری زما د دوه ملګرو سره وتښتیدل، زما ملګری هغوی ته د بهر تللو لاره نه په ګوته کوی، اوس به هغوی په همدی کندو کې مړه کیږي، ښه خبره دا وه چې هغوی د همدی ډبری لاندی مړه شوی وایی، دا مرګ ورته اسانه دی ، د نن شپی لپاره دا کار بند کړه، زه به سبا سهار تا دننه بوځم .

***

مارکونی پدی مرګونی حالت او پیښی هیڅ غمجن نه وُ ځکه هغه د خزانی په غم کې وُ او اوس د خزانی خوله هم خلاصه شوی وه ، هغه بوډا له ځان سره په خوراک اوڅښاک کینولو او یو ځای یې ورسره خوراک اوڅښاک وکړ ، اسماعیل بوډا ته یو څادر ورکړ چې هغه په ځان باندی راتاوُ کړی ، قدومی بالکل چوپه وه، قدومی هغه ښځی او میرمنی هم ولیدی چې مارکونی برمته کړی وی، هغوی اوس بل ځای ته وړل شوی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی بوډا ته وویل: تاسې زما یو سړی خوړلی وُا د دی څخه مخکې تاسې څومره انسانان خوړلی دي؟

بوډا وویل: څومره چې پلاس راغلی! زه پدی نه پوهیږم چې په مونږ کې د انسان غوښه خوړل د څه وخت څخه پیل شوی، ماته چې څه ویل شوی هغه د پنځلس پیړیو مخکې یوه وړاندی وینه ده چې چا ویلی وه: څوک چې د فرعون د مړي ساتنه کوي هغه به الله تعالی پخپل سره غیږ کې ساتی، هغوی به د سیوری او اویو څخه بی برخی نشی، هغوی به د نړۍ د حرص څخه ازاد او خلاص وی، هغوی به د شرابو، ښځو، سرو او سپینو غم او اندیښنه نکوي، هغوی ته به د دی اړتیا هم نه وي چې خپل ستر او عورت پټ کړی، د هغوی په زړونو کې به د یو بل مینه او محبت وي، په هغوی کې به هیڅ حرص نه وي، حرص انسان ډاکو، غل او خیانت کوونکی جوړوی ځکه هغه ځینی وخت د ښځی او ځینی وخت د مال حرص کوي، حرص د فساد ریښه ده ، د حریص انسان دین او مذهب نه وی، مونږ د دی لعنت څخه ازاد یو خو دا ویل شوی وه چې د فرعون ساتونکی به یو وخت د انسانانو غوښی هم خوری، د دی ځای څخه به د باندی وځی، انسانان به ښکار کوی ، که کوم ځناور یا څاروی پلاس ورشي هغه به هم خوری، که دا کار ونکړي نو د دوی نسل به ختم شی .

قدومی : بوډا څخه وپوښتل ایا تاسې اوس هم فرعونیان خدایان بولی !

بوډا وویل: انسان ډېر کمزوری دی، خپل خدای هر وخت بدلوی! ځینی وخت خپله انسان هم خپل ځان خدای بولی، اوس تاسې زما خدایان یاستی ځکه چې زما عزت او زما حیا ستاسې پلاس کې ده، ما دا راز ځکه تاسې ته درکړ چې ما تاسې خدایان وبللی، ځکه زه د مرګ او خپلو بچیانو د بی عزتی څخه ویریږم، فرعون هم ستاسی پشان د خلکو په څټونو باندی د لوږی او غریبی چاره ایښی وه او خپل ځان یې خدایی بللو، انسانانو هم له مجبوریت څخه منلو، ځکه چې بی وزلی او غریبی انسان د حقیقت څخه ډېر لری بیایی، د هغه انسانی حقیقت او انسانیت مړ کیږي ، چا ته چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله پاک اشرف المخلوقات ویلی وه هغه ورځخه ختم او یوازی کالبد او اسکلیټ پاتی شی، کله چې د هغه ګیډه په لمبوشی نو بیا د هر کس او ناکس په وړاندی سجدی لګوی ، د انسان همدی بد مرغی پادشاهان پیدا کړل، ډاکوان او غله یې پیدا کړل، انسان یې حاکم او محکوم، ظالم او مظلوم وګرځولو.

وایی چې لوږی انسان د بدی سره بلد او اشنا کړ، دا خبره غلطه ده، انسانان زرو بد کاری کړل ، تاسې څوک یاستی او څه یې؟

بوډا ته څرګنده شوی وه چې قدومی د قاهری نامتو نڅاکوونکی ده بیا یې له قدومی څخه وپوښتل: ته د چا میرمن یې؟ ته پدی کې کوم یو ته خپل خاوند وایی؟

قدومی د بوډا د پوښتنی څخه اندیښمنه شوه ځکه هغه لا له مخکې څخه اندیښمنه وه، د بوډا پوښتنی د هغې څخه خولې روانی کړی، بوډا چې کله هغه چوپه ولیده نو وی ویل: ته د خپل ښایست او ځوانی په سبب ځان خدای بولی، او ستا غوښتونکی هم تا خدای ګڼی، ما ځنګلی او وحشی مه ګڼه ! زما سره جامی شته چې زه یې کله اغوندم او بیا قاهری ته ځم، ستاسې پر مختللی دنیا ګورم، چې کله بیرته راشم نو خپلی جامی وباسم، ما ستاسې په دنیا کې شهزادګیانی لیدلی چې په بګیو کې سپری ګرځی، ستا پشان شهزادګیانی نڅاکوونکی او سندر غاړی لیدلی دی، هغه می هم لیدلی چې نجونی نڅوی، ما د فرعونیانو د وخت کیسی او پیښی اوریدلی دی، او دننی وخت فرعونیان می هم لیدلی دی، د هغوی ټولو پای او آخرمی هم لیدلی دی، ستا پای او آخر هم ګورم چې تاته اوس نه ښکاری، تاسې د خزانی په حرص کې دومره بی ګناه انسانان په وینو لت پت کړل، د دی ګناه د سزا څخه به بچ پاتی نشی، فرعون هم بچ نه ؤ پاتی شوی، سبا سهار به تاسې دننه دنیا ته بوځم، د هغوی پای وګوری، که هغوی خدایان وایی نو پای او آخر به یې داسې نه وای ، الله تعالی هغه ذات دی چې دوی ټول یې دی ځای ته ورسول، ما هیڅکله هغه څوک په ربوبیت باندی ندی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

منلی څوک چې د ځاورو لاندی د هډوکو په شکل پروت دی، مونږ د دی هدیری او قبر ساتنه نه کوو بلکې د دنیا د حرص څخه د ځان ساتنی په خاطر مو یوه عقیده منلی ده چې د هغې ساتنه او حفاظت کوو.

بوډا بندی بندی خبری کولی، قدومی هغه ته کتل او د بوډا په خبرو کې ورته خپل پای او آخر ښکاریده، مارکونی مسکی مسکی کیده، هغه شراب څښل، هغه بوډا ته وویل: ته خپلو ښځو ته ولاړ شه، سهار وختی راپورته شه، مونږ دننه ننوتل غواړو!

بوډا ولاړ نو مارکونی قدومی ته وویل : راځی چې اوس مونږ او تاسې هم ویده شو.

قدومی مارکونی ته وویل: زه نوره ستا سره نه ځم!

مارکونی ورمنډه کړه نو قدومی په شا ولاړه، مارکونی هغی ته اخطار او ګوت څنډنه ورکړه، اسماعیل د مارکونی مخی ته ودریده، هغه څه ونه ویل خو د مارکونی په سترګو کې یې سترګی واچولی نو مارکونی پشا ولاړ، کله چې مارکونی ولاړ نو قدومی د اسماعیل په سینه سر کیښوده او د کوچنیانو پشان یې وژړل .

***

سبا سهار مارکونی بوډا ولټولو، د بوډا هیڅ درک نه ؤ، هغه ښځی ولټولی، هغوی هم نه وی، هغوی ته یې اوازونه او چیغی وکړی، یوی او بلی خواته یې لټون وکړ خو د هیچا درک هم څرګند نشو، مارکونی اوس هیچاته اړتیا نلرله ځکه د هدیری خوله خلاصه شوی وه، که بوډا هلته وی هم نو څه ګټه یې ځکه نه وه چې د هدیری د داخل څخه هغه هم خبر نه ؤ.

مارکونی اسماعیل ، قدومی او خپل ملګری د ځان سره یو ځای کړل او بیا هغې ډبری ته پورته شول چېری چې د هدیری خوله راخلاصه شوی وه، لومړی مارکونی ښکته شو ځکه هلته کنده وه چې په تونل بدله شوی وه. هغوی د ځان سره مشعلونه اخیستی وه ځکه چې په داخل کې تیاره وه، چې کله وړاندی ولاړل نو تونل بند ؤ، مارکونی په مار تور باندی هغه ځای په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زور سره ووهلو معلومه شوه چې د دی ځای شا خالی وه، دا د ډبری دروازه وه، کله چې یې هغه ډبره ښه ووهله نو خالیګاه پکی پیدا شوه، کله چې هغوی ښه زور پری واچولو نو د چاودنی په شکل یې اواز وکړ او په شا ولویده چې د هغې د لویدو په سبب په تونل کې د زلزلی په شان جټکی راپیدا شوی، د دروازی د خلاصیدو سره سم د هدیری څخه د بد بوی داسې څپه راغله چې ټول شاته راوتښتیدل، خپلی خولی او پوزی یې بندی او ټوکران یې ورڅخه تاؤ کړل، لږ ځنډ وروسته د مشعلونو سره یو ځای تونل او بیا هدیری ته ننوتل، د دروازی څخه وروسته د زینی پټه پاڼی ښکته شوی وی.

په زینه باندی د انسانانو هډوکی او کوپړی پرتی وی، د هډوکو په خوا کې توری، برچی او ډالونه هم پراته وه، دا د پیره کوونکو هډوکی وه، هغوی یې په ژوندانه باندی د دروازه پیری ته ودرولی او بیا یې ورپسی د تونل خوله بنده کړی وه، د زینو څخه وروسته هغوی لویی خونی ته ښکته شول، خونه د غره په تل کې کیندل او تراشل شوی وه، داسې معلومیده لکه چې اوس جوړه شوی وي، هلته یوه ښکلی کشتۍ هم ایښودل شوی وه چې بادبان یې نغښتل شوی ؤ، په کشتۍ کې هم د انسانانو هډوکی او کوپړی پرتی وی، دا د کښتی وانانو هډوکی او کوپړی وی، یوه بله تیاره لاره بلی خونی ته تللی وه چې هلته یوه ډېره ښکلی او سینګار شوی بګی ولاړه وه، د دی بګۍ په مخکې د اتو آسونو هډوکی او کوپړی پرتی وی، د بګۍ په سیټ باندی د یو انسان هډوکی او د سر کوپړی پرته وه، پدی خونه کې د څو نورو انسانانو هډوکی او کوپړی هم پرتی وی، د دی څخه مخکې یوه بله خونه وه چې هغه د مانۍ او قصر په شان جوړه شوی وه، چت یې لوړ او په دیوالونو باندی قیمتی ډبری لګول شوی وی - د یو دیوال سره زینه او په هغې باندی د ډبری څوکۍ ایښودل شوی وه چې په څوکی باندی د فرعون ډبرین بت ناست وؤ.

په زینو باندی د انسانانو هډوکی او کوپړی پرتی وی، قدومی د یوی کوپړۍ سره د سرو زرو او قیمتی ډبرو امیل او هار ولیده چې په هغې کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو شین غمی لګیدلی ؤ، غوږوالی او ګوتی هم پرتی وی، د څو نورو هډوکو سره هم کانی او امیلونه پراته وه، مارکونی یو امیل او هار راپورته کړ، د یو نیم زر کلنو په تیریدو سره بیا هم د دی هار او امیل ځلا هماغسی برښیدله، د مشعل په رڼا کې هغې رنګا رنګ وړانګی غورځولی.

مارکونی امیل د قدومی په غاړه کې اچولو چې هغې چیغی کړی او د اسماعیل شاته پټه شوه، مارکونی په کړس کړس وخندل او وی ویل: ما درته ویلی وه چې زه ستا څخه د مصر نامتو ملکه قلو پطره جوړوم، ویریږه مه قدومی! دا ټول امیلونه ستا دی.

قدومی په لړزیدلی اواز سره وویل:نه! ما پدی هډوکو او کوپړیو کې خپل پای او آخر ولیده، دا هم زما پشان وی، دا د هغه خدای محبوبه وه چې اوس یې هډوکی پراته دی ، ما د هغوی اخر او پای ولیده، هغوی کبر او غرور خدایان ګرځولی وه، اوس ما خپل الله ولیدلو! هغه دومره ویریدلی وه چې اسماعیل یې راکش کولو او هغه ته یې ویل: ما د دی ځای څخه وباسه! ما زر تر زره وباسه! زه د هډوکو پنجره یم.

د قدومی په غاړه کې هم امیل وه، هغه یې د غاړی څخه راوویست او په هډوکی یې ور وویشت، د ګوتو څخه یې قیمتی ګوتی راوویستی او په هډوکی یې ورغورځولی او بیا یې چیغی کړی: ما خپل پای او آخر ولیده، ما خپل الله ولیده، ما د دی ځای څخه وباسی.

مارکونی یوی بلی خونی ته ولاړ ، اسماعیل قدومی ته وویل: په سد شه که زه او ته لدی ځایه ولاړو نو دا ټوله خزانه به دا دوه صلیبیان یوسی، اسماعیل یوه بله لاره ولیده، مشعل د هغه پلاس کې وه، هغه قدومی هماغه لوری ته بوتلله چې هغه ډیره پراخه خونه وه، د خونی په منځ کې په یوه چوتره باندی تابوت ایښی وه، څیره یې لوڅه وه، دا د دویم ریمنیس فرعون مړی ؤ چې خلکو به د هغه په وړاندی سجدی کولی، مړی مو میایی شوی وه، څیره یې بالکل روغه پاتی وه، سترګی یې خلاصی وی، اسماعیل د هغه څیری ته تر ډېره پوری کتل، قدومی هم ورته کتل، بیا دواړو یو بل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته وکتل ، هغوی چې یوی او بلی خواته وکتل نو ډېر هډوکی پراته وه، هلته ښکلی او ښایسته بکسونه هم ایښودل شوی وه، د یو بکس کُنډه خلاصه وه، اسماعیل چې بکس خلاص کړ نو د سرو زرو او قیمتی ملغلرو څخه ډک وُ، په هغه باندی د انسان هډوکی پراته وه، د بکس په خوا کې هډوکی او کوپړۍ هم پرتی وی .

اسماعیل وویل : آه انسانه ! د مرګ څخه مخکې مخکې دی انسان د دی سرو زرو او قیمتی ملغلرو د پورته کولو کوښښ کړی وُ، هغه فکر کاوه چې د دی ځای څخه به ژوندی ووځی، خو د نفس بندیدو په سبب همدلته د خزانی په خوا کې مړ شو، بودا ریښتیا ویلی وه چې د انسان دښمن لوږه نه بلکې حرص دی .

اسماعیل بکس ته لاس کړ او بیا یې قدومی ته وویل: ته هم د دی شیانو په حرص او هیله دلته راغلی وی واخله چې څه تاته هم درکړم!

قدومی د هغه لاس ونیوه او وی ویل:اسماعیل! زما حرص او هیله مړه شوی، اوس قدومی مړه وشمیره .

اسماعیل بیا په بکس کې لاس ښکته کړ نو قدومی پری چیغه کړه ! ځان ساته اسماعیل!

اسماعیل هم استاذ وُ، هغه یو لوری ته ځان وغورځولو، او بیا سمدستی راپورته شو، ګوری چې مارکونی توره پلاس په هغه حمله کوي، د مارکونی توره په بکس ولګیده او بیا یې چیغه کړه: دا خزانه زما ده !

پدی وخت کې د مارکونی صلیبی ملګری هم را ورسیده، د اسماعیل سره خنجر وُ چې هغه پری د توری مقابله نشوه کولایی، قدومی هلته نژدی یوه برچه ولیده، مارکونی په اسماعیل باندی ګذار کولو او هغه په مشعل باندی منع کولو، د مارکونی صلیبی ملګری هم په اسماعیل باندی حمله پیل کړه، دواړو صلیبیانو چې کله خزانه ولیده نو لیونیان شول، قدومی ته د هغوی دواړو پام نه وُ چې هغه څه کوی، کله چې د مارکونی شا قدومی ته واوښته نو هغې پری په پوره قوت او زور سره د برچی وار وکړ، بیا یې برچه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوویستله او بیا یې پری ووهلو چې پدی سره مارکونی وغورځیده، د مارکونی صلیبی ملګری پاتی شو هغه په قدومی باندی د توری وار کولو چې اسماعیل په خپل خنجر د هغه ګیډه څیری کړه .

قدومی چې په خزانه کې د برخی اخیستلو لپاره تللی وه اوس یې خپل امیل، قیمتی ګوتی، غوږوالی او هر څه هلته وغورځول او د اسماعیل سره یو ځای د فرعون د هدیری څخه د باندی راووتل. اسماعیل چې کله د هدیری د دروازی څخه راوتلو نو بل شوی مشعل یې هلته وغورځولو او راووت، په قدومی چې کله د باندی تازه هوا ولګیده نو اسماعیل ته یې وویل: مونږ د کوم ځای څخه راغلی یو؟ ایا ته ما پیژنی؟ زه څوک یم؟

اسماعیل وویل : زه هم همداسی احساسوم! شاید مونږ خپله ټوله ګناه دننه غورځولی وی ؟

د دی سیمی څخه د وتلو لاره دواړو ته معلومه وه، هغوی د باندی راووتل د باندی یوازی څو اوښان ولاړ وه د نورو درک نه لګیده، هغوی په دوه اوښانو باندی سپاره شول او د قاهری په لوری ولاړل .

***

راتلوونکی شپه نیمه تیره شوی وه، غیاث بلبیس د قدومی او اسماعیل ټوله کیسه د لومړی سر څخه تر اخره پوری واوریدله او بیا یې سوړ اوسیلی وویست، ویی ویل: ماته د سلطان صلاح الدین ایوبی خبری ریښتنی ښکاره شوی څکه هغه ویلی وه چې تاسې د دی خزانو څخه ځانونه لری وساتی !

غیاث بلبیس د امنیه عمومی قوماندان ؤ، اسماعیل او قدومی دواړو هغه پوره پیژندلو، هغوی اوس د خپلو کړو ګناهونو کفاره اداء کوله، هغوی چې کله د دښتی څخه راغلل نو د احمر درویش پر ځای غیاث ته ورغلل ، هغه ته یې ټوله کیسه بیان کړه، او دا یې هم ورته وویل چې د دی ټول کار پلان جوړونکی احمر درویش دی .

غیاث بلبیس سمدستی علی بن سفیان راوغوښت هغه ته یې هم دا کیسه وکړه، احمر درویش څه عادی سړی نه ؤ ، هغوی دواړو سلطان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی راوبښل کړ او اجازه یې ورڅخه وغوښتله چې احمر درویش ونیسی، هغوی ته اجازه وشوه، هغوی د پوځ څخه څه کسان راخیستل او د احمر درویش کور یې تالا شي کړ، هلته هغه کاغذونه پیدا شول چې د دفتر څخه مخکې ورک شوی وه.

سهار د علی بن سفیان او غیاث بلبیس په مشری کې د پوځ یو ګروپ غازیان د فرعون د هدیرې په لوری ولاړل. سلطان صلاح الدین ایوبی هغوی نه ویلی وه چې هدیره د پخوا پشان بیرته بنده کړی، هیڅوک هم دننه مه پریږدی، اسماعیل ورته لارښودنه کوله، هلته چې ورسیدل نو د وینی کیسه او داستان معلومیده، هغوی د پوځیانو په مرسته د تونل خوله د پخوا پشان بنده کړه، رالویدلی ډبره په زور سره بیا خپل ځای ته ورسول شوه او هلته کیښودل شو، یو ځل بیا فرعون د خلکو د سترګو څخه پناه شو[1].

سبحانک اللهم وبحمدک اشهدان لا اله الا انت استغفرک او اتوب الیک

❀❀❀
❀❀
❀

خُبیب "احمد"

عبدالرحمن "نوری"

1398/ 11/13

[1] محترمو لوستونکو! ددی کتاب دریم ټوک د چاپ لاندی دی.

BCS = 4th 5

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مذهب او تمـــدن

لیکوال : سید ابوالحسن علـی " ندوی "

ژباړن : سید فضل مـــــولا " لتون "

* * *

عیسایت یعنی څه ؟

لیکوال : علامه محمد تقي "عثماني "

ژباړن : حافظ محمد شریف " راشد

* * *

د صحابو د ژوند پلوشی

لیکوال : دکتور رافت الباشـا

ژبـاړن : محمد گلاب " بشـار"

* * *

اسان فقه [د مذاهبو په رڼا کې]

لیکوال : مولانا عاصم الحـداد

ژباړن : مولانا خلیل

* * *

پرده

لیکوال : سید ابوالاعلی " مودودی "

ژبـاړن : قریب الـــرحمن " سعید "

* * *

اسلامی سیاست

لیکوال : مولانا گوهر رحمان

ژبـاړن : قریب الـــرحمن " سعید

* * *

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

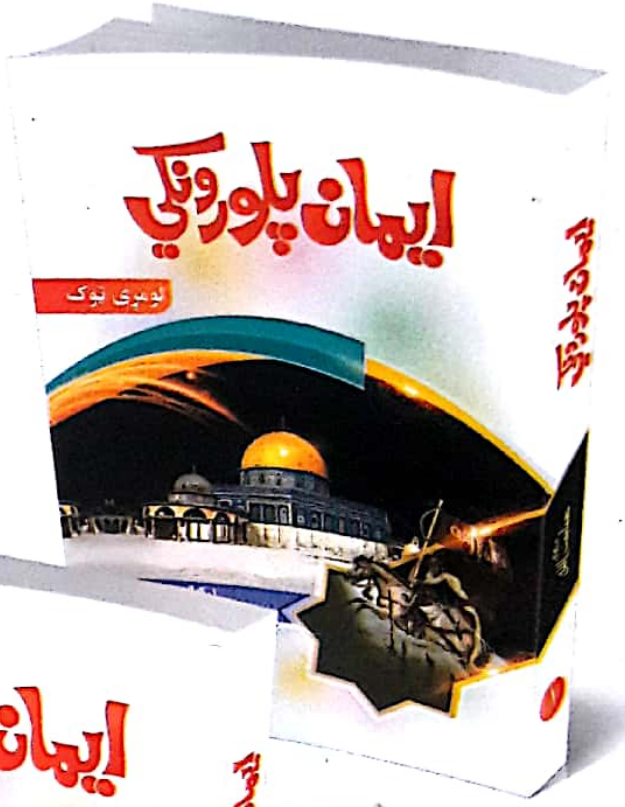

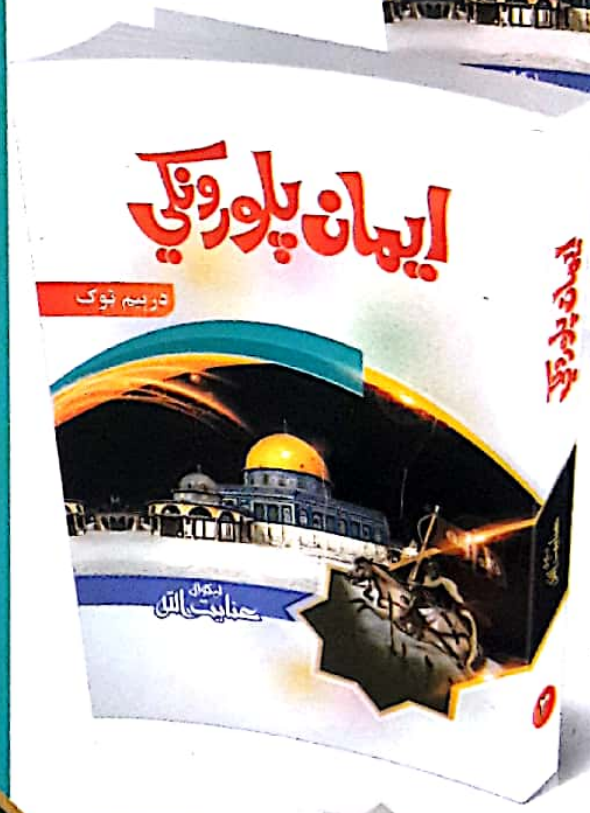

Scanned by CamScanner

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library